

רטו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י' סִיּוֹן ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ.

אִיךְ פֿרײ זיך זײער אז דו האסט אָנגעהויבן צו לערנען דעם
הייליגן רבי'נס ספרים, זאל דיר דער בורא פֿל עולמים
העלפֿן אז דו זאלסט זיין א גרויסער ירא שמים, און זאלסט
זיך נעמען אין די הענט אריין, זאלסט אנהייבן צו לערנען
יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע
סדרה, זאלסט נישט פארפעלן קיין איין טאג, ווארום דאס
איז א סגולה אויף אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח)
לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד
תרגום שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו
ושנותיו; און אויך איז דאס א סגולה פאר יראת שמים, ווי
די מחבר (סימן רפ"ה סעיף ב) זאגט "וירא שמים יקרא תרגום
וגם פירוש רש"י", סיי ער לערנט די תרגום און סיי ער
לערנט רש"י, און דאס איז א סגולה אויף יראת שמים.
אויכעט זאלסטו לערנען יעדן טאג אסאך משניות בסדרן,
קוב נישט אויף קיינעם נישט, נאר זאג איין פֿרק נאכן
אנדערן, אז דו וועסט קענען זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים
משניות איז נישטא קיין גרעסערן תיקון פון דעם; און דער
הייליגער רבי האט געגעבן פאר עטליכע פון אונזערע לייט
א תיקון זיי זאלן זאגן יעדן טאג ח"י פֿרקים משניות, (עין
שיחות תר"ן סימן קפ"ח), און איינע פון זיי איז געווען דער הייליגער

רַבִּי נִתָּן ז"ל וּוּאָס דָּעֵר רַבִּי הָאָט אַיִם גַּעְהֵיִסֶן אַז עֵר זָאל
 לְעֵרְנֵען יַעֲדֵן טָאָג ח"י פֿרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, און זיין טאַטע האָט
 זיך זייער געגִיפֿט אויף אים און אויף דעם הייליגן רַבִּי'ן וּוּאָס
 גַעט עֵר זיין זון וּוּאָס עֵר איז אַזאַ גְרוֹיִסער לְמֶדֶן אַזאַ תִּיקוֹן
 אַז עֵר זָאל זָאָגן יַעֲדֵן טָאָג אַכְצָן פֿרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְכוּ'.

און וְעַל כּוֹלֵם זָאלֶסטוּ זַען צו לְעֵרְנֵען יַעֲדֵן טָאָג אַסאַךְ דַּפִּין
 גַּמְרָא, וּוּאָס דָּאָס איז מְזוּכָּר דַּעַם מַעֲנֵטְשׁ, דָּעֵר סַמ"ךְ מ"ם
 וועט לֵאזֵן דַּעַם מַעֲנֵטְשׁ לְעֵרְנֵען אַלְצֵדינג נָאָר גִישֵׁט גַּמְרָא, פֿון
 דַּעַם הָאָט עֵר זייער מוֹרָא, דְּעֵרפֿאַר איז זיין נאַמֶען ס'יום
 מ'סַכְתָּא א'יִן ל'עֵשׂוֹת, דָּעֵר סַמ"ךְ מ"ם הָאָט זייער מוֹרָא אַז
 אַ אִיד וועט מַסִּים זיין אַ מַסְכְּתָא, ווייל אַז מַען עַנְדִּיגט אַ
 מַסְכְּתָא צוֹשְׁנִידֵט מַען אים אויף שְׁטִיק שְׁטִיקער, און אַזוי ווי
 עַם גִיט אויף דִיר דוּרְךְ בִּישְׁעֵרע זינד וְכוּ' וְכוּ', זָאלֶסטוּ זַען צו
 לְעֵרְנֵען זייער אַסאַךְ גַּמְרָא, און די גַּמְרָא וועט צוֹשְׁנִידֵן פֿון
 דִיר די קְלִיפּוֹת, דו וועסט שְׁפִירֵן אַן אַנְדֵרֶען טַעַם אִין לְעַבְּן.

זָאלֶסט זַען אַכְטוֹנג צו גַעבֵן אַז דו זָאלֶסט גיין מִיט רִינֵע
 קִלִּידער און עַם זָאל גִישֵׁט זיין צוֹרִיסֶן, וּוּאָרוֹם דָּעֵר
 הייליגער רַבִּי הָאָט גַעזָאָגט (לְקוֹטִי מוֹתֵרִין חֶלֶק אַ סִימֵן קב"ז) אַז דִּי
 בְּגָדִים וּוּאָס זיי זַענֶען צוֹרִיסֶן זיי זַענֶען תּוֹבֵעַ דַּעַם מַעֲנֵטְשׁ;
 אַ בַּחוּר דֶּאָרף זייער אַכְטוֹנג גַעבֵן עֵר זָאל גיין אַנְגֶעטוֹן
 רִינֵע קִלִּידער; עַם איז בַּאוּוּאָסֶט אַז דָּעֵר הייליגער רַבִּי
 נִתָּן ז"ל הָאָט אַמָּאל גַעזָאָגט, זיין רִיין ווי דָּעֵר הייליגער רַבִּי
 קַען אִיךְ גִישֵׁט בַּאוּוּיִזֵן, וּוּאָרוֹם דָּעֵר הייליגער רַבִּי איז גַעווען
 אַזוי רִיין און אַזוי מְסוּדָּר מִיט זינֵע מַלְבוּשִׁים, אַז אַפִּילוּ דִּי

זוילן פון זיין שיך איז געווען ריין, און עס האט זיך גישט צוגעקלעבט אפילו קיין שטרוי און שמוץ וכו' וכו', אזוי ריין איז דער הייליגער רבי געווען, ער האט מקפיד געווען זייער אויף נקיות, איבערדעם א בַּחֹר וְכוּ', דאָרף זייער אַכטונג געבן ער זאל גיין אָנגעטון ריין און שייין וכו' וכו'.

אז מען זעט איינער גייט ארום שמוציג, דאָרף מען וויסן אז זיינע מחשבות איז פול מיט הרהורים רעים רחמנא לישזבן, ווארום די בַּגְדִים פון א מענטש דאס איז א סימן אויף די מחשבות פון דער מענטש, דאָרף א מענטש זייער אַכטונג געבן גיין מיט ריינע קליידער.

זאַלסט זוכה זיין מקיים צו זיין מצות כיבוד אב ואם, וואס דאס איז א גרויסע מצוה, און אזוי ווי מען איז מכבד טאטע מאמען אזוי וועלן זיינע קינדער זיך מכבד זיין. און דאס איז ברור, אז דער וואס ער איז מצער טאטן מאמען אלץ קינד אלץ בַּחֹר וְכוּ', דער באקומט אן עונש אז זיינע קינדער וועלן אים מצער זיין, איבערדעם געם זיך אין די הענט אריין, און בעט איבער טאטן מאמען וואס דו האסט זיי מצער געווען, און זאג זיי צו אז דו וועסט שוין פון היינט האלטן זיי זייער זייער חשוב, און דער בורא פל עולמים וועט זיך מוחל זיין אויף דעם וואס דו האסט פוגם געווען אין כיבוד אב ואם.

עס איז דא א דיבור פון דעם הייליגן רבי נתן אז מען דאָרף זייער מכבד זיין טאטן און מאמען, אָבער וואס עס האט צוטון מיטן רבי'ן זאל מען גישט פאלגן וכו', דאס

הייסט טאטע מאמע ווייסן נישט וואס הייסט בֶּרְסֶלְבֶּער
 חסידות וכו', מען האט זיי איינגערעדט אלע נארישקייטן
 וכו', ממילא זענען זיי מתנגד אויפן קינד וואס ער ווערט
 מקורב צו בֶּרְסֶלְבֶּער חסידים, אָבער ווען די עלטערן זאלן
 וויסן אז דער זון ווערט מקורב צו בֶּרְסֶלְבֶּער חסידים און
 ער הייבט אן צו לערנען בְּהַתְמָדָה רַבָּה מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא
 און שולחן ערוך, און ער דאווענט ערליך די דריי תפילות
 שחרית מנחה מעריב, און ער בענטשט ערליך אין א סידור,
 און ער ליינט קריאת שמע ערליך, און ער זאגט תהלים
 מיט א חיות, און ער פירט זיך אויף מיט דרך ארץ, וואלטן
 זיי אוודאי און אוודאי אים געטראגן אויף א טאץ פון גאלד
 אבי ער זאל מקורב ווערן, ווארום יעדע טאטע און מאמע
 ווילן האבן נחת פון זיין זון, איבערדעם וואס עס האט צו
 טון מיט דעם רבינ'ס זאך דארף מען זיי נישט פאלגן,
 אדרבה מען דארף לערנען בְּהַתְמָדָה רַבָּה, און דאווענען
 ערליך, און מקיים זיין מצוות בשמחה, און דעמאלט וועלן
 די טאטע מאמע זען ווי דער זון שטייגט אין יראת שמים,
 וועלן זיי חרטה האבן אויף וואס זיי האבן אים גערודפט,
 און זיי וועלן דיר שטארק מכבד זיין.

איבערדעם שטארק זיך און זיי מקיים די אלע זאכן וואס
איך האב דיר דא געשריבן, וועט דיך גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

געוואזין זיך צו, צו רעדן צום בורא פל עולמים אזוי ווי מען
רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינד, ווארום יעדן

דיבור וואס מען רעדט צום בורא פֿל עולמים ווערט נתקבל אין אלע עולמות, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער רעדט צום בורא פֿל עולמים, און גיסט זיך אויס דאס הארץ פאר אים, און דערציילט אים יעדן טאג וואס אויף אים גייט דורך, און דורךדעם איז ער זוכה צו מחילת עונות. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א געבענטשטן תמיד

רמז

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י' סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי ... גרו יאיר

איך וואלט זייער געוואלט זאלסט צאמנעמען אלע בריוו און דריקן נאך א ברך "אשר בנחל", ווארום דער גרויסער נוצן וואס דאס ברענגט קען מען זיך נישט פארשטעלן, און די תז"ל זאגן (אבות פרק ה') "כל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו", אויך זאגן די תז"ל (יומא פז.) פֿל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; און ווער איז נאך אזא גרויסער מזכה את הרבים ווי דו? איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דעם גרויסן זכות וואס איז אריינגעפאלן אין דיינע הענט, דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן פרנסה בניקל, און זאלסט ארויסקריכן פון אלע דינע צרות און חובות.

אויב מען קען צוזאמנעמען אלע אידישע בריוו און דריקן אין איין ברך מיט א מפתח, וואלט דאס געווען זייער

א שׁוֹינֵע זאך, הײַנט דאָרף מֵעַן הָאָבֶן סְפָרִים וואס זײ רעדן
אָפֿן פֿון אַמוּנָה אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אין וואספֿאַרא פֿשוּטֵערע
שְׁפָרָאךְ מֵעַן קען, ווארום עס גײט אײַבער אויף די יונגט
וכו', אויף בְּנֵי הַנְּעוּרִים וכו', וואס איז נאָך אין קײן שום
דור גײַשט דורכגעגאנגען, ווער עס ווײַסט וואס עס טוט זיך
הײַנט אויפֿן גאס וכו' כאפֿט א שרעק, ווי פֿון די שְׁעֵנְסֵטע
שְׁטוּבֵער זענען פֿאַרכאַפֿט געוואָרן טײַערע קײַנדער, דער
סמ"ך מ"ם אַרבעט אין אלע תּחבולות אַרײַנצוכאַפֿן די
יונגט, בפרט די שמוץ פֿון אלע כְּלֵי מִשְׁחִית וכו' און אלע
פֿריצות וואס עס טוט זיך אפֿ אויפֿן גאס איז אַיִם ונִוְרָא,
וואויל איז דער איד וואס ער קען ראטעווען אונזער יונגט.

מֵעַן זעט עס איז דא זײַער אסאך וואס זענען עוסק מיט
מאכן בעלי תּשׁוּבוֹת מיט פֿרײַע, און קײַנעם פֿאַלט
גײַשט אײן אז מֵעַן דאָרף ראטעווען אונזער יונגט, אונזערע
הײַמישע קײַנדער וואס די זײַדעס און די באַבעס הָאָבֶן
דורכגעלעבט דעם גײַהנום פֿון די פֿאַרשאלטענע עמלקים וכו'
וכו', און הײַנט דאָרפֿן זײ לײַדער צוקוקן ווי זײַערע אײַניקלעך
הָאָבֶן אָפֿגעלאָזט אײַדישקײט רחמנא לישׁוּבֵן, וכו', וכו', עס
כאַפֿט א שרעק און א צײַטער וואס עס טוט זיך מוט אונזערע
יונגט, אײַבערדעם וואויל איז דעם איד וואס ער איז זוכה
מִקֶּרֶב צו זײן אונזערע הײַמישע קײַנדער, און זײ צוריק צו
בֵּרענגען צום דרך הַיִּשְׂרָא; און מֵעַן טאר גײַשט קריטיקירן
קײן שום איד וואס איז עוסק מיט מִקֶּרֶב צו זײן אונזערע
הײַמישע קײַנדער, ווארום זײַער זכות איז העכער פֿון אלע

זכותים, ווי די חז"ל זאגן (פּינדרין לו.) פֿל המְקַיִים נִפְשׁ אַחַת
מִיִּשְׂרָאֵל מַעֲלָה עָלָיו הַכֶּתוּב בְּאֵילוֹ קַיִים עוֹלָם מְלֵא.

טאַטע מאַמע עסן זיך אויף דאס געזונט, און זיי דארפן
צוקוקן וואס זייערע זון און טעכטער זענען אנוועק
פון אידישקייט, עד בְּדֵי כֶּךָ מֵעַן אִיו מַחֲלֵל שִׁבֶּת און מֵעַן
עָסַט טְרִיפוֹת וְכוּ' וְכוּ' רַחֲמָנָא לִיצְלָן, יַעֲצֵט קוּמַט אַ אִיד
און ער האט א שפראך צו זיי און ער ברענגט זיי צוריק צו
אידישקייט, אזא איד איז א צדיק גמור, און געבענטשט זאל
ער זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און אז אָך און
וויי דער וואס ער קריגט אויף אים, קיין גיהנום איז נישט
גענוג פאר אים; ווי שעמט מען זיך נישט צו קריגן אויף א
איד וואס איז זיך מוסר נפש בייטאג און ביינאכט צו ראטעווען
היימישע אייגענע אידישע קינדער? דאס איז דאך א רשעות
שאין כּמוהו! וואס וואלטן זיי געטון ווען עס וואלט געווען
זייער'ס א קינד? איבערדעם וואויל איז דעם מענטש וואס
שטארקט א איד וואס איז זיך מוסר נפש צו ראטעווען
היימישע אידישע קינדער און זיי צוריקברענגן צו אידישקייט.

און מיט דיין דריקן ספרים אויף אידיש האסטו א חלק
אין ארויס צו ראטעווען היימישע קינדער פון שאול
תּחֲתִית וּמִתּחֲתִיו, און אונדאי וועט דיך דער בורא פֿל
עולמים צוריק באצאלן שפע ברכה וּהַצִּלָּחָה און נחת פון
דיינע קינדער.

זאַלסט האָבן אַ לעבטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד.

 רײַז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י' סִיּוֹן ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵיךְ הָאֵב דְּעֵרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוו, און אֵיךְ דֵאנְק
דִיר זײער וואס דו האסט מיר צו וויסן געטוין וואס
דו ביסט דורכגעגאנגען, זאל דער בורא פֿל עולמים דִיר
העלפֿן און שטענדיג טון מיט דִיר נסים און נפֿלאות, וואונדער
איבער וואונדער, אונדאי דארפסטו בענטשן גומל, נאך אזא
שווערן עקסידענט איז נישטא קיין שום שאלה אז דו
דארפסט בענטשן מיט גרויס פֿוננה ברכת הגומל, און
אויסערדעם ביי יעדן התבודדות זאלסטו געבן א דאנק דעם
בורא פֿל עולמים דאס דו ביסט ניצול געווארן ממות לחיים
וכו' וכו'. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב')
אז א איד דארף געבן א תודה והודאה פֿארן בורא פֿל
עולמים, און מיט דעם וואס מען געבט א תודה והודאה
העלפט אים דער בורא פֿל עולמים מיט נאך נסים ונפֿלאות,
איבערדעם שטארק זיך, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס
דער בורא פֿל עולמים וועט מיט דִיר טון.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ריח

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שליח י"א סיון ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 וואס זאל איך דיר זאגן, מיין הארץ איז צופראכן אויף
 שטיקלעך נאכדעם וואס איך האב געזען ווי דו
 וויינסט מיט ביטערע טרערן אויף דיין ביטערן מצב וכו'
 וכו'. דו דארפסט וויסן דאס מיר האבן מקבל געווען פון
 דעם הייליגן רבי'ן אז דער עיקר בזה העולם איז זיך
 דערהאלטן, אויף יעדן מענטש גייט דורך צרות מיט יסורים
 מרירות מיט מכאובים וכו' וכו', ס'איז נישטא קיין מענטש
 וואס זאל נישט האבן קיין צרות וכו' וואס עס זאל נישט
 איבערגיין אויף אים א איבערגייעבן וכו' וכו'; אמת דאס
 איז נישט קיין טרייסט אז אויף יענעם גייט איבער וכו',
 'וואס האב איך פון דעם?' וכו', 'למעשה בין איך אין
 געהאקטע צרות' וכו', פונדעסוועגן איז דא א מאמר החכם
 "צרות רבים חצי נחמה"; דאס הייסט דער עיקר פון א
 צרה איז ווען דער מענטש מיינט אז דער בורא כל עולמים
 האט אים אפגעלאזט, און ער איז דער ערגסטער וכו', און
 דער גרעסטער שלימזל וכו', און פון אים וויל מען נישט
 וויסן וכו', און ער טויג שוין נישט וכו', דאס איז דער
 ארגסטער צרה וכו', אבער ווען מען הערט אז ער איז
 נישט דער איינציגסטער, ס'גייט דורך אויף אן א שיעור
 מענטשן די זעלבע זאך, זה בפה וזה בפה וכו', יעדער
 איינער מיט זיין פעקל צרות וכו', און וויסן דארפסטו וויסן

אז יעדן איינעמ'ס צרה איז דער גרעסטער צרה וכו', ס'איז
 נישט שייד צו זאגן 'אוי ווען איך האב דיין צרה וואלט
 איך געקענט זיך דערהאלטן אנדערש', ס'איז נישטא אזא
 זאך, יעדן איינעמ'ס צרה איז א ביטערע צרה, פונדעסטוועגן
 האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט, העיקר הוא
 מה שקורין 'דערהאלטן זיך', א מענטש דארף זיך דערהאלטן
 און נישט צופראכן ווערן.

געלויבט איז דער בורא פל עולמים וואס האט אונז מקרב
 געווען צו אזא גרויסן צדיק, א צדיק א רחמן,
 א צדיק וואס ער לערנט אונז וויאזוי זיך צו דערהאלטן און
 די שווערסטע מצבים, דאס ערשטע און די לעצטע וכו'
 וואס דער צדיק לערנט אונז, אז מען זאל גיין אין א פלאץ
 ווי קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ
 פארן בורא פל עולמים, און אים דערציילן יעדע זאך וואס
 עס דריקט אים. מען קען זיך נישט פארשטעלן, וואס דאס
 טוט אין הימל, ווען א איד איז ארים און ער האט נישט
 צו געבן זיינע קינדער צו עסן, ער קען נישט פאצאלן קיין
 דירה געלט, ער קען נישט קויפן קיין קלייד פאר זיך אדער
 פאר זיין ווייב אדער פאר זיינע קינדער וכו', ער איז שולדיג
 חובות וכו', און ער קומט צום בורא פל עולמים און ער
 וויינט זיך גוט אויס איין מאל און נאכאמאל און נאכאמאל
 וכו', מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס דאס מאכט א
 רעש אין הימל; ווארום ווען א איד איז פאמת צופראכן
 און ער קומט צום בורא פל עולמים און וויינט זיך אויס,

וועט ער זען גרויסע ישועות; די צרה איז וואס דער מענטש
האט נישט קיין אמונה אין זיך אז ער איז אויכעט חשוב
ביים בורא פל עולמים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר זיין גרויסן תלמיד
רבי נתן ז"ל אז מען האט אמונה אין בורא פל
עולמים אבער מען האט נישט אמונה אין זיך איז דאס א
גרויסער פגם (עיני ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א), אזוי ווי מען דארף
זיך שטארקן אין אמונה אין בורא פל עולמים אז ער איז
דא און פירט די וועלט בהשגחה פרטית, און קיין שום זאך
אויף דער וועלט ווערט נישט געטון אליין, אזוי דארף א
מענטש גלייבן אויכעט אין זיך אז ער האט כוחות צו פועלן
אין הימל יעדע זאך וואס ער דארף האבן; און ווען א איד
איז שטארק אין דעם וועט ער זען גרויסע נסים און וואונדער
וואס דער בורא פל עולמים וועט מיט אים טון.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק: דאס ערשטע
זאך ווער נישט צופאלן וכו', ווער נישט צופראכן
וכו', כאטש דו ביסט שוין אין א ביטער מצב ווי דו האסט
מיר געשריבן, און אויכעט האב איך גערעדט מיט דיר,
איך האב דיר מסביר געווען וכו' וכו' וויאזוי ס'גייט אין
לעבן וכו' וכו', אבער פונדעסוועגן זע איך אז דו האסט
מיר נאכנישט געפאלגט, בעט איך זיך מיט רחמים ותחנונים
צו דיר, פאלג מיר, גיי אין א פלאץ ווי קיינער איז נישטא,
און רעד זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולמים,

דַּעַרְצִייל אים אויס יעדע זאך וואס עס גייט אויף דיר דורך, יעדע קלייניקייט, אזוי ווי א זון וויינט פארן טאטן; דו האסט נישט קיין אנונג וואסערע רעש דאס ווערט אין אלע עולמות, ווארום ווען דו זאלסט וויסן ווי מלאכים און שרפים וכו' וכו' זענען דיר מקנא די מינוט וואס דו גיסט אויס דיין ביטער הארץ צום בורא פל עולמים, און ווי די שכינה זיצט אקעגן דיר און הערט אויס יעדע זאך וואס דו רעדסט, ווען דו זאלסט אין דעם גלייבן און וויסן דאס, וואלסטו נישט אויפגעהערט צו בעטן דעם בורא פל עולמים; איבערדעם בעט איך דיר זייער: זיי נישט קיין בטלן, גיי אין א פלאץ ווי קיינער איז נישטא, און גיס זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולמים.

איך מוז דיר זאגן, דו האסט נישט קיין אנונג וואס אויף מיר איז דורכגעגאנגען אין לעבן וכו' וכו', און וואס עס גייט אויף מיר יעצט דורך וכו' וכו', ווען איך זאל דיר אויסדערציילן וואלט דיין הארץ צוגאנגען וכו', דאס אלעס וואס דו האסט מיר געשריבן וכו', איז אויף מיר דורכגעגאנגען הונדערט מאל מער וכו' וכו'. נאר וואס דען? איך האב געפאלגט דעם הייליגן רבין. איך בין אוועקגעגאנגען און נישט אפגעלאזט דעם בורא פל עולמים און געבעטן און געבעטן און געבעטן, און איך האב נישט נאכגעלאזט ביז איך האב געזען א ישועה, איך האב זיך נישט מייאש געווען.

ס'איז געווען צייטן וואס איך האב נישט געהאט אויף לשבת פשוטו כמשמעו, קיינער האט נישט געוויסט פון דעם, אפער איך האב געפעטן דעם בורא פל עולמים וכו', ביונות און שפכות דמים וואס איך האב געליטן וכו', און וואס איך לייד ווייסט נאר דער בורא פל עולמים אליין, אפער איך פאלג דעם הייליגן רבי'ן, יעדע זאך וואס איך דארף האבן בעט איך נאר דעם בורא פל עולמים. פארנוואס דערצייל איך דיר דאס אויס פון מיר? כאטש ס'איז נאר א טיפה מן הים וכו' וכו', נאר איך וויל אין דיר אריינברענגן אז דו זאלסט מיר נאכמאכן; פאלג מיר, ס'איז זייער זייער ביטער ווען א מענטש האט נישט וואס צו עסן, ווארום די חז"ל זאגן (עירובין מא:) עניות מעבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו; דאס ארימקייט געמט פון אים צו די שכל, און געמט פון אים צו די אמונה רחמנא לשיזבן, און ווען א מענטש פארלירט די אמונה פארלירט ער אלצדינג, ווארום אמונה דאס איז די רפואה; שלמה המלך זאגט (משלי כח) "איש אמונות רב ברכות", א איד וואס ער איז פול מיט אמונה האט ער אסאך ברכות, מיט אמונה ווערט מען געהאלפן; איבערדעם שטארק זיך אין אמונה, וועסטו זען אז דער בורא פל עולמים וועט דיר נישט אפלאזן.

נאר זיי שטארק אין תפלה, זאלסט וויסן דאס יעדעס דיבור וואס א איד רעדט צום בורא פל עולמים שפאלט אלע הימלען; ובפרט ווען ער גיסט טרערן, דאס איז מורא'דיג חשוב. אוודאי און אוודאי מען פרוכירט אויס יעדן מענטש

צי ער מיינט דאס ערנסט, ער בעט און איז מתפלל און
ער זעט נאכנישט קיין ישועה, אבער אויב ער געבט נישט
נאך קיין האפענונג און ער איז ממשיך מתפלל צו זיין,
ביים סוף וועט ער זען נסים ונפלאות.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק: שטארק זיך
מיט מדת השמחה, ווארום עס ווערט
געברענגט פון צדיקים אויפן פסוק (דברים ט"ז) 'והיית' אך'
שמח, אז די סופי תיבות איז די שם פון פרנסה, תת"ך,
איבערדעם זע צו זיין פרייליך, מיט שמחה ווערט גתרחב
דער דעת, מיט שמחה איז מען זוכה זיך צו דערהאלטן.
אונדאי צו זיין פרייליך איז די שווערסטע זאך, אבער
פונדעסטוועגן דארף מען טון אלע זאכן אויף דער וועלט
צו קומען צו שמחה - וואס שמחה דאס איז די קדושה,
אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים א, ט"ז) "עוז וחדוה במקומו",
איבערדעם זע צו זיין פרייליך, און דאס וועט דיך ברענגען
צו אלע ישועות, נאר פארליר זיך נישט.

איך וואלט דיר געשריבן נאך הונדערט עמודים, נאר מיין
צייט איז זייער באגרעניצט; נאר חזר דאס איבער
טויזענט מאל דאס וואס איך האב דיר יעצט געשריבן: אז
א איד האט בזה העולם קיינעם נישט, נאר דעם בורא כל
עולמים, כל זמן ער פארלאזט זיך אויף א בשר ודם דעמאלט
איז זייער ביטער וכו', אבער אויב ער ווייסט אז ער האט
קיינעם נישט נאר דעם בורא כל עולמים, דעמאלטס איז

עַר דְּעַר גְּלִיקֵיכְסָטֶער מְעַנְטֶשׁ, דְּעַמְאַלְטֶם גַּייט עַר אִין אַ פֿלאַץ ווי קײנער איז נישטא, און עַר רעדט זיך אױס דאָס האַרץ פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

זװאַיַל וואַלט געווען ווען דו זאַגסט דאָס אַיבער דײַן ווייב אױבעט, אז זי זאל אױבעט צונגעוואוינען זיך צו רעדן צום באַשעפֿער, אַנשטאַט צו פֿלוידערן שטותים און הבלים און הבלים מיט אַנדערע פֿרויען זאַלן זיי דײַך אַרויסהעלפֿן בעטן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים. מען געפֿינט בײַ יצחק אַבינו מיט רבקה אַמנו, זיי האָבן בײַדע נישט געהאַט קײן קינדער, איז עַר געשטאַנען אין אײן ווינקל און געבעטן, און זי איז געשטאַנען פֿון די אַנדערע ווינקל און געבעטן, און אזוי האט זיי דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים געהאַלפֿן; אַיבערדעם דאַרפֿט עטס בײַדע בעטן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים עַר זאל אײך מרחיב זײַן בְּגִשְׁמִיּוֹת און בְּרוּחַנִיּוֹת, און עס זאל אײך גוט זײַן, וועט עטץ זען ווי שְׁנַעַל די ישועה וועט קומען.

געזװאַזן זיך צו צו זאַגן זײער אַסאַך פֿרקים משנאות. הייב אָן פֿון מסכת בְּרֵכוֹת זאַג פֿרַק נאַך פֿרַק, ביז דו וועסט ענדיגן אַ מסכתא נאַך אַ מסכתא, ווארום משנ"ה באַטרעפט פֿונקט ווי פֿרנס"ה; אז מען לערנט און מען זאַגט אַסאַך משנאות, איז דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים משפיע פֿרנסה; נאר זיי נישט קײן בטלן, פֿאַלג וואס אײך בעט דיר, זיי נישט טרויעריג, כאַטש ס'איז זײער שווער צו זײַן פֿרייליך.

ווען מען האט נישט צו באצאלן דירה געלט; ווען מען האט נישט צו באצאלן דעם גראסערי; ווען מען האט נישט צו באצאלן שׂכר לימוד, און מען איז שולדיג חובות, און אלע דריקן און נייטן; אבער ס'איז נישטא קיין אנדערע עצה נאר בעטן און מתפלל זיין.

טאמער מיינסטו אז איך פארשטיי נישט דיין צער וכו', וועל איך דיר דערציילן א קליין מעשה'לע. איך בין דאס אויכעט דורכגעגאנגען: מיין לענדלארד האט מיך געוואלט ארויסווארפן, ער איז געווען ממש א רוצח (א פרייער מיט א פנים פון אן אכזר) און דעמאלטס איז געווען די געזעץ אז ביזן פינפטן למספרם אז מען באצאלט נישט קען מען ארויסווארפן. און עס איז שוין געווען דער דריטער למספרם, און ער איז געקומען מיט א רציחה "נאך צוויי טעג אז דו צאלסט נישט ביסטו אינדרויסן!", (און ליידער האב איך געזען ווי מען האט נישט איינעם ארויסגעווארפן אויפן גאס ממש) האב איך געזען אז דער מצב איז ביטער און איך האב גארנישט, בין איך אריינגעגאנגען אין בית המדרש (איך האב געהאט דעם שליסל) און איך האב זיך פארשלאסן פון אינעווייניג, און איך האב אויפגעמאכט דעם ארון קודש און זייער געוויינט צום בורא כל עולמים, "וואס טו איך רבוננו של עולם? איך האב א ווייב מיט צוויי קינדער, און דער בעל הבית פון הויז האט געזאגט ער ווארפט מיך ארויס נאך צוויי טעג, וואס טוה איך?!", און איך האב ביטער געוויינט.

און אזוי ווי איך וויין הער איך ווי איינער פֿרוּבירט
 אויפֿצומאכן דעם טיר פון בית המדרש, און וויל
 אריינקומען. האב איך שְנַעַל פֿארמאכט דעם אָרון קודש
 און אָפֿגעווישט מיין פֿנים פון טֶרֶען, און זיך אוועקגעזעצט
 ביים טיש און אויפֿגעמאכט א גמרא, און איינער פון אונזערע
 לייט איז אריינגעקומען און האט זיך אוועקגעזעצט קעגן
 איבער און ער האט אָנגעהויבן מיט מיר צו רעדן פון דא
 וכו', פון דעם וכו', און געבט מיר א זאג "איך האב צדקה
 געלט ביי מיר שוין אפאר וואכן און איך ווייס נישט וועמען
 צו געבן. היינט פֿארטאגס האט זיך מיר געחלומ'ט אז איך
 זאל קומען דא אין בית המדרש, און וועם איך וועל טרעפן
 דעם ערשטן זאל איך עס אוועקגעבן, איבערדעם אז איך
 האב דיר געטראפן דא דעם ערשטן, נא דיר, נעם", איך
 האב עס אריינגעלייגט אין קעשענע און איך האב אים זייער
 באדאנקט, און ער איז אוועק.

זיי נאר ער איז אוועק האב איך געזען אז עס איז געווען
 פונקט די סכום פון די דירה געלט, און עס איז נאך
 געבליבן גענוג אז איך זאל קענען קויפן אויף שבת; ווארום
 נישט איין מאל האב איך געגעסן חלה מיט סארדינס, מער
 פון דעם האב איך נישט געהאט. האב איך געזען דעם פח
 פון תפלה, נאר די חז"ל זאגן (מגילה ז:) לא בכל שעתא
 ושעתא מתרחיש ניסא; האב איך שוין אָנגעהויבן צו בעטן
 דעם בורא כל עולמים ער זאל מיר מזמין זיין א דירה ביי
 א פֿרוּמער איד וואס ער וועט מיר נישט ארויסווארפן אויפן

גַּם ווי אַזאַ רוֹצֵחַ אַ פֿרײַער װוּ װוּ, אײַז געװען עֶלּוּל װוּ
 װוּ. און דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאֵט מִיר אַװוּדאִי געֶהאַלֶפֶן,
 און אײַן דעם חוֹדֶשׁ הָאֵב אײַך אַרױסגענומען אַ נײַע דײַרה,
 און בײַם סוף בײַן אײַך אַרױפֿער. און אַזױ הָאֵב אײַך געקענט
 צײען בְּמִשְׁךָ צװעלף יָאָר װוּ װוּ.

גַּלײַב מִיר, אַזעלכע מעשׂוֹת קען אײַך דײַר דערצײלן זײער
 זײער אַסאַך, נָאָר פֿאַרװאָס דערצײל אײַך דײַר דָאָס?
 דײַר צו שְׂטאַרְקֵן דָאָס הָאָרֶץ זאַלסט גוט געדענקען אַז אַ
 מענטש הָאֵט קײנעם נישט בְּזוֹה הָעוֹלָם נָאָר דעם בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים, און נָאָר אײַם דאַרף מען בעטן, און נָאָר פֿון אײַם
 זאַל ער בעטן יעדע זאַך וואָס ער דאַרף האָבן. אַז דו
 וועסט זײַן שְׂטאַרְק אײַן דעם וועסטו זען גרויסע נסים.

נָאָר דער־האַלט זײַך ווער נישט צופֿראַכן, לערן דעם הייליגן
 רַבִּינ'ס ספֿרִים וואָס אײַז בְּלוֹיז הַתְּחִזְקוֹת, און שְׂטאַרְקֵט
 יעדן צופֿראַכענעם מענטש, און בײַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אײַז
 זײער זײער חָשׁוּב אַ לֵב נִשְׁבֵּר אַ צופֿראַכן הָאָרֶץ, שְׂטאַרְק
 זײַך און ווידערום שְׂטאַרְק זײַך, וועט דײַר דער בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים נישט פֿאַרלאָזן, און דער עיקר שְׂטאַרְקֵן זײַך אײַז
 אײַן תּפִּלָּה און בְּקִשָּׁה, אײַך הָאָר אַז דו וועסט מִיר פֿאַלגן,
 וועט דײַך גוט זײַן אױף דײַ וועלט און עס וועט דײַך גוט זײַן
 אױף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רײט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח י"א סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֶען בְּרִיוּוּ.

דו דארפסט זען זיך באפלייסן אין לימוד התורה הקדושה.
חו"ל זאגן (במדבר רבה פרשה י' סימן ח) אין לך בן חורין אלא
מי שהוא עוסק בתלמוד תורה; אז א מענטש לערנט
תורה באקומט ער א תורה'דיגן שכל, א דעת תורה, און
דעמאלט ווערט ער פריי פון אלע מיני שיעבודים און
אינטערטעניגקייט וכו' וכו', ווארום געווענליך מענטשן ווילן
מען זאל זיין אינטערטעניגט אינטער זיי וכו', ס'איז דא
מענטשן וואס זיי האבן ליב צו קאנטראלירן יענעם וכו',
און פון דעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן וכו' וכו',
ובפרט אין היינטיגן דור.

ס'קומען אינגעלייטלעך אשר לא קראו ולא שנו ולא שמשו
תלמידי חכמים וכו', און זיי ווערן אויכעט מנהיגים,
און זיי באפן אינגעלייטלעך און בחורלעך, און זיי געמען זיי
צו דעם שכל מיט דעם מח וכו', און ליידער די אינגעלייטלעך
און די בחורלעך לויפן זיי נאך אזוי ווי מען לויפט נאך א
באק, א ציג וכו' וכו', ס'איז דא אזוי גערופענע מנהיגים
וואס זיי ווילן זיך נאר פארלייגן אויף יענעם, און קאנטראלירן

יענעם, און צונעמען דעם שכל וכו', פון דארטן קומט ארויס
נאכדעם אלע קלקולים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז דאס
איז א געוואלדיגער תאוה צו זיין א מנהיג וכו', ליידער
זיי קענען זיך אליין נישט פירן, ווי קענען זיי פירן אנדערע
וכו'? עיין שם. פשוט מען פארפירט אינגעלייטלעך און
בחורלעך וכו' וכו'. איבערדעם אז דו וועסט אליין לערנען
יעדן טאג חומש רש"י מיט תרגום פון די וואכעדיגע סדרה,
און דו וועסט לערנען זייער אסאך פרקים משניות, וואס
דאס איז מזבך את הנפש וכו' וכו', און ועל כולם וועסטו
לערנען גמרא און שולחן ערוך וכו', דעמאלטס וועט דיך
קיינער נישט קענען פארדרייען דעם קאפ.

ווען איינער לערנט שולחן ערוך איז ער זוכה צו יראת
שמים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות פוסק
סימן ב) על ידי שולחן ערוך באים ליראה; אז מען לערנט
אסאך שולחן ערוך איז מען זוכה צו יראת שמים. און וויסן
דארפסטו וויסן, די מינוט וואס מען גייט אנוועק פון א סעיף
קטן אין שולחן ערוך איז שוין ביטער וכו' וכו', און דאס
ווייזט אז דאס איז נישט פון די קדושה וכו' וכו'.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט אונז מוראדיג
מזהיר געווען אויף לימוד שולחן ערוך, און ער האט
געזאגט (שיחות תר"ן סימן כ"ט) א יעדער איד איז מחויב צו
לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, און דאס איז געווען ביי

אײַם אַ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אַ קְבִיעוֹת, אַזױ ווײַט אַז עַר הָאָט
אָמאַל גַּעזאַגט פֿאַר אונזערע לײַט, "אײַר מַעַגט קנײַטשן
מײַן ספֿר ווי אײַר ווײַלט, אָפֿער דער עיקר נישט אָפֿטרעטן
פֿון אַ סעיף קטן אין שולחן ערוך", דאָס הײַסט מַעַן מַעַן
מְחַדֵּשׁ זײַן אין זײַן הײַליגן ספֿר "לקוטי מוהר"ן" ווי אַזױ
מַעַן ווײַל, וואַרום אין זײַן ספֿר איז פֿלול אַלע פֿשטײַם,
יעדער מַעַגטש קען זאַגן אַ פֿשט ווי עַר ווײַל וכו', און
דער הײַליגער רבֿי הָאָט געוואָלט אַז מַעַן זאַל זײַך אַנשטרענגען
און מְחַדֵּשׁ זײַן אין זײַנע ווערטער און טרעפֿן עפֿעס אַ
גוטן חידוש אין זײַן הײַליגן ספֿר "לקוטי מוהר"ן", אָפֿער
נישט אָפֿטרעטן פֿון שולחן ערוך. אײַך הָאָט עַר געזאַגט
(לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"א) ווען אַ אײַד איז מְחַדֵּשׁ חידושי
תּוֹרָה דאַרף עַר אַנוועקשטעלן מיליטער פֿאַרן חידוש און
נאַכן חידוש, און וואָס זענען די מיליטער? שולחן ערוך;
דאָס הײַסט ווען אײַנער קען מְחַדֵּשׁ זײַן חידושי תּוֹרָה
הָאָט עַר אַ געוואָלדיגן יצֵר הָרַע מְחַדֵּשׁ צו זײַן גײַע הַנְּהַגוֹת
מײַט גײַע דַּרְכִּים מײַט גײַע הַלְּכוּתֵי עַר, אײַפֿערדעם דאַרף
עַר זען אַז אין זײַנע חידושי תּוֹרָה זאַל נישט אַרויסקומען
פֿון דעם חס וְשְׁלוֹם קַלְקוּלִים, גײַע הַנְּהַגוֹת, גײַע דַּרְכִּים
וְכו' וְכו', און דאָס ווערט געטון אַז מַעַן לַעֲרַגְתִּי שׁוּלְחָן
עֲרוּךְ פֿאַרן חידוש, און שׁוּלְחָן עֲרוּךְ נאַכן חידוש, דאָס
הײַסט מַעַן דאַרף שְׁטענדיג זען אַפֿילו מַעַן איז מְחַדֵּשׁ
חידושי תּוֹרָה, דאָס מוז זײַן געבינדן און געפֿלאַכטן מיטן
שׁוּלְחָן עֲרוּךְ.

מען זעט עס איז דא אין די הונדערטער און טויזענטער
 שאלות ותשובות ספרים, און אלעס דרייט זיך נאר
 איבערן שולחן ערוך, ווארום פל זמן א מענטש איז
 ארוםגענומען מיטן שולחן ערוך, גייט ער אויף א גוטן
 אויסגעטראטן וועג, וויפער ער גייט אוועק פון שולחן ערוך
 רחמנא לישזבן קען מען אויסגעריסן ווערן פון די וועלט
 און פון יענע וועלט. און מען זעט די אלע וואס זיי האבן
 אפגעשפעט פון הלכות'ער פון שולחן ערוך, זענען נאכדעם
 אויסגעריסן געווארן פון אידישקייט און אוועק אינגאנצן
 רחמנא לישזבן, דאס איז די מינים און אפיקורסים, די
 פארשאלטענע משכילים. איבערדעם זע צו לערנען זייער
 אסאך שולחן ערוך, דעמאלט וועט מען דיר נישט קענען
 פארפירן, און דעמאלט וועט מען נישט קענען דיך
 אינטערטעניגן וכו' וכו', ווייל דו וועסט גלייך זען, אויב ס'איז
 אקעגן שולחן ערוך דארפסטו פון דארטן אנטלויפן.

איך האף אז דו וועסט פארשטיין וואס איך מיינ וכו',
 ווארום איך מיינ גארנישט נאר פשוט פשוטו במשמעו,
 מען דארף זייער אכטונג געבן פון די אזוי גערופענע
 מנהיגים'לעך וכו', וואס זיי פארפירן די יוגנט אין שאול
 תחתית ומתחתיו.

געלויבט איז דער בורא פל עולמים דאס ער האט אונז
 אראפגעשיקט אין אונזער דור אזא מין גרויסן
 רבי'ן ווי דער הייליגער רבי זי"ע, וואס מיט זיינע ספרים
 איז ער מתיה און מתזק און משמח אלע צובראכענע נשמות,

און פֿירט זײ אויפֿן דֶרֶךְ הַאֱמֶת, אז וואויל איז דעם וואס
 ער לערנט יעדן טאג אסאך ליקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות,
 ספר המדות, שיחות הר"ן, און תני מוהר"ן, וואס דער
 הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
 קצ"ב) אָשׁר פָּנָיו שָׁכְלוּ וְנִשְׁמְתוּ בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר; דער צדיק ליגט
 אין זיין ספר, און אז מען לערנט די ספרים פון צדיק
 טרעפט מען דעם צדיק.

און עס ווערט געברענגט אין הייליגן ספר "ישמח לב" פון
 הייליגן צדיק רבי נחום מטשערנאביל זי"ע דאס מען
 קען זיך משתטח זיין אויף א ספר פון צדיק, און דארטן
 טרעפן דעם צדיק, דאס הייסט אז אין דעם ספר ליגט דער
 צדיק, יעדער צדיק ליגט אין זיין ספר, (עיני שם, במסכת שבת).
 זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א איד וואס ער
 לערנט ספרי צדיקים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.
 און מען דארף זיך נישט שעמען פון קיינעם נישט, און דער
 הייליגער רבי האט געוואלט אז מען זאל לערנען אין אלע
 ספרים, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ח) אז עס איז
 ראוי פאר א מענטש ער זאל דורכגיין אלע ספרים וכו'.
 די אלע קליין קעפלדיגע מענטשן וואס זיי האבן מורא עס
 וועט אנטלויפן פון זיי חסידים, זאגן זיי אז מען זאל נישט
 לערנען אין דעם ספר אדער אין יענעם ספר וכו' וכו', אבער
 א מענטש וואס ער האט שכל זעט ווי דער הייליגער רבי
 האט נישט קיין מורא און ער זאגט בפירוש אז א איד זאל
 דורכלערנען אלע ספרים שבעולם.

בְּכַרְט הַיִּינְטִיגֶע צײַטן וואס די כְּפִירוֹת און אפִיקוֹרְסוֹת איז
אזוי גרויס, דאָרף מָען זיך מאַכן אַ שיעור יעדן
טאָג אין הייליגן ספֿר "ויואל משה" וואס ער איז מְבַרֵר ווי
ווייט מָען דאָרף אַנטלויפֿן פון מינים און אפִיקוֹרְסִים, אז
וואויל איז דעם איד וואס איז זיך מְחַבֵּר צו די הייליגע
ספֿרים פון די הייליגע צדיקים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ב סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּוּ.

דו דאָרפֿסט וויסן דאס אַלע צײַטונגען זענען זייער מְסוּכֵן
וכו', מילא די פֿרייע צײַטונגען איז אָפֿגערעדט, עס איז
פול מיט מינות וַאפִיקוֹרְסוֹת, זיי שפּעטן פון יעדן דָּבָר
שְׂבָקְדוּשָׁה, זיי זענען מינים און אפִיקוֹרְסִים און רעדן אָפֿן
קעגן דעם בורא כָּל עוֹלָמִים וואס גרועים שְׂבָאוֹמוֹת הָאָבֶן
מוֹרָא דָּאס צו שְׂרִיבֵן און רעדן וכו' וכו'; און אויסער דעם
איז דאס פול מיט ניאוף שיקוץ תיעוב וזיהום וכו' וכו',
שמוציגע עקלדיגע געמיינע בילדער, וואס נאר פֿראסֶטע
גוים באווייזן אַזעלכע געמיינהייט וכו' וכו'.

אָבֵעֵר אָפִילוּ פֿרוּמֶע צייטונגען דאָרף מֶען אַנטלױפֿן פֿון דעם, װאָרום אַלעס מײַנט נאָר פֿאַליטיק, יעדער װיל אױפֿבויען זײַן קאַרייז װכו', נאָר זײ זענען אײַן אַמת און אַלע זענען אײַן שֶׁקֶר װכו', און עס פֿעלט נישט דאָרטן קײן לִשׁוֹן הֶרַע רבילות און ליצנות װכו'. און פֿרי אַרײַנצוכאַפֿן לײַנער האַט מֶען ערפֿינדן אַ גוטע עצה, מֶען לײַגט אַרײַן אַן אָפֿטיילונג פֿון הֶלְכָה און פֿון סיפורי צדיקים און באַשרײבונגען פֿון פֿריערדיגע דורות װכו' װכו', און דאָס איז זײער אײַנטרעסאַנט, און אַ מענטש קױפֿט דאָס װײַל ער װיל דאָס לײַנען, אָבער דערװײַל פֿאַרקוקט ער אױכעט אײַן די לִשׁוֹן הֶרַע'ס און רבילות'ן און ליצנות'ער אײַנעם אױפֿן צװײטן װאָס דאָס איז שױן אַ אײַסור חמור; אײַבערדעם איז "שױמר נפֿשו ירחק מֶהֶם".

מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן די אַלע װעבֿסייטס װאָס דאָס איז זײער מסופֿן, װאָרום אײַן אַ סעקונדע קען מֶען אַנקומען צו די שמוציגסטע פֿלעצער, װאָס אױף דעם איז געזאַגט געװאָרן (משלי ב) "כָּל בְּאֵיהָ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים" אײַנמאַל מֶען פֿאַלט דאָרטן אַרײַן קען מֶען שױן פֿון דאָרטן נישט אַרויסגיין, װאָרום דאָס איז אַ געדעכטע פֿלאַטע װאָס אױב מֶען זינקט אײַן דעם קען מֶען שױן פֿון דעם נישט אַרויסגיין, װאָרום די תּאַװת נײַאוף די שמוץ װאָס עס ליגט דאָרטן פֿון די גױים איז זײער זײער ביטער.

װאָס טוט דער סמ"ך מ"ם? ער זאַגט און רעדט צו דעם מענטש, "גײ אַרײַן דאָרטן, װאָרום מֶען קען דאָס

אויסגניצן בקדושה; טויזנטער מענטשן קענען נתעורר ווערן
 בתשובה פון דיין דרשה...", און לבאורה איז דאס א גוטע
 סברה וכו', אבער מען באפט נישט דאס מיט איין שלעכטן
 דריק אויפן קנעפל קומט ארויף אלע עקלדיגע שמוץ, וואס
 שלמה המלך זאגט אויף דעם (משלי ה) "הרחק מעליה דרכה
 ואל תקרב אל פתח ביתה: פן תתן לאחרים הודך ושנתך
 לאכזרי: פן ישבעו זרים כחה ועצביה בבית נכרי: ונהמת
 באחרייתה בכלות בשרה ושארך", עס איז שווער מסביר צו
 זיין פאר איינעם וואס ער ליגט שוין טיף אין בלאטע, אבער
 א פאקט בלייבט א פאקט, איינמאל אז מען האט די פלי
 שופכיין אין שטוב קען מען שוין פון דעם נישט ארויסגיין,
 ווארום עס ציט זייער שטארק.

זוער עס ווייסט וואס א שפיין איז, קען דאס פארשטיין.
 א שפיין שפייט ארויס פון זיין פיסק שפינען וועבעכץ,
 און א פליג דארף נאר אנרירן דאס וועבעכץ מיט זיין
 דינע פיסל וכו' ווערט ער גלייך צוגעקלעפט צו דעם
 וכו', און ער קען שוין פון דעם נישט ארויסגיין, און דער
 שפיין ציט ארויס דאס מארעך פון קאפ פון פליג. די
 זעלבע זאך איז די צייטונגען און די אינטערנעט און די
 וועבסייטס וכו' וכו', שפינען וועבעכץ וואס ווערט
 ארויסגעשפיגן פון די שרייבערלעך, און די קליין קעפלדיגע
 מענטשן ווערן צו דעם צוגעקלעפט און קענען שוין פון
 דעם מער נישט ארויסגיין, אז וואויל איז דער מענטש
 וואס געבט אכטונג אויף זיך און אויף זיין ווייב און

קײַנדער אז זײ זאלן נישט האָבן די אלע פֿלי משחית
אין שטוב.

אײַך האב גאנץ גוט פארשטאנען דײַנע סברות וואס דו
ביסט מיר מסביר וכו' וכו'; אָבער א חידוש און א
פֿלא איז, צו זאָגן פֿרקים משניות און דפין גמרא און סימנים
שולחן ערוך וכו' וכו', דאס הייסט ביטול תורה; און צו
אריינגיין אין די צײַטונגען אָדער אנדערע פֿלי שופֿכין וכו'
וכו', דאס הייסט נישט קיין ביטול תורה וכו' נאר דאס איז
מקרב מענטשן צום באשעפער וכו'? זעסט אלײן ווי דער
סמ"ך מ"ם ארבעט אויף יעדן איינעם וכו'.

אײַך האב מײַנס געשריבן, און דו טו יעצט וואס דו
פארשטייסט; נאר אײַך קען דיר אזויפיל זאָגן; דאס
ווער עס טראכט גוט גוט אויפן תכלית אז עס וועט קומען
א צײַט ווען פֿלוזלינג וועט די נשמה ארויסגיין פון גוף וכו',
דעם גוף וועט מען באגראבן אין דער ערד, און די נשמה
וועט ארויפגיין אויבן וכו'. וואס וועט ער זאָגן פֿארן שומר
הפתח וואס וועט אים פֿרעגן די ערשטע שאלה "ערוך
מקרא שקרית, משנה ששנית וכו', נשאת ונתת באמונה
וכו"; האסטו גערעדט נאר פון אמונה?

קײַנער וויל פון דעם נישט הערן, און מען וויל פון דעם
נישט רעדן, און מען וויל אפילו נישט טראכטן פון
דעם; נאר מען איז בײַ זיך אפגעמאכט "אײַך וועל נישט
שטארבן... עס איז דא א תברה שטארבערס, אײַך באלאנג

נישט צו די חברה!". עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט, דאס ווער עס טראכט נישט וואס וועט זיין מיט אים וכו' אז ער וועט מוזן אוועקגיין פון דער וועלט וכו', דעם גוף וועט מען באהאלטן אין דער ערד, און די נשמה וועט ארויפגיין אויבן, פון אים שמועס איך נישט, ער איז ביי מיר צוגעגליבן אזוי ווי א ביהמה וכו'; אבער דער וואס ער טראכט יא פון תכלית הנצחית און עס גייט אויף אים דורך וואס עס גייט אויף אים דורך וכו', פאר אים האב איך געשריבן די "ליקוטי הלכות" וואס דאס איז הוילע התחזקות.

הינט האט פאסירט א מוראדיגן אומגליק אין די שטאט אשדוד. א אינגערמאן פון צוויי און צוואנציג יאר האט זיך געגרייט צו מאכן א ברית פאר זיין ערשט געבוירענעם קינד, און פלוצלינג, ממש פלוצלינג איז ער צאמגעפאלן און באקומען א שווערן הארץ אטאקע און איז שוין נישט געווען בין החיים, און ליידער האט מען געמוזט קודם מאכן די לוויה און נאכדעם האט מען געמאכט דעם ברית, און דאס קינד שוין א נאמען געגעבן נאכן פאטער.

זעט מען פון דעם ווי א מענטש דארף זיין שטענדיג צוגעגרייט וכו' וכו'; ווי דער הייליגער תנא רבי אליעזר האט געזאגט (שבת קנב.) "שוב יום אחד לפני מיתתך"; שאלו תלמידיו את רבי אליעזר "וכי אדם יודע איזהו יום ימות?", אמר להן, "וכל שכן ישוב היום שמה ימות

לְמַחֵר, וְנִמְצָא כָּל יָמָיו בְּתַשׁוּבָה", וְאַף שְׁלֵמָה אָמַר בְּחֻכְמָתוֹ
 (קִשְׁלֵת ט) "בְּכֹל עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֶל
 יַחְסֵר"; אַ אִיד וואס געוואוינט זיך צו שטענדיג צו רעדן
 צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש וואס דאס
 הייסט התבודדות, דער איז שטענדיג גרייט צוריקצוקומען
 צום בורא פֿל עולמים.

אײַבער־דעם איז וואויל פאר דער וואס לאזט זיך נישט
 נארן, און פאלגט דעם הייליגן רבי'ן, און רעדט
 צום בורא פֿל עולמים, וואס דאס איז א יסוד היסודות אין
 בֶּרֶסֶלְבֵּר חֲסִידוֹת, און דאס בֶּרֶענְגֵט שוין אריין אין דעם
 מַעֲנֵטֶשׁ א גרויסן שמחה, ווארום ווען א מענטש דערנענטערט
 זיך מער צום בורא פֿל עולמים ווערט ער אלץ מער
 פֿרייליכער, ווארום ביים בורא פֿל עולמים שטייט (דברי הימים
 א' ט"ז) "עוֹז וְחֵדוּהַ בְּמִקְוֹמוֹ", דארטן איז נאר דא שמחה,
 ווען א איד איז דבוק אין עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אַלְקוֹתוֹ יְתִבְרַךְ,
 קומט אויף אים ארויף א גרויסע שמחה, און ער האט שוין
 נישט מורא פון גארנישט, און ער לעבט מיט א געוואלדיגן
 בטחון און האפענונג, אז וואויל איז אים אויף די וועלט און
 אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א פֿרייליכן טאג און א געבענטשטן תמיד

 רבא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ג סִיּוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּן.

עִם טוֹט מִיר זַיַּיעֶר וויי וואס דו לְעִבְסֵט אִין א דְּמִיוֹן וְכוּ',
וואס דו שְׂרִייבֵסֵט אז אַלֶּע רוֹדֶפֶן דִּיךְ וְכוּ'. עִם אִין
אמאל גַּעקוּמֶען א אִיד צום הייליגן צִדִּיק דְּעֶר "צִמַח צְדָק"
זי"ע, און עֶר הָאָט זיך בִּאֲקֻלָּאָנֵט אז ווען עֶר קוּמֵט אִין
שׁוּל טְרַעטֵן אַלֶּע אויף אים וְכוּ', הָאָט דְּעֶר צִדִּיק אִים
גַּענְטְפֶּערט, "וואס דאַרפֿסטו זיך לִיַּיִגן אִין די לְעֵנֵג און אִין
די בְּרִיִּיט אז אַלֶּע זאַלן טְרַעטֵן אויף דִּיר? זַעֵן דִּיךְ אִין
דִּיין ווינקל וועט קיינער דִּיךְ אַפִּילוּ נִישֵׁט בִּאֲמַעֲרָקֵן". דָּאָס
הייסט, ווען טְרַעט מֶען אויף א מַענְטִישׁ? ווען עֶר הָאָט
צוּטוֹן מִיט אַן אַנְדֶּערן, אָפֶּער אַיַנער וואס וויל גַּאָרנִישֵׁט
נָאר דָּעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און עֶר צִיט זיך נָאר אַרויף
צו אים מִיט שְׂטאַרְקֶע רְצוֹנוֹת און בְּעַנְקֵענישן וְכוּ' וְכוּ',
דָּעם קען קיינער גַּאָרנִישֵׁט טוֹן.

זוי עִם ווערט גַּעבֶּרענְגֵט, אז אמאל אִין גַּעקוּמֶען א אִיד
צו א צִדִּיק און עֶר הָאָט זיך בִּאֲקֻלָּאָנֵט פֿאַר אִים
אז אִין שׁוּל שְׂטוּפֵט מֶען אִים פֿון בִּיַּדֶּע זַיַּיִטן און עֶר
ווערט צוֹדֶרִיקֵט וְכוּ', הָאָט אִים דְּעֶר צִדִּיק גַּעזאַנְט, "דְּעֶר
טִבֵּע פֿון א בּוֹים אִין אז עֶר וואַקֵסט הוּיךְ וְכוּ' אַרויף

ארויף אין דער הייער וכו', אָבער נישט אין די ברייט;
 אזוי אויך א מענטש ווערט אנגערופן א בוים, ווי עס
 שטייט (דברים כ) "כי האדם עץ השדה", און דער טבע
 פון א בוים איז אז עס וואקסט אין דער הויך אָבער
 נישט אין דער ברייט וכו', ווען א איד קוקט נאר ארויף
 צום בורא פֿל עלמים און וויל גארנישט נאר נבלל ווערן
 אין אים ער זאל שפירן עצם עצמות אלקותו ותברה,
 דער וואקסט הויך הויך וכו', און אים קען מען גארנישט
 טון; מה שאין פן ווען א מענטש טראכט נישט פון
 תכלית און זוכט נישט קיין רוחניות וכו', דער וואקסט
 אין דער ברייט, און ער נעמט צו פלאץ וכו', ממילא
 שטיפט מען אים פון ביידע זייטן וכו'".

אין די שטאט טשערין האבן געוואוינט זייער אסאך ברוסלבער
 חסידים, און זיי זענען געווען זייער רייך, און ווי דער
 טבע פון א רייכן איז (משלי יח) "ועשיר יענה עזות", האבן
 אלע עשירים געוואלט זיצן נאר אין מזרח, איז נאטורליך
 געווען דארטן א גרויסן שטופעניש, איינער האט געשטופט
 דעם אנדערן פון רוב ענגשאפט; האט זיך דער הייליגער
 טשעריןער רב ז"ל אנגערופן "די גופים זענען אזוי נאנט,
 אָבער די הערצער זענען אזוי ווייט"; ווארום איינער האט
 פיינט געהאט דעם אנדערן, ווי דער טבע איז פון עשירים
 אז איינער קען נישט ליידן דעם צווייטן, אויף דעם ארויף
 האט ער זיי געזאגט מוסר "די גופים זענען אזוי נאנט,
 אָבער די הערצער זענען אזוי ווייט".

אז וואויל איז דעם מענטש וואס וויל גארנישט, און דארף גארנישט, און האט גארנישט; פון אזא מענטש קען מען גארנישט צונעמען. און דאס איז דער מדריגה פון צדיקים דאס זיי זענען בטול ומבוטל בעיני עצמן, זיי זענען ביי זיך אזוי ווי א שטיק בלאטע, און זיי האלטן זיך נידריגער פון אלעמען, און ממילא קען מען זיי גארנישט צונעמען, אז וואויל איז דער וואס ער קומט צו די מדריגה אז ער וויל גארנישט נאר דעם בורא כל עולמים, און וויל לערנען מקרא משנה גמרא מדרש הלכה ואגדה, און שפאצירט דורך אין אלע חלקי התורה, דעם איז גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א געבענטשטן תמיד

רכב

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח י"ג סיון ה'תשע"א

שלום רב אל ... תחיה

זען דו ביסט געווען מיט דיין מאן ביי מיר, האב איך דיר נישט געוואלט זאגן אין פארנט פון דיין מאן גארנישט, כדי נישט גיסן מער אויל אויפן פייער וואס עס ברענט אין ענקער שטוב וכו' וכו'; אבער וויסן זאלסטו דאס דו ביסט נישט גערעכט, דער בורא כל עולמים האט דיך געשאנקען אן איידל מאן א גרויסער תלמיד חכם וואס זיצט און לערנט

מיט גרויס התמדה, און דער עיקר איז דאס ער איז אן אויסער געווענדליכער בעל מדות, ער רעדט צו דיר מיט גרויס דרך ארץ, מיט איידלקייט וכו', וועסט קיינמאל נישט הערן פון אים א הויך ווארט, ער איז דו זייער מכבד, און ער פירט זיך אויף מיט דיר זייער איידל וכו' וכו'; איז וואס דארפסטו אים אזוי רודפן? וואס דארפסטו אים אזוי סעקרין וואס איז אז ער איז א ברסלבער חסיד? אדרבה די אלע מדות טובות וואס דו אליין ווייסט אז ער האט, קומט נאר ווייל ער איז א ברסלבער חסיד; איז וואס דארפסטו אים אזוי רודפן, און זידלען מיט די געמיינסטע ווערטער וכו'? דו האלסט אים אין איין שעלטן וכו', און שפעטן פון אים פאר ענקערע קינדער; פרעג איך דיר: איז דאס שיין? אזוי דארף זיך אויפפירן א אידישע טאכטער? ווייל אפאר פארדארבענע חברטארענס וואס דו האסט, העצן דיר אויף אקעגן דיין איידעלן מאן?

גיי נאר אין שפיטאל באזוכן קראנקע, וועסטו זען וויפיל יונגע פרויען געבעה מוטשען זיך מיט די ביטערע מחלה וכו' וכו', און זיי וואלטן זיך גערן געטוישט מיט דיר, ווארום דיר פעלט גארנישט: דו ביסט געזונט וכו', האסט נישט קיין טראפ איינזעעניש אויף דיין איידעלן מאן? עס איז דא ליידער שלעכטע מענער וכו', פארביסענע גראבע יונגען וכו', וואס זיי זידלען און שפעטן פון זייערע ווייבער וכו', און דערגייען זיי די יארן וכו', און דערגייען זיי, און גייען אלע געמיינע שפראכן אויף זיי וכו' וכו', אפֿשר אזא מאן

וואַלסטו געדארפֿט האַבן... אָבער נישט אן איידעלער
 אינגערמאן וואס פֿירט זיך אזוי ערליך, און איז דיר אזוי
 געטריי, און קויפֿט דיך אלעס וואס דו דארפֿסט, ווי דיין
 מאן וואס איז דיר אזוי געטריי וכו'. וואס דארפֿסטו זיין
 אזא מרשעת און אויפֿרידערן די גאַנצע שטאט אויף אים,
 ביז אלע מיינען 'ווער ווייסט וואס ער איז?' וואס דו אליין
 ווייסט אז איך בין גערעכט, נאר די שלעכטע חברטארענס
 האַבן דיר אַנגערעדט פֿל דָּבָר אָסור אויף אים, און זיי ווילן
 זען אין דיין מפֿלדה ווי דו גט'סט זיך וכו', און גאַכדעם וועלן
 זיי דיר אפֿילו נישט אַנקוקן, און דו וועסט בלייבן צו
 געלעכטער און צו שפּאַט אין די גאַנצע שטאט וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר זאלסט טוישן דייע שלעכטע
 מדות, און זאלסט היטן דיין שפּראַך, זאלסט
 נישט רעדן אזוי געמיין וואס עס פּאַסט נישט פֿאַר אַ אידישע
 טאַכטער, דעמאלטס וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און
 אויף יענע וועלט, און דו וועסט אויפֿציען אַ שיין אידיש
 שטוב; די קינדערלעך וועלן זיין צופֿרידענע (נישט
 דערשראקענע און צורידערטע וכו' ווי זיי זענען יעצט, ווייל
 זיי זען ווי די מאמע זידלט און שעלט זייער איידעלן טאטן).

איך האַף אז דו וועסט אַריינגעמען אין דיין האַרץ די
 פֿאַר ווערטער וואס איך שרייב מיט בלוט פון מיין
 האַרץ צו דיר, נישט מיט קיין טינט נאר מיט בלוט;
 ווארום איך זע ווי דו מאכסט זיך אליין חרוב דיין אייגענעם

שְׁטוּב, און דו פֿאַרביטערסט זיך דיין אייגענעם לעבן וועגן
אפאר שְׁלעכטע פֿאַרדארבענע חברטארענס, איך האָף
דאס דו וועסט זיך פֿייטן און דעמאלט וועסטו האָבן אַ
גליקליך לעבן.

דער בורא פֿל עולמים זאל העלפֿן עם זאל שְׁטענדיג זיין
שלום און ליבשאפט אין ענקער שְׁטוּב.

זאלסט האָבן אַ לעכטיג לעבן

רבג

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח י"ג סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האָב דערהאלטן דיין בריוו מיט די געלט פֿאר הַדפֿסת
ספֿרי רבינו ז"ל. וואס זאל איך דיר זאָגן, דער הייליגער
רבי נתן ז"ל האָט געזאָגט, דאס די גרעסטע צדקה איז
אויף צו געבן דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים וואס טוט
מִקְרָב זיין אידן צום בורא פֿל עולמים, און ס'איז מִחֻזַק
אלע צובראכענע און געפֿאלענע נשמות; און ער טייטשט
(ליקוטי תלכות ברכת השחר תלכה ה' אות ל"ו) דעם פֿסוק (תהלים ק"ט)
"צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", וואסערע צדקה בלייבט
אויף אייביג? ווען ער געבט צו דריקן תורת אמת פון צדיק
האמת, דאס הייסט ווען מען געבט פֿאר אן ארימאן צדקה
צו עסן, האסטו געגעבן איין מאל; מאַרְגֿן דאַרף ער נאַכאַמאַל,

און איבערמארגן דארף ער נאכאמאל; מה שאין בן ווען
א איד געט געלט אפצודריקן א ספר פון דעם הייליגן רבי'ן
דאס בלייבט אויף אייביג.

אזוי ווי די חו"ל זאגן (כתובות ג.) אויפן פסוק (תהלים ק"ו) "אשרי
שומרי משפט עושה צדקה בכל עת", וכי אפשר
לעשות צדקה בכל עת? וכו', זה הכותב (ספרים) ומשאילן
לאחרים; דאס הייסט אז מען געט געלט אפצודריקן איין
ספר, דאס איז "צדקה בכל עת"; ווארום דער איד האט
דעם ספר'ל ביי זיך שטענדיג ווען ער זיצט אין שטוב,
ווען ער פארט אויפן וועג וכו' וכו', שטענדיג האט ער
מיט זיך דעם ספר, אז מען געט איין מאל איז דאס שוין
"צדקה בכל עת" א שטענדיגער צדקה, וואס דער איד
וועט שוין דעם ספר נישט ארויסלאזן פון די האנט; ווי
מיר זען בחוש דאס דעם הייליגן רבינ'ס ספרים זענען
מחיה און מחזק און משמח אלע צובראכענע און צופאלענע
און דערנווייטערטע נשמות; מה שאין בן צדקה פאר אן
ארימאן מיזטו אים געבן יעדן טאג אז ער זאל קענען
קויפן עסן, און נישט יעדער איינער קען דאס באווייזן,
ווארום רוב מענטשן מוטשען זיך אליין שווער אויף פרנסה
צו געבן צו עסן אייגענע ווייב און קינדער, און ער קען
נישט אויסהאלטן אן אנדערן וכו'; מה שאין בן אז מען
געט צדקה צו דריקן א ספר'ל פון הייליגן רבי'ן, דאס
בלייבט שוין אויף אייביג, מען האט איין מאל געגעבן,
און דער ספר גייט ארויס אויף דער גאנצער וועלט. און

ווי מען זעט היינט אין די ביבליאטיקן איז דא ספּריס פון
הונדערטער יארן.

זעט מען פון דעם דאס די העכסטע צדקה איז צו געבן
אויף צו דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספּריס, וואס דאס
ראטעוועט הונדערטער טויזנטער נשמות ארויס פון שאול
תחתית, אז וואויל איז דעם איד וואס געט שטענדיג אויף
דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספּריס, און ער האט א חלק
אין מקרב זיין אידן צום בורא פל עולמים, אז וואויל איז
אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט,
אויף אים איז געזאגט געווארן (ישעיה נ"ח) "והלך לפניה צדקה
כבוד הוי"ה יאספה".

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רַכּוּד

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרח י"ז סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברהם תיקר לי מאד ... גרו יאיר

קורם וויל איך דיר שטארק מתחזק זיין זאלסט נישט
אריינפאלן אין קיין שום פחד וכו', ווארום גאט
ברוך הוא איז זייער זייער גרויס, אזוי ווי עס שטייט (תהלים
קמ"ה) "גדול הוי"ה ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר", קיינער
קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון בורא פל
עולמים, איז ממילא טאר מען זיך נישט פארלירן, ווייל

תְּפִלָּה אִיז דִּי הֶעֱבֹסְטֶע זאָך, און פֿל זָמַן אַ מַעֲנִיטֶשׁ אִיז
שְׂטאַרק אִין תְּפִלָּה זאל ער זיין זיכער אז ער וועט פּוֹעֵל'ן
וואס ער דארף האָבן, ובפֿרט תְּפִלַּת הַרְבִּים; אַיפֶּעֲרֹדֶעם
זאַלְסְטוּ מַעֲוֵרר זיין הֵן דִּי קִינְדֶּערֶלעך תּוֹנִקוֹת שֶׁל בֵּית
רֶבֶן הֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בּוֹ חֶטָּא, זיי זאַלן מִתְפַּלֵּל זיין מָעַן
זאל האָבן אַ קאַנטרי; און הֵן דִּי בְּחֹרִים, ווארום מָעַן קֶעַן
זיך נישט פֿאַרשְׂטעלן וואס תְּפִלָּה אִיז, ווען אַ אִיד זאל וויסן
דאס גרױסקייט פֿון תְּפִלָּה וואַלט ער נישט אַױפֶּגַעֲהֶערט
מִתְפַּלֵּל צו זיין, און ווי דִּי תו"ל זאָגן (ויקרא רבה פֿרשה ל' סִימָן א)
בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא
אוֹרִים וְתוֹמִים, וְאִין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה, זוּ בְּלִבְד אָמַר דָּוִד
לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַל תִּבְזֶה אֶת
תְּפִלָּתָם; אַז וואויל אִיז דַּעַם וואס ער לייגט דאס אַרײַן טיף
אין האַרצן אַרײַן און אִיז דאס מְקַיֵּים.

זױדער זאָגן דִּי תו"ל (תְּנַחֲמָא וּבִרָא) אָמַר לָהֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זְהִירִין בְּתְפִלָּה שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת
יָפָה הַיְמָנָה, וְהִיא גְדוּלָּה מְכֹל הַקְּרִבְנוֹת וְכוּ', וְאַפִּילוּ אִין
אָדָם כְּדֹאִי לַעֲנוֹת בְּתְפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ, כִּיּוֹן שְׂמֵתְפַלֵּל
וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנִים אָנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ; און דאס דארף מָעַן
אַרײַנלייגן אִין דִּי קִינְדֶּער ווען זיי זענען נאָך זייער קליין,
און אַױכעט אִין דִּי בְּחֹרִים, אַז עס אִיז נישטא קיין אַנְדֶּערע
עצה אויף דער וועלט נאָר תְּפִלָּה; און דער הייליגער רַבִּי
זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן מִלֵּק א' סִימָן ט) עֵיקָר הַחַיּוֹת מְקַבְּלִין מִהַתְּפִלָּה,
אַזױ ווי עס שְׂטײט (תְּהִלִּים מ"ב) "תְּפִלָּה לֹא-ל תִּי", אַז אַ אִיד

געוואוינט זיך צו שטענדיג צו רעדן צום בורא פֿל עולמים,
דאס איז זיין גאנץ חיות.

ווי דער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב')
תפלה ווערט אנגערופן 'חוטם' אזוי ווי עס שטייט
(ישעיה מ"ח) "ותהלתני אהטם לך", וואס האט א שייכות חוטם
(דער נאז) צו תפלה? נאר אזוי ווי א מענטש שפעט לופט
דורך די נאז, אזוי דארף ער זיך צוגעוואוינען צו תפלה אז
דאס איז זיין גאנץ חיות, שטענדיג זאל ער רעדן און בעטן
פון בורא פֿל עולמים וואס ער דארף האבן; ווי דער האט
תפלה א שייכות צום חוטם (דער נאז), ווארום אריכות אפים
געדולד איז תלוי אין נאז, און פארקערט געוועזקייט בעס,
איז תלוי אויך אין נאז, לשון חרון אף, דאס הייסט אז אין
תפלה דארף מען האבן אסאך סבלנות, אפילו מען בעט
און מען זעט גאכנישט קיין ישועה, טאר מען זיך נישט
מייאש זיין, נאר ממשיך זיין בעטן, ווי די תו"ל זאגן (ברכות
לב): אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, שנאמר
(תהלים כ"ז, י"ד) "קנה אל תנו"ה חזק ויאמץ לבך וקנה אל תנו"ה".

איבערדעם שטארק זיך און וואס די דארפסט האבן
זאלסטו בעטן נאר פון דעם בורא פֿל עולמים.

מען קען נישט מסביר זיין פאר א דורכשניטליכן מענטש
וואס תפלה איז, און וואס תפלה פועל'ט, ווארום ווער עס
האט נישט קיין קלארע אמונה אז דער בורא פֿל עולמים
איז דא, דער קען דאס נישט פארשטיין, איבערדעם זיי

שְׂטאַרק אין אַמוּנָה וועססו זען וואונדער וואס דער בורא
 בַּל עוֹלָמִים וועט טון פֿאַר עֵנֶק.

אײַך וויל דיר זייער שְׂטאַרקן זאַלסט מְחֻזַּק זיין די בְּחוּרִים,
 ווארום שְׁבֵת הָאָבֶן געדאווענט ביי מיר עֲטָלִיבֶע בְּחוּרִים,
 און ס'איז א נחת צו הֶעֱרַן ווי דער האט געענדיגט בְּמָה
 מִסְכָּתוֹת, און דער האט געענדיגט בְּמָה פֻּעַמִּים שְׁשֵׁה סְדְרֵי
 מִשְׁנָה, דאס איז די העכסטע זאך מְזֻכָּה צו זיין אידישע
 קינדער מיט תּוֹרָה און מיט תּפִּלָּה, ווארום נאר דאס וועט
 פון אונז בְּלִיבֵן, און נאר דאס וועט דער מענטש מיטנעמען
 מיט זיך. און דער הייליגער תּנָא האט געזאגט (אבות פֿרק ו')
 לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא
 בְּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּר.

קיינעם פאלט נישט איין דאס עס וועט קומען אמאל די
 צייט וואס ער וועט מוזן איבערלאזן די וועלט וכו'
 וכו', און קיינער ווייסט ווען דאס וועט זיין, ווי די
 חז"ל זאגן (שבת קנ"ג.) רבי אליעזר אומר, שוב יום אחד לפני
 מיתתך, שאלו תלמידיו את רבי אליעזר, וכי אדם יודע
 אינהו יום ימות? אמר להן וכל שכן ישוב היום שמא ימות
 למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה; ווען דער מענטש טראכט
 פון דעם גייט אים דער לעבן גאר אנדערש, ער היט אפ
 יעדן טאג, ער כאפט אריין יעדן טאג וואס ער קען, יעדן
 טאג איז ביי אים זייער טייער און חשוב, ווארום דער טאג

וועט שוין קיינמאל נישט צוריקקומען צו אים, און ווי דער הייליגער רבי טייטשט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) דעם פסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו", אויב איר ווילט הערן דעם קול פון דעם בורא פל עולמים זאלט איר וויסן אז איר האט נישט מער ווי דער היינטיגער טאג, און דאס דארף מען אריינלייגן טיף אין הארצן פון יעדן איינעם, ובפרט פאר די בני הנעורים וואס זיי דאכט זיך אז מען האט נאך אסאך צייט, בשעת דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) דאס די זיבעציג יאר פליעט דורך אזוי ווי א פערטל שעה, אז וואויל איז דעם וואס איז שטענדיג פרייליך מיט זיינע נקודות טובות וואס ער האט: ציצית, תפילין, בארד מיט פיאות, וכו', וכו'; ווארום שמחה דאס איז מרחיב דעם דעת פון מענטש, און אז איינער האט ישוב הדעת האט ער שוין אלסדינג.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רבה

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרח י"ז סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע זיך צו שטארקן, דו מוזט נישט ענטפערן יעדן איינעם וואס ער איז דיך מבזה וכו', דער הייליגער רבי האט

אונז אויסגעלערנט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') דאס דער עיקר
 תשובה איז אפצושווייגן נישט ענטפערן, ווארום ווען איינער
 באליידיגט דין וכו' אדער פארשעמט דין וכו' ווערט מען
 רויט וכו', און דאס בלוט גיסט זיך אין דין, און אז מען
 שווייגט אפ וכו' איז דאס מער ווערט ווי טויזענט תעניתים;
 איבערדעם איז בעסער אפצושווייגן און נישט צוריק ענטפערן
 דער וואס ער איז דין מבזה, איך ווייס אז עס איז זייער
 זייער זייער שווער זיך איינהאלטן, ווען מען איז מבזה מען
 זאל נישט ענטפערן וכו' וכו', אבער גלייב מיר איין טאג
 צו פאסטן איז זייער שווער, ווי מיר זען ווען ס'איז דא א
 תענית ציבור, מוז מען פאסטן און ס'קומט אן זייער שווער,
 איז שטעל זיך פאר צו פאסטן טויזענט תעניתים, קען מען
 אראפגיין פון זינען וכו' וכו', און מיט איין בזיון פטר'ט מען
 טויזענט תעניתים; אזוי ווערט געברענגט פון הייליגע צדיקים.

איבערדעם פאלג מיר, וועלדיג די זינד און די חטאים
 וואס מיר האבן אפגעטון לא עלינו, וואלט
 מען דאך געדארפט פאסטן אן א שיעור תעניתים, און מיט
 דעם וואס מען ברענגט אונז צו א בזיון און מען איז אונז
 מבזה וכו', און מען רעדט אויף אונז וכו', קומט מען דאך
 אפ פון אלע תעניתים וואס מען וואלט געדארפט פאסטן
 אויף אונזערע שווערע ביטערע זינד וכו' וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, שווייג אפ ענטפער נישט,
 און אפילו ס'טוט וויי, דאס איז די עיקר

תְּשׁוּבָה, אַז וואויל איז דעם מַעֲנֵטֶשׁ וואס ער פֿאַלֶּגט דעם הייליגן רבי'ן און ענטפֿערט נישט פֿאר די אלע מַעֲנֵטֶשׁן וואס זיי רעדן און בילן וכו' וכו', ווארום עס שטייט דאך (ישעיה נ"ו) "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", זאגט דער הייליגער רבי (אין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג) אז דאס גייט ארויף אויף די עזות פֿנימער וואס מאכן חוֹזֵק פֿון א איד'ס תְּפִלָּה וכו' וכו', איבערדעם ווען די גייסט אויפֿן גאס און א הונט הייבט אן צו בילן אויף דיר וכו' - איז דאס א נאַרמאַלע זאך אז די זאַלסט זיך אפֿשטעלן און זיך אויסדרייען צום הונט און אים צוריקבילן...? מען וועט דאך מיינען אז די ביסט א חסר דעה וכו', אזוי אויכעט אז מען הערט א בזיון פֿון יענעם איז דאס דאך א הונט וואס בילט וכו', דארף מען זיך נישט צוריק אויסדרייען און צוריקבילן צו אים וכו'; איך האף אז די פֿאַרשטייט וואס איך מיינ: ענטפֿער נישט און שווייג אפֿ.

נעם דעם משננות, און די זאַלסט זאגן יעדן טאג אסאך אסאך פֿרקים משננות, וועט דאס דיר העלפֿן זאַלסט נישט זיין אליין וכו', אויכעט געוואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש, וועט דיך קיינמאל נישט עלגד זיין, שטענדיג וועסטו האבן מיט וועמען צו זיין, ווארום דער בורא פֿל עולמים איז דא מלא כל הארץ כבודו, מען דארף אים נישט גיין זוכן ערגעץ אין א פעלד, אדער ערגעץ אין א וואלד, די גאַנצע בריאה איז נאר אלקות, און מען דארף זיך מבטל זיין אינגאנצן צו אים,

אז וואויל איז דער מענטש וואס ער איז זוכה צו קומען צו אזא ביטול אל האין סוף ברוך הוא, ביז ער שפירט ביי זיך א תענוג פון עצמים אלקותו יתברך, וואס דאס קען מען זוכה זיין נאר דורך אסאך שיחה בינו לבין קונו. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רכו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרה י"ז סיון ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך מיט וואס דו קענסט, פארליר זיך נישט, ווארום גאט ברוך הוא פירט דער וועלט בהשגחה פרטיות, ווי די חז"ל זאגן (ימא לח.) בשמה יקראוה ובמקומה יושבוה ומשלה יתנו לה, אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא נימא; דארפסט נישט מורא האבן אז איינער וועט דיך צונעמען עפעס פון דיר, ס'איז נישטא אזא זאך, יעדער מענטש האט אנגעשריבן וואס איז זיינס, זיינס קען מען נישט צונעמען, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער נעמט אין זיך אריין די השגחה.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (לקיפי מוחרז) חלק א' סימן י"א אז א איד געבט צדקה איז דאס ממשך השגחה, און ער איז מאריך א לאנגן מאמר אויף דעם, און

פִּשְׁטוֹת אִיזוּ צוּ פֶּאָרְשֵׁטִיין אַז מִיט דָּעם וואָס אַ אַיד גֶּעבֶט
 צָדָקָה גְלִיבֶט עֶר אַז עֵס וועט אים נִישֵׁט פֶּעלֶן, נָאָר אַדְרָבָה
 עֶר וועט הָאָבֶן אַסאַךְ מֶעֶר, אַזוֹי ווי עֵס שְׁטִיט אִין פֶּסוּק
 (דְּבָרִים יד) "עֵשֶׂר תִּתְּעָשֶׂר" דְּרִשְׁנֵנָּען אַזוֹיף דָּעם די חו"ל (שְׁבֹת
 קִיט). עֵשֶׂר בְּשִׁבִיל שְׁתַּתְּעָשֶׂר; אַ מְעַנְטִש גֶּעט מֶעֶשֶׂר אֹון
 דָּעֶר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים מֵאַכֵּט אִים רִייד. ווען אַ אַיד גֶּעט
 צָדָקָה מֵאַכֵּט עֶר נִישֵׁט קִיין חֶשְׁבֹּן אַז אִים פֶּעלֶט אֹון ס'וועט
 אִים פֶּעלֶן, נָאָר עֶר גֶּעט מִיט אַ בְּרִיט הַאָנֵט, אַז אַיִנְעֶר
 קוֹמֵט צו אִים בַּעֲטָן צָדָקָה ווייסֶט עֶר גְּלִייד אַז דָּעֶר בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים הָאָט אִים לִיב, אַזוֹי ווי עֵס שְׁטִיט אִין זוֹהַר
 הַקְּדוּשׁ (נִבְרָא ק"ד). וועמֶען דָּעֶר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאָט לִיב
 שִׁיקֵט עֶר אִים אַ מַתָּנָה אַן אַרִימָאן; בְּשַׁעֲתָא דְּקוֹדֶשׁא
 בְּרִידָה הוּא רַחִים לִיה לְבַר גִּישׁ, מְשַׁדֵּר לִיה דּוֹרוֹנָא, וּמֵאֵן
 אִיהוּ, מִסְבָּנָא.

אַיִבֶּעֶרְדֶּעם ווען אַיִנְעֶר קְלֵאַפֵּט אַן אִין טִיר אֹון בַּעֲט
 צָדָקָה דֶאַרף מֶעֶן טאַנְצֵן פֶּאַר שְׁמֹחָה אַז דָּעֶר
 בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאָט מִיד לִיב אֹון עֶר הָאָט מִיד גֶּעשִׁיקֵט
 אַן אַרִימָאן אִיד זַאל זוכֶה זײן אִין אִים, אַיִבֶּעֶרְדֶּעם דֶאַרְפֶּסְטוּ
 זײַד זײַעֶר שְׁטאַרְקֵן מִיט מִדַּת הַצְּדָקָה, הַעֲלֵפֶן אַן אַנְדֶּערֶן
 אַיד, אִין צָדָקָה אִיזוּ דָּא אַסאַךְ בְּחִינּוֹת.

אַ. גֶּעבֶן צָדָקָה פֶּשׁוּטוּ כְּמִשְׁמַעוּ הַעֲלֵפֶן דָּעם אַנְדֶּערֶן; קוֹמֵט
 אַן אַרִימָאן עֶר אִיז אִין אַ שְׁוועֶרע נױט וְכוּ' וְכוּ', זַאל
 מֶעֶן אִים אַרויסְהַעֲלֵפֶן וויפִיל מֶעֶן קֶען, וואָרום בײַ צָדָקָה

איז יעדע זאך טייער, ווי חז"ל זאגן (פּבא בתרא ט:): צדקה, פל פרוטה ופרוטה מצטרפת להשבון; דא זעט דאס אויס א קלייניקייט, אפער אין הימל איז דאס זייער זייער גרויס, ווארום אז א מענטש רייסט אנועק פון זיך די געלט און געבט פאר יענעם איז דאס אין הימל מורא'דיג חשוב.

ב. מחזק זיין א צופראכענעם איד דאס איז די גרעסטע צדקה וואס עס קען נאר זיין, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אויפן פסוק (תהילים מא) "אשרי משביל אל דל", וואויל איז דער מענטש וואס ער לייגט אריין שכל אין דעם ארעמאן, ווייל א ארעמאן געבעד האט פארלוירן דעם שכל, ער גייט ארום צופראכן צוהאקט וכו' וכו', ווי די חז"ל זאגן (גרים מא) אין עני אלא בדעתו וואס הייסט אן אמת'ע ארימאן? ווען ער האט געבעד פארלוירן דעם שכל, און ער איז ביי זיך צופראכן, און ער מיינט אז פון אים וועט שוין גארנישט זיין, יעצט ווען מען רעדט אים אויס און מען העלפט אים, דאס איז די גרעסטע און די שטענסטע צדקה.

איבערדעם בעט איך דיר: זיי נישט צופאלן, זע העלף ארויס שטענדיג אנדערע אידן, און אין דעם זכות וועסטו זיין אויכעט געהאלפן.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז מען דארף שטענדיג רעדן מיט מענטשן, זיי מחזק זיין, פרייליך מאכן אן אנדערן איד, דאס איז די גרעסטע מצוה, מיט

דעם וואס מען איז מחזק און מען שטארקט אן אנדערע איד, באקומט מען אליין חיזוק, און מען שטארקט זיך אליין; איבערדעם פארליר זיך נישט, נעם זיך אין די הענט אריין, געב זייער אכטונג אויף זיך, וועסטו זען אז דער בורא פל עולמים וועט זיך נישט פארלאזן.

אויך וואלט זיך געגעבן א גוטע עצה ניצול צו ווערן פון אלעם שלעכטס וכו' וכו', זאלסט זיך צוגעוואוינען זאגן אסאך פּרָקִים משניות פּסָדָרֵן, דאס איז מוזך דעם מענטש, דאס ברענגט אריין אין דעם מענטש א ריינעם נשמה, ווארום משנה איז די אותיות נשמה, אויך וואלט גוט געווען ווען דו געוואוינסט זיך צו יעדן טאג צו קוקן די ספרי שאלות ותשובות, וואס דאס איז מתדד דעם מח, ווארום א תשובה פון די גאונים זיי ברענגן צוזאם פארשידענע ערליי דברי תו"ל פון דא און פון דארטן, און דאס איז מתדד און שניצט אויס דעם מח מען זאל האבן א ריינעם מח; עס איז א גרויסע זאך שטענדיג מעיין צו זיין אין ספרי שאלות ותשובות, דאס וועט זיך ברענגן א בקיאות אין זייער אסאך חלקי התורה הקדושה, אז וואויל איז דעם וואס ער נוצט אויס די צייט פאר גוטע זאכן.

געב נאר אכטונג נישט צו זיצן צווישן לצים, און דאס זאגט דער תנא (אבות פרק א) שנים שיושבין ואין ביניהן דברי תורה, תרי זה מושב לצים; אז צוויי מענטשן זיצן צוזאמען און זיי רעדן נישט קיין דברי תורה, הייסט דאס

שוין אַ מושב לְצִים; ווארום אז צוויי אידן קומען זיך צאם דארף מען שטענדיג רעדן דברי חו"ל, זיך מחזק זיין איינער מיטן צווייטן אין אמונה, בפרט אין היינטיגע צייטן דארף מען אסאך אסאך רעדן פון אמונה, נישט פארלירן זיך און נישט אראפ פאלן ביי זיך.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א פרייליכן תמיד

רכז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם ראשון לְסֵדֶר קְרַח י"ז סִינּוֹ ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֹרֵד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זע צו זיין גוהר מיט תפלת מעריב, ווארום קריאת שְׁמַע איז א מצוות עשה בערב ובבוקר, איבערדעם האבן די חו"ל מורא'דיג מקפיד געווען דאס ערשטע זאך דאווענען מעריב, ווי עס קומט די נאכט זאל מען שוין דאווענען מעריב, פֿדי מיר זאלן נישט פארשלאפן מצות קריאת שְׁמַע. מאך זיך א חק וְלֹא יַעֲבוֹר, גלייך ווי עס קומט די זמן מעריב זאלסטו דאווענען מעריב, אזוי וועסטו נישט פארגעסן צו דאווענען מעריב און ליינען קריאת שְׁמַע, וואס דאס איז א מצוות עשה מן התורה.

אויך זאלסטו זען זיך קובע עתים זיין לתורה, ובפרט ביינאכט נאכדעם וואס דו קומסט אהיים פון א

שׂווערן טאג אַרבעט זאַלסטו זען צו לערנען אסאך הלכה, ווארום דער הייליגער רבי האט מקפיד געווען זייער שטארק אויף לימוד הלכה, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג הלכה. דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן זאלסט האבן גרויס הצלחה אין דיין לעבן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א פרייליכן תמיד

רכה

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרח י"ז סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל החתן היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו און איך האב זיך זייער געפרייט אז דו האסט זיך מקבל געווען און דו נעמסט זיך אין די הענט אריין יעצט פון די חתונה.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תקפ"ו) אויף דעם וואס די חז"ל זאגן (פתובות טז): פיצד מרקדין לפני הכלה; אז די פשט איז וויאזוי טאנצט מען איבער וואס איז געווען פאר די פלה? דאס הייסט מען דארף פארנעסן וואס עס איז געווען ביז יעצט און מאכן א נייע התחלה; ווארום דעם טאג פון חופה איז מען מוחל אלע עונות, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי בבורים פרק שלישי) אויפן פסוק (בראשית כח) "ויקח את מחלת בת ישמעאל", חתן מוחלין לו על כל

עוֹנוֹתָיו; אִיבְעַרְדֵּם יַעֲזֹט אִזְּ דּוּ גַיִסְט אַרְיִין מְאָרְגֵן צוּ דִי חוּפָה, זְאֵלְסְטוּ מְקַבֵּל זַיִן אוֹיֵף זִיךְ אִזְּ דָּאָס אִזּוּ דָּאָס, דּוּ הַיִּבְסֵט אָן צוּ זַיִן אַ גַּיִעֵר אִיד וְכוּ'. עִם ווערש דערצייילט פון דעם הייליגן ראפשיצער רב זי"ע וואס ער האט זיך אויסגעדריקט, אז דער טאג פון חופה איז אזוי גרויס, א שאד מען האט דאס איבערגעגעבן פאר קליינע קינדער, דעמאלטס קען מען פועלן אלעס וואס מען וויל.

איבערדעם זע אויסצוניצן די הייליגע צייט, דעם טאג פון חופה זאלסטו אויסזאגן גאנץ תהלים, זאלסט זיך אויסוויינען צום בורא פל עולמים, זאלסט אויסדערציילן דיין גאנץ הארץ וואס עס איז אויף דיר דורכגעגאנגען אלע בחורישה יארן וכו' וכו', כדי דו זאלסט קומען צו די חופה א ריינער מענטש וכו' וכו'.

א חתן ביום חופתו דארף אויסניצן דעם גאנצן טאג בקדושה וטהרה, אזוי ווי עס איז געשריבן באריכות קצת אין קונטרס "יום הנישואין", זע מקיים צו זיין וואס דארטן שטייט, פשוט רעדן צום בורא פל עולמים, דאווענען שחרית ערליך, מנחה ערליך מיט זאגן וידווי, און זאלסט אויסזאגן גאנץ תהלים, און בעטן דעם בורא פל עולמים אז דו זאלסט קענען מאכן א גייע התחלה, און דער עיקר זאלסט זיך גוט אויסוויינען, כדי ווען דו וועסט קומען צום קבלת פנים זאלסטו שוין קומען מיט א פרייליך פנים, מיט אן אנפין גהורין וכו' וכו', נישט ווי די וועלט פירט זיך אז דער חתן ביים קבלת פנים זיצט פארבמארעט און פארוויינט וכו',

אזוי ווי מתו מוטל ל'פניו וכו', און מ'ברענגט נאך צו א
 ב'דחן זאל אים מאכן וויינען וכו', וויינען דארף מען וויינען
 א גאנצן טאג ווען קיינער זעט נישט, זיך גוט אויסוויינען
 צום בורא פל עולמים, אבער ווען מען קומט צו די חתונה
 דארף מען זיין זייער זייער פרייליך אז יעצט ווערסטו אן
 אדם השלם, און דו בויעסט א לעכטיגע אידישע שטוב.

איך האף צום בורא פל עולמים אז איך וועל זיין אויף
 דיין חתונה, און זאלסט געדענקען די דיבורים וואס
 איך האב מיט דיר גערעדט באריכות; און איך האב גוט
 איבערגעליינט דיין בריוו וואס דו האסט מיר געשריבן, און
 איך קען דיר נאר זאגן איין זאך, דער הייליגער רבי זאגט
 (לקוטי מוה"ר חלק א סימן נ"ב) אז א איד דארף זיך צוגעוואוינען
 בעטן דעם בורא פל עולמים קודם צופרעכן איין מדה,
 נאכדעם צופרעכט מען א צווייטע מדה, נאכדעם צופרעכט
 מען א דריטע מדה, ביז מען צופרעכט אלע מדות בלייבט
 נאך ביים מענטש עפעס וכו', דאס הייסט די ישות און
 גיאות בלייבט נאך ביי אים, וואס דאס איז די שווערסטע
 זאך אויסצורייסן פון זיך.

שטעלט זיך א פראגע: מיט וואסערע שלעכטע מדה הייבט
 מען אן צו בעטן? מיר זענען פול מיט מדות
 רעות, מען ווייסט נישט מיט וואס אנצוהייבן וכו' וכו'? נאר
 דער תירוץ איז, דער ערשטער זאך וואס מען דארף בעטן
 דעם בורא פל עולמים, איז אויף שמחה, מען זאל זיין
 פרייליך, וואס דאס איז דער שווערסטער זאך צוקומען צו

דַּעַם; וְוָארוּם אַלְעַם קַעַן אַ מַעַנְטִשׁ קוּמַעַן צוּ דַּעַם, נָאָר
 נִישְׁט צוּ פֿרִיילִיכְקײט וְכוּ' וְכוּ', אײַבעַרדַּעַם דַּאָרף אַ מַעַנְטִשׁ
 קוּדַם אָנְהײבֵן צוּ בַּעַטֵן אױף שְׂמֻחָה עַר זַאל שְׂטַעַנְדִּיג זײַן
 פֿרִיילִיךְ, און עַר זַאל פֿרִיילִיךְ מַאָכֵן זײַן ווײַב, ווי דִי תוֹ"ל
 זַאָנֵן (ראש השנה ו') אַשָּׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; און ווײַבאַלד אַז אַ
 אײד אײז שְׂטַעַנְדִּיג פֿרִיילִיךְ, אױטאַמאַטִיש פֿאַלט פֿון אײם
 אַוועק אַלְע מְדוּת רַעוּת און אַלְע תַּאֲוֹת רַעוּת וְכוּ', וְכוּ',
 אַלְע מְדוּת רַעוּת און אַלְע תַּאֲוֹת רַעוּת טִשְׁעַפֿעַן זײךְ צו
 צו אַ מַעַנְטִשׁ נָאָר ווען עַר אײז נִישְׁט פֿרִיילִיךְ, ווען עַר אײז
 מְרָה שְׁחוּרָה'דִיג, ווען עַר אײז פֿאַר'דאַגְה'ט וְכוּ' וְכוּ'.

דַּעַר הײלִיגְעַר רַבִּי זַאָגְט (לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִימֵן י') פֿאַרְוֹאָם
 אײז אַ מַעַנְטִשׁ אַזױ ווײט פֿון דַּעַם בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים?
 ווײל עַר הָאָט נִישְׁט קײַן יִשׁוּב הַדַּעַת, פֿאַרְוֹאָם הָאָט עַר
 נִישְׁט קײַן יִשׁוּב הַדַּעַת? ווײל עַר אײז נִישְׁט פֿרִיילִיךְ, פֿאַרְוֹאָם
 אײז עַר נִישְׁט פֿרִיילִיךְ? ווײל עַר טִרַעַפֿט נִישְׁט אײן זײךְ קײַן
 נְקוּדוֹת טוֹבוֹת, עַר אײז זײךְ שְׂטַעַנְדִּיג דֵן לְבַפּ חוּב; אײַבעַרדַּעַם
 נַעַם זײךְ אַרײַן אײן דִיר אַז דו וועסט בַּעַטֵן נָאָר אױף שְׂמֻחָה,
 זַאָלְסְט זײַן פֿרִיילִיךְ שְׂטַעַנְדִּיג, און דו זַאָלְסְט הָאָכֵן אַ לַעֲכֻטִּיג
 פֿנִים, אַ שְׂמײַכֵל אױפֿן פֿנִים וְכוּ' וְכוּ', ווי דַּעַר הײלִיגְעַר
 רַבִּי זַאָגְט (לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימֵן קנ"ג) ווען אַ אײד הָאָט אַ
 לַעֲכֻטִּיג פֿנִים און שְׂמײַכֵלְט שְׂטַעַנְדִּיג, לײכְט אײן אײם דִי
 פֿנִים פֿון צַדִּיק.

אײַבעַרדַּעַם זײ נִישְׁט קײַן בְּטָלֵן, הײב אָן מײט שְׂמֻחָה, און
 דַּעַר בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דײך גַּעַבֵן אַ

לְעֵכְטִיג לְעֵבֶן און א פֿרײַליך לְעֵבֶן, און דו װעסט צופֿרעכֿן
אָלע מִדּוֹת רְעוּת און אָלע תּאָװות רְעוּת וְכוּ' וְכוּ', װאָרום
דױךְ שְׂמֵחָה פֿאַרפֿרענט מֵעַן אַלְצֵדִיג, אָפֿער דָּער הײַלִיגער
רַבִּי זֵאָגט בְּפִירוּשׁ (לְקוּטֵי מוֹתֵרִין חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) אַז דָּאָס אִיז דִּי
שְׂװער־סְטֵע זאךְ צו קוֹמֵען צו שְׂמֵחָה; אײַבער־דעם נֶעם זײַךְ
און דִּי הֶעֱנֵט אַרײַן און זײ נָאר פֿרײַליך, װעסטו זען אַז
אָלעס װעט פֿאַר־ראַכְטֵן װערן על צד הַכִּי טוֹב.

נֶעם זײַךְ אױף זײַךְ יְעֵדֶן טָאָג לְעֵרְנֵען חוֹמֵשׁ רֶשׁ"י מִיטֵן
תּרְגוּם, און אָפֿאַר פֿרָקִים מִשְׁנײִות, און צום װײַנֶצִיג־סְטֵן
אײַן דף גְּמָרָא, און אַסאַךְ שׂוּלְחָן עֶרֶךְ, וּבְפֿרֵט דִּי הַלְבוֹת'ער
פֿון שְׂהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה װאָס אִיז זײַער זײַער הָאַרְבַּ וְכוּ' וְכוּ'.
דָּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זָאל דִּיר הַעֲלֵפֶן זָאָלְסֵט אױפֿבוֹיֶען
אַ לְעֵכְטִיגֶע אײַדישֶׁע שְׂטוֹב, און מֵעַן זָאל הָעֶרֶן נָאר גוֹטֵע
בְּשׂוֹרֹת בִּי דִּיר.

זָאָלְסֵט הָאָבֶן אַ לְעֵכְטִיגֶן טָאָג און א פֿרײַליכֿן תּמִיד

רכט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסִדְר קִרְחָ כ"ב סִינֵן ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אײַךְ הָאָב דְּעֵרְהֵאָלְטֵן דִּיין לֵאָנְגֵען בְּרִיוּ.

דָּאָס װאָס דו בִּיסֵט אַרײַנגֶעפֿאַלֵן אִין אַזױפֿיל חוֹבוֹת וְכוּ'
וְכוּ', בִּיסֵטו אַלײַן שִׁילְדִיג וְכוּ'. עַם װערט דְּעֵרֶצִיילֵט

אז עס איז אמאל געקומען אן ארימאן צום הייליגן רבי נתן ז"ל מיט א נייעם פעלץ וואס ער האט דאס געקויפט מיט געבארנטע געלט; האט אים דער הייליגער רבי נתן ז"ל געזאגט, "פאר אזא שיינעם פעלץ דארף מען האבן א שיינע שאפע, איבערדעם דארפסטו זיך בארגן געלט און קויפן גאר א שיינע שאפע וואו אריינצולייגן דעם פעלץ; און פאר א שיינע שאפע פאסט זיך צו האבן גאר א שיינע דירה, מוזטו זיך יעצט נעמען בארגן געלט און אריבערציען זיך צו גאר א שיינע דירה וכו' וכו', און אזוי וועסטו זינקען אין חובות"; ער האט אים געוואלט מרמוז זיין אז דאס איז נישט קיין דרך, אז א מענטש האט נישט קיין געלט קויפט מען נישט קיין טייערן פעלץ.

זוי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ז סימן ק) אז דער בעל דבר כאפט אריין דעם מענטש אין קויפן נייע בגדים ווען ער האט נישט קיין געלט, און ער האט געטייטשט דעם פסוק (בראשית ל"ט י"ב) "ותתפשוהו בבגדו", אז דער בעל דבר כאפט אריין דעם מענטש מיט קליידער, "דו דארפסט האבן נייע קליידער!", איי איך האב דאך נישט קיין געלט? בארגט ער, און ער ווערט א בעל חוב פון דעם, און דאס שטערט אים נאכדעם פון דאווענען און לערנען, ווארום אז איינער איז א בעל חוב קען ער זיך נישט קאנצעטרירן אין דאווענען און אין לערנען וכו', אבער אן ערליכער איד איז מקיים "וינח בגדו אצלה וינח", ער לאזט איבער די בגדים ביים שניידער און ער אנטלויפט וכו'; דאס הייסט פל זמן

אִיךָ הָאֵב נִישְׁט קיין גַּעֲלֵט וועל אִיךָ נִישְׁט קוִיפֵן, און אזוי
האט ער מְנוּחָה.

און ווי עס איז באוואוסט האט דער הייליגער רבי געזאגט
אויף זיך (שיחות ה"ו סימן קכ"ב), דאס אויב ער וואלט נישט
געווארט מיט בטחון אין השם יתברך, וואלט ער שוין פון
לאנג געמוזט ארום פארן מאכן געלט; און ער האט געזאגט,
"עס איז בעסער דער מענטש זאל זיין א בעל חוב פאר
זיך ווי צו זיין א בעל חוב פאר יענעם"; דאס הייסט, אז
אינער דארף האבן א בנד און ער האט נישט קיין געלט,
איז בעסער ער זאל ווארטן ביז ער וועט האבן געלט, ווי
איידער ער זאל קויפן אויף בארג ביים שניידער און אים
בלייבן שולדיג; און אזוי ביי יעדע זאך; ווען א מענטש וויל
עפעס קויפן גייע מעבל וכו', אדער אנדערע זאכן וכו', און
ער האט נישט קיין געלט, איז בעסער זאל ער זיין א בעל
חוב פאר זיך, דאס הייסט ער זאל זיך איינהאלטן און נישט
קויפן יעצט די זאך ביז ער וועט האבן געלט, ווארום וויסן
דארפסטו וויסן אז צו זיין א בעל חוב איז זייער זייער
ביטער, ווי שלמה המלך זאגט (משלי כ"ב), "וְעַבְד לֹוֹה לְאִישׁ
מְלוֹה"; אז אינער בארגט געלט ווערט ער פשוט אן עבד
פארן מלוה, ער האט שטענדיג מורא פון אים וכו'.

און ווי מען זעט בחוש, די אלע בעלי חובות לעבן מיט
פחדים; און דעם שול קען ער נישט גיין, ווייל ער
וועט טרעפן זיין בעל חוב וכו'; און דעם גאס קען ער נישט

גיין ווייל ער וועט טרעפן זיין בעל חוב וכו'; און דעם מקנה קען ער נישט גיין ווייל ער וועט טרעפן זיין בעל חוב וכו'. ער ווערט פשוט אן עבד פארן מלוה. און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות אות תשובה סימן מ"ו) מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב; ווארום מען קען נישט תשובה טון נאר מיט א רואיגן מח, אבער א בעל חוב איז שטענדיג צוטומלט פון רוב אינטערדריקונג וואס ער איז אינטערדריקט אינטער זיינע בעלי חובות וכו' וכו'.

איבערדעם האסטו געטון א גרויסע שטות וואס דו האסט אריינגעטאנצט פאר גרויס תאוה צו האבן די שענסטע און בעסטע וכו' וכו' אין גרויסע חובות, און יעצט דריקט דאס דיר זייער.

א איד דארף האבן ישוב הדעת פאר יעדע זאך, און צו דעם איז מען זוכה ווען מען האט התבודדות און מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר'ן בורא כל עולמים, און מען בעט זיך צו אים: "זאל איך דאס טון, אדער נישט?", אן ישוב הדעת ווערט מען א בעל חוב, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ממון סימן ע"ו) מי שעושה מעשיו במהירות בלי ישוב הדעת נעשה בעל חוב; און נישט האבן קיין ישוב הדעת קומט פון תאוות ניאוף רחמנא ליצלן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שם ניאוף סימן ל"ו) על ידי ניאוף באים לנלות תחת יד שרים לצים, ונעשה בעל חוב; אויך האט דער הייליגער רבי געזאגט (שיחות הר"ן סימן קי"ב) אז עס איז דא

א חטא וואס דאס בְּרַעַנְגֵט דעם מַעַנְטֵשׁ צו זיין שְׁטַעַנְדִּיג
א בַּעַל חוֹב וכו', און דער חטא איז פֿאַם הַבְּרִית וכו', דאס
מאַכט דעם מַעַנְטֵשׁ אז ער זאל שְׁטַעַנְדִּיג זיין א בַּעַל חוֹב;
איבֶּעֶרְדֵּעַם דאַרְפֶּסטוּ זען אסאַך צו פֿעטן דעם בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים אז דו זאַלסט קענען אַרױסְקֶרִיבן פון דיַינע חובות,
ווארום תּפִּלָּה נִיֶּצַט אויף אַלְסְדִּינֵג, אז וואויל איז דער
מַעַנְטֵשׁ וואס ער נַעֲמֵט דאס אַרױן אין האַרץ, און גַעבֵט
אַכטונג נִישַׁט צו זיין קיין בַּעַל חוֹב.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

רל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְרַח כ"ב סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גִּדּוֹ יֵאִיר

דו האסט נִישַׁט קיין השָׁגָה וואס דו טוסט אויף, מיט וואס
דו ביסט עוסק אין הַדְּפֶסֶת ספֿרי רַבִּינוּ זְכַרְנוּ לְבִרְכָּה
אויף אידיש; דאס מאַכט אַ מוֹרָא'דיגן איבֶּעֶרְקֶעַרעניש צווישן
די בְּנֵי הַנְּעוּרִים וואס זיי קענען נִישַׁט לִיַּנען לְשׁוֹן קוֹדֶשׁ,
וואויל איז דיר און דער זכות זאל דיר בִּישְׁטִיין שְׁטַעַנְדִּיג.

דער הייליגער רַבִּי הָאֵט אַמָּאָל גַּעזאַגט "צו מִיר הָאֵט נָאָךְ
קִינער נִישַׁט דַּעַרְלִיגֵט, פון וועמען אַיך נעם, דעם
גַעב אַיך"; און בּוֹדַאי וועסטוּ באַקוֹמען פון אים צוֹרִיך
בְּהֵנָה וְכַהֲנָה; דער עֵיקָר עֵם וועט הַעֲרִשֵׁן בִּי דיר דעם

אַמְתָּן שְׁלוֹם בֵּית. שְׁטאַרַק זיך מיט דיין הייליגע אַרבעט,
וועסטו זען גרויסע וואונדער וואס דער בורא פל עולם
וועט מיט דיר טון.

לְעֲצָטְנָם פֶּעֶלֶט זייער אויס דער קונטרס "מציאת הזיווג",
הלואי וואלסטו דאס געקענט אפדריקן, ווייל
דאס ווערט די מערסטע געזוכט צווישן בחורים, און עס איז
א אויסטערלישע זכות הרבים ווער עס איז זוכה דאס
אפצודריקן, ווארום דער סמ"ך מ"ם האט זיך פארלייגט
דער עיקר אויף בחורים, ווי דער נביא זאגט (איכה א) קרא
ע'לי מ'ועד ל'שבר ב'חורי; וואס די ראשי תיבות איז עמל"ק
בלע"ם, ווארום זיי זענען זיך מתגבר אויף בחורים אין תאוות
ניאוף, און ביי זיי איז א יום טוב צו קענען אריינכאפן א
בחור אין זייער געץ.

דערפאר האט דער הייליגער רבי געוואלט אז דאס ערשטע
זאך זאלן בחורים חתונה האבן און ניצול ווערן
פון עבירות, און דער קונטרס "מציאת הזיווג" איז פול מיט
עצות ווי אזוי א בחור אדער א מיידל זאל קענען טרעפן
זייער גרינג א שידוך, איבערדעם אז דו קענסט דאס
איבערדריקן וואלט געווען א געוואלדיגער זכות הרבים.

גלייב מיר איך בין דיר זייער מקנא מיט דיין הייליגע
אַרבעט, וואס דאס איז א זכות לדורי דורות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 רְלָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחַ כ"ב סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

וּוּאָם זָאל אִיךְ דִּיר זָאגֵן, אויף די וועלט מוז מען האָבן
הַתְּחִיבוֹת אויף יעדן פֿרט אין לעבן וכו' וכו', וואָרום
עס גייט איבער אויף יעדן איינעם יעדן טאָג אַנְדֶּערע צִרוֹת
וּכו', שְׁווערע ביטערע נסיונות וכו'; דערִיבער מוז מען זיך
זייער שטאַרקן אין פֿשוּטע אַמוֹנָה אז עס איז גישטאָ קיין
שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולָמים, און מען טאר
גישט צופֿראַכן ווערן.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, דאס וואָס
מער דער מענטש האט שְׁווערע נסיונות און ער
פאלט אַראָפּ וכו', אויב ער איז זוכה זיך צו דערִהאַלֵטֵן און
גישט אַרײַנפֿאַלן אין חלישות הַרְעַת, נאָר זיך צוריקקערן
צום בורא פֿל עולָמים און שטאַרקן זיך מיט פֿשוּטע אַמוֹנָה,
דאָס איז די העכסטע מדרִיגָה, אז וואויל איז דעם וואָס ער
פאַרלירט זיך גישט אין אלע זיינע שְׁווערע מצָבים, און מיט
דעם ווערט געמאַסטן דאָס גרויסקייט פֿון אַ אִיד, אז אַפֿילו
עס גייט אויף אים דורך שְׁווערע און ביטערע נסיונות אין
קדוּשָׁה וכו' וכו', און פֿונדעסְטוועגן דערִהאַלֵט ער זיך און
ווערט גישט צופֿראַכן וכו', דער איז זייער חשוב אין הימל.

אזוי ווי עס שטייט אין זוהר (תקדמה ד.) מאן מנבון די חשוכא
 מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון
 הקא. מאן מנבון דמתפאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן
 דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא
 הקא; [ווער פון ענק קען איבערדרייען דאס פינסטער פאר
 לעכטיגקייט און ווער עס קען איבערדרייען דאס ביטערנישט
 פאר זיסקייט איידער ער קומט ארויף אויף יענער וועלט
 (דאס הייסט, כל זמן ער איז אויף די וועלט קען ער אלעס
 איבערדרייען צו גוטס), ווער פון אייך ווארט יעדן טאג זוכה
 צו זיין צום באהאלטענעם לעכט וואס עס וועט נתגלה ווערן
 בקרוב; דער וואס ער קען דאס נישט באווייזן אויף די וועלט,
 דער האט נישט קיין חלק אויף יענע וועלט].

פון דעם אלעם זעט מען דאס גרויסקייט פון א מענטש
 אז אפילו עס גייט אויף אים איבער אלע פינסטערנישן
 וכו', און אלע ביטערנישן וכו', און פונדעסטוועגן דערהאלט
 ער זיך און ער דרייט איבער אלעם לטובה, זיין מדריגה
 איז זייער זייער גרויס, און מען בארימט זיך מיט אים אויבן
 אין אלע עולמות; איבערדעם זיי נישט קיין בטלן.

איך פארשטיי גאנץ גוט וואס אויף דיר גייט דורך וכו' וכו';
 פאל נישט אראפ ביי דיר, און הייב זיך אויף וכו', און
 קום צוריק צום בורא כל עולמים. זאלסט נזהר זיין לייגן
 יעדן טאג תפילין, און זאלסט ראנווענען די דריי תפילות
 שחרית מנחה מעריב מיט מגין, און זאלסט געבן צדקה.

און דער עיקר איז זאלסט זיך אויסרעדן דאס הארץ צום
 בורא פל עולם, און זאלסט חרטה האבן אויף דיין
 פארנאנגענהייט, און זאלסט מקבל זיין אויף זיך אן אמת'ן
 תשובה אויף להבא, וואס דאס איז דער עיקר תשובה, ווי
 דער רמב"ם זאגט (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א'), פל מצות
 שבתורה בין עשה בין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת
 מהן בין בזדון בין בשגגה, כשיעשה תשובה וישוב מחטאו
 תיב להתודות לפני האל ברוך הוא, שגאמר (במדבר ה') "איש
 או אשה כי יעשו" וגו', "והתודו את חטאתם אשר עשו",
 זה וידוי דברים; וידוי זה מצות עשה, כיצד מתודין? אומר,
 'אנא השם, חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך,
 והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה',
 וזהו עיקרו של וידוי; וכל המרבה להתודות ומאריך בענין
 זה הרי זה משובח.

איך האף אז דו וועסט אריינגעמען די ווערטער טיף טיף
 אין דיין הארץ וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און
 אויף יענער וועלט, נאר ווער נישט צופאלן וכו', און פאל
 נישט אראפ ביי זיך, ווארום תשובה ניצט שטענדיג.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 רלב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שְׁפֵת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק ו' תְּמוּזָה ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען בְּרִיוּן.

נַעֲבֹטֵן בֵּין אִיךְ צוֹרִיךְ גַּעקומען פֿון אַרץ יִשְׂרָאֵל, וּוּאָס זאַל
אִיךְ דִּיר זאַגן, מָען זַעט באַשׂינפֿערליך ווי דער
סמ"ך מ"ם אַרבעט אויסצורייסן די אַמוֹנָה בִּי אִידישע
קִינדער וְכוּ' וְכוּ', און מִיר דאַרפֿן זיך שְׂטאַרְקֵן, און שְׂטאַרְקֵן
אַנדערע אִידן אין אַמוֹנָה פֿשוּטָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, א
אִיד דאַרף שְׂטענדיג חוֹרֵן דִּי אַמוֹנָה.

מָען זאַגט נאָך פֿון הייליגן צאַנגער רב זכותו יגן עלינו,
בעל "דברי חיים", אז ער האט געזאגט עטליכע מאל
אין טאג די י"ג עיקרים פון דער רמב"ם מיט א געוואלדיגן
התלהבות, יעדן אגני מאמין האט ער געזאגט מיט קולי
קולות, אלץ בדי אריינצופרענגען אין זיך די אמונה; על
אחת כמה וכמה דארפן מיר קליינע מענטשעלעך ארייננעמען
אין זיך די פשוטע אמונה אז דער בורא פל עולמים האט
באשאפן די וועלט און ער איז מתייה און מתייה און מקיים
די וועלט, און וואס מען דארף האפן דארף מען נאר אים
בעטן, און אויף דעם האט דער הייליגער רבי געלייגט דעם
דגוש, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ג) "ביי די וועלט
איז אמונה א קלייניקייט, אבער ביי מיר איז די עיקר

אַמוּנָה, און שְׁלִימוֹת הָאֱמוּנָה איז אזוי ווי די פֿרויען און די קינדער גלייבן אָן חֲכָמוֹת", דאס הייסט אַמוּנָה, שְׂטֵעֲנֵדִיג רעדן פון בורא פֿל עולמים און פון השגחה פֿרטיית.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"א) על ידי אַמוּנָה יסלח לָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ; ווען א איד שְׂטֵאֲרָקֵט זיך אין אַמוּנָה אין בורא פֿל עולמים איז ער אים מוחל אלע עוונות, און די עיקר עוונות איז ווען מען איז ווייט פון אַמוּנָה, ווארום ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לישזבן, קומט אין אים אריין בפירות און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס בפירה באדם; דאס מיט יעדן חטא און זינד וואס א מענטש זינדיגט ווערט אין אים אריינגעקריצט בפירות און אפיקורסות, איבערדעם ווען א איד שְׂטֵאֲרָקֵט זיך אין אַמוּנָה און רעדט פון אַמוּנָה און לאזט זיך נישט אפ פון אַמוּנָה, איז אים דער בורא פֿל עולמים מוחל אלע עוונות.

איבערדעם זע צו רעדן זייער אסאך מיט יעדן איינעם פון אַמוּנָה, און דאס וועט דיך ברענגן צו אַמוּנָה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) אויפן פֿסוק (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי" אז די עיקר אַמוּנָה איז ווען מען זאגט דאס ארויס פון מויל, איבערדעם זאלסטו זיין צוגעוואוינט שְׂטֵעֲנֵדִיג נאר רעדן פון אַמוּנָה, וועסטו זען אז עס וועט דיך העלפן אויף אלע בחינות. און עס קען

זיין פֿשט אין פֿסוק וואס דורך המִלָּה זאגט (תהלים קט"ז) "הַאֲמִנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר", ווען קומט מען צו קלאַרע אַמוֹנָה? ווען מען רעדט אַסאך פון דעם, איבערדעם זאָלסטו זיך צוגעוואוינען נאר רעדן פון אַמוֹנָה וועט דיך אַלעס דורכגיין; שטאַרק זיך וועסטו זען אז דו וועסט געהאלפן ווערן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רלג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶקֶד ו' תמוז ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

וואס זאל איך דיר זאגן, אויף דעם עולם דארף מען האבן זייער אַסאך סבָּלָנוֹת געדולד, אן דעם קען מען נישט דורכגיין די וועלט; ווארום עס גייט דורך אויף יעדן איינעם אזוי פיל צרות מיט יסורים מיט עגמת נפש, אויב מען וועט נישט האבן קיין סבָּלָנוֹת געדולד, קען מען נישט דורכגיין די וועלט בְּשָׁלוֹם. איבערדעם בעט אַסאך דעם בורא פֿל עולמים אז דו זאלסט זוכה זיין צו דעם מְדָה פון סבָּלָנוֹת.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) דאס צו צוקומען צו די מְדָה פון סבָּלָנוֹת, געדולד, אַרְךָ אַפִּים, נישט זיין אין פֿעס וכו' וכו', צו דעם קומט מען צו דורך אַמוֹנָה, ווארום ווען א איד ווייסט אז יעדע זאך וואס עס

גייט אויף אים דורך איז אלעס פון בורא פֿל עולמים, דער
האט געדולד און ער איז א גרויסער סבֿלן, און קיין שום
זאך קען אים נישט אראפֿוואַרפֿן און צופֿרעבן, אז וואויל
איז דעם וואס ער שטאַרקט זיך מיט די מדה פון סבֿלנות.

בְּפֶרֶט א אינגערמאן דארף זייער אכטונג געבן האבן
סבֿלנות מיט זיין ווייב וכו', נישט שטענדיג דארף
מען צוריק ענטפֿערן וכו', נישט שטענדיג דארף מען זיין
גערעכט וכו', מען דארף זיך צוגעוואוינען האבן געדולד
מיט זיין ווייב, אזוי וועט ער האבן שלום בית, און אין א
הויז וואס עס איז דא שלום רוט דארטן די שכינה, און
וואו די שכינה רוהט איז דארטן דא די בֿרכה, איבערדעם
דארף מען זיך זייער זייער שטאַרקן מיט די מדה פון
סבֿלנות, אז וואויל איז דעם וואס ער קויפט זיך איין די
מדה פון סבֿלנות.

און וויסן דארפֿסטו וויסן, דאס ווער עס איז דער סבֿלן
דער איז דער מנצח, ווארום סוף פֿל סוף ווען א
מענטש פאלט אריין אין פעס און ער פארלירט דעם
געדולד, דער ווערט אן די וועלט און יענע וועלט רחמנא
לישזבן, ובפֿרטי פֿרטיית אין שלום בית, אויב א מענטש
פארלירט די געדולד דעמאלטס הייבט זיך אן די מחלוקת,
און ער הייבט אן צו ליידן אלע צרות וכו' וכו', ווייל
ס'הייבט זיך אן צו זיין קריגערייען אין שטוב, ביז דאס
ווייב אנטלויפט וכו', אדער ער אנטלויפט וכו', און וואס

האט מען פון דעם? איבערדעם דארף מען זיך צוגעוואוינען
צו די הייליגע מדה פון סבלנות, געדולד, נישט זיין אין
בעס, דעמאלטס וועט דער בורא פל עולםים שיקן אין
דעם הויז שפע ברכה והצלחה.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

רלד

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר בלק ו' תמוז ה'תשע"א
שלום וברכה אל הרב הגאון איש חי רב פעלים ... גרו יאיר ויזרח
איך האב דערהאלטן אייער לאנגען פריוו.

קודם מוז איך אייך אויפמערקזאם מאכן. מען טאר
קריטיקירן איידער מען אינטרעסירט זיך, וואס?
ווען? ווי אזוי? אמת איך האב חתונה געמאכט זייער
אסאך בני הנעורים יונגערהייט; אבער נישט אזוי ווי איר
שרייבט וכו', און זעט אויס איר האט אנגענומען סתם
לשון הרע וכו', זיי זענען ביידע אלט געווען זעכצן יאר,
און מען האט זיי שוין גוט צוגעגרייט צו די חתונה, און
זיי האבן אויפגעשטעלט דאנקען דעם באשעפער זייער
שיינע שטובער, נאר דער סמ"ך מ"ם ימח שמו וואס איז
אייער א קרוב משפחה האט מיך געמסרט און פמעט
האב איך באקומען תפיסה זעכצן יאר ביי די מלכות
המינים ימח שמם וזכרם.

דא אין נוא יארק איז דער געזעץ אז ביי די זעכצן יאר קען מען שוין חתונה האבן, מיט די עלטערנ'ס רשות, ווען אלע וואלטן דאס געטון וואלט מען געראטעוועט דעם גאנצן דור ס'זאל נישט ארויסגיין לתרבות רעה די בני הנעורים, ווארום ווער ס'ווייסט וואס עס טוט זיך היינט אפ וכו' וכו' כל מיני שמוץ וכו' וכו', ווייסט אז דאס איז הצלת נפשות, מען דארף חתונה מאכן וואס פריערט, אזוי וועט מען מציל זיין סיי די זון און סיי די טעכטער; איז ממילא איידער איר שרייבט מיר אזא לאנגען בריוו אויף אידיש מיט מוסר וכו' וכו', ווערט געוואר אויב עס איז געווען אזוי ווי איר שרייבט וכו' וכו', זיי זענען אלע געווען אלט זעכצן יאר, און גייט און זעט ווי זיי פירן אויף אזא שיינע שטוב, צענדליגע אינגעלייט האבן חתונה געהאט פרי, און זיי האבן שוין א שטוב מיט קינדער, און כמעט יעדער איינער האט אן אייגן הויז, און א קאר, וכו', און ס'פעלט זיי גארנישט, און הלואי וואלטן אלע רחמנות געהאט אויף די קינדער און חתונה געמאכט וואס פריערט.

איר שרייבט אזוי ברייט, פון וואנעט איך נעם דאס וכו'? דער מחבר זאגט (אבו העור סימן א) "מצוה מן המובחר להנשא בן שלש עשרה שנים", אבער היינט פירט מען זיך נישט אזוי, על כל פנים וואס פריערט חתונה מאכן די קינדער איז געזונטער, און מען ראטעוועט זיי אפ פון פגם הברית וכו' וכו', און פון אנדערע תאוות רעות און שמוץ וואס עס טוט זיך אפ וכו'.

עם ווערט דערציילט אז דער צדיק רבי דוד פון דינוב זי"ע בעל מחבר "צמח דוד", דער זון פון דעם הייליגן "בני יששכר" זי"ע, איז א חתן געווארן ווען ער איז אלט געווען צען יאר, ווארום דער הייליגער "בני יששכר" האט זיך משתדל געווען אין חתונה מאכן זיינע קינדער וואס יונגער. אויף זיין שידוך ווערט דערציילט גרויסע וואונדער. דער הייליגער "בני יששכר" איז געגאנגען צופיס צו זיין גרויסן רבי'ן דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע און אויפן וועג איז געפארן א וואגן מיט פיר פערד, און עס איז געזעצן דארטן א גרויסער נגיד, א וויין סוחר, ער האט געהייסן ר' ישעיה הערץ פון טורקא, און פארענדיג אזוי און אזא גרויסער מכובדיגער וואגן מיט פיר פערד, האט ער דערזען ווי דער הייליגער "בני יששכר" זי"ע גייט צופיס, האט ער אים ארויפגערופן צום וואגן ער זאל מיט אים מיטפארן, איז ער ארויף, פֿרעגנדיג "וואו פֿארט איר?", האט ער געענטפערט צום הייליגן חוזה פון לובלין זי"ע, האט דער נגיד דער וויין סוחר געזאגט אז ער פֿארט אויבעט. אויפן וועג פֿרעגט דער הייליגער "בני יששכר" דעם נגיד דעם וויין סוחר "אפֿשר האט איר א טאכטער?", ענטפערט דער וויין סוחר, "יא, איך האב א יונגער טאכטער וואס איז אלט עלעף יאר, זי הייסט ראכיל מיניא", רופט זיך אן דער הייליגער "בני יששכר" זי"ע, "און איך האב א גאר געראטענעם זון וואס ער איז אלט צען יאר, ווילט איר זיך משדך זיין מיט מיר?" האט דער נגיד דער וויין סוחר געענטפערט,

"מיר פֿאַרן דאָך יעצט צום הייליגן חוזה פון לובלין זי"ע
און מיר וועלן אים פֿרעגן, אויב ער וועט מסכים זיין צום
שידוך בין איך אויך מסכים".

ווען זיי זענען אָנגעקומען צום הייליגן חוזה פון לובלין,
וויפֿער זיי קומען ביידע אריין אין צימער ווי דארטן
איז געזעצן דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע, שטעלט
ער זיך אויף און ער זאגט "מזל טוב, מזל טוב! עס זאל
זיין בִּשְׁעָה טוֹבָה וּמוֹצֵלַחַת". האבן זיי שוין פארשטאנען
ביידע אז דאס איז א שידוך, און דער שידוך איז געשלאסן
געווארן. ווען דאס מיידל איז אלט געווארן דרייצן יאר און
דער זון פון דעם הייליגן "בני יששכר" איז אלט געווארן
צוועלף יאר האבן זיי חתונה געהאט. און עס ווערט דערציילט
אז ער איז געגאנגען א יאר נאר מיט א טלית אן תפילין,
ווארום ער איז נאכנישט געווען בר מצוה. זעט מען פון
דעם, ווי אמאל האט מען אכטונג געגעבן אויף די קדושה
און די שחרה פון די קינדער.

און עס איז באוואוסט אז דער הייליגער תורת חיים פון
קאסוב זי"ע האט אויכעט חתונה געהאט איידער ער
איז געווארן בר מצוה; און אזוי זאגט מען נאך פון נאך
כמה וכמה צדיקים. איז דען א וואונדער אז זיי האבן זוכה
געווען צו רוח הקודש און דביקות צום בורא פֿל עולמים?
אונדאי איז דאס נישט שוין היינט, אבער וואס יונגער
חתונה האבן, דארף מען זען חתונה מאכן די קינדער.

אײַבערדעם דאס לשון הרע וואס איר האט אָנגעהערט פון אייער טריפה'נעם קרוב וואס ער איז א טמא מטומא, ער איז דער שטראף פון יבנאל, וואס ער האט מכשיל געווען אלעמען מיט א מקנה וואס עס איז נישט געווען אין דעם קיין מי גשמים אין די בורות, וואס דאס האט א דין ווי אן אמבטיה, און ער האט גורם געווען אלעמען עובר זיין אויף איסור פריתות רחמנא לישזבן, און ער האט נישט צוגעלאזט מאכן אן עירוב וכו', וואס מיט דעם האט ער מכשיל געווען אלעמען טראגן אין שבת, און ער האט געהאט א טריפה'נעם שוחט וואס האט מאכיל טריפות ונבילות געווען פאר די גאנץ שטעטל וכו' וכו', און נאך שווערע זינד וואס ער האט מכשיל געווען את הרבים; פון אים געמט איר לשון הרע אויף מיר?

אײַבערדעם איידער איר שרייבט מיר אזא לאנגען בריוו מיט מוסר זאלט איר זיך בודק זיין נאכאמאל דאס ווארהייט און אמת פון די סיפורים וואס מען רעדט אויף מיר וכו' וכו'.

איך האף איר באליידיגט זיך נישט; נאר איר האט מיר אָנגעשריבן אזא לאנגען בריוו מיט זלזולים, מוז איך אייך שרייבן דעם אמת: עס איז קיינמאל נישט געווען יונגער ווי זעכצן יאר, און עס איז סתם אויסגעטראפן. און הלואי הלואי וואלטן אלע טאטעס און מאמעס געזארגט פאר זייערע זון און טעכטער זיי זאלן קענען חתונה האבן

לְכֹל הַפְּחֹת בֵּי דֵי זִיבְעֶצֶן יָאָר; וואַרום דָּאס וואָס דער
תנא זאגט (אבות פרק ו') "בֶּן שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה לְחֻפָּה", ווערט
געברענגט אין פוסקים אז דאס גייט ארויף בפתחילת שמונה
עשרה, וויפיל מען ווערט אלט זיבעצן יאר איז יעדער טאג
גייט שוין אריין אין די אכצנטע יאר.

דערפאר וואויל איז די עלטערן וואס זיי מאכן חתונה די
זון און די טעכטער ביי די זיבעצן יאר, אזוי
וועלן זיי זיין אפגעהיטן מיט די קינדער פון אלעם שלעכטם,
און פון אלעם בייזן, און די קינדער וועלן נישט ארויסגיין
לפרבות רעה, און זיי וועלן נישט טון קיין שמוץ אינטער
די עלטערנ'ס ריקן.

איך וואלט אייך זייער געוואלט בעטן איר זאלט אביסל
מער געוואר ווערן וואס עס טוט זיך היינט מיט בני
הנעורים, דעמאלט וואלט איר נישט געשריבן אזא שמוציגן
פאשקעוויל וכו' וכו', און דער אמת'ן אריין וואלט איך אייך
נישט געדארפט ענטפערן וכו', וואס האב איך מיט אייך?
נאר מפני כבודכם הרמה ענטפער איך אייך, אבער וויסן
זאלט איר וויסן אז אייער קרוב איז א טמא מטומא א
חוטא ומחטיא את הרבים, און מיר ליידן שוין פון אים
פינף און צוואנציג יאר אין יבנאל, און אז אף און ווי
אזעלכע רע-בנים.

און לא בחינם האט דער הייליגער סאטמארער רב זי"ע
בעל "דברי יואל" געזאגט מערערע מאל, וואס דארף

די מדינה האבן רבנים? זיי גלייבן דאך אין גארנישט, וואס גייט זיי אין לעבן צו האבן רבנים? נאר ווער ס'קען די ספרדישע אידן ווייסט אז ביי זיי איז א רב א גרויסע זאך, און וואס דער רב זאגט איז הייליג, איבערדעם האבן די רשעים נישט געקענט מעביר זיין על הדת, נאר מיט וואס זיי זאלן אויפשטעלן רבנים, דאס הייסט רבנים מטעם המדינה, און זיי זענען אינטערנעווארפן אינטער זייערע געזעצן, און זיי זענען מכשיל אז עס זאל נישט זיין קיין מותרת המשפחה, אזוי ווי עס איז אין יבנאל געווען, די מקנה איז בכלל געווען פסול, עס איז נישט געווען קיין מי גשמים אין די בורות, ס'איז געווען טרוקן ווי פעפער וכו' וכו'; ווען מיר האבן געמאכט א רעש אינמיטן זומער אז די בורות זענען לידיג, איז אין אפאר שעה פול געווארן די בורות מיט סינק וואסער וכו' וכו', און אויף דעם איז דא עדות. פארשטייט איר דאך אז די מקנה איז אן אמבטיה, און ער האט אלעמען מכשיל געווען מיט איסור בריתות, וואס דארף מען נאך, אויסער אנדערע קלות'ער וכו' וכו', אזא פנים האבן די רבנים מטעם, און נאר אויף אזא אופן האט מען מעביר געווען די ספרדישע אידן פון אידישקייט, אז אך און וויי דעם דור וואס זיי האבן אנעלכע קלים ורקים ופוחזים פאר רבנים, און עס שטייט אין זוהר הקדוש (נשא קכ"ה) אז די ערב רב וועלן זיין די רבנים און די יינים וואס זיי נעמען שוחד און זיי זענען פארקויפט פאר די סטרא אחרא וכו' וכו', עין שם. איבערדעם דעם צווייטן

מָאָל ווען איר ווילט מיר שְׂרײַבן זאָלט איר קודם בודק
זיין פונקטליך וואס עס גייט פאר.
איר זאָלט האבן א לעכטיגן געבענטשטן שבת קודש

רַלָּה

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר בלק ו' תמוז ה'תשע"א
שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל הָאֱמֹרָתִים הַיְקָרִים לִי מְאֹד ...
גַּרְם יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֶצַח
אײך וויל אײך זייער בעטן איר זאָלט מיר צוהערן וואס
אײך האב אײך צו זאָגן.

מחלוקת קומט פון גיאות און פון ישות, און מען האט
מורא מ'וועט פון אים צונעמען זיין כבוד אדער
זיין נאמען וכו' וכו', ווארום ווען א איד איז זיך מבטל
אינגאנצן צום בורא פל עולמים און וויל גארנישט נאר דעם
בורא פל עולמים אליין, דעם שטערט גארנישט וכו', און
קיינער קען אים נישט צוברעכן וכו', און אויב ס'איז דא
מחלוקת דאס נעמט זיך נאר וויל ער זוכט כבוד און ישות,
האט ער שטענדיג מורא טאמער וועט דער צווייטער קומען
און אים ירשענען וכו' וכו', איבערדעם בעט אײך ענק זייער:
הערט שוין אויף די וויפותים און די מחלוקת וכו' וכו', וואס
ס'איז דא צווישן ענק וכו' וכו', אלעס נעמט זיך פון גיאות
און ישות וכו' וכו'. א בויס איז דער טבע וואקסט הויך

הויך הויך, נישט אין דער ברייט, נאר אין דער הויך. א מענטש ווערט אנגערופן א בויס אזוי ווי ס'שטייט (דברים ב) "כי האדם עץ השדה" אזוי ווי א בויס וואקסט הויך הויך, אזוי דארף א מענטש שטענדיג נאר קוקן הויך הויך צום בורא פל עולם, נישט וועלן גארנישט, נאר נכלל ווערן אין דעם אין סוף ברוך הוא, דעמאלטס וועט אים קיינער נישט שטערן, אבער אויב ער הייבט אן צו וואקסן אין די ברייט וועט אים אונדאי און אונדאי ענג זיין, ווייל אין די ברייט איז דא נאך ביימער.

איבערדעם בעט איה ענק: הערט אויף די וויכוחים און די מחלוקת וואס עס נעמט זיך פון גיאות און ישות. וואקסט נישט אין דער ברייט נאר הויך הויך ארויפקוקן צום בורא פל עולם, דעמאלטס וועט זיין צווישן ענק שלום.

אין די שטאט טשערין האבן געוואוינט זייער אסאך פון אונזערע לייט, און זיי זענען געווען גרויסע עשירים, און ווי געווענליך אן עושר א רייכער מענטש איז א בעל גיאה, האבן זיך אלע עשירים אנועקגעזעצט אין מזרח וואנט, אבער דער מזרח וואנט איז נישט געווען אזוי ברייט פאר אזויפיל עשירים וואס זענען דארט געזעצן, זענען זיי געזעצן צושטיפט און צודריקט איינער נעבן אנדערן, און ווי געווענליך עשירים האבן זיך פיינט איינער דעם אנדערן מחמת קנאה וכו' וכו', האט זיך דער הייליגער טשערניער רב ז"ל אנגערופן,

"מיט די גופים זיצט איר נאנט איינער צום אנדערן, אָבער מיט די הערצער זענט איר ווייט ווייט איינער פון דעם אנדערן"; און מיט דעם האט ער זיי געזאגט מוסר אז זיי זאלן זיך אָפּלאָזן פון מחלוקת.

און אזוי ווערט דערציילט אויכעט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן "צמח צדק" זי"ע, און ער האט געזאגט, אז ווען ער קומט אריין אין בית מדרש אויף די לענג און די ברייט טשעפעט מען אים. רופט זיך דער הייליגער צמח צדק זי"ע "ווער הייסט אייך לייגן אין בית מדרש אויף די לענג און די ברייט אלע זאלן טרעטן אויף אייך? זעצט אייך אין א ווינקעלע וועט אייך קיינער נישט טשעפענען!".

זעט מען פון דעם, ווען א איד וויל נאר רוחניות, און דער גאנצער מח מחשבה גייט אים וויאזוי קען מען נבאל ווערן אין אין סוף ברוך הוא, וואקסן הויך הויך הויך, דעמאלט קען אים קיין שום בריה קיין שלעכטס טון, אָבער וויפער מען האט אינזינען א צווייטן דעמאלטס איז שוין דא מחלוקת און קריגערייען און וויבוחים, און מען האט מורא ער וועט מיר צונעמען מיין שטעלע וכו', מיין ישות וכו', ער וועט אויכעט זיין א יש וכו', וואס די אלע זאכן איז שטותים און הבלים, ווארום קיין מענטש ווייסט נישט ווען וועט קומען זיין צייט וואס ער וועט דארפן אוועקגיין מזה העולם. איבערדעם בעט איך ענק זייער: הערט אויף

די מחלוקת און די קריגערייען און די ויכוחים, ווארום עס
וועט פון דעם גארנישט ארויסקומען.

איך האף אז איר וועט אריינגלייגן די ווערטער אין ענגקער
הארץ, וועט אייך גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענער וועלט.

איר זאלט האבן א לעכטיגן געבענטשטן שבת

רלו

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י' תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן גרויס
הצלחה מיט די בחורים.

אזוי ווי לעצטענס האבן אפאר ליידים גייערס וואס זיי רופן
זיך ברסלבער חסידים, (ווייל זיי זענען צוויי דורות אין
ברסלב וכו') דאס מיינט נאכנישט צו זאגן אז מען איז א
ברסלבער חסיד, ווייל א ברסלבער חסיד דארף דאס ערשטע
זאך מקיים זיין וואס דער הייליגער רבי זאגט, און פדי צו
וויסן וואס ער זאגט דארף מען אסאך לערנען זיינע הייליגע
ספרים, און נאטורליך מקיים זיין וואס ער פֿעט פון אונז.
דאס ערשטע זאך איז רעדן צום בורא פל עולמים אויף

פּראָסט אידיש, און זיך אויסרעדן דאס גאנצע הארץ פאר אים, וואס דאס ווערט אנגערופן התבודדות, וואס דאס איז דער יסוד היסודות אין ברוסלבער חסידות.

א איד דארף שטענדיג זיין צוגעבינדן צום בורא כל עולמים און נישט מסיח דעת זיין פון אים, און דאווענען מיט מנין אלע דריי תפילות, און מכל שכן וכל שכן לערנען דעם סדר דרך הלימוד פון דעם הייליגן רבי'ן, ווי ס'ווערט געברענגט אין זיינע ווערטער (שיחות הר"ן סימן ע"ז) וואס דאס איז א יסוד היסודות אין ברוסלב, ווארום דער הייליגער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורכלערנען כל התורה כולה, און זיין איבעראל (עין שיחות הר"ן סימן כ"ח), וואס דאס דארף זיין דער שטרעבונג פון יעדן ברוסלבער חסיד, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) "וואס האט א איד צו טון בזה העולם? נאר דאווענען און לערנען, און דאווענען; זאנס איז אלעס נארישקייטן, תבל תבלים תבל תבל", ווארום דער תנא הקדוש רבי יוסי בן קסמא זאגט (אבות פרק ו') לְפִי שִׁבְשֻׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם, אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻגְלוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; און דאס דארף זיין דער ציל פון יעדן איד, ובפרט פון א יעדן ברוסלבער חסיד, שטענדיג טראכטן אויפן תכלית הנצחי, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן נ"ד) אז מען דארף זייער היטן דעם זכרון, און דער עיקר געדענקן בעלמא דאתי אז עם איז דא נאך א וועלט וכו' וכו'.

עַל כָּל פְּנִים, דִּי פֶּאָר לִיידִיג גִּייעֶרס וואס זיי רופֿן זיך
בְּרֶסֶלְבֶּער חֲסִידִים, הָאָבֶן זיך פֿאַראַייניגט מיט עפֿעס
א זינגער וואס מען טרִייבט אים אַרויס פֿון אַיבֶּעראַל וועגן
זיין קלות'דיגער הַנְּהַגָּה וכו', און זיי הָאָבֶן אים גֶּעפֿרענגט
אין אומאן, וואס דאַרטן האט ער א שֶׁבֶת פֿאַרברענגט מיט
הוֹלְטִיעֶס וכו', וואס פֿלומ'ר'שט הייסט דאס אז ער איז אים
מחזיר בַּתְּשׁוּבָה; אַיבֶּערדעם דאַרף מען זיין זייער געווארענט
נישט זינגען זיינע ניגונים און נישט וואַרפֿן זיך מיט זיינע
גוי'אישע תְּנוּעוֹת וכו', ווארום לִיידער בַּחֲוָרִים ווערן
נאַכגעשְׁלעפֿט נאך אַזעלכע קלות וריקות, וכו' וכו'.

אַיבֶּערדעם פֿעט אַיך דיר זייער שְׂטאַרק: אויב דו ווילסט
הָאָבֶן הַצְּלָחָה מיטן מקרב זיין בַּחֲוָרִים צום
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, זאל דאס זיין נאר דורך סדר דרך
הַלִּמּוּד, צוגעוואוינען די בַּחֲוָרִים צו לערנען אסאך פֿרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וואס דאס איז מטהר די נִשְׁמָה, ווארום מִשְׁנֵיּוֹת
איז די אותיות נִשְׁמָה, ווער עס לערנט אסאך מִשְׁנֵיּוֹת
פֿסֶדֶר, דעם ווערט אויסגערייניגט זיין נִשְׁמָה. און ווי דער
הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון אסאך מענטשן, זיי
זאלן יעדן טאג זאגן ח"י פֿרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת (עייז שיחות חר"ז סימן
קפ"ה), און אויכעט זאל מען זאגן אסאך דפין גמרא, וואס
דאס באהיט דעם מענטש פון אלעם שְׁלֵעֲכָטִים; און בְּמִשְׁךְ
הַזְּמַן וועט די מִשְׁנֵיּוֹת און די גמרא רייניגן די נִשְׁמָה פון
אלע שמוץ, ביז מען וועט אנהייבן צו פֿאַרשטיין וואס מען
לערנט, דאס דאַרף מען אַרײַנברענגן און בַּחֲוָרִים וואס זיי

זענען ליידער אַוועקגעפאלן פון אידישקייט; און עס איז
בדוק ומנוסה אז נאר דאס איז מחזיר בתשובה.

זיי אויך דארף מען אסאך עוסק זיין מיט נגינה, זינגען מיט
זיי אלע ניגונים. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
(שיחות הר"ן סימן רע"ג) דאס די ניגונים האבן א גרויסן פח
אויפצוהייבן דעם נשמה, זיי ארויסצונעמען פון בלאטע.
איבערדעם דארף מען אסאך זינגען מיט די בחורים -
פארשטייט זיך נאר הייליגע ניגונים, נישט נאכגעמאכטע
ניגונים פון עקלדיגע גוים וואס ווארפן זיך מיטן גוף אזוי
ווי אן אויסגעשאקלטער לולב וכו' וכו', איך האף דו
פארשטייסט וואס איך מיינ.

ליידער ליידער היינט איז אין ברוסלב דא תוהו ובוהו,
יעדער פארעד וכו', יעדער עם הארץ וכו', איינער
וואס האט נאך גארנישט דורכגעלערנט דעם הייליגן רבינ'ס
ספרים רופט זיך שוין מנהיג וכו', וואס דאס איז א פשוטער
ליצנות, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט, (ליקוטי מוה"ר חלק
א' סימן ס"א) "די מנהגים קענען זיך אליין נישט פירן, ווי קענען
זיי פירן אנדערע?, און מען דארף פון זיי זייער אכטונג
געבן, און נישט געבן פאר זיי קיין שום פח, ווארום זיי
זענען מפורסמים של שקר", וכו' וכו'. עס טוט זייער וויי
אז מען ברענגט הולטייעס מיט זינגערס צום הייליגן רבינ'ס
ציון, בלומר'שט מיטן אויסרייד אז מען איז זיי מחזיר למוטב
וכו' וכו'.

עם איז באוואוסט אז דער גרויסער צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל בעל מחבר ספר "ביאור הליקוטים" האט אמאל געזאגט מוסר זיינע מקורבים "איך האב געהאט א רבין רבי מאיר לייב בלעכער ז"ל, וואס ער איז געווען א תלמיד פון הייליגן רבי נתן ז"ל און ער איז געווען דער בעל תוקע ראש השנה אין אומאן, פון יאר תר"ו ביז זיין הסתלקות, זיין שטייגער איז געווען, איידער ער פלעגט ארויפגיין צום הייליגן רבינ'ס ציון האט ער געמאכט א הכנה דריי טעג, און ווען ער איז שוין ארויף צום הייליגן רבינ'ס ציון איז ער געווען רויט פאר בושה, און ער האט זייער געוויינט וכו' וכו', ממש ווי איינער שטייט יעצט פאר זיין רבין, אזוי פלעגט ער זיך פירן אלעמאל".

אויך האט רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל דערציילט, ער איז אמאל געווען ביים רבינ'ס ציון, און פלוצלינג איז אריינגעקומען דער הייליגער טשערניגער רב ז"ל (וואס ווי באוואוסט איז ער געווען א הויכער פולער מענטש), עס איז אים געווען שווער צו שטיין, האט ער ארויסגענומען א פאטשיילע (א טאשן טיכל) און ער האט עס אויסגעשפרייט אויף דער ערד, און ער האט זיך בכבודו ובעצמו אראפגעזעצט אויף דעם, און ער האט גענומען דעם תיקון הכללי און פארדעקט זיין פנים, און עס האט אנגעהויבן צו פליסן פון זיין פנים ריטשקעס טרערן, און ער האט אויסגעלאזט, "איך אליין בין איך נתעורר געווארן פון אים, דאס אזא גרויסער גאון און צדיק זאל זיך אראפזעצן אויף דער ערד און גיסן

אזויפיל טרערן ווי דער ארגסטער בעל עבירה וכו' וכו', און היינט ברענגט מען שוין מיט בענקלעך צום רבינ'ס ציון".

דאס האט אלץ דערציילט רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל פאר זיינע תלמידים, אריינצוברענגן אין זיי א יראת הכבוד ווען מען קומט צום הייליגן רבינ'ס ציון; און היינט איז געווארן א סטייל אז מען ברענגט הולטייעס עקלהאפטיגע זינגערס וואס עס פאסט גארנישט פאר חסידישע אידן זאלן זיך חברן מיט אזעלכע זינגערס, און מען מאכט מיט זיי א גאנצן וועזן וכו'.

אונדא קען דער הייליגער רבי פאררעכטן דעם נידריגסטן און געפאלענע נשמות, ווארום ער האט דאך צוגעזאגט אז אפילו די אלע וואס זיי האבן געטון וואס זיי האבן געטון, און זיי ליגן אין שאול תחתית ומתחתיו וכו' וכו', אז זיי וועלן קומען צו זיין ציון גאך זיין הסתלקות און געבן א פרושה לצדקה און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס הייסט "תיקון הכללי", וועט ער זיך לייגן אויף די לענג און די ברייט זיי ארויסצונעמען פון שאול תחתית, אבער פארשטייט זיך אז דאס איז ווען א מענטש קומט מיט א צובראכנקייט, און ער האט באמת חרטה אויף זיינע שלעכטע עקלדיגע מעשים וכו' וכו', און ער איז מקבל אויף זיך אז ער וועט דאס שוין מער קיינמאל נישט טון, און ער זאגט די צען קאפיטלעך תהלים וואס הייסט "תיקון הכללי", דעמאלטס ניצט אים אונדא תשובה; און בונדא

דעם הייליגן רבינ'ס פֿת איז זייער זייער גרויס, און עס איז נאכנישט געווען אין די אידישע געשיכטע אז א צדיק זאל שטעלן צוויי עדות און צוזאגן, אז ווער עס וועט קומען צו אים נאכן הסתלקות און וועט געבן א פֿרושה לצדקה פאר זינ'ס וועגן, און וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, וועט ער אים ארויסנעמען פון שאל תחתית; און בפרט ווער עס איז זוכה צו קומען צו אים אויף ראש השנה, וואס קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאנען, ווארום ראש השנה קען מען פאררעכטן אפילו אזעלכע מענטשן וואס א גאנץ יאר קען ער זיי נישט אויף נישט פאררעכטן (עיין חיי מוחרז סימן ת"ז); אבער דאס איז אלעס געזאגט געווארן ווען א מענטש קומט מיט א צופראכנקייט וכו', און וויל תשובה טון, אבער נישט קומען דארטן הוליען וכו', ווי אין א באר וכו' רחמנא לישזבן, און זינגען עקלדיגע ניגונים.

איבערדעם פֿעט איך דיר זייער זייער: פון היינט אן זאלסטו לערנען מיט די בחורים נאר היימישע חסידישע ניגונים, און אז דו ווילסט צופאסן התעוררות'דיגע ווערשער פול מיט אמונה, מה טוב ומה נעים, אבער נישט געמען עקלדיגע גויאישע ניגונים פון געמיינע בעלי מנגנים, וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוחרז חלק א סימן ג) דאס ניגונים פון רשעים ציען אראפ דעם מענטש אין שאל תחתית.

שטארק זיך אין דיין הייליגע ארבעט, און איך האף דו וועסט פארשטיין דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר, און עס איז

א גרויסער בזיון אז עס איז נישטא קיין איינער פון אנדערע לייט וואס זאלן מוחה זיין אקעגן די חניגות פון די זינגערס אויפן הייליגן רבינ'ס ציון, אזוי ווי עס איז נישטא קיין איינער וואס זאל מוחה זיין אויף די משונעים און מטורפים 'נ נח' וכו', נאר אויף מיר קען מען רעדן... דאס ווייזט ווער זענען די מפורסמים של שקר אין רבינ'ס זאך. זיי קענען זיך געבען אליין נישט פירן וכו'; וואו לערנען זיי דעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן? איז א וואונדער וואס קיינער איז נישט מוחה הן אויף די משונעים און מטורפים און הן אויף די הולטייעס וואס זיי מאכן דארטן חניגות וכו' וכו'. איבערדעם זע זיך צו שטארקן, און זאלסט מקרב זיין וואס מער בחורים, וועט דאס דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט. שרעק זיך נישט, דער בורא פל עולמים וועט מיט דיר טון ניסים אויב דו וועסט מיר פאלגן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רלו

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י' תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך מוז דיר זאגן, די תז"ל האבן אנועקגעשטעלט א יסוד מוסד (כתובות נט:) הבטלה מביאה לידי שעמום; אז

איינער בטל'ט די צייט ווערט ער משוגע פון ליידג גיין, ולידי זיכה ער קומט צו שמוץ, ווארום אז מען האט נישט וואס צו טון, מוז מען גיין זוכן צו שמוץ, וואס דאס איז זייער זייער ביטער, אז איינער פאלט אריין אין דעם קען ער פון דעם נישט ארויסגיין. איבערדעם זאלסטו זען אכטונג צו געבן נישט בטל'ען די צייט, דאס איז די ארגסטער זאך, ווי ס'איז דא א מאמר החכם "אין אבדה פאבדת הזמן", עס איז נישטא נאך אזא זאך וואס דער מענטש פארלירט, ווי מיט אנוועק פטרן די צייט מיט נארישקייטן.

זאלסט וויסן, ליידג גיין, דאס ברענגט דעם מענטש צו אלע אומגליקן, אדער ער ווערט משוגע, אדער ער פאלט אריין אין שמוץ, אדער חלילה וחס נאך ארגערס וכו', איבערדעם דארף יעדער איינער אכטונג געבן נישט גיין ליידג, עס איז א שאד די צייט, יעדע סקונדע קען א מענטש מקיים זיין א מצות עשה מיט דעם וואס ער לייגט זיך אריין אין פשוטע אמונה, און גלייבט אז דער בורא פל עולם פירט דער וועלט בהשגחה פרטי פרטית, און וויאזוי קען מען זוכה זיין צו דעם? אז מען געוואוינט זיך צו, צו רעדן צום בורא פל עולם אויף פראסט אידיש, וואס דאס ווערט אנגערופן ביים הייליגן רבי'ן "התבודדות", דאס הייסט א מענטש דארף זיך אפזינדערן א פלאץ ווי קיינער איז נישטא און זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל עולם, אבער צו דעם דארף מען האבן א שטארקע אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ס"ב) אויב א

איד האט אַמונָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכַת, אַ לױטערע אַמונָה, און גלייבט אז דער בורא פֿל עולָמים איז דא, און הערט צו יעדעס ווארט וואס ער רעדט, דער מענטש וועט זייער אכטונג געבן, און וועט אסאך רעדן צום בורא פֿל עולָמים.

ווארום מען זעט בְּגִשְׁמִיּוֹת, ראובן מיט שמעון קענען זיך אראפזעצן און רעדן א פֿערטל שעה, א האלבע שעה, א שעה, צוויי שעה, און דריי שעה, און פֿלױדערן און פֿלױשן אלע נארישקייטן, פארוואס? ווייל ראובן זעט שמעון און שמעון זעט ראובן, מה שאין בן ווען א איד וויל רעדן צום בורא פֿל עולָמים, נאך אפאר מינוט ווערט ער מיד, ווערט ער שלעפֿעריג וכו', הייבט אן צו געניצן וכו', און הערט אויף צו רעדן וכו'; פון וואנעט נעמט זיך דאס? ווייל די אַמונָה איז ביי אים נישט מזוכֿה, ער האט נישט קיין לױטערע אַמונָה, און ער פֿאלט אראפ אין כפירות וכו', ווארום א איד דארף שטענדיג געדענקען אז דער בורא פֿל עולָמים איז מיט אים, און ממילא דארף ער שטענדיג רעדן צו אים, און דאס איז די העכסטע מדריגה.

און צו דעם דארף מען נישט קיין צופיל שכל, אדרבה וואס פֿשוטער איז אלץ בעסער, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט אז ער איז נישט געקומען צו זיין זאך נאר דורך די בחינה פון פֿראסטאק, ער האט אסאך גערעדט צום בורא פֿל עולָמים אן קיין שום תְּכֻמוֹת, און ער האט זיך באפלייסט אין דעם זייער שטארק, און ער האט געזאגט

בְּפִירוּשׁ (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) "ווען איך וואלט געוויסט אין דער יוגנט, צו וואס מען קען קומען, דורך רעדן צום בורא פל עלמים, וואלט איך זיך באפלייט אזויפיל, דאס וואס איך האב געטון אין איין יאר וואלט איך געטון אין איין טאג וכו'"; זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט ווען א איד געוואוינט זיך צו, צו רעדן און בעטן אלעס וואס ער דארף נאר פון בורא פל עלמים, וואס נאר דאס וועט אים צוברענגען צו אן אמת'ן דביקות ער זאל זיין דבוק אין בורא פל עלמים, ובפרט אז ער וועט נישט זיין אומעטיג טרויעריג וכו' וכו'.

אונדא צו דעם דארף מען האבן גרויסע פחות, אסאך רעדן צום בורא פל עלמים, וואס דאס איז פארבינדן מיט אמונה, אבער ווען מען קען נישט דארף מען נעמען א משניות און אנהויבן צו זאגן פון אנפאנג ברכות, און ענדיגן איין פרק נאכן אנדערן, און איין מסכתא נאכן אנדערן, ביז ער זאל דורכזאגן ששה סדרי משנה, און צו דעם דארף מען נישט קיין גרויסן טיפן קאפ, זאגן קען יעדער איינער, און אז מען געוואוינט זיך צו, צו זאגן אסאך משניות ווערט ער מזוכה, ביז דאס רייניגט אים אפ פון אלעם שלעכטס; אויבעט געט דאס אריין פארן מענטש א געוואלדיגן סיפוק, ווייל א מענטש וואס ער געוואוינט זיך צו זאגן אסאך משניות, ווערט אנגעצינדן זיין נשמה, און עס ווערט אים ליכטיג בגשמיות וברוחניות, און לידיג גייט ער שוין נישט, ווארום ער וויל ענדיגן איינמאל נאכן אנדערן ששה סדרי משנה, ווי דער הייליגער רבי האט אונז ארויסגעגעבן א

תיקון (עינין שיחות תר"ז סימן קפ"ה) אז מען זאל זאגן יעדן טאג
אכצן פֿרקים משניות, און דעם תיקון האט ער געגעבן
אויכעט פארן הייליגן רבי נתן ז"ל.

איבערדעם אנשטאט ארומגיין ליידג, געוואוין זיך צו, צו
זאגן אסאך משניות, וועסטו זען אז דאס וועט
דיך אריינברענגן א חשק נאכדעם צו לערנען אויכעט גמרא
און שולחן ערוך, און זוהר און תיקונים וכו' וכו'.

זיי נישט געפאלן ביי דיך, און זאלסט וויסן אויב מען איז
מסודר מיט אן אמת'ן סדר קען מען דערגרייכן צו
גרויסע זאכן, מען דארף נאר זיין מסודר, אבער נישט גיין
ליידג וכו', ליידג גיין איז א גרויסע עבירה, ווארום דער
מענטש ווערט משוגע און פארריקט פון ליידג גיין וכו' וכו'.

איבערדעם ווייל עס איז שוין אויף דיר איבערגעגאנגען
דו האסט נישט קיין מח וכו' וכו', אזוי ווי דו
שרייבסט באריכות וכו' וכו'. זע זיך צוגעוואוינען דאווענען
די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב אין א סידור דייקא,
זאלסט קענען זען די אותיות התפלה, און דאס וועט דיך
אריינברענגען א לעכטיגקייט אין דיין נשמה, אויכעט זאלסטו
בענטשן אין א סידור וואס דאס איז א סגולה לעשירות,
אויף זאלסטו זאגן קריאת שמע שעל המיטה אין א סידור
וואס דאס וועט דיך ברענגען צו אלע גוטע זאכן, ווי די
תז"ל זאגן (ברכות ה.) תקורא קריאת שמע על מטתו פאלו
אוחז חרב של שתי פיות בידו וכו' מזיקין ברילין הימנו;

ווארום ווער ס'ליינט קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטֵּה עַל פִּי נֹסֵחַ
הָאָרִי ו"ל אִיז מֵעַן מִזְחֵל אֲלֵע עֲוֹנוֹת וְוֹאס עַר הָאֵט גַּעַטוֹן
דָּעם טָאג.

**אִיבֶּערֶדֶעם זאַלסטו זיין מִמְרָא דְחֻשְׁבָּנָא, מֵאֲכַן אַ חֻשְׁבֹּן
הַנְּפִשׁ: ס'גייט דִּיך אָוועק דִּי טָאג און דִּי נֶאכְט,
אז דער עיקר אִיז זאַלסט נִישְׁט גִּיין לִיידִיג, אָדער דו
אַרבעסט, וואס דאס אִיז אַ גוטע זאַך זיך אָפצורופֿען דִּי
נֶערוֹן יעדן טָאג אַפֿאַר שְׁעָה, און זאַלסט נִישְׁט דאַרפֿן
אַרומגיין נֶע וְנָד וְכוּ, אִין עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ, קענסט
גִּיין אַרבעטן און פֿאַרדינען דִּיין גַּעלֵט, און קענסט זיך אָפֿרופֿען
דִּי מִזְחִין, ווי דער הייליגער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן
ל"ה) דאס מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה אִיז אַ בְּחִינָה פֿון שִׁנְהָה, מֵעַן
רוהט זיך אַפּ דִּי נֶערוֹן, ווארום נִישְׁט יעדער אִיינער אִיז
מִסּוּגֵל צו לֶעֶרנען אַ גאַנצן טָאג, און צו זיין דְבוּק אִין בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים אַ גאַנצן טָאג, דאס אִיז דאך אַ מְדִרְיָה פֿון
גְרוֹיסע צִדִּיקִים.**

**אִיבֶּערֶדֶעם זַע אַכטונג צו געבן נִישְׁט אַנְבֶּרענגן דִּי הייליגע
צייט און דִּי טייערע צייט, ווארום אונזער לֶעבֿן
אִיז פֿלוֹי אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אָט אִיז מֵעַן דָּא און אָט
רופֿט מֵעַן שׁוִין צוריק, אִיבֶּערֶדֶעם דאַרף מֵעַן זייער אַכטונג
געבן אויף דִּי הייליגע צייט, און עס אִיז נִישְׁטאַ נאך אַזאַ
אַבִּידָה ווי אַבִּידַת הַזְּמַן; דאס הייסט יעדע זאַך קען מֵעַן
נאך צוריק באַקומען, אָבער צייט קען מֵעַן שׁוִין נִישְׁט צוריק**

באקומען, איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין און פון היינט אן זאלסטו זיך מאכן א געוואוינהייט: ליידיג זאלסטו נישט גיין. עפעס זאלסטו טון. אפילו דו האסט שוין גארנישט וואס צו טון, קער אויס דעם בית המדרש; וואש אויף די פלאר פון בית המדרש, וואס דאס איז א מצוה; העלף ארויס אין שטוב, וואס דאס איז א מצוה.

דער עיקר איז זאלסט זיין פרייליך און שטענדיג זאלסטו האבן א לעכטיג פנים, א שמייכל זאל מען זען און אויף דיר, און זאלסט נישט צופראכן ווערן. אויב דו וועסט מיר פאלגן און אזוי גיין וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש.

דאס האט דער הייליגער רבי געוואלט פון אונז, אז מען זאל זוכה זיין צו זיין שטענדיג פרייליך און מקיים זיין אלע מצוות מיט א געוואלדיגע שמחה, ווי ער האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) בשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם לאלקיו; ווען א איד טוט א מצוה בשמחה איז א סימן אז זיין הארץ איז גאנץ מיט'ן בורא כל עולמים; און מען פריידט זיך מיט יעדע מצוה, און אויף דעם געט מען שבר נאך אויף די וועלט, ווארום די תנ"ל זאגן (קדושין לט): שבר מצוה בהאי עלמא ליבא; מען באצאלט נישט אויף די וועלט קיין שבר פאר א מצוה, ווארום מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט א מצוה, צום ביישפיל ציצית, תפילין, מזוזה, שבת, וכו', וכו', די שבר פון דעם איז ער אין סוף און דאס באקומט מען גאר אויף יענער

וועלט, ווען איז מען זוכה צום באקומען שׁכר אויף אויף די וועלט, דאס איז נאר ווען מען איז מקיים די מצוה מיט א געוואלדיגע שמחה, און אויף שמחת המצוה באקומט מען נאך אויף די וועלט די שׁכר, און דער פשוטער שׁכר איז, אז ער איז א גליקליכער מענטש, א צופרידענער מענטש, ער האט נישט קיין טענות צו קיינעם, ער פריידט זיך מיט די ציצית וואס ער טראגט, ער פריידט זיך מיט די תפילין וואס ער האט אנגעטון יעדן טאג, ער פריידט זיך מיט די בארד און פיאות וואס ער האט אויף זיך וכו' וכו', דער עיקר איז נישט זיין טרויעריג, נאר זיין פרייליך מיט די מצוות וואס ער איז מקיים.

אפילו דו ביסט שוין געפאלן וואו דו ביסט געפאלן זאלסטו זיך נישט אפלאזן איין מינוט, זאלסט זיין פרייליך, און פרייליך מאכן אן אנדערן איד, וואס דאס איז איינע פון די העכסטע און גרעסטע מצוות, בפרט אז דער הייליגער רבי האט אויב געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אז ווען א מענטש פאלט אראפ אין קטנות המוחין איז די עצה צו קומען צו גדלות המוחין ער זאל מחזק זיין אן אנדערן, און מיט דעם וואס דו וועסט מחזק זיין אן אנדערן וועסטו זוכה זיין צוקומען צו אזא דביקות צום בורא כל עולמים אז דו וועסט נישט וועלן גארנישט נאר אים אליין, און זאלסט קענען רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט צו אן אמת'ן גוטן פריינט, און דו וועסט קענען לערנען יעדן טאג אסאך פרקים משניות, און אסאך דפין גמרא, און אסאך פרקים שולחן

ערוך אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט אריין די ווערטער
אין זיין הארץ וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רלח

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר פנחס י' תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך בעט דיך זייער זאלסט שטענדיג זיין פרייליך, און דו
זאלסט זיך משמח זיין מיט די מצוות וואס דו האסט,
אפילו דו ביסט דורכגעפאלן, ווי נישט האט יעדער איד
אסאך מצוות, ווי די חז"ל זאגן (ברכות נז.) אפילו ריקנין שבת
מלאים מצוות ברמון; אפילו די אלע וואס זיי זענען גאר
ליידיג האבן מצוות ווי א מילגרוים. עס ווערט געברענגט
פון מקובלים אז א מילגרוים האט אין זיך זעקס הונדערט
און דרייצן קערנדלעך אקעגן די זעקס הונדערט און דרייצן
מצוות וואס דער בורא פל עולם האט אונז געגעבן, און
די חז"ל זאגן (ספרי שלח) פל הכופר בעבודה זרה מודה בכל
התורה; מיט דעם וואס א מענטש רייסט ארויס פון זיך די
אלע בפירות און אפיקורסות, די אלע מינות און דעות

נְפֻסָדוֹת, אִיז גְּלִיךְ ווי עַר וואַלֶט מְקַיִים גְּעווען די אַלע
תְּרִי"ג מְצוֹת.

קוֹמֶט אױם אז אַ אִיד שְׂטאַרְקט זיך אין אַמוּנָה פֿשוּטָה
אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, עַר גְּלִיבֶט אז אַלעס אִיז פּוֹן
דַעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און עַר לֵאזֶט זיך נִישֶׁט פּאַרפִירן
פּוֹן דַעוֹת בּוֹזבּוֹת מִינּוֹת וְאַפִיקוֹרְסוֹת פּוֹן כּוֹחֵי וְעוֹצֵם יָדֵי
עֶשׂוּ לִי אֵת הַחֵיִל הַזֶּה וְכוּ', פּוֹן גְּעמָען זיך אַן אִינגֶענֶע
מְלוֹכָה אַן דַעם רְצוֹן פּוֹן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וְכוּ', וואס דַאס
אִיז עֲבוּדָה זָרָה גְמוּרָה וְכוּ', און עַר אִיז זיך מְחִיָה מִיֵּט
דַעם וואס עַר אִיז בְּרוּךְ הַשֵּׁם נִישֶׁט אַרִינגֶעכאַפֿט גְעוואָרן
אין דַעוֹת פּוֹן כְּפִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִיז אַזױ ווי עַר וואַלֶט
מְקַיִים גְּעווען אַלע מְצוֹת.

אַיִבערֶדַעם דאַרפֿסטו זיך זײער זײער פֿרײען אז דו גײסט
אין דַעם אױסגֶעטראַטֶענֶעם וועג פּוֹן אַמוּנָה,
און דו הָאָסט נִישֶׁט קײן שְׂיִיבוֹת מִיֵּט מִינִים און אַפִיקוֹרְסִים
וואס זײ הָאָבן זיך גְענוּמָען אַן אִינגֶענֶע מְלוֹכָה אין די
הַעֲנָט, מִיֵּט דַעם אַלײן קֶענְסְטוּ זיך מְחִיָה זײן, אז ווי נִישֶׁט,
אַבֶּער אַמוּנָה הָאָסטו אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים. און אז דו
וועסט זיך שְׂטאַרְקן אין דַעם וועסטו זען אז דו בִּיסֶט דַאךְ
נִישֶׁט דַער אַרְגֶּסְטֶער, אַפִילוֹ דו הָאָסט גְעטוֹן וואס דו
הָאָסט גְעטוֹן וְכוּ', אַבֶּער הָאָסט אין זיך זײער אַסאַךְ מְצוֹת.
אַיִבערֶדַעם בַּעַט אִיךְ דִיר זײער שְׂטאַרְק: ווער נִישֶׁט צופאַלן
אין יאַוש וְכוּ' וְכוּ', נַאָר זאַלֶסט זיך דַערהאַלְטן, וועסטו

זען אז דו וועסט קענען דורכגיין אלסדינג גרינגערהייט,
נאר ווער נישט צופאלן.

זאלסט וויסן ווען א איד פריידט זיך מיט די אמונה איז
אים דער בורא פל עולםים מוחל אויף אלע
עוונות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט
(שיחות הר"ן סימן לה וסימן ר"ט) דאס פאר משיח צדקנו וועט
קומען וועט די גאנצע וועלט זיין פול מיט פירות און
אפיקורסות, און דעות נפסדות, וואס ליידער ליידער זעהען
מיר בחוש ווי די גאנצע וועלט איז געכאפט געווארן אין
דעות פון מינות ואפיקורסות, דעות נפסדות וכו', וואס
מען דארף האבן גרויס רחמים מען זאל אויך נישט געכאפט
ווערן אין דעם וכו' וכו', מיט דעם אליין דארף מען זיך
פרייען, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות
אמונה סימן לה) על ידי אמונה הקדוש ברוך הוא יסלח לך
על כל עוונותיך; מיט דעם וואס א איד גלייבט מיט אמונה
פשוטה אין בורא פל עולםים און לאזט זיך נישט פארפירן
מיט קיין דעות נפסדות איז אים דער בורא פל עולםים
מוחל אויף אלע עוונות.

אמת דו ביסט דורכגעפאלן מיט וואס דו ביסט דורכגעפאלן,
אבער מען טאר נישט ווערן צובראכן וכו'. דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ח) "קיין
יאוש איז נאר נישט פארהאנדין"; א איד דארף וויסן אז
עס איז נישטא אוא זאך יאוש, פון אלעם קען מען ארויסגיין,

דער עיקר איז זיין שטארק אין אַמוּנָה, אַ לויטערע אַמוּנָה, אַוועקגיין פון דעות נפסדות, וואס אלע זענען אין דעם ליידער פארכאפט געווארן, מיט דעם וואס דו וועסט זיין שטארק אין אַמוּנָה אז אלצדינג איז פון בורא כל עולמים, וועסט זיך נישט לאזן פארפירן מיט מחשבות געדאנקען פון כפירות און אפיקורסות, כאילו ס'איז דא א מלכות אן דעם בורא כל עולמים, וואס דאס ווערט אנגערופן מלכות הרשעה מלכות דסטרא אחרא, מיט דעם אליין קענסטו זיין פרייליך אז דו האסט נישט קיין שייכות צו דעם, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער שטארקט זיך אין אַמוּנָה אין אונזערע צייטן, און געוואוינט זיך צו צו רעדן צום בורא כל עולמים אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א אמת'ן גוטן פריינט, וואס דאס איז דער העכסטער מדריגה.

איך ווייס גאנץ גוט וואס אויף דיר גייט איבער, אזוי ווי דו האסט מיר געשריבן באריכות, פונדעסטוועגן מוז איך דיר זאגן אז דו דארפסט זיך זייער מחיה זיין, בפרט אז דו ביסט שוין געווען אויפן רבינ'ס ציון און דו האסט געגעבן א פרוטה לעצקה און האסט געזאגט די צען קאפיטלעך תהלים וואס דער הייליגער רבי האט אונז צוגעזאגט, אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און ער וועט געבן א פרוטה לעצקה פאר זיינ'ס וועגן, און ער וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערט אנגערופן "תיקון הכללי", וועט ער זיך לייגן אויף די לענג און די פרייט, און ער וועט אים ארויסשלעפן ביי די פיאות פון שאל תחתית.

אײַבערדעם דארפסטו זיך זען נאר צו דערהאלטן, נישט צופאלן, אפילו דו האסט שוין געטון וואס דו האסט געטון, האסטו נאך א האפענונג אלצדינג צו פאררעכטן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר״ן חלק ב' סימן ק"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן; מיט דעם וואס דו גלייבסט אז דו האסט געפעה געטון שלעכטס וכו', איז דאך א סימן אז דו האסט נאך אמונה, ווארום די מינים און אפיקורסים גלייבן נישט אין שבר ועונש וכו' וכו', זיי לייקענען אין אלצדינג רחמנא לישזבן, און דו ביסט צופראכן וכו', און דו האסט א לב נשבר וואס דו ביסט דורכגעפאלן, און דו גלייבסט אין דעם אז דו ביסט דורכגעפאלן.

אײַבערדעם זאלסטו גלייבן אז מען קען אלעס פאררעכטן, אויב מען טוט תשובה מיט אן אמת, און דער עיקר תשובה - זאגט דער רמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א) - אז דער עיקר תשובה איז, תרטה על העבר און קבלה על להבא, און דער עיקר איז וידוי דברים זיך מתוודה זיין, און ער זאגט "כל המרבה להתודות הרי זה משופח", ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר״ן חלק א' סימן ד') ווען א מענטש זינדיגט חלילה וחס דעמאלטס ווערט אריינגעקריצט דאס שלעכטס די עוונות זיינע אין די ביינער, און דאס איז אים זיך נוקם אין אים, פון דעם ווערט א מענטש טרויעריג וכו' וכו', אבער ווען ער רעדט ארויס מיטן מויל זיינע זינד און ער איז זיך מתוודה פארן בורא כל עולמים און ער

זאגט ארויס בפירוש וואס ער האט אליין געטון און ער בעט מחילה סליחה וכפרה, איז דער בורא כל עולמים אים מוחל, ווי עס ווערט געברענגט (תורת פהנים בחוקותי) "אמר הקדוש ברוך הוא, מיד שמתוודים מיד אני מוחל להם"; דער בורא כל עולמים זאגט, וויבאלד א מענטש איז זיך מתוודה בין איך אים מוחל אויף אלע זינד.

איבערדעם זיי נישט געפאלן ביי דיר, געוואוין זיך צו -
 צו גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא,
 און זאלסט זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כל עולמים,
 קוק נישט וואס אן אנדערער זאגט, און הער נישט וואס
 אן אנדערער רעדט דיך אפ פון דעם, זאלסט נאר זיך
 איבערנעבן צו אים, וועסטו זען דו וועסט זיין דער
 גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט, ווארום מיט אמונה
 איז מען דער גליקליכסטער מענטש.

און דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש געזאגט (שיחות
 הר"ז סימן ל"ב) אז די מינים און אפיקורסים און די אלע
 וואס זיי האבן דעות נפסדות, זייער לעבן איז קיין לעבן
 נישט, שטענדיג חקרן זיי וכו' וכו', און דאס ברענגט זיי
 אריין אן אמת'ן טרויער, ווארום א איד וואס ער האט
 אמונה אין בורא כל עולמים, דער איז שטענדיג פריילעך,
 ווי נישט ווייסט ער אז דער באשעפער געוועלטיגט אויף
 דער וועלט וואס דאס הייסט מלכות דקדושה, און ער קען
 זיך שטענדיג באהאלטן ביי אים, מה שאין בן איינער איז

ווייט פון די אַמוּנָה, מְכַל שְׁכָן ווען ער האט דעזע נפֿסדוֹת
 כּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, דַּעַם אִיז זײַער עֲנָג, מָען קען דאַס
 נישט מסביר זיין, נָאר דער וואס ער זעט און פארשטייט
 וואס עס גייט איבער אויף די מינים און אפיקורסים, זיי
 זענען דאך אזוי צוגראָבן, כאַטש פון אינדרויסן מיינט מָען
 זיי זענען גליקליך און לעבן א גוטן טאג וכו' וכו', אז אַך
 און וויי וואס אויף זיי גייט דורך, ווארום אַן אַמוּנָה אִיז
 דער לעבן קיין לעבן נישט, אַן דער בורא כּל עולמים
 הייסט נישט געלעבט, מָען אִיז שטענדיג נערװעז, מָען אִיז
 שטענדיג דערביטערט, און מָען אִיז פול מיט ספיקות וכו'
 וכו', איבערדעם שטארק זיך, פארליר זיך נישט, וועסטו זען
 דער בורא כּל עולמים וועט דיר נישט פארלאזן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

רלט

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"א תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס אִיז זײַער גלייך אז דו זאַלסט אַרומגיין נאך צדקה,
 ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן
 רס"ד) דאַס צדקה אִיז אַ תיקון הברית, אויב איינער האט
 פונם געווען רחמנא לישזבן בבריתו וכו' וכו' זאל ער געבן

אסאךְ צְדָקָה, איבערדעם זאלסטו זען אַרומגיין נאך צְדָקָה,
וואס דאס איז א תיקון הברית.

עם ווערט געברענגט פון צדיקים דאס איז א מענטש
גייט נאך צְדָקָה אין די פיר עקן פון די שטאט ווערט
ער ניצול פון די ד' מיתות בית דין, סקילה שריפה הרג
וחנק, איבערדעם בעט איה דיר זייער זאלסט ארומגיין נאך
צְדָקָה וועט דיך דער בורא פל עלמים העלפן אז עם וועט
אלעם נתכפר ווערן, אזוי ווי עם שטייט (דניאל ד) "וחטאך
בצדקה פרוק".

דער הייליגער רבי נתן ז"ל מיטן חבר זיינע רבי נפתלי
ז"ל זענען ארומגעגאנגען נאך צְדָקָה פאר הכנסת
בלה, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער איז עוסק מיט
די מצוה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רמ

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"א תמוז ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וואס דו פֿרעגסט וועגן רייכערן וכו', איך מוז דיר זאגן
דאס איז די אלף בית פון ברסלבער חסידות, אז

מֵעַן דַּאָרף פֿאַלגן דַּעם הייליגן רַבִּי'ן, ווי עס איז באַוואַוסט אז ער האט מורא'דיג מַקְפִּיד געווען נישט צו רייכערן, און נישט צו טרונקען, און די צוויי יסודות איז אין בְּרִסְלָבֵער חסידות אן עיקר שְׂבָבָל הַעִיקָרִים, נישט רייכערן, און נישט טרונקען, אזוי ווייט אז אפילו טאבאק שְׂמַעֲקֵן האט דער הייליגער רבי מַקְפִּיד געווען. און ווי ס'איז געווען פון אונזערע לייט וואס האבן זיך אויפגעטון איידער זיי זענען אַוועק פון דער וועלט, "דאַנקען גאט אז מיין נאז איז ריין פון טאבאק, און מיין מויל איז ריין פון ציגאַרעטלעך און פון טרונקען" וכו' וכו', איז ווי קענסטו מיר פֿרעגן אזא שאלה?

מֵעַן זאַגט נאך פון כּמָה גדולים וואס זיי האבן געזאגט, זיי האבן געזען ווי ס'נעמט צען מינוט און פּוּפֿצן מינוט רייכערן א ציגאַרעטל, האבן זיי געזאגט, "אויב מֵעַן קען לכתחילה מבטל זיין צען פּוּפֿצן מינוט מיט א ציגאַרעטל, וואס אין די צייט האט מֵעַן געקענט לערנען לְכָל הפחות אן עמוד גמרא, איז דאס שוין א קליפה!", איבערדעם דאַרפֿסטו וויסן אז דער עיקר ביים רבי'ן איז נאר תורה ותפלה, און וואס עס איז נאר מונע פון תורה און תפלה און פון אידישקייט דאַרף מֵעַן דאס אַוועקנווארפן.

בְּפֶרֶט דאַרפֿסטו וויסן דאס רייכערן ציגאַרעטלעך איז א תאוה ווי אלע תאוות, און דאס איז א הפקירות, אלע מופקרים רייכערן, און ווער ס'וויל זיין אין חינוך דער טאר נישט רייכערן, און ווער ס'רייכערט און ער איז אין

חינוך איז ער קיין מחנה נישט, ווייל ער ברענגט אריין א קאלטקייט אין די קינדער. די זעלבע זאך מיט ניגונים וואס דער הייליגער רבי האט מוראדיג מקפיד געווען אויף דעם, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ג) אז א נגינה פון א מנגן רשע שלעפט אראפ דעם מענטש אין שאל תחתית. וואס הייסט "א נגינה פון א מנגן רשע"? אז מען נעמט ניגונים פון גוים, און מען מאכט פון דעם בלומר'שט ניגונים פון קדושה, דאס איז א וועג פון אפקילן אידישקייט.

און דאס האט ליידער לעצטענס זיך אריינגעכאפט צווישן פרומען עולם דורך אפאר אינגעלייט קלים וריקים ופוחזים, וואס ווי באוואוסט זיי זענען נואפים אויכעט, און זיי זענען געווארן די זינגערס, און זיי וועלן לערנען אונזערע קינדער ווי אזוי צו זינגען און טאנצן, און זיך ווארפן זיך מיטן גוף עקלהאפטיג אזוי ווי די שחורים וכו' וכו', און דאס וויל מען אריינברענגן אין אונזערע קינדער, דאס איז א מורא'דיגע פארברעכן, און הלואי וואלט מען דאס אויסגעראטן אינגאנצן פון כלל ישראל.

ליידער איז נישטא קיין שטארקער מענטש וואס זאל זיי אויסשליסן פון כלל ישראל, דאס איז א פארברעכן וואס עס איז נישטא אויף דעם קיין תיקון, דאס קילט אפ די יונגע קינדערלעך און די בחור'לעך ביז רחמנא לישזבן די ניגונים שלעפן אראפ די בני הנעורים פון אידישקייט. איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן.

אײַךְ האָפּ אז דו װעסט פֿאַרשטיין, און דו װעסט מיר נישט
פֿרעגן קיין קשיות אויף דעם װוּ װוּ.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רמא

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"א תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

אײַךְ האָב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דו דארפסט וויסן אז חינוך דאס איז דער יסוד היסודות
ביי די אידישע פאלק, ווארום מיר אלע לעבן נאר פפי
מסורת אבותינו ואבות אבותינו וכו' וכו', וואס מיר האבן
מקבל געווען פון אונזערע עלטערן און אונזערע עלטערנ'ס
עלטערן וכו'.

ליידער ליידער האבן לעצטענס זיך אריינגעכאפט ביי די
היימישע עולם דעות נפסדות וואס עס געמט זיך
פון די גוים וכו', נייע מעטאדן וכו' וויאזוי צו לערנען מיט
קינדער וכו', און דאס איז א גרויסער פראך אז מען דארף
אנקומען צו גוים ערלים טמאים וכו' פסיכאלאגן פֿעדאגאגן
וכו', וואס זיי זאלן אונז לערנען וויאזוי מתנה זיין די קינדער
על פי דרך התורה והנראה וכו', איז דאס נישט קיין
געלעכטער? וואס קען שוין א גוי ערל טמא וויסן וואס
הייסט חינוך? לאמיר נאר זען וויאזוי די גוים זענען מתנה

זייערע קינדער? און דאס איז די גרעסטע צרה אז מען מישט אויס פינסטער מיט לעכט, גוטס מיט שלעכטס וכו' וכו', מיר אידן דארפן זיך נישט לערנען פון די גוים, מיר האבן א שולחן ערוך, וואס דארטן איז ארומגערעדט באריכות וויאזוי א מלמד דארף זיך אויפפירן בפרטי פרטית, און וויאזוי ער דארף לערנען מיט קינדער, און וויפיל קינדער דארפן זיין אין קלאס וכו' וכו'.

איבערדעם וואלט איך דיר געראטן זאלסט קודם איבערלערנען גוט גוט הלכות מלמדים, טור, בית יוסף, און שולחן ערוך, און זאלסט דאס קענען קלאר, און דעמאלט קענסטו ערשט אנהייבן רופן זיך מלמד.

א מלמד דארף האבן געוואלדיגע געדולד, א מלמד דארף עסן און טרונקען און שלאפן, כדי ער זאל זיין אויסגערוט און ער זאל האבן געדולד צו קינדער, ווארום דער יסוד אין חינוך איז אז דער מלמד זאל זיין אויסגערוט, און ער זאל האבן געדולד צו יעדן אינגעלע, און אריינשיינען אין אים דער עיקר אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, און נאכדעם זאל ער אריינשיינען אין אים די טעגליכע הלכות וואס דאס איז דער רצון פון בורא כל עולמים, ווי א אינגעלע טאר זיך נישט לייגן שלאפן ביז ער האט זיך צוגעגרייט נעגל וואסער, א שיסל מיט א טעפל וואסער נעבן בעט, און ער זאל ליינען קריאת שמע שעל המיטה אין א סידור, און ער זאל קישן די מזוזה און בעטן דעם

בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַז זײַן נְשָׁמָה זָאל אַרױפֿגײַן
 אױסגערױטערֿהײט, און ער זָאל זױכּה זײַן אױפֿצױשטײַן
 אײַנדערֿפֿרי אױסגערױטערֿהײט, װײפֿער מֶען שְׂטײט אױף זָאל
 מֶען גִּלײַךְ אָפֿגײַסן זײַךְ דײַ הֶענֶט, און מֶען זָאל נײַשט גײַן דײַ
 אַמױט אױמֶאָפֿגֶענֶאָסן זײַךְ דײַ הֶענֶט, און אױסלֶערֶנען דײַ
 קײַנדער בִּרְכוּת, װאָס דָּאָס אײַז דײַ יְסוּד הַיְסוּדוֹת אײַן יִרְאַת
 שָׁמַיִם, אַ קִלְיִן אײַנגעלֶע זָאל מֶאָכֵן אַ בִּרְכָּה אױף יַעֲדֶע
 זײַךְ װאָס ער עָסֵט, און אַ נֶאֱדָ בִּרְכָּה, וּבִפְרֵט בֶּענֶטְשֵׁן, און
 אױב דו װעסֵט דָּאָס אַרײַנפֿלאַנצן אײַן קײַנדער, דָּאָס װעט
 בִּלְיַיִבֵּן מײַט זײַ אַ גֶאנֶץ לֶעבֵּן.

זײַנגען דאָרף מֶען מײַט זײַ זײַנגען נֶאָר נײַגונִים פֿון אַמױנה,
 און הײַמײַשע נײַגונִים, נײַשט גױ'אײַשע נײַגונִים װאָס
 מֶען האָט אײַן דֶּעם אַרײַנגעלײַגט אײַדישע װערטער, דָּאָס
 אײַז אַן עָקל, דָּאָס נֶעמֵט זײַךְ פֿון פֿראַסֶטע מִגּוֹשְׁמֶע גֶראַבִּיאַנען,
 עָקל־האַפֿטײַגע אײַנגעלײַט, װאָס זענען דױַרכֶּעפֿאַלן אײַן שְׂמוּצײַגע
 עבירות וְכוּ', פֿון זײַ דאָרפֿן מײַר נֶעמֶען נײַגונִים? און אױנזעֶרע
 הײַלײַגע קײַנדערלֶעךָ װאָס אײַז הײַלײַגע נְשָׁמוֹת דאָרפֿן דָּאָס
 אײַן זײַךְ אַרײַנגלײַגן? דָּאָס דאָרף זײַן בײַ אױנז מײַאױס בְּתַכְלִית
 הַמײַאױס, שײַקױן בְּתַכְלִית הַשײַקױן, מֶען טָאר נײַשט לֶערֶנען
 מײַט קײַנדערלֶעךָ נֶאָר הײַמײַשע נײַגונִים.

דער יְסוּד הַיְסוּדוֹת אײַז אױסלֶערֶנען קײַנדערלֶעךָ אַלף בית
 מײַט דײַ אַלֶטע מֶעטאָדן אַזױ װײַ מֶען האָט מײַט אױנז
 געלֶערנט אײַן חֶדֶר, און אַזױ װײַ מֶען האָט געלֶערנט מײַט

אוּנְזַעֲרַע עֲלִטְעָרֵן און מיט אוּנְזַעֲרַע עֲלִטְעָרֵנ'ס עֲלִטְעָרֵן, נישט מיט קיין נייע מעטאדן "א", "ב", וכו' וכו', נאר "קמץ אלף א", "קמץ בית ב", וואס אין דעם ליגט גרויסע סודות, ס'איז נישט סתם אויסגעלערנט א קינד. מה שאין בן די גוי'אישע מעטאדן "א", "ב", ליגט אין דעם טריפה'נע דעות נפסדות וכו'.

א קינד דארף מען אויסלערנען ער זאל האבן חשק צו דאווענען, ער זאל וועלן דאווענען, ער זאל ליב האבן דעם סידור, ומכל שכן ווען עס קומט צו לערנען חומש דארף מען וויסן אז מען לערנט דעם בורא כל עולמים תורה, דאס דארף זיין באימה וביראה ברתת ובזיעה, ומכל שכן אז דאס אינגעלע ווערט נאך גרעסער דארף מען מיט אים לערנען רש"י, און אריינגעבן די חביבות פון יעדע הייליגע רש"י, ווי ער ברענגט אליין "ואני לא באתי אלא לפרש פשוטו של מקרא".

עס איז באוואוסט אז מען האט אמאל גערופן דעם בריסקער רב זי"ע ער זאל פארהערן א קלאס, איז ער אריינגעקומען און ער האט געפרעגט א אינגל פשט אין א פסוק, האט דער אינגעלע געענטפערט אז דער רשב"ם זאגט אזוי וכו' וכו', האט דער בריסקער רב ז"ל געגעבן א ביזון קוק אויפן מלמד, און ווען זיי זענען ארויסגעגאנגען האט ער פארגעהאלטן פארן מלמד, ווי קומט דאס אז ער לערנט מיט אינגעלעך אנדערע מפרשים, פאר מען לערנט פירוש רש"י וואס דאס

איז אַנגענומען ביי בָּלֵל יִשְׂרָאֵל? עַר הָאָט אַיִם זײַער
אויסגע'מוסר'ט.

זעט מען פון דעם אז א מלמד וואס האט נישט געלערנט
קײן רש"י ער האט געלערנט אנדערע מפרשים האט
ער אים אויסגע'מוסר'ט. על אחת כמה וכמה וואסערע
בושה און א חרפה איז, אז א מלמד לערנט נישט מיט די
קינדער בבבלי רש"י, וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט
(שיחות הר"ן סימן רכ"א) אז רש"י הקדוש איז די ברודער פון די
תורה, ווארום גאנץ בָּלֵל יִשְׂרָאֵל לערנט רש"י.

איבערדעם איז זייער וויכטיג צו לערנען חומש מיט רש"י
מיט קליינע קינדערלעך, און זינגען דעם אלטן
תדר ניגון, נישט נייע גוי'אישע עקלהאפטיגע ניגונים וכו',
וואס דאס איז א בזיון, וואס אויף דעם זאגט שלמה המלך
(משלי יא) "גֹּזֵם זֶהָב בְּאֵף חוֹזֵר", ומכל שכן וכל שכן ווען מען
הייבט אן צו לערנען מיט א אינגעלע משניות, דארף מען
מיט אים לערנען לאנגזאם, און מסביר זיין יעדע משנה,
און וואס יעדע תנא זאגט. און היינט איז דאס זייער זייער
גרינג, ווייל מען האט היינט געדריקט משניות מיט בילדער,
וואס דאס קינד קען זען לעבעדיג פאר זיך יעדע משנה,
הן אין הלכות שבת, הן אין הלכות סוכה, ממש להפליא
פלאי פלאות, עס איז אזוי גרינג מסביר צו זיין פאר יעדן
אינגעלע יעדע משנה. און מען דארף דאס מיט זיי תורן
קלאר און דייטליך ביז זיי זאלן דאס קענען אויסנווייניג,

מֵעַן דָּאַרְף נִישְׁט יֶאָגן און לױפֿן, נָאר יַעֲדֵע מִשְׁנֵה תּוֹרן
 תּוֹרן און תּוֹרן מִיטן טײַטש זײ זאַלן דאָס קענען. און אזױ
 אױכעט װען מען הײבט אָן צו לערנען גמרא, הײבט מען
 אָן צו לערנען אָדער פֿרק אַלו מְצִיאֹת, אָדער פֿרק הַמְנִיחַ,
 אָדער פֿרק הַפּוֹנֵם, װאָס דאָס איז אָנגענומען בײַ פֿלל
 יִשְׂרָאֵל, נִישְׁט נעמען נײַע װעגן, און מען לערנט מיט קינדער
 קלאָר און דײַטליך יַעֲדֵע שְׁטִיקעלע גמרא און מען תּוֹרֵט
 אױפֿער. אזױ איז מען מְחַנֵּךְ קינדער, דאָס איז דער יסוד
 הַיְסוּדוֹת אִין אײַדישקײט.

דעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן איז געמאכט פאר בחורים
 װאָס זײ האָבן אַ שװאַכע הַבְּנֵה, און אַ שװוערע
 תּפִּיסָה, האָט דער הײליגער רבי אונז געלערנט אַ דרך צו
 זאָגן אַסאַך מִשְׁנֵיֹת און צו זאָגן אַסאַך גמרא, און מיט דער
 צײַט װערט אים געעפֿנט דער מַח וְכוּ', און זײַן הַבְּנֵה און
 זײַן שַׁבֵּל װערן פֿאַרברײטערט וְכוּ', און ער קען אָנהײבן צו
 פֿאַרשטײן װאָס ער לערנט.

אַפֿער קלײנע קינדער דאַרף מען לערנען אזױ ווי אונזערע
 אַבֹּת האָבן אונז געלערנט, אזױ ווי אונזערע מְלַמְדִים
 האָבן אונז געלערנט, פֿשוט דאווענען אין סידור, און
 פֿאַרטייטשן יַעֲדֵעס װאַרט, דאָס קינד זאל װיסן װאָס ער
 דאווענט, מְכַל שֶׁבֶן חוּמֵשׁ זאל ער תּוֹרן מיט אַ בְּרַעַן, און
 מְכַל שֶׁבֶן וְכַל שֶׁבֶן יַעֲדֵע רש"י זאל מען מסביר זײַן (נאַטורליך
 די רש"י װאָס רעדט פון דקדוק לְאַזְט מען אױס) נָאר דאָס

פִּירוּשׁ הַפְּשׁוּט דִּארְפֿ גַּיִן אַלְזֵן אויפֿן וועג פֿון רש"י הקדוּשׁ,
 נישט אריינמישן נייע פֿירושים, דאס איז אויסגעהאלטן דער
 אידישער וועג, און ווער עס פֿארנאכלעסיגט דעם לימוד
 חומש מיט רש"י מיט קליינע אינגעלעך טאר נישט זיין קיין
 מלמד, אין א ישיבה וואס מען לערנט נישט קינדערלעך
 חומש מיט רש"י און די העכערע קלאסן משניות און
 פֿארטייטשן יעדע משנה און חזון אן א שיעור מאל ביז
 זיי וועלן קענען דאס אויסנווייניג, און מכל שפן וכל שפן
 די העכערע קלאס וואס מען לערנט שוין פֿרק המניח אדער
 פֿרק הבוגם אדער פֿרק אלו מציאות וכו', דארף מען אונדאי
 אונדאי אריינלייגן אין זיי הבנת התורה, די געשמאק פֿון
 תורה, און אויב א ישיבה א תלמיד תורה לערנט נישט
 אויף דעם אויסגעטראטענעם וועג דארף דאס פֿארמאכט
 ווערן, טאר נישט זיין אזא תלמיד תורה, און מען טאר
 נישט אריינלייגן די קינדער אין אזא תלמוד תורה.

גלייב מיר איך האב גארנישט מחדש געווען אין דעם,
 ס'איז פֿשוט שכל, און מען זעט דאס די אלע
 אינגעלעך וואס זיי זענען דורכגעגאנגען ביתה א', ביתה ב',
 ביתה ג', ביתה ד', וכו', מיט אזעלכע הקדמות זענען
 געוואקסן ערליכע קינדער, אפער די תלמוד תורה'ס וואס
 מען האט גענומען קאליקעס פֿאר מלמדים, אדער מען
 האט צאמגענומען דריי פֿיר קלאסן אינאיינעם, און דער
 מלמד איז ארויס און געטרונקען קאווע וכו' אדער ער האט
 געשמעסט וכו', איז ער בכלל וואס די חז"ל זאגן (שולחן ערוך

יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז, בבא בתרא כא: "מלמד תינוקות שמניח התינוקות ויוצא, או שעושה מלאכה אחרת עמהם, או שמתיר של בתלמודו, הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת תני"ה רמיה".

על אחת כמה וכמה מען דארף זייער אכטונג געבן אז א בחור זאל נישט זיין קיין מלמד, אזוי ווי די תו"ל זאגן (קדושין פב.) "לא ילמד אדם רווק סופרים" [זיין רש"י: לא ילמד רווק סופרים: רווק, פנוי בלא אשה. סופרים: מלמדי תינוקות. בלומר, לא ירגיל רווק עצמו להיות מן הסופרים וכו'], בפרט היינטיגן פראסטן דור, דארף מען זייער זייער אכטונג געבן, דאס איז געזאגט געווארן אפילו אויף אן ערליכן בחור, פל זמן ער איז א בחור טאר ער נישט זיין קיין מלמד, דאס איז מדינא דגמרא, ומכל שפן וכל שפן נעמען קאליעדיגע בחורים וכו', און זיי זאלן זיין די מלמדים, זיי זאלן זיין די שופרים אויף די הייליגע קינדערלעך, דאס איז א עוולה שאין כמוהו.

איך בעט דיר זייער דו זאלסט דאס איבערגעבן פאר די מנהלים פון דיין תלמוד תורה, און זיי וועלן דאס נישט פארבעסערן, מעג מען פארמאכן די תלמוד תורה.

נאכאמאל וויל איך דיר איבערזאגן, אז א מלמד מוז האבן געדולד, ווארום אויב ער האט נישט קיין געדולד צו קינדער זאל ער ענדערש גיין ארבעטן אין סאניטעישן (דיע וואס זיי קלויבן אויף די מיסט) דיע האבן

נישט קיין געדולד, און זיי ווארפן די גארביטש קענס (די מיסט בלעכן) מיט רציחה אין טראק. א מלמד דארף האבן געדולד, א מלמד טאר נישט שלאגן קיין קינדער, טאר נישט שפעטן פון קינדער, טאר נישט פארשעמען קינדער, טאר נישט דערנידערן קינדער. און אויב ער טוט דאס איז ער א רוצח גמור. איך האף אז דו וועסט דאס אריינלייגן גוט גוט אין דיין הארץ, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן תמיד

רמב

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר מטות ט"ו תמוז (הילולא של האור החיים הקדוש) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלִמִּידִים הַיְקָרִים הַלּוֹמְדִים בִּישִׁיבַת "תַּפְּאֶרֶת הַתּוֹרָה" הַי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד

איך פריי זיך זייער דאס איר זענט ארויס געפארן אויפן גאנצן זוממער חוץ לישוב, וואס דאס איז א גרויסע זאך, אזוי קען מען זיך היטן די אויגן פון אלעם ביזן און שלעכטס, ווארום די תול זאגן (פנהדרין מה) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; אין שטאט איז דאס שווער מקנים צו זיין, ווייל ווי נישט גייט מען אויפן גאס און מען קען נכשל ווערן מיט ראיות אסורות, וואס דאס איז זייער זייער הארב, ווי די תול זאגן (פמדבר רבה פרשה י' סימן ו') מה

רָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֹׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהַעֵינַיִם שְׂיִהְיוּ
 אַחֲרָיו, לְפִי שְׁהַעֲבִירָה תְּלוּיָהּ בָּהֶם, עֵינַיִם רוֹאוֹת וְכוּ' וְהַלֵּב
 מְתַרְהַר אַחֲרֶיהָ וְכוּ', אִיבְעַרְדַּעַם אִיזוּ זִייעַר גוּט וְוֹאס אִיר
 זַעַנְט חוּץ לְיִשׁוּב, פֶּאַרְשְׁטִיט זײַךְ אַז דָּאַרְטֵן דָּאַרְף מְעַן
 אוֹיכְעט אַכְטוּנַג גַּעבֵן נִישְׁט אַרײַנגִיין אִין שְׁטַעטל וְוֹאס מְעַן
 קַען זִייעַר גְּרִינג מְעַר נִכְשָׁל וְוַעֲרֵן וְכוּ'.

אַז וּוֹאִיל אִיז דַּעַם בְּחֹר וְוֹאס עַר לְאַזְט זײַךְ נִישְׁט נֶאַרְן,
 און עַר קַען דַּעַם גֶּאַנְצֵן זומְמַעַר זײַצן אִינְטַעַר אַ בּוּיִם
 און לְעַרְנַעַן חוּמַשׁ מִיט רַש"י מִיט תְּרַגוּם פּוֹן דִּי וּוֹאַכְעַדִּיגַע
 סְדֵרָה, און דַּעַר עִיקַר חֲזוֹן זִייעַר אַסאַךְ פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת,
 וְוֹאס דָּאס רֶאַטְעוּעַט דַּעַם מְעַנְטִשׁ פּוֹן אַלְעַם בִּיזוֹן, און
 עַם נְעַמַט אִים אַרױם פּוֹן שְׂאֹל תַּחֲתִית וּוִי עַר אִיז דָּאַרְטֵן
 אַרײַנגַעפֶּאַלן, וּוִי עַם שְׁטִיט (תְּהִלִּים ל') ה'עֲלִיתָ מִן שְׂאֹל
 נְפִשִׁי, וְוֹאס דָּאס אִיז דִּי רֶאַשִׁי תִיבּוֹת מ'ש'נ'ה', אַפִּילוּ
 אִינְעַר אִיז שׁוּיִן אַרײַנגַעפֶּאַלן אִין שְׂאֹל, דוּרְךְ לִימוּד
 מְשֻׁנּוּת וְוַעַט דָּאס אִים אַרױסְשְׁלַעפֵן פּוֹן דָּאַרְטֵן, און אוֹיכְעט
 דִּי גֶאַנְצַע גֶּאַוְלָה אִיז תְּלוּי אִין דַּעַם, וּוִי דִּי חוּ"ל זֶאַגן (עִיקְרָא
 רַבָּה פֶּרַשָׁה ז' סִימָן ג') אִין כָּל הַגְּלִיּוֹת תְּלָלוּ מִתְּבַנְּסוֹת אֶלָּא
 בְּזִכּוֹת מְשֻׁנּוּת.

אִיבְעַרְדַּעַם זִיט נִישְׁט קִיין בְּטְלָנִים, נִיצַט אוּיִם דִּי טִייעַרַע
 צִיט און זַעַט יַעֲדֵן טַאג צו לְעַרְנַעַן זִייעַר אַסאַךְ
 פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּסֵדֶרֶן, אוּיךְ זֶאַלְט אִיר חֲזוֹן אַסאַךְ דַּפִּין
 גְּמָרָא בְּסֵדֶרֶן, וְוֹאס עַם אִיז נִישְׁטֶאַ קִיין גְּרַעסַעַרַע תַּעֲנוּג
 פּוֹן דַּעַם.

וְעַל כּוֹלָם זַע צו דאָנווענען עַרְלִיךְ דִּי דְרֵי תְּפִילּוֹת נְשַׁחֲרִית
 מְנַחָה מְעַרִיב שְׁטִיטְלֵעֵךְ מִיְלָה בְּמִיְלָה, און דער עיקר
 בּוֹנָה פֿון דאָנווענען איז מְקַשֵּׁר זײַן דִּי מַחְשָׁבָה צום דִּיבּוֹר,
 מְעַן זאל אײַנזײַנען הָאָבֶן וואס מְעַן רַעֲדֵט, אױף זאלט איר
 זײַער גִּזְהָר זײַן מִיט בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן בְּעַנְטִישֵׁן אִין אַ סִידוּר,
 וואס דאס איז אַ סְגוּלָה צו עֲשִׂירוֹת, און אױף לײַנען קְרִיאַת
 שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה עַל פִּי דְעַם נּוֹסַח פֿון אָרִיז״ל, וואס דער
 וואס עַר זאָגט דְעַם נּוֹסַח ווערט עַר גִּיצוּל פֿון אַלְעַם בִּיּוֹ,
 און דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים איז אִים מוֹחֵל אױף אַלְעַ עוֹזְנוֹת.

אױף בְּעַט עֲנֵק זײַער, זַעט זײַךְ צו הַאֲלָטֵן צוואַמְען, און
 גִּישַׁט חֵם וְשָׁלוֹם זײַךְ קְרִיגֵן אָדער מְתוּבַח זײַן, וואס
 דאס איז אַ גְרוֹיֶסער זִנְדָה, בִּיַּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים איז זײַער
 חָשׁוּב שָׁלוֹם און אַחַדוֹת, ווי דִּי חו"ל זאָגן (עֲנֻקְצִין פֿרַק ג) לֹא
 מְצָא תְּקוּדָתָא בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא
 הַשָּׁלוֹם; וּבְפֶרֶט חֲבָרִים וואס זײ לְעַרְנֵען צוואַמְען אִין יְשִׁיבָה,
 דאַרְפֵּן זײַךְ הַאֲלָטֵן זײַער צוואַמְען, און אײַנער זאל אַרױסְהַעֲלֵפֵן
 דְעַם צװײטֵן.

דער עיקר פֿון אַלְעַ עִיקָרִים, זאלט עֲטִין שְׁטַענְדִּיג זײַן
 פֿרײַלִּיך, און זײַנען דִּיבּוּרֵי אַמוּנָה, אָבְעֵר אױף בְּעַט
 עֲנֵק זײַער איר זאלט זײַנען נָאָר גִּיגוּנִים פֿון עַרְלִיכֵע אִידֵן,
 גִּישַׁט גִּיגוּנִים פֿון פֿראַסְטֵע גַעמִינֵע זײַנְגֶער'ס וואס זענען
 כְּלוּמְר'שַׁט פֿאַרְשְׁטֵעֶלֶט ווי חֲסִידִישֵׁע אײַנְגֶעֲלִיט, ווארום דער
 הײַלִּיגֶער רַבִּי הָאָט אונז בְּפִירוּשׁ מְזַהִיר גַעווען (לִיקוּטֵי מוֹחֵרִין

חלק א' סימן ג) אז ניגונים פון רשעים ציען דעם מענטש אראפ אין שאול תחתית וכו' וכו', איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן נישט זינגען גויאישע ניגונים, ומכל שכן נישט ווארפן זיך מיטן גוף ווי א אויסגעשאקעלטער לולב וכו' וכו', און נישט נאכמאכן די גוים, ווארום אזא הנהגה איז זייער עקלדיג.

איבערדעם געט זייער אכטונג, זינגען זאלט איר זינגען וואס מער, און טאנצן זאלט עטין טאנצן לעבעדיג און לוסטיג, אפער אכטונג געבן נישט נאכמאכן די געמיינע זינגערס וואס זענען ארויסגעשלאסן פון כלל ישראל, און מיט רעכט וכו' וכו', ווייל מיט דעם קען מען זייער שנעל איינזינקן אין שאול תחתית.

אויך געט זייער אכטונג וואס איר עסט, עס זאל האבן א היימישער הכשר, ווארום היינט קען מען זייער גרינג נכשל ווערן מיט טריפות און גבילות וכו' וכו', אפילו די נאשעריי וואס האט נישט קיין הכשר דארף מען וויסן עס איז אריינגעמישט אין דעם גליצערין וכו', וואס דאס ווערט געמאכט פון חיות טמאות וכו', איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אויף וואס מען עסט און וואס מען טרינקט אז עס זאל האבן א היימישן הכשר, און עס איז היינט דא.

איך בעט ענק זייער, איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און פאלגן דעם ראש ישיבה, און דער עיקר איז ארבעטן

אויף נקודות השמחה, נאר זיין פרייליך, און אפילו די תפילות וואס איר זענט מתפלל פארן בורא פל עולמים זאל זיין מיט שמחה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות תפלה סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא עריבה ומתוקה להשם יתברך; אויך (שם סימן ע) על ידי שמחה תבא תפילתך בהיכל מלך; ווארום ווען א איד איז מתפלל בשמחה ווערט געעפנט אלע טויערן פאר אים, און זיין תפלה ווערט נתקבל אין היכל, איבערדעם זאל אלע אייערע תפילות און התבודדות זיין מיט גרויס שמחה.

געטם זייער אכטונג נישט קריכן טיף אין וואלד וואס מען קען חלילה וחם פארלוירן ווערן וכו', געדענקט דאס דער בורא פל עולמים געפונט זיך איבעראל, און מען קען שטענדיג אנהייבן צו רעדן צו אים, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ד) דאס תפלה איז דער טויער אריינצוגיין צום בורא פל עולמים.

פירט זיך אויף זייער ערליך מיט גרויס דרך ארץ, נישט צוריק ענטפערן אויב איינער באליידיגט ענק, און איר זאלט גוט געדענקן וואס די חז"ל זאגן (יומא פו.) ואתהבת את הנו"ה אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוגי שלמד תורה ראו כמה נאים דרכיו

בְּמָה מְתוֹקְנִים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הִכְתוּב אוֹמֵר (שְׁעִיָּה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר
 לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", אֲבָל מִי יִשְׁקוּרָא
 וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאֵו וּמִתְנֹו בְּאַמוּנָה
 וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו?
 אוֹי לוֹ לְפִלּוֹנֵי שְׁלֹמֹד תּוֹרָה אוֹי לוֹ לְאַבּוֹי שְׁלֹמֹדוֹ תּוֹרָה
 אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תּוֹרָה, פִּלּוֹנֵי שְׁלֹמֹד תּוֹרָה רָאוּ בְּמָה
 מְקוּלְקָלִין מַעֲשָׂיו וּבְמָה מְכוּעָרִין דְּרָכּוֹי וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

עֲטִין דְּאַרְפָּטָם זְעַן מְקַדֵּשׁ זַיִן דְּעַם נְאֻמְעַן פּוֹן דְּעַם הַיִּלְיָגֵן
 רַבִּין, אֹן וַיִּיל מְעַן רַעְדָּט אַזּוֹי פִּיל שְׁלַעֲכָטָם אוֹיף
 אֹנֵו וְכוּ', דְּאַרְף מְעַן וַיִּיזֵן פּוֹנְקָט פֶּאַרְקַעֲרָט, דָּאָם עֲטִין
 זְעַנְטָם עֲרַלִּיכֶע בַּעַל דְּרָךְ אַרְיָ'דִינֶע בַּחוּרִים.

אַז וואויל אַיז דְּעַם בְּחוּר וואס עַר וועט מְקַיִים זַיִן דָּאָם
 אַלְעָם, וועט אַיִם גוֹט זַיִן אוֹיף דִי וועלֵט אֹן אוֹיף יַעֲנֶע
 וועלֵט, אֹן עַר וועט בְּקָרוֹב טוֹן אַ גוֹטֶע שִׂידוּךְ.
 אִיד זַאלֵט אַלְע הָאָבֹן אַ לַעֲכֵטִיגֹן טָאָג אֹן אַ פֶּרִיִּילִיכֶע תְּמִיד

רמוג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר מַטּוֹת ט"ו תַּמּוּז (הִילּוּלָא שֶׁל הָאוּר הַחַיִּים
 הַקְּדוּשׁ) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאַבְרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

דוּ הָאָסְט גִּישְׁט קַיִן הַשְּׁגָה וואס דו טוהקסט אוֹיף מִיט דִי
 הַדְּפָסָה וואס דו דְּרִיקְסְט דִי אִידיִשְׁע בְּרִיוּו מִיט דִי

קונטרסים וכו' וכו', עס איז דא זייער זייער אסאך וואס זיי פארשטייען נישט לשון הקודש נאר אידיש, און אלע ספרים וואס די דריקסט אפ אויף אידיש ווערן צוכאפט אן א גוזמא, איבערדעם האב איך זייער געוואלט אז די קענסט אויכעט דריקן דעם קונטרס אויף אידיש "ראש השנה ביי צדיקים" כדי מיר זאלן דאס קענען פארשפרייטן נאך תשעה באב, ווארום זייער אסאך אינגעלייט האבן מניעות פון די פרויען צו פארן צום הייליגן רבין אויף ראש השנה, און דער קונטרס איז מסביר פאר די פרויען דאס חשיבות און גרויסקייט פון צו לאזן די מענער פארן אויף ראש השנה צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן.

שטארק זיך זייער, און זאלסט זיין פרייליך מיט דיין אויפטון וואס די האסט אויפגעטון וואונדער איבער וואונדער וכו' וכו', אזוי ווייט אז אין יבגאל האנדלען זיי שוין איין א אייגענע דריקעריי, אלץ פון קנאת סופרים תרבה חכמה, זיי האבן געזען וואס די האסט אויפגעטון אין א קורצע צייט, האבן זיי באקומען אויכעט קנאה, און זיי האבן שוין באשטעלט אלע מאשינען וכו' וכו', איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען וואס די ביסט א זוכה ומזכה את הרבים, נאר ווער נישט צופאלן פון קיין שום זאך.

דער לעבן פון א מענטש גייט נישט אזוי ווי ער האט געוואלט וכו', דאס איז נאר געזאגט געווארן ווען ער האט אייגענע רצונות וכו', און אז ס'ווערט נישט ווי ער

האט געוואלט ווערט ער צוגבראכן בְּחֵרֶם הַנִּשְׁפָּר וְכוּ', אָפֶּעֶר אויב איינער וויל גארנישט קיין אנדערע רצון נאר ווי דער בורא פֿל עולמים וויל, דעמאלט גייט אים אלעס פֿסדר, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ב) ווען גייט פאר א מענטש שלא פֿסדר? ווען ער וויל א רצון וואס איז נגד רצונו יתברך, אָפֶּעֶר אויב ער איז מבטל זיין רצון צום רצון פון בורא פֿל עולמים דעמאלט גייט אים פֿסדר מיט יעדע זאך.

עס איז דא א דיבור פון בעל שם טוב הקדוש זי"ע וואס ער האט געזאגט פאר די תלמידים, "ווילסט ווי ס'איז, וועט זיין ווי דו ווילסט" אין דעם דיבור ליגט זייער א טיפע השגה וכו', ווארום ווען א מענטש איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא פֿל עולמים און ער וויל גארנישט נאר וואס דער בורא פֿל עולמים וויל, דעמאלט גייט אים אלעס ווי ער וויל, און דער אמת'ן אריין איז דאס א משנה מפורשת, (אבות פרק ב') עשה רצונו ברצונה, כדי שיעשה רצונה ברצונו. בטל רצונה מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה; אז וואויל איז דער מענטש וואס ער נעמט דאס אריין גוט גוט אין הארצן, דעמאלט וועט ער זיין שטענדיג פרייליך און ער וועט זיין א צופרידענער מענטש.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רמד

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר מטות ט"ו תמוז (הילולא של האור החיים
הקדוש) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרָה־אֲלֵטֵן דִּיִּין לֵאֲנִינְעֵן בְּרִיוּוּ.

דו דארפסט זייער אכטונג געבן נישט צו זינדיגן, ווארום
דער חטא וואס הייסט חטאות נעורים וכו' וכו' דאס
איז מטמטם דעם דעת מיטן מח מיטן שכל, און מען ווערט
משוגע אינגאנצן, דער מח ווערט אויסגעטריקענט, אזוי זאגט
דער הייליגער רבי (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) אז א מענטש
איז פונם בברית רחמנא ליצלן, ווערט זיין מח אויסגעטריקענט,
און זיי ווערן משוגע, און רוב משוגעים איז נאר מחמת
פגם הברית.

איבערדעם דארפסטו זיך נעמען אין די הענט און נישט
זינדיגן מער, דארפסט אויף זיך רחמנות האבן,
ווייל דער משוגעת וועט דיך ברענגן נאכדעם צו שווערע
אומגליקן, אז דו ווילסט זוכה זיין פאררעכטן, דער אויף,
זיי נישט אין פעם, און זאלסט זיין א בעל חסד, זאלסט
טון חסד פאר אידן, און דער עיקר חסד זאלסטו טון אין
שטוב פאר דיין ווייב, זאלסט איר פרייליך מאכן, ווייל אזוי
זאגן די חז"ל (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; א פרוי
דארף דער מאן משמח זיין, לאז נישט אויס דעם גאנצן

בעם אויף איר, אז דו האסט געזינדיגט מיט דעם שלעכטן
 ביטערן חטא דארפסטו נישט זיין אין בעם, און דארפסט
 נישט אויסלאזן דיין בעם אויף דיין ווייב, דער הייליגער רבי
 זאגט (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) אויף דעם חטא שטייט (בראשית לח ז)
 "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הו"ה" פארוואס שטייט
 נישט רשע בעיני הו"ה? נאר ווייל ווער ס'זינדיגט מיט
 דעם חטא, איז רע, ער איז שטענדיג שלעכט, ביז, ער איז
 אויפגערגעגט, און ער טוט נאר שלעכטס פאר א צווייטן.

איבערדעם אז דו האסט אזויפיל געזינדיגט אין דעם ביטערן
 חטא, ביז דו ביסט אינגאנצן משוגע, דארפסטו
 זען צו טון נאר חסדים ורחמים גמורים, וועסטו זען דער
 באשעפער וועט דך נישט פארלאזן.

זיי מקבל אויף זיך פון יעצט אן וועסטו זיין נאר א גוטער
 מאן און א גוטער מענטש, וועסט טון נאר חסדים
 ורחמים גמורים, אלעס קען מען פאררעכטן, דער הייליגער
 רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב) אם אהיה מאמין
 שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקון; מען קען אלעס
 פאררעכטן, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
 ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל; ס'איז נישטא אזא זאך
 מייאש זיין זיך, מען קען שטענדיג תשובה טון, תשובה איז
 ביים בורא כל עולמים זייער זייער גרויס, כאטשע
 דער זוהר הקדוש איז מחמיר אויף דעם חטא זייער, זאגט
 דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן סימן ע"א) קיינער פארשטייט נישט

דַּעַם זוֹהַר, אִיךְ זָאג אַז אױף יַעֲרֵן חֲטָא נִיֶּצַט תְּשׁוּבָה, אַפִּילוּ
אױף דַּעַם בִּיטְעֵרן חֲטָא, מָעַן דַּאָרְף נָאָר דַּער עִיקָר פֿון
הײַנט אָן מַער נִישַׁט טוֹן.

אִיבֶּעֶרְדַּעַם בַּעַט אִיךְ דִּיר זײַער מִיט רַחֲמִים רַבִּים, אױב
דו װײַלֶסט אַז דײַן שִׂידוּךְ זָאל אָנְהאַלְטֵן, דײַן
זױוג זָאל זײַךְ הַאַלְטֵן, זָאַלֶסטוּ זַען אױפֿהֶעֶרן צו טוֹן דִּי
נאַרִישְׁקײַטן, זָאַלֶסט אױפֿהֶעֶרן צו קוקן אױף שְׁמוּיָן, זָאַלֶסט
מַבְעַר זײַן פֿון דִּיר דִּי שְׁמוּיָן, אַלֶּע חֲמִימוֹת פֿון יֶצֶר הָרַע
קומט נָאָר רַחֲמָנָא לִיֶּצֶלֶן אַז מָעַן קוקט אױף שְׁמוּיָן, אַזױ
זאָגן דִּי חו"ל (פֿנְהֶרֶיז מ"ה) אִין יֶצֶר הָרַע שׁוֹלֵט אֱלֹא בְּמַה
שְׁעִינִיו רױאוֹת; אִיבֶּעֶרְדַּעַם דַּאַרְפֶּסטוּ זײַער אַכְטוּנג גַּעבֵן אױף
דִּי אױגן נִישַׁט קוקן מַער אױף שְׁמוּיָן, אַװעקנוואַרפֵן פֿון דִּיר
דִּי אַלֶּע פְּלִי מִשְׁחִית, װאַס דָּאַס בְּרַעַנְגֵט צו אַלֶּע אױמְגִלִּיקן,
און אִיךְ הָאַף אַז דו װעסט מִיר פֿאַלְגן, װעט דִּיר גױט זײַן
אױף דִּי װעלֶט און אױף יַעֲנֶע װעלֶט.

זַעַה דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאַט רַחֲמָנוֹת גַּעֲהאַט אױף
דִּיר און הָאַט דִּיךְ גַּעגֶעבֵן אַ מַתָּנָה אַ אִינגַעלֶע, און
דַּאַרְפֶּסט מְקַיִים זײַן יַעֲצֵט אַזאַ הִיילִיגֶע מַצְוָה פֿון בְּרִית
מִלְּהָ, אִין דִּי זְכוֹת פֿון דַּעַם מַצְוָה װעסטוּ זױבֶה זײַן אַלְהִיּוּ
הַנְּבִיא װעט אַװדאִי דַּאַרְטֵן זײַן, װעט מָעַן דִּיר מוֹחֵל זײַן
אַלֶּע עװנוֹת, װאַרום װער ס'גִיִּיט בִּי אַ בְּרִית אִיז מָעַן אִים
מוֹחֵל אַלֶּע עװנוֹת, וּבְפֶרֶט אַ טאַטֶע מִיט אַ מַאֲמַע װאַס
זײ יַעֲנֶען זױבֶה אַרײַנצױבֶרֶענגן זײַער קִינֵד לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אַבִּינוּ, אִיז מָעַן זײ מוֹחֵל אִין דַּעַם טָאַג פֿאַר אַלֶּע עװנוֹת.

זַעֲה זְאֻלְסֵט מְהַרְהַר זַיִן בְּתִשׁוּבָה, אֹון זְאֻלְסֵט מֵאֲכָן אַ
 גַּיִעַ הַתְּחִלָּה, זְאֻלְסֵט זַיִן שְׁטֵעֲנֵדִיג פֿרִיילִיךְ, אֹון זְאֻלְסֵט
 זִיךְ גַּיִשֵׁט אַרומְקֶרִיגֶן, אֹון זְאֻלְסֵט אַכְטוֹנִג גַּעבֶן אויף זִיךְ,
 וואַרום דער סוף אויב מָען גַּעט גַּיִשֵׁט אַכְטוֹנִג אויף זִיךְ
 מ'זִינְדִיגֵט ווייטער אֹון ווייטער רַחֲמָנָא לִישׁוּבֶן קוֹמֵט מָען
 נֶאכְדַעם צו מוֹרָא'דִינֶע אומְגֶלִיקֶן, הָאב אויף זִיךְ רַחֲמֵנוֹת
 וועט דיר דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים גַּיִשֵׁט פֿאַרְלֶאזֶן, אִיךְ הָאָפּ
 אַז דו וועסט מיר פֿאַלְגֶן.

זְאֻלְסֵט הָאָבֶן אַ לַעֲכֵטִיגֶן טַאָג אֹון אַ פֿרִיילִיכֶן תּוֹמִיד

רמה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר מִטּוֹת ט"ו תמוז (הילולא של האור החיים
 הקדוש) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ...
 גְרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהֲאֻלְטֶן דַּיִן לֶאֱנַגֶען בְּרִיוו.

זַעֲה זִיךְ צו שְׁטאַרְקֶן, פֿאַל גַּיִשֵׁט אַרָאָפּ בַּיִ זִיךְ, אָפִילוּ
 ס'איז אויף דיר דוּרְכְּנֶעֱאֲנֶען וואס איז דוּרְכְּנֶעֱאֲנֶען,
 דאַרְפֶּסטוּ זַען מֵאֲכָן אַ גַּיִעַ הַתְּחִלָּה, וואַרום בַּיִם הַיִּילִיגֶן
 רַבִּי'ן איז גַּעווען דער עֵיקָר מֵאֲכָן אַ הַתְּחִלָּה יַעֲדֶן טַאָג,
 יַעֲדֶע שְׁעָה, יַעֲדֶע רַגַע, זִיךְ בַּאֲנִיעֶן, ווען אַ אִיד איז זוכָה
 אֹון עַר בַּאֲנִיעֶן זִיךְ יַעֲדֶן טַאָג, דַּעֲמֹאֻלֵט איז עַר זוכָה צו אַ
 אַמְת'ע תִּשׁוּבָה, אִיךְ בַּעַט דיר זַיַּעַר פֿאַרְגַעס וואס איז

געווען און הייב אָן אַ גייע התחלה, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הרץ סימן כ"ו) ביי די וועלט איז שפּחה אַ גרויסע חסרון וכו' וכו', אַ מענטש זאגט אוי אײַך פּאַרנעס וכו', אוי אײַך האב פּאַרנעסן וכו', האט דער הייליגער רבי געזאגט ביי מיר איז שפּחה אַ מעלה, ווארום גלייך עס גייט אנועק פּאַרנעס אײַך אלסדינג און אײַך הייב אָן פון גיי, דער עיקר איז מאכן שטענדיג אַ גייע התחלה, דאס איז דער יסוד היסודות אין אידישקייט, שטענדיג באַנייען זיך, אזוי ווי ער איז יעצט געבאָרן געוואָרן.

די תּו"ל זאָגן (במות כב.) גר שנתגייר בְּקָטָן שְׁנוּלָד דְּמִי; און דאס איז געזאגט געוואָרן אויף אַ גוי וואס איז געוואָרן אַ איד, דארף ער וויסן אז יעצט פון גיי הייבט ער אָן, מכל שָׁבָן וְכָל שָׁבָן אַ אידישע נשמה דארף זיך שטענדיג באַנייען און גישט צוריק קוקן, נאר אַנהייבן צו קוקן פּאַרענט וואס אײַך האב צו טון פון יעצט אָן וכו' וכו'.

פון יעצט אָן דארף אײַך נאר זיין פּרייליך, פון יעצט אָן דארף אײַך נזקק זיין דאווענען די אלע דריי תּפילות שחרית מנחה מעריב מיט מנין דייקא, פון יעצט אָן דארף אײַך לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תּרגום, פּרי אײַך זאל ענדיגן יעדע וואך די סדרה שנים מקרא ואחד תּרגום, וואס דאס איז אַ סגולה אויף אַריכות ימים, אזוי ווי די תּו"ל זאָגן (פּרכות ח.) לְעוֹלָם יְשָׁלִים אָדָם פּרָשִׁיתוֹ עִם הַצֶּבֶר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תּוֹרָה, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פּרָשִׁיתוֹ עִם

הצבור משלימין לו ימיו ושנותיו; פון יעצט אן דארף איד
 לערנען אסאך משניות, ווארום משנה איז די אותיות נשמה,
 ווער ס'געוואוינט זיך צו, צו לערנען אסאך פרקים משניות
 וואשט ער אפ די נשמה פון אלע פלעקן וואס האט זיך
 אנגעקלעבט אויף איר, ווען א איד זאל וויסן דאס גרויסקייט
 פון לערנען משניות, זאגן משניות, וואלט ער אין דעם עוסק
 געווען זיין גאנץ לעבן, ווארום דאס איז א גרויסע סגולה
 פארן מענטש צו זאגן יעדן טאג אסאך פרקים משניות, און
 דער הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון פאר עטליכע פון
 זיינע לייט, צווישן זיי דער הייליגער רבי נתן ז"ל, צו זאגן
 יעדן טאג ח"י פרקים משניות, (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה).

איבערדעם געוואוין זיך צו, יעדן טאג זאגן אסאך פרקים
 משניות, אזוי וועסטו נישט ארומגיין ליידיג,
 מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט זאגן יעדן טאג
 משניות, דאס איז מוזק די נשמה, און ס'ברענגט איר צו
 די העכסטע שטאפל וכו' וכו', זיי נישט קיין בטלן, נעם א
 משניות, און הייב אן צו זאגן פון ברכות פסדרן פרק נאך
 פרק, ביז דו וועסט ענדיגן די מסכתא זאלסטו אנהייבן די
 צווייטע מסכתא, און אזוי ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי
 משנה זאלסטו אנהייבן נאכאמאל.

זעל פולם זאלסטו זען צו לערנען גמרא, לכל הפחות א
 דף א טאג, און זאלסט זיך דאס פארטייטשן אויף
 אידיש, און אפילו דו האסט א שווערע הבנה פאל נישט

אֲרַאפּ בִּי זִיךְ, זְאֻלְסֵט קוֹקֵן וְוַאס דְּעַר הַיִּילִיגְעַר רַבִּי זְאָגֵט
 (שיחות הר"ן סימן ע"ו) עַר בְּרַעֲנֵגֵט דְּאַרְטֵן אַ וְוַאונְדֶּרְלִיכֵן סֵדֶר
 הַלִּימוּד וְוִי יַעֲדֶעַר אִיִּינְעַר קֵעֵן זֹכֶה זִיין דוּרְכְּצוּלְעֶרְנֵעֵן כֹּל
 הַתּוֹרָה כּוּלָּה אֲפִילוּ עַר הָאֵט אַ שְׁוֹעֶרֶע הַבְּנָה אֹון אַ
 פֶּאַרְשְׁטֶאַפֶּטֶע קָאפּ, אִיךְ הָאָף אַז דוּ וועסט זיך געמֶען אִין
 די הַעֲנֵט אַרִיין אֹון עס וועט אַלֶעס פֶּאַרְרַאכְטֵן ווערן.

דְּעַר עִיקָר זְאֻלְסֵטוּ נָאָר זִיין פֶּרִיִּילִיךְ, אֹון בְּעֵט דְּעֵם בּוֹרָא
 כֹּל עוֹלָמִים זְאֻלְסֵט זִיין פֶּרִיִּילִיךְ, וועט דיך גוט זִיין
 אויף די וועלט אֹון אויף יַעֲנֶעַר וועלט.

זִי אַ גוֹטֶער מַעֲנֵטֶשׁ, אֹון טוֹה חֶסֶד מִיט יַעֲדֵעֵם אִיִּינֶעֶם,
 זְאֻלְסֵט גִּישֵׁט זִיין אױפֿגֶעֶרֶענֵט, זְאֻלְסֵט גִּישֵׁט זִיין אִין
 כֶּעֶם.

דְּאַרְפֶּסט וויסן אַז וְוַאס עס אִיז דִּיר פֶּאַשְׁעֶרֶט וועט קוֹמֶען
 צו דִּיר, ס'וועט גִּישֵׁט גִּיצֵן גֶּאַרְנִישֵׁט, די גֶּאַנְצֶע
 וועלט קֵעֵן זיך אַקֶעגֵן שְׁטֶעלֵן אַקֶעגֵן דִּיר, אָבֶער וְוַאס דוּ
 דְּאַרְפֶּסט הָאָבֵן וועט קוֹמֶען צו דִּיר, אִיבֶּערֶדֶעם הָעַר אױף
 צו גֶּאַכְלוּיפֵן די בְּהֵמוֹת, וְוַאס דָּאָס זַעֲנֵעֵן די חַטָּאִים דִּיִּינֶע
 [כּו' וְכּו' (עִיין סִפּוּרִי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה י"א מִבֵּן מֶלֶךְ וּבֵן שְׁפָחָה שְׁנַתְחַלְפוּ).]

עֵם וְוַאלֵט זִיִּיעַר גוֹט גַּעווען ווען דוּ זְאֻלְסֵט אַסאַךְ לַעֲרַנֵעֵן
 דְּעֵם הַיִּילִיגֵן רַבִּינִים סְפָרִים, וְוַארוֹם צו זִיין אַ בְּרַסְלֶב'ר
 חֶסֶד דְּאַרְף מֶעֵן קוֹדֵם קֵעֲנֵעֵן גוֹט דְּעֵם רַבִּינִים סְפָרִים יִשְׂרָאֵל
 וְהַפּוֹדֵ וְכּו' וְכּו', זְאָגֵט גֶּאַרֵט מֶעֵן זיך אֹון מֶעֵן גֶּאַרֵט יַעֲנֶעֶם,

בַּעַט אִיךָ דִיר זײער זאַלסט זיך נעמען אין די הענט אריין,
און דער בורא פֿל עולמים וועט דיך אוודאי נישט פארלאזן.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רמו

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות י"ז תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְרוּ יְאִיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ח) דאס א
מענטש דארף ארויסגיין פון אלע דמיונות און קומען
צום שכל, ווארום יעדער מענטש וואס זינדיגט חלילה וחס
ווערט פארבלענט נאכדעם מיט אלע מיני דמיונות
פאנטאזיעס, וואס דאס איז א ביטער קרענק, ווי די חז"ל
זאגן (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג) אויפן פסוק (דברים ז) "והסיר
הנני"ה ממך כל חולי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח)
"ונתן עול ברזל על צנאריך" זה רעיון; דאס הייסט, וואס
איז דער שווערסטער עול אויפן מענטש? זיינע אלע דמיונות
און פאנטאזיעס וואס עס נעמען אים ארום. ווארום ווען
א מענטש זינדיגט רחמנא ליצלן, ובפרט אין פגם הברית,
פאלט ער אריין אין שווערע ביטערע דמיונות, ער הייבט
אן צו פאנטעזירן אז ער איז עפעס וכו', ער איז מער פון

אלעמען וכו', ער האט געלט וכו', ער איז איבער אלעמען וכו', און וויפער דער מענטש האט אין זיך גאָוה און גרויסקייט שפירט ער אז מען הייבט אים אן צו רודפן און זאגן וכו' וכו', און ער האט מורא פון יעדן איינעם וכו', כאטשע פון אינדרויסן ווייזט ער דעם אנשטעל אז ער איז דער גליקליכסטער מענטש, און ער איז מער פון אלעם, אבער אינעווייניג איז ער ביי זיך צופראכן ווי א צופראכענער שארפן.

איבערדעם האט דער הייליגער רבי געזאגט אז א מענטש דארף ארויסגיין פון אלע דמיונות און קומען צום שכל, וואס הייסט שכל? זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') אז א איד דארף קוקען אויפן שכל וואס עס איז דא אין יעדע זאך, דאס הייסט חיות אלקות וואס איז דא אין יעדן פֿרט פון די בריאה, ווארום עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולמים, און ווען א מענטש ווייסט דאס וויל ער שוין נישט גארנישט, נאר נכלל ווערן אין אים, און עס פאלט אַוועק פון אים אלע דמיונות פון גרויסקייט און ישות, האלטן זיך מער ווי יענעם וכו', ווארום וואס מער א מענטש ווערט מער נכלל אין בורא פֿל עולמים, דאס הייסט ער שטארקט זיך אין אמונה פשוטה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, אלעס וואס עס פירט זיך בזה העולם איז אלעס פון אים, ווי די תו"ל זאגן (חילוק ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; דעמאלטס איז זיין

גאנץ לעבן אן אנדער סארט לעבן, ווארום ווען א איד לעבט מיט אמונה אין השגחה פרטית, דאס הייסט דעם אמת'ן שכל, אבער פל זמן א מענטש איז ווייט פון אמונה פשוטה אין בורא פל עולמים, דער לעבט אין דמיונות.

איבערדעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים מען זאל קענען ארויסגיין פון אלע מיני דמיונות און פאנטאזיעס, ובפרט דעם דמיון פון גדלות, פון הערשן אויף א צווייטן, ווארום ווען א מענטש איז זיך מדבק אין בורא פל עולמים, דעמאלט איז זיין קוק אויף דער וועלט אן אנדערע סארט קוק, ער זוכט נאר צו זיך באהעפטן אין בורא פל עולמים און צו מקיים זיין זיינע מצוות בשמחה, און לערנען תורה, וואס דאס איז דעם אמת'ן שכל.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתנען ^{ו"ל (שיחות הר"ן סימן ש')} אלעס וואס דו זעהסט אויף דער וועלט און אלעס וואס עס געפונט זיך אויף דער וועלט איז אלעס וועגן די בחירה און די נסיון, צו פארשטיין דאס דארף מען גוט אריינטראכטן וואס הייסט השגחה פרטית?

מען זעט די מינים און אפיקורסים וואס זיי שפעטן אויס יעדע זאך וואס עס האט צוטון מיט אידישקייט, זיי האבן אויפגעשטעלט א מלכות דסטרא אחרא, א מלכות וואס ווידערשפעניגט אקעגן דעם בורא פל עולמים, קען מען זאגן אויף דעם דאס איז השגחה? ווי ליידער זענען זייער אסאך ערליכע אידן אריינגעפאלן אין דעם דמיון אז

דאס מלכות דסטרא אחרא באווייזט נסים וכו', און עס איז
 השגחה פרטית וכו', איז דען דא נאך א גרעסערער דמיון
 און טעות פון דעם? פארשאלטענע רשעים וואס זיי גלייבן
 אין גארנישט דורך זיי קען ווערן נסים? נאר וואס דען?
 ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לישזבן, בפרט אין גלוי עריות
 דעמאלטס ווערט אים פארטמט דער מח, און די קליפות
 נעמען אים ארום, און ער לעבט אין דמיונות און פאנטאזיעס
 וכו', ביז ער מיינט אז דאס מלכות דסטרא אחרא האט א
 שייכות אין די קדושה, ביז מענטשן שעמען זיך נישט צו
 זאגן אז זיי באווייזן נסים און מופתים, און עס איז השגחה
 פרטית, וואס דאס אליין איז די דמיונות וואס עס קומט
 אריין אין א מענטש וואס האט געזינדיגט אין פגם הברית,
 און פון דעם דארף א מענטש ארויסגיין, און וויסן דעם
 אמת, אז פשעים און אפיקורסים וואס זיי גלייבן אין גארנישט,
 און מאכן געשפעט פון יעדן דבר שבקדושה וכו', זיי אליין
 זענען די קליפות און די דמיונות וואס טוען פייניגן דעם
 מענטש, און זיי האבן קיין שום שייכות נישט צו די קדושה,
 זיי זענען נאר באשאפן געווארן וועגן די בחירה ונסיון זען
 ווי א איד וועט זיך ציען, אדער צום מלכות דקדושה וואס
 דאס איז אמונה ברורה ומזוככת, א לויטערע אמונה, גלייבן
 אין בורא כל עולמים אז ער איז מתיה און מהווה די גאנצע
 וועלט, און מקנים זיין זיינע מצוות, און לערנען זיין תורה,
 אדער חלילה וחס זיך צו ציען צו די פושעים, וואס דאס
 איז די בחירה און דער נסיון.

און ליידער לעבן מיר היינט אין א וועלט וואס איז מקוים
 געווארן וואס דער נביא האט געזאגט (ישעיה ה) "הוי
 האומרים לרע טוב ולטוב רע שמים חושך לאור ואור
 לחושך שמים מר למתוק ומתוק למר" ווארום אויב עס
 קען זיין א איד וואס לייגט תפילין און היט שבת און מאכט
 א מצואות פון דעם מלכות הרשעה מלכות המינים וכו'
 וכו', איז ביי אים איבערגעביטן געווארן גוטס צו שלעכטס,
 לעכט צו פינסטער, זיס צו ביטער.

און אויף דעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל
 עולמים אז מען זאל האבן א לויטערן מוח, און א
 לויטערן שכל, און וויסן וואס דער אמת איז, און אמת
 זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן נא) איז נאר
 דער בורא כל עולמים. אזוי ווי דער נביא זאגט (ירמיה י)
 "ותו"ה אלקים אמת הוא אלקים חיים ומלך עולם".

גלייב מיר עס איז נישט גרינג צוקומען צו דעם, ווארום
 א מענטש וואס האט פונם געווען אין ברית וכו'
 האט עובר געווען אויף גלוי עריות רחמנא לישזבן איז זיין
 מוח פארטמט מיט אלע שטותים און דמיונות, איבערדעם
 דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים מען זאל
 זוכה זיין תשובה טון און האבן א ריינע מוח, און זיך נישט
 לאזן נארן, און נישט ציען זיך צו דעות פוזבות, מען דארף
 וויסן דעם אמת אז נאר די תורה הקדושה מיט די מצוות
 איז אמת, און זאגס איז אלעס שקר, און דאס האט דער

הייליגער רבי געמיינט, מען דארף ארויסגיין פון אלע דמיונות
און קומען צום שכל.

אז וואויל איז דער מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן, און
ווייסט דעם אמת, און שטארקט זיך אין ריינע אמונה
אין בורא פל עולם, און ער האט נישט קיין שייכות מיט
קיין שום פושעים מינים און אפיקורסים, וועט אים גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

עס איז א שווערע ביטערע נסיון אין היינטיגע צייטן זיך
צו דערהאלטן אין ריינע אמונה, און דער הייליגער
רבי האט שוין פאראויס געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ב)
אז פאר משיח וועט קומען וועט זיך שטארקן די מינות
און אפיקורסות, און עס וועט זייער שווער זיין זיך צו
דערהאלטן אין ריינע אמונה, ווארום עס וועט זיין אזויפיל
דעות כוזבות וואס אלע וועלן אריינגעכאפט ווערן אין דעם,
נאר א קליין הייפעלע אידן וועלן זיך קלאמערן צו די ריינע
אמונה, און זיי וועלן זיך נישט לאזן נארן, זיי וועלן זיך
האלטן צום אלטן אויסגעטראטענעם דרך וואס מיר האבן
מקבל געווען פון אונזערע אבות און אבות אבותינו, אפער
אויף דעם דארף מען אסאך בעטן און גיסן טייכן טרערן,
ווארום אמונה איז שווער צו דערגרייכן אן תפלה.

זיי דער הייליגער רבי אלימלך מליזענסק זי"ע בעט אין
זיין תפלה "ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק,
ותהא אמונתך קשורה בלבנו, כיתר שלא תמוט, ותעביר

מַעֲלִינוּ כָּל הַמַּסְכִּים הַמְבַדִּילִים בֵּינֵנוּ לְבֵינֶךָ" אַז וּוְאִיל אִיז
 דָּער מַעֲנֵטֶשׁ וְוַאס עַר בַּעַט יַעֲדֵן טָאג עַר זָאל נִישְׁט
 אַרײַנגעכאַפֿט ווערן אִין די דִּמְיוֹנוֹת און די פֿאַנטאַזיעס פֿון
 די פֿושֶׁעִים און די רִשְׁעִים, און עַר זָאל זײַך האַלְטֵן אִין די
 רײַנע אַמוֹנָה אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

אִיךְ וְוַאֲלֵט גַּעקענט דײַךְ שְׂרײַבן נָאךְ צַענְדִּלִיגער בְּלֶעטער
 נָאר אִיךְ מוז עַנְדִּיגן מַחֲמַת רֹב טְרָדוֹת וְוַאס אִיךְ
 הָאב יַעֲצֵט.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת י"ז תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דִּיר גַּעוואַלֵט בַּעֲטָן אַ גְּרוֹיֶסע טוֹבָה, דוּ ווייֶסט
 דָּאס אִיךְ בֵּין שׁוֹיִן עוֹסֵק אִין דַּעַם רַבִּינִים זָאךְ הֵינִט
 צו טָאג זײַבן און פּוֹפֶצִיג יָאֵר, וְוַאס אִיךְ הָאב צוגעזען בְּמִשְׁךְ
 די אַלֶּע יָאָרן אִין בְּרַסְלָב אִיז נִישְׁט צו פֿאַשְׂרײַבן וְכוּ' וְכוּ',
 ווי וועגן אַבִּיסֵל כְּבוֹד הַמְדוּמָה אִיז מֵעַן גְּרײַט יַעֲנַעַם צו
 שְׁחַטֵן, וועגן גַּעלֵט קען מֵעַן יַעֲנַעַם אומגְּלִיקִיךְ מַאָכֵן, די
 חו"ל זָאָגן (סְנֵה־דְרױן פּח): מִשְׁרָבוּ תִלְמִידֵי שְׂמַאי וְהַלֵּל שְׁלֵא
 שְׁמִשׁוּ כָּל צָרְכָן רַבּוּ מַחְלֻקַּת בִּישְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה בְּשִׁתֵּי

תורות; מען קען זיין א תלמיד פון די הייליגע תנאים שמאי והלל, אבער אויב מען האט נישט משמש געווען תלמידי חכמים, פון דעם קומט ארויס מחלוקת, און יעדער מאכט שבת פאר זיך וכו' וכו', און ער באפט נישט דאס ער לעבט אין א גרויסן דמיון, ווארום כל זמן א מענטש נעמט נישט אריין אין זיך דעם בורא כל עולמים, כל זמן א מענטש שפירט נישט דעם געטליכקייט אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער גאט ברוך הוא, און נאר צו אים דארף מען רעדן, און בעטן וואס מען דארף, און נאר פון אים דארף מען רעדן צו יעדן איינעם, אזא מענטש לעבט אין גרויסע דמיונות, ווארום ער וויל זיין א מציאות אויף די וועלט, ער פארגעסט דאס יעדן טאג יעדע שעה יעדע רגע קען מען אים צוריק רופן אויבן וכו', און וואסערע פנים וועט ער האבן ווען ער איז נאך פארנומען צו ישות און גיאות און כבוד?

דער הייליגער רבי האט אויג געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן נ"ד) א מענטש דארף היטן דעם זכרון און געדענקן אז עס איז דא נאך א וועלט, און מיר זענען גרייט יעדע מינוט אוועקצוגיין פון די וועלט, אזא מענטש וואס ער טראכט דאס, האט שוין נישט אינזיגען נישט קיין געלט, נישט קיין כבוד, נישט קיין התנשאות, ער וויל גארנישט נאר דעם בורא כל עולמים אליין, און דער מענטש וואס ער טראכט נאר פון בורא כל עולמים, ער וויל מקרב זיין אלע אידן צום בורא כל עולמים, ער וויל גארנישט פאר

זיך, זיין גאנץ שטרעבונג איז נאר ווי אזוי קען מען אריינברענגן אין אלע אידנ'ס הערצער זיי זאלן אויכעט טראכטן פון בורא פל עולמים, וואס דאס איז דער אמת'ר אהבת ישראל, ער פאר זיך וויל גארנישט, ער וויל נאר איין זאך, טון דעם רצון פון בורא פל עולמים און מקרב זיין יעדן איד צו אים, און אריינשיינען אין יעדן איינעם דעם ענין פון תפלה, אז מען דארף בעטן נאר דעם בורא פל עולמים יעדע זאך.

איבערדעם בעט איך דיר א פערזענליכע טובה, עס איז געווען א שיין ביסל טייערע אינגעלייט וואס זיי פלעגן קומען צו דיר, און זיי האבן נישט געוואלט גארנישט נאר זיך האלטן צוזאמען און רעדן פון דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים, און צוויי דריי אינגעלייטלעך האט זיך געדאכט אז זיי ווילן איבערנעמען וכו', איז אויסגעקומען אז דו האסט זיי מרחק געווען וכו' וכו', עס טוט זיי זייער וויי פארנואס זיי קענען נישט זיין צוזאמען אזוי ווי עס איז געווען ביז יעצט, און נאכמער טוט מיר וויי, פארנואס דארף קומען צו דעם? ווארום איך ווייס וואס הייסט מחלוקת וכו', איך האב דאס געשפירט אויף מיין הויט, וואס פשוטע יונגאטשעס בעלי עבירות וואס זייער גאנצער קאפ ליגט נאר אין געלט און פבוד אין פרסום וכו' וכו', פארגינען נישט דעם צווייטן וכו', דאס אלעס נעמט זיך פון גיאות און ישות וכו' וכו', ווארום ווען א איד טראכט אויפן אמת'ן תכלית אז אט וועט ער מוזן איבערלאזן די וועלט, און עס וועט אים

גאַרנישט בלייבן נאר וואס ער האט זיך איינגעקויפט אויף די וועלט תורה און תפלה מצוות און מעשים טובים, דער האט שוין נישט אינזינען צו רודפן א צווייטן אדער צו מרחק זיין א צווייטן.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס הייסט א ערליכער איד, צו וואס דער הייליגער רבי וויל אונז ברענגן וכו', דער מענטש זאל נאר טראכטן פון בורא כל עולמים, און שפירן דעם בורא כל עולמים, און פון יעדע זאך זאל ער נאר זען רוחניות אלקות, זיין גוף זאל ער מצויר זיין ווי ס'ליגט שוין פון לאנג אין קבר וכו', און זיין נשמה שוועבט נאר ארום אין געטליכקייט, וואס דאס אליין איז די העכסטע מדריגה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ב) אז דער צדיק האמת שיינט אריין אין א מענטש א אמת'ן שפלות, וואס דאס איז דער עיקר גרויסקייט וואס מען דארף קומען צו דעם אויף דעם עולם, און דאס איז דער אמת'ר התחיה, ווי ס'שטייט (ישעיה כ"ו) "הקיצו ורננו שוכני עפר" דרשנען אויף דעם די תו"ל (סוטה ח) מי שנעשה שכן לעפר בחייו.

שטעל זיך פאר, ווער היינט וואס לעבט גייט ארום מיט א מחשבה אז זיין גוף ליגט שוין פון לאנג אין קבר? מען רעדט נאר פון טויט שרעקט מען זיך זייער איבער, און מען זאגט אזי רעד נישט פון דעם, שרעקסט מיר איבער וכו', דו מאכסט מיר מרה שחורה'דיג וכו', און

א אַמְת'ר עַרְלִיכער איד וואס ער איז דבוק אין בורא פֿל
 עולמים איז ביי זיך אזוי גארנישט אז ער שפירט ממש ווי
 זיין גוף ליגט שוין פון לאנג אין קבר וכו' וכו', און די
 נשמה שוועבט ארום נאר אין רוחניות אלקות, גלייב מיר
 אזא מענטש האט שוין נישט אינזינען נישט קיין געלט,
 נישט קיין פֿבוד, און נישט קיין התנשאות, און וויל נאר
 אריינברענגן אין יעדן איינעם דאס געטליכקייט, ער זאל
 אויכעט שפירן פון בורא פֿל עולמים, און ער זאל קענען
 רעדן צו אים.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, פֿערזענליך, זעה
 דאס ביסל אינגעלייט וואס זייער גאנץ חיות
 איז זיך האלטן אין היבל הקודש, און זיי שעפן פון דארטן
 זייער גאנץ לעבן וכו', זאלן נישט אוועקפאלן, צום ביישפיל
 אזא אינגערמאן ווי ... גרוי יאיר וואס איז דיר באַמת געטריי,
 און וועגן א לשון הרע אדער א זייטיגע נגיעה וואס איינער
 אדער צוויי רעדן אן אויף אים, פֿארוואס דארף מען אים
 מרחק זיין?

איך מוז דיר זאגן ס'טוט מיר זייער זייער וויי אזא זאך,
 אַמת עם זענען געווען עטליכע אינגעלייט אום
 פֿארגינער'ס, וואס זיי האבן געקוקט מיט א שלעכט אויג
 גלייך פון אנפֿאנג, און זיי האבן געזען די הצלחה פון די
 ישיבה וכו' וכו', זענען זיי גלייך אוועק געגאנגען, אפֿער
 אזעלכע אינגעלייט וואס זיי האבן זיך יא געהאלטן צוזאמען,

און זיי האלטן זיך ווייטער צוזאמען, פארנואס דארף מען זיי מרחק זיין? איך האף אז דו וועסט פארשטיין וואס איך מיינ, און זאלסט דאס פאררעכטן, עס איז א שאד האקן קעפ וכו', און פארטרייבן, דאס זעט מען אין אנדערע פלעצער פון ברוסלא, היינט איז דער גרויס, און מארגן קלאפט מען אים אראפ און מען טרייבט אים אוועק, און איבערמארגן ווערט ער אליין פארטרייבן וכו' וכו', און מאכט שבת פאר זיך וכו' וכו', און מען איז פארנומען נאר מיט שטותים און הבלים.

פֿרעג איינעם פון די אלע גרופעס אויב זיי זענען מעביר סדרה יעדע וואך? אויב זיי האבן שוין איין מאל געענדיגט ששה סדרי משנה אין זייער לעבן? אויב זיי האבן שוין איין מאל גיענדיגט ש"ס אין זייער לעבן?

איך האף אז דו וועסט מיר פארשטיין, איך מיינ גארנישט, נאר וואס מער בחורים און אינגעלייט אריינשיינען אין זיי דעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבין, און וואס מער זיי זאלן רעדן צום בורא פל עולמים, און פון דעם בורא פל עולמים, אז מען האט דאס אינוינען זיכט מען שוין נישט קליין קעפלדיגע מחלוקת'לעך.

טראכט גוט אריין וואס איך האב דיר געשריבן דא, און זעה זיי מקרב צו זיין, ווארום עס איז א שאד זיי צו פארלירן, ס'איז נישט אזעלכע אינגעלייט וואס זיי ווילן דיך צוברעכן, דאס איז אינגעלייט וואס זיי ווילן דיר

הַעֲלֵפֶן, נָאר אײַנער צוויי הַעצט דײַ אויף, און פֿון דעם
 קומט ארויס די פֿירונדיג און מחלוקת וואס איך האב פֿיננט
 בַּתְּכֵלִית הַשְּׁנָאָה, און איך בין שוין פֿון לאנג אוועקגעלאָפֿן
 פֿון זײַ וכו', און איך וויל זײ אפֿילו נישט אַנקוקן, ווארום
 בײַ מיר איז דער עיקר דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים, נאר
 וואס דער הייליגער רבי זאגט, דאס איז בײַ מיר דער עיקר,
 איך האָף אז דו וועסט דאס קענען פֿאררעכטן.

שְׁטַעל זײַך פֿאר אז איך שרייב דיר יעצט אַ בריוו פֿון
 יענע וועלט, ווי אזוי וואלסטו דאס געליינט?

עס איז אזא שאד אז מיר האבן שוין זוכה געווען אויפֿשטעלן
 אַזעלכע שיינע קיבוצים, און אויך אַ ישיבה וואס מען
 לערנט דעם סדר דײַך הלימוד פֿון דעם הייליגן רבינ, און
 אויך אַ תלמוד תורה וואס מען רעדט נאר פֿון בורא כּל
 עולמים, זאל יעצט צופֿראכן ווערן וועגן אפֿאר קליין-קעפלדיגע
 קינדערישע אינגעלייטלעך, איך מוז דיר זאגן אויף אזא אופן
 וועט דער חדר נישט האבן אַ קיום וכו', עס איז נאך דא
 אסאך צו רעדן, נאר איך מוז יעצט ענדיגן וועגן די טרדות
 וואס איך האב יעצט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 רמח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר מִטּוֹת י"ח תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרַהאַלְטן דִּיין בְּרִיוו.

זאַלסט וויסן אַ מענטש וואס ער האט געפֿען אַ קראַנק
קינד דאַרף מען אים זייער דן זיין לֶבֶף זכות,
ווארום מען קען זיך נישט פֿאַרשטעלן דאס צער און די
פֿיין וואס די עלטערן פון דעם קינד האָבן, און ס'איז נישטא
נאך אַ גרעסערע קללה ווי צו האָבן קראַנקע קינדער לא
עלינו, איבערדעם דאַרף מען די עלטערן דן זיין לֶבֶף זכות,
פֿאַרוואס זיי זענען אזוי גערנוועזן און דערביטערט, קיין איד
זאל נישט געפֿרוואוּט ווערן מיט אזא גסיון.

מען זאגט נאך פון דעם חזון איש ז"ל דאס ער האט
געזאגט, עלטערן וואס זיי האָבן אַ קראַנק קינד דאַרף
מען זיך אויפֿשטעלן פֿאַר זיי, דאס הייסט עס איז דאך דא
אַ מצות עשה פון "מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם", און אויך פֿאַר אַ
יונגען תלמיד חכם איז אויך אַ מצוה זיך אויפֿצושטעלן, די
זעלבע זאך פֿאַר קיין איד געזאגט, איינער וואס ער האט
אַ קראַנק קינד, דאַרף מען זיך פֿאַר אים אויפֿשטעלן,
ווארום דער איז ביי זיך צופֿראכן פֿחַרס הנשפֿר, און דאס
לעבן זיינער איז נישט קיין לעבן, און עס איז אים זייער
זייער ביטער, און פֿונדעסטנוען דַּעְרַהאַלט ער זיך און איז

זיך נישט מתרעם אקעגן בורא פל עולמים, איבערדעם
קומט אז מען זאל זיך אויפשטעלן פאר אים.

איבערדעם זאג פאר ... גרו יאיר ער זאל דן זיין לבף
זכות, און זיי נישט קריטיקירן.

עלטערן וואס זיי האבן א קראנק קינד מוזן האבן געדולד,
און שטארקן די גערוןן וכו', נישט פארלירן זיך
וכו', ווארום דאס קינד איז געבעה נישט שולדיג, ער איז
ליידער קראנק, איז וואס איז שייך צו שרייען אויף אים?
עס איז אזוי ווי איינער וואס לא עלינו האט איין פיס, און
מען הייסט אים לויפן וכו', קען ער לויפן? דאס זעלבע, ווי
קען מען גייטן א קראנק קינד ער זאל זיין ווי אלע?
איבערדעם מוז מען האבן געדולד און גערוןן שטארק ווי
איין, נישט צופראכן ווערן, און זיך טרייסטן, ווער ווייסט
וואס דער בורא פל עולמים וויל פון מיר האבן? און ווער
ווייסט וואס איך דארף פאררעכטן מיט דעם אפקומעניש?

אז וואויל איז די מענטשן וואס זיי זענען דן דעם צווייטן
לבף זכות, און וואויל איז די מענטשן וואס זיי האבן
געדולד אויף די וועלט.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רמז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת י"ח תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלָטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

וויסן דארפסטו וויסן דאס אז מען גייט צו א צדיק דארף
 מען פון אים לערנען ווי אזוי זיך צו דערהאלטן בזה
 העולם, און נעמען פון אים א דרך אין עבודת השם, אבער
 נישט נאכמאכן, ווארום נאכמאכן איז מען אזוי ווי א מאלפע
 (א מאנקי) א קוף, ווי די חז"ל זאגן (ב"מ פ"ק א) והקוף נוטל
 לידים; א מאלפע מאכט נאך א מענטש, ער קען אויכעט
 אפגיסן דעם מענטש'נס הענט, ווארום וואס ער זעט מאכט
 ער נאך, אבער עס איז נישט פֿשר ווי רבי יוסי זאגט, ווייל
 מען דארף האבן פח גברא אבער נישט נאכמאכן; די זעלבע
 אז מען גייט צו א צדיק איז דער עיקר לערנען פון אים
 יראת שמים, אבער נישט נאכמאכן; וואס ער טוט וכו'
 טוען אלע חסידים וכו', דאס הייסט א חסיד שוטה וכו'.

עס איז באוואוסט דאס אין בריסק האבן זיי גרויסע חומרות
 אויף זייער אסאך זאכן, און דער גרויסער גאון רבי
 וועלוועלע בריסקער ז"ל האט רוב זיינע חומרות
 אויסבאהאלטן אפילו פון זיינע קינדער, ווארום ער האט
 נישט געוואלט מען זאל אים נאכמאכן, ער האט געהאט
 זיינע חומרות, אבער ער האט נישט געוואלט אז דאס זאל

זיין אַ הֶלְכָה אָדער אַ מְנַהֵג וואס מָען דאַרף אים נאַכמאַכֵן, פֿלעגט ער אַלעס פאַרהוילן, נאָר וואס ער האט נישט געקענט האבן די תּלְמִידִים אויפֿגעכאַפֿט און אויכעט זיך געפֿירט אזוי, און ער האט געהאט צער פון דעם; צום ביישפּיל, יום כּיפּוּר בייס זאָגן על חטָא וכו', האט ער זיך נישט אַראָפֿגעבויגן, האָבן אַלע אים נאַכגעמאַכט, האט דאס אים וויי געטון וואס מָען מאַכט אים נאָך, האט ער אַמאַל געזאָגט, ער לייַדט שוין צוואַנציג יאָר פון די מַחֲלָה וואס הייסט אַסְטֵמאַ, און ווען ער בייַגט זיך אַראָפֿ איז אים שווער צו אַטעמען, דערפֿאַר בייַגט ער זיך נישט אַראָפֿ, איז וואס איז שׂוֹיך אים נאַכצומאַכֵן? און מָען זאָגט נאָך נאָך איז דאס איז אַ בְּרִיסקער חוּמְרָא...

עס האט דערציילט זיין טאַכטער דאס אַמאַל האט זי אויסגעקערט זיין שְׂטוּב, און איבערגעלאָזט דעם בַּעזִים אין סְפָרִים שְׂטוּב, האט ער גלייך גערופֿן דעם טאַכטער און איר געזאָגט, "נעם שוין ארויס דעם בַּעזִים, ווייל מָען וועט נאָך פֿאַלד זאָגן אז דאס איז אַ בְּרִיסקער מְנַהֵג, אז אין סְפָרִים שְׂטוּב דאַרף זיין אַ בַּעזִים..."

זעט מָען פון דעם אַלעם, אז מָען דאַרף נישט נאַכמאַכֵן אַ צדיק זיינע תּנּוּעוֹת, ווי עס שטייט אין הייליגן סְפָר "נועם אלימלך" (פֿרשת קדושים) וְלֹא בְּשֵׂאדָם עוֹשֶׂה תּנּוּעוֹת חֲבֵרוֹ אִינֶה מְקוּבָּלָת לְשׁוּם אָדָם מִחֲמַת שְׂאִינוֹ שְׁלוֹ, וְלֹא הָיָה נִשְׁמָתוֹ בְּאָבֵר הַהִיא בְּשַׁעֲשֻׁה הַתּנּוּעָה וְהִיא בְּלֹא

קְדוּשָׁה, וְהוּא רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן בְּעִבּוּדָה זָרָה, שְׁעוּשָׁה תְּנוּעָה
שְׂאִינוּ חֶלֶק אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מַחֲמַת שְׂאֵהֵב הַתְּנוּעָה שְׂרָאָה
מַחֲבִירוֹ וְתַמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וְכוּ', עֵיִן שָׁם.

אִיךְ הָאָף דו וועסט פארשטיין און זאלסט נישט זיין קיין
שוטה נאכמאכן יענעם.

רבי נחמן טולטשינער ז"ל פלעגט קומען ערב שבת אין
קלויז אין אומאן, און האט צוגעגרייט דעם בית המדרש
אויף שבת, און נאכדעם האט ער זיך געזעצט זאגן נשיר
השירים מיט א געוואלדיגן דביקות און א זיסקייט, און ער
האט געהאט א ספעציעלן ניגון צו דעם, און עס פלעגט
אריינקומען איינער פון אונזערע לייט און געזעצט זיך אין
א ווינקל און אינטערנעזינגען דעם זעלבן ניגון און אים
נאכגעמאכט אלע תנועות, ביז איינמאל האט דאס רבי
נחמן'ען זייער דענערווירט, האט ער זיך אויסגעדרייט און
געזאגט פאר יענעם מיט א קפידה, "זאג ווי ס'שיינט דיר,
מאך מיר נישט נאך; א מאלפע מאכט נאך א מענטש!".

זעט מען פון דעם אז א חסיד דארף נישט נאכמאכן אלע
תנועות פון זיין רבי'ן, ווען ער טוט דאס איז ער א
שוטה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רנ

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות י"ח תמוז ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עם איז מקויים געווארן (ישעיה ס"ה) "והיה טרם יקראו ואני
 אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע", ביז איך שרייב
 דיר א בריוו האסטו מיר שוין גענטפערט.

איך מוז דיר זאגן, דאס דער הייליגער רבי האט געזאגט
 (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה), אז א מענטש דארף ארויסגיין
 פון אלע דמיונות און קומען צום שכל וכו', ווארום דער
 דמיון ארבעט אויף א מענטש זייער שטארק. אויך האט
 דער רבי אויסגעלאזט די תורה און ער האט געזאגט, 'היינט
 דארף מען געבן דעם יצר הרע א נייעם נאמען, "כח המדמה".

איז רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל מסביר, די
 תו"ל זאגן (סוכה נב.) שבעה שמות יש לו ליצר הרע.
 אין יעדער דור האט דער יצר הרע אן אנדערע נאמען,
 ווארום אין יעדן דור איז געווען נייע גרויסע וואונדערליכע
 צדיקים וואס זיי האבן מגלה געווען געטליכקייט, האט
 געמוזט קומען א נייע יצר הרע מיט א נייע נאמען זיי
 מבטל צו זיין, אבער היינט אז דער בורא פל עלמים האט
 אראפגעשיקט אזא לעכט ווי דער הייליגער רבי, וואס ער
 קען אויפהייבן אלע גידריגע און געפאלענע און צובראכענע

נְשָׁמוֹת, בִּיז עִם אִיז נִישְׁטֵא קִיין אִיין דַּעְרוֹווייטֶערטע נְשָׁמָה
וּוּאס עַר קַען נִישְׁט אומקערן זיך דורך דעם הייליגן רבינ'ס
לימודים, וועגן דעם איז אַראַפֿגעקומען אַ נייע יצֵר הָרַע
וּוּאס ווערט אַנגערופן כַּח הַמְדָּמָה, ווי דער רבי האט זיך
אמאל אויסגעדריקט אז דער יצֵר הָרַע טִשְׁעֶפֶט-צו צו אן
עַרְלִיבֵן אִיד אַ כַּח הַמְדָּמָה וְכוּ' וְכוּ'.

מִיר האָבן געלערנט אין לעצטע וואכעדיגע סדרה דאס
דער בורא פֿל עולמים האט געזאגט פאר משה רבינו
אז דו דארפסט נסתלק ווערן, האט זיך משה רבינו נישט
דערשטראקן נאר ער האט גלייך געזאגט פארן בורא פֿל
עולמים (במדבר כו) "יפקוד הוי"ה אלקי הרוחות לכל בשר
איש על העדה, אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר
יוציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת הוי"ה כצאן אשר
אין להם רועה", זאגט רש"י, 'אלהי הרוחות', למה נאמר?
אמר לפניו, רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתו של
פֿל אַחַד וְאַחַד, וְאִינן דוֹמִין זֶה לָזֶה, מִנֵּה עֲלֵיהֶם מִנְהִיג
שִׁיחָא סוּבַל פֿל אַחַד וְאַחַד לְפִי דַעְתּוּ.

אַ מִנְהִיג יִשְׂרָאֵל דַּארף פֿאַרשטיין יעדן איינעם באזונדער
וכו', אפילו זיין קאפ איז פארדרייט וכו', ווארום אזוי
איז דאס, מען קען נישט אויסגלייכן אלע מוחות, יעדער
איד טראכט אנדערש פון א צווייטן, ווי די חז"ל זאגן (ברכות
נח.) שִׁאִין דַעְתָּם דוֹמָה זֶה לָזֶה וְאִין פֿרָצוּפִיתֵן דוֹמִים זֶה
לָזֶה; יעדער מענטש טראכט אנדערש וכו', און וויל עפעס

אַנְדערש וכו', און זוכט עפעס אַנדערש וכו', און טשעפעט זיך אן מיט אן אַנדערן זאך וכו', פונדעסטוועגן דארף דער אַמט'ר מנהיג וויסן ווי אומצוגיין מיט יעדן איינעם, נאר אזא סארט מענטש קען זיין א מנהיג.

מען דארף האבן געדולד צו יעדן איינעם, ווי די חז"ל דערציילן (שבת לא.) עס איז געקומען דריי גוים צו שפאי זיך מגייר צו זיין, און יעדער איינער האט געהאט זיין משוגעת וכו', האט זיי שפאי אוועקגעטריבן, ווידערום זענען זיי געקומען צו הלל'ן האט ער געהאט געדולד צו זיי און האט זיך אראפגעלאזט צו זייערע משוגעתן און האט זיי מגייר געווען, ביז זיי האבן זיך צאמגעטראפן און האבן געזאגט קפדנותו של שפאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת פנפי השכינה; זעט מען ווי מען דארף האבן געדולד צו יעדן איינעם.

און עס ווערט געברענגט פון האריז"ל, דאס פון צוויי גרים וואס הלל האט מגייר געווען איז ארויסגעקומען צוויי הייליגע תנאים, איינער האט געהייסן בן בג בג, און איינער האט געהייסן בן הא הא, וואס זיי האבן געלערנט תורה מיט אידישע קינדער, מען דארף האבן געדולד אויף די וועלט.

געב א קוק ווי דו האסט געדולד צו די בחורים וכו', וואס יעדער איינער האט אן אַנדערע ירידה און נפילה וכו', און יעדער איינער האט אן אַנדערן פארקרימטן מח וכו',

און פונדעסמוועגן קענסטו אין זיי אריינשיינען אז זיי זאלן
 לערנען משניות און גמרא, און דו שרייבסט מיר דאס צוויי
 בחורים האבן שוין געענדיגט הונדערט און איין מאל ששה
 סדרי משנה, וואס דאס איז א וואונדערליכע גוזמא,
 פונדעסמוועגן האבן זיי דאס באוויזן, א דאנק דיין געדולד
 וואס דו האסט געהאט צו זיי.

על אחת כמה וכמה זאלסטו האבן געדולד צו דייע חברים
 טייערע אינגעלייט, וואס דעם אמת'ן זענען זיי נישט
 קיין קאזאק און נישט קיין נגול, זיי זענען אויכעט צובראכענע
 נשמות וואס זיי דארפן מען זאל זיך מאכן צו טון מיט זיי
 (בלע"ז אטענטשן דארפן זיי האבן) איז פארוואס זאל מען
 זיי נישט געבן?

עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער צדיק רבי מנחם
 מענדל פון קאצק זי"ע האט געזאגט אויף דעם מאמר
 תו"ל (פתובות סו:) "די מחסורו", אתה מצווה עליו לפרנסו ואי
 אתה מצווה עליו לעשרו, "אשר יחסר לו", אפילו סוס
 לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו; האט ער געפרעגט, מילא
 געבן פרנסה איז א מצוה פון צדקה; געבן א פערד ער
 זאל קענען רייטן אויף דעם, ווייל געבעד ער קען נישט
 גיין; אבער האט ער אויסגעלאזט, דו שוטה בעל גאה, וואס
 דארפסטו האבן אן עבד זאל לויפן פאר דיר? נאר ער
 האט גענטפערט, פון דעם זעט מען אז א נאר דארף מען
 נאכגעבן זיין נשמות אויכעט, און דאס איז אויכעט א מצוה.

בְּזוֹה הָעוֹלָם מוֹז מְעַן זִיךְ אַפְּגַעְבֵּן מִיט יַעֲדֵן אַיִנְנַעם, און
בְּפֶרֶט אויב אַיִנְנַעַר אַיז אַ מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל, מוֹז עַר זִיךְ
אַרְאָפֿלאָזן צו יַעֲדֵן אַיִנְנַעם, און פֿאַרשְׁטִיין יַעֲדֵן אַיִנְנַעם, און
זִיךְ שְׁפִילֵן מִיט אים ווי זיין פֿאַרקרימטן מַחַ, אַבִּי אִין אים
אויכעט אַרײַנשײַנען גַעטְלִיכְקײַט, אַז עַר זָאל אויכעט בְּטוֹל
ווערן אַל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, און עַר זָאל אויכעט קענען
רַעֲדֵן שְׁטענדיג נָאר פֿון דַעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

אַיךְ מוֹז דִיר זאַגן אַיךְ הָאבִּי הַיִּינט דַעֲרַהאַלטן דַעם עַרשְׁטן
חֶלֶק שְׁאַלּוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אַשֶׁר בְּנַחַל" אויף אַיִדיש, סײ
אַין אַ גְרוֹיסן פֿאַרמאַט און סײ אִין אַ קְלײַנעם פֿאַרמאַט,
עס אַיז וואונדער אַיבֶער וואונדער וואס עטץ הָאטְס גַעקענט
באַנווייזן מיטן אַיִגענעם דְרִיקעֲרײַ, עס אַיז אַ זְכוּת הַרְבִּים
לְדוּרֵי דוֹרוֹת, עס הָאט מִיר שׁוין דַעֲרַצײַלט דַער גָאָר
חֲשׁוּבֶער מַפִּיץ ר' ... גֵרוֹ יְאִיר, דָאס עס ווערט צוכאַפֿט
בײַ אים אַלע אַיִדישע "אַשֶׁר בְּנַחַל" און מַענטשן דאַנקען
אים זײער אַפֿ, און בַעטן אים שׁוין נאָך חֶלְקִים.

אַז וואויל אַיז דַעם וואס עַר הָאט אַ חֶלֶק אִין דַעם דְרִיקוֹן,
ווארום לײדער גײען אַרום הַיִינט מַענטשן צוּבְרַאכֵן און
צוּשְׂאסֵן אויף שְׁטִיק שְׁטִיקלֶעך, מַענטשן הָאבֵן פֿאַרלוירן
פֿרַנסוֹת וְכוּ, בְּחוּרִים און מײדלֶעך דאַרפֵן שִׂדּוּכִים וְכוּ,
אַינגעלייט דאַרפֵן שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ, קינדער דאַרפֵן הָאבֵן מַעַן
זָאל זִיךְ אַפְּגַעְבֵּן מִיט זײ, און אַינטערסירן זִיךְ אִין זײער
באַדערפֶעניש וְכוּ, און אִין די בְּרִיוּ פֿון שְׁאַלּוֹת וּתְשׁוּבוֹת

"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" אִיז דא אַלְסְדִינג, אַיבְעֶרְדֶעם, וואויל אִיז דער
מַעַנְטֶש וואס קען דאס מפיץ זיין, וואס דאס אִיז א זכות
הרבים לדורות, אָדער אַפְקוֹיפֿן אסאך ספּרים און געבן פאר
די מפיצים זיי זאלן דאס מפיץ זיין.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ בְּכֹל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל,
אֲשֶׁר אֵינן עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֵּו בְּתִיקוֹן הַבְּרִית,
וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּינוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נִיאוּף סִימֵן מ"א) תִּיקוֹן
לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה;
וּמִי יָכוֹל לְהַתְּפֹאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֲטָא הַזֶּה? בִּי מוּבָא בַסֵּפֶר
"רֵאשִׁית חֲכָמָה" (שֶׁעַר הַתְּשׁוּבָה פֶּרֶק ג' סִימֵן י') וּמַהֲדַבְּרִים שְׂצָרִיךְ
הַשֵּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטְלָה, שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נִיצוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ, עֵינן שָׁם.

וְאִם שִׁכַּתְבֵּת אֶת זֶה לְפָנַי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, בִּי
הוּא הָיָה תִלְמִיד הַרַמ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹ שֶׁל הָאֲרִיז"ל,
וּבְכַבֵּר אִז כָּתַב "שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נִיצוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ",
מָה נֵאמַר אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַכֹּל פְּתוּחַ, וְהַכֹּל פְּרוּץ, וּבְנֵי
הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגִדּוֹל בְּחֲטָא הַמְּגוּנָה וְהַמְּרוֹר הַזֶּה? וְרַק
אֵלוֹ הַסִּפְרִים הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמֻצִית דְּבָרֵי
רַבֵּינוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל מִצִּיל אֶת הָאָדָם מֵאֲבִדוֹן וּמֵהַתְּאֲבָרוֹת
וּמַחְזִירִים אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, כֹּאֲשֶׁר יַעֲיֶדוּ כָּל הַמְּפִיצִים.

גְּלִיב מִיר דו דאַרפֿסט זיך זייער פֿרייען וואס דו האסט
אויפגעשטעלט אזא שיינעם אפאראט, א ישיבה, מיט
א תלמיד תורה, מיט א דריקעריי, אויב עס וועט הערשן

אחדות און אהבה וועט עטץ האבן א וואונדערליכע הצלחה.
 דער הייליגער רבי נתן ז"ל פלעגט שטענדיג זאגן פאר
 אונזערע לייט, "איר קענט זיך נישט פארשטעלן צו וואסערע
 מדריות דער הייליגער רבי וועט ענק ברענגן אויב איר
 וועט זיך האלטן צוזאמען!" וכו', אבער ליידער האט דער
 סמ"ך מ"ם דאס קיינמאל נישט צוגעלאזט, און יעדע דור
 איז געווען מחלוקת צווישן אונזערע לייט, און איינער האט
 גערודפט דעם אנדערן וכו' וכו', דארפן מיר כאטש זען
 דאס אין אונזערע ד' אמות זאל הערשן נאר דאס שלום
 און ליבשאפט, וועט דער הייליגער רבי זיין צווישן אונז,
 אזוי ווי ער האט בפירוש געזאגט פאר אונזערע לייט איידער
 ער האט פארלאזט דאס שטאט ברסלב פארן קיין אומאן
 נסתלק ווערן, "אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען וועט
 איר מיר ממשיך זיין צווישן אייך", איבערדעם דארפן מיר
 טון אלעס וואס מעגליך האלטן זיך צוזאמען.

און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן פ) דאס
 שלום מיינט ווען צוויי קעגנערס האלטן זיך צוזאמען,
 צום ביישפיל פייער און וואסער ווען עס איז צוזאמען פון
 דעם ווערט 'שמים', ווי די חז"ל זאגן (חגיגה יב) מאי שמים?
 במתניתא תנא, אש ומים, מלמד שהביאן הקדוש ברוך
 הוא וטרפן זה בזה ועשה מהן רקיע; און פשטות פשט
 איז, ווער ס'קען צאמנעמען פייער און וואסער וואס איינער
 לעשט אויס דעם אנדערן אדער איינער פארברענט דאס
 אנדערן, דער איז א הימל מענטש, און אזוי אויך אז מען

קען צאמנעמען חסד מיט גבורה, דאס הייסט דעת. ווארום
ווען צוויי מענטשן האלטן דאס זעלבע, איז נישט שייד קיין
שלום, נאר ווען צוויי מענטשן זענען דערקעגן איינער דעם
אנדערן, און מען ברענגט זיי צוזאם, דאס הייסט דעם
אמת'ן שלום.

אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט די ווערטער אריין ביי
זיך אין הארץ, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און
אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רנא

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות י"ח תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב יעצט דערהאלטן דעם ספר שאלות ותשובות
"אשר בנחל" חלק א' אויף אידיש, וואס דו האסט
אפגעדריקט אין אונזער דריקעריי, איינס א גרויסן, און איינס
א קליינע. וואס זאל איך דיר זאגן? אזא לעכט איז נאכנישט
געווען, דאס וועט מחיה זיין טויזענטער און טויזענטער אידן,
אז וואויל איז דיר אז דו האסט געקענט באווייזן אזא זאך,
מיט דעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזען דאס אויב ער וועט
נישט אויפשטעלן א דריקעריי וועט מען נישט קענען

דְּרִיקוֹן און פֿאַרשפּרײַטן דעם הייליגן רבינ'ס אור, וואַרום
 דעמאלט האָבן די פֿאַרשאלטענע משבֿילים געמסר'ט פֿאַר
 דעם רשע דער צאר ניקאליי ימח שמו וועגן די חסידישע
 ספּרים, און וועגן די ספּרי הזוהר וכו', און ער האט
 ארויסגעגעבן אן איסור דאס צו דריקן, און מען האט דאס
 נישט געקענט דריקן אין רוסלאַנד, איז געגאנגען דער
 הייליגער רבי נתן ז"ל און ער האט אויפגעשטעלט ביי זיך
 אין שטוב א קליין דריקעריי, און ער אליין מיט זיין זון ר'
 שכנא ז"ל און מיט נאך א בחור, האָבן אליין געדריקט
 אלע דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים, ביז מען האט אים געמסר'ט.
 זעט מען פון דעם ווי ער האט זיך מוסר נפש געווען אליין
 אויפשטעלן א דריקעריי און אליינס צו דריקן, און אליין
 פֿאַרפֿלייצן דעם רבינ'ס אור.

איבערדעם דארפסטו זיך זייער שטארקן אויף דעם גרויסן
 זכות וואס דו האסט, און בזכות דעם וועסטו
 האָבן שלום בית און נחת פון די קינדער, מיט פֿרנסה
 בריוח, מעגסט זיך שטארקן מיט גרויס שמחה אויף דיין
 געוואלדיגן זכות וואס דו האסט, וואס רבים ושלמים האָבן
 נישט זוכה געווען וואס דו האסט זוכה געווען.

לדעתי האסטו נאך אזא פֿרד ליגן ביי דיר, פילע בריוו,
 הלואי זאל דאס אויך אפגעדריקט ווערן.

זאלסט האָבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

 רנב

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר מטות י"ח תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאֵף דוּ בִּיסַט נִישַׁט בְּרוֹגֵז וּוּאָס אִיךָ הָאָב דִּיר גַּעֲשֵׁרִיבֵן
בְּאַרִיכוֹת וְכוּ' וְכוּ', גְּלִיִּיב מִיר ס'הֵיִיבַט נִישַׁט אָן צוֹקוּמֶען
צו וּוּאָס אִיךָ הָאָב נָאךְ צו שְׁרִיִּיבֵן אוֹיף דַּעַם נְקוּדָה וְכוּ'
וְכוּ', וּוּיִסֵּן זְאָלְסְטוּ וּוּיִסֵּן אַז דַּער הֵיִילִיגער רַבִּי קֶען מְקַרֵּב
זײַן גַּאנְץ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און אָפִילוּ
גוֹיִים קֶען עֵר אוֹיכְעט בְּרַעַנְגֶען סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל (ע״ז ס׳)
מ״ת״ז ס׳מ״ז רנ״א), און מֶעַן זַעט דָּאָס בְּחוּשׁ, דִּי אַלֶּע מַפְיָצִים
וּוּאָס זײ גֵּייען מַפִּיץ זײַן דַּעַם הֵיִילִיגֵן רַבִּינ'ס סְפָרִים, דִּי
אַלֶּע קוֹנְטְרָסִים וּוּאָס עָס אִיז גַּעֲשֵׁרִיבֵן אוֹיף עֲנַגְלִישׁ, אָדער
אוֹיף פֿראַנצױזיש, אָדער אוֹיף שְׁפּאַניש וְכוּ' וְכוּ', גוֹיִים כּאַפֵּן
זיך צו צו דַּעַם, און זײ זאָגן דָּאָס אִיז וואונדערליכע סְפָרִים'.

אִיבְעֶרְדַּעַם פֿאַרְלֵיגט זיך אַזױ שְׂטאַרק דַּער סְמ״ךְ מ״ם
מאַכן פֿירודים בְּכֻלָּיוֹת צוּוּיִשֵּׁן אוּנְזַעֶרע לֵיט, וּבְפֶרְטִיּוֹת בִּי דִּי תִלְמִידִים פֿון "הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ" וּוּאָס דָּאָס
אִיז דַּער הֵיכַל פֿון הֵיִילִיגֵן רַבִּינ', ווי עֵר הָאָט גַּעזאַגט (ליקוּטֵי
מ״ת״ז חֵלֶק א' ס׳מ״ז נ״ט) אַז דַּער צִדִּיק בּוֹיַעט א "הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ"
דוּרְכְּדַעַם וּוּאָס עֵר אִיז מְקַרֵּב רְחוּקִים צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
נָאר מֶעַן דַּאָרף אַכְטוּנג גַּעבֵן אַז דָּאָס רַע פֿון דִּי מַעַנְטִשֵׁן
וּוּאָס עֵר אִיז מְקַרֵּב זְאָלֵן אִים נִישַׁט אַראָפּוואַרפֵּן וְכוּ' וְכוּ'.

ווארום דער סמ"ך מ"ם לאקערט אויף יעדע דבר שבקדושה, ובפרט אויף די תלמידים פון "היכל הקודש" זיי האט ער פיינט בתכלית השנאה, ווארום זיי זענען עוסק מפיץ זיין דעם הייליגן רבינ'ס דעת אויף דער וועלט, און פון זיי האט דער סמ"ך מ"ם זייער מורא, ווארום עס איז נישטא א זאך וואס איז מבער און מבטל דעם סמ"ך מ"ם ווי לימוד משניות און גמרא, פון דעם האט ער זייער מורא.

און עס איז באוואוסט ביי אלע אונזערע לייט אז די תלמידי "היכל הקודש" לערנען דעם סדר דרך הלימוד פון דעם הייליגן רבין, און בפרט זענען זיי מתמיד אין משניות און גמרא, און אויך זענען זיי מפיץ דעם רבינ'ס אור, איז א וואונדער פארנוואס דער סמ"ך מ"ם האט זיי אזוי פיינט, און מאכט שטענדיג מחלוקת און קריגערייען צווישן זיי?

איבערדעם בעט איך דיר, נאכדעם וואס דו אליין ביסט דורכגעגאנגען די זיבן וואסערן ווען מען האט ארויסגעווארפן דייע קינדער פון תלמוד תורה וכו', מען שרייט דין נאך אויף די גאסן וכו', מען האט דין גערופן צו דין תורה'ס און משפטים וכו', מען האט גערופן פאליציי אויף דיר וכו', מענער און פרויען האבן דעמאנסטרירט פאר דיין הויז וכו', נאך אזעלכע צרות און יסורים וואס דו ביסט אלץ דורכגעגאנגען וכו' און דו גייסט דורך וכו', פארשטייסטו נישט קלאר וואס איך שרייב דיר? אז דער סמ"ך מ"ם וויל אונז צופרעכן דורכדעם וואס ער מאכט מחלוקת און פירודים צווישן די תלמידים פון "היכל הקודש".

אײַבערדעם בעט אײך דיר זײער, זאלסט טון אלעס אין דער וועלט אז עס זאל נישט זיין קיין שום מחלוקת צווישן די תלמידים פון "היכל הקודש". גלייב מיר, קיינער וויל דײך נישט אינטערעגראבן, ובפרט די טייערע אינגעלייט ווי ... גרו יאיר וכו' וכו', ער וויל נאר העלפן, ער איז נישט אינטרעסירט גארנישט, נאר אויפצובויען דאס בית המדרש, איבערדעם טו מיר צוליב, און געב זייער אכטונג נישט מרחק צו זיין אזעלכע טייערע אינגעלייט, ווארום עס איז א גרויסע שאד זיי צו פארלירן, ווארום אויב זיי וועלן גיין וכו', היינט זיי, און מארגן אנדערע, ביז עס וועט גארנישט בלייבן, און דאס איז ביי מיר ברור פשמש, ווארום דער סמ"ך מ"ם ווארט אויף דעם אז עס זאל בטול ווערן דער "היכל הקודש", נאר גלייב מיר ער וועט דאס נישט דערלעבן צו זען, ווי דער הייליגער רבי נתן ז"ל שרייבט אין זיינע בריוו 'יאבדו הם ואלף פיוצא בהם, ודיבור אחד מדבריו ז"ל לא יתבטלו', גלייב מיר עס פעלט נישט קיין שקצים עזות פנימער פון אינעווייניג וכו', וואס זיי ווארטן צו זען דאס "היכל הקודש" זאל בטול ווערן, אבער אײך זאג דיר זיי וועלן נישט דערלעבן דאס צו זען, ווארום אײך בין זייער א שטארקער עקשן, און אײך גיי אין דעם הייליגן רבינ'ס פיס טריט, וואס ער האט געזאגט (תוי מוהר"ן סימן רכ"ט) "נצחתי וננצח", אײך האב אויסגעפירט און אײך וועל אויספירן.

אײַבערדעם בעט אײך דיר זײער, שטארק זײך, און זאלסט ארבעטן נאר אויף די נקודה פון אהבה ואחדות

צווישן אלע תלמידי "היכל הקודש", וועסטו זען וואסערע
הצלחה מיר וועלן האבן, געדענק גוט אז קיינער וויל דיר
נישט אויסכאפן וכו', ס'איז נאר דמיונות פון צוויי דריי
אינגעלייט וואס זיי העצן דיר אויף, און דאס טוט מיר זייער
זייער וויי, ווארום איך ווייס די שורש פון די טומאה פון
מחלוקת, וואס רבים חללים כּבֵר הפילה.

נעם אריין אין דיר די ווערטער, וועט דיר גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רנג

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות י"ח תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט
(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') פארנוואס זענען מענטשן ווייט
פון דעם בורא כל עולמים? ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב
הדעת, און פארנוואס האבן זיי נישט קיין ישוב הדעת? ווייל
זיי זענען נישט פרייליך, ווארום ווען א איד איז פרייליך
האט ער ישוב הדעת, און ער קען פירן זיין מחשבה וויאזוי
ער וויל, ווארום שמחה איז עולם החירות, און מיט וואס
קען מען זיך פרייען? מיט שלא עשני גוי, וואס דאס איז

אזא שְׁמַחָה וואס קיין שׁוּם קְלִיפָה פֿון סְטָרָא אַחְרָא קָען
נישט מְבַטֵּל זײַן, ווארום דאס איז אַ זאַךְ וואס דער בורא
פֿל עולָמִים האט אונז באשאפן מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, און מיט דעם
קען מָען זײַךְ מוֹרָא'דיג פֿרײַען.

וואס וואלט מָען געטון ווען מָען וואלט חס ושלום געווען
א גוי צום ביישפּיל א טערק, אָדער א פֿראנצויז,
אָדער א רוסישער, וכו', וכו', עס וואלט גארנישט געניצט,
און יעצט זענען מיר ברוך הוא וברוך שְׁמוּ בַּאֲשַׁאפֵּן
געווארן מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, איז דען דא א גרעסערע שְׁמַחָה
פֿון דעם?

און דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אויף יעדע זאך
קען קומען דער סמ"ך מ"ם און צופרעכן דעם מענטש
וכו' אריינלייגן אין אים דאס 'דו טויגסט נישט' וכו', אָפֿער
אויף די נקודת הַיְהוּדוּת דאס פֿינטעלע איד וואס עס איז
דא אין אונז "שלא עשני גוי" אויף דעם קען דער סמ"ך
מ"ם גארנישט טון, און ווען א איד פֿרײַדט זײַךְ מיט דעם
קען דאס אים פֿרענגן צו די העכסטע מדריוגות.

זוי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן
כ"ד) דאס ווען א מענטש ליגט צווישן די קליפות רחמנא
ליצֵלֶן אָפֿער ער שטארקט זײַךְ מיט אלע פוחות און ער
איז מקנים די מצוות בשמחה, דאס פֿרענגט אים ער זאל
ארויסגיין פֿון גשמייות עולם עשׂיה, און ער זאל ארויפגיין
צו די עולמות יצירה בריאה ביו עולם אצילות, און ארויפגיין

הַעֲבֵר און הַעֲבֵר, און מְשִׁיג זײַן דָּאס גַּעטְלִיכְקײַט, בְּסוּד
מְטִי וְלֹא מְטִי.

אז וואויל איז דעם וואס ער קען זיך מְחַזֵּק זײַן און שְׂטאַרְקֵן
אַפִּילוּ אין די גִּידְרִיגְסְטֵע מְדְרִיגוֹת וואס ער גַּעפּוֹנט זיך,
און זיך פֿרײַען מיט די מְצוּוֹת וואס ער האט, צִיִּצִית,
תְּפִילִין, מְזוּזָה, וְכוּ', וְכוּ', דאס וועט אים אַרױפֿפֿרענגן צו
די הַעֲבֵרְסְטֵע מְדְרִיגוֹת, וואס דער סְמ"ךְ מ"ם האט פון דעם
זײַער מוֹרָא, לײַגט ער אַרײַן אין א גַּעפּאַלענעם וְכוּ' גְרוּים
יֹאשׁ וְכוּ', און רַעֲדֵט אים אײַן אז 'דו האסט שוין גִּישַׁט
קײַן תְּקֵנָה', אײַפֿער־דעם זעה זיך צו שְׂטאַרְקֵן מיט גְקוּדַת
תְּהִדוּת, מיטן פֿינְטֵעלֵע איד וואס עס איז דא אין דיר,
"שלא עשני גוי".

עס ווערט דערצײלט דאס דער הייליגער רַבִּי, רַבִּי מְנַחֵם
מַעֲנַדִּיל פון רִמְאָנוֹב זי"ע האט אין דער יוגנט גַּעלְעֶרְנֵט
זײַער אַסאַךְ מְשֻׁנּוֹת און גְמָרָא מיטן רי"ף, צִדִּיקִים הָאֵבֶן
גַּעזאַגט אז ער האט די גְשָׁמָה פון דעם רי"ף - רַבִּי יִצְחָק
אַלְפֵסִי, און ער האט אים גַּעראָטן ער זאל פֿאַרן צום הייליגן
רַבִּי, רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ פון ליזענסק זי"ע, און דאַרְטן וועט ער
האַבן זײַן שְׁלִימוֹת הַתִּיקוֹן.

זײַדֶּערום ווערט דערצײלט אז אַמאַל זענען גַּעפֿאַרן א וואגן
מיט תְּלִמִידִים צום הייליגן רַבִּי'ן רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ
זי"ע, און זיי זענען דוּרְכֵנְגֶפֿאַרן א וואלד, און פֿלִיצֶלוּג זעהן
זיי א אינגערמאַן שְׁטײט דאַרְטן און טאַנצט און איז זײַער

פֿרייליך, האָבן זיי אָפֿגעשטעלט דעם וואַגן, און האָבן אים געפֿרעגט, וואָס טוהסטו דאָ? און וואָס איז די שמוּחה וואָס דו פֿרייסט דיך אזוי? האָט ער זיי גענטפֿערט "עס איז שוין דער דריטער טאָג וואָס איך האָב גישט געגעסן ווייל איך האָב גישט וואָס צו עסן, און דער סמ"ך מ"ם וויל מיך צוברעכן איך זאל אָפֿלאָזן מיין עבודת השם, האָב איך זיך מיישב געווען איך וועל טאַנצן און זיך פֿרייען דאָס דאַנקען גאָט ברוך הוא איך האָב אָפֿעטיט וכו' און קען עסן וכו', און ליידער איז דאָ מענטשן וואָס זיי האָבן וואָס צו עסן בַּשפּע נאָר זיי קענען גישט עסן וואָרום זיי זענען זייער קראַנק און האָבן גישט קיין אָפֿעטיט צו עסן וכו', און דאַנקען גאָט אז איך בין געוונט" און מיט דעם איז ער זיך מַחיה.

האָבן די תלמידים גלייך באַשלאָסן און זיי האָבן געזאָגט, דו באַלאַנגסט צו אונזער הייליגן רבי'ן דער רבי, רבי אלימלך פֿון ליזענסק זי"ע, און זיי האָבן אים אַרויפֿגענומען אויף זייער וואַגן, און זיי האָבן אים געפֿרעגט צום הייליגן צדיק, וואָס האָט אים זייער זייער מְקַרַב געווען, און האָט אים געזאָגט, אויף דיין נשמה וואָרט איך שוין זייער זייער לאַנג וכו' וכו', און האָט אים געפֿרעגט צו זיינע הויכע מדריגות, וואָס ווערט געפֿרעגט אז אין זיין צייט האָבן די אידן געהאָט פֿרנסה, וואָרום ער האָט צוויי און צוואַנציג יאר געזאָגט תּוֹרָה יעדן טאָג אויף פֿרשת המן, און מיט דעם האָט ער מַשפּיע געווען

פִּרְנָסָה פֶּאָר אַיִדיִשע קינדער, אויף אזוי ווייט אז עס ווערט
 דערציילט אז אין די קליינע דערפער ווי די אידן האבן
 געהאט געשעפטן, און ווען ס'איז נישט אריינגעקומען קיין
 גויאישע קונים האבן זיך מלאכים פארשטעלט ווי גויאישע
 קונים און זענען געקומען קויפן ביי זיי סחורה, אזוי האבן
 אידן געהאט פִּרְנָסָה, קען מען זיך פִּאַרשטעלן דאס
 גרויסקייט פון דעם הייליגן רבי'ן רבי מנחם מענדיל פון
 רימאנוב זי"ע, און צו דעם מדריגה איז ער צוגעקומען
 נאר דורכדעם וואס ער איז געווען זייער פֿרייליך ווען עס
 איז אים זייער ענג געווען, ביז ער האט זיך נישט געהאט
 מיט וואס מחיה זיין זיך נאכדעם וואס ער האט נישט
 געהאט געגעסן דריי טעג פון ארעמקייט וכו', נאר אז ער
 איז געזונט.

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט ווען א איד איז זיך
 מחיה אין די שווערסטע צייטן וואס עס גייט אויף
 אים דורך, און ער טרעפט דאס גוטס אין זיינע צרות וכו',
 און דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן
 חלק א' סימן קצ"ה) דאס דוד המלך אין זיינע שווערסטע ביטערע
 צייטן וואס איז אויף אים דורכגעגאנגען וואס מען האט
 אים גערודפט וכו', און ליצנות געמאכט פון אים וכו', האט
 ער געזאגט (תהלים ד') "בַּצַּר הִרְחַבְתָּ לִּי" רבונז של עולם
 אין מיינע צרות טרעף איך הרחבות. האט דער הייליגער
 רבי געזאגט, אזוי דארף א איד זיך פֿירן, אפילו ווען ס'איז
 אים זייער ענג זאל ער טרעפן הרחבות אין זיינע גרויסע

צָרוֹת, און דורכדעם וועט ער פֿטור ווערן ביים סוף פון
אלע זיינע צרות.

איבערדעם בעט איך דיר, זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך
אין די הענט אריין, אפילו ס'איז דיך אזוי
ביטער און ענג, עס גייט אויף דיר דורך שווערע ביטערע
מצבים, בגשמיות, האסט קיין פרנסה נישט, און דו ביסט
פיל מיט חובות וכו' וכו', און ברוחניות, עס גייט דיר נישט
דעם דאווענען און די לערנען ווי דו ווילסט וכו', און דו
פאלסט דורך מיט שווערע ירידות וכו', איז נישט קיין עצה
אראפצופאלן ביי זיך, נאר דייקא ווען עס איז ענג און
ביטער דארף מען שטענדיג קוקן אויף די גוטס וואס דער
בורא פל עולמים טוט מיט דיר, און זאלסט שטענדיג זאגן,
דאנקען גאט וואס איך בין געזונט און איך האב צוויי פים
און איך קען גיין וכו', און איך האב אויגן צו זען און א
מויל צו אטעמען און צו עסן וכו'.

וואס ליידער איז דא אזויפיל סובלי חלאים וואס זיי קענען
נישט גיין וכו', און קענען נישט זען וכו', און זיי זענען
באהאפטן צו אלע ערליי מאשינען לא עלינו, און מיט דעם
וואס דו וועסט זיך שטארקן אין די שווערע מצבים, און
דו וועסט זיך נישט לאזן אראפוארפן, וועסטו זען אז אלסדינג
וועט זיך איבערדרייען ביים סוף, און עס וועט דיך גוט זיין.

הללוואי זאלסטו אריינגלייגן אין דיין הארץ דו ווערסטער וואס
איך שרייב צו דיר, און וועסט אויפהערן זיך צו

באַקלאַנגן, נאַר דו וועסט דאנקען און לויבן אויף די חסדים
און רחמים גמורים וואס דער בורא פל עולם'ס טוט מיט
דיר, דו האסט א ווייב מיט קינדער און זיי זענען אלע געזונט
ברוך השם, נאר עס איז דיר ענג אין פּרנסה וכו', און עס
איז דיר ענג ברוחניות, עס קומט דיר אן שווער צו לערנען
און דאווענען וכו', פונדעסטוועגן ביסטו זיך מחיה מיט די
חסדים וואס דער בורא פל עולם'ס טוט מיט דיר, אין דעם
זכות וואס דו דערהאלסט זיך אין די שווערסטע ביטערסטע
צייטן וואס עס גייט אויף דיר דורך, וועסטו זוכה זיין סוף
פל סוף אז עס וועט זיך עפענען די שערי הרחמים והפרנסה,
און עס וועט נשפע ווערן אויף דיר אלע השפעות טובות.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רנד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מִטּוֹת י"ט תמוז ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

אִיךְ מוּז דִּיר זָאָגן, אויב דו וועסט זיך נישט אכטונג געבן
אויף זיך, וועסטו משוגע ווערן אינגאנצן, וועסט דארפן
זיצן אין א משוגע'ן הויז, ווארום די תז"ל זאגן (סוטה ג) אין
אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; זאגט
אויף דעם דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז) קומט

אויס יעדער איינער וועלדיג זיינע חטאים אזוי פיל רוח
שטות איז דא אין אים.

אויך זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"ז) דאס
אלע משוגעים ווערן נאר פון תאנות ניאוף רחמנא
לישזבן; איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, אז נישט
וועסטו אלעס פארלירן, דיין ווייב וועט דיך אפלאזן וכו',
און עטץ וועטס זיך גט'ן און דו וועסט אלעס פארלירן, און
דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב'
סימן ק"ח) א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל
שעה, קען ער אנווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם
הבאי; פֿרעג איך דיר, וואס איז מיט דיר? צו וויסטו נישט
אז מען קוקט אויף יעדע פרוי וואס ס'גייט דורך אויפן גאס
איז מען פשוט א משוגענער? ווי ס'שטייט אין די תוכחה
(דברים כ"ח) "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" א
מענטש ווערט משוגע נאר וואס ער קוקט מיט די אויגן
ווי ער דארף נישט קוקן וכו' וכו'.

און די חז"ל זאגן (פנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במה
שעיניו רואות, איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין,
ווארום אז נישט וועסטו פארלירן ביידע וועלטן, און דו
וועסט זיך גט'ן, און דו וועסט זיך ארוםדרייען א גרוש גע
ונד, ווי א אפגעריסענער נאר, און ווי א שוטה וכו'.

עס איז דא איין עצה ווי אזוי פטור צו ווערן פון דעם יצר
הרע וואס ער ברענט אין אים אזוי ווי א פייער, ער

זאל זאָגן אַסאַךּ מִשְׁנֵיּוֹת בְּסִדְרָן, וואָס מָער איז בְּעֶסְעֶר, ווי דער הייליגער רַבִּי זאָגט (ליקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן א') אז דער יצֵר הרע מאַכט אַ מַעֲנִיטֵשׁ מִשׁוֹנְעַנֵּע, און די תּוֹרָה איז אַ שְׂטֵעֶקן וואָס שְׂלֵאגט דעם מִשׁוֹנְעֵנֵעִם, און לִימוּד מִשְׁנֵיּוֹת האַט אין זיך אַ בַּח אַרױסצױנעִמען דעם מַעֲנִיטֵשׁ פֿון זײַן טױפֿע בְּלֵאטֵע וואָס ער איז אַרױנגעפֿאַלן אין דעם.

וועסִטוּ אָננעִמען מײַנע ווערְטער, וועסִטוּ זײַן דער גְּלִיקְלִיכְסְטער מַעֲנִיטֵשׁ אין דײַן לְעֵבֶן, וואָרום דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים האַט דײַך גענעִפֿן אַ מַתְנָה אַ געמְרײע ווייב מיט אַ לְעֵכְטִיג אײַנגל, און דו קענִסט לְעֵבֶן אַזױ ווי אַ קעניג, וועסִטוּ אָבער נישט אָננעִמען מײַנע ווערְטער, זאָג אײַך דיר צו אז עס וועט זײַן אַ גַט און דו וועסִט מָער קײנמאַל נישט קענען זען דײַן זוּהן, און דו וועסִט זײַן צו שְׂפֵאט און געלְעכְטער בײַ די גאַנצע שְׂטאַט, אױסער וואָס דו וועסִט גוֹרם זײַן מוֹרָא־דײַנע צער פֿאַר דײַן טאַטן און מאַמען און אָנמאַכן בְּזױנוֹת פֿאַר די גאַנצע מִשְׁפָּחָה.

מָער פֿון דעם קען אײַך דיר נישט שְׂרײַבן, וואָרום די בְּחִירָה איז אין דײַן הענט, ווי דער הייליגער רַבִּי האַט אַמאַל געזאָגט פֿאַר אײַנעם וואָס ער האַט אים געפֿרעגט ווי אַזױ איז די בְּחִירָה? האַט אים דער הייליגער רַבִּי געענטפֿערט (ליקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ו) די בְּחִירָה איז פֿשוט, אז מען וויל טוט מען, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט.

אײַך וואונטש דיר דו זאַלסט תּשׁוּבָה טוּן

רנה

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר מטות י"ט תמוז ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּוּ.

גְּלִיב מִיר אִיךְ ווייס וואס אִיךְ זאג, און אִיךְ ווייס וואס
אִיךְ טוה, וכו', וכו', אִיךְ האב אין לעבן אסאך
מיטגעמאכט וכו', אִיךְ האב אסאך געזען און געהערט און
פארשטאנען וכו', איבערדעם אז אִיךְ שרייב דיר עפעס ווייס
אִיךְ וואס אִיךְ טוה, און אִיךְ האב גרויס הנאה וואס דו
האסט מיר געפאלגט, דו וועסט זען און פארשטיין ביים
סוף אז אִיךְ בין געווען גערעכט וכו'.

אזוי דעם עולם דארף מען יעדן מענטש דן זיין לבף זכות,
מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס עס טוט זיך ביי
יענעם וכו', און מיין נישט עס איז גרינג, דאס איז די
שווערסטע זאך אין לעבן, צוגעוואוינען זיך צו דן זיין דעם
צווייטן לבף זכות.

עס איז באוואוסט ווי דער הייליגער רבי נתן ז"ל פלעגט
שטענדיג חזקן מיט אונזערע לייט דעם גילוי וואס דער
הייליגער רבי האט מגלה געווען (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב)
דאס מען דארף זיך דן זיין לבף זכות, און מען דארף
יענעם דן זיין לבף זכות, און אויב מען איז דן יענעם לבף
זכות קען מען אים ארויסנעמען מן חובה לבף זכות, און
מחזיר זיין בתשובה אמיתית.

עם ווערט דערצייילט דאס דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז אמאל געווען אין א שטאט וואס איז געווען זייער אסאך סטרעליסקער חסידים, און ער האט מיט זיי גערעדט דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים, און זיי זענען זייער נמשך געווארן נאך אים, ביז זיי האבן אים ארויסבאגלייט פון שטאט און מיטגעגאנגען מיט אים, ער איז געזעצן אויפן וואגן און זיי זענען געגאנגען צופיס, און ער האט דעמאלט איבערגעחזרט פאר זיי דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער ווי מען דארף מלמד זכות זיין אויף יעדן איד, און דורכדעם קען מען יעדן איינעם מחזיר למוטב זיין, און רבי נחמן טולטשינער ז"ל איז געזעצן דעמאלט לעבן אים, און שטילערהייט האט ער איבערגעחזרט די דיבורים, האט זיך דער הייליגער רבי נתן ז"ל אויסגעדרייט צו אים, און אים א זאג געגעבן, נחמן דו מיינסט דאס איז אזוי גרינג? דאס איז די שווערסטע זאך דן זיין א צווייטן לבף זכות, ווארום ווען מיר וואלטן געקענט דן זיין יעדן איינעם לבף זכות וואלטן מיר שוין מחזיר געווען די גאנצע וועלט למוטב.

זייסן דארפסטו וויסן דאס אויב שמואל הנביא וואס איז געווען אזוי גרויס ווי משה און אהרן ווי די חז"ל זאגן (ילקוט שמואל א' רמז פ"ט) שמואל שקול בנגד משה ואהרן שפאמר (תהלים צ"ט) "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו"; אויך זאגן די חז"ל (שמות רבה פרשה ט"ו סימן ד') משה ושמואל שוין כאחת שפאמר (תהלים צ"ט) "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו".

בֹּא וְרֵאֵה בְּמָה בֵּין מֹשֶׁה לְשִׁמּוֹאֵל, מֹשֶׁה הָיָה נִכְנָס וּבֹא אֶצֶל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמוּעַ הַדִּיבּוּר, וְאֶצֶל שִׁמּוֹאֵל הָיָה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא שְׁנֵאמַר (שְׁמוּאֵל א' ג) "וַיָּבֹא הַנְּוִ"ה וַיִּתְיַצֵּב"
 לְמָה בְּךָ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין וּבְצִדְקָה אָנִי בֹּא עִם
 הָאָדָם, מֹשֶׁה הָיָה יוֹשֵׁב וּמִי שֶׁהָיָה לוֹ דִּין בֹּא אֶצֶלוֹ וְנִידוֹן
 שְׁנֵאמַר (שְׁמוֹת י"ח) "וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשִׁפּוֹט אֶת הָעָם" אֲבָל שִׁמּוֹאֵל
 הָיָה טוֹרֵחַ בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וְשׁוֹפֵט כְּדִי שְׂלֵא יִצְטַעְרוּ לְבֹא
 אֶצֶלוֹ שְׁנֵאמַר (שְׁמוּאֵל א' ו) "וְהִלֵּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה" אָמַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מֹשֶׁה שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּמָקוֹם אַחֵד לְדוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל
 יָבֹא אֶצְלִי לְאוֹהֵל מוֹעֵד לְשִׁמוּעַ הַדִּיבּוּר, אֲבָל שִׁמּוֹאֵל שֶׁהִלֵּךְ
 אֶצֶל יִשְׂרָאֵל בְּעֵיּוֹרוֹת וְדָן אוֹתָם אָנִי הוֹלֵךְ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ, לְקִיּוּם
 מַה שְׁנֵאמַר (מִשְׁלֵי ט"ז) "פֶּלֶס וּמֵאֲזִנִּי מִשְׁפָּט לְהַנְּוִ"ה"; אֲוִן עַר
 וְעֵרֶשׁ אֲנִגְעֵרוּפֵן "הַרְוֹאֵה" עַר הָאֵט גַּעְזֵעַן אֶלְעִם.

בּוֹנְדֵרְעֶסְטוֹזֵעַגֵן וְעֵעַן דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאֵט אִים
 גַּעְהֵיִסֵן אוֹיִסְקְלוֹיִבֵן אַ קַעֲנִיג פּוֹן יִשִׁים
 קִינְדֵרְעַר הָאֵט עַר נִישֵׁט גַּעְוויִסְט וְעַר, אֲוִן דְּעַר בּוֹרָא כָּל
 עוֹלָמִים הָאֵט אִים גַּעְזֵאָנְט (שְׁמוּאֵל א' ט"ז) "אַל תִּבְשֵׁ אֵל מְרָאֵהוּ
 וְאַל גְּבַהַ קוֹמָתוֹ כִּי מֵאִסְתִּיחוּ, כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֵה הָאָדָם,
 כִּי הָאָדָם יִרְאֵה לְעֵינַיִם וְהַנְּוִ"ה יִרְאֵה לְלִבָּב".

עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה בָּאִין עַרְךָ כָּלְל וְוִי קַעֲנֵעַן מִיר קְלִינְע
 אֲוִן מְגוֹשְׁמֵעַ מְעַנְטִשְׁעֶלְעֵךְ זָאָגֵן דָּאָם מִיר פֶּאָרְשִׁטִיעֵן
 דְּעִם צְוויִטֵן? אַ אִיד דֶּאָרְף שְׁטַעַנְדִּיג וויִסֵן וְעַר עַר אִיז
 וְכו', אֲוִן דְּעַר תִּנָּא זָאָנְט (אֲבוֹת פֶּרָק ו') אִינְע פּוֹן דִּי קִנְיִנִי
 הַתּוֹרָה אִיז "הַמְכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ", אֲוִן אוֹיִב דְּעַר מְעַנְטִשׁ

קען זיך, דעמאלטס וועט ער קיינמאל נישט דן זיין א צווייטן מענטש, נעם דאס גוט אריין ביי דיר, וועסטו האבן א גרויסע הצלחה אין דיין לעבן.

וועגן די קאנטרי וכו' עס האט זיך שוין אזוי געמאכט וכו', אבער פון אלע טעותים דארף מען זיך לערנען, פון היינט אן זאלסטו נישט גיין אין קיין שום קאנטרי ווי ס'איז נישטא קיין בית המדרש אויפן פלאץ, עס לוינט זיך צו צאלן אביסל מער, דער עיקר מען זאל האבן א בית המדרש אויפן פלאץ, ובפרט איינער וואס האט א ישיבה מוז האבן א בית המדרש אויפן פלאץ.

שטארק זיך וועט דיר גוט זיין שטענדיג, און געדענק וואס רבן גמליאל האט געזאגט פאר רבי יהושע (ראש השנה כה.) בוא בשלום רבי ותלמידי, רבי בתכמה, ותלמידי שקבלת את דברי.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רנו

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר מטות כ' תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען פריוו.

זעה זיך צו שטארקן און זיך דערהאלטן, ווארום דער הייליגער רבי פלעגט שטענדיג זאגן "העיקר שקורין

דער האלטן זיך", אויף די וועלט דארף מען זיך זייער דערהאלטן, דאס הייסט נישט אראפ פאלן אין חלישות הדעת.

ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? דורךדעם וואס מען איז זיך מתחזק מיט אמונה פשוטה אין בורא פל עולמים מען דארף וויסן אז יעדע זאך וואס דער בורא פל עולמים טוט איז למטובה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ד) כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא; און ווי די חו"ל זאגן (ברכות 5:) פֶּל מַה דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטַב עֵבִיד; וואס דער בורא פל עולמים טוט איז אלעס למטובה, אפילו ס'איז דא זאכן וואס מיר קענען נישט פארשטיין לויט אונזער פארגרעבטן שכל וכו' וכו', ווארום ווען א איד האט א לויטערן שכל, דעמאלט ווייסט ער דאס תכלית הדיעה שלא גדע, און עס איז דא אסאך זאכן וואס מען ווייסט נישט און מען פארשטייט נישט, דאס איז די גרעסטע שכל, נישט יעדע זאך קען מען פארשטיין מיטן שכל אנושי, מיטן מענטשליכן שכל, איבערדעם דארף מען זיך אריינלייגן אין פשוטע אמונה.

די חו"ל זאגן (חולין 5:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין קליין פינגער נאר אז מען האט אויסגערופן קודם אויבן, אלעס איז מושגת בהשגחה פרטית, ווידערום זאגן די חו"ל (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך

וּמִשְׁלֵךְ יִתְּנוּ לָהּ אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמוֹכֵן לְחִבְרֵי וְאֵין מְלָכוֹת
 נוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ אֲפִילוּ בְּמֵלֵא נִימָא; אִיבְעֶרְדַּעַם וּוּאָס דַּאָרְף
 מָעַן מוֹרָא הָאָבֵן פּוֹן אַן אַנְדֶּרְעֵן? יַעֲדַע זַאךְ אִיז פּוֹן בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, וּוּאָס אִיז אִים בַּאֲשַׁעֲרֵט וועט קומען צו אים,
 און וּוּאָס עָס אִיז נִישַׁט בַּאֲשַׁעֲרֵט צו אִים אֲפִילוּ עַר וועט
 נֶאכְלוּיפֵן אַ גַּאנְצֵן טָאג און אַ גַּאנְצַע נֶאכְט וועט נִישַׁט
 קומען צו אים, אִיבְעֶרְדַּעַם דַּאָרְף מָעַן זִיךְ שְׂטַענְדִּיג שְׂטַאָרְקֵן
 אַז וּוּאָס עָס אִיז שְׂיִיךְ צו אִים וועט קומען צו אים.

נְעוּזֵוּאָזִין זִיךְ צו, צו רַעֲדֵן צוים בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און יַעֲדַע
 זַאךְ וּוּאָס דוּ דַאָרְפֶסט הָאָבֵן זַאָלְסְטוּ אִים
 אויסְדֶּרְצֵיילֵן, וועסטוּ זַען גְרוּיֶסע יִשׁוּעוֹת וּוּאָס דַּעַר בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים וועט מִיט דִיר טוֹן.

עָס אִיז אַ גְרוּיֶסע זַאךְ צו זַאָגן יַעֲדֵן טָאג אַבִּיסֵל תְּהֵלִים,
 און אַז מָעַן קָען אַרוּיֶסְכַּאפֵן זַאָגן יַעֲדֵן טָאג אַ "יום
 תְּהֵלִים" אִיז נִישַׁט אַ קִיין גְרַעסֶעֶרַע זַאךְ פּוֹן דַּעַם, וּוּאָרוּם
 דַּעַר תְּהֵלִים אִיז אִינגֶעשִׁילֵט אִין זִיבֵן חֲלָקִים, כְּפִי דִי טַעַג
 פּוֹן דַּעַר וּוּאָךְ, אַז וּוּאָוִיל אִיז דַּעַם וּוּאָס עַר עַנְדִּיגֵט יַעֲדַע
 וּוּאָךְ דַּעַם גַּאנְצֵן סֶפֶר תְּהֵלִים, וועט מָעַן אִים מוֹחֵל זִיין
 אַלֶּע עוֹנוֹת, וּוּאָרוּם דּוּד הַמֶּלֶךְ הָאֵט גַּעפּוּעֵל'ט בֵּיִים בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים אַז ווער ס'וועט זַאָגן תְּהֵלִים וועט עָס זִיין חָשׁוּב
 בֵּי אִים אַזוּי ווי אַז מָעַן לַעֲרַנֵט נְגַעִים און אַהֲלוֹת.

אִיךְ הָאָב אַמָּאל גַּעזַאגֵט, פֶּאָרוּאָס הָאֵט עַר אַנְגַּעכַּאפֵט
 דִּיִקָא נְגַעִים וְאַהֲלוֹת, עָס אִיז דַּאךְ דַּא נַאךְ שְׁוועֶרַע

מִסְכָּתוֹת? נָאֵר נִגְעִים קוֹמֵט אוֹיף אַיִנעם וואס ער רעדט
 לְשׁוֹן הָרַע, און לײדער איז קײנער פון אונז נישט רײן פון
 דעם, מַעַן ווערט נכשׁל מיט רעדן שְׁלֵעכְטִים אויף דעם אָדער
 אויף יענעם וכו' וכו', וואס דאס איז גורם אז דער מַעַנְטִיש
 זאל נישט קענען זען אַלקוֹת, ווי ס'שטייט אין זוהר, סגירו
 דְּנִהוּרָא עִילָאָה, אז אײנער רעדט שְׁלֵעכְטִים ווערט ער א
 מְצוּרַע, דאס הייסט מוציא-רע ער רעדט שְׁלֵעכְטִים אויף
 יענעם, טרעפט ער אין זײן לַעֲבֹן נָאֵר שְׁלֵעכְטִים.

די זעלבע זאך איז אַהֲלוֹת רעדט ארום פון טומאת מת,
 וואס דאס איז כפירות און אפיקורסות, די אַרְגָּסְטֵע
 טומאה איז טומאת מת, ס'איז אַוועק פון אים די נִשְׁמָה,
 דאס הייסט אז עס איז אַוועק פון אים די אַמוּנָה, און
 דאס איז מַטְמָא א טומאה חמורה, איז אפילו אײנער
 וואס איז שוין נכשׁל געווארן מיט רעדן לְשׁוֹן הָרַע וואס
 דאס איז מוציא-רע, און ס'איז פון אים פאַרְהוּלֵן אַלֶּע
 לַעֲבָטֵן, און אויכעט ער איז געפאלן אין כפירות ואפיקורסות
 ספיקות אין אַמוּנָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אויב ער וועט זאָגן
 תְּהִלִּים איז דאס חשוב ווי נגעים ואַהֲלוֹת אז עס וועט
 אים אויסרייניגן פון די צוויי מדות רעות, טומאות חמורות,
 סײ אויב ער האט שוין גערעדט לְשׁוֹן הָרַע מוציא-רע,
 און סײ אז ס'איז שוין אַרײַנגעפאלן אין אים כפירות, וואס
 דאס איז טומאת מת, מיט זאָגן תְּהִלִּים וועט פאַרְרַאכְטֵן
 ווערן אַלְסְדִינֵג, אז וואויל איז דעם מַעַנְטִיש וואס ער זאָגט
 יעדן טאג א "יום תְּהִלִּים".

בײַ אונז האט מען צוגעוואוינט אז גלייך נאך שחרית ווען
 מען ענדיגט עלינו זאל מען זאגן די צען קאפיטלעך
 תהלים וואס ווערן אנגערופן "תיקון הכללי" ווארום דער
 הייליגער רבי האט אונז ארויסגעגעבן א תיקון צו זאגן די
 צען קאפיטלעך תהלים, און ער ברענגט (לקוטי מוהר״ן חלק א'
 סימן כ"ט) אז דאס איז א תיקון אויף אלע חטאים, איבערדעם
 איז דאס א גרויסע זאך גלייך נאכן דאווענען צו זאגן די
 צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערט אנגערופן 'תיקון הכללי',
 און ס'איז א סגולה אויף פרנסה, און ס'נעמט נישט לאנג,
 דאס דארף מען זאגן יעדן טאג גלייך נאכן לייגן די תפילין
 דרבינו תם.

אָפּער אויסערדעם דארף מען זאגן יעדן טאג א "יום
 תהלים", און ס'איז מסוגל לתשובה, אז וואויל איז
 דעם וואס איז זוכה צו זאגן יעדן טאג א יום תהלים.
 המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רנו

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר מטות כ' תמוז ה'תשע"א
 שלום וברכה אל הפחורים היקרים הלומדים בישיבת "תפארת
 התורה" שהיא ישיבה מיוחדת במינה, הו"ה עליהם ישרה
 שכנתו תמיד.

איך האב מורא'דיג הנאה צו הערן אז כאמשע די היצן
 זענען אזוי גרויס וכו' משונה'דיג הייס קרוב צו הונדערט

גראד, פונדעס טוועגן זיצט איר אלע און לערנט מיט גרויס
התמדה, וואס מיט דעם זענט איר גורם א גרויסן נחת רוח
פארן בורא פל עולמים.

איך מוז אייך זאגן דאס לערנען משניות איז מקרב די
גאולה, אזוי ווי די תנ"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג)
אין פל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; א
שאד אז אין אנדערע ישיבות געוואוינט מען נישט צי די
בחורים צו תזרן אסאך משניות, וואס דאס הארנעט אפ
דאס יצר הרע וואס ברענט אין דעם מענטש אזוי ווי א
ברענעדיגן אויוון, ווארום לימוד משניות איז מקשר אלע
עולמות, און דאס איז גורם גרויסע יחודים מיוחד צו זיין
דעם בורא פל עולמים נאמען אויף זיך.

און די וואס זיי לערנען יעדן טאג משניות טוען הייליגן
דעם בורא פל עולמים נאמען, אזוי ווי עס שטייט
אין זוהר (בראשית מב.) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה,
דא הוא מאן דייע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמאריה
בדקא יאות, אלין אינון דמקדשין שמה קדישא דמאריהון
בכל יומא תדיר.

איבערדעם שטארקט זיך זייער לערנען יעדן טאג זייער
אסאך פרקים משניות, אז וואויל איז דעם
בחור וואס ער מאכט א סיום זייער אפט אין שישה סדרי
משנה, און די תנ"ל זאגן (תנינה י"ד.) אויפן פסוק (ישעיה ג) "כי
הנה הארון תנו"ה צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען

וּמִשְׁעֵנָה", "מִשְׁעָן" אֵלּוּ בְּעֵלֵי מִקְרָא. "מִשְׁעֵנָה" אֵלּוּ בְּעֵלֵי מִשְׁנָה, בְּגוֹן רַבֵּי יְהוּדָה בֶּן תִּימָא וְחִבְרִי, פְּלִיגוּ בָּהּ רַב פֶּפְא וְרַבִּינן חַד אָמַר שֵׁשׁ מֵאוֹת סְדְרֵי מִשְׁנָה וְחַד אָמַר שִׁבְעַת מֵאוֹת סְדְרֵי מִשְׁנָה; דְּעַר תַּנָּא רַבֵּי יְהוּדָה בֶּן תִּימָא וּוְאִם עַר הָאֵט אֲוִנֵּי אוּיִסְגְּעֵלְעֵרְנֵט א וועג אין עבודת השם (אבות פרק ה) הָוִי עֵז בְּנָמְר, וְקַל בְּנִשְׂרָה, וְרִץ בְּצַבִּי, וְגִבּוֹר בְּאֵרֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים; אויב א איד וויל דינען דעם בורא פל עולמים, דארף ער זיין שטארק ביי זיך ווי א לעמפערט, און פלינק ווי א אדלער, און לויפן מיט א שנעלקייט ווי א הערש, און זיין א גיבור ווי א לייב, צו טון דעם רצון פון טאטן פון הימל, ווי אזוי האט ער זוכה געווען דאס צו זאגן? ווייל ער האט געלערנט, איינער זאגט זעקס הונדערט סדרים אין משניות, און איינער זאגט זיבן הונדערט סדרים אין משניות.

זַעֲמָ מָעַן פֿון דַּעַם דָּאָס גְּרוֹיִסְקֵיִט פֿון לִימּוֹד מִשְׁנֵיִוֹת, אִיבְּעֵרְדַּעַם זָאָלֵט אִיר אָלֶע זַיִן שְׁטאַרְק יַעֲדֵן טָאָג לְעֵרְנֵעַן זַיִיעַר אָסאַךְ פְּרָקִים מִשְׁנֵיִוֹת, וּוְאִם דָּאָס רַיִינִיגֵט דַּעַם מְעַנְטֵשׁ פֿון אָלֶע זִיגְד, און עס ברענגט אין אים אריין א געוואלדיגער חשק צו לערנען די איבריגע חלקי התורה הקדושה, ווי גמרא (בבלי ירושלמי תוספתא) און פוסקים (רמב"ם טור ושולחן ערוך), דאס לערנען משניות נעמט ארויס דעם מענטש פון עמקי עמקים פון שאול תחתית ומתחתיו, און אזוי ווי ס'שטייט (תהילים ל) ה'עלית מן שאול נפשי, וואס דאס איז די ראשי תיבות מ'ש'נ'ה'.

און עס איז באוואוסט דאס דער בית יוסף האט זוכה געווען דורך לערנען אסאך משניות, אז עס איז געקומען א מגיד פון הימל און האט מיט אים געלערנט תורה, און געמוסקרט, און אים געלערנט ווי אזוי זיך צו פירן אין יעדן פרט אין לעבן, אזוי ווי ס'איז געדריקט אין דעם ספר "מגיד מישרים" און דער חיד"א זאגט אז דאס איז נאר איינס פון הונדערט וואס ער האט פארציכנט.

איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך משניות יעדן טאג, און דאס וועט דיך צוניין קומען צו פארברענען דעם יצר הרע וואס ברענט אין דיר וכו'.

עס ווערט געברענגט א וואונדערליכע זאך אין ספר "מגלה עמוקות" (ואתחנן - אויפן פ"ב) דאס מ'שה רבינו האט געזען דאס נאך פערציג דורות פון קבלת התורה אויפן בארג סיני, וועט קומען רבינו הקדוש, און ער וועט מסדר זיין די משניות, וואס דאס איז תורה שבעל פה, אויף דעם האט ער געבעטן דעם בורא כל עולמים ו'אתחנן רבנו של עולם דו האסט געגעבן דורך מיר די חמשה חומשי תורה, איך וויל זוכה זיין אויך צו מסדר זיין די ו' סדרי משנה, וואס דאס איז ל'א'מ'ר' ראשי תיבות ל"ימות א"נטנינוס מ"לך ר"ומי, ל"תקן א"סיפת מ"שניות ר"בי, וואס דאס איז מרומז אין פסוק "ואתחנן אל הוי"ה בעת ההוא לאמר".

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון לימוד משניות וואס מ'שה רבינו האט געבעטן אז ער זאל זוכה

זיין מסדר צו זיין די ששה סדרי משנה, האט מען אים געזאגט אז דאס מוז מען מסדר זיין שפעטער ווען עס וועט זיין דאס ביטערע גלות פון מלכות רומי, וואס דעמאלט האט מען מתיר געווען שרייבן תורה שבעל פה, און משניות איז מבטל דעם ביטערן גלות, דערפאר וואויל איז דעם וואס באפלייסט זיך צו לערנען תורה שבעל פה, וואס דאס איז ששה סדרי משנה, פדי עס זאל אים ליכטיג ווערן.

א בחור דארף זייער אכטונג געבן נישט רעדן ניבול פה, ווארום די חז"ל זענען אויף דעם זייער מקפיד, און זיי האבן געזאגט (שפת לג.) בעון גבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין וכו' המנבל פיו אפילו חותמים עליו גזר דין של שבעים שנה למובה, הופכים עליו לרעה וכו', גם מעמיקין לו גיהנום וכו', גם להשומע ושותק.

איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן נישט צו חברין זיך מיט בחורים וואס זיי רעדן ניבול פה, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניבול פה סימן א) מי שמדבר ניבול פה בידוע שלבו חושב מחשבות און; ווארום וואס דער מענטש טראכט רעדט ער ארויס פון מויל, איבערדעם אז מען הערט איינעם רעדן ניבול פה, דארף מען וויסן דאס זיין גאנץ הארץ איז פיל מיט שמוץ, ער טוט שמוץ, און טראכט שמוץ.

און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניאוף חלק ב' סימן
 " איש בטל שאינו עוסק בשום עסק וכו' מדבר דברי
 טינוף תמיד; א ליידיג גייער וואס ער טוט גארנישט מוז
 רעדן שמוציגע געמיינע רייד, ווי א גוי, איבערדעם דארף
 מען זיך זייער אכטונג געבן פון אזעלכע חברים וואס זיי
 קענען גרינג אראפשלעפן אין שאול תחתית די וואס זיי
 הערן צו זיינע ניבול פה, און דער הייליגער רבי זאגט
 (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן מ"א) אויף די וואכעדיגע סדרה ווי עס
 שטייט "הן הנה היו בדבר בלעם" בלעם האט געהאט א
 טמא'נעם פיסק וואס ווער ס'האט נאר געהערט זיינע
 דיבורים איז נכשל געווארן אין עבירות, אזוי אויך יעדע
 רשע ווען ער רעדט קומט ארויס פון זיין טמא'נעם פיסק
 שעדליכע הבלים (הויכן), און עס איז א סכנה פארן
 מענטש צו הערן זיינע טמא'נע ווערטער, ווארום ווער
 ס'הערט וואס ער רעדט, קומט אין אים אויכעט אריין א
 גיפט פון שמוץ און פון ניאוף.

אז וואויל איז דעם וואס ער געבט זיך אכטונג נישט חב"רן
 זיך מיט שלעכטע חברים וואס זיי קענען גרינג אראפפירן
 פון אירישן וועג.

זעט אלע צו שטארקן זיך און מקיים זיין וואס דא שטייט,
 וועט ענק גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

איר זאלט האבן א לעכטיגן שבת

 רנח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר מְסֵעֵי כ"ב תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ מִיט די גַּעֲלֵט פֿאַר
הַדְּפָסָה, וּוּאָס עִם אִיז נִישְׁט אַ קִיין גֶּרֶעסֶעֶרע צְדָקָה
פֿון דַּעם, וּוּאָרוּם ווען מָען הַעֲלֵפֵט אַרוּם דְּרִיקֵן דַּעם הִיילִיגֵן
רַבִּינ'ס סְפָרִים אִיז מָען זוכָה און מְזוּכָה אֶת הַרְבֵּים, וְזִכּוֹת
הַרְבֵּים תְּלוּי בּוֹ, און דו דַּאָרְפֵסט זיך זייער פֿרִייעֵן אַז דו
הָאָסְט אַ חֵלֶק אִין דְּרִיקֵן דִּי סְפָרִים.

זַעֲה זיך צו דְּעֶרְהֶאָלְטֵן, און פֿאַל נִישְׁט אַרָאפּ בִּי זיך.
דְּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי הָאָט גַּעזָאָגֵט אַז דְּעַר עִקֵּר אִיז
שְׁקוּרִין דְּעַר הָאָלְטֵן זיך, מָען דַּאָרְף זיך זייער זייער דְּעֶרְהֶאָלְטֵן
אויף די וועֲלֵט, נִישְׁט אַרִינְפֿאַלֵן אִין חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת אִין
קִיין סְפִיקוֹת וְכוּ' וְכוּ', נָאֵר אַ אִיד דַּאָרְף זיין שְׁטַענְדִּיג
זיכֶער בִּי זיך אַז עִם אִיז דָּא אַ בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און עַר
דַּאָרְף צוגעוואוינען צו רַעֲדֵן צו אִים אויף פֿרָאָסְט אִידיש,
וּוּאָס דָּאָס אִיז דִּי יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּי בְּרַסְלָב'ר חֲסִידוֹת, ווי
דְּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי הָאָט גַּעזָאָגֵט (ליקוּטֵי מוֹתֵר'ן חֵלֶק ב' סִימֵן כ"ה)
הַהֲתַבּוֹדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיזָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל.

דָּאָס הִיִּסְט ווען אַ מַעֲנֵטִש באַזינְדֶערט זיך אַפּ אִין אַ
פֿלאַץ ווי קִינְעֶער אִיז נִישְׁט אַ, און עַר רַעֲדֵט זיך אִוִּים
דָּאָס הָאָרְץ פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און עַר דְּעַרְצִיילֵט אִים

אַלעם וואס עס איז אים ענג און ביטער, און וואס עס גייט אויף אים דורך וכו' וכו', דאס איז גורם אין הימל גרויסע שעשוועים וואס עס איז נאכנישט ארויסגעגאנגען אין הימל אַזעלכע שעשוועים ווי א איד וויינט זיך אויס פארן בורא פֿל עולמים, און איז זיך מתוודה אויף זיינע עוונות, און בעט רחמים רבים אז דער בורא פֿל עולמים זאל רחמנות האבן אויף אים.

שטארק זיך, זיי פרייליך, און מאך פרייליך אן אנדערן, דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) אַ עצה צו קומען צו גדלות המוחין, איז צו מחזק זיין אנדערע. די זעלבע זאך איז אַ עצה צו זיין פרייליך, רעדן שטענדיג פון שמחה. מיט דעם וואס מען רעדט מיט אן אנדערן פון שמחה איז מען זוכה אליין צו ווערן פרייליך, איבערדעם שטארק זיך און קיינער אין דער וועלט זאל דיר נישט אראפּווארפן.

איך בעט דיר זייער, זאלסט אנטלויפן פון שלעכטע חברים, ווארום שלעכטע חברים קענען דיר אראפּשלעפּן אין שאול תחתית ומתחתיו, חבר זיך מיט אונזערע לייט וואס זיי לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום נאר דיע זענען אמת'ע ברסלב'ר חסידים, די אלע וואס זיי לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, זיי קענען זיך אַרויפן ברסלב'ר חסידים, אבער די אלע וואס זיי רופן זיך "עכטע ברסלב'ר" זיי זענען גרויסע עמי ארצים,

פֿרעג זיי עפֿעס א דיבור פון הייליגן רבי'ן וועסטו זען אז זיי הייבן נישט אן צו וויסן בין ימינם ובין שמואלם, פשוטע יונגאטשעס, זיי מיינען אז דא איז נישטא קיין רבי קען מען טון וואס מען וויל, און מען קען רעדן וואס מען וויל אויף יעדן איינעם.

און דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קע"א) אויפן פסוק (דניאל י"ב) "ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם" אז ווען ס'קומט אראפ א גרויסער צדיק אויף די וועלט, וואס ער איז א וואונדערליכער לעבט, און ער איז מגלה לעבטיגקייט, און ער איז מקרב זייער אסאך מענטשן, איז דא צוויי פיתות ביי אים, 'אלה לחיי עולם הבא', דיע גייען און פירן זיך ווי ס'דארף צו זיין, 'אלה לחרפות לדראון עולם' און דיע גייען און זענען מבזה די וועלט, אה וכו' מיר זענען אין אמת איר זענט אין שקר. דאס זענען שוין גרויסע פאפערס, ווארום ווען א איד איז מקבל דעם הייליגן רבינ'ס דעת איז ער שוין נישט אינטרעסירט צי זוכן חטאים ביי זענעם, ער איז אינטרעסירט צו טרעפן די גוטס ביי זיך און צו טרעפן די גוטס ביי זענעם, ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב) דאס א איד דארף שטענדיג קוקן די גוטס וואס עס איז דא אין אים, און זיך דן זיין לבף זכות, און קוקן אויף די גוטס וואס איז דא אין זענעם און אים דן זיין לבף זכות.

אז וואויל איז דעם וואס ער איז זיך מתמיד, און באפלייסט זיך אין רבי'ן מיט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וואס נאר דאס הייסט התקרבות צום הייליגן רבי'ן, זאגס איז אלעס שקר.

דער עיקר אין התקרבות צום הייליגן רבי'ן איז צו לערנען זיינע ספרים, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אז פניו שכלו ונשמתו איז בתוך הספר. דער צדיק באהאלט זיין נשמה און זיין פנים אין זיין ספר, איבערדעם אז א מענטש וויל דערקענען דעם הייליגן רבי'ן, דארף ער אסאך לערנען זיינע ספרים, "ליקוטי מוהר"ן", "סיפורי מעשיות", "ספר המדות", און די שיחות, און ער זאל עס קענען אויסנווייניג, עס זאל זיין שגור על לשונו, דאס הייסט א אמת'ע ברסלב'ר חסיד, אבער אז נישט, לאזט ער זיך נארן, און ער נארט אן אנדערן.

אז וואויל איז דעם וואס ער לערנט יעדן טאג דעם הייליגן רבינ'ס ספרים מיט א געוואלדיגע התמדה, דעמאלט וועט זיך אים עפענען דער מוח און דעם שכל, און ער וועט זען אזעלכע זאכן וואס ער האט קיינמאל אין זיין לעבן נישט געחלומ'ט.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רנט

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר מסעי כ"ב תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אײך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

אײך מוז דיר באַמט זאָגן, עס איז מיר זייער שווער צו שרייבן אויף אידיש, ווייל אײך בין צוגעוואוינט שוין זיבן און פֿערציג יאר צו שרייבן נאר אויף לשון קודש.

אײך בעט דיר זייער, נעם זיך אין די הענט אריין, און זיי גישט צופאלן וכו', אפילו ס'גייט אויף דיר דורך וואס עס גייט אויף דיר דורך וכו', מיר האבן א גרויסן רבי'ן, וואס ער האט געזאגט "וואס האט איר צו זארגן אז אײך גיי פאר אײך" וכו', אײך האט ער געזאגט "דופיט אויף מיין פח" וכו', איבערדעם זאלסטו זיך נעמען אין די הענט אריין, זאלסט אנהויבן צו לערנען אסאך ליקוטי מוהר"ן ביז דו וועסט עס קענען אויסענווייניג, אלע סודות התורה ליגט אין ליקוטי מוהר"ן, ליקוטי מוהר"ן איז א שליסל אויף אלע ספרים, אז מען לערנט אסאך ליקוטי מוהר"ן, קען מען זיך מאכן א וועג אין זוהר הקדוש און אין תיקונים און אין אלע פתבי אריז"ל און זעלבסט פארשטענדליך אין אלע חסידישע ספרים.

איבערדעם זאלסטו זען צו לערנען זייער אסאך ליקוטי מוהר"ן, ביי אונז איז מען זיך נוהג אז מיר

ענדיגן יעדן חודש דעם ליקוטי מוהר"ן, עס איז איינגעטיילט
 בפּי דער חודש, עס איז נישט אזוי שווער, אז מען געוואוינט
 זיך צו גייט עס גרינג.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט זייער געוואלט
 אז מען זאל זיך באפלייסן אין זיין ספר ליקוטי מוהר"ן,
 און ער האט געזאגט "היינט אז דער ספר איז אויף דער
 וועלט, האב איך געוואלט אז מען זאל עס אסאך חזק, ביז
 מען זאל עס קענען אויסענווייניג" אויך האט ער געזאגט
 אז "זיין ספר איז א אתחלתא דגאולה", איבערדעם זאלסטו
 אסאך אסאך חזק ליקוטי מוהר"ן, ביז ס'זאל זיין שגור אויף
 דיין מזיל אויסענווייניג.

דער הייליגער רבי ברענגט אריין אין אונז אמונה פשוטה
 אין בורא כל עולמים, וואס דאס איז דער יסוד
 היסודות, מען זעט מענטשן זענען מפלפל וכו', פרעגן קשיות,
 און ענטפערן תירוצים וכו', אלעס איז גוט, אלעס איז פֿיין,
 נאר פשוטע אמונה דאס איז זייער שוואך.

דערפאר האט דער הייליגער רבי געשטעלט דעם דגוש
 אויף פשוטע אמונה, א איד דארף גלייבן אין
 בורא כל עולמים, און די אמונה זאל זיין ביי אים אזוי
 לויטער, אז ער זאל קענען רעדן פאר אים, יעדע זאך וואס
 ער דארף האבן זאל ער בעטן נאר פון אים, דאס הייסט
 שלימות אמונה, דאס א מענטש שפירט אז עס איז נישטא
 קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, און ער

שְׁפִירַט אִז בְּבִיכּוֹל אִז דָּא, עַר אִז מְחִיָּה וּמְתוּוּה וּמְקַיִים
 דִּי גֵאנְצֶע בְּרִיאָה, און אַלעס אִז אַלקוֹת, און אַלקוֹת אִז
 אַלעס, אויף אַזא אופֿן וואס דער מענטש דארף האבן פֿעט
 ער נאר אים, וואס ער דארף האבן רעדט ער זיך דורך
 מיט אים, דאס אִז שְׁלִימוֹת אַמוּנָה, ווארום דער הייליגער
 רִבִּי זָאגט (ליקוטי מוֹתֵרִין חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) וּבְאַמְתִּי, ווען אַ מענטש
 זאל האבן דער אַמְתֵּר אַמוּנָה אִז דער בורא פֿל עולמים
 אִז דָּא מיט אונז ביי אונז לעבן אונז, און ער הערט צו
 יעדעס ווארט וואס מיר רעדן, וואלט מען מוֹרָא'דיג מקפיד
 געווען און מדקדק געווען אויפֿן דאווענען ווי מען דאווענט,
 און מען וואלט שטענדיג גערעדט צו אים, נאר מחמת דער
 מענטש האט נישט קיין לויטערע אַמוּנָה, איבערדעם קומט
 אים אַן זייער שווער דאס רעדן צו אים, און דאס דאווענען
 אִז פֿיל מיט מחשבות זרות וכו' וכו'.

איבערדעם דארף מען פֿעטן אסאך אויף אַמוּנָה, און אִז
 מען זאל זוכה זיין צו לויטערע אַמוּנָה, און
 אִז מען פֿעט ווערט מען געהאלפֿן, דער בורא פֿל עולמים
 ווארט אים אִז אונז זאל מיר פֿעטן יעדע זאך וועט ער
 אונז געבן.

אז וואויל אִז דער מענטש וואס ער געוואוינט זיך צו, צו
 רעדן צום בורא פֿל עולמים, און וואס ער דארף האבן
 פֿעט ער אים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רס

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר מְסַעֵי כ"ב תְּמוּזַת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעַן בְּרִיוּן.

דָּאָם וּוּאָס דוּ שְׁרִיִּיבְסֵט אָז דָּאָס אַ עֵינן הָרַע אִיז אַ בְּאַבְע
מַעֲשָׂה וְכוּ', מֵעַן טָאָר נִישְׁט אַזוּי רַעְדֵן, וּוִייל
מִיר בְּעֵטָן יַעֲדֵן טָאָג גְּלִיידִ אַיַנְדֶּרְפֶּרִי נֶאָךְ דִּי בְּרָכוּת, אָז
דְּער בּוּרָא כָּל עוֹלָמִים זָאל אַוּנוּ אָפֶהִיטָן פֿון אַ עֵינן הָרַע,
זַעט מֵעַן אָז ס'אִיז נִישְׁט אַזוּי פֿשוּט, וּבְפֶרֶט דִּי תו"ל זָאָגן
(בְּבֵא מְצִיעָא קו:) תַּשְׁעִין וְתַשְׁעָה מִתִּין בְּעֵינן רַעָה וְאַחַד בְּדֶרֶךְ
אַרְצֵי; דָּאָס הֵיִסֵּט גֵּיין אָון גֵּיִנְצִיג מְעַנְטִשֵׁן שְׁטאַרְבֵּן פֿון אַ
שְׁלֵעכְט אַוּיג, אָון נָאר אַיַנְעֶר פֿון הוּנְדֶּרֶט שְׁטאַרְבֵּט אַ
נֶארְמאַלן מִיְתָה. וּוִידֶערוּם זָאָגן דִּי תו"ל (תְּנַחֲמָא מִקִּין) אִין קָשָׁה
מֵעֵינן הָרַע; ס'אִיז נִישְׁט אַז אַ שְׁוֹעֶרֶע זָאָךְ וּוִי אַ עֵינן הָרַע.

אַון מִמִּילָא זָאלְסֵטוּ נִישְׁט רַעְדֵן אַזוּי, אַז עָס אִיז אַ בְּאַבְע
מַעֲשָׂה וְכוּ', מֵעַן דֶּאָרְף זַיַּעֲר אַכְטוּנג גַּעבֵן פֿון עֵינן
הָרַע, הֵן מֵעַן זָאל נִישְׁט גַּעבֵן יַעֲנַעֵם קִיין עֵינן הָרַע קִיין
שְׁלֵעכְט אַוּיג, אָון הֵן מֵעַן זָאל זִיךְ נִישְׁט גַּעבֵן קִיין שְׁלֵעכְט
אַוּיג, דָּאָס הֵיִסֵּט אַ מְעַנְטִשֵׁן זָאל זִיךְ נִישְׁט צוּבְרַעֲבֵן אָון
זָאל נִישְׁט זָאָגן אַז עַר קַעַן נִישְׁט, ס'אִיז נִישְׁט אַז אַ זָאָךְ.

דְּער עִיקָר אִיז, פֿאַרְהוּילן אַלְסֶדִינג פֿון אַן אַנְדֶּרֶן, וּוּאָרוּם
דִּי תו"ל זָאָגן (פֶּדְרֵשׁ אַנְדֵּה) אִין לֶךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת;

ס'איז נישטא קיין בעסערע זאך ווי פארהוילנקייט און באשיידנקייט, מען דארף נישט ארויסנעמען יענעם די אויגן, יענער זאל נישט זען און קוקן זכו' וכו'.

מען זאגט נאך פון הייליגן בעלזא רב, רבי ישכר דוב זי"ע, אויב איינער פרעגט אויף א מקור אין אידישקייט, ווי שטייט דאס? דארף מען וויסן אז דאס איז פירות און אפיקורסות, ווארום וואס עס איז אנגענומען ביי אידישע קינדער האט א מקור אין די תו"ל, אז א מענטש לערנט נישט איז ער אן עם הארץ, ווייסט ער נישט אז ס'שטייט. איבערדעם טאר מען נישט שפעטן פון קיין שום מנהג, ווארום אלעס האט א יסוד אין די תורה הקדושה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רסא

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר מסעי כ"ב תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב נישט קיין ווערטער דיך אפצולויבן אויף דעם וואס דו טוהסט, די גרעסטע מצוה וואס עס קען נאר זיין, איז זיין א מזוזה את הרבים, ווי דער הייליגער תנא זאגט (אבות פרק ה') כל המזוזה את הרבים, אין חטא בא על ידו; און דער גרעסטער זכות הרבים איז, מקרב זיין אידן צום בורא כל עולמים, און אריינלייגן אין זיי אמונה פשוטה,

זיי זאלן שפירן אז דער בורא פל עולמים איז דא, און אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, און אריינלייגן אין זיי א חשק צו לערנען תורה, עס איז נישטא נאך א גרעסערע זכות מער פון דעם, און דאס טוהסטו מיט דעם וואס דו דריקסט אפ דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און עס ווערט צושפרייט אין דער וועלט.

עס איז ליידער דא היינט אזויפיל צופראכענע און געפאלענע מענטשן וואס זיי דארפן האבן נאר התחזקות, און דאס באקומען זיי פון די הייליגע ספרים וואס דו דריקסט, דו ביסט זיי פשוט מחיה, איבערדעם דארפסטו זיך מיט דעם זייער זייער פרייען.

וועגן די חובות וואס דו ביסט שילדיג וכו', און מען איז דיר שילדיג וכו', דארף איך דיר זאגן, דאס דער הייליגער רבי האט געזאגט, מען דארף זיך זייער היטן פון חובות, נישט זיין קיין בעל חוב, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) עס איז בעסער צו זיין א בעל חוב פאר זיך, ווי איידער צו זיין א בעל חוב פאר יענעם; דאס הייסט, איך דארף יעצט קויפן בגדים וכו', איז בעסער צו ווארטן ביז ער וועט האבן געלט, און דעמאלט קויפן, ווי איידער ער זאל קויפן און זיין א בעל חוב פאר'ן געוועלבער (סטאר קיפער).

מען דארף זייער בעטן דעם בורא פל עולמים מען זאל נישט זיין קיין בעל חוב, וואס דאס שטערט זייער

שְׂמֵאָרְק אין עבודת השם, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות השוכה סימן מ"ו) מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב.

עס טוט מיר זייער ווי צו הערן דאס מענטשן זענען דיר שולדיג חובות וכו', אויף דעם דארף מען אויכעט אכטונג געבן, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות ממון סימן ע"ז) מי שעושה מעשיו במהירות בלי ישוב הדעת נעשה בעל חוב; איבערדעם איידער די פארגסט אנוועק יענעם, טראכט גוט אריין אויב ער וועט דיך אמאל באצאלן?

עס ווערט דערציילט דאס אמאל האט דער הייליגער רבי נתן געפרענגט צום רבי'ן זיין זוהן ר' שכנא, און אויף ר' נפתלי האט געפרענגט זיין זוהן ר' אפרים, (זיי זענען דעמאלט געווען קליינע קינדער), און דער הייליגער רבי האט זיי פארהערט וואס זיי לערנען, האבן זיי גענטפערט די דינים פון הל'ה און המל'ה, האט דער הייליגער רבי געפרעגט ר' שכנא וואס איז בעסער צו זיין, א מל'ה, אדער א ל'ה, האט ר' שכנא גענטפערט א מל'ה, האט אים דער הייליגער רבי געפרעגט און וואס איז אז מען צאלט נישט צוריק? האט ער נישט געוויסט וואס צו ענטפערן, האבן אונזערע לייט דערציילט דאס אזוי איז מקויים געווארן ביי ר' שכנא, ווען ער איז עלטער געווארן און ער האט חתונה געהאט און ער פלעגט פארבארגן מענטשן געלט, האט מען אים קיינמאל נישט צוריק געגעבן, איבערדעם דארפסטו זייער אכטונג געבן אויף די זאך.

שְׂטאַרַק זיך וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער בורא
 כל עולמים וועט מיט דיר טון, ווארום ווער עס
 איז עוסק בזכות הרבים, העלפט אים דער בורא כל עולמים
 ביים סוף און ער זעט אפענע נסים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רסב

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר מסעי כ"ב תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

כאַטש איך בין צוגעוואוינט קרוב צו זיבן און פערציג יאר
 צו שרייבן אויף לשון קודש, אבער לעצטנס האב
 איך אנגעהויבן צו שרייבן אויף אידיש, ווייל איז זעה ווי
 וויכטיג איז צו ענטפערן אויף אידיש, וואס דאס איז מער
 שגור בפיהם פון אחינו בני ישראל דא אין אמעריקע.

לדעתי האט עטץ געמאכט א טעות וכו', מען גייט קיינמאל
 נישט אריין אין א באנגעלוי קאלעני ווי ס'איז נישטא
 קיין בית המדרש, ובפרט איינער האט א ישיבה דארף ער
 שוין וויסן פון פאראויס, ווי וועלן די בחורים לערנען? און
 ווי וועלן זיי דאווענען? נאר וואס איז געווען איז געווען וכו',
 מען לערנט זיך שטענדיג פון די טעותים וואס מען מאכט
 אין לעבן, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לערנט זיך

אָפּ פּוֹן זײַנע טעותים, און ער איז מודה אז ער מאכט טעותים, ווארום דער גרעסטער צרה פון א מענטש איז, ווען ער האלט אז ער האט נישט געמאכט א טעות וכו' און ער איז גערעכט וכו', מען דארף אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים אז ער זאל אין אים אריינשיינען דעם אמת'ן אמת, וואס דאס איז געטליכקייט, וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, נאר דאס איז אמת, אלעס אויסער דעם איז שקר, און אז א מענטש געמט דאס אריין אין זיך דעמאלט האט ער שוין נישט אינזינען קיין ישות און גאווה און גדלות וכו' וכו', און דעמאלט וועט ער זיך מיט קיינעם נישט קריגן, נאר ער וועט זיין שטענדיג פרייליך, און ער וועט אריבערגיין די שמחה אויף יענעם אויבעט.

איך האב געהאט געזאגט פאר ... גרו יאיר אז פאר צען טויזענט דאללער אריבער פירן אן אלטע צובראכענעם טרעילער, איז שוין געווען גרינגער פאר די געלט צו קויפן האלץ (פליי וואד) און אויפבויען פיר ווענט מיט א דאך מיט א פלאר, און ס'איז שוין דא א פארטיגע בית המדרש, נאר ער האט מיר יעצט גערופן אז עס וועט קומען ... וכו', דארף מען עס מאכן נאכדעם ווען ער וועט אוועקגיין.

אבער על פל פנים עפעס דארפט איר טון, ווייל מילא יעצט די היצן זענען גרויס איז אויבעט זייער שווער, אבער וואס וועט עטץ טון ווען עס וועט אנהייבן צו רעגענען

וכו' ? דעמאלטס קען מען נישט זיין אינדרויסן בשום פנים ואופן, איבערדעם טראכט איך אז נאכדעם וואס ער וועט אוועקגיין קענט עטין אין א פארשטיפטן פלאץ אויפבויען אפילו פראבעזאריש ביז איבערן זוממער וואס איז סך הכל זעקס וואכן.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך נעמען אין די הענט אריין, און זאלסט זיין גאר פרייליך, און זאלסט אריינשיינען אין די בתורים גאר שמחה, ווארום שמחה דאס איז די גאולה, ווארום ביים בורא פל עולמים שטייט (דברי הימים א' ט"ו) "עוז וחדנה במקומו", דארטן איז גאר דא שמחה.

איבערדעם אויב איינער איז פרייליך איז ער גאנט צום בורא פל עולמים, להיפך חלילה וחס אז ער איז בעצבות אין טרויעריגקייט וכו' וכו' פאלט ער אריין אין די טומאה, וויסן דארפסטו וויסן, דאס די קדושה איז שמחה, און די טומאה איז עצבות, איבערדעם דארף מען זיך גייטן צו זיין פרייליך, כאטשע ס'גייט איבער וואס עס גייט איבער אלע צרות שבעולם, ווארום ס'איז נישטא קיין מענטש וואס ער זאל נישט האבן קיין פעקל צרות, יעדער מענטש האט צרות, גאר ער מיינט אז זיין צרה איז די שטארקסטע און די הארבסטע צרה וכו' וכו', און ער קוקט אויף יענעמ'ס צרה אזוי ווי ס'איז גארנישט וכו', אבער ס'איז נישטא אזא זאך, יעדן איינעמ'ס צרה איז די גרעסטע צרה.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ח) אויפן פסוק (תהלים ד') "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי" דאס אין די צרות דארף מען טרעפן גרויסע הרחבות, און אזוי האט זיך געפירט דוד המלך, מיט אלע זיינע צרות און יסורים און מרירות און מחלוקת וואס ער האט נאר געליטן, פון ליצנים און רודפים וואס זיי האבן אים גערודפט און געמאכט פון אים ליצנות, ווי די חז"ל זאגן מורא'דיגע זאכן וואס דוד המלך איז אלץ דורכגעגאנגען פון רשעים ארורים וכו' וכו'.

די חז"ל זאגן (מדרש שוחר טוב תהלים ד') אויפן פסוק (תהלים ד') "עד מה כבודי לכלימה" אתם מבלימין אותי וקוראין אותי בן ישי, ואין לי שם? עד מתי אתם מחרפין אותי אחר דברים של הבל וריקנות? מה אתם סבורין על ידי שנסתלקו מלכותא דשעה? הרי הוא קיימת לעולם; מען האט אים געשפעט פון אים, מען האט פון אים געמאכט ליצי ליצנות, און פונדעסוועגן האט ער זיך דערהאלטן, און ווער האט אויף אים געקריגט? זאגן די חז"ל (מדרש שוחר טוב תהלים ג') אויפן פסוק (תהלים ג') "רבים אומרים לנפשי" זה דואג ואחיתופל שהיו רבים בתורה, ומה הם אומרים "אין ישועתה לו באלקים"; דואג און אחיתופל זענען געווען פון די סנהדרין, און זיי האבן גערודפט דודן עד לחרמה, ביז זיי זענען פארשניטן געווארן.

שטעל זיך פאר אויב היינט זאל זיין רע-בנים אזוי ווי דואג און אחיתופל וואלט זיך די וועלט געשאקלט וכו' וכו', ווער זאגט דאס דו ביסט דאך דורכגעגאנגען די אלע ביונות און שפיכות דמים וכו'.

אִיבְעֶרְדֶּעם דאַרפֿסטו זיך זען זייער צו דערהאַלטן, נישט
 אַראַפּפּאַלן פון קיין שום זאַך, און דו זאַלסט
 מַחֲזֹק זיין אלע בַּחֲוָרִים, און דער עיקר הַתְּחֻזָּקוֹת, זיי
 אַרײַנגלייגן אַ הַתְּמָדָה זיי זאַלן לערנען אסאך מִשְׁנֵיֹת, ווארום
 מִשְׁנֵיֹת האט אין זיך אַ מוֹרָא'דיגן געטליכן כּח, שֶׁשָּׂה סְדְרֵי
 מִשְׁנָה ווערט געברענגט עטליכע מאל אין זוהר אז מלאך
 מַט"ט איז מלוכש אין דעם, דאס הייסט אפילו אַ מענטש
 האט געזינדיגט וכו', אָפּער ווען ער איז מתמיד בלימוד
 מִשְׁנֵיֹת, איז דער מלאך מַט"ט וואס דאס איז דער מלאך
 וואס ער ברענגט ארויף די תפילות פון די אידן אויבן וכו'
 וכו' איז מלמד זכות אויף דעם וואס ער לערנט אסאך
 מִשְׁנֵיֹת, און אויסער דעם זאגן די תו"ל (ויקרא רבה פרשה ז' סימן
 ט) אין כל הנגלות הללו מתבנסות אלא בזכות מִשְׁנֵיֹת.

אִיבְעֶרְדֶּעם זאַלסטו אַרײַנגלייגן אין די בַּחֲוָרִים הַתְּמָדָה
 בלימוד מִשְׁנֵיֹת, זיי זאַלן ענדיגן וואס מער
 מִשְׁנֵיֹת, און דאס געבט אַרײַן אַ לעכטיגן חשק צו לערנען
 אלע לימודים פון די תורה הקדושה, סיי בבלי, סיי ירושלמי,
 סיי תוספתא, סיי רמב"ם, סיי טור און שולחן ערוך, אז
 וואויל איז דעם וואס ער לאזט זיך נישט נארן.

אִיךְ בעט דיר זייער זאַלסט זיך געמען אין די הענט אַרײַן,
 און זאַלסט זיין פֿרייליך, און ווארף ארויס פון דיר אלע
 ספיקות, און אלע ביטערניש וכו' וכו', אִיךְ פארשטיי דיך
 גאנץ גוט וואס דו מאכסט מיט, פאר גארנישט און נישט,

בְּיָמֵי בְּזִיזוֹנוֹת וְוַאס מָעַן הָאֵט דִּיךְ נֶאֱכָנְעֶשְׂרִינְגן אויף די גאַסן,
פאַר וואס? און פאַר ווען? דער תירוץ איז, ווייל דער סמ"ך
מ"ם זעט אין דיר אַ שְׂטֵעֵר פאַר זיין אַרְבַּעַט, עַר הָאֵט אַלֶּע
בְּנֵי הַנְּעוּרִים בֵּי אִים אִין קַעֲשֶׁעֲנֶע, און דו נְעַמְסֵט זיי אַרויס
פֿון זיין קַעֲשֶׁעֲנֶע, אַוּדַאי ווערט עַר ווילד און מְשׁוֹנֶע.

אַיִבֶּעֶרְדֶּעם זאַלסטו מְמַשִּׁיךְ זיין אין די הייליגע עֲבֹדָה,
מִקְרַב זיין בְּנֵי הַנְּעוּרִים צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
וועסטו זען גְרוֹיֶסע ישועות, און דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וועט
מיט דיר טון גְרוֹיֶסע נְסִים, אַזוי ווי דו האָסט גֶעזען בְּחוּשׁ,
הָאָסֵט אויפֿגעבויעט אַזאַ שׁיִינֶעם בֵּית הַמִּדְרָשׁ, און
אויפֿגעשְׂטֵעֶלֵט אַזאַ שׁיִינֶע ישיבה, און אַ שׁיִינֶע תּלְמוּד
תּוֹרָה, וְוַאס דָּאס איז זיכער גישט קיין דְרָךְ הַטְּבַע, ס'איז
אַ אַפֿענֶע נֶס, אַזוי וועסטו זען נאָך נְסִים.

נָאֵר שְׂטאַרק זיך אין אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
און זאַלסט זינגען מיט די בְּחוּרִים נִיגוּנִים פֿון אַמוּנָה,
און אַכְטוּנֶג געבן זייער גישט נאַכמאַכֵן די אַלֶּע זינגערס
און שְׂפָרִינגערס וְכוּ' וְכוּ', וְוַאס דָּאס איז עֲכַטֶּע הוֹלָלוֹת
וְכוּ' וְכוּ', נָאֵר נִיגוּנֵי דְבִיקוּת, זיין דְבוּק אין בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים, וְוַארום ס'איז גישטאַ קיין פֿעסערע זאַך ווי דער
מְעַנְטֵשׁ קלעבט זיך צו צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, עַר איז זיך
מְצִייר עַר מַאֲלֵט זיך אַויס אין זיין דַּעַת אין זיין מַחַ, אַז
די גאַנצע וועלט איז געטליכקייט, און געטליכקייט איז דער
גאַנצער וועלט.

גְּלִיב מִר ס'אִיז גִּישְׁמָא קִיין גֵּרעסֶערער תּעֶנוּג פֿון דַּעם,
 וואס דער מענטש שפּירט געמליכקייט פֿון יעדע
 פֿרט פֿון פֿרטי הַבְּרִיאָה, און ער זינגט שירות וְתִשְׁבַּחֹת
 פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און ער גִּיסט זיך אויס דאס האַרץ
 מיטן תְּהִלְמִ'ל פֿון דוד הַמֶּלֶךְ, עד פֿדי פֿךּ אז די תּוֹ"ל
 זאָגן (מִדְּרַשׁ שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים א) מִשָּׁה נָתַן חַמְשָׁה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה
 לְיִשְׂרָאֵל, וְדוּד נָתַן חַמְשָׁה סְפָרִים שֶׁבְּתִהִלִּים לְיִשְׂרָאֵל; קען
 מען פֿאַרשְׁטִיין דאס גרױסקייט פֿון דַּעם תְּהִלְמִ'ל, דער
 הייליגער רִבִּי הָאֵם גֵּעֲזָאָגט (ליקוטי מוֹתְרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) אז
 תְּהִלִּים אִיז מְסוּגָל לְתִשׁוּבָה; אַיבֶּערֶדעם דאַרף מען אַרײַנגִלײַגן
 א חֶשֶׁק אִין די פֿחורִים זײ זאָלן אויכעט זאָגן תְּהִלִּים.

און וויסן דאַרפֿסטו וויסן דאס מ'שניות און תְּהִלִּים, אִיז די
 ראשי תיבות מ"ת, וואס באַגלייט דעם מענטש אין זיין
 לעבן? משניות און תְּהִלִּים וכו'. וואס באַגלייט דעם מענטש
 נאכן טויט? משניות און תְּהִלִּים. וואס היט אָפּ דעם מענטש
 אין זיין קבר? משניות און תְּהִלִּים. אַיבֶּערֶדעם אִיז פֿדאי
 אַרײַנצוּבֶרענגן אין די פֿחורִים א געוואלדיגער תּשׁוּקָה צו
 לערנען זייער אסאך משניות יעדן טאג אָן חֲכָמוֹת, און זאָגן
 אסאך תְּהִלִּים אָן חֲכָמוֹת, אזוי וועלן זיי אויסקלעשן דעם
 פייער פֿון די אלע תּאַוֹת וואס עס פֿרענט אין זיי.

דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זאל דיר העלפֿן זאָלסט האָבן
 הַצְּלָחָה.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

 רסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר מְסַעֵי כ"ג תְּמוּזָה ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלִטָּן דִּיין בְּרִיוּן.

אֲזוּי ווי דו האָסט מיר געשריבן דאָס דו האָסט זייער
 לִיב ווען איך זאג דיר אָפּען וואָס צו פֿאַרעכטען און
 ווי אַזוי זיך צו פֿירן וכו' וכו', הָאֵב אִיךְ זיך מִיִּשְׁבֵּב געווען
 אִיךְ וועל דיר שְׂרִיבֵן אַפֿאַר נְקוּדוֹת כְּדֵי עִם זאל זיין אַ
 תּוֹעֵלֶת פֿאַר דיר, און פֿאַר יעדן אַיינעם וואָס ער פֿירט
 אַ תּלְמוּד תּוֹרָה.

וויסן דאַרפֿסטו וויסן דאָס דער הייליגסטער זאך ביי די
 אַידישע קינדער איז תּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וואָס
 נאָר אין זייער זכות שטייט דער וועלט, ווי די תּוֹ"ל זאָגן
 (פּלָה רַבְתֵּי פֶּרֶק ב') תּאֲנָא בְּכָל יוֹם מְלָאךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם וּלְהַפְּכוֹ לְכַמּוֹת שְׁהִיָּה, אֲלֵא
 בֵּינוֹן שְׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּבֵל בְּתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
 וּבַתְּלִמּוּדֵי חֲכָמִים שְׂיוֹשְׁבֵי בְּבֵתֵי מְדַרְשׁוֹת, מִיַּד נְהַפְּךְ
 בְּעִסּוֹ לְרַחֲמִים.

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון קינדערלעך וואָס זיי
 לערנען תּוֹרָה אין חֶדֶר, ווי חָשׁוּב דאָס איז, אַז מען
 מאַכט אױף אַ תּלְמוּד תּוֹרָה דאַרף מען וויסן אַז מען לערנט

יעצט נישט מיט קינדערלעך נאר מיט הייליגע נשמות, און די שכינה איז דארטן.

איבערדעם דארף מען נעמען מלמדים נאר יראי השם
 וואס זיי געבן זיך אפ מיט די קינדער, און זיי לערנען מיט זיי אל"ף בי"ת, און מען לערנט זיי אויס ווי צו דאווענען אין סידור, און מען לערנט מיט זיי חומשי, און מען לערנט מיט זיי משניות, און מען לערנט מיט זיי גמרא וכו', דאס הייסט די יונגע קלאסן מוזן זיין אפגעטיילט איינס פון דעם אנדערן, ביתה א' איז די וויכטיגסטע ביתה, מען לערנט אויס די קינדער אל"ף בי"ת, און ווי צו צאמשטעלן ווערטער ביז זיי זאלן קענען דאווענען אין א סידור, און זאגן די ברכות, די קלאס איז נאר וויכטיג, מען קען נישט נעמען א מלמד וואס שפילט זיך אפ מיט די קינדער און ביים סוף קענען זיי אפילו נישט קיין עברי וכו' און זיי בלייבן בעלי מומין אויפן גאנץ לעבן, ווי דו אליין האסט שוין געזען דערוואקסענע בחורים וואס זיי קענען נעבעך נישט קיין עברי וכו'.

איבערדעם ביתה א' מוז זיין נאר איין קלאס נישט מיטן גרעסערע קינדער צום ביישפיל אריינלייגן
 קינדער פון פתה ב' אדער ג' וכו', דאס וועט נישט ארבעטן, און די קינדער וועלן בלייבן בעלי מומין אויפן גאנץ לעבן, איבערדעם ביתה א' מוז זיין א עקסטרע קלאס, אפילו עס זאל נישט זיין דארטן נאר צוויי אדער דריי קינדערלעך.

אזוי אויך פֿיִתְה ב' דארף זיין אן עקסטרן מלמד וואס וועט אנהייבן לערנען מיט די קינדער חומש (ביי אונז חסידים לערנט מען נאר די פֿרשת השבוע, נישט כסדרן). די קלאס פֿיִתְה ב' דארף אנהייבן צו לערנען איין פֿסוק און ביזן סוף יאר דארפן די קינדערלעך שוין קענען צווישן אכצן און צוואנציג פֿסוקים, פארשטייט זיך מען דארף האבן אסאך געדולד, און דעם ערשטן פֿסוק דארף מען חזרן אן א שיעור מאל, זאגן דעם פֿסוק מיט טייטש, און דער עיקר איז אז די קינדערלעך זאלן שרייען מיט א ברען דעם פֿסוק, און פארשטייט זיך דער מלמד דארף זיי דערציילן די פֿרשה פון די וואך דאס די קינדער זאלן וויסן וואס עס רעד זיך די פֿרשה.

פֿיִתְה ג' דארף שוין לערנען מער פֿסוקים יעדע וואך, ווארום זיי זענען שוין צוגעוואוינט פון פֿיִתְה ב', אבער זיי דארפן אנהייבן צו לערנען משניות אויכעט, מען הייבט אן איין משנה, און מען חזרט עס איבער אן א שיעור מאל ביז זיי קענען עס אויסענווייניג, און נאכדעם נעמט מען נאך א משנה און נאך א משנה, אלץ שטייטלעך, מען דארף נישט יאגן, קליינע קינדער מוזן קענען און פארשטיין וואס זיי לערנען.

(עס איז דא וואס זיי לערנען משניות מיט די קלאס בבא מציעא וכו' אבער אויך האלט אז עס איז פֿראי צו לערנען א מסכת וואס עס וועט זיין נאנט צו זייער קעפעלעך)

צו פֿאַרשטיין, און אויסמאַלן, צום ביישפּיל מסַכַּת סוּכָה, ס'איז היינט דא צו קריגן משנאות מסַכַּת סוּכָה מיט בילדער אויף יעדע משנאה, אזוי קען יעדער קינד פֿאַרשטיין וואס ער לערנט, און עס וועט זיין פֿאַר אים אויסגעמאלען ווי אזוי א סוכה זעט אויס, און וואס איז פֿאַר, און וואס איז פֿסול וכו' וכו').

און פֿיטע ד' דארפֿן שוין אָנהייבן צו לערנען גמרא, מען הייבט אָן צו לערנען פֿאַרק המניח לאנגזאם אפֿאַר שורות, און מען איז דאס גוט גוט מסביר, און מען חזרט עס איבער אָן א שיעור מאל, ביז די קינדער קענען דאס אויסענווייניג, די פיר פֿיטות, פֿיטע א', פֿיטע ב', פֿיטע ג', פֿיטע ד', דארפֿן האבן עקסטערע מלמדים, נישט מיטן קיין קלאסן, אויב מען וויל האבן הצלחה מיט די קינדער, אפילו אין יעדע קלאס וועט נישט זיין מער ווי צוויי דריי קינדערלעך דארף מען אויבעט האלטן מלמדים, די אלע גרויסע תלמוד תורה'ס האבן אזוי אָנגעהויבן, עס איז געווען זייער שווער צו צאלן עקסטערע מלמדים, ווייל ס'איז געווען ווינציג קינדער אין יעדע קלאס, אפֿער פֿונדעסטוועגן זענען זיי געווען עקשנים, זענען די קינדער געשטיגן און געקענט לערנען.

(פֿאַרשטייט זיך אז יעדע קלאס מוז אויבעט לערנען חומש פֿון די וואכעדיגע סדרה, פֿיטע ב' הייבט שוין אָן צו לערנען די אותיות פֿון רש"י און אפֿאַר

ווערמער ביז א פסוק רש"י, ביתה ג' הייבט שוין אן צו לערנען מער פסוקים רש"י, ביתה ד' לערנט שוין נאכמער פסוקים רש"י [פארשטייט זיך נאר די רש"י'ס וואס עס רעדן נישט פון דקדוק, בדי די קינדער זאלן פארשטיין די רש"י פון די פסוקים].

די פיר ביותות איז די וויכטיגסטע אין לעבן פון א אינגל, אויב מען וויל אז דאס קינד זאל אויפֿוואַקסן א יודע ספר מוז מען לייגן א דגוש אויף די ערשטע פיר מלמדים, אונדאי און אונדאי קאסט דאס געלט, אבער מען דארף אינגינען האבן די תועלת פון די קינדער, נישט פון געלט, אָדער וואס אנדערע זאגן וכו' וכו'.

איך האב אזוי אנגעהויבן מיט א תלמוד תורה אין יבנאל, און געהאט אויסנאם הצלחה, און פארנעם נישט דאס איז קינדער פון ספרדישן אפשטאם, אויך קינדער פון בעלי תשובה וכו' וואס ליידער זיי זעהן נישט א ביישפיל פון די זיידעס מיט די באפעס וכו', וואס זיי זענען ליידער דערנוויל אינגאנצן פריי, מחללי שבתות, אוכלי טריפות לא עלינו וכו', פונדעסטוועגן האב איך אוועק געשטעלט אין די פיר קלאסן גוטע ערליכע מלמדים, וואס יעדער איינער האט זיך אפגעגעבן מיט זיין קלאס, אזוי האבן די קינדער געהאט הצלחה.

אונדאי און אונדאי איז דא די אלטע קשיא "כסף מנלן"? אבער אויב מען וויל האבן הצלחה מיט א תלמוד תורה, מוז מען אזוי אנהייבן, אנדערש וועט עס נישט גיין.

בִּיתָהּ ה' פֶּאֶרְשֵׁיטִי זֶיךָ לְעֶרְנֵעַן שׁוֹיִן מְעַר חוֹמֶשׁ רִשׁ"י
 אֹן מִשְׁנִיֹּת אֹן גְּמָרָא, דְּעִמְאֵלְט קֶען מְעַן זִי
 צוֹנְעוואוֹינְעַן זִי זְאֵלֵן אָנְהִיבֵן ווען זִי הָאבֵן א פֶּרִייעַ צִיט
 זְאָגֵן מִשְׁנִיֹּת בְּסִדְרֵן, נִישְׁט פֶּרִיעַר בְּשׁוּם פֶּנִים וְאֹפֵן, אֹן
 אוֹיבֶעט נָאר מִשְׁנִיֹּת זְאֵלֵן זִי זְאָגֵן אִין דִּי פֶּרִייעַ צִיט אָפֶּער
 נִישְׁט גְּמָרָא זְאָגֵן.

בִּיתָהּ ו' לְעֶרְנֵט מְעַן שׁוֹיִן מְעַר חוֹמֶשׁ מִיט רִשׁ"י מִיט
 מִשְׁנִיֹּת מִיט גְּמָרָא, אֹן דְּעִמְאֵלְט קֶענְען זִי אָנְהִיבֵן
 צו זְאָגֵן שׁ"ס נָאר אִין דִּי פֶּרִייעַ צִיט, אוֹיב מְעַן שְׁטֵעֵלְט
 אוֹיף א חֶדֶר אוֹיף אַזאַ אֹפֵן, הָאבֵן דִּי קִינְדֶּער אַ אוֹיסְנאַם'דינְע
 הַצְּלָחָה, אִיךָ הָאב דָּאס גֶּעזֶען בִּי מִיר אִין יבְנֵאֵל, דִּי זַעקֶם
 בִּיתוֹת זַענְען יְסוּד הַיְסוּדוֹת פֿון אַ אִידיש קִינְד, אֹן אוֹיב
 מְעַן ווִיל אַז זִי זְאֵלֵן אוֹיפֿוואַקֶסן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֹן עֶרְלִיבֶע
 אִידישֶׁע קִינְדֶּערֶלֶעךָ, דֶּארף מְעַן נָאר אַזוֹי זֶיךָ פִּירֵן.

פֶּאֶרְשֵׁיטִי זֶיךָ אַז מְעַן דֶּארף זִייעַר אַכְטוֹנִג גֶּעבֵן וואַספֿאַראַ
 מְלַמְדִים מְעַן נֶעמְט, בְּשׁוּם פֶּנִים וְאֹפֵן טָאר
 מְעַן נִישְׁט נֶעמְען קִיין בְּחוּרִים פֿאַר מְלַמְדִים, ווי דִּי חו"ל
 זְאָגֵן (קִידוּשִׁין פּב). לֹא יִלְמַד אָדָם רְנוּק סוֹפְרִים [עֵיין רִשׁ"י, לֹא
 יִלְמַד רְנוּק סוֹפְרִים: רְנוּק פֶּנּוּי בְּלֹא אִשָּׁה. סוֹפְרִים: מְלַמְדֵי
 תִּינוּקוֹת, בְּלוֹמֵר לֹא יִרְגִיל רְנוּק עֲצֵמוֹ לְהִיּוֹת מִן הַסוֹפְרִים
 וכו'], אֹן אַזוֹי ווערֶט גֶּעבֶּרֶענְגֶט אִין שׁוֹלְחָן עֶרוּךְ (אבֵּוּ הַעֲזֵר
 סִימֵן כ"ב סעיף ב) מִי שֶׁאִין לוֹ אִשָּׁה לֹא יִלְמוּד תִּינוּקוֹת, מִפְּנֵי
 שְׂאֵמוֹת הַבָּנִים בָּאוֹת לְבֵית הַסֵּפֶר לְבְנֵיהֶם, וְנִמְצֵא מִתְגַּרְהַ
 בְּנָשִׁים וכו', עֵיין שָׁם.

בכלל טארן זיך נישט בחורים זיך דרייען בשום פנים ואופן צווישן די קינדערלעך, [ס'איז צוויי עקסטרערע וועלטן, בפרט גרויסע בחורים וואס זיי האבן ליידער דורכגעפאלן וכו' און זיי באפן זיך צוריק און זיי זענען עוסק אין גירסא משניות גמרא וכו' וכו', דאס האט נישט צו טון מיט קינדערלעך וואס זיי הייבן יעצט אן זייער לעבן].

עס איז שטרענג פארבאטן דאס בחורים זאלן זיך דרייען צווישן קינדערלעך, ומכל שפן נישט שפילן זיך מיט זיי, ובפרט היינטיגע צייטן וואס עס איז א הפקר וועלט דארף מען היטן די קינדערלעך זיי זאלן זיך נישט מיטן מיט בחורים וכו', אפילו א במקום (סאבסיטוט בלע"ז) טאר נישט זיין א בחור.

ווען די קינדערלעך עסן טאר אויך נישט זיין דארטן קיין בחורים, נאר א מלמד זאל אכטונג געבן אויף זיי, און בענטשן מיט זיי, (אויכעט יעדע קלאס לויט איר שטייגער, די ערשטע קלאס קען נישט בענטשן נאר די ערשטע ברכה, און אזוי די צווייטע קלאס, ביז די דריטע קלאס קען שוין בענטשן דאס גאנצע בענטשן).

ווען מען ברענגט די קינדער צום חדר, און ווען מען נעמט זיי אהיים פון חדר מיט א באס, טאר אויך נישט א בחור זיצן און אכטונג געבן אויף די קינדער, ווארום די מאמעס ווארטן אפ און דאס גייט אריין אויכעט אין כלל פון "לא ילמד אדם רנוק סופרים".

אײך האב שױן געזאגט זייער אסאך מלמדים און מנהלים
 מען זאל אכטונג געבן וואסערע ניגונים מען לאזט
 שפילן פאר די קינדערלעך, נאר היימישע ניגונים, פון
 חסידישע בעל מנגנים, נישט ניגונים פון הולטייען וואס מאכן
 נאך גוים, אדער זיי זינגען גויאישע ניגונים, דאס איז די
 ארגסטע זאך וואס עס קען זיין, ווי די חז"ל זאגן (חגיגה טו):
 אחר מאי, זמר יונוני לא פסק מפומיה; ווי אזוי איז אלישע
 וואס ווערט אנגערופן אחר וואס ער איז געווען קודם אזוי
 גרויס, ער איז געווען פון די פיר וואס זיי זענען אריינגעגאנגען
 אין פרד"ס, דאס הייסט אין די עולמות העליונים, געווען
 דבוק אין בורא פל עולמים, ווי אזוי איז ער אוועקגעפאלן,
 ווייל "זמר יונוני לא פסק מפומיה" ער האט געזינגען גריכישע
 אפיקורסישע ניגונים, און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א סימן ג) אז ניגונים פון רשעים טוט אויסרייסן דעם
 מענטש פון זיין שורש, און עס איז זייער שווער צו זיין א
 ערליכער איד מיט דעם.

איבערדעם טאר מען בכלל נישט זינגען די געמיינע
 שמוציגע ניגונים פון די עקלהאפטיגע זינגערס,
 שנה ופירש'ניקעס, הן מיט בחורים, און מכל שכן נישט
 מיט קינדערלעך די הייליגע נשמה'לעך, אודאי דארף מען
 אריינלייגן אין די קינדער אסאך די פת הנגינה, און אזוי
 אויבעט אין בחורים אריינלייגן אין זיי פת הנגינה וריקודים,
 אבער אכטונג געבן נישט טריפה'נע גויאישע ניגונים, עס
 איז אויף דעם נישטא קיין שום היתר.

אויב אחר וואס איז געווען אַלישע איינע פון די פיר וואס זענען אריין לפני ולפנים וכו' האט אים געשאדט דאס זינגען גריכישע ניגונים, על אחת כמה וכמה אין אונזער דור דארף מען זייער אכטונג געבן אויף דעם, ווארום נגינה איז ביים הייליגן רבי'ן געווען א גרויסער זאך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רע"ג) אז מען דארף זיך זייער צוגעוואוינען צו זינגען א ניגון, און דאס הייבט אויף די נשמה זייער זייער הויך, אבער זעלבסט פארשטענדליך נאר ניגונים פון היימישע מנגנים.

אויב דו וועסט אויפבויען א תלמוד תורה אויף דעם וועג וואס דא שטייט, וועסטו האבן גאר אויסערגעווענליכע הצלחה, אויב וועסטו מיר נישט פאלגן, וועסטו זען אז דער תלמוד תורה וועט נישט האבן קיין קיום.

איך וועל מחייב זיין די אלע וואס זיי האבן געמוזט פארמאכן תלמוד תורה'ס אדער ישיבות וכו' וכו', איך האב זיך אריינגעצויגן אין א שטעטל וואס הייסט יבנאל, חיצוניות איז דאס די שענסטע פלאץ אין גאנץ ארץ ישראל, אבער בפנימיות איז דארטן דאס ארגסטע פלאץ אין ארץ ישראל, ווארום דארטן האט מען מעביר געווען על הדת צוויי הייליגע עדות, די תימנ'ער אידן, און די תוניס'ער אידן, דארטן האט מען זיי אפגעשניטן די פיאות, דארטן איז געווען זייער אושוויץ וכו' וכו', און דייקא דארטן האב איך אויפגעשטעלט א קהילה קדושה וואס

צײַלט זיך שוין מער פון דריי הונדערט משפחות, א תלמוד תורה, א מיידל שולע, א ישיבה קטנה, א ישיבה גדולה, א פולל, און א פולל להוראה, אין תלמוד תורה און אין מיידל שולע און אין קינדערנארטן האבן מיר שוין העכער זיבן הונדערט קינדער.

די רשעות און די אכזריות וואס מיר שטייען דארטן אויס פון רשעים ארורים, איז נישט צו באשרייבן, עס קרענקט זיי ווי זיי זעהן לעכטיגע קינדערלעך מיט לאנגע פיאות, אינגעלייט מיט שטריימל און בעקעטשע מיט ווייסע זאקן שבת, און פרויען אפגעשארן וכו', און מיט די גרעסטע צניעות, דאס ברענט זיי געפערליך, און זיי הערן נישט אויף, שוין פינף און צוואנציג יאר צו טון די ארגסטע רשעות וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן, אבער מיט עקשנות וכו', און מיט רצונות וכו', האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט קען מען אלעס דורך ברעכן, [דאכט זיך מיר אז דו האסט דאס געזען מיט דיין אייגענע אויגן, דאס איז נישט קיין חלום און פאנטאזיע].

די רשעים ארורים האבן אונז נישט געלאזט בויען א בית מדרש איבער צוואנציג יאר, געהאלטן אין איין מסרן, די תלמוד תורה און די מיידל שולע איז אין צובראכענע קאראוואנען (באראקן) אזוי ווי אין אושוויץ, ווינטער רעגנט אריין, זוממער ווערט מען פארברענט פון די היץ, נאך גרויסע און שווערע משפטים האבן מיר באקומען לאנד

לְעֵבֶן בֵּית עֵלְמִין, ווי מיר האָבן אַוועקגעשטעלט די קאַראַוואַנען (באַראַקן) עס לאַזט זיך נישט גלייבן ביז מען זעט עס נישט מיט די אויגן, פונדעסטוועגן מיט שטאַרקע רצונות און ביסופין דורכצופרעכען די קליפּה פון די טמא'נע אפיקורסים, דאס האט זיך אלעס געלוינט.

אַזויפיל בין איך געוואר געווארן מיט מיין קומען אין יבנאל, דאס ווער האט א יד אין מעביר זיין על תדת אחינו בני ישראל מעדות המזרח די ספרדישע אידן, נאר די פארדארבענע רע-בנים, וואס זענען קלים וריקים ופוחזים, עמי ארצים גמורים, און זיי האָבן א יד אין אלע גזירות, און לא בתינם דער טמא מטומא דוד גרין פון פלונסק שם רשעים ירקב איז געגאנגען אין לעבן אויפצושטעלן א פאראט פון רבנים, ווארום ער האט געוויסט אז ספרדישע אידן קען מען נישט מעביר זיין על תדת, נאר דורך רבנים, ווארום זיי האט מען אויסגעלערנט אז מען טאר נישט רעדן אויף "כבוד הרב", און וואס ער זאגט איז הייליג, און ליידער טראכטן זיי נישט אריין ווער איז יא אן ערליכער רב, און ווער איז נישט אן ערליכער רב, וואס מיר האָבן אויסצושטיין פון דעם שטראף (שקורין רב) פון שטעטל איז נישט צו באשרייבן.

איז לא בתינם וואס דער הייליגער סאטמארער רבי זי"ע בעל "דברי יואל" ברענגט אין זיינע ספרים דאס וואס דארפן די אפיקורסים רבנים? אז ס'גייט זיי אזוי אין לעבן

זיי זאלן האָבן רבָּנים? נאַר זיי האָבן געוויקסט אז אָן רע-בָּנים
וועט מען נישט קענען די ספּרדישע אידן מעביר זיין על
הדת, (עס איז דא אסאך מאַרד צו זיין אין דעם, אָפּער
דא איז נישט דער פּלאַץ פון דעם).

על כּל פּנים אָפּילו אין אזא מיין פּלאַץ ווי מען האט
מעביר געווען על הדת האב איד געקענט דאס באווייזן
וכו', וועל איד מְחַיֵּב זיין די אלע וואס קענען נישט האלטן
אָפּען א תּלמוד תּורה אָדער א מיידל שולע, וועסטו מיינען
דאס מיר האָבן א אוצַר פון געלט? מוז איד דיר זאָגן,
מיר זענען אלע אַרימֵעלייט וואס מען קען קוים דורך
שטיפּן דעם וואָך וכו' וכו', און פונדעסטוועגן האָבן מיר
באזונדערע מלמדים אויף יעדע ביתה, און מיט א שטאַרקן
רצון און מיט אסאך תּפּלה העלפּט אונז דער בורא כּל
עולמים מיט וואונדערליכע נסים צו באצאלן די מלמדים
און טישערס, דאס איז למעלה מדרך הטבע, מען קען
דאס נישט מסביר זיין.

קיינער אין דער וועלט וועט דאס נישט פארשטיין, מיר
האָבן נישט קיין איין גדיב, קיין איין גביר וכו',
און פונדעסטוועגן האָבן מיר א קיום, נאַר מחמת דעם
שטאַרקן רצון און דער מיינען עס אַמת לשם שמים.

איד האב מאַרד געווען דעם בריוו, ווייל דו האסט מיר
געשריבן איד האב ליב ווען מוזקרא"ש זאגט מיר וואס
איד דארף פארעכטען, און ווי אזוי זיך צופירען וכו' וכו',

האב איך זיך גענומען די מיה און אביסל מאריך געווען, וואס גלייב מיר איך האב נאכנישט אנגעהויבן צו שרייבן וואס איך דארף שרייבן, ווארום איך זעה וואס עס טוט זיך אין אנדערע תלמוד תורה'ס, וכו', וכו', איז נישט קיין וואונדער וואס זיי דארפן נאכדעם פארשליסן וכו', און זיי פאלן צאם וכו'.

דער רמב"ם זאגט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג') מלמד התנינות שהוא מניח התנינות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלימודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכה ה' רמיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק: דאם איז א יסוד היסודות פון א תלמוד תורה, ווארום עס איז נישט קיין קינדער שפיל, א תלמוד תורה פאר קליינע קינדער דאס איז די העכסטע זאך וואס עס קען נאר זיין, מען איז מחנך הייליגע נשמות וואס זיי זענען די צוקונפט פון כלל ישראל, דאס טאר מען נישט נעמען אבי וועמען פאר א מלמד, אדער א עוזר מלמד, וכו', ווי ס'שטייט אויך אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה ע"ג) ואין למלמד לגעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמוד וכן לא יתענה או לעצור במאכל ומשתה או לאכול ולשתות יותר מדאי פי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה.

איך האב אויכעט געהאט אסאך מלמדים וואס איך האב געמוזט אוועק שיקן אן רחמנות, זיי האבן געלאזט די

קִינְדֵּר עַר אֹיֵף הַפֶּקֶר אַרְוּמָבְאָרְדֵּעוּעַן וְכוּ', זֵי הָאֲבָן גַּעֲטוּן
אֲנֵדֵרַע אַרְבַּעַט אִינְמִיטֵן לְעֵרְנֵעַן וְכוּ', פֶּאֲרִשְׁטִיט זִיךְ אַז
אִיךְ הָאָב זֵי גַעֲמוּזְט אַוועקִשִׁקֵן אָן רַחֲמָנוּת, וְוֹאָרוּם
קִינְדֵּרְלֵךְ זַעֲנֵעַן הֵיילִיגֵעַ נְשִׁמָּה לְעַד, דַּעַם בּוֹרָא פֶּל
עוֹלָמִים פֶּאֲרַמְעֵגֵן, אֹוּן נָאָר צוֹלִיב זֵי הָאָט עַר אֹוּן גַּעֲנֵעַבֵן
דִּי תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֹוּפֵן פֶּאָרְג סִינֵי, וּוִי דִי חו"ל זָאָגֵן (פֶּנְחוּמָא
וּגַש) בְּשַׁעֲהַ לְשַׁבְּקֵשׁ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לִיתֵן אֶת הַתּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל אָמַר לְהֵן תִּקְבְּלוּ תוֹרָתִי, אָמְרוּ לוֹ הֵן, אָמַר לְהֵן
תֵּנוּ לִי עֶרֶב שְׁתַּקְּיִמוּ אֹוְתָהּ אָמְרוּ לוֹ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
יְהִיוּ עֶרְבִים, אָמַר לְהֵן אַבּוֹתֵיכֶם הֵן בַּעֲצָמָם צְרִיכִים עֶרְבִים,
אַבְרָהָם אָמַר (בְּרֵאשִׁית טו) "בְּמָה אֲדַע", יִצְחָק אָהַב אֶת שׁוֹנְאֵי
דְּכַתִּיב (מְלָאכֵי א) "וְאֵת יַעֲשׂוּ שְׁנֵאתֵי" יַעֲקֹב אָמַר (יִשְׁעִיָּה מ)
"נִסְתַּרְהָ דְרַבִּי", אָמְרוּ לוֹ בְּנִינּוּ יְהִיוּ עֶרְבִים שְׁלָנוּ, מִיָּד קִבְּלוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים
ה) "מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים יִסְדַּת עוֹז".

זַעַט מָעַן פּוֹן דַּעַם אַז דַּעַר גַּאנְצֵעַר תּוֹרָה הָאָט דַּעַר בּוֹרָא
פֶּל עוֹלָמִים נִישְׁט גַּעוּוֹאֲלֵט גַּעבֵן פֶּאָר אֹוּן, נָאָר אִין
זְכוּת פּוֹן אֹוּנְעֵרַע קִינְדֵּרַע, אֹוּן דִּי חו"ל זָאָגֵן (שַׁבַּת ק"ט:) אִין
הַעוֹלָם מִתְקַיִם אֵלָא בְּשִׁבִיל הַבָּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבִּן; אִיבְעֵרְדַּעַם, אֹוּיב וְוַעֲסִטוּ מִיר פֶּאָלָגֵן, וְוַעֲסִטוּ
הָאֲבָן גְּרוּיִם הַצְּלָחָה, אֹוּי וּוִי דוּ הָאָסְט גַּעַהָאָט הַצְּלָחָה
מִיֵּט דִּי יִשִּׁיבָה.

גַּעֲדֵעַנְק גּוּשׁ וְוֹאָס דַּעַר הֵיילִיגֵעַר רַבִּי הָאָט אֹוּן גַּעזָאָגְט
(סֶפֶר הַמִּדּוֹת אֹוֹת דְּרִךְ חֶלֶק ב' סִימָן א) עַל יְדֵי וְוִידוּי דְּבָרִים

גורמים שהקדוש ברוך הוא מזמין מלמדי תינוקות שלומדים
באמונה; איבערדעם געוואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פל
עולמים, און דערצייל אים אלעס אויס אויף פראסט אידיש,
וועסטו זען אז די וועסט האבן אויסטערלישע הצלחה.

איך האב מאריך געווען אביסל, אבער איך האב נאכנישט
אנגעהויבן צו שרייבן וואס עס ליגט מיר אין פעדער,
ווארום האלטן א תלמוד תורה איז פון די העכסטע זאכן
ביי כלל ישראל, און בפרט היינט וואס דער דור איז אזוי
הפקר וכו', און מען קען זען אלע שמוץ וכו', און עקלהאפטיגע
זאכן וכו', איז די שווערסטע זאך צו האלטן א ערנסטע
תלמוד תורה און א מיידל שולע.

קום אין יבנאל, וועסטו זען וואס מען קען באווייזן נאר
מיט רצונות ופוסופים און מיט אסאך תפילות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פרייליכן תמיד

רסד

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר מסעי כ"ג תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי וואס די באקלאגסט זיך זייער אז
די האסט גישט קיין פרנסה, און די רעדסט זיך אפ

בְּבִיכּוֹל אויפן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וְכוּ', און דו בִּיסַט פֿיל מִיט קשׂוֹת וְכוּ', דער הייליגער רַבִּי הָאָט גֶעזאַגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ו) דָאָס קשׂוֹ"א איז די רַאשִׁי תִיבּוֹת פֿון (תהלים כ"ז) שׁ'מֵעַ י' קוֹלִי אֶ'קְרָא, אַז אַ אִיד הָאָט קשׂוֹת אויפן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דאַרף ער אַסאַךְ שְׁרִייען צו אים ער זאל אים אויסגלייכן די האַרץ, און ער זאל נישט האָבן קיין קשׂוֹת.

אויך זאָגט דער הייליגער רַבִּי (ספר המדות אות אמונה סימן ט"ו) פֿשׂנוֹפֿל איזוה קוּשִׁיאַ עַל הַשֵּׁם יתְבָרַךְ, אַזוי תִּשְׁתּוֹק, וְעַל יְדֵי הַשְׁתִּיקָה מִחֻשְׁבוֹתֶיהָ מַעֲצָמִם יִשִּׁיבוּ לָהּ תִּירוּץ עַל קשׂוֹתֶיהָ.

עַם ווערט געברענגט אין ספר "אֵילָה שְׁלוֹחָה" (פֿרשת יתרו) אויך האָב געהערט פֿון דעם הייליגן צדיק רַבִּי יצחק אייזיק פֿון זידיטשוב זי"ע, וואָס ער האָט געהערט נאַכזאַגן פֿון הייליגן רַבִּי, רַבִּי אֵלִימֶלֶךְ פֿון ליזענסק זי"ע, וואָס ער האָט דערציילט דָאָס איינמאַל איז ער איינגעשטאַנען אין אַן אַכסֵנִיה, און ער האָט געהערט ווי דער בעל אַכסֵנִיה זאָגט פֿאַר זיין ווייב "ווילאַנג נאָך וועלן מיר עסן נאָר קאַשע? לאַמיר שוין עסן אַמאַל לֶאָקשׁוֹן" ווי דער הייליגער רַבִּי, רַבִּי אֵלִימֶלֶךְ זי"ע האָט דָאָס געהערט איז ער זייער גתלהב געוואָרן, און אזוי ווי דער דַרְךְ פֿון צדיקים וואָס פֿון יעדע זאַך מאָכן זיי תּוֹרָה, האָט ער דָאָס פֿאַרציילט פֿאַר זיינע הייליגע תּלְמִידִים, אַז ער האָט פֿאַרשטאַנען פֿון די ווערטער "ווילאַנג נאָך וועלן מיר עסן נאָר קאַשע", דָאָס הייסט ווילאַנג וועלן מיר נאָך האָבן קשׂוֹת אויפן בּוֹרָא

כָּל עוֹלָמִים, און דאס װעלן מיר עָסן... "לאמיר שױן עָסן
אמאל לאַקשן" דאס הייסט לא-קנשא, מען זאל שױן נישט
האבן קיין קנשיות אויפן בורא כָּל עוֹלָמִים, און דאס װעלן
מיר עָסן...

אויך מיין אז דו דארפסט דאס גוט ארייננעמען אין זיך,
װעסטו האבן פֿרנסה בריווח, ווי שלמה המלך זאגט
(משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות" א מענטש װאס ער
האט א שטארקע אמונה איז ער ממשיד אויף זיך אסאך
ברכות, אויב דו װעסט זיין שטארק אין אמונה װעסטו האבן
פֿרנסה בשפע.

עס װערט געברענגט אין רבינו בחיי (פרשת בשלח) קבלה ביד
חכמים כי כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו
שלא יבא לעולם לידי חסרון מזונות; אויך װערט געברענגט
פון הייליגן חיד"א (ניצוצי אורות פירוש על הזוהר ונקחל רי"ח) שיכונן
בברכת המזון בפוננה ובשמחה גדולה, וזה סגולה גדולה
לפֿרנסה ולהמשכת השפע, ורמז לדבר (משלי י) "ברכת הונ"ה
היא תעשיר" פירוש מעשיר למברך, אבל מקנים סיפא
דקרא "ולא יוסיף עצב עמה" דהיינו שיברך בשמחה.

זעט מען פון דעם װאס איז א סגולה אויף פֿרנסה בניקל,
אז מען זאגט יעדן טאג פרשת המן און מען בענטשט
ערליך ברכת המזון אין א סידור מיט גרויס שמחה.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רס"ה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדְר מַסְעֵי כ"ג תַּמּוּז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

עִם טוֹט מִיר זײַער וויי אז דו זאלסט זיך באקלאַנגן אז דו האסט דאָגות וכו' וכו' נאכדעם וואס מיר האפן אזא גרויסן הייליגן רבי'ן וואס ער האט בפירוש געזאגט "וואס האט איר צו זארגן אז איך גיי פאר אייך", אויך האט ער געזאגט "ווער עס איז ביי מיר געווען ראש השנה דארף ער גארנישט זארגן נאר א גאנץ יאר זיין פרייליך מיט דעם" איז ווי קומט דאס אז דו ביסט מיט דאָגות?

עִם אִיז די אַרְגֵּנטע זאך פֿאַר אַ מַעֲנֵשׁ עֵר זאַל אַרוּמְגַיִן מיט דאָגות, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (פְּתִילֵי קַ) לא תעיל דוֹיָא בְּלַבָּךְ דְּגַבְרֵי גִבְרִין קַטְל דוֹיָא; [זאלסט נישט אריינגעמען אין דיין הארץ דאָגות, ווארום די דאָגות האפן געהארקעט גרויסע גיבורים].

אִיבֶּעַרְדֵּעַם זעה זיך צו געמען אין די הענט, און זאלסט זיך אריינלייגן אין זיך אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בורא פֿל עולמים וואס ער פירט די וועלט בְּהַשְׁגָּחָה פֿרְטִית, און דעמאלט וועסטו נישט דאָגה'ן ווארום ווען א איד ווייסט אז ער איז נאר תלוי אין די הענט פון בורא פֿל עולמים, האט ער נישט מורא פון קיינעם נישט, ווארום ער האפט שטענדיג אז דער בורא פֿל עולמים וועט אים נישט פארלאזן.

און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות בטחון סימן ט) על ידי בטחון אדם ניצול מדאגה; און אזוי זאגט דער נביא (ישעיה יב) "אבטח ולא אפחד", אז מען האט בטחון האט מען נישט קיין פחד און קיין דאגות פון קיינעם נישט, ווארום פארקערט זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות פחד סימן כ"ו) על ידי דאגה בא פחד; איינער וואס איז פיל מיט דאגות דער שרעקט זיך פון יעדן איינעם.

ווי דער האט ער געזאגט (שם אות עצבות סימן ד) על ידי דאגה בלב נופל על האדם אימת מוות; פון צופיל דאגה'ן פאלט אויפן מענטש ארויף א פחד אז ער האט יעדע רגע מורא טאמער ער וועט שטארבן וכו', איבערדעם נעם דיך אין די הענט אריין, און זאלסט שטענדיג זיין פרייליך, כאטש עס איז גרינג צו זאגן דעם צווייטן זיי פרייליך, אבער דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א) מי ששמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; אויב איינער איז שטענדיג פרייליך וועט ער האבן הצלחה אין לעבן.

און עס ווערט דערציילט אז א איד איז געקומען צו א רבי'ן, און זיך אויסגעגאסן דאס הארץ אז ער האט נישט קיין פרנסה, וואס זאל ער טון? האט אים דער רבי געזאגט זאלסט זיין פרייליך וועסטו האבן פרנסה, ווארום דער שם פון פרנסה חת"ך גייט ארויס פון פסוק (דברים ט"ו) והיית' אדך' שמח', האט זיך דער איד אנגערופן, רבי, שמחה איז פאר מיר די שווערסטע זאך, האט אים דער רבי

גענמפערט "וואס טוט מען נישט פאר פרנסה?" מענטשן ארבעטן שווער און ביטער זיי זאלן האבן פרנסה, און איך בעט דיר זאלסט זיין נאר פרייליך, וואס וועט זיין אז דו וועסט ארבעטן שווער און ביטער אויף צו זיין פרייליך?

פונדעסטוועגן אז דו זאגסט דו דאגה'סט א גאנצן טאג פאר געלט וכו' וכו', מוז איך דיר זאגן אז דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות עצבות סימן א) מי שלא תיקן חטאות נעורים על ידי זה באים לו דאגות; אז א מענטש האט נאכנישט פארראכטן זיינע חטאות נעורים דאס ברענגט אים צו דאגות. און צו פאררעכטן חטאות נעורים, אויף דעם דארף מען לערנען זייער אסאך משניות, דאס רייניגט אפ דער מענטש פון אלע זינד, ווארום משנה איז די אותיות משנה, ס'איז משנה דעם מענטש אינגאנצן.

איבערדעם זאלסטו זען יעדן טאג צו זאגן זייער אסאך פּרָקִים משניות בסדרן, אויבעט דארפסטו וויסן דאס משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה, אז דו וועסט זאגן יעדן טאג זייער אסאך פּרָקִים משניות, וועט זיך גיסן אויף דיר א שפע מיט געלט.

אונזערע לייט זענען זיך נוהג ווען זיי האבן דאגות עסן זיי אסאך טייטלען, ווארום אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות עצבות סימן ל"ה) תמרים מבטלין דאגה; אז מען עסט טייטלען פאלט אנוועק די דאגות. פּרָעג איך דיר, איז אזוי שווער צו עסן טייטלען?

אִיךָ הָאֵף אִז דו וועסט אריינגעמען די ווערטער טיף אין
 האַרצן אַרײַן, וועסטו שוין נישט אַרומגיין דאַגה'ן,
 ענדערש זאַלסטו דאַגה'ן אַז ס'גייט דײַך אַוועק די טעג פֿיסט
 און פֿאַר וכו' מיט גאַרנישט, און ס'איז דא אַ מאַמר תּחבֿם
 "אַדס דואג על איבוד דָמיו, וְאִינוּ דואג על איבוד יָמיו.
 דָמיו אִינּם עוזרים, יָמיו אִינּם חוזרים" אַ מענטש דאַגה'ט
 אויף זײַן געלט, און דאַגה'ט נישט אַז ער פֿאַרלירט די טעג
 מיט גאַרנישט, ער דאַרף וויסן אַז געלט וועט אים נישט
 העלפֿן, און די טעג וועט אים נישט צוריקקומען.

איבערדעם הער אויף צו דאַגה'ן און הייב אָן צו זײַן
 פֿרייליך דאס דו ביסט אַ איד, וואס וואלסטו
 געטון ווען דו ווערסט געפֿאַרן אַ גוי, עס וואלט גאַרנישט
 געניצט, וואלסט געמוזט זיך מגייר זײַן, און יעצט ביסטו
 געפֿאַרן אַ איד דאַרפֿסטו זיך זייער זייער פֿרייען דאס דו
 ביסט נישט קיין בינעזער וכו' קיין טערק וכו' אַדער אַ גוי
 פון אַן אַנדערע אומה, וואס זיי עסן צוזאַם אַלע טריפות
 ונבילות, עקלדיגע שרצים וכו'.

עס ווערט דערציילט פון הייליגן פֿאַרדיטשובֿער רב זי"ע
 דאס יעדן טאג פֿלעגט ער זאָגן הויך די בֿרכות פון
 בֿרכת השחר אין בית המדרש, און איינמאל האט ער
 אויסגעלאזט די בֿרכה "שלא עשני גוי" איז צוגעגאַנגען צו
 אים אַ איד און האט אים געזאָגט, רבי, איר האט אויסגעלאזט
 אַ בֿרכה, האט אים דער הייליגער צדיק גענטפֿערט, גלייב
 מיר אִיך האב עס נישט אויסגעלאזט, נאר היינט ווען אִיך

בין אויפגעשטאנען איז געקומען צו מיר די סמ"ך מ"ם און
 ער האט מיך געוואלט אראפּווארפן אין אַ עזבנות וכו' וכו',
 און איך האב נישט געהאט מיט וואס זיך מ'תיה צו זיין,
 ביז איך האב געגעבן א טאגן און איך האב געזאגט די
 ברכה "שלא עשני גוי", און מיט דעם בין איך זיך מ'תיה
 א גאנצן טאג.

יעצט פֿרעג איך דיר, אויב דער הייליגער באַרדיטשױבער
 רב זי"ע וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף
 אים אז ער איז די תפילין פון הקדוש ברוך הוא, און ער
 איז דער פֿאר הדור וכו' וכו', און אויב ער האט נישט
 געהאט מיט וואס זיך מ'תיה צו זיין נאר מיט די ברכה פון
 "שלא עשני גוי" על אחת כמה וכמה באין ערך דארפסטו
 מ'תיה זיין זיך מיט די ברכה, און זאלסט זיך זייער פֿרייען
 אז דו ביסט א איד, און דו האסט א צלם אלקים אויף
 דיר באַרד מיט פֿיאַות, און גייסט מיט ציצית, און יעדן
 טאג לייגסטו תפילין, און דו האסט א מוֹזָזָה אויף אלע
 דינגע טירן, און דו היט'סט שבת, און דו עסט פֿשׂר'ס וכו'
 וכו', און דער בורא פֿל עולמים האט דיך געהאלפן ער
 האט דיך געגעבן אזא חשױבע ווייב, מיט אזעלכע לעכטיגע
 קינדער, פֿרעג איך דיר, וואס האסטו צוגעלייגט אויף די
 וועלט אז דו דארפסט דאָגה'ן?

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט "וועלטעלע
 וועלטעלע, ביסט נישט ווערד מען זאל איין קרעכץ
 אריינגעבן אין דיר".

איך האף אז די ווערטער וועט דיך פרייליך מאכן, און
פון קיין דאגות וועסטו שוין אין דיין לעבן נישט וויסן.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רסו

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מסעי כ"ד תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך מוז דיר זאגן, דו דארפסט שוין נעמען דיין זוהן פאר
פראפעשענאל הילף וכו', היינט קען מען זייער אסאך
אויפטון אויב מען כאפט עס בעצייטענס, עפעס דריקט דאס
קינד זייער שטארק, אז ער פירט זיך אויף אזוי, אויף אזא
מאדנעם אופן וכו' וכו', פארשטייט זיך אז מען דארף אסאך
בעטן דעם בורא פל עולמים אויף די הצלחה פון די קינדער,
ווארום וואס תפלה טוט אויף טוט קיין שום זאך אין דער
וועלט נישט אויף, ובפרט ווען עלטערן בעטן אויף די הצלחה
פון די קינדער דאס מאכט א גרויסע רושם אין הימל.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים
שומים פשאביהם בעסן; דער פשוטער פשט איז, דער
טבע פון קינדער איז, צו שטענדיג פרעגן דעם טאטן אויף
יעדע זאך וכו', טאטי וואס איז דאס? און א טאטע דארף
זיך אראפלאזן צו די קינדער לויט זייער שכל, און אלעס

מסביר זיין, אזוי וואקסן זיי אויף קלונגע קינדער, ווען דער טאטע האט געדולד צו זיי, און ער ענטפערט אלע זייערע קשיות, אפילו עס זעט אויס נארישע זאכן, אבער פארן קינד איז דאס א גרויסע שווערע קשיא, און ווען דער טאטע האט געדולד און ענטפערט יעדע זאך, דעמאלט איז דער קינד א קלונג קינד, מה שאין פן ווען דער טאטע איז א אויפגערעגטע מענטש, און יעדע זאך וואס דער קינד פֿרעגט אים שרייט ער אים אן, גיי אנוועק פון דאנעט וכו', פֿרעג נישט קיין קלאין קשיות וכו', הער שוין אויף מיך צו דילדן וכו', אונדאי וועט דער קינד בלייבן א שוטה, וואס האט ער דען געוואלט? ער איז נאך א קליין קינד, און וויל וויסן יעדע זאך, איז פארוואס דארף מען זיך רעגן אויף אים און אנשרייען אים.

און מכל שכן ווען מען קלאפט אים אראפ וכו', און מען רופט אים נאך צו-געמען וכו', אזא טאטע איז פֿשוט א קראנקע מענטש, און ער דארף גיין צו פֿראפעשענאל העלף וכו'.

אז וואויל איז די עלטערן וואס זיי האבן געדולד צו די קינדער, און זיי געבן זיך אפ מיט זיי, און מען בויעט זיי אויף, און יעדע קלייניקייט וואס זיי טוען לויבט מען אים, די קינדער וועלן אויפֿוואקסן קלונגע קינדער.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

רסז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִסְעֵי כ"ד תְּמוּזָה ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זַעֲה זִיךְ צוֹ שְׂטֵאֲרָקֵן און קיין שׁוֹם זאךְ אויף דְּעֶר וועלֵט זאל דִיךְ נִישְׁט אַראָפֿוואַרְפֿן, גַּעב נָאֵר אַכְטוּנג אויף דִּיין טִייעֶרע צײַט, בְּרַעַנְגֵט נִישְׁט אָן דִּיין צײַט מִיט לִיידִיג גִּיין, וואַרום עֵס איז נאָכְנִישְׁט דָּא אַ גֶּרַעסְעֶרע אַבִּידָה ווי אַבִּידַת הַזְּמַן, מָעַן פֿאַרְלִירַט די צײַט וְכוּ'.

אַ לִיידִיג גִּיעֶר דְּעֶר איז עֲלוּל פֿאַרְפֿלאַנטֶעֶרן זִיךְ אין אַלֶּע צָרוֹת, אָנְגֶעהוּיבֵן אין שְׁטוֹב הָאֵט עֶר נִישְׁט קיין שְׁלוֹם בֵּית, וואַרום עֶר הָאֵט נִישְׁט וואַס צו טוֹן מִיט די צײַט נְעַמֵט עֶר זִיךְ צו זײַן ווייב און קְרִיטִיקִירַט אִיר אויף יַעֲדֶע זאךְ וְכוּ', און אויסְגַעֲלֵאזַט אין בֵּית מְדֻרָשׁ, עֶר הָאֵט נִישְׁט וואַס צו טוֹן מִיט די צײַט, נְעַמֵט עֶר זִיךְ אויף יַעֲדֵן מְעַנְטֵשׁ, און ווי נאָטִירִלִיךְ איז קִינֶעֶר נִישְׁט אינְטֶרעסִירַט צו הֶעֱרֵן קְרִיטִיק פֿון קִינֶעֶם נִישְׁט, יַעֲדֶעֶר מְעַנְטֵשׁ הָאֵט זִיךְ זײַנֶע צָרוֹת, איז מְמִילָא גַעבֵט עֶר אִים צוּרִיק מִנָּה אַחַת אַפִּים, און נָאכְדַעַם וויינֵט עֶר אַז אַלֶּע רוֹדֶפֶן אִים וְכוּ', זײַן ווייב אין שְׁטוֹב, און די מְעַנְטֵשֵׁן אין בֵּית הַמְדֻרָשׁ, דְּעֶר לִיידִיג גִּיעֶר ווייכֵט נִישְׁט אַז עֶר איז שוּלְדִיג אין אַלֶּע צָרוֹת, ווען עֶר זאל זײַן פֿאַרְנוֹמֶען הָאֵט עֶר נִישְׁט קיין צײַט זִיךְ צו קְרִיגֵן מִיט קִינֶעֶם נִישְׁט.

אִיבְעֶרְדֶּעם גַּעב זייער אַכטונג אויף די הייליגע צייט, ווארום
ווען דו זאלסט האבן דעם אמת'ן ישוב הדעת
וועסטו זען און פארשטיין דאס יעדע מינוט שטארקט אפ
דער מענטש, א מינוט וואס איז דורכגעגאנגען וועט אים
קיינמאל נישט צוריק קומען, איבערדעם איז א שאד פטרן
די צייט מיט נארשקייטן, און ווי דער חכם האט געזאגט
"הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד" געב זייער אכטונג
פון ארוםגיין ליידיג און האבן צייט צו טשעפען יעדן איינעם,
ווארום אזא צייט איז דער שלעכסטער פיינט פארן מענטש.

עס איז שוין געקומען די צייט זאלסט זיך געמען אין די
הענט אריין, זאלסט לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י
און פרגום, זאלסט אנהייבן פון זונטאג ביז פרייטאג, וועסטו
קענען דורכלערנען די גאנצע סדרה חומש מיט רש"י, און
וועסט האבן א זכות וועסטו נאך לערנען אויך דעם אור
החיים הקדוש מיט דעם רמב"ן הקדוש, ווען מען לערנט
יעדן טאג אביסל קומט מען אן ערב שבת, און מען האט
אלעס גענדיגט, און אזוי ווערט געברענגט אין שולחן ערוך
(אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) מיום ראשון ואילך נקרא עם הציבור.

פאלג מיר עס זאל נישט דורכגיין א וואך וואס דו זאלסט
נישט מעביר סדרה זיין, ווייל וויסן דארפסטו וויסן
דאס אלע צרות וואס א מענטש ליידיט איז נאר ווייל מען
איז נישט מעביר סדרה, דאס איז ברור בשמש, קלאר ווי
די זון וואס שיינט אינמיטן טאג.

מָעַן קָען נִישְׁט מִסְבִּיר זײַן צו וואס לײַדיג גײַן קָען בְּרַעַנְגֵן,
ווי די תז"ל זאגן (כתובות נט.) הַבְּטִילָה מְבִיאָה לִידֵי
שְׁעָמוּם (שג׳עון) וְלִידֵי זִמָּה; אַ מְעַנְטֵשׁ וואס איז שְׁטַענְדִּיג
פֿאַרנוממען האט נישט קיין צײַט צו טון עבירות וכו' וכו',
זײַן מוֹחֵ איז שְׁטַענְדִּיג פֿאַרנומען, אײַבערדעם הער אויף
ארוםצוגײַן פֿיסט און לײַדיג, און טשעפע דײַךְ נישט מיט
קײַנעם נישט, וועט זײַךְ קײַנער נישט טשעפענען מיט דיר.
זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרײַליכן תּמיד

רסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִסְעֵי כ"ד תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲוֵרִים הַיְקָרִים לִי מְאֹד ... גַּרְם יֵאִיר וַיִּזְרַח
אײַךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֻטָּן עֲנֻקֶּער בְּרִיוּ.

עֲטִין דאַרפֿטס וויסן דאס די יסוד היסודות פון אידישקײַט
הײַבט זײַךְ אָן ווען מען איז אַ יונגער בַּחֲוֵר, אַזױ ווי
דער הייליגער רַבִּי הָאָט גֶעזאַגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"א)
הַעֲבוּדוֹת שְׂאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם
עֲרַבּוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת זְקֵנָתוֹ; דָּאס
הײַסט ווען אַ יונגער בַּחֲוֵר דִּינט דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
אין דער יונגט, יעדער טאָג איז מער ווערד ווי עטליכע
יָאָר ווען ער איז שױן אָן אַלְטער מְעַנְטֵשׁ, ווארום ווען ער

אִיז נאָךְ יונג איז אים דער מַח ריין, און ער קען פארשטיין
וואס ער לערנט, איבערדעם איז א שאד אנציווערן די
יונגע יארן.

די חו"ל זאגן (שבת קנב:) ינקותא כלילא דוורדא; דער עיקר
שיינקייט פון א בלום איז ווען ער איז נאך יונג, אזוי
אויכעט א יונגער בחור קען קומען צו גרויסע זאכן אויב
ער לאזט זיך נישט נארן, דער הייליגער רבי האט אונז
געזאגט (שיחות הר"ן סימן ג"א) דאס זאלט איר מקבל זיין פון
מיר, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן; געווענדליך ווען מען
איז יונג לאזט מען זיך זייער נארן, און דער עיקר וואס
מען נארט זיך איז אין סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן.

א יונגער בחור דארף זיך אפגעבן לערנען קלאר יעדן טאג
חומש מיט רש"י און פארשטיין וואס ער לערנט, דאס
ברענגט אריין אין דעם מענטש יראת שמים, ווען ער לערנט
משניות זאל ער אויכעט לערנען און פארשטיין וואס ער
לערנט, היינט איז דא אזויפיל פירושים אויף אידיש, הן
אויף חומש, און הן אויף משניות, ווען מען לערנט חומש
און משניות און מען פארשטייט, דעמאלט ווען מען ווערט
עלטער קען מען חזרן אסאך פרקים משניות יעדן טאג,
ווארום מען האט אין די יונגט אסאך געלערנט בעיון, וואס
דאס מיינט צו פארשטיין וואס מען לערנט, אזוי אויכעט
גמרא, היינט איז דא אזויפיל פירושים וואס זיי זענען מפרש
יעדע שטיקל גמרא.

איבערדעם ווען אַ בחור איז נאָך זייער יונג, דארף ער זיך אריינלייגן דעם גאנצן קאפ אין גמרא, און פארשטיין וואס ער לערנט, ער דארף איבערטייטשן יעדע זאך אויף אידיש, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ח) דאס יעדע זאך וואס דער מענטש לערנט זאל ער עס איבערטייטשן פאר זיך אויף אידיש, און דאס איז א טובה פאר אים און א טובה פאר די וועלט וכו' עיין שם.

וויסן דארפט עטץ וויסן דאס מען ווערט נישט קיין גאון אין איין טאג און אין איין מאל, נאר מען דארף לערנען א שטיקל גמרא, מיט רש"י, און דאס איבערדערן אפאר מאל, און משתדל זיין צו פארשטיין וואס מען האט געלערנט, מען דארף נישט מער ווי א שטיקל גמרא, וואס די גמרא זאגט, און וואס די גמרא פֿרעגט, און וואס די גמרא ענטפערט, ווען מען קען שוין גוט דעם שטיקל גמרא וואס מען האט געלערנט גייט מען צו א צווייטע שטיקל, און אזוי איז מען ממשיד, און לאנגזאם עפנט זיך אויף דער קאפ, און מען פארשטייט וואס מען לערנט.

עטץ לערנטס יעצט אין ישיבה מסכת בבא קמא פרק המניח, דארפט עטץ זען קודם לערנען די משנה, און דאס איבערדערן, און אויסמאלן פאר זיך וואס דער תנא זאגט, און נאכדעם אנהייבן צו לערנען א שטיקל גמרא, און דערן אויף דעם אסאך מאל, וועט עטץ זען אז

עם איז נישט שווער, און אדרבה איר וועט האבן א מורא'דיגן פארגעניגן ווען איר וועט פארשטיין וואס איר לערנט, און צוביסלעך וועט עטין אויכעט איבערחזרן די רש"י און לערנען א תוספות און נאך א תוספות, וועט עטין זען אז עס איז גארנישט שווער, אזוי וועט איר זיך צוגעוואוינען צו לערנען בעיון.

"בעיון מיינט פשוט צו פארשטיין וואס מען לערנט", דאס איז דער גרעסטער תענוג, ווען א מענטש פארשטייט וואס ער לערנט, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ז חלק א' סימן ק"א) ווען א מענטש לערנט און ער פארשטייט וואס ער לערנט, לייכט אים עס אויף די מוח, און עס ווערט פון אים אוועקגעטון אלע תאוות.

איך האב א תלמוד תורה אין יבנאל, קינדער וואס זיי זענען יעצט בר מצוה געווארן לערנען אויכעט פֿרק המניח, און איך בין געווען פאר א חודש צוריק און זיי האבן זיך פארהערט זעקס און דרייסיג בר מצוה אינגלעך דעם גאנצן פֿרק אויסענווייניג, וואס זיי האבן געלערנט הונדערט און איין מאל, זיי האבן עס געלערנט אזוי קלאר און פארשטענדליך אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געוואלט.

דאס ענין פון סדר דרך הלימוד זאגן פֿרקים משניות און זאגן בלעטער גמרא, דאס דארף מען טון אין די פֿרייע צייט אנשטאט ארוםצובארדענען וכו', און ארוםגיין ליידג וכו', און חברן זיך מיט שלעכטע חברים וכו', איז

בְּעֶסֶר זִיצָן און זאָגן פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת און בְּלֶעֱטֶער גְּמָרָא,
אָבֶער דער עיקר איז פאר א יונגער בר מצוה בחור צו
לֶעֲרַנען חומש מיט רש"י, און משניות, און גמרא, בעיון,
דאס הייסט פארשטיין וואס מען לֶעֲרַנט.

איינמאל מען קען שוין גוט פארשטיין וואס מען לֶעֲרַנט,
דעמאלט ווען מען איז עוסק בגירסא זאָגן פֿרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת און דפין גמרא האט דאס אן אנדער טעם און אן
אנדערע געפיל, ווארום איך פארשטיי שוין וואס איך זאג,
אָבֶער איידער איך פארשטיי וואס איך זאג וכו' האט דאס
נישט קיין שום טעם.

איבערדעם זאלט איר זיך אריינלייגן מער צו פארשטיין
וואס איר לֶעֲרַנט, א בחור האט נישט קיין
שוואכן קאפ וכו', ער האט נאר א שוואכן רצון, דער בעל
שם טוב הקדוש זי"ע האט אונז אויסגעלערנט אז דער עיקר
איז 'וועלען', אז מען וויל קען מען, מען טאר נישט זאָגן
איך קען נישט, זאג איך וויל נישט, עס איז נישטא אזא
זאך נישט קענען, מען דארף נאר וועלן, קען מען.

היינט איז דא גרויסע בחורים וואס זיי האבן קיינמאל
נישט געלערנט וכו', און זיי זענען געווען ליידער
זייער ווייט פון אידישקייט, פאר זיי איז זייער גוט דער
סדר דרך הלימוד צו זאָגן אסאך פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, און
אסאך דפין גמרא, וכו', וכו', אָבֶער א יונגער בחור וואס
איז אין די יארן פון בר מצוה, דאס איז די שְׁעֲנִסְטֶע

יֵאָרֶן וְוֹאס מָעַן קָען מַצְלִיחַ זײַן אײַן לְעַבְוֹן, מָעַן דֶּאָרְף נָאָר
וועלן, און קײַנער זאָגט נישט אז מָעַן דֶּאָרְף עַנְדִּיגֶן אײַן
אײַן מָאָל אַלעס.

די חז"ל זאָגן (תְּנַחֲוּמָא פְּנַחֲס י"א) לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה
שְׂרׁוּב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגָּפֵן וְהַתְּמָרָה גְּלֻקְטִין בְּאֶחָד
וְהַתְּאֲנָה גְּלֻקְטִת מְעַט מְעַט וְכִּי הַתּוֹרָה הַיּוֹם לֹמֵד מְעַט
וְלִמְחֵר הִרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְּלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם;
[פֶּאָרְוֹאס אײַז די תּוֹרָה צוּגְעֵגְלִיכְנִט צו א פִּיגֶן בּוֹיִם,
ווארום בְּמְעַט אַלע בײַמער ווי אײַלְבִּירְטֵן און טְרוֹיגֶן און
טײַטְלען ווען מָעַן קוּמְט דָּאס אָפְצוֹרִיִּסן נְעַמְט מָעַן עֵס
אויף אײַן מָאָל, מַה שְׂאִינ בֶּן א פִּיגֶן בּוֹיִם וואַקְסֵט נישט
אויף אײַן מָאָל, אײַז מִמִּילָא קָען מָעַן נישט אַראָפֶּנְעֵמְעַן
די פִּיגֶן פֿון בּוֹיִם אויף אײַן מָאָל, נָאָר הײַנט נְעַמְט מָעַן
אַראָפֶּ אַבִּיסֵל, און מָאָרְגֶן אַבִּיסֵל, בײַז מָעַן האָט אַראָפֶּנְעֵנוּמְעַן
אַלע פִּיגֶן פֿון בּוֹיִם. אזוי אויכעט די תּוֹרָה קָען מָעַן נישט
אויסלֶעֶרְנען אײַן אײַן טָאָג, הײַנט לֶעֶרְנֵט מָעַן אַבִּיסֵל, און
מָעַן חוֹרֵט עֵס אײַבער אָן א שיעור מָאָל, בײַז מָעַן
פֶּאָרְשֵׁטײַט, און מָאָרְגֶן לֶעֶרְנֵט מָעַן נָאָךְ אַבִּיסֵל, און מָעַן
חוֹרֵט עֵס אײַבער אָן א שיעור מָאָל בײַז מָעַן פֶּאָרְשֵׁטײַט,
און אזוי צוּבִיסֶלְעֵךְ עֶפְנֵט זײַךְ אויף דער קאַפֿ און מָעַן
נעט ווי זײַס די תּוֹרָה אײַז].

אײַבערְדעם געב אײַךְ עֵנְק אַ עֶצָה אײַר זאַלט גײַן אײַן אַ
יְשִׁיבָה וְוֹאס מָעַן לֶעֶרְנֵט בְּעִיוֹן, דָּאס הײַסֵט

צו פארשטיין, און עטץ קעננטס פארשטיין אויב עטץ וועטס
וועלן, קיינער הייסט ענק נישט אויף איין מאל צו לערנען
אפאר דפין און נישט צו פארשטיין וכו', מען דארף לערנען
אביסל, און פארשטיין, און נאכדעם נאך אביסל און פארשטיין,
און אויף אזא אופן וועט נישט נעמען לאנג וועט עטץ זען
אז עטץ האטס גוטע קעפלעך, און עטץ קעננטס פארשטיין
וואס איר לערנט, און איינמאל עטץ וועט זיך אויסלערנען
ווי אזוי מען לערנט גמרא וועט עטץ קענען נאכדעם חזון
אסאך דפין גמרא.

די גרויסע פיתה ביי מיר לערנען יעדן טאג א דף גמרא
דעם "דף היומי" און זיי חזון עס איבער אסאך מאל,
און סוף וואך האבן זיי א פארהער, א בחינה, און פמעט
אלע באקומען א אויסצייכענונג א הונדערט, דער שוואכסטער
באקומט דריי און ניינציג, דאס קען מען קומען און זען ווי
אזוי זיי לערנען און ווי אזוי זיי חזון, און זיי זענען זייער
צופרידן, און אויף אזא אופן ווערן זיי גאר יונג אנטוויקלט,
זיי קענען שוין פארשטיין גוט די גמרא, מאכן זיי זיך א
סדר אין זאגן אסאך דפין לבקיאות, אבער קודם איז דער
עיקר דגוש פאר א יונגער בחור ער זאל לערנען בעיון,
וואס דאס מיינט פארשטיין וואס ער לערנט, און קיינער
זאל נישט זאגן אנדערש.

באטשע איך בין דער וואס האט מעורר געווען אלע יארן
לערנען דעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן

וואס עס ווערט געברענגט אין זיינע ווערטער (עיין שיחות הר"ן סימן ע"ו), אָבער דאס איז געווען ווען איך האב שוין אין די יונגע יארן געלערנט רוב ש"ס מיט פארשטיין, מיין סדר איז געווען אז איך האב געלערנט א שטיקל גמרא מיט רש"י און נאכדעם האב איך אריינגעקוקט אין "עיין משפּט" דאס איז ציונים אַנצייכענונגען אויף די שטיקל גמרא וואס דער רמב"ם זאגט אויף דעם, און וואס עס שטייט אין טור און אין שולחן ערוך אויף דעם, דאס הייסט מיט די שטיקל גמרא וואס מען האט יעצט געלערנט דארף מען זען ארויסגעמען די הלכה פון די גמרא, און איך האב דאס פאר זיך פארשריבן, און אזוי האט דאס מיר געגעבן א מורא'דיגן חשק ממשיך זיין צו לערנען נאך א שטיקל גמרא און נאך א שטיקל גמרא, און אלעס אויפשריבן דעם רמב"ם פון ווי ער נעמט דאס, און צוביסלעך האב איך נאכגעקוקט אלע מפורשים אויפן רמב"ם, און איך בין שטענדיג געוואר געווארן גייע ידיעות.

זייער אסאך מאל איז דער רמב"ם משנה די לשון פון די גמרא, וואס דאס איז זייער א פארוואונדערונג, ווי קען דער רמב"ם משנה זיין דעם לשון פון די גמרא, און אויף דעם איז דא פירושים, און דאס האט מיר געגעבן א געוואלדיגן זיסקייט אין לערנען, און אזוי האב איך אויך געלערנט דעם טור און שולחן ערוך וואס האט א שייכות צו די גמרא וואס איך האב יעצט געלערנט, וואס דער "עיין משפּט" ברענגט אראפ, און איך האב דאס פארציכנט,

און עס איז מיר נשטענדיג אויסגעקומען צו זען און צו וויסן
און צו פארשטיין נייע זאכן, און דאס האט מיר אריינגעברענגט
א געוואלדיגן חשק אויף לימוד התורה.

איך האב געהאט אפגעשריבן פמעט אויף רוב ש"ס דף
אויף דף דעם רמב"ם מיטן טור און שולחן ערוך,
נאך די חתונה האב איך עס פארברענט וכו', ווייל איך
האב געהאלטן אז א זאך וואס איך שרייב פאר די חתונה
איז נישט פדאי צו דריקן, אבער איך מוז ענק זאגן עד
היום האב איך חרטה אויף דעם, ווארום ס'איז געווען
אזעלכע שיינע זאכן וואס מען קען גארנישט מסביר זיין,
און דאס האט מיר געברענגט צו א חשק צוביסלעך צו
קויפן אלע ספרים, ווען איך האב געלערנט א מסכתא האב
איך געקויפט אלע מפורשים וואס עס איז דא אויף דעם
מסכת, און ווען איך האב געלערנט דעם רמב"ם אויף דעם
דף גמרא, האב איך געקויפט אלע מפורשי הרמב"ם, פרי
צו פארשטיין וואס דער רמב"ם וויל, און אזוי אויכעט ווען
איך האב געלערנט טור און שולחן ערוך, האב איך אנגעהויבן
צו קויפן אלע ספרי שאלות ותשובות, עס איז מיר געווען
זייער אינטרעסאנט צו וויסן וואס עס ווערט געברענגט אין
הלכה אויף דעם ענין און אויף יענעם ענין.

איך האב אפילו געשריבן א ספר מיטן נאמען "לקוטי
תשובות" אויף יעדע הלכה אין שולחן ערוך האב איך
צוגעצייכנט און אראפגעברענגט פון ספרי שאלות ותשובות

וואס האט א שייכות צו די הלכה, און עס ליגט ביי מיר
אױעקגעלייגט ווייל איינמאל האב איך געזען דאס איינער
האט שוין מיך מקדים געווען אין געשריבן אזא ספר.

איך שרייב דאס ענק די אלע זאכן פרי אייך מסביר צו
זיין ווי אזוי איך האב געפאלגט דעם הייליגן רבי'ן
ווען איך בין געווען א יונגער בחור פון פופצן א האלב יאר
האב איך באקומען א חשק צו לערנען און צו פארשטיין,
דער הייליגער רבי האט אונז דערציילט (שבחי הר"ן סימן ח) ווען
ער האט אנגעהויבן צו לערנען האט ער נישט פארשטאנען
אפילו פשוט פשוט אין א משנה, האט ער זייער געוויינט,
ביז ער האט אנגעהויבן צו פארשטיין משניות, און אזוי
אויכעט ווען ער האט אנגעהויבן צו לערנען גמרא האט ער
אויך נישט פארשטאנען וואס ער לערנט, נאר ער האט
אסאך געוויינט און געבעטן דעם בורא כל עולמים ער זאל
פארשטיין וואס ער לערנט, און צופיסלעך האט ער אנגעהויבן
צו פארשטיין, ביז ער איז אויסגעוואקסן דער הייליגער רבי
וואס אזא חידוש איז נאכנישט געווען, וואס ער קען אויפהייבן
אלע געפאלענע און צובראכענע נשמות, און זיי צוריקברענגן
צום בורא כל עולמים, און קען אין זיי אריינלייגן א חשק
צו לערנען תורה בהתמדה רבה, ווארום דאס הייסט א
אמת'ר ברסלב'ר חסיד וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן.

עס איז ענק פראי איבערצוקוקען די ערשטע סעיפים אין
ספר שבחי הר"ן, וועט איר זען ווי דער הייליגער רבי

האט זיך מתייגע געווען אויף לערנען תורה, ווען ער איז געווען א קליין אינגעל האט ער באקומען געלט פון זיין מאמען די צדקת פיגא ער זאל קענען קויפן נאשעריי אזוי ווי א מאמע געבט פאר א קינד, אבער דער הייליגער רבי האט ענדערש געוואלט דאס דער מלמד זאל מיט אים לערנען א דף גמרא און אים מאכן צו פארשטיין וואס ער לערנט, און אויף יעדן דף וואס דער מלמד האט מיט אים געלערנט האט ער אים באצאלט דריי מטבעות, און אזוי ווי דער מלמד איז געווען א ארעמאן און ער האט געדארפט די געלט האט ער זיך אנגעשטרענגט צו לערנען נאך א דף מיט נאך א דף, און דער הייליגער רבי האט אים שטענדיג געגעבן אויף יעדן דף דריי מטבעות.

ביז דער מלמד האט שוין נישט געהאט קיין פח צו לערנען מער, כאטש ער האט געדארפט האבן די געלט ווייל ער האט געהאט א ווייב מיט קינדער, אבער ער האט געזאגט פארן הייליגן רבי'ן וואס איז נאך געווען א קליין אינגל, איך קען שוין נישט, מארגן איז נאך א טאג, אבער דער הייליגער רבי פון רוב תשוקה צו לערנען גמרא און פארשטיין, האט ער זיך געבעטן צו אים 'לערנט מיט מיר נאך איין דף, האט ער געלערנט מיט אים נאך א דף, און ער האט געזאגט איך האב שוין נישט קיין פח מער, מארגן וועלן מיר ממשיך זיין, אבער דער הייליגער רבי האט אים נישט אפגעלאזט, און האט אים געזאגט

'איך בעט אייך נאך איין דף לערנט מיט מיר און איך וועל אייך שוין אפלאזן און אזוי האט ער נאך אפאר דפין אריינגעכאפט, און דאס האט דער הייליגער רבי געטון ווען ער איז נאך געווען א קליין אינגל פון זיבן יאר.

ה'לוואי עטין וואס עטין זענטס יונגע בחורים פון פופצן יאר, זאלט איר געמען א מגיד שיעור א פריוואטע מלמד וואס וועט אייך אויסלערנען ווי אזוי מען לערנט גמרא, איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א פארגעניגן איר וועט האבן, און לאזט זיך נישט איינרעדן אנדערש, ווארום געלויבט דעם בורא כל עולמים עס איז שוין דא זעקס און פופציג יאר וואס איך בין מקורב צום הייליגן רבי'ן און איך זעה אז נאר דאס איז דער אמת'ן וועג פאר יונגע בחורים וואס זיי ווילן שטייגן אין לעבן, אונדאי זאגן אסאך פרקים משניות און אסאך דפין גמרא איז א גרויסע זאך, אבער קודם דארף מען פארשטיין די יסודות פון משניות און גמרא, און נאכדעם וועט זיך ענק עפענען די קאפ און איר וועט וועלן שטענדיג לערנען.

גייט נישט לערנען אין א ישיבה וואס עס איז דארטן דא בחורים וואס האלטן נישט ביים לערנען, זיי רייכענען צוגערעטלעך, וואס אויף דעם האט דער הייליגער רבי זייער מקפיד געווען, ווי קען מען זיך רופן א ברסלב'ר בחור ווען מען רייכערט א ציגערעטל, בשעת דער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען.

אויבעט דארף מען זיך היטן פון שלעכטע חברים וואס זיי רעדן ניבול פה, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ניבול פה סימן א) מי שמדבר ניבול פה בידוע שלבו חושב מחשבת און; דאס וואס א מענטש רעדט דאס טראכט ער, איבערדעם אז מען הערט א בחור רעדט ניבול פה איז א סימן אז ער איז זייער פארדארבן, און פון דעם בחור דארף מען זיך זייער היטן, ווארום אזוי ווי איינער האט א אנשטעקיגע קרענק וכו', און עס איז א סכנה צו שטיין געבן אים ווייל מען קען אויבעט אנגעשטעקט ווערן מיט די קרענק וכו', אזוי דארף מען זיך אכטונג געבן פון בחורים וואס זיי רייכערן וכו', און רעדן ניבול פה וכו', און זינגען ווי גוים וכו', און פירן זיך אויף א לעבן פון הפקירות וכו', עס איז א גרויס רחמנות אויף די בחורים.

איבערדעם עטץ זענטס יונגע בחורים, וואס דארפט איר גיין אין א פלאץ וואס איז דא פארדארבענע בחורים? אפילו זיי ווילן יעצט ווערן בעסער וכו', אבער עס איז מער זיכער אז איר וועט אראפפאלן וכו', ווי איידער זיי וועלן אייך אויפהייבן וכו'.

איבערדעם געב איך ענק א עצה, בלייבט אין ישיבה ווי איר לערנט, און איך וועל בעטן אייער פאטער ער זאל ענק דינגען א פריוואטע מלמד וואס וועט מיט ענק לערנען צוביסלעך א שטיקל גמרא ביז איר וועט פארשטיין, און נאכדעם נאך א שטיקל גמרא וכו' וכו', ביז

איר וועט זען אז איר האט נישט קיין שוואכן קאפ, איר האט א גוטן הבנה, און עס איז אזא שאד צו פטרן די יונגע יארן מיט נארישקייטן.

איך האף אז איר וועט מיר פאלגן, וועט ענק גוט זיין אויף די וועלט ווארום איר וועט האבן א לעכטיג לעבן, ומפל שפן אויף יענע וועלט וואס די טויערן זענען אפען פאר די אלע וואס זיי האבן געלערנט תורה.

איר זאלט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רסט

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר מסעי כ"ז תמוז ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער בורא פל עולם האט דיר געשאנקען א מתנה אזא טייערע ווייב וכו' וכו', וואס באמת לויט דייע שמוציגע מעשים וכו' וכו', וואלסטו נישט ראוי געווען צו אזא ווייב וכו' וכו', ווארום דיין התנהגות דיין אויפפירונג איז ווי א משוגענער רחמנא ליצלן, און עס איז נישט קיין וואונדער, ווייל די חז"ל זאגן (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; זאגט דער הייליגער רבי אויף דעם (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז) קומט אויס לויט דעם, יעדער איינער ווערליג זיינע זינד האט ער אין זיך א

געוויסע גראד שגעזען, ער טוט משוגענע זאכן וכו' וכו', און
 דו ביסט איינער פון זיי.

איינער דו האסט חתונה געהאט האב איך מיט דיר
 אסאך גערעדט, און איך האב דיר מסביר געווען
 וואס הייסט תשובה וכו', און ווי גרויס תשובה איז ביים
 בורא פל עולמים וכו', און דו האסט מיר צוגעזאגט אז
 אלעס וועט שוין זיין גוט וכו', און צום סוף האסטו חתונה
 געהאט און דער בורא פל עולמים האט אויף דיר רחמנות
 געהאט און ער האט דך געשאנקען א לעכטיג זיס אינגעלע,
 און צום סוף גייסטו צוריק צו דינע פארדארבענע מעשים
 וכו', און דו פרגעסט מיר אן עצה וויאזוי מען גייט ארויס
 פון דעם?

דער אמת'ן איז, דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט
 (ליקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ק"י) דאס ער האט געהערט פון
 איינעם וואס האט געפרעגט דעם הייליגן רבי'ן וואס הייסט
 בחירה? האט אים דער הייליגער רבי גענטפערט, בחירה
 מיינט פשוט, אז מען וויל טוט מען און אז מען וויל נישט
 טוט מען נישט, שרייבט דארטן דער הייליגער רבי נתן
 ז"ל, איך האב דאס פארציכנט ווארום דאס איז זייער א
 וויכטיגע ידיעה, עס איז דא מענטשן וואס זיי מיינען אז
 אויב זיי זענען אריינגעכאפט געווארן אין שלעכט וועלן זיי
 קיינמאל נישט קענען ארויסגיין פון דעם וכו', אבער דער
 אמת'ן איז נישט אזוי, נאר אזוי ווי דער הייליגער רבי האט

גַּעְזֵאנְט, אַז מָעַן וויל טוט מָעַן און אַז מָעַן וויל נישט טוט
מָעַן נישט.

זאג איך דיר, וועסטו זיך געמען אין די הענט אריין און
דו וועסט אפלאזן דינע נארישקייטן וועסטו זוכה זיין
צו האבן א לעכטיג לעבן און וועסט זען אז דיין ווייב וועט
גיין מיט דיר ביזן סוף, אבער אויב דו וועסט זיין א אויבער
הכם און דו וועסט זאגן אז דו ביסט שוין געפאנגען אין די
הענט פון סמ"ך מ"ם און דו קענסט פון דארטן נישט
ארויסגיין וכו', מוז איך דיר זאגן אז עס וועט זיין א גוט
רחמנא לישזבן, איבערדעם בארעכנ זיך זייער גוט וכו',
איידער ס'וועט קומען א אומגליק ביי ענקער צוזאמען-לעבן.

ס'איז א גרויסער שאד, נאכדעם וואס דער בורא פל
עולמים האט זיך געהאלפן און ער האט געטון מיט
דיר חסדים ורחמים גמורים, זאלסטו פביכול צוריק שפייען
אין פנים רחמנא ליצלן, און צוריק גיין צו דינע עקלדיגע
שמוציגע מעשים וכו' וכו', איך מוז דיר דאס שרייבן, וויל
איך זעה דאס אויב דו וועסט זיך נישט געמען אין די הענט
וועט זיין א קאטאסטראפע אין דיין צוזאמען-לעבן, און דאס
וועט ברענגן א גט.

איך האף אז דו וועסט אריין קריצן די פאר ווערטער וואס
איך שרייב דיר מיט בלוט, אין דיין פארשטאפטן
הארץ.

המאחל לך תשובה שלימה

 ער

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְסַעֵי כ"ז תמוז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

דָּאָס װאָס דו פֿרעגסט װאָס מיינט דער הייליגער רבי מיט דעם װאָס ער האָט געזאָגט (שיחות הר"ן סימן נ"ט) מְסוּגָל יוֹתֵר לְבָנִים, לְהִיּוֹת רְחוּק מֵהֶם. לְבָלִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בָּהֶם לְשַׁעֲשַׁע בָּהֶם בְּכָל פֶּעַם. רַק לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל; דָּאָס הֵיִסֵּט עִם אִיזוּ זײער מְסוּגָל פֿאַר קינדער אַז מָען לַעֲטֹשְׁקֵעֵט זײךְ גִּישַׁט מִיט זײ אַזױ וְכוּ', און מָען שְׁפִילֵט זײךְ גִּישַׁט מִיט זײ וְכוּ'.

אִיךְ מוֹז דִּיר זָאָגן, עִם אִיז דָּא אַ כְּלָל, און עִם אִיז דָּא אַ יוֹצֵא מִן הַכְּלָל. אַװודאי און אַװודאי דאַרף מָען קינדער מְקַרֵב זײן, וּבְפֶרֶט און הֵינְטִיגֶע צײַטן װאָס די גאַסן זענען הַפְּקָר, און עִם דִּרײַען זײךְ אַרום לײדיג-גײערס, פֿיסטע כַּחֲוָרִים װאָס זײ האָבן אִין זײךְ קײן שׁוֹם תּוֹכֵן גִּישַׁט, דאַרף דער טאַטע זען אָנצובינדען מִיט זײן זױהן אַ פְּנִימִיּוֹת־דיגער קֶשֶׁר װאָס דער קינד זאל האָבן צוטרױ צום טאַטן, און זאל זײךְ קענען מִיט אִים דוּרְכְּשְׁמוּעֶסן יעדע זאך, דָּאָס הֵיִסֵּט מִיט אַ קינד דאַרף מָען רעדן אַזױ ווי מָען רעדט מִיט אַ דערװאַקסענער, און דָּאָס האָט אַ קינד לִיב, אַז מָען בויעט אִים אויף, און מָען באַנעמט זײךְ מִיט אִים און

מָען פֿירט זיך אויף מיט אים פונקט אזוי ווי מיט א דערוואקסענער, דאס בויעט אויף דעם קינד, און ער ווערט זעלבסשטענדיג, און אזוי האט ער העלחה אין זיין צוקונפטער לעבן, מה שאין בן ווען מען טשאטשקעט זיך מיטן קינד וכו', אזוי ווי מיט א בעבי, און מען קישט אים אלץ און מען האלזט אים אלץ, און מען באנעמט זיך מיט אים ווי מיט א קליין קינד, בלייבט ער מיט א קליינעם שכל.

און דאס איז דער פֿלל, אז מען דארף זייער אכטונג געבן נישט קישן און האלזן דאס קינד, אפילו מען האט אים ליב, דאס מיינט נאכנישט צו זאגן אז מיט א קיש אדער מיט א גלעט האט מען אים ליב, אדרבה מען מאכט אים ער זאל בלייבן א בעבי, א שכל פון א קליין קינד. דער יוצא מן הכלל איז אז מען דארף רעדן מיט א קינד אזוי ווי מען רעדט מיט א דערוואקסענעם און אים מסביר זיין יעדע זאך אזוי ווי מען איז מסביר א גרויסן פארשטענדליכן מענטש, און דאס בויעט אויף דעם שכל פון קינד.

איך האב געהערט פון הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל וואס ער האט געהערט פון אונזערע לייט אין אומאן אויף די שיחה דעם לשון, "מען קישט נישט און מען שלאגט נישט" א קינד, און ער האט ערקלערט דעם מיינונג פון די ווערטער, דאס אז מען קישט צופיל א קינד ווערט ער צעווילדעוועט און מען דארף אים נאכדעם שלאגן ער זאל נישט זיין אזוי ווילד.

איבערדעם דארף מען לכתחילה נישט קישן, וועט ער
נישט זיין ווילד, ער וועט האבן יראה און
פחד פון טאטן, און מען וועט אים נישט דארפן שלאגן.

די צווייטע שאלה וואס די פֿרעגסט מיר, וואס די האסט
געזען אין א ספר וואס בלומ'שט דארף דאס זיין פון
אונזערע לייט, וואס ער שרייבט אז קודם די עבירה איז
דא א בחירה וכו', און נאך די עבירה דארף ער וויסן אז
עס איז געווען א השגחה וכו', מוז איך דיר זאגן דאס אויף
דעם ספר איז לאו מר בר רב אשי חתים עליה, דאס האט
געשריבן א בעל תשובה, וואס איז געווארן א בעל תשובה
פון איינע פון די קונטרסים וואס די מפיצים פארפלייצן.

אבער דער עצם זאך וואס ער האט געשריבן דאס איז
פארבינדען מיט מורא'דיגע פפירות און היפוך דעת
רבינו ז"ל, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק
א' סימן ק"י) דאס די בחירה איז פשוט, "אז מען וויל טוט מען,
און אז מען וויל נישט טוט מען נישט" איז וואס איז שייך
צו זאגן אזא זאך, קודם איז געווען בחירה אין נאכדעם איז
דא השגחה? עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי
זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) אז די ידיעה און בחירה איז
זיך סותר און א מענטשליכן שכל קען דאס נישט פארשטיין,
ווארום פון איין זייט מוז מען זאגן אז אלעס איז פון בורא
כל עולמים, און פון די אנדערע זייט דארף מען וויסן אז
עס איז דא א בחירה, און ער האט בפירוש געזאגט, דאס

זייער אסאך זענען אנוועק פון אידישקייט, ווייל זיי האבן זיך געוואלט אריינלייגן אין די זאך פון ידיעה און בחירה.

אויך ברענגט דער הייליגער רבי (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ד) אז דאס איז דער חלל הפנוי, מען מוז האבן יא, וואס דאס איז השגחה, און מען מיז האבן ניין, וואס דאס איז די בחירה, (אין דעם איז דא א טיפן שמועס וואס איז שווער אפצושרייבן על פני הכתב).

על כל פנים מען טאר נישט זאגן אזא זאך אז דאס וואס ער האט געזינדיגט איז השגחה, דאס איז בפירה גמורה רחמנא לישזבן, דאס איז די דיעות פון די מינים און אפיקורסים.

נעם צום ביישפיל, מען האט אויפגעשטעלט א מלכות המינות אקעגן דעם רצון פון בורא כל עולמים, מען רייסט אויס אפילו די פינטעלע אמונה פון מולאנען אידישע קינדער, און מען איז זיי מעביר על הדת, עס איז נישטא קיין שבת, קיין שום מצוות, נישט קיין ציצית, נישט קיין תפילין וכו' וכו', מען איז מאכיל טריפות און נבילות, בשר החזיר, און בשר השפנים, וכו', וכו', וואס זיי פֿרעסן צוזאם, גלייבן אין גארנישט רחמנא לישזבן, נעמען ארויס מתים פון די קברים וכו' וכו', אלע תועבות רעות וואס זיי טוען נאר וכו' וכו', קען מען זאגן אויף אזא מלכות המינות, עס איז דאך דא השגחה און בודאי האט מען אזוי געוואלט פון הימל? (ווי רוב מענטשן זענען געכאפט

געוואָרן אין דעם טענות וואס געבענד דער טענות איז הוילע
כפירות און אפיקורסות).

זיי קען א איד וואס ער גלייבט אין בורא כל עולמים און
דאווענט דריי מאל א טאג שחרית מנחה מעריב, און
לייגט תפילין און גייט מיט ציצית, און היט שבת, און עסט
נאר פֿלש, און געבט אכטונג אויף קלה כחמורה וכו' וכו',
ווי קען ער זאגן אז די מדינה הטמאה דאס מלכות המינות
וואס פון זינט קבלת התורה איז נאכנישט געווען אזא מאסן
שמד וואס מיליאנען אידישע קינדער טייערע נשמות האט
מען מעביר געווען על הדת און זיי זענען געווארן בופרים
וכו' וכו', ווי קען מען זאגן אז זיי זענען אויפגעשטעלט
געווארן בהשגחה פרטית?

פארשטייט נישט אליין אז די דיעה איז פיל מיט מינות
און אפיקורסות, און דאס שטאמט פון פת
ש"ץ שם רשעים ירקב, וואס זיי זענען גענאנגען אויכעט
מיט דעם שיטה, אפגעטון אלע עבירות שבעולם און געזאגט
אז אלעס איז פבכול פון אויבן וכו' וכו', אנשטאט צו וויסן
דעם קלארן דעת תורה, דעם קלארן אמונה פשוטה דאס
דאס מלכות המינות איז דער לעצטער נסיון פאר כלל
ישׂראל זיך צו האלטן אין פשוטע אמונה, ווי דער הייליגער
רבי האט פאראויס געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ב) דאס
פאר משיח וועט קומען וועט זיין דער שווערסטער נסיון
זיך צו האלטן אין פשוטע אמונה.

אַמוּנָה פֿשוּטָה מײַנט צו גלײַבן אײַן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וּוּאָס
 עַר הָאָט אױנז געגעבן דער תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אױפֿן
 בַּאָרְג סײַנ, און לְעֶרְנֶען די תּוֹרָה, און מְקַיִים זײַן די תּוֹרָה,
 עָס אײַז דָּא רַמ"ח מְצׁוּוֹת עֲשֵׂה וּוּאָס דָּאָס אײַז מְצׁוּוֹת וּוּאָס
 מְעַן דַּאָרְף מְקַיִים זײַן, און עָס אײַז דָּא שְׂס"ה לֹא תַעֲשֶׂה
 וּוּאָס דָּאָס אײַז מְצׁוּוֹת וּוּאָס דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט
 אױנז אָנגעזאַגט גײַשט צו טױן, דָּאָס הײסט אַמְתָּע אַמוּנָה.

לײדער לײדער אײַז דער גאַנצער מַלְכוּת הַמִּינּוֹת וּוּאָס אײַז
 אױפֿגעשטעלט געוואָרן צו דערצערענען דעם בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, אײַז דָּאָס מַמְשׁ ווי דער עַגֵּל
 הַזֹּהֵב, וואָרום מְעַן הָאָט אױפֿגעטױשט פֿבִּיכּוֹל מײַט א
 גאַלדענעם פֿאַק, ווי ס'שטייט (תּהִלִּים ק"ו) יַעֲשׂוּ עַגֵּל בְּחֶרֶב
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַסְכָּה; וַיִּמְרוּ אֶת פְּבוֹדָם בְּתַבְּנִית שׁוֹר אֲכַל
 עֵשֶׂב; וַשְּׂכַחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדוֹלוֹת בְּמִצְרַיִם; גַּפְּלֹאוֹת
 בְּאָרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף; קָעַן מְעַן זָאָגן אױף דעם
 עַגֵּל אַז דָּאָס אײַז געווען הַשְּׁנֵחָה? די ווערטער זענען דאָך
 פֿפֿירות גמורות, און מְעַן דַּאָרְף זײער אַכטונג געבן פֿון
 אַזעלכע דיעות בּוֹזְבוֹת.

אײַפֿער־דעם געב אײַך דיר אַן עֲצָה, דו זאַלסט לְעֶרְנֶען דעם
 הײליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת,
 בְּרַסְלָב'ר חסידות אײַז תּלױי נָאָר ווי מְעַן לְעֶרְנֶט דעם הײליגן
 רַבִּינ'ס סְפָרִים, אַ בְּרַסְלָב'ר חסיד אײַז דער וּוּאָס עַר לְעֶרְנֶט
 אַסאַך לְקוּטִי מוֹהַר"ן, סײַפּוּרֵי מַעֲשִׂיוֹת, סְפָר הַמְּדוּת, און

די שיחות פון הייליגן רבי'ן וואס רבי נתן ז"ל האט אָפּגעשריבן אין שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן, די ספרים דארף מען קענען ישר וקהל, ווארום נאר דאס איז דער דעת פון הייליגן רבי'ן, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ט) דאס פניו שכלו ונשמתו איז אין זיין ספר; איבערדעם ווער ס'וויל זיין מקורב צום דעם הייליגן רבי'ן דארף אסאך לערנען זיינע ספרים ביז ס'זאל זיין שגור בפיו.

דער הייליגער רבי ברענגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') דאס גלייך ווען מען ווערט מקורב צום צדיק האמת און מען הערט זיין קול, עפנט זיך אויף דאס מויל און דאס הארץ צו רעדן צום בורא כל עולמים, וואס דאס איז א וואונדערליכע זאך, דאס א מענטש וואס איז א בעל בחירה רעדט זיך אויס זיין גאנץ הארץ צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, און וואס ער דארף האבן בעט ער נאר פון אים, און דער בורא כל עולמים העלפט אים און געבט אים וואס ער דארף, אין דעם אליין איז דא די ידיעה מיט די בחירה.

איבערדעם רוב וועלט איז זיי שווער אנצונעמען דעם ענין פון התבודדות, פון איין זייט דארף א מענטש האלטן אין איין בעטן דעם בורא כל עולמים יעדע פרט וואס ער דארף האבן, און זיך מתוודה זיין אויף אלע שלעכטס וכו' וואס ער האט אפגעטון, דאס איז די בחירה, ער זעט נישט וכו' וואס עס ווערט מיט זיין תפלה וכו',

און צו וועמען ער רעדט וכו', ווארום יעדער איינער האט קשיות און ספיקות פון קליפת עמלק, וואס ביי אים שטייט (שמות י"ז) "ה'יש הני"ה בקרבינו אם אין", און דער גאנצער ענין פון עמלק איז ספיקות אין אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, וואס האסטו צו דאווענען ווער הערט דין אויס וכו' וכו'.

און פון דער צווייטער זייט דארף זיך דער מענטש שטארקן מיט אמונה פשוטה בו יתברך, אז יעדער דיבור וואס ער רעדט צום בורא כל עולמים ווערט צוגעהערט אין אלע עולמות, און עס ווערט פון דעם א רעש אין הימל וכו' וכו', און דער בורא כל עולמים האט א מורא דיגע שעשוע פון א איד וואס וויינט זיך אויס פאר אים און דערציילט אים אויס דאס גאנצע הארץ וכו' וכו', וואס אין דעם אליין היינט אין תפלה איז שייך ידיעה און בחירה, ממה נפשך, ווייסט דער בורא כל עולמים אלעס וואס אונז טוען, וואס דארף מען בעטן? און אויף דעם זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"ד) דאס פארנוואס דארף מען מתפלל זיין דער בורא כל עולמים ווייסט דאך אלסדינג, נאר דער תירוץ איז, מיט תפלה בויעט מען אויף כלים מקבל צו זיין די שפע וכו' וכו'.

על כל פנים ווי ס'איז דארפסטו זיך זייער שטארקן מיט פשוטע אמונה, און צוגעוואוינען זיך רעדן יעדן טאג צום בורא כל עולמים אן חכמות, ווי דער הייליגער רבי

זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) דאס דער עיקר אידישקייט איז אוועק ציווארפן פון זיך די אלע חכמות, און זיך פירן בתמימות ופשיטות, אויך דארף מען זיך קובע זיין עתים לתורה, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, וכו', וכו', אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן, וואס ווערט געברענגט אין זיינע ווערטער (עיני שיחות הר"ן סימן ע"ו).

גלייב מיר אז אויב דו וועסט אריינגעמען אין דיר די ווערטער, וועסטו הערשט אנהייבן צו לעבן א לעבטיג זיס לעבן, ווארום ס'איז נאכנישט דא אזא זיס לעבן ווי ווען מען לעבט מיט פשוטע אמונה, וואס דאס איז געווען ביים הייליגן רבי'ן די יסוד היסודות, ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ג) ביי די וועלט איז אמונה א קלייניקייט, אבער ביי מיר איז די עיקר אמונה, און דער עיקר אמונה איז פשוט בתכלית הפשיטות אזוי ווי די קליינע קינדער און די תמימות'דיגע פרויען גלייבן; איבערדעם דארף מען זיך דערווייטערן פון די אלע דיעות נפסדות, נישט חקרנ'ען וכו', נאר מען זאל וויסן, אז מען ווייסט גארנישט.

ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געשריגן "גאט איז גרויס מען ווייסט גארנישט, עס טוט זיך אויף דער וועלט אזעלכע זאכן וואס מען ווייסט גארנישט" און אז מען פאלט דורך חלילה וחס אין עבירות דארף מען תשובה טון און בעטן דעם בורא כל עולמים ער זאל אונז מוחל זיין, ווארום דער עיקר תשובה איז ווידוי דברים, זיך מתוודה זיין זיינע

זינד וואס ער האט געטון ליידער, נישט זאגן בפירות
 ואפיקורסות אז דאס איז פון בורא כל עולמים וכו' וכו',
 נאר מען דארף וויסן דעם אמת אז איך האב געזינדיגט
 ווייל עס האט זיך מתגבר געווען אויף מיר דער ברענעדיגער
 יצר הרע, און איך בין ליידער דורכגעפאלן, איבערדעם
 שעם איך זיך זייער, און איך בעט דיר איבער בורא כל
 עולמים זאלסט מיר מוחל זיין וואס איך האב נישט געקענט
 ביישטיין דעם שווערן ביטערן נסיון וכו' וכו', דאס איז דעם
 אמת'ן דעת פון הייליגן רבי'ן.

גלייב מיר איך האב דיר געקענט שרייבן א גאנצער מגילה,
 נאר מיין צייט איז זייער באגרעניצט, איך בין טרוד
 מיט טרדות הרבים, אפילו די פאר שורות האב איך געמוזט
 שנעל אפבאפן און דאס שרייבן, און איך האב דאס געשריבן
 אויף אידיש, ווארום ליידער האבן זייער אסאך מענטשן
 געליינט דעם בוך, און זיי מיינען אז דאס איז דעם הייליגן
 רבינ'ס זאך, און זיי האבן די זעלבע קשיות וואס דו האסט.

איך האף אז דו וועסט פארשטיין די ווערטער, און דו
 וועסט זיין א מבין דבר מתוך דבר.

זאלסט האבן א פרייליכן און לעכטיגן שבת

רעא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְסַעֵי כ"ז תַּמוּז ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

דָּאָס וואָס דוּ שְׂרִיבְסְט דָּעם לְשׁוֹן פֿון "סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת" (מַעֲשֵׂה י' פֿון בְּעָרְנֵער וַעֲנִי) "גָּאָר מִיִּין מִזֶּל און הַצְּלָחָה זָאל נִישְׁט זײַן פֿאַרמִיטן פֿון..." אַ גְּרוֹיִסן יִשָּׁר פֿתּוּ, גָּאָר אִיךְ ווִיל דִיר זָאגן אִיךְ זײךְ נִישְׁט קײן שׁוֹם שְׂכַר וְכוּ' וְכוּ', מִיִּין גֵּאָנְצֵע זאךְ אִיז גָּאָר אַרײַנבְּרֵעֵנְגן דָּעם רַבִּינ'ס אָור אִין דַּער וועלְט, אַז יַעֲדֵער אִיד זָאל זײךְ צוּנְעוואַוּאִינְען צו רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אַזוֹי ווי אַ זוּהן בְּעֵט זײךְ בֵּיִם טאַטן, און אַזוֹי ווי אַ מַעֲנִטֶש רַעֲדֵט זײךְ דוּרְךְ מִיט זײַן חֶבֶר, און אִיךְ אַרײַנבְּרֵעֵנְגן דָּעם סֹדֵר דְּרֹךְ הַלִּימוּד פֿון דָּעם הֵיילִיגן רַבִּי'ן וואָס דוּרְכְּדָּעם קֶען יַעֲדֵער אִיד דוּרְכְּלֵעֲרֵנְען דִי גֵאָנְצֵע תּוֹרָה, אַזײַב עַר ווִיל, און מָעַר פֿון דָּעם ווִיל אִיךְ נִישְׁט.

אַזײךְ גֵּיט מִיר אִין לְעֵבֶן צו זײַן אַ שְׂדֵכֵן און מְשַׁדֵּךְ זײַן בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּדֵי זײַ מַצִּיל זײַן פֿון חַטָּאִים, און דַּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט מִיךְ מְזַכֵּה גֵעוּוֵען בְּמִשְׁדֵּךְ דִי אַלֶּע יָאָרן שׁוֹיִן מְשַׁדֵּךְ צו זײַן אַיבֵּער צוויי טוֹזִיעֵנִט פֿאַרפֿאַלֵק, און זײ הָאָבן אַיפֿגֵעֶשְׁטעלְט שׁײַנֶע שְׁטוּפֵער, מָעַר פֿון דָּעם דאַרף אִיךְ נִישְׁט, און ווִיל אִיךְ נִישְׁט, און הָאָב אִיךְ נִישְׁט, וְכוּ', וְכוּ'.

אײַבערדעם אזוי ווי דו האָסט בַּחֲוָרִים וואָס זײ הָעֵרֶן דײַ
 צו, זאַלסטו אין זײ אַרײַנשײַנען פֿשוּטע אַמֹנָה
 אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און זײ מְחֻזַּק זײַן זײ זאַלן זײַך
 צוגעוואוינען רעדן צו אים, און בַּעֲטָן פֿון אים יעדע זאך
 וואָס זײ דאַרפֿן האָבן, און אויכעט זײ זאַלן לַעֲרַנְעֵן דַּעַם
 סָדֵר דֶּרֶךְ הַלְיָמוּד פֿון דַּעַם הַיְלִיגֵן רַבִּי'ן.

עַם אִזוּ אַ גְרוֹיֶסע שְׂאֵד וואָס דו בִּיסְט נִישַׁט גֶּעווען גַּעבֶּטֶן
 בײַנאַכט בײַם שײַעור, וואָס אײַך האָב אַרומגעֶרעדֶט ווי
 אזוי מָען דאַרף מְחַנֵּךְ זײַן קײַנדער און בַּחֲוָרִים, אײַך האָפֿ
 מָען וועט דײַ אײַבערנעבן פּוֹנְקֵטֶלִיךְ וואָס אײַך האָב גֶּעֶרעדֶט,
 וויאזוי מָען דאַרף אַכְטוּנג געבן אויף די כָּבוֹד פֿון יעדן
 בַּחֲוֹר, און מָען דאַרף זען ער זאל דאווענען אין אַ סִידוּר,
 און שְׂטײַן אויף אײַן פֿלאַץ, און זײַך נִישַׁט דֶּרײַען בײַם
 דאווענען, וּמִכָּל שֶׁבֶן נִישַׁט דאווענען אויסענווייניג וכו' וואָס
 דעמאלט מָען זיכער זײַן אז מָען דאווענט גאַרנִישַׁט
 וכו', און אז מָען וויל זען דאָס יִרְאֵת שָׁמַיִם פֿון אַ בַּחֲוֹר
 דאַרף מָען זען וויאזוי ער דאווענט, וואָרום דוּרְכֵן דאווענען
 קען מָען זען דאָס יִרְאֵת שָׁמַיִם פֿון אַ בַּחֲוֹר, דאָס דאַרף
 מָען אַרײַנפֿרעגלען אין יעדן בַּחֲוֹר, ער זאל שְׂטײַן אין אײַן
 פֿלאַץ בײַם דאווענען, און ער זאל דאווענען פֿון אַנפֿאַנג
 ביזן סוף נאַר אין סִידוּר, קײַנמאַל נִישַׁט אויסענווייניג, און
 זײַך נִישַׁט דֶּרײַען בײַם דאווענען, ווי ר' נחמן טולטשינער
 ז"ל האָט געזאָגט פֿאַר אײַנעם וואָס האָט זײַך אַרומגעֶדֶרײַט
 אין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אויף די לַעֲנָג און די בִּרְיִיט, און די בִּרְיִיט

און די לענג אינמיטן דאווענען, "דו דרייסט זיך אזוי פיל ביז דו וועסט אינגאנצן צודרייט ווערן".

ווען מען שטעלט זיך דאווענען דארף מען שטיין אין איין פלאץ, וואס אויף דעם זאגן די תנ"ל (ברכות ו:): אמר רבי חלבו אמר רב הונא, כל הקובע מקום לתפלתו אלהי אברהם בעזרו, וכשמת אומרים לו אי עניו אי חסיד מתלמידיו של אברהם אבינו; ווארום אברהם אבינו איז געווען דער ערשטער וואס האט מנגלה געווען דעם בורא כל עולמים אויף דער וועלט, און אז איינער ווערט געוואר אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, ער געפונט זיך איבעראל, דער דארף זיך נישט דרייען אין קיין שום פלאץ, ער טרעפט דעם בורא כל עולמים אין זיין פלאץ.

זיי דער אר"י הקדוש זאגט, הוי"ה בהכאה באטרעפט מקו"ם, דאס הייסט י' פעם י', ה' פעם ה', ו' פעם ו', ה' פעם ה'. באטרעפט כמספר מקו"ם, וואס דער פירוש פון דעם איז, וויפיל קלעפ א מענטש זאל באפן דארף ער וויסן עס איז אלעס פון בורא כל עולמים, און שטיי אויף דיין פלאץ, פראביר נישט צו אנטלויפן ווייל עס וועט דיך גארנישט ניצן, און כל זמן א מענטש לעבט קען מען נישט אפשאצן דאס גרויסקייט פון איינער וואס ער האט אזא לויטערע אמונה, אבער ווען ער גייט אוועק פון די וועלט, ער טוט אויס דעם גוף פון די נשמה, דעמאלט זאגן אלע "אי עניו

אי חסיד מתלמידיו של אברהם אבינו" געוואלד דער מענטש
איז דאך געווען א אמת'ר עניו, א אמת'ר חסיד, ער איז
דאך געווען פון די תלמידים פון אברהם אבינו, וואס אויף
אים איז אויכעט איבערגעגאנגען צען ביטערע שווערע נסיונות,
און פונדעסטוועגן איז ער געבליבן שטיין אויף זיין פלאץ,
און נישט ארומגעדרייט זיך, און נישט אנטלאפן פון בורא
כל עולמים, נאר ער איז געבליבן רבוק אין אים, ער האט
אים געטראפן איבעראל אין יעדן פלאץ.

אז וואויל איז דער מענטש וואס ער נעמט אריין די ווערטער
ב"י זיך אין הארץ, און ער פירט זיך אויף בתמימות
ופשיטות זיין גאנץ לעבן, וואס נאר דאס איז א ערליכער
איד, ער זיכט נישט קיין ישות וגיאות, קיין התנשאות וכו'
וכו', ער וויל נאר נכלל ווערן אין בורא כל עולמים, און
טרעפן אים אין זיין מקום, אפילו ער כאפט קלעפ און
שלעק פון אינשי דלא מעלי וכו' וכו', ער האט נישט קיין
התפעלות פון זיי, ווארום ער ווייסט אז עס איז נישטא קיין
שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, וואס דאס
איז דער פֿשט הו"ה בהבאה עולה מקו"ם, אפילו כאפֿסט
קלעפ פעטש חירופין וגידופין וכו' וכו', ווייסט דאס אך
דארף שטיין אויף מיין מקום, וואס דאס איז דער בורא
כל עולמים וואס ווערט אנגערופן מקומו של עולם.

אך בעט דיר זייער זאלסט נאר זיין פרייליך, עס איז
נישטא נאך אזא מדריגה ווי שמחה, שמחה איז
בכיכול דער בורא כל עולמים אליין, אזוי ווי ס'שטייט (דברי

תִּימִים א' ט"ו) "עוֹז וְחֶדְוָה בְּמִקְוֹמוֹ", און מיט דעם קען זיך אַ מענטש מעסן אויב ער איז אין די קרושה אדער חלילה וחס אין די טומאה, איז ער שטענדיג טרויעריג און דערבישערט און דערשלאגן, איז א סימן ער ליגט נאך אין שאול תחתית, און די סטרא אחרא האבן אים איינגעשלאנגען, אבער אויב ער איז פרייליך און ער מאכט אן אנדערן פרייליך, און זינגט און מאכט אן אנדערן זינגען ניגונים פון אמונה, אזוי טאטע אזוי פאטער איך וויל זיין א ערליכער איד, אזוי טאטע אזוי פאטער איך וויל זיין א גרויסע צדיק זכו' זכו', דאס איז א סימן אז ער איז אין די קרושה.

שטארק זיך און זיי פרייליך, און מאך אן אנדערן פרייליך, און לאך זיך גוט אויס פון אלע דיינע שונאים, וועט דיך וואויל זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט. זאלסט האבן א פרייליכן און לעכטיגן שבת

רעב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִסְעֵי כ"ז תמוז ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דיין זכות אין הימל, ווארום ווען מען איז מקרב איין איד ווערט א איבערקערעניש אין אלע עולמות אזוי ווי עס שטייט אין זוהר (תרומה קב"ח):

תָּא חוּי פֿל מַאן דָּאָחיד בְּיַדא דְּחַיִּיבָא, [קיום און זעה, יעדער וואס ער האלט אן אין די הענט פון זינדיגע] וְאַשְׁתַּדֵּל בֵּיה לְמַשְׁבַּק אֲרָחָא בִּישָׂא, [און ער איז זיך מִשְׁתַּדֵּל זיי זאלן אָפֿלאָזן די שְׁלֵעֲכַטֵּע וועגן וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו דעם] אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְת סִילוּקִין מַה דְּלֵא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, [ער גייט ארויף הויך הויך אין די עולמות וואס אן אנדערע איז נישט זוכה צו דעם] גָּרִים לְאַכְפִּיָּיא סְטָרָא אַחְרָא [ער איז גורם מְכַנִּיע צו זיין די סְטָרָא אַחְרָא] וְגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיה, [און ער איז גורם דאס פּבִּיבּוֹל דער נאַמֶען פון בורא פֿל עולמים זאל זיין טייער אויף דער וועלט] וְגָרִים לְקַיִמָא פֿל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא, [און ער איז גורם אז די וועלט און יענע וועלט זאל האבן א קיום, ווארום אז מָעַן איז מְקַרַב מְעַנְטִשֵׁן צום בורא פֿל עולמים און זיי אַנְעֶרְקֶענען אים, דאס איז דער עיקר קיום פון דער וועלט], וְעַל הָאִי בַר נִשׁ פְּתִיב (מלאכי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, [און אויף דעם מְעַנְטִשׁ איז געזאגט געווארן דער פֿסוק אז מײן בונד וועט זיין מיט אים און עס וועט רוען אויף אים דאס לעבן און דער שְׁלוֹם, און ער וועט זוכה זיין צו זען קינדער פון זיינע קינדער, און ער וועט זוכה זיין גליקליך צו זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט]. פֿל מָאֲרִי דִּינִין לֵא יְבָלִין לְמִדָּן לִיה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי [קיין שום מְקַטְרַג קען נישט מְקַטְרַג זיין

נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט] עאל
 בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בדיה [און ער גייט אריין
 אין די צוועלף טויערן פון אלע צוועלעף שבטים, און קיינער
 קען אים נישט שטערן] ועל דא בתיב [און אויף אים איז
 געזאגט געווארן דער פסוק] (תהלים ק"ט) "גבור בארץ יהיה
 זרעו דור ישרים יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת
 לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

דאס איז אלעס געזאגט געווארן אז מען איז מקרב איין
 מענטש צום בורא פל עולמים, מפל שפן אז מען
 איז מקרב הונדערטער און טויזענטער מענטשן צום בורא
 פל עולמים, איז נישטא קיין ווערטער דאס אפצושרייבן,
 און דער רמב"ם זאגט, ווען מען דריקט א ספר איז דאס
 אזוי ווי מען דארשנ'ט פאר צען טויזענט מענטשן, און דו
 ביסט זוכה צו דריקן די הייליגע ספרים, וואויל איז דיר
 אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און דאס וועט דיך
 ברענגן דאס גרעסטע גליק אין דיין לעבן, וועסט האבן א
 אמת'ן שלום בית, און דו וועסט האבן נחת פון דייע
 קינדערלעך, און דו וועסט האבן פרנסה בשפע, ווארום א
 מענטש וואס איז משמש דעם הייליגן רבי'ן האט שוין דער
 הייליגער רבי אמאל געזאגט "פון וועמען איך נעם, געב
 איך" יעצט פֿרעג איך דיר, ווער געבט נאך דעם רבי'ן אזוי
 ווי איינער וואס דריקט און פארשפרייט זיינע ספרים.

און לא בחינם זאגן די תנ"ל (סוטה כב) אתמר קרא ושנה
 ולא שימש תלמידי חכמים רבי אלעזר אומר תרי זה

עם האַרץ, רבי שמואל בר נחמני אָמר הרי זה בור, רבי ינאי אָמר הרי זה פּוּתִי, רב אחא בר יעקב אָמר הרי זה מְגוּשׁ; אַ מענטש קען לערנען, אָפּער פֿל זמן ער האט נאָכנישט מְשַׁמֵּשׁ געווען אַ תּלְמִיד חֶכֶם דָּאס הייסט אַ עם האַרץ, דָּאס הייסט אַ בור, דָּאס הייסט אַ גוי, דָּאס הייסט אַ בישׁוּף מאַכער וְכוּ', עס איז דאָך אַ געוואלד, אַ מענטש לערנט און דאווענט אָפּער ער האט נישט מְשַׁמֵּשׁ געווען אַ תּלְמִיד חֶכֶם, קוק ווי די תּוֹ"ל רופֿן אים אָן וְכוּ', און וואס איז שײַךְ מער מְשַׁמֵּשׁ זיין תּלְמִידֵי חֶכְמִים ווי עוּסְק זיין אין הַדְּפָסָה און הַפְּצָה.

און דער הייליגער רבי זאָגט (ספֿר תּמִדוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן מ) בְּזִכּוֹת שִׁמּוּשׁ אָדָם גְּדוֹל, אָדָם נִיצוּל מִמִּיתָה; זאל דער בורא פֿל עוֹלָמִים דִּיך אָפּהיטן פון אלעם שְׁלַעכְטִים, און קיינער וועט דִּיך גאַרנישט קענען טוֹן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאָגט (ספֿר תּמִדוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן ק"ו) עַל יְדֵי שִׁמּוּשׁ צְדִיקִים נִמְתָּק הַדִּין; אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

מְעַנְטִים טאַנצן יעדן טאָג פון גרויס שְׂמֵחָה אויף דעם זכות וואס דו האַסט, און הלָוואי זאַלסטו אָפּדריקן די אלע בְּרִיוּ וואס עס ליגט ביי דיר וְכוּ' וְכוּ', אָפּילו אין קוּנְטֵרסִים אזוי ווי דו האַסט געֶדְרִיקט בִּין יַעֲצֵט, ווארום די מְפִיצִים זאָגן מיר אז דאס ווערט צוּכאַפּט גלײַךְ (ישעײָה כ"ח) "בְּעוֹדָה בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה".

זאַלסט האָבן אַ פּרײַליכן און לעכטיגן שבת

רעג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם ב' לְסֵדֶר דְּבָרִים רֵאשׁ חוֹדֶשׁ מִנְחָם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

אִיךְ בַּעַט דִּיךְ זַייער דו זאַלסט זיך זען צו שטאַרקן, קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דִיךְ נישט אַראַפּ וואַרפֿן, און דו זאַלסט זיך זַייער אַכטונג געבן פון דיעזע נפֿסדות פֿאַרקרימטע מוחות וואס געפונען זיך אַפֿילו צווישן אונזערע לייט, ווארום איינער וואס ער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים איז זיין מַח פֿאַרקרימט וכו'.

אִיךְ וויל דיר זאגן אַ פֿלל, זאַלסט גוט געדענקן, און זאַלסט דאס מפרסם זיין פֿאַר דיינע חברים, אויב איינער זאגט עפעס נאך פון הייליגן רבינ' זאַלסטו אים גלייך פֿרעגן ווי דאס שטייט, קען ער אַנווייזן ווי דער הייליגער רבי זאגט דאס, מַה טוב ומה נעים, און מען זאל אַננעמען זיינע ווערטער, אָבער אויב ער קען דיר נישט ווייזן פון ווי ער נעמט דאס וכו', זאַלסטו וויסן אז דאס איז אַ מפורסם של שֶׁקֶר, ווי רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל האט געזאגט אז ביים רבינ'ס זאך איז אויכעט דא מפורסמים של שֶׁקֶר; זיי פֿאַרפֿירן זייערע מקורבים מיט אַלע מיני דיעזע בוזבות, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) עס איז דא מענטשן וואס

זיי רופן זיך מנהיגים, זיי קענען זיך אליינ'ס נישט פירן
איז ווי אזוי קענען זיי פירן אנדערע?

ובפרט היינטיגע צייטן וואס עס איז דא אזויפיל בעלי
תשובה'ס בן ירבו, אבער ביז זיין א מנהיג וכו',
א בעל תשובה דארף זיצן בין תנור ופירים איינגעלייגט,
און נישט זאגן דיעזע וכו', ער דארף דאנקען גאט ברוך
הוא דאס ער איז געווארן א בעל תשובה, אבער ער זאל
זיך נישט מישן וכו', ווייל ער זאל קוקען אויף צוריק וכו'
פון וואנעט קומט ער? אפשר איז ער בכלל נישט פֿשר
לבא בקהל וכו', ווי מיר ווייסן אז די אלע וואס זיי זענען
געבארן אין קיבוצים וכו', אדער זענען זיי ספק ממזרים
אדער זענען זיי וודאי ממזרים וכו', ווארום דארטן האבן
זיי זיך געפירט געמיין און עקלדיג ווי גרועים שפאומות,
שלי שלך ושלך שלי רחמנא לישובו, ודי לחכימא, איז
דארף מען נישט זיין קיין טיפֿש און האבן התפעלות פון
יעדן בעל תשובה, ובפרט אז ער ווערט נאך א מנהיג
אויכעט... ווען עס איז אינגאנצן א ספק אויב ער איז מותר
לבא בקהל.

אז וואויל איז דעם מענטש וואס לערנט אסאך דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים ביז ער קען עס בעל פה, אים קען מען
נישט אפנארן און פארפירן מיט שטותים און הבלים וכו',
און מיט אלע מיני דמיונות וכו', עס איז נאכנישט דא אזא
זאך מיט וואס מען קען פארפירן א מענטש ווי מיט דמיונות
פון קבלה וכו', ווארום דאס איז א לימוד וואס נישט יעדער

איינער פארשטייט און האלט מיט וכו', און יעדער איינער וויל ווערן א בעל מקובל וכו', און ער כאפט זיך אן צו אזא מענטש וואס רעדט לשון קבלה, און ער פארנט'ט אים אזוי ווי ער פליעט שוין אין הימל וכו', בשעת דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער שטארק מקפיד געווען (ע"ז ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"כ) און ער האט געזאגט אפילו פאר זיינע תלמידים וואס זיי האבן געלערנט בתבי האריז"ל אז ווען עס קומט צום דאווענען זאל מען אינזען האבן פשוטע פירוש המילות, אויך האט דער הייליגער רבי געזאגט פאר איינעם וואס האט געלערנט קבלה, דו ווייסט קבל"ה איז גימטריא נוא"ף, מען קען אין דעם לימוד זייער פארפירט ווערן.

עס איז באוואוסט אז עס איז אמאל געקומען צום הייליגן רבי'ן צוויי חסידים פון וכו', און זיי האבן אנגעהויבן צו רעדן מיטן הייליגן רבי'ן לשונות פון קבלה, האט דער הייליגער רבי זיי געזאגט הערט אויף צו רעדן ניבול פה וכו', ווייל ער האט גלייך פארשטאנען אז זייער גאנצער לערנען איז משפה ולחויץ און זיי רעדן לשונות של הגשמה, ווי זיווג חיבוק וכו' וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר, פאל נישט אריין אין קעלבענע התפעלות פון קיין שום יאשע קאלב, נישט יעדער למך קען מען רופן בעל מקובל, און נישט יעדער בעל מקובל ווייסט וואס ער רעדט וכו' וכו', דער עיקר איז צו לערנען אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ביז ער

זאל דאס קענען אויסענווייניג, און דאס וועט אים שוין געבן
א דרך ווי אזוי צו לערנען דעם עץ חיים און פרי עץ חיים
וכו' וכו', ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט איך
האב געוואלט מאכן א פירוש אויפן עץ חיים, אבער א
פשוטן פירוש איז נישט שייך וכו', נאר זאגן תורה אויפן
עץ חיים, און דאס זאג איך דאך.

זעט מען פון דעם אז איינער לערנט אסאך דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים קען ער זיך מאכן א דרך אין ספרי
קבלה און אזוי האט דער הייליגער רבי נתן געזאגט (ליקוטי
הלכות תפילין הלכה ה' אות ל"ח) כי על פי הדברים האלה והיוצא
בהם המבוארים בדרבנו, תוכל לעשות לך דרך להבין מעט
מזעיר בדרבי הקבלה של הזוהר הקדוש והאריז"ל להוציא
מהם דרכים ועצות למעשה. על פי הקדמות נוראות ועצות
אמתיות של דברי תורתו של רבינו ז"ל, שכל תורה ותורה
וכל מעשה ומעשה היא פותחת שערים רבים של השגת
אלקות, שעל ידי זה יכולין להבין גם כל דרבי הקבלה, אם
תזכה לשקוד על תורתו הקדושה יום יום בשקידה רבה.

אז וואויל איז דעם וואס ער ליינט אריין אין זיך דעם
הייליגן רבינ'ס ווערטער, וועט אים גוט זיין אויף די
וועלט און אויף יענע וועלט, און ער וועט גיט ווערן פון
אלע מפורסמים של שקר וואס איז דא אין דער וועלט און
וואס דרייען זיך צווישן אונזערע לייט.

זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

רעד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר דְּבָרִים רֵאשׁ חוֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דְּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זָאל שִׁיקֵן אַ רְפוּאָה שְׁלִימָה פֿאַר
דִּיין ווייב.

אִיךְ פֿאַרשְׁטִי נִישְׁט וואס דו פֿרעגסט אזא נאַרישע שְׁאָלָה,
אויב דאקטוֹרִים זאָגן מָען דאַרף מאַכן אַ קעסט דאַרף
מָען גלייך מאַכן, ווארום רחמנא ליצילן א פֿיס קען בלייבן
איינגעבויגן דעם גאַנצן לעבן, און מָען קען הינקען דעם
גאַנץ לעבן, מָען דאַרף גיין צו אַ גרויסן דאקטער און מיט
אים שוואַל עצה זיין, און אונדאָי קען מָען דאס טוין, מָען
האַט שוין געהערט אַזעלכע זאָכן אַ פֿרוי ווען זי האט
געשווענגעט האט זיך געפאלן און צובראָכן א פֿיס און מָען
האַט געמאַכט אַ קעסט, און ס'איז נישטא וואס מוֹרָא צו
האַבן וכו', אַ גרויסער דאקטער איז אַ בעל אַחֲרִיוֹת, ער
ווייסט אויכעט אז ראדיאָציע שאַדט וכו', און אויב זיי זענען
וויליג דאס צו מאַכן ווייסן זיי אז דאס וועט נישט שאַדטן
פֿאַר עיבור וכו'.

עס וואונדערט מיר זייער אז דו פֿרעגסט אזא נאַרישע
שְׁאָלָה, וואס דאס איז אויכעט פֿאַרבינדען מיט פֿיקוּחַ
נפֿש, הן אַמַת דְּעַר הייליגער רבי האט מקפיד געווען מָען

זאל נישט לויפן אויף יעדע זאך צו א דאקטער, ווייל די דאקטורים זענען מופקרים, אבער עס איז בפירוש דא א שיחה פון הייליגן רבין אז אויב מען גייט שוין יא צו א דאקטער זאל מען גיין צום גרעסטן דאקטער (וואס מיינט א גרויסער דאקטער? דער וואס פראקטעצירט שוין לאנגע יארן, און נישט א לערן יונג וואס ער לערנט זיך יעצט דאקטעריי, ער זאל זיך לערנען אויף די ישמעאליים און נישט אויף אונז וכו').

על כל פנים עס איז א וויסטער טעות פון די וואס זיי לערנען פאלטש פשט אין דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער אז מען דארף אכטונג געבן פון דאקטורים, עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט אז ווער עס מאכט נישט פאקין פאר די קליינע קינדער ביי א פערטל יאר, איז א רוצח.

אויך האט ער געזאגט אז מען מעג גיין אינמיטן ווינטער אין די גרויסע שנייען און קעלט צו א דאקטער צו מאכן פאקין פאר די קינדער, דאס הייסט היינטיגע צייטן געמען אלע איניקציונען (נידלען בלע"ז) אויף אלע קרענק וואס מען געבט פאר קליינע קינדער, און ווער עס געט נישט פאר די פיזלעך קינדער אלע ערליי וועקסינעישן אקעגן אלע סארט מחלות וכו' וכו' דער איז א רוצח, ובפרט געט מען היינט שאט'ס אקעגן פאקין (מיזלעך) אדער אקעגן פאליע וכו', וואס אויף דעם האט דער הייליגער

רבי זייער מקפיד געווען, און אזוי ווערט געברענגט אין דעם ספר "אבניה ברזל" שיחות פון אונזערע לייט וואס זיי האבן מקבל געווען פון די פריעדיגע דורות ביז צום הייליגן רבי'ן מיט דעם לשון, רבינו ז"ל אָמַר צריכין להעמיד לכל ילד פאקין קודם רבע שנה, ואם לא הוא כמו שזכר דמים, ואפילו אם דרים הרחק מן העיר מחויבים ליסע עבור זה ואפילו בזמן שהקור גדול, ולהעמיד לילד פאקין קודם רבע שנה, עיין שם.

איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן ווען מען רעדט מיט אן אנדערן, ובפרט ווען מען שפילט זיך דא מיט א געזונט פון א לעבן וכו', זאל מען נישט געבן קיין פארקרימטע עצות פאר יענעם.

מען זעט ס'איז דא מענטשן וואס זיי געבען עצות בלומרש'ט פון הייליגן רבי'ן אז מען זאל נישט גיין צו א דאקטער וכו' און ווען ס'קומט צו אים איז ער דער ערשטער וואס לויפט צו אלע דאקטורים... עס האט מיר דערציילט הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל דאס אין אומאן האט געוואוינט א גרויסער ערליכער איד, דעם רבינ'ס אייניקל, און ער איז געווען א משפיע ברבים, און פלעגט רעדן אפען אקעגן דאקטורים, און אז מען זאל נישט גיין צו זיי וכו' וכו', און ווען ער איז געקומען אין זיין עלטער האט ר' לוי יצחק ז"ל אויסגעפירט אז עס איז נישט געווען קיין איין דאקטער אין אומאן וואס ער האט נישט באזוכט וכו', איבערדעם איידער מען געט אן עצה פאר יענעם נישט צו גיין צו א

דאקטער, דארף מען האבן אסאך ישוב הדעת, אונדאי און אונדאי אויב מען גייט שוין צו א דאקטער זאל מען גיין צו א גרויסן דאקטער, דאס הייסט א מומחה וואס ער פראקטעצירט שוין לאנגע יארן אין חכמות הרפואה.

די חז"ל זאגן (סנהדרין יז:) עיר שאין בו רופא אין תלמוד חכם רשאי לדור בתוכה; און אזוי שטייט אין זוהר (זוהר חדש בלק) כל אסנותא דעלמא, בידי דקודשא בריך הוא, אבל אית מנהון, על ידא דשליחא. ואית מנהון, דלא אתמסרו בידיא דשליחא. ואינון דאתמסרו בידיא דשליחא, אסנותא אינון; אלע רפואות קומען פון בורא כל עולמים אבער עס איז דא רפואות וואס ער געבט איבער פאר זיינע שלוחים, און אזוי זאגן אויכעט די חז"ל (ברכות ס) אויפן פסוק (שמות כ"א) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה התורה רשות לרופא לרפאות.

און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג) דאס נאכדעם וואס מען געט א פדיון פאר א צדיק קען מען גיין צו א דאקטער, עיין שם. און אזוי פירן זיך אונגעערע לייט, אויב מען דארף גיין צו א דאקטער לערנען זיי דעם מאמר "כשחלה רבי אליעזר הגדול" (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג) און מען זאגט אויף דעם די תפלה אין ליקוטי תפילות (תפלה ג) און מען געט א פדיון, און מען גייט צו א דאקטער.

דער עיקר דארף מען וויסן וואס די חז"ל זאגן (שיר השירים רבה פרשה י"ז) תרעא דלא פתיח למצוותא יהא פתיח לאסיא; א הויז וואס מען מאכט גישט אויף פאר ארעמע לייט,

וועט מען מוזן אויפמאכן פאר א דאקטער, אפגעהיטן זאל
מען ווערן.

דער בורא פל עולמים זאל שיקן א רפואה שלימה פאר
אלע אידן, און מען זאל נישט דארפן אנקומען צו
רפואות גשמיות, און מען זאל נישט דארפן גיין צו דאקטורים.
זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

ערה

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"א
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עם וואונדערט מיר זייער ווי אזוי דו פֿרעגסט מיר אזא
נארישע שאלה וואס איז פארבינדען מיט עמי-ארצות
אויכעט, אויב מען מעג מאכן מלוה מלכה אין די דריי
וואכן מיט מוזיק? עם ווערט געפֿרענגט בפירוש אין שולחן
ערוך אורח חיים סימן תקנ"א, און עם ווערט געפֿרענגט אין
מגן אברהם סעיף קטן י' שאסור לעשות ריקודין ומחולות
מי"ז בתמוז ואילך וכו', און עם איז אנגענומען ביי גאנץ
כלל ישראל אז אין די דריי וואכן שפילט מען נישט קיין
מוזיק און מיט קיין שום אינסטרומענטן (עין שאלות ותשובות מנחת
יצחק חלק א' סימן קי"א, וכן שאלות ותשובות אגרות משה חלק א' סימן קס"ו, ושאלות
ותשובות ציץ אליעזר סימן ח', וכן שאלות ותשובות שבט הלוי חלק ח' סימן קכ"ז).

עִם אִיז דא וואס זענען מַחְמִיר אַפִּילוּ נִישְׁט צו זינגען מיטן
 מויל סתם ניגונים וכו', וְנִהְרָא נִהְרָא וּפְשִׁטִּיהּ, יעדער
 איינער דארף זיך פֿירן ווי זיינע עלטערן האבן זיך געפֿירט,
 אָבער גיין לְבִתְחִילָה מֵאֵכָן מְלִנְה מְלִכָּה מִיט מוּזִיק וכו'
 דאס ווייזט א קלות דעת וכו' און עס פֿעלט אין יראת
 שָׁמַיִם וכו', און מען איז ווייט פון בורא פֿל עולמים רחמנא
 ליצֿלן, מען שפֿירט נישט דעם חורבן הבית, און מען שפֿירט
 נישט צרות ישראל, און בפרט וואס פֿלל ישראל איז
 דורכגעגאנגען די צוויי וואכן אז א אידיש אינגעלע האט
 פֿארבלאנדזשעט אהיים פון חדר וכו', און א קאלט בלוטיגער
 מערדער האט אים געפֿעך צושניטן אויף שטיקער מיט די
 גרעסטע מאס אכזריות, וואס ביז יעצט קען מען נישט
 קומען צו זיך.

און אויב עס איז נישט גענוג האט פֿאסירט צוויי וואכן
 שפֿעטער האט א קאלט בלוטיגער מערדער דערשטאכן
 צום טויט א צדיק תמים אן ערליכן איד, וואס אויף דעם
 אליין וואלטן מיר געדארפט אסאך טרויערן, בפרט אין די
 דריי וואכן, און אויסער וואס לעצטנס זענען פֿארבאפט
 געווארן מיט מיתות משונות מיתות אכזריות יונגע מענער
 און פֿרויען און קינדער וכו', וואס אויף דעם דארף מען
 אסאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים ער זאל שוין זאגן דעם
 מלאך המשחית הָרָף, עס איז שוין גענוג אידיש בלוט
 פֿארגאסן געווארן, און יעצט אין די דריי וואכן איז די צייט
 צו טרויערן אויף אלע צרות ישראל, איז ווי קען מען

איינפאלן צו מאכן מלוה מלכה'ס מיט מוזיק, וואס אויסער
 דעם וואס דאס איז א איסור און ס'איז אנגענומען אזוי ביי
 כלל ישראל, נאר עס קומט אויבעט פון עמי ארצות, מען
 האט גישט קיין פינטל יראת שמים, עס טוט מיר זייער
 וויי אז דו פֿרעגסט אפילו אזא שאַלה.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר אריינגעבן שכל, און זאלסט
 אנהייבן צו לערנען אסאך שולחן ערוך, פֿדי זאלסט
 וויסן ווי איין ווי אויס, וואס מען מעג און וואס מען טאר
 גישט וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רעו

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר דברים ראש חודש מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האלט גישט פון דעם אז מען זאל זיך אפטיילן פון
 א שטיבל פון אונזערע לייט, כאטשע דיין פוונה איז
 לטובה, אבער וויסן דארפסטו וויסן וויפער מען טיילט זיך
 אפ איז שוין דא אין דעם א גרויסער בראך, ווי דער תרגום
 זאגט אויף "ויקה קרח" ואתפלג קרח, פון אויבן אויף מיינט
 מען ער האט גענומען... אבער דער תרגום איז מגלה ער
 האט זיך אפגעטיילט... יעדער טיילונג איז שוין אין דעם

דא א חורבן, ובפֿרט ביים הייליגן רבינ'ס זאך, וואס עס קומען אפאר טאטערין און זאגן, זיי מיינען ל'שם שמים, און זיי טיילן זיך אפ, און ביים סוף ווערט נתגלה אז זיי זענען פשוטע בעלי מחלוקת, און ביי זיי אליין ווערט טיילוונגען וכו', [עזין ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז, דאס מפורסמים של שקר ווערן אנגערופן טאטערין].

איבערדעם ראט איך דיר דו זאלסט זיך נישט אפטיילן פון היכל הקודש בשום פנים ואופן.

אמת עס איז דא וואס זיי האבן טענות וכו', האב איך שוין כמה פעמים געשריבן, יעדע שוהל מוז האבן א ועד א קאמיטע וואס ביי די חז"ל ווערן זיי אנגערופן שבעה טובי העיר, (עזין מגילה כ"ו, וכן שולחן ערוך אורח חיים סימן נ"ג), יעדע שוהל מוז האבן א קאמיטע פון זיבן מענטשן, וואס די שוהל מוז געפירט ווערן דורך זיי, פארשטייט זיך אז מען זאל נאר נעמען זיבן מענטשן פון פארשידענע שיכטן וואס זיי דאווענען אין בית המדרש, וואס אזוי קען ארויסקומען א קלארע הנהגה, (נישט נעמען זיבן "באקעס" וואס זיי האלטן די זעלבע זאך, דאס איז פשוט א חזק, מען נעמט זיבן קיען און אלע זאגן יא, אזוי ווי פרעה האט געחלומ'ט...).

א קאמיטע דארף באשטיין פון אלע קעגן טראכטנ'דיגע מענטשן וואס זיי דאווענען אין בית המדרש, און אזוי קען מען ארויסקומען מיט א קלארע הנהגת הבית המדרש, און דורכדעם וועט קיינמאל נישט זיין קיין מחלוקת אין

בית המדרש, און דיע וואס זיי ווילן דאס נישט מאכן מיינען
נאר זיך זיך וכו', זיי האבן מורא מען וועט זיי צינעמען זייער
אזוי גערופענע פבור...

איבערדעם האלט איך, די אלע וואס זיי ווילן קומען אין
היכל הקודש וועלן קומען, און די וואס זיי
ווילן נישט קומען וועלן במילא נישט קומען.
זאלסט האבן א לעכטיגן חודש

רעז

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וויסן דארפסטו וויסן אז מען דארף זייער אכטונג געבן ביי
וועמען מען לערנט וכו', מען קען היינט זייער גרינג
פארפירן א מענטש מיט דיעות פוזבות, דער הייליגער רבי
זאגט (ספר המדות אות לימוד סימן ע"ד) אל תלמד אלא אצל ירא
שמים; אויב אזוי פרגעט זיך די קשיא, ווי אזוי קען א
מענטש וויסן ווער איז א ירא שמים? נאר דער הייליגער
רבי זאגט (שם אות יראה חלק ב' סימן ג') על ידי לימוד שולחן ערוך
באים ליראה; דארף מען שטענדיג קוקן גייט ער ארויס
פון די שולחן ערוך דאס איז א סימן אז ער איז א קל
שפקלים און מען דארף זיך פון אים דערווייטערן, אפער

אויב ער פֿירט זיך על פי שולחן ערוך דעמאלט ווייסט מען אז ער איז א ירא שמים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"א) דאס אפילו ביי מחדש זיין חידושי תורה, דארף מען אנועקשטעלן א שומר פאר די חידושי תורה, און א שומר נאך די חידושי תורה, און ווער איז דער שומר? לערנען פוסקים דאס הייסט שולחן ערוך, דאס אפילו מחדש זיין א חידוש טאר נישט זיין אקעגן שולחן ערוך, און מכל שכן נישט לערנען מענטשן הנהגות וואס איז אקעגן שולחן ערוך.

אין אומאן ווען מען פלעגט פֿרעגן אונזערע לייט זאלן זאגן עפעס א הנהגה פון הייליגן רבי'ן, פלעגט מען ענטפערן מאך אויף דעם שולחן ערוך וועסטו זען ווי אזוי דער רבי האט זיך געפֿירט.

אונדא דארף מען גרויס רחמים אויף די וועלט נישט צו פארקרעכן אפילו אין חידושי תורה, ווי דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט (תני מוהר"ן סימן תפ"ד) איך האב געהערט פון דעם הייליגן רבי'ן דאס עס איז א גרויסע יצר הרע ביי די לומדים מחדש צו זיין א נייעם דין.

מען זעט מענטשן זוכן דווקא נייע הלכות'ער וואס דאס איז גורם נאכדעם אז מען פארנאכלעסיגט וויכטיגע עיקרים אין אידישקייט, און דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) אז דער עיקר אידישקייט איז תמימות און פשיטות, און די אלע דמיונות און המצאות

און חכמות וואס מען וויל אריינברענגן אין אידישקייט איז הוילע דמיונות און שמוותים און גרויסע בלבולים, און דאס איז גורם נאכדעם אז מען לאזט אפ דעם גאנצן אידישקייט רחמנא לישזבן, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן פון וועמען מען לערנט וכו'.

עס איז היינט ליידער דא אינגעלייט'לעך וואס נישט לאנג צוריק זענען זיי געווען פארשמירט אין פגם הברית ביו איבער די אויערן, און היינט האט זיך זיי פארגליסט צו זיין מנהיגים פירערס (פארפירערס), און זיי פארפירן אנדערע, מען גייט זיי נאך אזוי ווי א ציג גייט נאך אלע ציגן, די חז"ל זאגן (בבא קמא נב.) פד רגזו רעיא על ענא עביר לנגדא סמותא; זאגט רש"י, ווען דער פאסטעך איז ברוזן אויף די שאף, נעמט ער דעם ערשטן און מאכט אים בלינד, און אלע שאף גייען אים נאך, און אונדאי פאלן זיי אריין אין גריבער וכו'.

אזוי אויכעט בשהמקום גפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסים שאינן מהונגין וכו', ווען דער מידת הדין שטארקט זיך אויף דער וועלט, שטעלט מען אויף א פאלשן מנהיג, און ער פירט זיי אויף א קרימע וועג, און ווי דער הייליגער רבי דערציילט אין סיפורי מעשיות (מעשה י"ב פון דער בעל תפלה) פון די פיתות וכו', וואס יעדער איינער האט זיך אויפגעזיכט א מנהיג, דעי א שיכור וכו', דעי א רוצח וכו', און ער האט זיי אונדאי געפירט אויפן דרך הישר... אז אך און וויי אז מען גייט נאך פארקרימטע וועגן.

מִיר הָאָבֶן דָּעם הַיִּלְיָגֵן רַבֵּינ'ס סְפָרִים וּוּאָס עַר הָאָט
 אַוּנוֹ אוֹיִסְגַּעטְרַאטֵן אַ וועג אִין עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ,
 און פֿון דָּעם דַּאָרף מָען זײַךְ נִישַׁט אַפֶּקְעֵרן פֿהיא זֶה,
 ווי דָּער הַיִּלְיָגֵער רַבֵּי זָאגְט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן קכ"א)
 הָעִיקָר וְהַיְסוּד שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בּוֹ, לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק
 שְׂבֻדוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר פִּי הוּא זֶה,
 דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל. וּלְבָלֵי לְנִטּוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, מְדַבְּרָיו
 יָמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי פֶרֶשֶׁת
 שׁוֹפְטִים) אֲפִילוֹ אֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְכוּ'. וְלִהְשָׁלִיךְ
 מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִילוֹ אִין לֹו שׁוֹם
 שֶׁכֵּל, בְּלִעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהִרְבַּ שְׂבֻדוֹר. וְכֹל זְמַן
 שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל עֲצָמוֹ, אִינוּ בְּשָׁלִימוֹת, וְאִינוּ
 מְקוּשָׁר לְהַצְדִּיק וְכוּ' עֵינֵן שָׁם.

דָּאָס הַיִּיסֵט אַז דָּער עִיקָר שְׁלִימוֹת אִיז צו פֿאַלְגֵן דָּעם
 צְדִיק און נִישַׁט אַפֶּטְרַעטֵן פֿון זײַנע דִּיבּוּרִים, נָאָר
 דָּאָס הַיִּיסֵט אַמֶּת'ע הַתְּקַרְבוֹת צוֹם צְדִיק, אויב אִינְעֵר
 קָען נִישַׁט אַנְווייזֵן פֿון ווי עַר גַּעמֵט זײַנע דִּיבּוּרִים, דַּאָרף
 מָען פֿון אִים זײַךְ זײַער דַּעֲרוּוִיטְעֵרן, בְּפֶרֶט ווען ס'אִיז גּוֹגַע
 צו עִיקְרֵי אַמוּנָה, ווי בַּאוּאוּסֵט אִיז בֵּיִים הַיִּלְיָגֵן רַבֵּינ'
 גַּעווען דָּער עִיקָר אַמוּנָה, און עַר הָאָט בְּפִירוּשׁ גַּעזָאגְט
 (שִׁיחֹת חֵרֵץ סִימָן ל"ה וְסִימָן ר"ב) אַז פֶּאָר מְשִׁיחַ וועט קוּמֵען וועט
 זײַן דָּער שְׁוועֶרְסֵטֵער גַּסִּיוֹן זײַךְ צו הַאֲלָטֵן אִין דִּי רִינְעֵע
 אַמוּנָה, ס'וועט זײַן אַסאַךְ פֿאַלְשֵׁע מְנַהִיגִים וּוּאָס זײ וועלן
 פֿאַרפִּירֵן זײַערע נַאכְשָׁלֶעפֶּעֶרס, עֵינֵן שָׁם.

וויסן דארפסטו וויסן דאס דער סמ"ך מ"ם האט זיך אן
 יעצה געגעבן יעצט מיט די יונגט, ער האט
 אויפגעשטעלט יונגאטשעס פאר זינגער'ס, און בלומרש'ט
 הייסט דאס חסידישע זינגער'ס, און די יונגט לויפט זיי נאך,
 און זיי זענען פארגאפט אין זיי, און צוביסליך ווערט אפגעטון
 פון זיי אינגאנצן די יראת שמים, ווארום די גראבע יונגען
 די זינגער'ס ווארפן זיך ביים זינגען אזוי ווי א ניגער א
 שווארצער ציגיינער וכו' וכו', און ליידער די יונגט מיינט
 אז זיי וועלן דארטן שעפן אמפערס מיט יראת שמים וכו'.

ס'איז א בושה און א חרפה צו זען ביי א חסידישע חתונה
 פון היימישע אידן לאדענט מען איין אזא יונגאטש
 פאר א זינגער, און אלע שטעלן זיך ארום צו קוקן ווי דער
 ציגיינער ווארפט זיך און זינגט, און דערווייל פארגעסט מען
 אינגאנצן פון חתן, ער דארף זיצן אין די זייט וכו' וכו'.

אזא פנים האבן די יונגעלייטלעך וואס עס האט זיך
פארגליסט פאר זיי צו זיין מנהיגים פירער'ס
 (פארפירער'ס), עס איז דא אין לקוטי תפילות פמה וכמה
 תפילות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל בעט דעם בורא
 כל עולמים איך זאל טרעפן דעם אמת'ן מנהיג וואס וועט
 מיר נישט פארפירן וכו' וכו', און דער הייליגער רבי זאגט
 (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ל"ט) אז מען דארף ביטער וויינען און
 בעטן דעם בורא כל עולמים לויט אונזערע גידריגע מדריגה,
 ער זאל אונז שענקן א מנהיג רועה נאמן וואס קען אין

אַשֶׁר

רעה

בְּנַחֵל

רעט

אונז אריינשיינען געטליכקייט, אז מען זאל טרעפן דעם
בורא פל עולמים פון יעדע זאך וכו', עיין שם.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, געב אכטונג
מען זאל דך נישט פארפירן, און מען זאל
דך נישט אפנארן, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט
(שיחות הר"ן סימן נ"א) דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר איר
זאלט זיך נישט לאזן נארן ווארום די וועלט נארט איך;
אז וואויל איז דעם וואס ער לייגט אריין די ווערטער אין
הארצן אריין, און האלט זיך נאר ביי ערליכע אידן יראי
השם וחושבי שמו, און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות
אות יראה חלק ב' סימן ט) אלו המקורבים ליראי השם גם הם
זוכים ליראה ולדעת.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א געבענטשטער תמיד

רעה

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס טוט מיר זייער ווי צו הערן וואס אויף דיר גייט דורך
וכו' וכו', אבער די חז"ל האבן אונז געלערנט (סוכה נב):
אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אכן הוא
נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ; אויב דער מנוול דער

עֲקָלְדִינְגֶער יֵצֵר הָרַע הָאֵשׁ זִיךְ אִין דִיר אַרײַנגעכאַפֿט, זאַלסטו אים אַרײַנשְׁלעפֿן אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ און זאַלסט אָנהײבן צו לערנען תּוֹרָה, דעמאָלט, אַפִּילוּ עַר וועט זײַן האַרט ווי אַ שְׂטײַן און שְׂטאַרק ווי אַ אַײַזן וועט עַר צוגײַן און צוקלאַפֿט ווערן אויב דו וועסט לערנען תּוֹרָה.

דו קענסט זיך נישט פֿאַרשטעלן וואס הייסט לערנען תּוֹרָה, די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה דאס איז די חֲכָמָה פון בורא כּל עוֹלָמִים, ווען אַ מענטש לערנט תּוֹרָה איז עַר מְבַטֵּל זײַן בְּרַענעדיגע יֵצֵר הָרַע, און די חו"ל זאגן (קידושין ל:) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבַלִּין בְּגִדּוֹ; דַּעַר זעלבער בורא כּל עוֹלָמִים וואס האט באשאפן דעם יֵצֵר הָרַע האט עַר געזאגט אז דער אײַנציגסטער עצה אים צו צוברעכן איז לערנען תּוֹרָה, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הַר"ן סימן י"ט) אַפִּילוּ די מענטשן וואס האבן שוין אײַנגעזינקען אין שווערע ביטערע תּאַוּוֹת און טוען אַפֿ שווערע ביטערע זינד רחמנא לישזבן, און זײ זינקן אין שְׂאוּל תּחֲתִית רחמנא ליצֵלן, אויב זײ וועלן זיך מאכן אַ חוֹק קבוע לערנען יעדן טאג כּף וּכּף אַ שיעור אין תּוֹרָה, וועט די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זײ אַרױסרײַסן פון זײער שמוץ, און עס איז מְקוּבָּל בײַ אונזערע לײַט דאס כּף וּכּף גײַט אַרױף אויף לימוד ח"י פֿרקים משניות, אַ מענטש זאל זיך צוגעוואוינען זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות וואס דאס האַרנעט אַוועק דעם יֵצֵר הָרַע אײַנגאַנצן, און דער הייליגער רבי האט געגעבן אַ תּיקון פֿאַר עטליכע פון אונזערע לײַט

אז זיי זאלן זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, (זיין שיחות
הר"ן סימן קפ"ה).

יעצט אז דו ווילסט פֿטור ווערן פון דיין פֿרענעדיגע יצר
הרע, זאלסטו שוין אנפאנגען היינט צו זאגן אסאך
פֿרקים משניות, ווארום משנה האט דעם פֿת ארויסצורייסן
דעם מענטש פון שאל תחתית ווי עס שטייט (תהלים ל)
ה'עלית מן ש'אל נ'פשי, איז דער ראשי תיבות משנ"ה,
ווארום דורך לימוד משניות נעמט מען ארויס זיין נפש פון
שאל; תו"ל זאגן אויבעט (בראשית רבה פרשה כ"ב סימן ו) אם בא
יצרך להשחיקך דוחהו בדברי תורה.

זעט מען פון דעם אז עס איז נישטא קיין שום עצה מבטל
צו זיין דעם יצר הרע, נאר דורך לימוד תורה הקדושה,
און קיינער זאל דיך נישט געבן קיין אנדערע עצות, און
אויב עס וועט נתגבר ווערן אויף דיר דיין יצר הרע, איז
א סימן אז דו ליגסט נאך אין דיין רשעות, ווי דער הייליגער
רבי זאגט (ספר המדות אות תשובה סימן פ"א) מי שאינו יכול לבטל
את היצר הרע על ידי המשכת אותו לבית המדרש ידע
שעדיין ברשעו קנים.

איבערדעם פאלג מיר, הייב אן דעם היינטיגן טאג צו
זאגן אסאך משניות, און דאס וועט דיך
ארויסראטעווען פון דיין פֿרענעדיגע יצר הרע וואס עס
פֿרענט אין דיר אזוי ווי א פייער וכו' וכו', דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א) דאס א משונגענער פארשטייט

נישט נאר א שטעקן, פון דעם האט ער מורא, אזוי אויך דער יצר הרע מאכט א מענטש משוגע ווי די תו"ל זאגן (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; און די תורה איז א שטעקן וואס עס צופרעכט דעם יצר הרע, און פון די תורה האט ער זייער מורא, איבערדעם זוכט דער יצר הרע אלע ערליי מצוות וכו' דער עיקר ער זאל נישט לערנען קיין תורה, ער איז זיך מתלבש אין מצוות אבי לערן נישט קיין תורה, ווייל פון תורה האט ער זייער זייער מורא.

איך האף אז דו וועסט פאלגן וועסטו פטור ווערן פון דעם גרויסן יצר הרע וואס עס פרענט אין דיר.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א געפענטשטער תמיד

רעט

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו

איך פריי זיך זייער אז דו האסט אנגענומען מיינע ווערטרער וואס איך האב דיר געשריבן, וואס דער אמת'ן בין איך גארנישט מחדש קיין נייע זאכן, איך חזר נאר איבער דעם הייליגן רבינ'ס ווערטרער, איבערדעם פריי איך זיך זייער אז דו האסט מקבל געווען אויף דיר זיך אפצולאזן פון אלע

נארישקייטן און דו האסט אנגעהויבן זיך צו פירן ווי א
ערליכער אינגערמאן.

אָבער איך מיז דיר בעטן און דערמאנען אז דאס איז
נישט קיין גרינגע זאך, אזוי ווי עס שטייט (ארחות
צדיקים שער הנאות) אל יתעצל מלנצח יצר הרע יום יום, וזה
נקרא מלחמה גדולה. כמו שמצינו באחד מן החסידים.
שפגע באנשים הבאים מן המלחמה ושללו ושלל גדול. אמר
להם, שבתם ממלחמה קטנה, ועדיין אתם עתידים למלחמה
גדולה. אמרו לו, מה היא המלחמה? אמר להן, היצר
וחילותיו! כי כל אויב שיש לך, שתנצח אותו פעם אחת
או שתיים או שלש, אז יניח אותך; אבל היצר אינו פוסק
מך אף אם יהיה נצוח מאה פעמים, כמו שאמרו רבותינו,
ואל תאמין בעצמך עד יום מותך (אבות פ"ב מ"ד), כי כל ימך
יארב לך אולי תעלים עיניך ממנו, ואם ינצחך בקל שבקלות
- סוף ינצחך בחמור שבחמורות.

דאס הייסט בקיצור דאס ביי סתם א מלחמה איינמאל
מען איז מנצח דעם פיינט האט מען מנוחה פון אים
אָבער מלחמת היצר איז א מלחמה אויפן גאנץ לעבן, און
אזוי זאגן די חז"ל (מדרש תהילים מזמור ל"ד) אויפן פסוק (משלי כ"ה,
כ"א) "אם רעב שונאך האכילהו לחם". במה הכתוב מדבר,
זה יצר הרע. אדם מהלך עם חבירו שעה אחת נעשה
אוהבו, ויצר הרע נולד עם האדם ונגרל עמו כל ימיו. שנאמר
(בראשית ח' כ"א) "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". אם מצא

מְקוֹם לְהַפִּילוֹ בֶּן עֲשָׂרִים, בֶּן מ', בֶּן ע', בֶּן פ', הוּא מְפִילוֹ.
יֵשׁ לָךְ שׁוֹנֵא גְדוֹל מְזוּה. אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָן אִם
עָמַד עָלֶיךָ יֵצֵר הָרַע הַאֲכִילָהוּ מִלְחָמָה שָׁל תּוֹרָה.

דָּאם הֵיִסְט אַז אַיִן מַעֲנֵטֵשׁ מִיט א צווייטן זענען יעצט
שׁוֹנָאִים און אַיִן שְׁעָה קענען זיי ווערן גוטע פֿריינד,
אַבער נישט דער יֵצֵר הָרַע, ער ווערט געבארן מיטן
מַעֲנֵטֵשׁ, און ער וואַקסט מיטן מַעֲנֵטֵשׁ, ווען ער קען אים
אַראַפּוואַרפֿן וואַרפֿט ער אים גלייך אַראַפּ, אַז ער קען
אים אַראַפּוואַרפֿן ווען ער איז אַלֵט צוואַנציג יאָר ווערט
ער נישט מיד און ער וואַרפֿט אים אַראַפּ דעמאלטס, ווען
ער קען נישט אים אַראַפּוואַרפֿן נאָר ביי די פֿערציג וואַרפֿט
ער אים אַראַפּ ביי די פֿערציג, און אַפֿילו ביי די זיבעציג
און ביי די אַכציג ווערט נישט דער יֵצֵר הָרַע מיד, און
ער איז מְכַשִּׁיל דעם מַעֲנֵטֵשׁ.

איַפֿער־דעם פֿעט אַיך דיר, כּאַטשע דו האַסט מִיך צוגעזאָגט
אַז דו וועסט שוין זיין גוט, זאַלסטו זיין געוואַרנט
פֿון דיין פֿרענעדיגע יֵצֵר הָרַע ער זאל דיר נישט מְכַשִּׁיל
זיין וואַרום דעמאלט קענסטו פּאַרלירן די וועלט מיט יענע
וועלט אויף איינמאל, און דיין ווייב וועט דִיך איַפֿער־לאַזן
אַן רחֲמָנוּת, און דו וועסט פֿלייבן אַן אַלְטער גרוש וכו',
מִמֶּשׁ עָלְנָד (אַ הָאֲמֵלֶעס פֿלע"ז), דיין מִשְׁפָּחָה וועט זיך
שְׁעַמְעֵן מיט דיר וכו', קיינער וועט זיך אויף דיר נישט
אומקוקן וכו' וכו', איַפֿער־דעם זיי זיך גוט מייַשב וואס דו
טוהסט.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח)
 איבער א תאוה פון א פערטל שעה קען מען אנווערן
 די וועלט מיט יענע וועלט, און מיט דעם לשון האט ער
 געזאגט "א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל
 שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם
 עולם הבא". די חז"ל זאגן (פנהדרין מה). אין יצר הרע שולט
 אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני
 התאוה בעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם
 שיגרום לו מכשול כמו העינים", עס איז נאכנישט דא אזא
 אפהיטער פאר'ן מענטש אז עס זאל נישט ברענען אין אים
 דער יצר הרע ווי היטן די אויגן, אז מען קוקט נישט קיין
 שמוץ, ברענט נישט אין אים דער יצר הרע.

איך האף אז איך וועל דיר נישט דארפן מער שרייבן פון
 דעם, נאר באטראכט גוט אויב דו וועסט נישט אפלאזן
 דיין שלעכטע וועג וכו' וכו', וועסטו בלייבן אן אלטער גרוש
 אן רחמנות, וועסט זיך דארפן וואלגערן פון פלאץ צו פלאץ,
 און עס וועט דיך זייער ביטער זיין אין לעבן וכו', אבער
 עס וועט שוין זיין זייער שפעט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א געבענטשטער תמיד

רפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר דְּבָרִים ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵי הַיָּקָר ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּן.

אֵיךְ בְּעֵט דִּיר זַייער זְאָלְסֵט שְׁלוֹם מֵאֲבָן מִיט דִּיין שְׁווער
און שְׁוויגער, ווארום פּוֹנְקֵט ווי מָען דֶּאָרף מְכַבֵּד זַיין
טאַטן און מאַמען, אזוי דֶּאָרף מָען מְכַבֵּד זַיין שְׁווער און
שְׁוויגער, אזוי ווי עֵס שְׁטֵיט אֵין שׁוֹלְחָן עֶרוּךְ (יִזְרָה דְּעָה סִימָן
ר"מ סעיף כ"ד) חַיִּיב אָדָם לְכַבֵּד חֲמוּיו; און אזוי ווערט גֶעבֶּרעַנְגֵט
אֵין סֵפֶר בֶּן אִישׁ חַי - הַלְבוֹת שְׁנָה שְׁנָה - פְּרִישֵׁת
שׁוֹפְטִים, חַיִּיב בְּכָבוֹד חֲמוּי וְלִבְנֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ קָרָא אֶת
שְׁאוּל חֲמוּי אָבִי, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוּאֵל א' כ"ד) וְאָבִי רָאָה גַם
רָאָה וְגו' וְהוּא הִדִּין דְּחַיִּיב בְּכָבוֹד חֲמוּתוֹ, וְכֵן הָאִשָּׁה
חַיִּיבֵת לְכַבֵּד חֲמוּיָהּ וְחֲמוּתָהּ.

און דו זְאָלְסֵט וויסן דָאָס עֵס אֵיז נֶאֱכָנִישֵׁט דָא אַזאַ זַאךְ
וואס עֵס צוּבֶרעַכֵט דָעם שְׁלוֹם בֵּית בִּי אַ יוֹנֵג פֶּאָרפֶּאָלֵק
ווי דער מאַן רַעֲדֵט אויף זַיין ווייב'ס עֶלְטֶערן, אָדער דָאָס
ווייב רַעֲדֵט אויף די מאַן'ס עֶלְטֶערן, אַיבֶּערֲדֶעם דֶּאָרף דָאָס
יוֹנֵג פֶּאָרפֶּאָלֵק מְקַבֵּל זַיין אויף זַיךְ נִישֵׁט אַרִיִּינְמִישֵׁן אֵין
זַייער צוּזאַמְלֶעבֵן די עֶלְטֶערן, מָען טָאר נִישֵׁט זַיין אַ עֶזוֹת
פְּנִים נִישֵׁט פֶּאר טאַטע מאַמען, און נִישֵׁט פֶּאר שְׁווער און
שְׁוויגער, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אַ יוֹנֵג פֶּאָרפֶּאָלֵק וואס זַי גֶעמָען

דאס אַרײַן בײַ זײַך אין געדאַנק אז זײַ װעלן קײנמאַל נישט
רעדן אויף די עלטערן װאס זײַ זאַלן נאר נישט טון, דעמאָלט
װעלן זײַ האָבן אַ לעבטיג לעבן.

עס איז לײדער דאַ עלטערן װאס זענען קלײַן קעפּלדיג,
זײַ קענען נישט פּוּעלן בײַ זײַך װאז איז מײַן זװען אָדער
מײַן טאַכטער אַװעק פּון אונז און חתונה געהאַט וכו', טוען
זײַ אלעס אין דער װעלט צו שטערן דעם שלום בית, זײַ
העצן אויף אָדער דעם זװען אויף זײַן װײַב, אָדער די טאַכטער
אויף די מאַן וכו', און אזױ ווי מען לײַגט האַלץ אויף אַ
פּײַער בּרענט דאס זײַער שטאַרק וכו', אזױ אויכעט אז מען
העצט טאַג אײַן טאַג אױס איז מען גורם אז דאס פּאַרפּאַלק
זאַל זײַך אַרױמקריגן, בײַז עס קומט צו אַ גוט רחמנא ליצלי,
איבערדעם דאַרף דאס פּאַרפּאַלק פּאַרנעמען זײַך אז זײַ
מײַשן נישט אַרײַן אין זײַער צװאַמלעבן בײַדענעם עלטערן,
װי די תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זאַגט (פּראַשׂיִת ב) "עַל פּן יַעֲזֹב אִישׁ
אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", מען
מײַשט נישט אַרײַן עלטערן אין דאס פּאַרפּאַלקס צװאַמען
לעבן, אויך טאַר מען נישט הערן העצערײַ פּון עלטערן,
נישט דער מאַן אויפן װײַב, און נישט דער װײַב אויפן מאַן,
עטץ האַטס חתונה געהאַט, זאַלט עטץ יעצט פּירן ענקער
אײַגענעם לעבן.

אז דו און בײַן װײַב װעלן מיר פּאַלגן און װעלן זײַך אזױ
פּירן, װעט עטץ האָבן אַ גליקליך לעבן, אַװדאי און

אונדאי דארף מען זייער אכטונג געבן אויף פיבוד אב וואס,
און פיבוד חמיו וחמותו, דאס איז אלעס זיי צו געבן פבוד,
און נישט אריינגיין אין וויכוחים מיט זיי, אפער וואס עס
פאלאנגט אין ענקער צוזאמען לעבן, דארף מען זייער אכטונג
געבן נישט אנגעמען קיין העצעריי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפא

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר דברים ב' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זעה צו דאווענען יעדן טאג מיט א מגיין שחרית מנחה
מעריב, וועט נמשך ווערן אויף דיר די השגחה, דער
בורא פל עולמים פביכול וועט אויף דיר שטענדיג קוקן,
ווי די תז"ל זאגן (ברכות 1): פל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא
פא יום אחד הקרוש ברוך הוא משאיל בו; זעט מען פון
דעם אז איינער האט א קביעות צו קומען אין בית המדרש
דאווענען יעדן טאג די דריי תפילות, אויב ער פארפעלט
איין תפלה פרעגט שוין דער בורא פל עולמים אויף אים,
ווי איז ער?, און ווען די השגחה פון בורא פל עולמים איז
אויף א מענטש, דעמאלט וועט אים גארנישט פעלן.

אײַבערדעם מאַך זיך א גדר אז דו זאלסט נישט פארפעלן
 קיין איין טאג דאווענען מיט מנין, וועסטו האבן
 דבר שבמנין, עס וועט דיך קיינמאל נישט פעלן קיין געלט,
 דאס איז ברוק ומנוסה, ווידער זאגן די חז"ל (פרכות ח.) אימתי
 עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ווען מען דאווענט מיט
 מנין דעמאלט איז א גרויסער עת רצון אין הימל, איבערדעם
 זאלסטו זייער מקפיד זיין דאווענען די דריי תפילות מיט
 מנין דייקא, וועסטו האבן א גרויסע ישועה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

רפב

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר דברים ג' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך
 אויס דיין ביטער הארץ וואס אויף דיר גייט דורך וכו'
 וכו'.

דו דארפסט וויסן דאס דער הייליגער רבי האט דיך
 אויסגעלערנט א טיפן לימוד (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב)
 אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקון;
 דאס וואס דו ביסט צובראכן און ביסט אריינגעפאלן אין
 א מורא'דיגן עצבות און ביטערנישט ווייל דו שפירסט אז

דו האַסט עובר געווען אויפן רצון פון בורא פל עולמים
 וכו', דאס ווייזט אז דו האַסט אַמונה און דו ווייסט אז דו
 האַסט געטון זאכן וואס מען האט נישט געדארפט טון וכו',
 אָבער דארפסטו וויסן מיט דעם וואס דו האַסט אַמונה אין
 בורא פל עולמים און דו שפירסט דיין ווייטאג, דאס אליין
 וועט דיך ברענגן אז דו זאלסט אין זיך אריינגעמען אז דו
 האַסט אַ תקנה און דו קענסט אלעס פאררעכטן, ווארום
 דער זעלבער בורא פל עולמים וואס האט געזאגט אז מען
 טאר נישט זינדיגן וכו', דער זעלבער בורא פל עולמים האט
 געזאגט אז אויב א מענטש טוט תשובה איז ער אים מקבל
 גלייך וכו'.

דער עיקר תשובה זאגט דער רמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה
 הלכה א') איז ויודוי דברים, מען דארף זיך מתנודה זיין
 אויסזאגן יעדע זאך פארן בורא פל עולמים וואס מען האט
 געטון, און דאס איז דער עיקר תשובה, ווי ער זאגט דארטן
 "זבל המרבה להתנודות ומאריך בענין זה חרי זה משובח"
 ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') ווען
 א מענטש זינדיגט רחמנא לשיובן די זינד גייען אריין אין
 זיינע ביינער און זיי זענען זיך נוקם אין אים, אזוי ווי עס
 שטייט אין פסוק (תהלים לד) "תמותת רשע רעה", ווער
 האַרנעט אפ דעם רשע? דער רעה, די שלעכטס וואס ער
 האט געטון, ווארום דורך יעדע לאו וואס איינער איז עובר
 חלילה וחס, ווערט אריינגעקריצט אין זיינע ביינער דער
 חטא, און דאס איז זיך נוקם אין אים.

דְּעַרְפֵּאָר זַעַט מֶעַן אַז אַ מְעַנְטִישׁ זײַנדיגט רחמנא לשׂיזבן
 פֿאַלֶט עַר אַרײַן אײַן אַ מוֹרָא'דיגע דיפֿרעסיע, עַר
 ווערט מְרָה שְׁחוֹרָה'דיג און צופֿראכן זכּוֹ' וכו', (נישט
 ווי טיפֿשים זאגן, אָה ווייל עַר איז מְקוֹרֵב געוואָרן צו דעם
 אָדער יענעם דאָס האט אים געפֿרענגט צו עַצבות זכּוֹ',
 אָדער עַר לערנט זוהר אָדער תּיקוּנִים דאָס פֿרענגט אים
 צו עַצבות זכּוֹ') טרויעריג ווערט מֶעַן נאָר אויב מֶעַן האט
 געזינדיגט פֿאַר'ן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אויב מֶעַן זעט אײַנער
 אײַז מְרָה שְׁחוֹרָה'דיג אײַנער אײַז צוגעלייגט, אײַנער אײַז
 דערביטערט, דאַרף מֶעַן וויסן אַז עַר האט געזינדיגט רחמנא
 ליצֶלן, בּפֿרט אײַן פֿגם הִבֿרִית, וואָס דאָס איז מִטְמָטִם דער
 האַרץ און מִטְמָטִם דעם מוֹחַ, און עַר האט פֿיל מיט קשׂוֹת
 אויפֿן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, איבערדעם אײַז דער עיקר תּשׁוּבָה
 אויסרעדן זיך דאָס האַרץ פֿאַר'ן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און מֶעַן
 דאַרף גיין אויף אַ פֿלאַץ ווי קײַנער אײַז נישטא, און זיך
 אויסרעדן דאָס האַרץ צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און אים
 דערציילן אויף פֿראַסט אײַדיש וואָס מֶעַן האט געטון, און
 מיט דעם וואָס מֶעַן איז זיך מתְוֹדָה גייען ארויס די עוֹנוֹת
 פֿון די בײַנער, ביז מֶעַן איז זוכה מרגיש צו זיין אַלקוֹת,
 פֿון וואַנעט ווייסט אַ מְעַנְטִישׁ אַז עַר שפֿירט שׂוֹיִן אַלקוֹת?
 ווען ס'קומט אײַן אים אַרײַן אַ מְעַכְטִיגע שְׂמֵחָה און עַר איז
 זייער פֿרײַליך, אײַז אַ סײַמן אַז עַס איז אַנגענומען געוואָרן
 זיין תּשׁוּבָה, וואָרום ביים בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים שְׂמִיִּט (דברי הַיָּמִים
 א' ט"ו) "עו וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ" דאַרטן הערשט נאָר שְׂמֵחָה, און

דאס איז דער סימן אויב א מענטש האט תשובה געטון
און זיין תשובה איז מקובל געווארן אין הימל, אויב ער
איז געווארן פרייליך און ער איז שטענדיג פרייליך, און ער
מאכט פרייליך אן אנדערן, אבער אויב א מענטש שפירט
זיך נאך דערשלאגן, דעפרעסט, טרויעריג וכו' וכו', איז א
סימן אז ער דארף נאך אסאך תשובה טון.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, יעדע זאך קען
מען פאררעכטן, כל זמן א מענטש לעבט קען
ער פאררעכטן אלסדינג און קען קומען צו די העכסטע
מדריות אין די וועלט, און פארקערט וואס גידריגער א
מענטש איז געפאלן, אויב ער טוט תשובה קען ער זוכה
זיין צו הויכע מדריות, ווי די חז"ל זאגן (ברכות לד) מקום
שבעלי תשובה עומדין שם צדיקים גמורים אינם יכולים
לעמוד; ווארום אז איינער איז א בעל תשובה און ער
שפירט באמת זיין ווייטאג, דאס ברענגט אים אז ער זאל
גיין העכער און העכער און העכער וכו'.

זייסן דארפסטו וויסן אז דער בורא כל עולמים האט דיך
זייער ליב, אזוי ווי ס'ווערט געברענגט אין די וואכעדיגע
סדרה (דברים א' כ"ו) "ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת הוי"ה
אתנו הוציאנו מארץ מצרים וגו'. זאגט רש"י הקדוש, והוא
היה אוהב אתכם אבל אתם שונאים אותו וכו'; דער בורא
כל עולמים זאגט צו משה רבינו ער זאל זאגן פאר כלל
ישׂראל אז ער האט ענק ליב, נאר איר האט אים פיינט

וְכוּ', דָאָס מײַנַט דָאָס דְעֵר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט יַעֲדֵן
אִיד לִיב, וּוּאָרוֹם יַעֲדֵר אִיד אִיז זײַן קִינֵד, אַזױ ווי עָם
שְׂטײט (דְּבָרִים יד) "בְּנִים אַתֶּם לְהוֹי" הַ אֱלֹקִיכֶם" נָאָר דְעֵר
מְעַנְטִשׁ מַחֲמַת זײַנע זײַנד וּוּאָס עֵר הָאָט גַעזײנדיגט דַאָכֵט
זײַ אִים אַז דְעֵר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט אִים פֿײַנט, אָפֿעֵר
אִין דְעֵר אָמַת'ן הָאָט דְעֵר וּוּאָס הָאָט גַעזײנדיגט פֿײַנט דָעם
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, רַעֲדֵט עֵר זײַן אִין אַז דְעֵר בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים הָאָט אִים פֿײַנט.

אַון אַזױ זאָגט דְעֵר הײלִיגֵער רַבִּי (לִיקוּטֵי מוֹתֵר'ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ו)
פֿון אױבן קוֹמַט נָאָר אַרָאפּ אַ אױר פֿשׁוּט, פֿבֿיכּוֹל דְעֵר
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיז אַ לַעֲכֵט וּוּאָס עֵר מַאָכֵט לַעֲכֵטִיג
פֿאַר יַעֲדֵן אִינעם, נָאָר דְעֵר מְעַנְטִשׁ דַאָרף מִצִּיֵּר זײַן און
אױסמַאלן דָעם לַעֲכֵט לְטוֹבָה, אִיז עֵר אַן עֵרלִיכֵער אִיד און
עֵר הִיט דִי תוֹרָה און דִי מִצְוֹת מְאֹלֵט עֵר אױס פֿבֿיכּוֹל
דָעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים פֿאַר גוּט, אַז עֵר אִיז גוּט צו מִיר,
און עֵר הָאָט מִיך לִיב, און עֵר וועט מִיך אַוּוּדאִי הַעֲלֵפֵן,
עֵר הָאָט מִיך גַעהאַלפֵן און הַעֲלֵפֵט מִיר און וועט מִיר
הַעֲלֵפֵן וְכוּ' וְכוּ'.

אַפֿעֵר אױב עֵר הָאָט גַעזײנדיגט אִיז אִים דְעֵר מַחַ פֿגוּם
און ס'דאַכֵט זײַן אִים אַז דְעֵר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
טוּט מִיט אִים נָאָר שְׁלַעֲכֵט און הָאָט אִים פֿײַנט און ווִיל
אִים שׁוִינ גִישֵׁט הָאָבֵן, און אַזױ בױעט עֵר אױף בִּי זײַ אַ
פֿינֶסֶטֶעֶרן בִּילֵד, בִּיז עָם דַאָכֵט זײַן אִים אַז פֿון הַיִּמָּל דַאָרף

מֵעַן אִים נִישְׁט הָאָבֶן וְכוּ' וְכוּ', און דָּאס איז אַ גְּרוֹיִסער
 דְּמִיּוֹן און אַ אַיינְרֵדֶענִיש וואס ס'קומט פֿאר אַ מֵעֲנָטִש
 וואס ער האט געזינדיגט, ווארום ווער עס גלייבט אין בורא
 פֿל עולמים מיט אמונה פֿשוטה אז ס'איז נישטא קיין שום
 מציאות אויסער אים, דער ווייסט אז דער בורא פֿל עולמים
 האט אים ליב, ועליו הראיה, קיב, דו האסט אויגן און דו
 קענסט זען, דו האסט אויערן און דו קענסט הערן, האסט
 א נאז און דו קענסט אטעמען, האסט א מויל און דו
 קענסט רעדן, האסט הענט און דו קענסט זיך באוועגן,
 האסט פֿיס און דו קענסט גיין, אלמלא ס'זאל אזוי זיין ווי
 דו האסט זיך איינגערעדט אז דער בורא פֿל עולמים האט
 דיך פֿינט, וואלסטו נישט געקענט נישט זען און נישט הערן
 און נישט אטעמען און נישט רעדן און נישט באוועגן זיך
 און נישט גיין וכו' וכו'.

אײַבערדעם נעם ארויס די אלע דמיונות פון קאפֿ אזוי ווי
 דער בורא פֿל עולמים וויל זיך נאר נוקם זיין
 אין דיר וכו', דאס איז אלעס איינרעדענישן וואס דער סמ"ך
 מ"ם רעדט איין יעדן מענטש אז מען דארף אים נישט
 האבן וכו', אבער דער אמת'ן אריין איז נישט אזוי, ווארום
 דער הייליגער רבי האט געזאגט ווען א איד זאל וויסן וואס
 עס ווערט מיט אים אין אלע עולמות וואלט ער זיך מער
 באפלייסט צו דאווענען ערליך, און לערנען ערליך און מקיים
 זיין די מצוות ערליך, און ער האט געזאגט, וואס איז שייך,
 א איד, טוט ער אזא מאך מיט די הענט ווערט אזוי אין

די עולמות, טוט ער אזוי א מאך מיט די הענט ווערט אזוי
אין די עולמות וכו' וכו', דאס הייסט אז יעדע תנועה און
תנועה וואס א איד טוט איז ער גורם גרויסע יחודים אין
אלע עולמות.

איבערדעם נעם ארויס פון זיך די אלע דמיונות אזוי ווי
דו האסט שוין נישט קיין תקנה, ס'איז נישטא
אזא זאך, מען קען אלעס פאררעכטן, אפילו מען האט
געזינדיגט די ארגסטע זינד קען מען אלעס פאררעכטן, און
דער בורא פל עולמים וועט אונדאי מוחל זיין.

אונדאי און אונדאי אז דו וועסט זוכה זיין צו פארן צום
הייליגן רבינ'ס ציון וועט דאס זיין פאר דיר א
מורא'דיגן זכות, ווארום דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט
אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון אין אומאן, און געבן
א פרושה לצדקה פאר זיינעט וועגן, און זאגן די צען
קאפיטלעך תהלים וואס זיי הייסן תיקון הכללי, וועט ער
אין ארויסשלעפן פון שאול תחתית ומתחתיו, איבערדעם
לכל הפחות איינמאל אין לעבן זאלסטו זען צו זיין ביים
הייליגן רבינ'ס ציון.

ומכל שכן וכל שכן אז דו וועסט קענען זוכה זיין צו זיין
ראש השנה איז נישטא קיין גרעסערס פון דעם,
ווארום דעמאלטס האט דער רבי געזאגט קען ער פאררעכטן
אפילו אזעלכע מענטשן וואס זיי זענען שוין אזוי געפאלן
וואס א גאנץ יאר איז אים שווער זיי מתקן זיין, אפער

ראש השנה קען ער אלעם מתקן זיין, ובפרט ראש השנה
 וואס דעמאלט איז דער יום הדין מען משפט א מענטש,
 און מען מוז האבן ביי א משפט א גרויסן לויער, א
 אדוואקאט, איבערדעם זעה צו זיין ביים הייליגן רבין אויף
 ראש השנה, און דו וועסטו זיך אויספועלן א גוט געבענטשט
 יאר פאר דיר און פאר די גאנצע משפחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רפג

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב
 ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האב דיר געוואלט בעטן זאלסט זיך זען צו שטארקן,
 קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט
 אראפוארפן, מען טאר נישט אריין גיין אין חלישות הדעת
 וכו', ווארום ווען א מענטש איז בקטנות המוחין קען ער
 קומען צו די ארגסטע עבירות שבועלם, להיפך ווען א מענטש
 שפירט אז דער בורא כל עולמים איז מיט אים דעמאלט
 איז ער באשיצט און אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס וכו'.

איבערדעם זעה צו זיין שטענדיג בגדלות המוחין, שטענדיג
 טראכט נאר פון בורא כל עולמים דאס ער

איז אויף די גאנצע וועלט "מלא כל הארץ כבודו", די גאנצע בריאה איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, וואס מען זעט פאר די אויגן דומם צומח חי מדבר איז אלעס א לבוש לגבי אין סוף, אין דעם דארף מען זיך גוט אריינלייגן, און אז א מענטש טראכט פון דעם שטענדיג, ווערט ער גערייניגט פון אלסדינג, איבערדעם זעה זיך צו דערהאלטן, וועסטו זען גרויס נסים וואס דער בורא פל עולמים וועט מיט זיך טון.

דער גרויסער צדיק און גאון רבי חיים וואלאזשענער זי"ע האט געזאגט, ווען א איד איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא פל עולמים, און ער קומט צו די ידיעה ברורה, א לויטערע וויסן, אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסערן בורא פל עולמים, און ער האט קיינעם נישט נאר דעם בורא פל עולמים אליין, דעי מינוט האט ער א ישועה, אבער אזוי ווי נישט יעדער איינער קען דאס באווייזן, יעדער מענטש טראכט, דאך, אפֿשר וכו', דער וועט מיר העלפן וכו', דער וועט זיין א גוטער שליח וכו', איך וועל טון דאס וועל איך געהאלפן ווערן, איך וועל טון יענן וועל איך געהאלפן ווערן וכו', דעמאלט איז אים א גרויס רחמנות, אבער די מינוט ווען דער מענטש איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא פל עולמים, און ער ווייסט אז ער האט קיינעם נישט וואס זאל אים העלפן נאר דער בורא פל עולמים אליין, דעמאלט זעט ער א ישועה.

אײַבער־דעם געב זיך אײַבער אײַנאַנצן צום בורא כל עולמים
 וועסטו געהאלפן ווערן מיט א גרויסע ישועה.
 זאלסט האבן א לעבטיגע טאג און א פרייליכן תמיד

רפד

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

כאטשע מיין צייט איז זייער באגרעניצט, פונדעסטוועגן
 וועל איך אפשרייבן אפאר ווערטער.

זאלסט וויסן אז דער יסוד ביים הייליגן רבי'ן איז געווען
 שמחה, א מענטש דארף זיך זען צו שטארקן מיט
 שמחה, זיך פרייען מיט דעם שלא עשני גוי, וואס דאס איז
 א שמחה וואס מען קען נישט מבטל זיין, יעדע שמחה קען
 זיך דער סמ"ך מ"ם אנטשעפען, אזוי זעט אויס א איד? אזוי
 דארף מען זיך אויפפירן? אבער מיט דעם וואס מען פרייט
 זיך מיט שלא עשני גוי, דאס איז דער גרעסטער שמחה,
 און יעדע סעקונדע וואס א איד פריידט זיך דאס ער איז
 א איד און ער גלייבט און בורא כל עולמים מיט דעם איז
 ער מקיים א מצוות עשה, קיינער כאפט נישט, יעדע סעקונדע
 קען מען מקיים זיין א מצוות עשה של יחוד הבורא יתברך
 שמו, א מענטש דארף זיך פרייען איך בין א איד, און איך

גַּיִי מִיט צִיּוּת, אִיךָ הָאָב אַ בְּאָרְד און פֿיאָוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ
הֵיט שַׁבָּת און עֵס בְּשֶׁר וְכוּ' וְכוּ', מִיט דַּעַם אִיז עַר מְקַיִים
מְצוּוֹת לְרוֹב, אִיבְעַרְדַּעַם זְאֵלְסִטוּ זִיךְ זַעַן מְחִיָּה זִיין מִיט
דַּעַם, און קוֹב גִּישֵׁט אויף דִי שְׁלַעַכְטִס וְוַאס דו הָאָסִט גַּעַטוֹן.

עֵס אִיז דָא אַ שִׁיחָה פֿון הֵיילִיגֶן רַבִּי'ן וְוַאס עַר הָאָט
גַּעַזָאָגִט פֿאַר אִינְעַם דו טוֹה גוֹטִס, און דִי שְׁלַעַכְטִס
וועט מְמִילָא אַרָאפֿפֿאַלֶן, דָאס הֵיִסִט אַ אִיד דַאָרף גָאָר
טוֹן מְצוּוֹת און מַעֲשִׂים טוֹבִים עוֹסֵק זִיין אִין תּוֹרָה און
תְּפִלָּה, און מְקַיִים זִיין מְצוּוֹת בְּשִׁמְחָה, און דִי שְׁלַעַכְטִס
וועט מְמִילָא אַרָאפֿפֿאַלֶן.

תְּשׁוּבָה אִיז דִי הַעֲכָסְטֶע זַאךְ, וְוַאס אִיז דִי עִיקָר תְּשׁוּבָה,
זִיךְ אוֹיִסֶרְעֶדן דָאס הָאָרֶץ פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
און דַּעֲרִיצִיִלֶן וְוַאס מָעַן הָאָט גַּעַטוֹן, דָאס הֵיִסִט ווִידוּי
דְּבָרִים, און חו"ל זָאָגן (תּוֹרַת כְּהֻנִים בְּחֻקוֹתַי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁמִיד שְׁהֵם מִתְוֹוֹדִים עַל עוֹנֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי חוֹזֵר
וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאָמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהִתְוֹדוּ אֶת עוֹנֵם וְאֶת עוֹן
אֲבוֹתֵם בְּמַעַלֵם אֲשֶׁר מַעַלְוּ"; אִיבְעַרְדַּעַם זְאֵלְסִטוּ זַעַן שְׁטַעַנְדִּיג
זָאָגן דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוַאס דו הָאָסִט גַּעַטוֹן, און עַר
וועט דִיךְ אַוּוֹדֵאִי און אַוּוֹדֵאִי מוֹחֵל זִיין.

גָאָר זִי פֿרִיִלִיךְ און רַעַד שְׁטַעַנְדִּיג מִיט יַעֲדֶן אִינְעַם פֿון
שְׁמְחָה, און זִי מְחֻזֵק מַעַנְטְשֶׁן וועסִטוּ זַעַן אַ גְרוֹיִסֶע
יִשׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם וּמְבוֹרָךְ

רפה

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

נְעֻכְטֵן בֵּינאַכט לִיל שִׁישִׁי אַנְשְׁטאַט דַּעם וואָכענדיגן שיעור, האב איך געזאגט אַ הספד אויף דעם טייערן אינגעלע לייבעלע ז"ל וואס איז אזוי טראגיש פארשניטן געווארן, און אויף דעם צדיק תמים רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל, איך האב געשפירט פאר וויכטיג דאס צו טון, ווייל עס ווערט געברענגט פון דעם גרויסן גאון רבינו המאירי אויף די גמרא (במות ע"ח) שאול שלא נספד בהלכה וכו', זאגט ער מיט דעם לשון "צריך לידע שכל תלמיד חכם שלא נספד בהלכה, ראויים הציבור שנתרשלו בכך לעגיש עליו" וכו', איבערדעם האב איך זיך מיישב געווען צו רעדן איבער צוויי נקודות וכו', און איך האב געמיינט אז עס וועט זיין דער גאנצער שמועס א האלבע שעה, דערנוייל איז עס געווען איבער צוויי שעה.

דער תמצית איז געווען דאס וואס מען האט צושניטן דאס טייער קינד וכו', דארף אונז מערר זיין אז מען נעמט אויף אין די תלמוד תורה קאליקעס פאר מלמדים, א אינגערמאן וואס האט נישט קיין פרנסה און ער איז א שלימזל וכו', און קען זיך נישט צושלאגן צו קיין שום פרנסה וכו', ווערט ער א מלמד, און ער ווייסט נישט ווי

זיך אומקומען מיט קינדער, א קינד דארף מען נאר אויפבויען, מען טאר קיינמאל נישט אראפקלאפן קיין קינדער, זאל זיין וואס עס זאל נאר נישט זיין, דער קינד זאל האבן אפגעטון וואס ער זאל נאר נישט האבן אפגעטון, א קינד דארף מען אויפהייבן, דאס איז א גוטער מלמד, אבער אויב א מלמד קלאפט אראפ קינדער, שפעט פון קינדער, שלאגט קינדער מיט רציחה וכו', דער איז א רוצח פונקט ווי דער רוצח וואס האט געהארנעט לייבעלע ז"ל, און נאכמער, פארוואס? ווייל אויב מען צופרעכט א קינד וכו', מען שפעט פון אים פאר אלע קינדער וכו', דעם שניידט מען זיין נפש אינגאנצן, און ער ווערט א קאליקע דאס גאנץ לעבן, ער פארלירט די זעלבסט זיכערקייט, און ער ווערט א פראבלעם אינגל, און די קינדער גייען רחמנא לישזובן נאכדעם ארויס לתרבות רעה.

[איך האב מאריך געווען מיט סיפורים וואס איך ווייס פון די ערשטע האנט וואס פחורים האבן מיר דערציילט ווי אזוי מען האט זיך מיט זיי אויפגעפירט אין תדר און אין שטוב וכו', און זיי זענען געבליבן קאליקעס אויפן גאנץ לעבן].

אויך האב איך ארוםגעערעדט וואס מען האט געשטאבן א צדיק תמים צוויי מאל אין הארץ, וואס דאס דארף זיין א מוסר השכל וואס עס געפונען זיך היינט מענטשן וואס זיי שטעבן אריין מעסערס און שארפע מעסערס, אין

הערצער פון גרויסע צדיקים וואס זענען דבוק אין בורא
 כל עולמים, מען רעדט אויף זיי כל דבר אסור, וואס דאס
 איז אזוי ווי מען נעמט א מעסער און מען שניידט, ווי דער
 נביא זאגט (רמיה ט ז) "חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו
 שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו" דער צינג קען
 שחטן אזוי ווי א שארפער פייל, מיט דעם וואס מען רעדט
 אויף אן ערליכן איד וואס איז דבוק אין בורא כל עולמים
 און איז גרייט יעדן מינוט אויסגיין פאר אים, דאס איז א
 מוראדיגע רציחה, אזוי ווי מען נעמט א שארפן שפיציגע
 מעסער און מען שטעכט אים אריין אין הארץ.

און נאך ארגער איז מענטשן וואס דער צדיק האט זיי
 ארויסגענומען פון שאול תחתית ומתחתיו, ווען זיי זענען
 געווען דורכגעווייקט אין פגם הברית וכו', און ער האט
 זיך מיט זיי אפגעגעבן טעג און נעכט, וואכן און חדשים וכו',
 ביז ער האט זיי חתונה געמאכט וכו', און ער האט זיך
 מוסר נפש געווען זיי זאלן האבן שלום בית וכו', און צום
 סוף דעי שעמען זיך נישט און רעדן אויף דעם צדיק כל
 דבר אסור, ווארום זיי מיינען זיי זענען שוין אויבעט געווארן
 מנהיגים, פירערס (פארפירערס), און זיי האבן שוין אויבעט
 בלומר'שט תלמידים, און זייערע תלמידים האבן שוין אויבעט
 בלומר'שט תלמידים, בשעת קיינער ווייסט נישט ווי שמוציג
 און מזוהם זיי זענען געווען אין פגם הברית וכו'.

[אײך האב אין דעם זייער אסאך מאַרײַך געווען, און
 געברענגט אסאך מעשיות און ביישפילן ווי אזוי

מָעַן גִּיסַט הַיִּינֶט דָּאָס בְּלוֹט פֿון עַרְלִיכֶע אַיִדן, וְאַיִן פּוֹצֶה
פֿה וּמְצַפְצַף].

גְּלִיב מִיר אַ שָׂאד מָעַן הָאָט גִּישַׁט אָפֿגַּעֲדֵרִיקַט דַּעם הַסְּפֵד
וּוּאָס הָאָט גַּענוּמָעַן צוויי שָׁעָה, מָעַן הָאָט גַּעֲרַעֲדֵט
פֿון צוויי מוֹרָא'דיגע עִיקָרִים וּוּאָס עִם פֿאַסִירַט בִּי כָּלֵל
יִשְׂרָאֵל, און דַּעֲרַפֿאַר זַענַען מִיר גַּעשְׂטֵרַאפֿט גַּעוּוּאַרן און
באַקומָעַן אַזעלכֶע עוֹנִשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, פֿון אַיִן זײַט אַיז
אַ יוֹנג טײַעֲרַע קִינֵד אַזוי בְּרוּטאַל צוּשְׁנִיטן גַּעוּוּאַרן אַויף
טױט, און פֿון די אַנְדֵּרַע זײַט אַיז אַ צִדִּיק תָּמִים גַּעשְׂטאַכֵּן
גַּעוּוּאַרן אַיִן הָאַרץ אַזוי בְּרוּטאַל אַויף טױט, דָּאָס אַיז אַונז
מְרַמֵּז צו זײַן אַז מָעַן דַּאַרף אָנְהַיִבֵּן מַאָכֵן אַ בְּדֵק הַבַּיִת
אַויף אַלֶּע מְלַמְדִים ווי אַזוי זײ פִּירֵן זיך אַויף אַיִן די קְלֵאַסֵּן
מִיט די קִינֵדֵר, צו מָעַן שְׁלֵאַגַּט אָדַער מָעַן דַּעֲרַנֵּדֵרַט די
הַיִלִּיגע גְּשֵׁמָה'לֶעךָ פֿון די הַיִלִּיגע קִינֵדֵר וְכוּ', און אַזוי
אַויכֶעט דַּאַרף מָעַן מַאָכֵן אַ בְּדֵק הַבַּיִת צו מָעַן הָאָט גִּישַׁט
קײַן חֵלֶק אַיִן שְׂטַעכֵן מִיט אַ שְׂמוּצִיגֵן טְמֵאַנֶּעם צײַג עַרְלִיכֶע
אַיִדן וּוּאָס זַענַען דְּבוּק אַיִן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

אַיִךְ הָאַף אַז עִם וועט זיך גַּעמָעַן די מִיה אַ אַיִנגֵּערמאַן
און אָפֿשֵׁרִיבֵן דַּעם גאַנצֵען הַסְּפֵד, און דָּאָס אָפֿדֵרִיקֵן,
וואַרום אַ זאַך וּוּאָס עִם ווערט אָפֿגַּעֲדֵרִיקַט בְּלִיבַט לְדוּרֵי
דוֹרוֹת, אַויכֶעט אַיז באַוואַוסַט וּוּאָס דַּער רַמְבַּ"ם הָאָט
גַּעזאַגַט, אַ זאַך וּוּאָס עִם ווערט אָפֿגַּעֲדֵרִיקַט אַיז אַזוי ווי
עַר דַּרְשַׁנַט פֿאַר צַעַן טױזַענַט מַעֲנַטְשֵׁן, [און הַיִינֶט לױט די

מַעֲבָנְעֵלֵאגִישֶׁע אַנטוויקלינג פון די וועלט, אז מען דריקט
עפֿעס אָפּ קענען דאָס זען מיליאָנען מענטשן].

דער בורא פֿל עולמים זאל אונז העלפֿן, און זאלן מיר
אויפֿשטעלן הייליגע דורות, געבן א גוטן חינוך פֿאר
אונזערע קינדערלעך, און מען דארף זייער אכטונג געבן
נישט רעדן אויף צדיקי אמת וואס זענען דבוק אין בורא
פֿל עולמים, און זענען גרייט זיך מוסר נפש זיין פֿאר אים
יעדע מינוט, ומפֿל שפֿן נישט רעדן אויף איינעם וואס האט
דיך ארויסגענומען פון טינוף ווי דו ביסט געלעגן וכו', און
ער האט דיך אפֿגעוואשן און אנגעטון שיינע זויבערע
קליידער, דאס הייסט ער האט דיך מוזק געווען זאלסט
אנהייבן צו לערנען יעדן טאג מקרא משנה גמרא, וואס
דאס איז די שענסטע קליידער פון די נשמה, וכו', וכו',
אז אָך און וויי ווער עס רעדט אויף אזא צדיק וואס האט
זיך פֿאר דיר מוסר נפש געווען, אויף דעם האט שוין שלמה
המלך געשאלטן (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא תמוש
רעה מביתו".

אז וואויל איז דער מענטש וואס ער לייגט אריין די ווערטער
אין זיין הארץ, און ער טוט פֿאַמת תשובה, וועט אים
דער בורא פֿל עולמים אפֿהיטן פון אלעם שְׁלֵעֲכָטָם.

זאלסט האבן א לעבטיגן פֿרייליכן שבת

רפּו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ה' מְנַחֵם אֵב ה'תּשׁע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

וּוּאָס זאל אײך דיר זאגן אײך האב געזען וואס דו האסט
אָפּגעדריקט אין אַ באַזונדער קונטראַסט די אלע ברייט
וואס איז געשריבן געווארן בַּמִּשְׁנָה די וואך.

אײך מוז דײך זאגן, ס'איז זייער אַ שײנע זאך, און ס'איז אַ
זכות הרבים לדורות, ווארום וואס מען דריקט אפ
דאס בלייבט, עס איז באוואוסט וואס דער רמב"ם האט
געזאגט, א זאך וואס עס ווערט אָפּגעדריקט איז אזוי ווי
ער דרשנט פאר צען טויזענט מענטשן, [און היינט לויט די
טעכנעלאגישע אנטוויקלינג פון די וועלט, אז מען דריקט
עפעס אפ קענען דאס זען מיליאנען מענטשן]. און אײך זעה
אז אײך האב געשריבן אפאר ברייט פאר די וואס זיי קענען
נישט ליינען לשון קודש, און עס איז שוין געווארן פון דעם
א פילער קונטראַסט, איבער דעם זעה דאס צו טון יעדע וואך,
וועט דאס זיין א אוצר המנוצח, און עס וועט מחזק זיין
אלע צובראכענע און געפאלענע נשמות, וכו', וכו'.

און דער אמת'ן אריין ווער איז היינט נישט צובראכן וכו'
און נישט געפאלן ביי זיך וכו', מענטשן דרייען זיך
ארום אן פרנסה וכו', פארזינקען טיף אין חובות וכו', מען
ליידט פון קינדער וואס ליידער גליטשן זיך אראפ פון
אידישקייט וכו', וויפיל קראנקע אידן ליגן אין די שפיטעלער

וכו', וויפיל אידן ליידער האבן זיך פארפלאנטערט מיטן געזעץ און זיי זיצן אין די תפיסות וכו', עס איז ממש נישטא קיין הויז וואס דארטן זאל נישט זיין עפעס א צרה, און נאר דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים קענען ראטעווען און אריינשיינען א האפפּענונג וכו', און עס זאל לעכטיג ווערן, מען זאל שפירן דעם בורא פל עולמים, זיין גרויס רחמנות וואס ער האט רחמנות אויף יעדן איינעם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') דאס דער צדיק האמט איז ממשיד די רחמנות פון בורא פל עולמים אויף יעדן איינעם, איבערדעם זעה פון די וואך אפדריקן אפילו פראוועזאריש די אלע בריוו וואס איז געשריבן געווארן אין די וואך (אזוי ווי דו האסט אפגעטייפט פון פרשת מסעי) דו האסט גארנישט קיין אהנונג וואסערע זכות הרבים דו האסט אויפגעטון, ממש אינגעלייט און בחורים דערקוויקן זיך פון דעם, און דאס איז זייער גאנץ חיות, אז וואויל איז דיר אז דו האסט אזא זכות הרבים.

זויפיל מיינסטו לעבט א מענטש בזה העולם? זיבעציג יאר אדער אכציג יאר וכו', אזוי ווי ס'שטייט (תהלים צ') "ימי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה" וגו', און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) דאס די זיבעציג יאר פליט דורך אזוי ווי א פערטל שעה, [ווי איד קען דיר מעיד זיין, אט געדענקט איד ווי מ'האט מיר חלקה'ט ביי די דריי יאר, און אט בין איד שוין א בן שבעים וכו', עס איז דורכגעלאפן שנעל ווי א פערטל שעה].

אײַבערדעם פֿל זמן אַ מענטש לעבט דארף ער טון חסד
 מיט אַ צווייטן איד, און דער עיקר חסד איז
 ארויסצונעמען אַ צווייטן איד פון קטנות המוחין וכו', פון
 עצבות און ביטערנישט וכו', צו גדלות המוחין וכו', ער זאל
 זיין פֿרייליך און אויפגעלעבט.

גלייב מיר אײַך בין דיר זייער מקנא אויף די גרויסע מצוה
 וואס דו טוהסט, דער בורא פֿל עולמים זאל דיר שענקן
 אסאך געלט זאלסט קענען ממשיך זיין אין די הייליגע עבודה.
 זאלסט האבן אַ לעכטיגן שבת

רפז

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר
 אײַך האב דערהאלטן דיין בריוו.

היינט איז דער יארצייט פון דעם האר"י הקדוש, און עס
 איז באוואוסט אז ער האט געלייגט דעם דגוש פאר
 די תלמידים אז זיי זאלן זיך האלטן מיט גרויס אהדות,
 אײַבערדעם דארף מען זען שטארקן זיך האבן אהדות מיט
 פֿלל נשמות ישראל, ווארום ליידער איז דער בית המקדש
 חרוב געווארן נאר מחמת שנאת חנם, און די תנ"ל זאגן
 (יומא ט') עדיין מרקד בינו; ביז היינט טאנצט ביי אונז שנאת

חָנָם, מֵעַן רַעֲדַט אַיִנְעֵר אױפֿן אַנְדֶּערן, מֵעַן שְׁטֵעֲכֵט אַיִנְעֵר
דָּעם אַנְדֶּערן מױטן שְׁפִיִּצִיגן שְׂאָרפֿן צײַג וכו'.

דָּער שַׁבָּת װערט אָנגֶערױפֿן שַׁבָּת חזון, עַל שֵׁם דִּי הַפְּטוּרָה
װאָס הײבֿט זײַך אָן "חזון ישעיהו" וכו', אָפֿער דָּער
הײלִיגֶער בַּאָרדִיט־שׁוֹבֶער רַב זי"ע הָאָט גֶעזאַגט אַז דָּעם
שַׁבָּת װער ס'הָאָט לֶעכְטִיגֶע אױגן קען זען מײַט דִּי עײַני
הַשֶּׁכֶל װי אַזױ דָּער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי װעט אױסזען.

דָּער בּוֹרָא פֿל עװלָמִים זָאל אױזן הַעֲלָפֿן, מִיר זָאלן זײַער
אַכְטױנג געבן פֿון דָּעם שְׁװעֲרֵן בִּיטֶערן זײַנד פֿון שְׁנָאת
חָנָם, אױזן מֵעַן זָאל זױך צו הָאָבן לֶעכְטִיגֶע אױגן, אַכְטױנג
צו געבן נִישְׁט קױקען אױף מְקוֹמוֹת הַמְּזוֹהָמִים וכו', אױף
שְׁמוֹצִיגֶע עֶקְלִדִּיגֶע געמײנע פֿרִיצוֹת וכו', װאָס דָּאָס בֶּרֶענגט
צו אַלֶּעם שְׁלֶעכְטִיגן.

זַעֲהָ זײַך צו שְׁטאַרְקֵן מײַט שְׁמִירַת עײַנִים, אױזן קױק נִישְׁט װי
מֵעַן דאַרף נִישְׁט קױקען, װעסִטוּ הָאָבן פֿרַנְסָה בְּשַׁפֵּעַ,
װי עֵס שְׁטײט (תהלים קמ"ה) "עײַני כֹּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן
לָהֶם אֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ" מֵעַן קען זאָגן "יִשְׁבְּרוּ" לְשׁוֹן צױבֶרֶעבן,
אַז מֵעַן צױבֶרֶעכט דִּי תַאֲוָה װאָס דִּי אױגן װײלן קױקען װי
מֵעַן דאַרף נִישְׁט, דָּאָס הײסִט עַר הײט דִּי אױגן נִישְׁט צו
קױקען אױף געמײנע פֿרִיצוֹת, דַּעֲמַאֲלֵט װעט אײַם קױקען
שַׁפֵּעַ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, אױזן עֵס װעט אײַם גַּאָרנִישְׁט פֿעֲלֵן.

זַאֲלִסִּט הָאָבן אַ לֶעכְטִיגֵן שַׁבָּת

רפח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שְׁפֵט קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ה' מְנַחֵם אֵב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵען בְּרִיוו.

זַעֲה זִיךְ צו דַּעְרַהאַלְטֵן און ווער נישט פֿאַרְלֵאָרן, ווען אַ איד האט אַמוֹנָה אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דַּעֲמֵאֲלֵט שְׂרַעֲקֵט עַר זִיךְ נישט פון קיינעם נישט וכו', און עַר ווערט נישט פֿאַרְלוֹוירן פון גֵּאָרְנִישְׁט וכו'.

דַּעַר הַיִּלְיָגַעַר רַבִּי הָאָט אונז אויסגעלערנט אַ וועג וואס דאס הייסט הַתְּבוּדָוּת, אַ מַעֲנֵטֶשׁ זאַל זִיךְ צוגעוואוינען רַעֲדֵן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אויף פֿראַסֶט אַיִדיש, און אים אויסדַּעַרְצִיילן אַלְעס וואס עס גייט אויף אים דוֹרְךְ, כְּאַטְשֵׁעַ בֵּיִם אַנְפֵּאָנְג וועט דאס אים אַנְקוֹמַען זייער שְׁווער וכו', דאס איז אַלְעס ווייל עַר הָאָט נישט קיין אַמוֹנָה וכו', ווארום ווען אַ איד זאַל הָאָבן דַּעַם רִינְעַם אַמוֹנָה זאַנט דַּעַר הַיִּלְיָגַעַר רַבִּי (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) וואלט עַר שְׁטַעַנְדִּיג גַּעַרְעֵדֶט צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, עַר וואלט גַּעַשְׁפִּירֶט אַז דַּעַר בַּאֲשַׁעֲפֵּעַר פון דַּעַר גֵּאָנְצַעַר וועלט איז דא ביי אים לַעֲבֵן אים אין אים, און דַּעֲמֵאֲלֵט וואלט עַר גַּעַרְעֵדֶט מיט אים אַפֶּען אזוי ווי אַ מַעֲנֵטֶשׁ רַעֲדֵט צו אַ צווייטן וכו', גאַר פֿאַרוואס רַעֲדֵט נישט אַ מַעֲנֵטֶשׁ צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים? ווייל די אַמוֹנָה איז ביי אים נישט גאַנץ, עַר שְׁפִירֶט נישט

אז דער בורא פל עולמים איז דא מיט אים, איבערדעם
 שטארק זיך מיט אמונה, זאלסט וויסן אז די גאנצע בריאה
 ווערט געפירט נאר דורך בורא פל עולמים, א מענטש
 באפט נישט קיין קליינעם קלאפ אין פינגער אן דעם וואס
 מען זאל אויסרופן אויבן, ווי די חז"ל זאגן (חילין י:) אין אדם
 נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה;
 און אז מען געמט אין זיך אריין די אמונה דעמאלט געוואוינט
 מען זיך צו, צו רעדן אסאך צום בורא פל עולמים, און
 וויפער מען רעדט צום בורא פל עולמים ווערט גרינגער
 אויפן הארץ.

זאלסט וויסן אז דער יסוד היסודות ביים הייליגן רבי'ן איז
 תמימות און פשיטות, אוועקווארפן דעם אייגענעם
 שכל און וויסן אז מען האט נישט קיין שכל וכו' וכו', און
 דאס איז די שלימות אמונה, גלייבן אין בורא פל עולמים
 אז ער איז דא, און אז ער איז מתנה און מתווה און מקיים
 די גאנצע בריאה, און אלעס איז עצם עצמיות אלקותו
 יתברך וכו' וכו', און אויף אזא אופן קען א מענטש רעדן
 שטענדיג צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס
 דאס איז דער עיקר שלימות התפלה, וואס דאס איז א
 מצות עשה דאורייתא צו בעטן דעם בורא פל עולמים אויף
 יעדע זאך.

איבערדעם שטארק זיך, וואס אויף דיר גייט דורך זאלסטו
 אויסזאגן דעם בורא פל עולמים און דו וועסט
 זען אז דו וועסט פועל'ן גרויסע זאכן אין אלע אינזיכטן.

אָשֶׁר רַפֵּט בְּנַחֵל שִׂיא

זַעֲה מֵאֵד שְׁלוֹם מִיט דִּי עֲלֻטְעֶרן וְכוּ', ווייל מֵעַן דֶּאָרף
זייער זייער אַכטונג געבן אויף פֿיבוד אָב וְאָם, וואס
דאס איז זייער זייער אַ האַרבע זאָד, און אז מֵעַן איז מֵצֵער
עֲלֻטְעֶרן חֲלִילָה וְחַס פֿאַקומט מֵעַן עִם נֶאָכְדֵעם צוריק פֿון
דִּי אַייגענע קינדער, אַיבערדעם טוה גלייך תְּשׁוּבָה און פֿעט
מְחִילָה פֿון דיין טאַטן און מאַמען, און פֿעט זיי אַיבער, און
זאג זיי צי אז דו וועסט שוין זיין גוט און וואויל, שְׁעַם זיך
נישט, דאס איז דיין טאַטע און מאַמע.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן שַׁבָּת

רַפֵּט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהאַלְטן דיין לאַנגען פֿריוו מיט דִּי גַעְלֵט אויף
פֿריוו, זאל דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דִּיר הַעֲלֵפֵן עִם זאל
נִמְתָּק ווערן פֿון דִּיר אַלע דינים על יְדֵי פֿלֵא עֲלִיוֹן, און
עִם זאל נִמְשָׁךְ ווערן אויף דִּיר יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

זַעֲה זיך צוגעוואוינען טראַכטן שְׁטענדיג נאָר פֿון בּוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים, זאַלסט זיך אויסמאַלן ווי דִּי גאַנצע בְּרִיאָה
איז נאָר אין סוף פֿרוּך הווא, און עִם איז נִישְׁטאַ קיין שׁוֹם
מְצִיאוֹת אויסער דַעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און דִּי מְחֻשְׁבוֹת

וועט דיך רייניגן דעם מ'ח מחשבה, ווארום אז מען טראכט פון אלקות ווערט דער מ'ח אינגאנצן ריין.

זעה צו לערנען זייער אסאך פֿרקים משניות, ווייל משנה איז די אותיות נשמ"ה, און די נשמה איז מלוכש מיט צען לבושים, צען ערליי מחשבות, וואויל איז דעם וואס ער איז זוכה היטן שטענדיג די מחשבה, ס'איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט אז דער עיקר איז די מחשבה, און מען דארף שטענדיג נאר היטן די מחשבה, אלסדינג גייט דורך אויף די מחשבה, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"א) וואו דער מענטש טראכט דארטן איז דער גאנצער מענטש.

איבערדעם אז דו וועסט זיך שטענדיג אויסמאלן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים וועסטו אויסגעלויטערט ווערן פון אלסדינג, און עס וועט נמתק ווערן פון דיר אלע דינים, דער עיקר איז זאלסט געדענקן וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"ד) ס'האט א פנים אז מען מוז זיך פון א הרהור זייער היטן, ווארום א הרהור רע רחמנא לישזבן איז פונם אין אלע עולמות, ווייל מיט די מחשבה קען מען ארויפגיין עד אין סוף, מיט דעם מ'ח מחשבה קען מען שטענדיג מצויר זיין דעם שם הוי"ה ברוך הוא, איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן אויף די מחשבה נישט צו טראכטן קיין שמוץ און נישט אריינלייגן אין מ'ח מחשבה

קיינ נארישקייטן פון צייטונגען און פון ארטיקלען פון אלע מיני שרייבער'ס וכו' וכו' וואס איז סתם לשון הרע און רבילות וכו' וכו'.

זאלסט געדענקן וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג) אז די מחשבה קען מען בייגן ווי מען וויל, אזוי ווי מען פירט א פערד האט דער פערד לייצעס, און מען קען אים דרייען ווי אהין מען וויל, אזוי אויף דער מח מחשבה קען מען דרייען ווי אזוי מען וויל, האט א מענטש א רצון און ער וויל דינען דעם בורא פל עולמים קען ער צוקלעבן זיין מח מחשבה נאר צום בורא פל עולמים, און ס'וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, חלילה וחס האט ער נישט קיין גוטער רצון שלעפט אים דער מח מחשבה אין אלע שמוץ אריין.

איבערדעם בעט איד דיר זייער, גיי ארויס פון דיר, דער אויף צו טראכטן נארישקייטן, דער בורא פל עולמים האט דין ליב, מען טאר נישט אריינגיין אין אזעלכע נארישע געדאנקען פאילו דער פבניכול איז ברוגז אויף דיר, ס'איז נישטא אזא זאך וכו' וכו', פל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, מיט א גוטער מחשבה קען מען קומען צו די העכסטע מדריגות אין די בריאה, איין סעקונד נאר טראכטן מלא כל הארץ כבודו איז שוין א מצוות עשה פון יחוד הנו"ה, נאך א סעקונד איז נאך א מצוות עשה פון יחוד הנו"ה ברוך הוא יתברך שמו, איבערדעם

זיי נישט צופאלן ביי דיר, געוואוין זיך צי, צו רעדן צום
 בורא פל עלמים, דערצייל אים אויס אלעס וואס דו דארפסט
 האבן וועסטו זען ס'וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און
 אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... שיחיו

איך האב דערהאלטן ענקער לאנגען בריוו.

איך מוז מקצר זיין, נאר איך וועל ענק שרייבן אפאר נקודות.

א קינד דארף שפירן ליבשאפט פון די עלטערן, ער דארף
 זען אז די עלטערן אינטרעסירן זיך אין זיין פראבלעם,

אפילו ער איז נאך קליין וכו', דארפן די קינדער שפירן אז
 די טאטע מאמע לאזן זיך אראפ צו זיי, און אפילו אז זיי

בעטן קלייניקייטן וכו' וכו', דארפסטו וויסן אז ביי קינדער
 איז דאס גרויסע זאכן, פונקט ווי א דערוואקסענע מענטש

אז ער בעט עפעס און ער באקומט עס נישט ווערט ער
 צובראכן, און ער ווערט געטשעפעט וכו' וכו', פונקט אזוי

איז א קליין קינד, ביי אים איז יעדער קלייניקייט גאר
 גרויס, עלטערן דארף זיך אראפלאזן צו קינדער, עלטערן

דארפן וויסן ווי מסביר זיין די קינדער און געבן צו פארשטיין

פֿאַרװאָס מָען טאַר נישט אויפֿמאַכן די געז, ווייל דאָס קען
 רחמנא ליצולן ברענגן צו אַ אומגליק וכו', דאָס קען ברענגן
 צו אַ פֿייער וכו', מיט פֿאַטשן און שְׁלאַגן און שְׁרײַען וכו'
 וכו', קומט מָען אין עֶרְגֶּעץ נישט אָן, אָפֿער מיט שײַן
 מסביר זײַן אזוי ווי מָען איז מסביר פֿאַר אַ גרויסן
 דערוואַקסענער מענטש, דאָס קען ניצן.

אז מָען געט זיך נישט אָפּ מיט קינדער וואַקסן זײַ אויף
 שְׁרעקעדיג, און פֿון דעם קומט וואָס זײַ מאַכן זיך נאָס
 בײַנאַכט וכו', ווייל זײַ שְׁפִירן פֿאַרלאָרן וכו', קינדער וואַקסן
 אויף מיט פֿחד און מיט דיפֿרעסיע ווען זײַ שְׁפִירן אז טאַטע
 מאַמע האָבן זײַ נישט ליב וכו', טאַטע מאַמע געבן זיך
 נישט אָפּ מיט זײַ וכו'.

איבערדעם דאַרפֿט עטין בײַדע וויסן אז מיט קינדער
 דאַרף מָען זיך אָפֿגעבן, קײַנמאַל נישט
 דערצײלן זײַ שְׁרעקעדיגע מעשׂוֹת וואָס זײַ וועלן נישט
 ארויסקריכן נאַכדעם פֿון דעם, זײַ וועלן שְׁטענדיג לעבן
 אינטער שְׁרעק, בְּכָלֵל ווערט געברענגט אין ספֿרים הקדוֹשִׁים
 אז מָען טאַר נישט איבערשְׁרעקן קינדער אז דער חַיָּה רָעָה
 וועט דיך צונעמען, דער קאַץ וועט קומען און וועט דיך
 בײַסן, דער הונט וועט דיך בײַסן וכו' וכו', דאָס טאַר מָען
 נישט זאַגן פֿאַר אַ קינד אַזעלכע זאַכן, דאָס שאַדט מוֹרָא'דיג.

איבערדעם זעה פֿון הײַנט אָן נאַר אַרויסווייזן קינדער
 ליבשאַפֿט, וועט עטין זען וואַסערע לעכטיגע

קינדערלעך איר וועט האבן, ובפרט אויף דעם זיהן וואס
 איר האט אזוי פיל עגמת נפש פון אים וכו' וכו', באשולדיגט
 נישט דעם קינד, באשולדיגט וואס איר האט זיך נישט
 אפגעגעבן מיט אים, אבער ס'איז קיינמאל נישט שפעט,
 נעם פון יעצט אן ארויסהעלפן דעם קינד, און אים קיינמאל
 נישט אנשרייען, נאר מסביר זיין אים אזוי ווי פאר אן
 ערוואקסענער מענטש, אפילו מען קען צופלאצט ווערן
 עטליכע מאל פונדעסטוועגן דארף מען אים נאכאמאל מסביר
 זיין און נאכאמאל מסביר זיין, ווארום דערוואקסענע מענטשן
 גייען אויבעט אויף די גערוון וכו' וכו', און פונדעסטוועגן
 גייט מען זיי נישט שלאגן וכו', פארוואס ווייל זיי קענען
 צוריק שלאגן וכו', און ווייל דער אינגעלע קען נישט צוריק
 שלאגן איבערדעם דארף מען זיך אויף אים פארלייגן וכו'
 וכו',? ער איז ווילד וכו'? ער וויל עטענטשן! ער וויל מען
 זאל זיך אפגעבן מיט אים! לאזט ער אויס זיין פעס זיין
 רציחה צו די עלטערן, איבערדעם בעט איך ענק זייער,
 גייט נאר מיט גוטן מיטן קינד, וועט איר זען אז אלעס
 וועט זיך איבערדרייען לטובה.

זעל פולם זאלט איר ביידע וויסן, דער טאטע און מאמע
 דארפן גיסן טייכן טרערן זיי זאלן האבן הייליגע קינדער,
 און לעכטיגע קינדער אין די תורה הקדושה, זיי זאלן קענען
 מקנים זיין די מצוות מיט שמחה, זיי זאלן בלייבן אויפן
 אידישן וועג, אונדאי דארף מען זיי אריינגעבן נאר אין
 תלמוד תורה אין א מיידל שולע וואס מען לערנט דארטן

נָאֵר יִרְאֵת שְׁמַיִם, אֹוֹן זַיִי הָעֵרֶן נִישְׁט קִיִּין קִלּוֹת וְכוּ', אֹוֹן
מִכָּל שְׁפָן נִישְׁט קִיִּין נִיגוּנִים פֿון זִינגערס פֿראַסֶטאַקעס
יִוִּנְאָטשעס וְכוּ' וְכוּ', וְוּאָס זַיִי שְׁלֶעפֿן אַראָפּ דָאָס יִוִּנְט אִין
שְׁאֹול תַּחֲתִית.

דער בורא פֿל עולמים זאל העלפֿן איר זאלט קענען גרינג
ערציען די קינדער, און ענקער שטוב זאל זיין א
שטוב פון שמחה, די קינדערלעך זאלן זיין פֿריילעך, וועט
עטץ זיין פֿריילעך, און אז עטץ וועטס זיין פֿריילעך, וועלן
די קינדערלעך זיין פֿריילעך, און אז די שטוב איז פֿריילעך
איז די גאנצע ארום און ארום פֿריילעך, און מען איז געלאסן,
און די קינדער זענען געלאסן, ווארום קינדער ווערן נאר
צעווילדעוועט ווען די שטוב איז א איבערקערעניש, וואס
די שטוב איז אזוי ווי א גיהנום אז טאטע מאמע שרייען
אייער אויפן אנדערן, און מען שרייט אויף די קינדער, און
ס'איז א איבערקערעניש אין שטוב, דעמאלט לעבן דורך
די קינדער א טראמע וכו' וכו', א שרעק וכו' וכו', און זיי
וואקסן אויף שרעקעדיגע קינדער וכו' וכו', צושטערטע
קינדער וכו' וכו', איבערדעם זעט אז ענקער שטוב זאל זיין
נאר א באשיידן שטוב, א רואיג שטוב, א פֿרייליך שטוב,
א געלאסן שטוב, אלעס גייט נאר מיט ישוב הדעת, מען
שרייט נישט, וועט עטץ האפן גרויס נחת.

איר זאלט האבן א לעכטיגן שבת

רצא

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר דברים ה' מנחם אב ה'תשע"א
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז מען טאר זיך נישט מסגף
 זיין מיט שלאפן, א מענטש ווערט מיד דארף ער זיך
 גיין לייגן שלאפן, עס איז נישט קיין חכמה זיך צו גייטן צו
 זיין אויף, און דער מח איז פארשלאפן, דעמאלט פארשטייט
 מען נישט וואס מען לערנט, דעמאלט קען מען נישט דאווענען,
 דעמאלט גייט מען ארום מבוהל און מבולבול וכו', צוטומלט
 אינגאנצן וכו', איבערדעם אז מען ווערט מיד דארף מען זיך
 גלייך גיין אראפלייגן שלאפן, מען לייגט זיך שלאפן אויף א
 שעה צוויי, שטייט מען אויף אן אנדערע מענטש.

די חז"ל זאגן (לקוט פראשית רמז ט"ז) "והנה טוב מאד" זו שינה.
 פֿרעגן חז"ל איז דען 'שינה' אזוי גוט? נאר אז א מענטש
 שלאפט אביסל שטייט ער אויף אן אויסגערוהטער מיט א
 לויטערע מח' און ער קען לערנען זייער אסאך תורה.

זאלסט וויסן אז דער עיקר בזה העולם איז זיך מאכן זיך
 א קביעות יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י
 מיטן תרגום, און ענדיגן יעדע וואך די סדרה שנים מקרא
 ואחד תרגום מיט רש"י תקדוש, און אז מען איז זוכה צו
 לערנען א טראפעלע רמב"ן תקדוש מיט אור החיים תקדוש
 יעדן טאג, איז נישטא קיין בעסערע זאך פון דעם.

אויסער דעם דארף מען זיך מאכן א שיעור אין משניות
און לערנען איין פרק און נאך א פרק און נאך
א פרק, ביז מען איז זוכה מסיים זיין א מסכתא הייבט מען
אן נאך א מסכתא, ביז מען לערנט דורך גאנץ ששה סדרי
משנה, דאס איז דאך א געוואלדיגע סגולה פאר די נשמה.
ועל כולם זאלסטו זען צו לערנען אסאך גמרא בסדרין,
אנהייבן ש"ס פון אנפאנג, און יעדן טאג לערנען אפאר
בלעטער, וועסטו שפירן אן אנדער טעם אין לעבן.

יעדן שבת זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין הלכות שבת,
ווארום וויפיל מען זאל נאר נישט לערנען הלכות
שבת איז נישט גענוג, מען דארף האלטן אין איין תזרן
הלכות שבת, און עם ווערט געברענגט פון כמה וכמה
צדיקים, אז ווער עם לערנט נישט הלכות שבת, דער מוז
נבשל ווערן אין חילול שבת רחמנא לישזבן, ווארום ס'איז
דא אזויפיל הלכות'ער אז דער מענטש קען זיך טועה זיין
און פארקריכן און נבשל ווערן אין חילול שבת.

איבערדעם זאלסטו זען צו לערנען אסאך הלכות שבת, יעדן
שבת די"קא, אזוי וועסטו קענען ענדיגן כמה
וכמה פעמים גאנץ הלכות שבת יעדעס יאר, ווארום אז מען
לערנט יעדן שבת הלכות שבת, איז במקשה דעם גאנצן יאר
קען מען זוכה זיין ענדיגן צוויי אדער דריי מאל הלכות שבת.
דער בורא כל עולמים זאל דיר געבן א לעכטיגן לעבן,
זאלסט שטענדיג זיין פריילעך און זאלסט נישט צופאלן
פון קיין שום זאך.
זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

 רצב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שְׁפַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ה' מְנַחֵם אֵב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֵרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעַן בְּרִיוּוּ, מִיט דַּעַם שְׁמוּצִיגֵן
אֲרִטִיקֵל וְוֵאָם מַעַן הָאֵט בַּאֲשְׁמוּצֵט אונְזֵער קֹהִילָה אִין
יְבִנְאֵל וְכו' וְכו'.

גְּלִיב מִיר, מִיר הָאָבִן זִיךְ גִּישְׁט וְוֵאָם צוּ שְׁעִמַּעַן מִיט
אונְזֵער קֹהִילָה, מִיר הָאֲלֵטָן שׁוִין אִיבֵער דִּרִי
הונְדֵערט און פּוּפֶצִיג מִשְׁפָּחוֹת יִרְאִים וְשְׁלָמִים עֶרְלִיכֵע אִידֵן,
אֲלֵע גִּייעַן זִי מִיט שְׁטֵרִימֵל בַּעַקֶּטֶט־שַׁעַם און ווִיִּסֵע זָאָקֵן,
דִּי פֿרוִיעַן גִּייעַן אָפֶּגֶשְׁאָרֵן כְּדַת וּפְרִין וְוֵאָם דָּאָס אִיז אַ
זַעֲלְטֵעֵנֶע זָאָךְ אַז סְפֶרְדִישֵׁע פֿרוִיעַן זָאָלֵן גִּיין אָפֶּגֶשְׁאָרֵן
אִינגֵאנְצֵן ווי מַעַן פִּירט זִיךְ בִּי אונְז, אִויכֶעט דִּי סְפֶרְדִישֵׁע
אִידֵן זָאָלֵן גִּיין מִיט שְׁטֵרִימֵל בַּעַקֶּטֶט־שַׁעַם מִיט ווִיִּסֵע זָאָקֵן
אִיז אִויכֶעט אַ זַעֲלְטֵעֵנֶע זָאָךְ, אָבֵער מִיר הָאָבִן אִויפֶּגֶשְׁטֵעֲלֵט
אַ שִׁינֵע קֹהִילָה, אִויסֶערֶדֶעם הָאָבִן מִיר בְּתֵי חִינּוּךְ, אַ
נורֶסֶעֲרִי, אַ תְּלֻמִיד תּוֹרָה, מִיט אַ מִיידֵל שׁוֹלֵע, יְשִׁיבָה
קִטְנָה, און יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, וְוֵאָם צוּזאַמַעַן הָאֲלֵטָן מִיר שׁוִין
אִיבֵער זִיבֵן הונְדֵערט קִינְדֵערֶלֶעךְ בֵּן יִרְבּוּ, און דָּאָס בְּרַעַנְט
דִּי רִשְׁעִים גַּעפֶּעֲרִלִיךְ, אִיז פּוֹן צִיט צוּ צִיט שְׁרִיבֵן זִי
מִיאַוס'ע און שְׁעֶדֶלִיכֵע אֲרִטִיקֵלֵען, און מִיר הָאָבִן גִּישְׁט קִיין
הַתְּפַעֲלוֹת פּוֹן דַּעַם.

דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" האט געזאגט, אויב איין טאג מען שרייבט נישט אויף אים אין צייטונג וכו' מיט שפעט און געלעכטער וכו', טוט ער תשובה, וייל אזוי האט ער מקבל געווען פון פריעדיגע צדיקים, ווארום ערליכע אידן מוז מען באליידיגן און רעדן אויף זיי וכו' וכו'.

איבערדעם דארפסטו נישט קיין התפעלות האבן פון די עקלדיגע ארטיקלען וואס די רשעים שרייבן.

שולדיג איז דער שטראף פון שטעטל, עס ווערט דערציילט אז דער גרויסער צדיק און גאון רבי חיים סופר זכר צדיק וקדוש לברכה בעל מחבר "מחנה חיים" וואס ער איז געווען פון די גרויסע תלמידים פונעם הייליגן חתם סופר זי"ע איז אמאל געפארן מיט די באן אויפן וועג מיט זיינע תלמידים, און דארטן צווישן זיי איז געזעצן געבעד איינער וואס איז געווען זייער ווייט פון אידישקייט און האט געגעסן א חזיר סענדוויטש, האבן די תלמידים אנגעהויבן מיט אים זיך צו קריגען, און עס איז געווארן א רעש וכו', האט דער הייליגער "מחנה חיים" א פּרעג געטוהן, וואס טוט זיך דארטן? האבן זיי געזאגט א איד עסט דבר אחר, האט ער פארגעהאלטן פאר זיינע תלמידים און ער האט געזאגט, מען דארף דעם איד נישט דן זיין, מען דארף אים נאר פּרעגן וואו וואוינט ער.

הָאֵבֶן זֵי אִים צוֹנְעֶבְרֶענִיגט צום רַבִּין, און עַר הָאָט
 גֶּעפֿרענִיגט דַּעם אִיד, וואוּ וואוּינִט אִיר, הָאָט עַר
 גֶּעזאָגט עַר קומֶט פֿון דִּי שְׂטאַט אַראַד, אַה עֲנִטפֿערט
 דַּער צִדִּיק דַּער בַּעַל "מַחְנֵה חַיִּים", עַר אִיז דָּאָךְ גִּישֵׁט
 שוּלְדִיג, עַר קומֶט דָּאָךְ פֿון אַזאַ שְׂטאַט וואָס דָּארטן אִיז
 גֶּעווען דַּער רַב אַ גְרוֹיסער רֶשֶׁע, אַ טַמָּא וּמְטוּמָּא, אַ
 מוֹמֵר לְהַכְעִים, אַ חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבֵּים, און זֵיין
 נֶאמְען אִיז גֶּעווען אַהֲרֹן חוּרִינער, און עַר הָאָט מְכַשִּׁיל
 גֶּעווען אַלעמֶען מיט אִיסוּרֵי פְּרִיתוֹת און סְקִילָה וְכוּ' וְכוּ',
 און דַּער הֵיילִיגער חֲתָם סוֹפֵר זי"ע הָאָט אִים אָנגֶערופֿן
 בְּשֵׁם דְּבַר א' ח' ר', וואָרום דַּער טַמָּא'נער רַב הָאָט זיך
 גֶּעחֲתָמ'ט א' ה' ר' ח' וּרִינער ר' בִּינער, דָּאָס אִיז דִּי רֵאשִׁי
 תִּיבוֹת א' ח' ר', פֿלֶעגט אִים דַּער הֵיילִיגער חֲתָם סוֹפֵר
 רופֿן דַּער דְּבַר אַחֵר, און דַּער אִיד הָאָט לֵיידער מוֹדָה
 גֶּעווען אזוי ווי עַר קומֶט פֿון דִּי שְׂטאַט און דָּארטן הָאָט
 מֶען מְכַשִּׁיל גֶּעווען מיט טְרִיפוֹת און נְבִילוֹת, אִיז עַר
 אַוועקגעפֿאלן אינגאַנצן.

זַעֲהֵט מֶען פֿון דַּעם וואָס אִיז דַּער פֶּח פֿון אַ רַב (שְׂטַראַף),
 אזוי קען דִּי גאַנצע שְׂטַעטל אַיבערדרייען דִּי רַב,
 און לֵיידער דָּאָס אִיז דָּאָ אִין יבֵּנְאֵל, ווען מִיר זענען גַּעקומען
 אַהִין פֿאַר פּוֹנֵף און צוואַנציג יָאָר, אִיז דָּארטן גֶּעווען און
 עַר אִיז נָאָךְ דָּאָ, אַ רַב אַ שְׂטַראַף פֿון שְׂטַעטל, אַ חוֹטֵא
 וּמַחְטִיא אֶת הַרְבֵּים, דִּי מְקוּדָה אִיז גִּישֵׁט גֶּעווען קיין וואָסער
 אִין דִּי בּוֹרוֹת, קומֶט אִים אַז מֶען הָאָט זיך גִּישֵׁט גֶּעטוּבְלִיט

אין אַ מקנה נאר אין אַ אמבטיה, און ער האט מכשיל
געווען אלעמען מיט פּריתות רחמנא לשׁיזבן.

דאס איז נישט קיין מעשה דאס איז אַ מציאות וואס קען
זיך געפונען היינט אין ארץ ישראל אין אַ שטעטל
אז די אוצרות זאלן זיין ליידג, דעם עירוב האט ער נישט
געלאזט פאררעכטן ווייל ער האט געוואלט געמען זייער
אסאך געלט וכו' וכו', און מען האט פארקויפט דארטן
פּריש גלי טריפות ונבילות און אלעס אונטער זיין השגחה,
און ער היום די פרייע שעלטן אים מיט אלע קללות וואס
ער האט זיי מכשיל געווען, איז נישט קיין וואונדער אז
דער רשע מרושע האט אונטערגעקויפט אַ צייטונג וואס ער
שימפט אויף אונז.

אבער געלויבט דעם בורא פּל עולמים מיר מאכן זיך נישט
צוטוהן פון אים, אדרבה מיר זענען זיך מחזק, אונז
האבן געבויעט אונזער אייגענע מקוה אויכעט אויף אזא
אופן ווי מ'האט געבויעט אין רוסלאנד פאר זיבעציג יאר,
במחוקרת אינטערגראנד, קיינער וועט נישט גלייבן אז אין
היינטיגע צייטן האט מען געדארפט בויען אין ארץ ישראל
אַ מקוה באהאלטענערהייט ווייל דער רשע האט געמסרט,
די קינדערלעך לערנען אין קאראוואנים וואס עס דערמאנט
די באראקן פון אושוויץ און בירקנאו און מיידענהאק וכו'
וכו', און וואס מיר האבן דארטן אויסצושטיין ווייסט נאר
דער בורא פּל עולמים, פונדעסטנועגן דערהאלטן מיר זיך,

און מיר האבן א שיינע קהילה, ס'ווערט גרעסער און גרעסער, און די טומאה ווערט קלענער און קלענער, כאטשע מען זעהט גארנישט קיין סוף וכו' וכו', ווארום יעדע פאר וואכן שמיצן זיי די רשעים אויף אונז פל דבר אסור, און דער שטראף ער שטייט אינטער דעם, פונדעסטוועגן טוען מיר גארנישט, מ'שווייגט, דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט אז מען שווייגט אפ איז א תירוץ אויף אלסדינג.

עס איז א פחד אפילו אזא זאך צו שרייבן און דערמאנען, חב"ד האט אריינגעשיקט דארטן א שליח (ווי זיי רופן דאס), האט ער געזאגט מיט דעם לשון פאר דעם שליח "אויב דו וועסט דא טוהן מיסיאנערישע ארבעט וועסטו פון דאנעט פליען" ווייל ער ווייסט אז ווער ס'איז חוזר בתשובה קומט צו אונז, שומו שמים, איינער וואס ער גייט מיט א שטריימל בעקעטשע וואס ער רופט זיך א "רב" זאל זאגן אויף אידישקייט מיסיאנערישע ארבעט? דאס איז נישט צו גלייבן, אבער דאס איז א פאקט.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" פלעגט שטענדיג זאגן וואס דארפן די רשעים האבן רבנים, זיי גלייבן דאך אין גארנישט? וואס גייט זיי אזוי אין לעבן ס'זאל זיין א "רבנות הראשית" ס'זאל זיין רבנים וכו', נאר דער טמא תדוע האט געוויסט אז די ספרדישע אידן קען מען נישט מעביר זיין על תדת נאר אויב זיי וועלן קאנטראלירן די רבנים, א רב מטעם המדינה איז אינטערגעקויפט פון זיי, טוט ער וואס זיי זאגן.

אײַבערדעם האָבן זײ אױעקנגעשטעלט טריפּה'נע רבנים
 וואס די מקוה איז נישט געווען קיין מקוה,
 אזוי ווי דא אין יבנאל, ממילא האט מען מבשיל געווען
 אלעמען מיט בריתות, די פלייש איז רחמנא ליצלן געווען
 טריפּה האט מען מבשיל געווען אלעמען מיט טריפות און
 נבילות, און דער הייליגער רמב"ם זאגט אין "אגרת תימן"
 דאס ווער ס'עסט טריפות און נבילות, מיט אים איז שוין
 שווער צו רעדן דברי אמונה, ווארום וויפער מ'האט זיך
 אנגעשטאפט מיט טריפות און נבילות איז שוין שווער
 אריינצונעמען אין זיך לויטערע אמונה, און אזוי איז ער
 מבשיל אין אנדערע איסורים, פסולי חיתון וקידושין רחמנא
 ליצלן, נישט מען קוקט ווער האט חתונה מיט וועמען וכו'
 וכו', מען איז מרבה ממזרים בישראל רחמנא לשיזבן וכו'
 וכו', און דיע זענען די רבנים אין אלע פארווארפענע
 שטעטלעך און קיינער ווייסט נישט פון דעם.

לא בחינם דער גרויסער צדיק רבי ישראל אבוחצירא זי"ע
 (באבא סאלי) האט אזוי שטארק געהאלטן פון הייליגן
 סאטמאר'ער רב זי"ע בעל "דברי יואל" ווארום ער קומט
 פון מארוקו, און ער האט געזעהן מיט זיינע אויגן וויפיל
 צענדליגער טויזענטער מארוקאנער אידן האט מען מעביר
 געווען על הדת און געמאכט פון זיי גוים גמורים, און
 קיינער אין דער וועלט האט זיך נישט געוואגט צו שרייען,
 מ'האט מורא פון די רשעים, נאר דער איינציגסטער וואס
 האט געמאכט א געוואלד און געשריגן אלע יארן איז געווען

דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל" דערפאר
האט ער זייער זייער געהאלטן פון אים, און ער האט
געזאגט אויפן הייליגן ספר "יואל משה" אז דאס איז הוילע
רוח הקודש.

(דאס האט מיר דערציילט זיין גבאי אליהו אלפסי ז"ל,
ווארום ער האט אים באדינט שטענדיג, האט ער
מיר דערציילט זייער אסאך אינטרעסאנטע מעשיות פון דעם
צדיק דעם באבא סאלי, און ער האט שטענדיג משבח
געווען דעם הייליגן סאטמאר רב זי"ע בעל "דברי יואל")
ווייל ער האט געזעהן וואס ווערט פון די אלע עדות פון
מארוקו וויפיל זיי זענען ארויפגעקומען אויף ארץ ישראל
זענען זיי געווארן גוים גמורים, מומרים להכעים רחמנא
לשיזבן, און דאס האט אים זייער ווי געטוהן.

דערפאר ליידן מיר אזויפיל אין יבנאל, ווארום פון דארטן
האט זיך אנגעהויבן דער רעיון הציוני, ווי באוואוסט
אז פון דארטן איז ארויסגעקומען דער עובר ישראל, וואס
האט זיך גערופן שמואל יבנאלי שם רשעים ירקב, וואס
ער איז געפארן אויף תימן פארשטעלט ווי א רב, און ער
האט זיי אלע איינגערעדט זיי זאלן קומען אויף ארץ ישראל,
און אין יבנאל דארטן איז געווען דער אושוויץ פון די
תימן'ער אידן, און פון די תונים'ער אידן וכו' וכו', און יעצט
זענען מיר געקומען, און אויפגעשטעלט דארטן מוסדות
החינוך, און אזא שיינע קהילה פון ברסלב'ר חסידים, איז

נישט קיין וואונדער אז דער רשע מרושע וואס ווערט
אנגערופן דער רב וואס איז נישט מער ווי א שטראף זעהט
יעדע פאר וואכן אונז צו באשמיצן אין אלע צייטונגען וכו',
ער לויפט צו רבנים וכו', אזוי ווי מיר רודפ'ן אים וכו',
פונקט ווי קאזאק הנגזל וכו' וכו', וואס זיי רופן אן דעם
לשון הפוך על הפוך, די רשעים שרייען אז מען רודפ'ט
זיי... פלאי פלאים, אידן כאפן מכות רצח פארן מוחה זיין
אויף שבת, און אויף אויסרייסן קברים וכו' וכו', און וואס
ברענגט דער נייעס? אז חרדים האבן צאמגעשלאגן פאליציי...
פאליציי זענען פארוואונדערט געווארן... איז דאס נישט קיין
געלעכטער? ווען מען זעהט דעם פאקט ווער איז דער
שלעגער וכו' און ווער זענען די רוצחים וואס זיי געבן קלעפ
מכות רצח וכו' וכו'.

עס איז געווען א תקופה וואס מען האט אויפגעוועקט
אינמיטן די נאכט פון אונז און פון אונזערע לייט
מענטשן, זיי ארויסגעשלאפט פון בעט מיט די פאזשאמעס
איינגעשפארט אין תפיסה פאר גארנישט און נישט, און
קיינער האט פון דעם נישט געוויסט, נאר וועגן עלילות
שוא ושקר וכו', מען האט איינמאל איינגעזעצט אלע צען
טיטשערס פרויען אין דריי פאלים קארס, און קיינער
האט פון דעם נישט גערעדט, און קיינער האט פון דעם
נישט געוויסט וכו' וכו', איז גרינג צו הערן דעם רב דעם
שטראף וואס ער לייגט אויף אונז ארויף פל דבר אסור
וכו' וכו'.

נָאֵר מִיר זַעֲנֵעַן מְקַיִים וּוּאָס דְּעֵר הַיִּילִיגֶער רַבִּי זְאָגְט (לְקוּשֵׁי
 מוֹהַר"ו חֵלֶק א' סִימָן ו') אַז דְּעֵר עֵיקָר הַתְּשׁוּבָה אִיז יִשְׁמַע
 בְּזִיוְנוּ יְדוּם וַיִּשְׁתּוֹק; מָעַן לִיידֵט און מָעַן לִיידֵט און מָעַן
 לִיידֵט, און דְּעֵר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וּוְעַט אַוּוֹדַאי און אַוּוֹדַאי
 אונזֵר הַעֲלָפֵן און עַר הַעֲלָפֵט אונזֵר.

מִיר הָאָבֵן בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַ שְׂיִינֵעַ קְהִילָה, און עִם אִיז בְּדַאי
 צו קוֹמֵעַן בַּאזוּבֵן וּוְעַט מָעַן נִבְהַל וְנִשְׁתּוֹמֵם וּוְעַרְן, אִין
 א פֿאַרשְׂטִיפֿטֵן דַּאָרף וּוּאָס קִינֶער הָאָט אָפִּילֵוּ נִישְׁט גַעוויסֵט
 ווי דָאָס אִיז, דַּאָרְטֵן הָאָט מָעַן מַעֲבִיר גַעווען די תִּימְנֵ'ער
 אִידֵן מִיט די תּוֹנִיִס'ער אִידֵן, צוויי הַיִּילִיגֶע עֲדוּת, און דַּאָרְטֵן
 דִּיִּקָא הָאָבֵן מִיר אויפֿגַעשְׂטֵעֵלֵט בְּתֵי חִינוּךְ, מִיידֵל שׁוֹלֵעַ,
 תְּלִמּוֹד תּוֹרָה, יְשִׁיבָה קִטְנָה, יְשִׁיבָה גְדוּלָה, און א פּוֹלֵל
 לְהוֹרָאָה, אִינגַעֲלִיט לְעֵרְנֵעַן די הוֹרָאָה, און אויסֶערֶדֶעם אַ
 גְרוֹיִסֵן פּוֹלֵל, עִם לְאֹזֵט זיך נִישְׁט גְלִיבֵן בִּיז מָעַן קוֹמֵט
 נִישְׁט אַלִיין דָאָס זַעֲהֵן.

אִיבֶּערֶדֶעם דַּאָרף מָעַן נִישְׁט קִיין הַתְּפַעֲלוֹת הָאָבֵן פֿאַר
 די שְׂמוּץ וּוּאָס זײ הָאָבֵן אויף אונזֵר גַעשְׂמוּצֵט,
 וּוּאָרוּם דָאָס דַּאָרף אונזֵר גַעבֵן דְּעֵר פֿת, וּוּאָרוּם חֲלִילָה וְחַס
 וּוְעַן די רְשָׁעִים וּוּאֵלְטֵן פּוֹן אונזֵר גַעֲהַאֲלֵטֵן, און וּוְעַן די רְשָׁעִים
 וּוּאֵלְטֵן אונזֵר מְשַׁבַּח גַעווען דַעמֵאֲלֵטֵם וּוּאֵלֵט גַעווען א גְרוֹיִסֶע
 סִפְנָה, וּוּאָרוּם אויב די רְשָׁעִים זַעֲנֵעַן מְשַׁבַּח עֲרְלִיכֶע אִידֵן
 דָאָס אִיז נִישְׁט קִיין גוֹטֶער סִימָן וְכו', פֿאַרְקֶערֵט, דָאָס ווייזֵט
 אַז חֲלִילָה וְחַס מָעַן הָאָט אַ שְׂיִיכוֹת מִיט זײ, אָבֶער אויב

די פארשאַלטענע רשעים די פּוֹרְקֵי עוֹל רעדן אויף ערליכע אידן, דאס איז א גוטער סימן, עס ווייזט אז מיר גייען נישט אוועק פון אידישן וועג, איבערדעם דארף מען זיך זייער זייער שטארקן, זאלסט נישט האבן קיין התפעלות פון די שמוץ וואס זיי האבן אונז באשמיצט היינט אין צייטונג מיט גיפטיגע רייד, דאס איז אלעס הבל הבלים וכו' וכו'.

אַמֶּת א גיפט פון א שלאנג מאכט אן צרות, פונדעסטוועגן דארפסטו געדענקן אז נאר דער בורא פל עולם פירט די וועלט, און אלעס איז בהשגחה פרטיות פרי אונז מעורר זיין בתשובה, בעט איך דיר, פאל נישט אראפ, זאלסט מחזק זיין אלע אונזערע לייט זיי זאלן זיין שטארק אין אמונה אין בורא פל עולם, און נישט קיין התפעלות האבן פון די מינים און אפיקורסים.

זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

רצג

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר דברים ו' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זעה זיך צו דערהאלטן, פאל נישט אראפ ביי דיר, זאלסט נישט האבן קיין חלישות הרעת, זאלסט וויסן דער בורא פל עולם פירט די וועלט בהשגחה פרטיות, דו

דארפסט זיך נאר צוגעוואוינען גיין מיטן הייליגן רבינ'ס וועג, וואס ער האט אויף אויסגעלערנט אז אויב א איד דארף עפעס האבן זאל ער גיין אין א באזינדער פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און ער זאל זיך אויסרעדן דאס הארץ פאר אים אויף פראסט אידיש, און וואס ער דארף האבן זאל ער נאר בעטן דעם בורא פל עולם, און תפלה איז אזוי גרויס אז מען קען זיך גארנישט פארשטעלן.

חז"ל זאגן (ברכות ו') אופן פסוק (תהלים יב, ט), "כרם זקת לבני אדם", אלע דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזולזלין בהם, ומאי ניהו תפלה; תפלה איז די העכסטע זאך און מענטשן זענען מזולזל אין דעם, ווארום קיינער שטעלט זיך נישט פאר דאס גרויסקייט פון תפלה, אז מיט דעם וואס מען בעט דעם בורא פל עולם קען מען באקריגן אלעס, אוודאי נעמט עס צייט, ווארום א מענטש אז ער האט געזינדיגט האט ער געמאכט א מסך המבדיל וכו', א חומה של ברזל צווישן אים און דער בורא פל עולם, אבער אז א מענטש איז שטארק און ער בעט טאג איין און טאג אויס, שעה איין שעה אויס וכו', ביים דעם סוף צוברעכט ער דעם מסך המבדיל, דער וואנט וואס ער האט געמאכט דורך זיינע זינד וכו', און ס'ווערט אלעס בטול און מבוטל, און ער זעהט א ישועה.

איבערדעם זאלסטו נישט זיין קיין בטלן, האלט אין איין בעטן דעם בורא פל עולם וואס דו דארפסט

הָאָבֶן, זְאֵלְסֵט גִּיסֵן זִיךְ דָּאס הָאָרְץ פֿאַר אַים, און ווען
 מָען קען עֵס נאָך באַוואַשֵׁן די תְּפִילוֹת מִיט מָרְעָרן אִיז
 נאָך בַּעֲסֵער.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ"א)
 פֿאַרְוואַס קָרִיגֵט מָען אױף אַים, וואַרום גָאַר זײַן זאָך
 אִיז תְּפִלָּה, און אַזױ ווי אױף תְּפִלָּה שְׁפֵעֵט יַעֲדֵער אײַנְעֵער,
 וואַרום תְּפִלָּה אִיז בִּילִיג בײַ יַעֲדֵעם אײַנְעֵעם, קײַנְעֵער אִיז
 נִישֵׁט עױסֵק אִין תְּפִלָּה, מָען ווײַסֵט נִישֵׁט דָּאס גְּרוֹיִסֵקײַט
 פֿון תְּפִלָּה, אײַבערְדֵעם רַעֲדֵט מָען אױף אַים, וואַרום זײַן
 זאָך אִיז נאָר תְּפִלָּה, עַר אִיז אױנֵז שְׁטֵענְדִיג מְעױרֵר אַז מָען
 זאַל בַּעֲטֵן דֵעם בּוֹרָא כָּל עױלָמִים וואַס מָען דאַרף הָאָבֶן
 אױף פֿראַסֵט אַיִדיש, אױסֵרֵעֵדן זִיךְ דָּאס הָאָרְץ.

אַפִּילוּ בײַם אַנְפֿאַנג שְׁפִירֵט מָען גאַרִנִישֵׁט דאַרף מָען ווײַסֵן
 אַז אַ יַעֲדֵע תְּפִלָּה יַעֲדֵע תְּחִינָה יַעֲדֵע בַּקְּשָׁה גײַט
 נִישֵׁט אַוועק פֿאַר גאַרִנִישֵׁט חֲלִילָה וְחַס וְכוּ' וְכוּ', ווײַל יַעֲדֵע
 תְּפִלָּה וואַס אַ אַיִד בַּעֲט שְׁפֵאַלְטֵן אַלֵע הַיְמָלֵען, נאָר דער
 מְעַנְטֵשׁ הָאֵט נִישֵׁט קײַן אַמוּנָה אִין זִיך, עַר גְּלִיבֵט נִישֵׁט אַז
 עַר קען אױכֵעֵט פּוֹעֵלִין בײַם בּוֹרָא כָּל עױלָמִים, און עַר הָאֵט
 נַעֲבֵדֵךְ נִישֵׁט קײַן אַמוּנָה אַז דער בּוֹרָא כָּל עױלָמִים הַעֲרֵט
 צו זײַן תְּפִלָּה, אײַבערְדֵעם אִיז מָען זִיךְ מִתְּרַשֵׁל פֿון תְּפִלָּה.

אַבֵּער ווען אַ אַיִד זאַל הָאָבֶן אַמוּנָה פֿשוּטָה אַז דער בּוֹרָא
 כָּל עױלָמִים אִיז דָּא, און די גאַנְצֵע בְּרִיאָה אִיז נאָר
 אַלֵעם עַצֵם עַצְמִוִת אַלְקוּתוֹ יְתִבְרָךְ, און עַר אִיז מְחִינָה און

מְהוּוה און מְקַיִים די גאַנצע בְּרִיאָה, ווארום דומם צומח חי
 מדבר איז אַ לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ווען אַ איד
 זאל דאס שפירן וואלט ער שטענדיג גערעדט צום בורא
 כל עולמים, ער וואלט נישט מיד געווארן, ער וואלט געוויינט
 און געבעטן און געבעטן און געוויינט.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, נעם זיך צו עבודת
 התפלה, יעדע זאך וואס עס גייט אויף דין
 דורך זאלסטו זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כל
 עולמים אויף פראסט אידיש, אפילו ביים אנפאנג וועסטו
 נישט זעהן קיין שום ישועה, ס'וועט זיך דיר דאכטן אז
 קיינער קוקט זיך נישט אום אויף דיר וכו', עס וועט זיך
 דיר דאכטן אז קיינער הערט דין נישט אויס וכו', זאלסטו
 וויסן אז עס איז אלעס דמיונות, ווארום די דמיונות זענען
 באשאפן געווארן פון דיינע זינד, דמיונות דאס איז קליפות,
 אז דער מענטש טראכט אז דער בורא כל עולמים האט
 אים פיינט, דאס איז אַ קליפה, איבערדעם בעט איך דיר
 זייער, שטארק זיך וועסטו זעהן גרויסע ישועות וואס דער
 בורא כל עולמים וועט מיט דין טוהן, פארליר זיך נישט.
 ווען דו זאלסט וויסן וואס תפלה איז, וואלסטו נישט
 אויפגעהערט צו בעטן דעם בורא כל עולמים.

שטארק זיך אין די הייליגע עבודה פון תפלה, שיחה בינו
 לבין קונו, התבודדות, וועסטו זעהן גרויסע ישועות,
 און פארשטייט זיך אז דער עיקר וואס מען דארף בעטן

אָשֶׁר רַצַּד בְּנַחֵל שְׁלֹג

דַּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אִיז נָאָר אוֹיף שְׂמַחָה, אַז מָעַן זָאל זײַן פֿרײַלֶּעךָ, אַז מָעַן אִיז פֿרײַלֶּעךָ ווערט נְתַרְחֵב דָּאָס הָאָרְץ און מָעַן קָען גֵּעְהָאַלְפֵן ווערן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רַצַּד

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבֵּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאָב דַּעְרְהָאַלְטֵן דײַן לֵאָנְגַּעַן בְּרִיוּוּ.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דִּיר זָאָגן, אִיךְ ווײַס גֵּיִשְׁט פֿאַרְוּוּאָס דו
דאַרְפֿסט זײַן אַזוֹי צוּבְּרָאָכֵן אַז מָעַן הָאָט דײַךְ
אויפֿגַעזָאָגט דײַן שְׂטֵעֶלֶע וְכוּ', ווײַסן דאַרְפֿסטוּ ווײַסן אַז פֿרַנְסָה
אִיז נָאָר פּוֹן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, אַוּוּדֵאִי און אַוּוּדֵאִי טוּשׁ דִּיר
וויי, דו האָסט לִיב צו זײַן אַ מְלַמֵּד, און דו ווײַלֶסט לַעֲרַנְעַן
מִיט הַיִּילִיגֶע קִינְדֶּרְלֶעךָ וּוּאָס זַענְעַן הַיִּילִיגֶע גִּשְׂמָה'לֶעךָ
אַמוֹנָה אִין בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וְכוּ', און מָעַן הָאָט דײַךְ
אַפֿגַעזָאָגט וְכוּ' נָאָר וועגן פֿאַלִּיטִיק וְכוּ'.

אַבְעֵר פּוֹנְדֶּעסְטוועגן טָאָר מָעַן גֵּיִשְׁט ווערן אַזוֹי צוּבְּרָאָכֵן,
מָעַן טָאָר גֵּיִשְׁט אַרײַנפֿאַלֵן אִין מְרָה שְׁחֹרָה בִּיז
דײַן ווייב זָאל דַּעֲרַקֶענען אויף דִּיר אַז דו בִּיסְט זײַעֵר
צוּגֶעֲלִיגֶט, עִם טָאָר גֵּיִשְׁט פֿאַסִירן אַזאַ זאַך, אַ אִיד דאַרְף
הָאָבֵן אַמוֹנָה אִין בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים דָּאָס יַעֲדֶע זאַך וּוּאָס

עם ווערט געטוהן איז אלעס בַּהֲשִׁנְחָה פֿרִטְיוֹת, גאַרנישט
ווערט געפֿירט אליין.

פֿרִנְסָה איז אין די הענט פון בורא פֿל עולמים, ווי די
חז"ל זאָגן (תענית ג) אלעס קען אַ מענטש פועל'ן,
אָבער די שליסל פון פֿרִנְסָה ליגט נאר אין די הענט פון
בורא פֿל עולמים, איבערדעם געב איך דיר אן עצה, זאלסט
נאר בעטן דעם בורא פֿל עולמים זאלסט זיין פֿרייליך,
ווארום עם ווערט געברענגט פון צדיקים דאס דער פֿסוק
(דברים ט"ז) וְהִיטָה אֶתְּךָ שִׁמְחָה, איז דער סופי תיבות דער שם
פון פֿרִנְסָה ח'ת'ד', מיט שמחה קען מען ממשיד זיין אויף
זיך פֿרִנְסָה, און אז דו וועסט בעטן דעם בורא פֿל עולמים
אז דו ווילסט ווייטער זיין א מלמד וועט ער פֿירן מיט דיר
אז דו זאלסט זיין א מלמד.

זיידעראום אז מען וויל נישט אז דו זאלסט זיין א מלמד
איז א סימן אז דאס איז דער רצון פון דעם
בורא פֿל עולמים, מען טאר זיך נישט פארלירן, מען דארף
זיך שטארקן און בעטן זאלסט האבן פֿרִנְסָה, מען טאר
נישט ווערן צופאלן פון אזעלכע זאכן וכו' וכו'.

אַמֶּת עם טוט זייער וויי דאס הארץ האסט פאר גאַרנישט
מיט נישט וכו' וכו', נאר וועגן פֿאליטיק האט מען
דיר אויפגעזאגט וכו', פונדעסטוועגן שטארק זיך וועסטו זעהן
דער בורא פֿל עולמים וועט דיך צוריק געבן שפענערע
פֿרִנְסָה, און דו וועסט האבן פֿרִנְסָה בְּרִיוּחַ.

שלה

בְּנַחֵל

רצה

אֲשֶׁר

זְאֵלְסֵט זַעְהֵן צו זאָגן יעדן טאָג פֿרִישֵׁת הַמֶּן מִיט די תּפֿלָה
אויף דעם, אויכעט זאָלְסֵטוּ לְעֶרְנֶען זייער אַסאַךּ
מִשְׁנִיּוֹת בְּסִדְרָן, וואַרום מִשְׁנֵי"ה פֿאַטְרעפֿט פּוֹנְקֵט ווי פֿרִנְס"ה,
אַז מֶען לְעֶרְנֵט אַסאַךּ מִשְׁנִיּוֹת הֶעֱלֵפֵט דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
אַז מֶען האַט פֿרִנְסֵה.

זְאֵלְסֵט זַעְהֵן צו בְּעִנְטִשֵׁן אִין אַ סִידוֹר פֿרִייליך, וואַס דאַס
איז אויכעט אַ גְרוֹיֶסע סְגוּלָה אויף פֿרִנְסֵה.

אִיךְ בְּעֵט דִיךְ זייער ווער נישט צופאלן, וועסטו זעהן גְרוֹיֶסע
ישועות וואַס דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וועט מִיט דִיר
טוהן.

המאחל לך שבוע טוב

רצה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵט קוֹדֵשׁ לְסִדְר דְּבָרִים ו' מְנַחֵם אֵב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

עֵם טוֹט מִיר זייער וויי אַז מֶען פֿאַרְדֵּרִיט דִיךְ דַּעַם קאַפּ
וְכוֹ', מֶען פֿאַרְפִּירֵט דִיךְ אִין שְׂאוֹל תּחִתִּית אַרִיין וְכוֹ',
וואַרום ווער ס'רַעֲדֵט אַקְעֵגֶן דַּעַם סְדֵר דְּרָךְ הַלִּימוֹד זְאֵלְסֵטוּ
וויסן אַז דַּעַר אִיז פּוֹן דִי סְטֵרָא אַחֲרָא וְכוֹ'.

נווארום ווען איינער קומט און ער זאגט דײַך אן עצה ווי
 אזוי צו לערנען, און ער פארשטייט דײַך וכו' וכו',
 און לייגט אין דיר אריין התמדה וכו' וכו', דעמאלטס איז
 א אנדערע זאך, אבער גיין רעדן אויפן סדר דרך הלימוד,
 און פאר וועמען? פאר איינעם וואס האט קיינמאל נישט
 אויפגעמאכט קיין חומש, פאר איינעם וואס ער ווייסט אפילו
 נישט וואס משניות איז, פאר איינעם וואס ער לערנט קיין
 גמרא נישט, דרייט זיך ארום פיסט און פאר, און יעצט
 האט ער אנגעהויבן צו לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י
 מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און לערנט יעדן טאג
 אסאך פרקים משניות און דפים גמרא וכו' וכו' און מען
 קומט אים אפרעדן פון סדר דרך הלימוד, דער איז דאך
 א רשע מרושע וכו' וכו', דער איז דאך א חוטא ומחטיא
 את הרבים וכו' וכו', וואס ארט דאס דיר אז א בחור זיצט
 און לערנט חומש מיט משניות מיט גמרא וכו' וכו'.

ביז יעצט האט ער נישט אויפגעמאכט קיין ספר, ער איז
 ארומגעגאנגען רייכערן ציגערעטלעך, און האט זיך
 געחברט מיט געמיינע חברים, און ענדליך האט מען אין
 אים אריינגעשיינט דאס זיסקייט פון די תורה, און ער האט
 אנגעהויבן צו לערנען תורה, און ער האט אפגעלאזט די
 אלע שלעכטע חברים, ער האט אוועק געווארפן די
 ציגערעטלעך, אזא בחור רעדט מען אפ פון דעם סדר דרך
 הלימוד? דער וואס ער רעדט אפ איז א רשע מרושע און
 א טמא מטומא.

מֵעַן דַּאָרף גִּישַׁט קיין הַתּפִּעֵלוֹת הָאָבֶן פֿון אים ווי גֵרוֹים
 עֵר זאל נָאָר גִּישַׁט זיין וְכוּ' וְכוּ', דֵּער סַמ"ךְ מ"ם איז
 אויכעט זייער זייער גֵרוֹים און אידישע קינדער הָאָבֶן גִּישַׁט
 קיין מוֹרָא פֿון אים, זיי גייען מיט מְסִירוֹת נֶפֶשׁ.

אײַבערדעם בעט אײַךְ דיר זייער זאַלסט זיך גישט מאַכן
 צוטוהן פֿון קיינעם גישט, און זאַלסט ווייטער
 לערנען יעדן טאָג חוּמֶשׁ מיט רש"י מיטן תּרְגוּם, וואַרום
 אזוי ווערט געברענגט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף
 א' מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור; אז מען הייבט
 שוין אָן פֿון זונטאָג מעביר סדרה זיין ביז פֿרייטאָג איז דאָס
 זייער חשוב, און אזוי פֿסק'נט דער מחבר, אַמֶּת דֵּער אַר"י
 הקדוש זאָגט עַרְב שַׁבַּת, אָבער ווי עס ווייזט זיך אַרוֹים אז
 מען פֿאַרלאָזט זיך אויף עַרְב שַׁבַּת איז מען גישט מעביר
 סדרה, קען מען זיך פֿאַרלאָזן אויפֿן שולחן ערוך. און אין
 מִשְׁנֵה בְרוּרָה ווערט געברענגט אז אזוי האָט זיך געפֿירט
 דער גר"א, עיין שם. וואַרום דאָס איז מדינא דגמרא.

און אזוי זאַלסטו יעדן טאָג תּוֹרַן זייער אסאך פֿרקים מִשְׁנֵיֹת,
 וואַרום מִשְׁנֵה איז די אותיות מִשְׁנֵה, ס'איז מִשְׁנֵה דעם
 מענטש, און ס'געמט אים אַרוֹים פֿון אלע בְּלֹאטֶע'ס, און
 אזוי זאַלסטו אויכעט תּוֹרַן דפֿים גמרא פֿסדרן, וועסטו זעהן
 אז אין אַ קורצע צייט וועט אין דיר אַרײַנגיין דאָס לעכטיגקייט
 פֿון די תּוֹרָה הקדוּשָׁה, און די תּבִיבוֹת פֿון די תּוֹרָה הקדוּשָׁה,
 ביז דו וועסט וועלן אָנהויבן צו פֿאַרשטיין וואָס דו לערנסט.

בַּמֶּדֶבְרָה זֵיךְ נִישְׁט צוּטוּהֶן און קוק אויף קיינעם נישט, נָאָר
זאַלסט זיין פֿרייליך אז דו האָסט אַזאַ גרויסן רבי'ן
וואָס האָט אונז אויסגעלערנט דעם סדר דרך הלימוד, וואָס
ווערט געפֿרענגט באַריכות אין זיינע שיחות (עין שיחות הר"ן סימן
ע"ו), אז וואויל איז דער מענטש וואָס לאַזט זיך נישט נאָרן
און פֿאַלגט דעם הייליגן רבי'ן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן וואָך

רצו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ואתחנן ז' מנחם אב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטן דיין לאַנגען בְּרִיוּ.

לַעֲצָטְנִים הָאָב אִיךְ אָנגעהויבן צו דריקן און צו שרייבן די
בְּרִיוּ אויף אידיש, וואָרום דאָ איז זייער שווער
פֿאַר בַּחוּרִים און אַינגעלייט צו פֿאַרשטיין לָשׁוֹן קוֹדֶשׁ, כְּאַתֶּשׁ
אִיךְ שְׂרִיב שׁוֹיִן אַיבֶּער זיבן און פֿערציג יאָר בְּרִיוּ, און
עִם אִיז שׁוֹיִן גַּעֲדְרִיקט גַּעוואָרן צוויי און ניינציג בְּרָכִים בְּשֵׁם
שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחֵל, פּוֹנְדֶעסְטוועגן האָט מֶעַן מִיר
גַּעפֿעטן דאָ זאַל אִיךְ נָאָר עֲנֹטפֿערן אויף אידיש.

אַיבֶּערֶדעם אַזוי ווי ס'גייט אויף דיר אַיבֶּער שווערע
בִּיטֶערע נְסִיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', זַע צו קוקן און
לַעֲרַנֶּען די בְּרִיוּ וואָס מֶעַן האָט דאָ גַּעֲדְרִיקט אויף אידיש,

ווארום יעדער בריוו איז פאר דיר, ממילא זאלסטו זיך זעהן
מתחזק זיין.

ווארום דער עיקר איז געווען ביים הייליגן רבי'ן התחזקות
זיך צו דערהאלטן, און ער אליין האט דערציילט
אויף זיך פארנוואס איז ער געקומען צו זיין מדרגה? ווייל
ער האט זיך דערהאלטן; בזה העולם דארף מען זיך זייער
דערהאלטן, ס'גייט איבער אויף יעדן מענטש אזויפיל חלישות
הדעת מיט נסיונות קשים ומרים, שווערע ביטערע
פרוואוואונגען וואס מען פרואווט דעם מענטש וכו' וכו', און
דאס גרויסקייט פון א איד איז אז ער קען זיך דערהאלטן
און ער ווערט נישט צופאלן פון קיין שום זאך וכו'.

אונדאי און אונדאי איז זייער ביטער היינט דורכצוגיין א
גאס און נישט נכשל ווערן מיט א שלעכטן קוק,
ומכל שכן נישט מיט א שלעכטן געדאנק וכו' איז א גס,
ווארום עס איז זייער זייער ביטער, און דאס איז די נסיונות
פון אונזער דור, וואס מען דארף זייער היטן די אויגן, ווארום
דער עיקר פון א מענטש איז די אויגן, ווען א איד האט
ריינע אויגן איז די גוף אים ריין, ווי צדיקים האבן געזאגט
א רמז וואס די חז"ל זאגן (שיר השירים רבה פרשה ד' סימן ג) בלה
שעיניה יפות אין כל גופה צריך בדיקה; אויב די אויגן
זענען שיין און ריין, דארף מען נישט בודק זיין די מדות
פון א מענטש, ווארום ער האט זיכער גוטע מדות, לא פן
נישט אזוי אויב א מענטש היט נישט די אויגן, און שמירט

אײן די אויגן מיט אלע מיני שְׁלֵעֲכָטֶע קוקן וכו', אלע
שְׁלֵעֲכָטֶע הסתכליות וכו', דעמאלטס איז דער גאנצער גוף
זײנע פול מיט מדות רעות.

דער עיקר איז תלוי אין די אויגן, בפרט יעצט זומער דארף
מען אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים אז מען זאל
האבן רײנע אויגן, מען זאל נישט קוקן אויף יעדן אשה
וואס ס'גייט דורך אויפן גאס וכו' וכו'. ס'איז דא מענטשן
וואס זיי זענען פשוט משוגע אין דעם, און ס'איז גתקיים
געווארן ביי זיי די פסוק אין תוכחה (דברים כח) "והיית משוגע
מפראה עיניך אשר תראה", דער מענטש ווערט משוגע
נאר פון וואס ער זעהט מיט זײנע אויגן אלע מיני פריצות.

**איבערדעם זאלסטו זעהן זייער אכטונג צו געבן אויף דיײנע
אויגן;** און אז מען האט הייליגע אויגן האט
מען שוין א הייליגן גוף, האט מען שוין גוטע מדות, ווארום
אויב מען זעהט אן אויפגערעגטן מענטש דארף מען וויסן
אז דער מענטש איז פגום בברית, ווי דער הייליגער רבי
האט געזאגט אמאל פאר איינעם וואס ער איז געווען
אויפגערעגט, און ער פלעגט שלאגן זײנע ארבעטערס, "דו
ביסט דאך פגום בברית, דו טוסט שמוציגע מעשים!" (עין
שיחות הר"ן סימן רמ"ט); ווארום דער וואס ער האט פגום געווען
בברית דער איז שטענדיג אויפגערעגט, ער איז בפעם; און
איינמאל אז א מענטש איז אין פעם - זאגט דער הייליגער
רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) - טרייבט ער פון זיך אנוועק
די פרנסה, ליידיט ער גאכדעם אלע צרות;

אײַבערדעם נעם זיך אין די הענט אַרײַן, און זאַלסט זײער
אכטונג געבן פון היינט אָן זאַלסט נישט זײן
אײַפֿגערעגט, וואס דו טרײַבסט מיט דעם אַוועק דײַן פֿרנסה
און דײַן געלט. און דער הייליגער רבי זאַנט (לקוטי מוֹתֵרױ חלק
א, סימן נ"ט) אז ווען אַ מענטש איז אין בעס פֿאַרשיקט ער
פון זיך די געלט וואס מען וויל אים געבן פון אױבן.

וויסן זאַלסטו וויסן אז בעס געמט זיך נאר פון פֿגם הבֿרית,
אז אַ מענטש האט פֿגם געווען בבֿרית איז ער
שטענדיג אַ אײַפֿגערעגטע מענטש, הן אױף זײן ווייב, הן
אױף די קינדער, און הן אױף מענטשן; אײַבערדעם דאַרפֿסטו
זײער אכטונג געבן זיך נישט אַלײן פֿאַרשעמען, מיט דעם
וואס דו רעגסט זיך אױף זעהן אַלע אז דו ביסט פֿגום
בבֿרית, און אזוי דאַרפֿסטו וויסן אז ווער עס איז אָן
אײַפֿגערעגטער דער איז פֿגום בבֿרית, געב זײער אכטונג
אױף דעם.

דעריבער זע זיך צו דערהאַלטן און קײן שום זאַך אין
דער וועלט זאל דיר נישט אַראַפֿוואַרפֿן.

זע צו לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן פֿרגום,
וואס ס'איז נישטא קײן בעסערע זאַך פון דעם, און
דאס איז אַ סגולה פֿאַר יראַת שמים אז אַ מענטש לערנט
חומש מיט רש"י, און דאס וועט דיר פֿרענגן אַלעס גוטס,
און קוק אַרײַן אין די מפורשים אױף רש"י. און אז דו
קענסט נישט - היינט פֿרוך השם האט מען געדריקט חומש

מיט רש"י מיט א פירוש אויף אידיש, און עס איז גרינג צו לערנען. דער בורא פל עולם האט רחמנות געהאט אויף די צופראכענע נשמות פון היינטיגן דור, דריקט מען אזויפיל שיינע ספרים און מען ברענגט דאס גענטער צום המון עם זיי זאלן וועלן לערנען און זיי זאלן קענען לערנען, מען דארף נאר האבן דעם רצון און וועלן לערנען, און אז מען וויל קען מען.

עס איז באוואוסט אז דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט אז מען טאר נישט זאגן 'איך קען נישט', זאג 'איך וויל נישט' וכו', 'וויל, וועסטו קענען' וכו', א מענטש דארף האבן א גוטן רצון, אויב ער וויל וועט ער עס האבן, און ער וועט קענען.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ואתחנן ז' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט נאר קוקן אויף דיר, קוק נישט אויף קיינעם נישט, און ווער נישט פארנאפט און צונארט פון קיין מענטש אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי האט אונז מְגַלֶּה געווען אויפן פֿסוק
 (יחזקאל ל"ט) "אֶחָד הָיָה אֲבָרָהֶם", אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאֵם
 געדינט דעם בורא פֿל עולמים נאר בבחינת 'אֶחָד', ער האט
 נישט געקוקט אויף קיינעם אין דער וועלט. שטעל זיך פֿאר:
 אין זיין דור איז געווען נאר געצן-דינער עובדי עבודה זרה,
 קיינער האט נישט מביר געווען דעם בורא פֿל עולמים, און
 ער איז געווען איין מענטש אליין קעגן די גאנצע וועלט, ער
 איז געווען שטארק אין אמונה, און ער האט נישט געקוקט
 אויף קיינעם נישט, און דאס האט אים דערהאלטן.

האט דער הייליגער רבי געזאגט, אזוי דארף יעדער איד
 ביי זיך טראכטן אז נאר ער געפונט זיך אויף דער
 וועלט, און ער זאל זיך נישט מבלבל זיין פון קיינעם נישט,
 נאר קוקען אויף זיך; איבערדעם, אויב דו ווילסט האבן
 העלחה אין לעבן, זיי זיך נישט מבלבל פון קיינעם נישט,
 דו האסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דארטן זאלסטו
 אריינלייגן דיין גאנצן מח דיין גאנצן קאפ, וועסטו האבן
 התחזקות, ווארום דאס גאנצע התקרבות צום הייליגן רבי'ן
 איז תלוי נאר מיט לערנען זייער אסאך לקוטי מוהר"ן,
 סיפורי מעשיות, ספר המדות און זיינע שיחות וואס איז
 געדריקט אין חיי מוהר"ן און אין שיחות הר"ן, מער פון
 דעם איז אלעס דמיונות.

לאז דיך נישט פֿאפן וואס יעדער נארישער אינגערמאן וכו'
 וויל זיך מאכן א מנהיג און זאגן דיעות וכו'; קודם

זאל ער פאררעכטן זיין פגם הברית וואס עס שטיינקט פון אים וכו' וכו', לאז זיך נישט פארפירן פון קיינעם נישט. היינט איז דא אסאך פירערס וואס זענען פארפירערס, וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט האט רבי נתן ז"ל אלעס אפגעשריבן, איז במילא דארפסטו נישט האבן קיינעם נישט.

אונדאי דארף מען האבן א גוטן חבר וואס זאל דיר מחזק זיין, מקיים זיין דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים, אפער דער עיקר איז נאר באפלייסן זיך אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, דאס איז א יסוד מוסד אין ברסלבער חסידות. מיר האבן איין רבי'ן, דער זעלבער רבי ווי פאר צוויי הונדערט יאר צוריק, עס האט זיך גארנישט געטוישט. נאר דער הייליגער רבי נתן ברענגט באריכות (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) שלוחין הלכה ה' דאס אין יעדן דור איז דא תלמידים וואס זיי זענען מפרש די תורה פון צדיק, און זיי ברענגן דאס גענטער צום המון עם, אפער דאס איז נאר תלמידים, א רבי האבן מיר נאר איין רבי'ן דאס איז דער הייליגער רבי זי"ע, אז וואויל איז דער וואס ער פאלגט אים און ער איז מקיים זיין רצון וואס עס ווערט געברענגט אין זיינע הייליגע ספרים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) דאס פניו שכלו ונשמתו איז בתוך הספר; אין דעם ספר פון צדיק דארטן קען מען טרעפן זיין פנים זיין שכל זיין נשמה, אין דעם ספר רוקח דער רוח הקודש פון צדיק, איבערדעם דארף א מענטש באפלייסן זיך אין די ספרים פון די צדיקים, און דארטן וועט ער טרעפן די צדיקים.

מֵעַן דַּאָרף אַסאַךְ בַּעֲטָן דְּעַם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים עַר זַאל
הָאָבן גּוֹטע חֲבָרִים, און עַר זַאל נִישְׁט מְקוֹרֵב ווערן
צו עֶפְעַס אַ פִּירער וואס לייִדער איז עַר אַ פֿאַרפֿירער וכו',
ווארום אויב איינער צופֿרעכט דעם צווייטן דאַרפֿסטו
וויסן אז דאס איז אַ שְׁלִיחַ פֿון סְמ"ךְ מ"ם.

זאַלסט נישט קיין התפעלות האבן פון קיינעם נישט,
זאַלסט נעמען דיין התחזקות פון דעם הייליגן
רבינ'ס ספרים, און דער הייליגער רבי וועט דיך אויפמאכן
דעם מַח אַז דו זאַלסט קענען נאכדעם לערנען אלע ספרים,
ווארום דאס איז געווען די רצון פון הייליגן רבי'ן אַז מֵעַן
זאַל דורכגיין אלע ספרים, אזוי ווי עַר האט געזאגט (שיחות
ת"ר סימן כ"ח) עַס איז זייער גלייך צו לערנען אלע ספרים,
און עַס איז באוואוסט אַז ביים רבי'ן איז געווען זייער זייער
חשוב די ספרי תלמידי בעל שם, און עַר האט אויסגערעכנט
דאס גרויסקייט פון די הייליגע תלמידים פון בעל שם טוב
הקדוש זי"ע און פון גרויסן מגיד זי"ע, נישט ווי אנדערע
זאגן אַז בַּרְסֶלְבֵּר חסידים לערנען נישט קיין אנדערע
ספרים, ס'איז אַ טעות, פארקערט, בַּרְסֶלְבֵּר חסידים קענען
זיין אַ בָּקִי אין אלע ספרי חסידות, ס'איז נאָר אַ לשון
הרע אזוי ווי אלע לשון הרע'ס וואס מֵעַן טרעפט אויף
אויף בַּרְסֶלְבֵּר חסידים.

איבערדעם בעט איך דיר זאַלסט לערנען אַסאַךְ די
שיחות פון הייליגן רבי'ן וואס איז געדריקט

אין שיחות הר"ן און אין חיי מוהר"ן, דארטן וועסטו זעהן דעם הייליגן רבינ'ס דעת. צי זיך נישט צו יעדן פוסטן שטריו זאק וכו' וכו', וואס ער איז נאך פול מיט פגם הברית וכו', ווארום אויב דו וועסט הערן רעדן פון איינעם אויפן הייליגן רבינ'ס ספרים, זאלסטו וויסן אז דער מענטש איז פגום בברית, אנדערש וואלט ער זיך נישט געוואגט צו רעדן אויף אזא הייליגן רבי'ן וואס איז געווען פאר צוויי הונדערט יאר, א אינגערמאנטיקל אפילו ער גייט מיט א בריוטן קאפעליטש וכו', און מיט שווארצע זאקעלעך וכו', אבער עס שטינקט פון אים דער פגם הברית, ווארום אויב ער רעדט אויפן הייליגן רבי'ן און אויף די ספרים הקדושים, זאלסטו וויסן אז דער איז פגום בפגם הברית, פון דעם דארף מען אנטלויפן.

ווארום דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"א) אז בלעם האט געהאט אזא טריפה'נעם פיסק אז דער אטעם זיינער האט שוין געשאדט פאר דער וואס איז געשטאנען געבן אים, ומכל שכן ווער ס'האט אים געהערט רעדן (בילן), איז נכשל געווארן אין פגם הברית, ווארום זיין אטעם האט מכשיל געווען אן אנדערן, זאגט דער הייליגער רבי דארט, אזוי יעדע רשע דארף מען זיך היטן אפילו פון זיין אטעם וואס ער אטעמט וכו', נישט שטיין געבן אים, ווארום ער אטעמט ארויס גיפטיגע ווינטן און לופט וכו', (וואס ווערט אנגערופן אויף ענגליש דזשערומס) און דאס איז יעדער נואף, איבערדעם געב זייער אכטונג

פון די וואס זיי רעדן אויפן הייליגן רבינ'ס ספּרִים, זאלסט
נישט האבן קיין שום שייכות מיט זיי.

דו זאלסט נאר לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספּרִים, חזון
ביו דו וועסט עם קענען אויסענווייניג, נאכדעם קענסטו
לערנען אלע חסידישע ספּרִים, וועסטו זעהן דאס אלעס ווילן
איין זאך, נאר דעם בורא פל עולמים.

אז וואויל איז דעם איד וואס ער איז מחזק א צווייטן און
צוברעכט נישט א צווייטן, דאס איז דער יסוד מוסד
אויף די וועלט. מיר לעבן אזוי קורץ, אזוי ווי דוד המלך
זאגט (תהלים צ) "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
שמונים שנה", וויפיל האט א מענטש בזה העולם? זיבעציג
אדער אכציג יאר, און ס'פליט דורך איינס צוויי, אזוי ווי
דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) אז די
זיבעציג יאר פליט דורך אזוי ווי פופצן מינוט, און ס'איז
נישט קיין גוזמא; לוינט זיך אין די פופצן מינוט רעדן לשון
הרע רבילות ליצנות וכו' וכו', אפצורעדן מענטשן נישט צו
לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספּרִים וכו' וכו', אדער זיין
פארוויקלט אין מחלוקת און קריגערייען וכו' וכו'?

אז וואויל איז דעם איד וואס יעדן טאג דאווענט ער מיט
מנין שחרית מנחה מעריב, און ער איז זיך קובע עתים
לתורה, ער לערנט חומש ורש"י מיט תרגום פון די וואכעדיגע
סדרה יעדן טאג, וואס דאס איז א סגולה אויף יראת שמים,
און ער זאגט אזוי פיל פּרָקים משניות וואס דאס איז מטהר

דעם גַּפְּשׁ, בְּפֶרֶט פֿון אַ יוֹגְנֶער בְּחֹר ווען ער תּוֹרֵט אַסאַךְ
מִשְׁנֵיזוֹת בְּרַעַנְגֵט אים דָּאס אַרײַן אַ גַּעוואַלְדִיגֶע תּוֹשׁוּקָה אויף
הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה צו זײַךְ בַּאֲפִלְיִסֵן לְעַרְנֵען תּוֹרָה תּקְדוּשָׁה.

זַעֲל פּוֹלֵם זְאֵלְסְטוּ זַעֲהֵן צו לְעַרְנֵען יַעֲדֵן טָאג אַ דָּף גְּמָרָא
מִיט רִשׁ"י, און אײַבֶּרְחֹרֶן דַּעַם דָּף עֶטְלִיכֶע מָאָל,
וואַרום אזוי ווערט גַּעבְרַעַנְגֵט אין סֶפֶר ווי הַעֲמוּדִים פֿון דַּעַם
זון פֿון דַּעַם שְׁל"ה הַקְדוּשָׁה, אַז עַם דַּאָרְף זײַן אַ חַיּוּב אויף
יַעֲדֵן אײַד צו לְעַרְנֵען יַעֲדֵן טָאג אַ דָּף גְּמָרָא רִשׁ"י מִיט
תּוֹסֵפּוֹת אזוי ווי עַם אײַז אַ חַיּוּב צו לײַגֵן תּפִּילִין; עַל כָּל
פְּנִים זְאֵלְסְטוּ זַעֲהֵן יַעֲדֵן טָאג לְעַרְנֵען אַ דָּף גְּמָרָא, און דָּאס
וועט דײַךְ רַאטְעווען פֿון אַלְעַם שְׁלַעַכְטֵם, הָעַר נִישְׁט וואַס
אַנְדֶּערֶע זַאָגן דו קוֹב נָאָר אויף דײַר.

דַּעַר עֵיקָר הַצְּלָחָה פֿון אַ מַעֲנֵטֵשׁ אײַז, ווען ער קוֹבֵט
נָאָר אויף זײַךְ, ער קוֹבֵט נִישְׁט אויף יַעֲנֵעַם, וואַרום
יַעֲנֵער וועט דײַךְ צוּבְרַעַבֵן, יַעֲנֵער וועט דײַךְ אַרַאפּוואַרְפֵן,
ווי דַּעַר הַיִּלְיֶגֶר רַבִּי הָאָט גַּעזְאָגֵט (שיחות הַר"ו סִימָן פֿי און סִימָן
פֿ"א) אַז אַ מַעֲנֵטֵשׁ אײַז נָאָךְ אַרְנֵער ווי דַּעַר יַצַּר הָרַע,
וואַרום דַּעַם יַצַּר הָרַע הָאָט מַעַן גַּענֶעבֵן כּוֹחוֹת נָאָר וויפֿיל
דַּעַר מַעֲנֵטֵשׁ קֵען אײַבֶּרְטֵרָאָגן, אַבֶּער אַ מַעֲנֵטֵשׁ קֵען
אַרַאפּוואַרְפֵן יַעֲנֵעַם אין שְׂאוֹל תּחַתִּית וּמַתְחַתִּיו, דַּעַרפֿאַר
דַּאָרְף מַעַן זײַךְ זײַער זײַער אַכְטוֹנֵג גַּעבֵן פֿון מַעֲנֵטֵשׁן, ווייל
זײ יַעֲנֵען מוֹרָא'דִיגֶע מוֹנֵעִים, זײ יַעֲנֵען מוֹנֵעַ מְקוֹרֵב צו
ווערן צום הַיִּלְיֶגֶן רַבִּי'ן זײַע.

אײַבערדעם הער אויף צו אַרײַנגײן מיט וויפּוּחים מיט
אָנְדערע, און דער בּוֹרָא פֿל עולָמים וועט דיך
אונדאָי העלפֿן דו וועסט האָבן גרויס העלָחה, דו וועסט זײַן
אן ערליכער איד, און יעדן טאָג וועט זײַן בײַ דיר אַ טאָג,
און דער הייליגער רבֿי זאָגט (לקוטי מוהר״ן חלק א' סימן רע"ב) אויפֿן
פֿסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו" אויב איר ווילט
הערן דעם קול פון דעם בּוֹרָא פֿל עולָמים זאָלט איר וויסן
איר האט נישט נאָר "היום" נאָר דעם היינטיגן טאָג, יעדער
טאָג איז אַ פֿאַרמעגן, אויב מען ניצט עס אויס ווי מען
דאַרף עס אויסניצן איז דאָס אַ פֿאַרמעגן.

אײַבערדעם בעט איך דיר זייער, זאָלסט זיך נישט מבלבל
זײַן פון קיינעם נישט, קוק נאָר אויף דיר, אזוי
ווי דו לָאזט זיך נישט פֿאַפֿן ביים עסן און קיינער קען נישט
עסן פֿאַר דיר, וואָרום אז דו וועסט נישט עסן וועסטו בלייבן
הונגעריג וכו' וכו', אזוי אויך ברוחניות קיינער קען נישט
דאווענען פֿאַר דיר, קיינער קען נישט לערנען פֿאַר דיר,
קיינער קען נישט מקיים זײַן די מצוות פֿאַר דיר,

אײַבערדעם הער אויף נאכצולויפֿן נאָרישקייטן וכו' וכו',
אינגעלייטלעך וואָס זענען פֿגום בברית, זיי
דאַרפֿן אליין האָבן נאָך אַ גרויסן תיקון, זיי ווערן פירערס
זיי זענען נישט מער ווי פֿאַרפירערס, דו האָסט פֿאַר דיר
דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים, חזר אין דעם ביז ס'וועט זײַן
שגור אויף דיין מויל אויסגווייניג, אַ יונגער בַּחור אז ער

נְעַמֵט זיך אַרײן אין קאַפּ אז ער וויל מְקוֹרֵב ווערן צום
הייליגן רבי'ן, קען ער, אויב ער תּוֹרֵט אסאך זיינע ספּרים,
נאַר דאַרטן ליגט זיין פּאַהאַלטענעם לעכט.

איך האָפּ צום בורא פּל עולמים אז דו וועסט מיך פּאַלגן
וועסטו נישט תּרַטָה האפן נישט אויף די וועלט ומפּל
שפּן נישט אויף יענע וועלט.

דו זאַלסט זאגן פאר די יענע צוויי חברים ... גרם יאיר, אז
איך מיין פאר זיי אויכעט וואס עס שטייט אין דעם
בריוו, און זיי מעגן מאכן פון דעם א העפּק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רחצ

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ואתחנן ז' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו קענסט זיך נישט פאַרשטעלן וואס פאר א שמוחה איך
האב אז איר קומט זיך צוזאם איינמאל א וואך און
איר רעדט פון הייליגן רבי'ן, ווארום דאס איז א גרויסע
זאך, און דאס איז געווען דער רצון פון הייליגן רבי'ן אז
מען זאל זיך צוזאמקומען און רעדן פון אים, און אז מען
רעדט פון אים קומט אריין אין מענטש א מורא דינע הרהור

תְּשׁוּבָה, וואַרום ווער עס איז צוגעוואוינט און רעדט פון הייליגן רבי'ן ווערט זיין הארץ דערװעקט צום בורא פֿל עולמים אויף אזא אופן וואס מען געפונט נישט אין ערגעץ.

דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (לקוטי מוהר״ן חלק ב' סימן ה) דאס עס איז דאך א מצוה פון זאגן תּוֹכַחַת פֿאַר א צווייטן, אזוי ווי עס שטייט (ויקרא יט) "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ" אבער נישט יעדע מענטש איז ראוי מוכיח צו זיין, מוסר זאגן פאר יענעם, ווארום ווען מען זאגט איינעם מוסר ווארפט מען אים אראפ, דער עיקר מוסר דארף זיין רעדן גאר פון התחזקות, וועט דער מענטש ממילא נתעורר ווערן צום בורא פֿל עולמים, מען דארף רעדן דאס חשיבות פון יעדע מצוה, דאס חשיבות פון יעדע הנהגה טובה, די חשיבות פון יעדן מנהג ישראל, און מען טאר נישט שפעטן פון קיין שום מנהג, ווארום יעדע מנהג ישראל תורה הוא.

און דער גרויסער צדיק רבי יששכר דוב מבעלזא זי"ע האט געזאגט, אויב איינער פרעגט אויף א מנהג ווי ס'שטייט? דארף מען וויסן ער איז א אפיקורס! ווארום דאס איז תורה שבעל פה, אלע מנהגי ישראל האבן א מקור, אז דו פארשטייסט נישט וכו', איז דאס דיין פראבלעם וכו', אבער אז מען זעהט אז פֿלל ישראל פירן זיך מיט אזא מנהג יעדע עדה און עדה באזונדער פירן זיך מיט דעם מנהג, טאר מען נישט אפשפעטן.

אִיבְעֶרְדֶּעם פֿרײ אײך זײך זײער אז איר קומט זײך צונאם
 אײנמאל א וואך און איר רעדט פון הייליגן
 רבי'ן וואס דאס איז א געוואלדיגע סגולה צו חזרון און
 נישטערן אין הייליגן רבינ'ס ספרים.

עס ווערט געברענגט אין הייליגן ספר "מאור ושמש" (דברים)
 וואס ער איז געווען א תלמיד פון הייליגן רבי'ן רבי
 אלימלך מליזענסק זי"ע, אז אסאך מאל האט פארטאן אז
 זיין רבי איז געשטאנען אין חצר און עס ארום אים געשטאנען
 די תלמידים, און ער האט דערציילט א פשוטע מעשה, און
 יעדער אײנער פון די תלמידים האט פארשטאנען אנדערש
 די מעשה און ער האט געוויינט, און ער האט געשפירט
 אז דער רבי רעדט צו אים, ער האט ארויסגענומען רמזים
 פון די מעשה פאר זײך, עײן שם. זעהט מען פון דעם, דעם
 ב"ח פון א הייליגן צדיק וואס ער איז דבוק אין בורא כל
 עולמים בביתול כל הרגשותיו, ווען ער רעדט קען מען זײך
 טרעפן אין זײנע ווערטער.

אִיבְעֶרְדֶּעם האלט זײך צונאמען, אין רעדט נאר פון הייליגן
 רבי'ן, קײנמאל זאלט איר זײך נישט אריינמישן
 אין קײן פאליטיק און שקרים, ווארום צווישן ברסלב
 חסידים האט זײך אײך אריינגעכאפט כל מיני נארישע
 פאליטיק'ן וכו' וכו', ווארום ווען א מענטש וויל נאר דעם
 בורא כל עולמים דעמאלטס איז נישטא קײן שום פאליטיק
 פון שקר.

און דאס האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל אריינגעברענגט
 אין זיינע תלמידים, מען זאל נאר וועלן דינעם דעם
 בורא פל עולמים, און אזוי גייט דאס מדור דור, די אלע
 ערנסטע ברסלבר חסידים מישן זיך נישט אין קיין מחלוקת,
 און ווער ס'מישט זיך אין מחלוקת ווייזט אז ער מיינט נישט
 ערנסט, ס'איז ביי אים די גאנצע זאך א ליצנות, ער קומט
 דא ווארום עבדא בהפקירא גיחא ליה וכו', ער טוט וואס
 ער וויל וכו'.

אָפּער דער אַמת'ן איז נישט אזוי, מיר האבן א הייליגן
 רבי'ן וואס דער יסוד מוסד ביי אים איז רעדן צום
 בורא פל עולמים, וואס דאס ווערט אנגערופן התבודדות,
 ווען א איד רעדט זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולמים
 איז דאס גאנץ לעבן גייט אים אנדערש, דעמאלטס דערמאנט
 ער זיך פון עלמא דאתי, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
 (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז יעדער איד דארף שטענדיג טראכטן
 פון עלמא דאתי, ער דארף זיך דערמאנען אז עס איז דא
 נאך א וועלט, און היטן דעם זכרון וכו', און אויב איינער
 היט דעם זכרון און ער טראכט אז עס איז דא נאך א וועלט
 און פארגעסט נישט פון בורא פל עולמים, דער מענטש האט
 שוין נישט אינזינען קיין שטותים און הבלים און קיין פאליטיק
 של שקר, ווי היינט איז געווארן אסאך רבי'לעך וכו' אין
 ברסלבר חסידות וכו', און יעדער איינער ווארפט אויפן
 אנדערן שמוץ, אז אך און וויי אזוי לערנען זיי, ביים הייליגן
 רבי'ן איז געווען דער עיקר אהבה און אהדות.

דער הייליגער רבי נתן פלעגט שטענדיג זאגן פאר זיינע תלמידים אויב ס'וועט זיין צווישן ענק אהבה ואהדות האט עטין נישט קיין השגה צו וואסערע מדריגות דער הייליגער רבי וועט ענק ברענגן, איבערדעם דארף מען זעהן נאר רעדן פון שבת פון צווייטן, זוכן די נקודות טובות, און יעדער מענטש וואס ער וועט רעדן נאר דאס גוטס פון צווייטן דאס וועט אים מקרב זיין מער און מער צום בורא כל עולמים.

היט זיך זייער פון לשון הרע רכילות און ליצנות וכו' וכו', מען הערט געבעד אזויפיל אומגליקן, ס'איז נישטא קיין טאג וואס מען זאל נישט הערן עפעס א אומגליק וכו' וכו', דער בורא כל עולמים זאל שוין רחמנות האבן אויף אלע אידישע קינדער מען זאל שוין נישט הערן קיין אומגליקן וכו' וכו', איז ווי קען מען רעדן פון איינעם אויפן אנדערן? דער שלימות איז אז דער מענטש דארף רעדן צום בורא כל עולמים און זיך משפטן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) אז מען ווערט מקורב צום הייליגן צדיק עפנט ער אויף די אויגן, און דער עיקר איז קוקן אויף זיך.

חזר דאס איין וואס דארטן שטייט "העיקר להסתכל על עצמו" דער עיקר דארף א מענטש קוקן אויף זיך ווי האלט איך מיט מיינע מידות, בין איך א אויפגערעגטער מענטש? פארוואס בין איך אויפגערעגט? איז מיינ מויל הפקר? פארוואס איז מיינ מויל הפקר? האב איך שמוציגע

אויגן? פאַרוואס האב איך שמוציגע אויגן? דאס הייסט ישוב
הדעת, און אזוי דארף א מענטש לעבן, מיט יעדע זאך זיך
משפּט'ן זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט"ו)
אז א איד משפּט זיך יעדע זאך וואס ער טוט פאַרוואס
טוט ער אזוי? דעמאלטס פאלט פון אים אנוועק אלע יראות
היצוניות, ער האט נישט מורא פאר קיינעם נישט, נאר
פארן בורא פל עולמים.

איך האף אז די וועסט תּוֹרן אסאך דעם הייליגן רבינ'ס
ספרים, און די וועסט רעדן צו די חברים נאר פון
הייליגן רבינ'ס עצות, און איר וועט נישט וועלן איינער
זאל געוועלטיגן אויפן צווייטן, דעמאלט וועט איר האבן
גרויס הצלחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רצט

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ואתחנן ז' מנחם אב ה'תשע"א

שלום רב אל ... תחיה

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

די ערשטע זאך איז וואלט איך געראטן אז מען זאל בודק
זיין די מזוזות, ווארום אין א שטוב וואס עס איז דא
פחדים איז א סימן אז די מזוזות זענען נישט בשר, איבערדעם
דארף מען בודק זיין די מזוזות.

מֵעַן דַּאָרף זײער אַכטונג געבן נישט קריגען זיך, ווארום
 אין א שטוב וואו מען קריגט זיך באשאפט מען
 דארטן אלע קליפות, ווידעראום פארקערט אויכעט, ס'איז
 דא שטובער וואס ס'איז גורם מען זאל זיך קריגן, איבערדעם
 דארף א מענטש וויסן ס'איז דא א בחירה, און מען קריגט
 זיך נישט, ווארום די חז"ל זאגן (עיקצין פרק ג) לא מצא הקדוש
 ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

שלום דאס איז דער בעסטער כלי, איבערדעם זאלט איר
 זעהן נאר זיין בשלום אין שטוב, וועט דער גאנצער
 שטוב גיין אויף אן אנדערע אופן.

ווען מען האט חתונה דאס ערשטע זאך צינדט מען אן
 צוויי לעכט לכבוד שבת קודש מיט אויל כנגד שמור
 וזכור, אויסערדעם צינדט מען אן פיר חלב לעכטעלעך,
 דאס הייסט צוזאמען איז זעקס לעכטעלעך, אזוי פירן זיך
 אונזערע לייט וויפער מ'האט חתונה איז דאס ערשטע
 זאך צינדט מען צוויי לעכטעלעך פון אויל, וואס דאס
 איז כנגד זכור ושמור, און פיר לעכט פון חלב וואס דאס
 איז כנגד די פיר אותיות פון שם הנו"ה ברוך הוא, און
 ווען דער בורא כל עולמים העלפט ס'ווערט געבארן א
 זיהן אדער א טאכטער לייגט מען צו נאך א לעכטעלעך,
 און אזוי ביי יעדע קינד לייגט מען צו נאך א לעכט,
 נישט מער און נישט ווינציגער, און דאס ברענגט אריין
 א ברכה אין שטוב.

מֵעַן דֶּאֱרַף אַכְטוֹנִיג גַּעבֵן נִישְׁט צוֹלִיגֵן און נִישְׁט אַראָפֿנֶעמֶען
 לַעֲבֹט, נָאָר שְׁטענדיג די זעלבע לַעֲבֹט צינדען, סײַדין
 מֵעַן פֿאַרט אַוועק עָרנֶעץ ווייט אָדער בײַ די עֶלְטֶערן
 דַעמאַלט צינדט מֵעַן נָאָר צוויי לַעֲבֹט, אָפֿער ווען מֵעַן איז
 אין שְׁטוּב זאַלסטו זיך אזוי פֿירן, זאַלסטו צינדען די זעקס
 לַעֲבֹט, און ווען דער בורא פֿל עולמים וועט עֲנֹק אַם ירצה
 הַשֵּׁם הַעֲלֵפֵן דָאָס איר וועט האָבן אַ זוהן אָדער אַ טאַכטער
 זאַלט איר צוֹלִיגֵן אַ לַעֲבֹט.

ווען מֵעַן צינדט לַעֲבֹט זאל מֵעַן אַסאַך בַעטן און גִיסן טײַכן
 טָרעָרן אויף שְׁלוֹם בֵּית, און אויף גַעזונט, אויף פֿרִנְסֵה,
 אויף קינדער, וואס דַעמאַלטס איז אַ גַעוואלדיגע עֵת רִצוֹן
 ס'זאל די תּפִּילוֹת אָנגַענומֶען ווערן לְרַחֲמִים וּלְרִצוֹן.
 זאַלסטו האָבן אַ גַעבַענטשטן טאַג

ש

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וְאַתְחִנּוּ ז' מְנַחֵם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי ... גְרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרֵהאַלְטן דִּיין לאַנגען בְּרִיוּ.

אִיךְ הָאָב דִּיךְ שׁוִין גַּעשְׂרִיבן אַיִנמַאל אַ בְּרִיוּ, אִיךְ וועל
 דִיר שְׂרִיבן נאַכאַמַאל די זעלבע זאַך.

דַּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי הָאָט זײַער מַקְפִּיד גַעווען מֵעַן זאל זיך
 נִישְׁט מְסַגֵּף זײַן מִיטן שְׁלֵאף, אַז אַ מַעֲנֵשׁ שְׂפִירַט

זיך מיד זאל ער זיך גיין צולייגן אויף א שעה צוויי, ווארום ווען מען לייגט זיך צו אויף א שעה צוויי רוהט מען זיך אויס די גערוןן קען מען נאכדעם אסאך תורה לערנען, און אויכעט קען מען מתפלל זיין מיט לויטערע מוחין, איבערדעם טאר מען זיך נישט מסגף זיין מיטן שלאפן, א פערד שלאפט אויכעט זייער ווינציג, אבער ער בלייבט א פערד וכו', מה שאין בן א איד וואס ער איז א חלק אלקי ממעל דארף וויסן אויב ס'פאלט אויף אים ארויף א שלאף זאל ער זיך גיין צולייגן אויף א שעה צוויי שטייט ער אויף נאכדעם א נייער מענטש, און ער קען לערנען תורה מיט רואיגע גערוןן.

געב אכטונג נישט צו זיצן און פלאפלען שעה'ן נארישקייט, וואס דאס אליין מאכט דעם מענטש מיד.

איך בעט דיר זייער זאלסט אכטונג געבן אויף דיין געלט, דער הייליגער רבי האט מקפיד געווען זייער שטארק אויף די מענטשן וואס זיי פארלירן געלט וכו', און ער האט בפירוש געזאגט "א מענטש איז מבטל אזויפיל פון תורה און תפלה ביז ער פארדינט די געלט, און נאכדעם קומט דער סמ"ך מ"ם מיט א קלייניקייט נעמט ער עס צו, האט ער אים צוגענומען זיינע טעג זיינע וואכן זיינע חודשים וכו' וכו' וואס ער האט געדארפט זיך פלאגן פארדינען די געלט, האט ער עס נאכדעם צוגענומען", איבערדעם אויב א מענטש האט שוין מבטל געווען פון אזויפיל תורה און תפלה ביז ער האט שוין די געלט, דארף ער זייער אכטונג געבן אויף די געלט.

עם פֿלעגט זיך מאַכן אז עס איז געקומען איינע פון אונזערע
 לייט ביי אים באקלאַנגן אז ער האט פארלאָרן זיין
 געלט, האט דער הייליגער רבי אים זייער געמוסערט, אנשטאט
 מחזק זיין האט ער אים אויסגעמוסערט, ווי קען א מענטש
 זיין אזא בטלן? ווי קען א מענטש פארלירן געלט? איך
 האט דער הייליגער רבי געזאגט ווען איך גיי אויפן וועג
 געב איך זייער אכטונג און קוק אויב איך האב מיט מיר
 די געלט וכו', און דאס האט דער הייליגער רבי אים מרמוז
 געווען, אז דאס וואס די חז"ל זאגן אז יעקב אבינו חזר על
 פכים קטנים וכו', האט דען יעקב אבינו געדארפט האבן
 די פכים קטנים אז עס זאל אים אזוי אנגיין וכו' וכו'? נאר
 צדיקים געבן זייער אכטונג נישט אנצוברענגן די צייט, און
 אויב ס'האט זיך געפירט אז מען האט געמוזט אנברענגן
 די צייט פרי עס זאל קומען די שפע געבן זיי אכטונג אויף
 די שפע עס זאל נישט גיין לאיבוד.

מיט געלט קען מען טוהן גוטע זאכן, אבער מיט געלט
 קען מען פארלירן די וועלט און יענע וועלט אויבעט,
 אויב מען ווייסט נישט וואס צו טוהן מיט דעם.

איבערדעם געב זייער אכטונג, און זאלסט נישט קארגן
 פון דיין ווייב, דו זאלסט איר געבן וואס זי
 דארף האבן, און דו זאלסט אכטונג געבן נישט אויספאטשקען
 די געלט אויף שטותים און הבלים, אז דו וועסט מיר פאלגן
 וועסטו האבן גרויס הצלחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שׂא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן ז' מִנְחָם אֲב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

זַעֲה צו טוֹהֵן אַסאַךְ צְדָקָה וְחֶסֶד פֶּאָר קְרֵאֲנֵקֶע מְעַנְטִישֵׁן,
וּוּאָרוּם דָּאָס אִיז אַ גְּרוֹיֶסע שְׂכַר אִין הַיִּמְלָה, און אִיךְ
הָאֵב מוֹרֵא'דִיג הַנְּאִיָּה אַז דו גַּעבֶּסְט זיך אָפּ מִיט קְרֵאֲנֵקֶע
און דו בַּאֲלֵאֲנֵגְסְט צו בִּיקוֹר חוֹלִים, און דו אַרְגֶּענְעזִירְסְט
מְעַנְטִישֵׁן זַאֲלֵן פֶּאָרֵן בַּאֲזוּכֵן קְרֵאֲנֵקֶע און הַעֲלָפֵן זיי גַּעבֵּן
צו עֶסֶן.

זַאֲלֵסְט ווייסן אַז דָּאָס אִיז דְּעֶר הַעֲבִסְטֶער מִצְוָה, ס'אִיז
נִישְׂט אַ קיין גֶּרַעסְעֶרע מִצְוָה פֿון דַּעַם, און הַעֲלָפֵן
אַ צווייטן אִיד דָּאָס אִיז בֵּיִים בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים זייער זייער
חֲשׁוּב, און דְּעֶר הייליגער רַבִּי הָאָט זייער גַּעוּוֹאֲלֵט אַז מֶעֶן
זַאֲל הַעֲלָפֵן אַ צווייטן אִיד, און מִיט דַּעַם קֶען מֶעֶן ווייסן
אויב מֶעֶן אִיז אַן עֶרְלִיכֶער אִיד אָדֶער נִישְׂט וְכוּ', אויב מֶעֶן
הַעֲלָפֵט אַ צווייטן דָּאָס אִיז אַ סִימָן אַז מֶעֶן אִיז אַן עֶרְלִיכֶער
אִיד, חֲלִילָה וְחַס אַז אַ מְעַנְטִישׁ וויל נִישְׂט הַעֲלָפֵן אַ צווייטן
דָּאָס ווייזט אַ פֶּגַם אִין זיין נִשְׂמָה.

אַיַבְעֶרְדַּעַם זַאֲלֵסְטוּ זיך זייער זייער פֿרייען אויף דִּיין גְּרוֹיֶסן
זְכוּת וּוְאָס דו הָאָסְט אַז דו הַעֲלָפְסְט אַרוֹים
קְרֵאֲנֵקֶע מְעַנְטִישֵׁן, און דְּעֶר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים זַאֲל שִׁיקֵן אַ

אָשֶׁר שֶׁב בְּנַחֲל שִׁסְא

רְפוּאָה שְׁלִימָה פֶּאָר אַלֶּע חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, און זיי זאלן אלֶּע
אויסגעהיילט ווערן.

עִם אִיז אַ גְּרוֹיֶסע זְכוּת צו בַּעֲטֵן פֶּאָר אַלֶּע קְרֵאנְקע מַעֲנִיטֶשֶׁן
זיי זאלן געזונט ווערן, און דאס איז אַ סְגוּלָה אז ביי
זיך אין שְׁטוּב זאל גִּישֵׁט זיין קיין קְרֵאנְקע, אַיַּבְעֵרְדֶּעם אִיז
וואויל אִיז דַּעם מַעֲנִיטֶשׁ וואס ער בַּעֲט שְׁטַעַנְדִּיג פֶּאָר קְרֵאנְקע
מַעֲנִיטֶשֶׁן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג

שֶׁב

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וְאַתְחִנֶּן ז' מְנַחֵם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אַל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

וואס זאל איך דיר זאגן, עס איז אַרויסגעקומען אזוי שיינ
דער שַׁעַר מִיטֵן קוֹנְטֶרס "ראש השנה ביי צדיקים",
די דאַרְפֶּסט זיך זייער זייער פֿרייען אויף די מַתְנָה וואס
דער בורא פֿל עולמים האט דיר געגעבן אז דו קענסט
עוסק זיין אין אזא הייליגע אַרְבַּעט אַפֿדֶּרִקֵּן אַזעלכע הייליגע
סְפָרִים וואס איז מְקַרֵב אִידישע קינדער צום בורא פֿל
עולמים, און טוט זיי שטאַרְקֵן און אַרִיַּנְבְּלֶאזֵן אַ לעכטיגקייט
אין לעבן, בְּזְכוּת דַּעם זאַלסטו אִיךְ גַּעְהֶאַלְפֵּן ווערן מיט
נחת פון דייע קינדער, און פֿרַנְסֶה בְּנִיָּקֵל, ווארום מען קען

נישט מסביר זיין די מעלה פון איינעם וואס ער איז זוכה
און מוזקה את הרבים.

שטארק זיך און זיי שטענדיג פרייליך, ווארום ווער ס'איז
מוזקה את הרבים און טוט העלפן מקרב זיין
אידישע קינדער צום בורא כל עולמים פאר אים עפנט זיך
אויף אלע טויערן אין הימל.

אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (תרומה קב"ח):
תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא, [קום און זעה,
יעדער וואס ער האלט אן אין די הענט פון זינדיגע] ואשתדל
ביה למשבק ארחא בישא, [און ער איז זיך משתדל זיי
זאלן אפלאזן די שלעכטע וועגן וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט
צו דעם] איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק
הכי בר נש אתרא, [ער גייט ארויף הויפד הויפד אין די
עולמות וואס אן אנדערע איז נישט זוכה צו דעם] גרים
לאכפייא סטרא אתרא [ער איז גורם מכניע צו זיין די
סטרא אתרא] וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה,
[און ער איז גורם דאס פביכול דער נאמען פון בורא כל
עולמים זאל זיין טייער אויף דער וועלט] וגרים לקיימא כל
עלמא בקיומיה לעילא ותתא, [און ער איז גורם אז די
וועלט און יענע וועלט זאל האבן א קיום, ווארום אז מען
איז מקרב מענטשן צום בורא כל עולמים און זיי איינערקענען
אים, דאס איז דער עיקר קיום פון דער וועלט], ועל האי
בר נש פתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום"

וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנֵי לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי,
 [און אויף דעם מענטש איז געזאגט געווארן דער פסוק אז
 מיין בונד וועט זיין מיט אים און עס וועט רוען אויף אים
 דאס לעבן און דער שלום, און ער וועט זוכה זיין צו זעהן
 קינדער פון זיינע קינדער, און ער וועט זוכה זיין גליקליך
 צו זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט] פֿל מאַרי
 דינין לא יבלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי [קיין
 שום מקטרג קען נישט מקטרג זיין נישט אויף די וועלט
 און נישט אויף יענע וועלט] עאל בתריסר תרעי ולית מאן
 דימחי בידיה [און ער גייט אריין אין די צוועלף טויערן פון
 אלע צוועלעף שבטים, און קיינער קען אים נישט שטערן]
 ועל דא פתיב [און אויף אים איז געזאגט געווארן דער
 פסוק] (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישירים יבורך
 הון ועושר בביתו וצדקתו ועדמת לעד זרח בחשך אור
 לישרים" וגו'.

גלייב מיר איך בין דיר זייער מקנא אויף דיין הייליגע
 ארבעט, נאך אזעלכע שבחים וואס עס שטייט אין
 זותר אויף איינעם וואס איז מקרב רחוקים צום בורא פֿל
 עולמים, וואונטש איך זיך צו האבן א חלק מיט דיר.

דער בורא פֿל עולמים זאל איבערדרייען די טעג עס זאל
 ווערן ימים טובים, און מען זאל זוכה זיין צום בנן
 בית המקדש.

המאחל לך נחמה שלימה

שג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וְאַתְחַנֵּן ז' מִנְחָם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

קוֹדֶם, קֶענָסֵט זיך נִישַׁט פֿאַרשְׁטעלֵן דַּעם גְּרוֹיֶסן זְכוּת וּוּאָס
 דוּ הָאָסֵט אַז דוּ הָאָסֵט אַיבֶּעֲרֵנְעֵנְעֵצֵט אױף אַיִדיש
 דַּעם קױנְטֶרס "ראש השנה ביי צדיקים", וּוּאָרוֹם דָּאָס אַיז אַ
 גְּרוֹיֶסער זְכוּת תְּרַבִּים, ווי בַּאוּוּאָסֵט אַז קױן שׁוֹם צִדִּיק הָאָט
 נִישַׁט אַזױ מִקְפִּיד גַּעוּוען אַז מָען זַאל זײן בײ אים דײַקאַ
 ראש השנה אַזױ ווי דַּער הַיִּלִּיגֶער רַבִּי, און עַר הָאָט אַסאַך
 גַּעֲרַעֲדֵט פֿון די גְּרוֹיֶסקױט פֿון זײן בײ אים ראש השנה אין
 אומאַן, אַפִּילוּ נֶאָך זײן הַסְּתַלְקוּת, און ראש השנה קֶען עַר
 פֿוּעֲלֵן פֿאַר יַעֲרֵן אַיִנְנַעם וּוּאָס אַנאַנְץ יֵאָר אַיז שְׁוֹוער צו
 פֿוּעֲלֵן נֶאָר דַּער סַמ"ך מ"ם לײדער פֿאַרלײגט זיך זײער
 שְׁטאַרַק און אַיז מוֹנַע מַעֲנִטְשֵׁן פֿון קוֹמַען אױף ראש השנה,
 וּוּאָרוֹם דַּער סַמ"ך מ"ם ווײַסֵט גַּאנְץ גוֹט וּוּאָס עֵס וועֲרַט פֿון
 קוֹמַען צוֹם רַבִּי'ן אױף ראש השנה, אַיבֶּעֲרֵדַעם טוֹט עַר אַלֶּע
 פֿעוּלוֹת שְׁבַעוֹלָם צו שְׁטַעֲרֵן דַּעם מַעֲנִטְשֵׁ מִיט אַלֶּע עַרְלײ
 תְּחַבּוּלוֹת, קוֹדֶם אַיז דָּאָס ווײַב אַ גְּרוֹיֶסע מְנִיעָה, זי שְׁטַעֲרַט
 די מאַן פֿון קוֹמַען מִיט אַלֶּע מִינֵי אױסֶרִיד וְכוּ' וְכוּ'.

און נֶאָכְדַּעם אַיז דַּער מְנִיעָה וּוּאָס דַּער מַעֲנִטְשֵׁ הָאָט מְנִיעַת
 הַמוֹחַ, וּוּאָרוֹם עֵס קוֹמַען דַּאָרְטֵן צוּוּאָם מַעֲנִטְשֵׁן פֿון די
 נַאנְצַע וועֲלֵט, אַלֶּע עַרְלײ פֿאַרשִׁדַּענַע מַעֲנִטְשֵׁן וְכוּ', און

עם פאלט אריין אין א מענטש חלישות הדעת וכו', הזאת
נעמי? אזוי דארף מען אויסזעהן? ווארום עם איז פארהאנען
אסאך קשיות וכו' וכו'.

אָפּער ווען דער מענטש מאכט א חשבון וואס האב איך
מיט אן אנדערן? מיין הייליגע רבי האט געבעטן אז
מען זאל זיין ביי אים אויף ראש השנה, און ער האט בפירוש
געזאגט (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) גאר מיין זאך איז ראש השנה, און
עס איז א פלא ביי מיר אז די אלע וואס זיי גלייבן אין מיר
פארנוואס זאלן זיי נישט קומען צו מיר אויף ראש השנה,
קיינער זאל נישט פעלן, און ווער עם איז זוכה צו זיין ביי
מיר אויף ראש השנה קען זיך פרייען מיט דעם אנאנץ יאר.

ווידעראום האט ער געזאגט (שם סימן ת"ה) מיין ראש השנה
איז א גרויסער חידוש דאס דער פורא פל
עולם האט דאס מיר געגעבן א מתנה, לא מיבעיא עטין
אלע דארפט עטין זיין ביי מיר אויף ראש השנה, נאר די
גאנצע וועלט דארף זיין ביי מיר אויף ראש השנה.

אײַבער דעם ווען דער מענטש מאכט דעם חשבון, קוקט
ער אויף קיינעם נישט, און ער קומט בתמימות
ופשיטות אויף ראש השנה, און ער איז זיך נישט מבבלבל
פון קיינעם נישט, אפילו דארטן איז דא פארשידענע סארטן
מענטשן וכו', וואס גייט מיך אן, איך דארף האבן א ישועה
וכו', איך דארף האבן א רפואה וכו', קוקט ער נישט אויף
קיינעם נישט.

אזוי ווי א מענטש דארף חלילה גיין אין שפיטאל און ער
 זעהט דארטן אלע סארטן קראנקע מענטשן וכו' וועגן
 דעם וועט ער זיך נישט מונע זיין פון גיין דארטן, ווארום
 ער גייט אריין זיך היילן, די זעלבע זאך עס קומען זיך צוזאם
 צענדליגער טויזענטער מענטשן פון די גאנצע וועלט פשוט
 כמשמעו, און יעדער איינער מיט זיין צרה מיט זיין פראבלעם
 וכו' וכו', איז במילא דארף ער נישט קוקען אויף קיינעם
 נישט, נאר פארן זיך צו היילן, און עס הארט נישט וואסערע
 מנגן ער דאווענט, אבי ער זאל זיין ראש השנה אין אומאן.

איבערדעם איז א גרויסע זאך וואס די האסט זיך גענומען
 דעם קונטרס "ראש השנה ביי צדיקים" וואס
 דער עיקר קונטרס איז פאר די פרויען וכו', ווארום ווען א
 אנדערער איז מונע און שטערט פארן איז וואס האב איך
 מיט דיר? אבער א ווייב זאגן די חז"ל (ברכות כד.) אשתו
 כגופו; מיט איר דארף מען זיך אויסקומען ווארום מען
 דארף לעבן מיט א ווייב בשלום, און אויף דעם האט דער
 הייליגער רבי מוראדיג מקפיד געווען, און ער האט בפירוש
 געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ג) אז דער סמ"ך מ"ם טוט אלע
 פעולות צושטערן דעם שלום בית פון א יונג פארפאלק,
 און אזוי ווי נישט יעדע פרוי ווייסט דאס חשיבות פון ראש
 השנה וכו', אדער א חבר'טארן האט איר אנגערעדט אקעגן
 וכו', איז פאר איר געשריבן געווארן דער קונטרס אויפצוקלערן
 דאס גרויסקייט פון א פרוי וואס לאזט פארן דעם מאן
 אויף ראש השנה אין אומאן.

דָּאָס וואָס די פֿרענגסט דאָס דיין ווייב דארף דעמאלט
האָבן אַ קינד וואָס זאלסטו טוהן זאלסטו פֿאַרן אָדער
נישט? איז קודם נאָך דאָ גאַנצע זיבן וואָכן, ביז דעמאלט
קען זי נאָך האָבן דאָס קינד בַּשְׁעָה טוֹבָה וּמוֹצֵלַחַת, און
די וועסט קענען פֿאַרן, אָבער אויב זי וועט נישט האָבן ביז
דעמאלט דאָס קינד, מוזטו בלייבן מיט איר, וואָרום ווען
אַ פֿרוי גייט צום קינד שְׂרַעֲקֵט זי זיך זייער, און זי דארף
האָבן דעם מאַן לֶעֱבֹן זיך.

איבערדעם טאָר מען נישט טוהן קיין ווילדע זאַכן, נאָר
בלייבן מיט די ווייב אויף ראש השנה, און מכל
שָׁבֵן אַז מען דארף מאַכן אַ בְּרִית טאָר מען נישט טוהן קיין
הַפְּקִירוֹת און איבערלאָזן דאָס ווייב מיטן קינד אליין.

די קענסט זיך נישט פֿאַרשטעלן די שמוחה וואָס איך האָב
אַז די לערנסט חומש וְרַש"י מיט משניות און גמרא וכו',
אַז וואויל איז דיר, וואָרום עס איז נישטאָ קיין בעסערע זאָך
ווי לימוד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, ווען אַ איד לערנט תּוֹרָה בַּאֲהַעֲפֹט
עַר זיך צום בורא פֿל עולמים, און עס ווערט גשפּע אויף
אים אַ גרויסער לעכט וכו' וכו', און דער הייליגער רבי האָט
געזאָגט אַז דער תּוֹרָה מאַכט רייך בַּגְּשָׁמִיּוֹת אויכעט.

דער בורא פֿל עולמים זאל איבערדרייען די טעג עס זאל
ווערן ימים טובים, און מען זאל זוכה זיין צום בַּגְּנִין
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

המאחל לך נחמה שלימה

דש

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וְאַתְחִנּוּ ח' מִנְחָם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּ.

וְזֵאם זָאל אִיךְ דִּיר זָאָנן, אוֹיף די וועלֵט דארף מֵעַן הָאָבָן
אסאָךְ הֶתְחַזְקוֹת, עִם גִּיט איבער אוֹיף יְעָדן מְעַנְטֵשׁ
וְזֵאם עִם גִּיט איבער, צָרוֹת און יסורים מְרִירוֹת און מְכַאֲבִים
זְכוּ וְכוּ, ס'איז נִישְׁט א קיין איין מְעַנְטֵשׁ אוֹיף די וועלֵט
וְזֵאם עִם זָאל נִישְׁט איבער־גִּיין אוֹיף אים עֶפְעַם א איבער־גִּייעֶכְץ
זְכוּ וְכוּ, זֶה בְּפֹה וְזֶה בְּפֹה, איבער־דַּעַם בְּעַט אִיךְ דִּיר זִייעַר,
דו זאלֵסט זיך זַעֲהֵן זִייעַר צו שְׁטאַרְקֵן, וּבְפֹרֵט אז דו בִּיסֵט
מִחֻזֵק א אַנְדֶּערֶער מִזְמֵן הָאָבָן מֵעַר הֶתְחַזְקוֹת ווי אַלְע.

דְּעַר עִיקָר בְּעַט אִיךְ דִּיר זִייעַר שְׁטאַרְק דו זאלֵסט טוֹהֵן
אַלְע פֻּעוּלוֹת שְׁבַעוּלָם אז עִם זָאל זיין אַהֲבָה און
אַחֲדוּת צווישן תְּלֻמִּידֵי הַיִּכָּל הַקּוֹדֵשׁ, דְּעַר סְמ"ךְ מ"ם
פֶּאָרְלִיגֵט זיך אוֹיף דִּיר זִייעַר שְׁטאַרְק מִיט אַלְע מִינֵי אוֹפֵגִים
שְׁבַעוּלָם עִם זָאל זיין פִּירוּדִים, עִם לוֹינֵט זיך נִישְׁט, ווייל
בִּיַּם סוּף וועט אַלְעס בְּטֵל ווערן, וואַרום כָּל זְמַן מ'הֵאֲלֵט
זיך צוּזאַמֵעַן איז דָא הַצְלָחָה, אָבֶער וויפֿער עִם הִיבֵט אָן
זיך צו שְׁפִילֵטֶערן און צו בְּרַעַקֵלֶען ווערֵט עִם אַלְעס בְּטֵל,
דְּעַרפֶּאָר הָאָט דְּעַר הִיילִיגֶער רַבִּי נֶתָן ז"ל גַּעזאַגֵט שְׁטַענְדִּיג

פאר אונזערע לייט איך האב מער צער פון די מחלוקת פון אינעווייניג ווי די מחלוקת פון דרויסן וכו' וכו'.

מען טאר זיך נישט פארמאכן די אויגן און זאגן אז ס'איז נישטא קיין מחלוקת וכו', ס'איז נישטא קיין פירוודים וכו', ליידער איז יא דא, און דער סמ"ך מ"ם וויל אונז צוברעכן און צושפילטערן, ער וועט נישט מצליח זיין ווען איך בין אזא עקשן שוין איבער פופציג יאר מ'האט פראבירט מיך צוברעכן פון אלע זייטן און ס'איז זיי נישט געלונגען, און איך האף צום בורא פל עולמים ס'וועט זיי נישט געלונגען, ווארום ווען א מענטש וויל גארנישט נאר דעם בורא פל עולמים אליין און דאס איז זיין גאנצע רצונות און ביסופין, נכלל ווערן אין אין סוף ברוך הוא, און אריינשיינען אין א אנדערן אויך די זעלבע הרגשה ער זאל שפירן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים וכו' וכו' דעמאלט קען מען אים גארנישט טוהן, מען קען אים נישט צוברעכן, ווייל ס'איז שוין נישטא וואס צו צוברעכן וכו', מען קען אים גארנישט טוהן ווייל ס'איז שוין נישטא וועמען צו טוהן וכו' וכו'.

אויב א מענטש איז זיך מבטל אינגאנצן צום בורא פל עולמים לעבט ער א חיים טובים, און ער האט א עין טובה, א גוט אויג אויף יעדן איינעם, איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסטו זיך שטארקן, דו זאלסט זיך נישט לאזן פארפירן פון קיינעם נישט, זעה עס זאל נאר זיין

אחדות און אהבה צווישן די תלמידים פון היכל הקודש,
וועסטו זען מיר וועלן האבן גרויסע הצלחה.

מען דארף זיך שטארקן מיט אמונה פשוטה אז דער בורא
כל עולמים איז דא, און וואס מען זעהט און וואס
מען הערט און וואס מען שפירט איז אלעס אלקות, ווארום
דומם צומח חי מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך
הוא, ווער ס'נעמט דאס אריין ביי זיך דער לעבט א חיים
טובים א חיים מתוקים וכו' וכו', א זיס לעבן, א לעבטיג
לעבן וכו', ווארום ס'איז נאכנישט דא אזא זיסקייט און א
לעבטיגקייט ווי דער מענטש שפירט אז דער בורא כל
עולמים איז דא, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער וויל
נארנישט נאר נכלל ווערן און בורא כל עולמים, און דאס
אריינברענגן אין אנדערע אויבעט.

דער בורא כל עולמים האט דיר געהאלפן אז דו האסט
בחורים און דו קענסט מיט זיי רעדן פון הייליגן רבי'ן
זאלסטו מיט זיי מרבה זיין בשיחות וסיפורים פון צדיקים,
וואס דאס האט א געוואלדיגע כח ציען די הערצער פון
אידישע קינדער צום בורא כל עולמים, און דער עיקר
זאלסטו זיי אריינלייגן דאס גרויסקייט פון לימוד משניות,
ווארום א נשמה וואס איז נכשל געווארן מיט וואס עס איז
נכשל געווארן וכו' וכו', אזוי ווי ס'היינט דא נעבעך פגום'דיגע
בחורים וכו' וכו', זאלן זיי אסאך זאגן משניות, ענדיגן זיין
פרק נאכן אנדערן, מיט א געוואלדיגן בענקעניש, אז וואויל

איז דעם בחור וואס ער איז זוכה צו לערנען יעדן טאג זייער אסאך פּרקים משניות, און די זעלבע זאך זאל ער זאגן אסאך דפים גמרא, וואס דאס צושנייט די קליפות, ווי די חז"ל זאגן (שבת קו:) גמרא גמור ומורתא תהא; האבן צדיקים געטייטשט אז דאס איז מלשון אזמר כל ערצים וכו', אז מען לערנט און מען זאגט גמרא צושנייט דאס אלע קליפות.

איבערדעם שטארק זיך זייער שטארק, און פאל נישט אראפ ביי זיך, און איך בעט דיר זייער נאכאמאל און נאכאמאל זעה צו טוהן אלעס אין דער וועלט אז עס זאל נישט זיין חלילה וחס ביי אונז קיין פירוודים, ווארום דעמאלט וועט עס שאדטן פאר יעדן איינעם, איך ווייס אז דו ביסט נישט גורם צו מחלוקת און פירוודים וכו' וכו', אבער ליידער ליידער דער סמ"ך מ"ם רוקט נישט איין א מינוט און ער וויל נאר צופרעכן די גאנצע חבורה, זאלסטו זעהן דאס נישט צו צולאזן.

איך האב אויפגעשטעלט א קהילה פון אלע ערליי מענטשן, און ס'איז מיר א שווערע ארבעט זיי צו האלטן צוזאמען וכו' וכו', אבער דאך בין איך זוכה זיי האלטן צוזאמען, און דאס איז די גאנצע הצלחה.

די רשעים פראבירן מסר'ן פון אלע זייטן וואס זיי קענען נאר, און זיי זענען נישט מצליח, און זיי וועלן נישט מצליח זיין, פארנוואס? ווייל מיר זענען אינעווייניג אזוי

באחדות ובאהבה בפרט די פרויען העלפן איינער דעם אנדערן ארויס, וועט דער סמ"ך מ"ם בשום פנים ואופן נישט קענען אויב בייקומען.

דעם פרייטאג איז געווען געשמוצט אויף אויב אין א צייטונג די ארגסטע שמוץ וואס עס קען נאר זיין, די ארגסטע לינגטס און לשון הרע און רכילות און ניבול פה וואס מען קען זיך אפילו פארשטעלן אז דאס קען ווערן געשריבן אין א צייטונג וכו', וואס פרייע האבן שוין געזאגט אז דאס איז פשוט א גוזמא וכו', זיי האבן דאס נישט געקענט אויסהאלטן וכו', און די בושות און די חרפות וואס מיר לידן קען מען גארנישט מסביר זיין, און ווער שטייט אינטער דעם, איין טמא מטמא, וואס ער דארף זיין דער רב פון שטעטל וואס ער איז א חוטא ומחטיא את הרבים וכו' וכו', און אף על פי פן שטארקן מיר זיך און מיר ווערן נישט צוגראבן, נאר מיר דערהאלטן זיך מיט אלע מיני אופנים שבעולם, און דאס איז א דאנק די אחדות וואס עס איז דא צווישן אויב.

און דאס האב איך אריינגעלייגט אין אלע תלמידים, אז מען זאל זיך האלטן צוזאמען, ווארום איך האב געזעהן במשך אלע דורות וואס האט געמאכט אפקילן מענטשן פון בורא פל עולמים און פון לימוד תורה הקדושה וכו' וכו', נאר די פירודים וואס עס איז געווען צווישן מענטשן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ן סימן צ"א) א סגולה להתמדה איז ווען מען רעדט נישט אויף קיינעם, און מען

פֿראַבירט צו זיין באַחדות מיט יעדן איינעם, דעמאלט האט מען אַ חשק צו לערנען תורה הקדושה, אָבער די מינוט מ'הייבט אָן צו רעדן אויף דעם אָדער אויף דעם אָדער אויף יענעם אָדער אויף אַ צווייטן וכו' וכו' פֿארלירט מען דעם חשק פֿון לערנען.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, טוה וואס דו זאלסט טוהן אליין צו זיך שטארקן, און שטארקן אנדערע, און דער עיקר אַרבעטן אויף איין נקודה עס זאל זיין נאר אחדות און אהבה, קיינער וויל נישט צונעמען דיין שטעלע וכו', דאס איז אַ גרויסע דמיון וכו', דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז דער דמיון דאס איז דער אַרגנסטער יצר הרע, ווייל דאס פֿארשטעלט אַלקות וכו' וכו', און מען דארף ארויסגיין פֿון דמיון און קומען צום שכל; וואס איז דער שכל? זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן «) אז אַ איד דארף שטענדיג קוקן אויפֿן שכל שיש בכל דבר, וואס דאס איז די אַלקות וואס ס'באהאלט זיך אין יעדע זאך, ווארום דער בורא כל עולמים געפונט זיך איבעראל, און ווען אַ מענטש געוואוינט זיך צו שטענדיג צו קוקען נאר אויפֿן בורא כל עולמים דעמאלט וועט אים קיין שום זאך נישט צוברעכן, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער איז שטארק אין אַמונה אין בורא כל עולמים, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך נחמה שלימה

 שה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן ח' מִנְחָם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ מִיט אַלֶּע בִּילְדֵער
פֿון די יִשִּׁיבָה.

וּוּאָם זאל אִיךְ דיר זאָגן, דו דארפֿסט זיך זייער שטאַרקן,
וואָרום בְּזוֹה הָעוֹלָם מוז מען האָבן הֶתְחֻזְקוֹת, ווי
דער הייליגער רבי האט געזאָגט "הַעֵיִקָר שְׂקוֹרִין דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן
זיך" עס גייט איבער אויף יעדן מענטש צרות און יסורים
ביטערניש מיט ווייטאָגן וכו', וכו', זוה בְּכַה וְזוה בְּכַה, עס
איז נישטא קיין איין מענטש וואס זאל אים גיין גרינג דער
לעבן, ווי דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען (ליקוטי
מותרין חלק ב' סימן קי"ט) אז עס זעהט אויס אז דא איז גאר דער
גיהנום, עס איז נישטא קיין עולם הזה וכו', אָדער גן עֵדֶן
אָדער גיהנום.

אז א איד איז זוכה און ער האט ריינע אמונה אין בורא
כָּל עוֹלָמִים דאס ער איז מְחִיָּה און מְתוּוּה און מְקַיִים
די גאַנצע בריאה, און אַלְסְדִינג איז אַלְקוֹת, און קיין שום
זאך ווערט נישט געטוהן אליין נאר בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטְיוֹת ווי
די חז"ל זאָגן (חולין ז'): אין אָדָם נִקְרָא אֶצְבְּעוֹ מְלֻמָּתָה אֲלֵא
אם בן מכריזין עליו מְלַמְעָלָה; [א מענטש כאפט נישט קיין
קלאפ אין קליין פינגער איידער מען רופט אויס קודם אין

הימל] ווידער זאגן די חז"ל (יומא לח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת במלכות חבירתה אפילו במלוא נימא; [איין מענטש קען נישט טישעפענען דעם צווייטן און איין קעניגרייך קען נישט אגריין דעם צווייטן אפילו ווי א פאדים] ווארום יעדע זאך איז מושגת בהשגחה פרטיות.

מען קען זיך עס אפילו נישט פארשטעלן ווי ווייט דער בורא פל עולמים געבט אכטונג אויף יעדן איינעם, אזוי ווייט דאס די חז"ל זאגן (ברכות נח.) אפילו ריש גרניתא מן שמיא מנו ליה; [אפילו איינער וואס איז ממונה אויף די בורות און די מיסט איז אויך אויפגענומען פון הימל], עס איז נישטא קיין זאך וואס איז אליין, אלעס איז פון בורא פל עולמים.

מיר דאכט זיך אז דאס גאנצע בית המדרש וואס איז אויפגעבויעט געווארן יעצט אין קעמפ במשך צוויי דריי טעג איז א אפענער מופת וכו', א אפענער צייכענונג אז עס איז דא א בורא פל עולמים, און עס איז היינט אויכעט דא צדיקים וכו', ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן ז"ל (שיחות מוהר"ן סימן קצ"ב) ווען ער האט אים געזאגט אז די וועלט גלייבט נישט אז היינט איז אויך דא גרויסע צדיקים אזוי ווי אין די פריעדיגע דורות, האט אים דער הייליגער רבי גענטפערט, אויב מען גלייבט אין בורא פל עולמים דארף מען גלייבן אז עס איז אויך דא צדיקים,

ווארום אזוי ווי דער בורא פל עולמים געפונט זיך אזוי איז
 דא צדיקים אין יעדער דור, עיין שם.

נאר מען דארף זיך שטארקן מיט אמונת חכמים, ווארום
 דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
 ס"א) עם איז א שווערע נסיון זיך שטארקן מיט אמונת
 חכמים, ווארום א מענטש וואס ער טוט שמוץ וכו', גייט
 אים ארויף צואה און טינות אין קאפ וכו', און פארדרייט
 אים אינגאנצן וכו', ביז ער שפעט פון הייליגע ספרים וואס
 זיי זענען מגלה געטליכקייט וכו', און זענען מקרב אידן צום
 בורא פל עולמים.

איבערדעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים
 אז מען זאל זיין שטארק מיט אמונת חכמים,
 און גלייבן אז היינט איז אויך דא אזא מדריגה ווי דער
 נביא זאגט (עמוס ג' ז') "כי לא יעשה אדניי אלקי"ם דבר כי
 אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים" און דאס איז די שווערסטע
 בחירה, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען
 (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ו) אז די אלע וואס זיי האבן אמונת
 חכמים זעהן אפענע מופתים אויף שריט און טריט וכו',
 עיין שם.

זען די זאלסט זיך גוט באטראכטן ווי אזוי עטין האטם
 אויפגעבויעט דעם בגן הישיבה, דאס בית המדרש,
 און תלמוד תורה, און אויך א דריקעריי וכו' וכו', דאס
 אליין איז איינע פון די גרעסטע וואונדער, ממש ווי די תז"ל

זאָגן (גדה ל) לַעוֹלָם אַפִּילוּ בַעַל הַנֶּסֶם אֵינוּ מִכִּיר בְּנִיסוֹ; מָעַן זאל קענען אויפֿשטעלן אזא שיינע זאך ווען עס איז נישטא אין קעשענע א פֿרוּטָה אחת וכו' וכו', דאס קען קיינער נישט גלייבן.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, אזוי ווי דער בורא פֿל עולמים האט מיט ענק אלע געטוהן אזויפֿיל אפענע נסים, זאלט איר אריינלייגן אין די בחורים אסאך יראת שמים, און מדות טובות, ובפרט אין תלמוד תורה דארטן זאלט איר לייגן דעם גרעסטן דגוש, אויפֿנעמען מלמדים יראי השם, און לערנען מיט זיי אל"ף בי"ת, און סידור, און חומש, און משניות, און גמרא, וכו', יעדער קלאס באזונדער, און אכטונג געבן נישט אויסמישן די תלמוד תורה מיט די ישיבה, ווארום די ישיבה איז א וואונדער ווי אזוי מען פרענגט צוריק פֿארלוירענע אידישע נשמות צום בורא פֿל עולמים, אבער די תלמוד תורה זענען דאך ריינע אידישע נשמה'לעך, תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא, אויף זיי דארף מען זייער זייער אכטונג געבן וכו' וכו', און אויב עטין וועטין מיר פֿאלגן וועט עטין האבן גרויס הצלחה, אזוי ווי איר זעהט וואס איר האט געהאט ביז יעצט.

בפרט איר האט געוואלט טוהן א ווילדע זאך פרענגן אן אלטן צעבראכענעם פֿארפֿאלטע טרעילער, און נאך צאלן צען טויזענט דאללער וכו' וכו', בשעת איר האט געפֿאלגט האט עטין א שיינ בית המדרש, [ליידער האט דער גוי נישט צוריק געגעבן פונף טויזענט דאללער וואס

מען האט אים געגעבן פאר דיפאזיט, דאס איז ווייל מען איז זיך נישט שואל יעצה קודם וכו', ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ג) אז מען פרעגט אן יעצה פון א צדיק האט מען העלחה].

פארגעסט נישט איין מינוט וואסערע נס איר האט געהאט מיטן אינספעקטער וכו', ווען איר וועט ווייטער זיך שטארקן מיט אמונת חכמים וועט איר זעהן נאך גרעסערע נסים און מופתים.

דער עיקר איז אריינשיינען אין די בחורים שמחה, זיי זאלן שטענדיג פרייליך זיין, אבער גלייכצייטיג אריינלייגן אין זיי עיקרי יהדות, פשוט אידישקייט, אנגעהויבן פון זיך אפגיין נעגל וואסער וכו', און גיין מיט א טלית קטן וכו', און נישט טשעפען די בארד מיט פיאות וכו', און דאווענען ערליך אין א סידור דייקא, נישט אויסענווייניג, ווארום א בחור קען מען דערקענען זיין יראת שמים וויאזוי ער דאווענט, ער מוז שטיין אין איין פלאץ און אריינקוקען נאר אין סידור, און מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, און נישט אויסרעדן פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף וכו', אויך וואשן זיך צום עסן וכו', און בענטשן אין א סידור, און פארשטייט זיך נישט אראפלייגן זיך ביז מען האט זיך אנגעגרייט נעגל וואסער, און נאטירליך ליינען קריאת שמע שעל המיטה בנוסח האריז"ל.

כאטש די אלע זאכן זעהט אויס קלייניגקייטן אבער דאס איז עיקרי יהדות, יסודות פון אידישקייט, און אלעס

דארף זיין געטוהן נאר מיט שמחה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א') בְּשֵׂאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִמְּן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם לְאֵלְקוּיוֹ.

עם קומט יעצט תשעה באב דער בורא פל עולמים זאל אונז העלפן און ער אליין זאל אונז אויפבויען דעם בית המקדש ווי די תנ"ל זאגן (בבא קמא ס:): אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלַי לְשֵׁלֵם אֶת הַבְּעֵרָה שֶׁהִבְעַרְתִּי אֹנִי הַצִּיתִי אֵשׁ בְּצִיּוֹן שְׁנָאֹמַר (איכה ד' י"א) וַיֵּצֵת אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּדוֹתֶיהָ וַאֲנִי עָתִיד לְבַנּוֹתָהּ בְּאֵשׁ שְׁנָאֹמַר (זכריה ב' ט) "וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ".

נאטורליך דארף מען זעהן דאס די בחורים זאלן נישט ארומגיין ליידג גאנץ תשעה באב, ענדערש זאלן זיי שלאפן, ביי אונז איז מען זיך נוהג מען ליינט מגילת איכה בינאכט און אויך אינדערפרי אזוי ווי דער גר"א האט זיך געפירט.

מען דארף זייער אכטונג געבן דאס די בחורים זאלן נישט רייכערן קיין ציגארעטלעך, כאטשע ס'איז א גרויסע תאוה, אבער אז דער הייליגער רבי האט געבעטן אונזערע לייט מען זאל נישט רייכערן, דארף מען אים פאלגן.

איך האף אז ענק וועלן גוט אריינלייגן די ווערטער וואס שטייט דא אין הארץ, וועט עטן האבן גרויס הצלחה. המאחל לה נחמה מן השמים

שׁו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן י' מִנְחָם אֲב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיִּין בְּרִיוּוּ.

קוֹרֵם בְּעֵט אִיךְ דִּיר דוּ זְאֲלָסְט אַוּוּעַק וּוְאָרְפֵן פּוֹן זִיךְ דִּי
בְּלִי מִשְׁחִית וּוְאֵס ס'הִיִּסְט בְּלֶעֱקָבְעֵרִי וּוְאֵס דָּאָס אִיז
פְּשׁוּטוּ בְּמִשְׁמַעוּ אֲבִי אֲבוֹת הַטּוֹמָאָה, בֵּית הַזּוֹהַמָּא מְמִשׁ,
אוֹן לֹא בְּחִינָם אִז דוּ הָאָסְט גִּישְׁט קִיִּין פֿרִנְסָה, וּוְאָרוּם אַזוֹי
זְאָגְט דְּעַר חָכָם מְכַל אָדָם (מְשֻׁלִי כַט) "וְרַעְהָ זּוֹנוֹת יֶאֱבֵד הוֹן"
אִז אַ מְעַנְטִשׁ הָאֵט אִזָּא בְּלִי טָמֵא אִיז זִיִּין קַעֲשְׁעֵנְע וּוְאֵס
עַר קַעַן דְּעַרְמִיט זַעְהֵן אַלְע שְׁמוּיִן אִיז דְּעַר וּוְעֵלְט וְכוּ' וְכוּ',
פֿאַרְפֿאַר הָאֵט עַר גִּישְׁט קִיִּין פֿרִנְסָה וְכוּ' אוֹן מְעַן וּוְעֵט
אִים וּוְאָרְפֵן פּוֹן אִיִּין פֿלֵאִין צוּם אַנְדֶּערֵן וְכוּ'.

יַעֲצֵט אִז דוּ וּוְעֵסְט לְעֶרְנֵעַן אַסֵּאךְ מִשְׁנִיּוֹת וּוְעֵסְטוּ הָאָבֵן
פֿרִנְסָה בְּגִיָקֵל, וּוְאָרוּם מִשְׁנֵי"ה בְּאַטְרַעֲפֵט פּוֹנְקֵט וּוִי
פֿרִנְסָה"ה, אִז מְעַן לְעֶרְנֵט אַסֵּאךְ מִשְׁנִיּוֹת שִׁיקֵט דְּעַר בּוֹרֵא
כָּל עוֹלָמוֹם אַסֵּאךְ פֿרִנְסָה, דְּעַר הַיִּלְיוֹנְעַר רַבִּי הָאֵט גַּעֲזָאָגְט
(חֲנִי מוֹחֲרֵן סִימֵן תַּק"א) אִז עַר וּוִיל זִייעַר שְׁטאַרְק אִז יַעֲדֶעַר
מְעַנְטִשׁ זְאֵל הָאָבֵן אַ בְּאַשְׁטִימְטֵע פֿרִנְסָה, אַנְשְׁטֵאֵט עַר זְאֵל
אַרוּמְגִיִין אַ גֵּאָנְצֵן טָאָג אוֹן זִיךְ מְחֻזַּק זִיִּין מִיט בְּטָחוֹן וְכוּ',
זְאֵל עַר טוֹהֵן אַ פֿעוּלָה פֿאַר פֿרִנְסָה, דָּאָס הִיִּסְט עַר זְאֵל
הָאָבֵן אַ בְּאַשְׁטִימְטֵע פֿרִנְסָה, פּוֹנְדֶּעֲסְטוּוּעֵנן הָאֵט עַר

אויסגעלאזט אז דער עיקר איז בְּמַחֲוֹן. איבערדעם אז ס'איז
דיר איינגעפאלן א מחשבה צו טוהן עפעס א פלי פאר
פּרָנְסָה זאלסטו עם זעהן צו טוהן, און זיך שטארקן מיט
בְּמַחֲוֹן אז דו וועסט האבן העלחה מיט דיין טוהן.

איך בעט דיר זייער ווארף אוועק אלע פלי משחית וואס
דו האסט ביי דיר, ווארום גיאוף איז אבי אבות
הטומאה, און דאס מאכט דעם מענטש ארעם, און דאס
ברענגט דעם מענטש צו האבן חובות.

אויך זאלסטו וויסן אז שמחה איז דער סגולה אויף פּרָנְסָה,
ווארום עם ווערט געברענגט פון צדיקים דאס דער
פסוק (דברים ט"ז) וְהִיטָה אִךְ שִׂמְחָה, איז דער סופי תיבות
דער שם פון פּרָנְסָה ח'ת'ד', מיט שמחה קען מען ממשיך
זיין אויף זיך פּרָנְסָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שז

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ואתחנן י' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עם טוט מיר לייד צו הערן אז דו ביסט יעצט בדיקות
אין פּרָנְסָה וכו', און אויך מענטשן זענען דיר שולדיג

אסאך חובות וכו', וואס זאל איך דיר זאגן, איינע פון די יסודות אין א ביזנעס, איז שטענדיג אכטונג צו געבן אז יענער זאל קודם געבן א איינגאבע (דיפאזעט בלע"ז) ווארום מ'הייבט נישט אן צו ארבעטן פאר יענעם ביז יענער לייגט נישט אריין עפעס געלט, וואס מיט די געלט קויפט מען די סחורה וכו' וכו'.

אויב איינער געבט נישט קיין איינגאבע (דיפאזעט בלע"ז) און זאגט דך וואס? דו גלייבסט מיר נישט? דארפסטו וויסן אז דער מענטש האלט דך נישט ביים באצאלן, איז וואס דארפסטו אנהייבן צו ארבעטן פאר אים? און דאס איז בדוק ומנוסה, און ווען איינער געבט שוין יא איינגאבע (דיפאזעט בלע"ז), ווען דו האלסט שוין אינמיטן ארבעטן דארפסטו נעמען פון אים נאך געלט וכו', און נאכדעם ווען מען האלט שוין ביים סוף ענדיגסטו נישט ביז ער געבט דך נאך א סכום וכו', דאס איז פשוט שכל, און עס נעמט זיך פון ערפארונג (עקספיריענס בלע"ז), ווען מען האט נישט דעם כלל אין א געשעפט וכו', אדער אין א ארבעט, איז נישט בראי אנצוהייבן.

אונדאי דארף מען געבן קרעדיט פאר א מענטש, אבער ער דארף זיך צושטעלן אויבעט, דעמאלט ווייסט מען אז ער איז א ארענטליכער מענטש, (וואס ליידער טאר מען היינט קיינעם נישט גלייבן, אבער אז איינער געבט עפעס, איז לבל הפחות זעהט מען אז ער מיינט דאס ערנסט), אבער סתם צו ארבעטן בחינם ווייל ער וועט דך

אמאל באצאלן דאס איז א שטות וכו', און ער איז א מאבד עצמו לדעת, און אויף אזא אופן באנקראטירט מען ביים סוף, און מען פאלט אריין אין חובות, דאס איז די אל"ף בי"ת פון א געשעפט וכו', אָדער א אַרבעט וכו', אָדער א ביזנעס וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר, פאלג מיר, דו האסט א גוטע פאך אין די האנט, און עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געוואלט אז יעדער איינער פון אונזערע לייט זאל האבן א פאך און ער האט געזאגט (חי מותרין סימן תק"א) אז ער וויל זייער שטארק אז יעדער מענטש זאל האבן א באשטימטע פרנסה, אנשטאט ער זאל ארוםגיין א גאנצן טאג און זיך מחזק זיין מיט בטחון וכו', זאל ער טוהן א פעולה פאר פרנסה, דאס הייסט ער זאל האבן א באשטימטע פרנסה, פונדעסטוועגן האט ער אויסגעלאזט אז דער עיקר איז בטחון וכו', עיין נשם.

איבערדעם געב זייער אכטונג זאלסט נישט געטרויען קיין שום מענטש, אפילו דיין בעסטן חבר, ווארום דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען, ווען עס האט זיך געמאכט אז א איד האט פארלארן געלט און ער איז געקומען צום הייליגן רבי'ן ער זאל אים מחזק זיין וכו' וכו', האט דער הייליגער רבי אויף אים מקפיד געווען זייער שטארק, און ער האט בפירוש געזאגט "א מענטש איז מבטל אזויפיל פון תורה און תפלה ביז ער פארדינט די געלט, און נאכדעם קומט דער סמ"ך מ"ם מיט

א קלייניקייט געמט ער עס צו, און דערנווייל האט ער אים צוגענומען זיינע טעג זיינע וואכן זיינע חדשים וכו' וכו', וואס ער האט געדארפט זיך פלאגן פארדינען די געלט, האט ער עס נאכדעם צוגענומען".

איבערדעם אויב א מענטש האט שוין מבטל געווען פון אזויפיל תורה און תפלה ביי ער האט שוין די געלט, דארף ער זייער אכטונג געבן אויף די געלט, (שי"י שיחות הר"ן סימן רפ"א, חיי מוה"ר"ן סימן תקמ"ז). עס איז פארפאלן, מען טאר נישט געטרויען קיינעם נישט, דער סמ"ך מ"ם האט זיינע וועגן ווי אריינוארפן מענטשן אין א צרה וכו', אים פארפלאנטערן אין א פלאנטער וכו', אבער דער מענטש דארף זיין קליג און וויסן פון פאראויס וואס עס גייט פאסירן.

און דאס איז וואס דער הייליגער תנא זאגט (אבות פרק ב) צאו וראו איזוהי דרך ישראל שידבק בה האדם וכו' רבי שמעון אומר, הרואה את הנולד; און נאכדעם האט ער געזאגט (שם) צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק ממנה האדם וכו' רבי שמעון אומר, הלזה ואינו משלם; ווארום ווען איינער איז א רואה את הנולד ער קוקט שטענדיג וואס וועט זיין וכו', דער פארשטייט שוין וועמען יא צו בארגן און געטרויען, און וועמען נישט צו בארגן און געטרויען.

זעל פולם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים מען זאל נישט אריינפאלן אין א פלאנטער פון חובות.

אײך האָף אז פון היינט אָן װעסטו מיר פֿאַלגן, און דו
װעסט מקיים זײן װאס דא שטייט, װעסטו האָבן
הצִלָּחָה אין דיין פּאָך.

דו קענסט זיך נישט פֿאַרשטעלן װאס דו טוהסט אויף מיט
דיין הדפּסה, מענטשן זענען זיך פֿשוט מחיה מיט די
ספּרים, דער זכות זאל דיר ביישטיין, און זאל דיר אָפּהיטן
פון אלעם בײזן און שלעכטס.

װאס דו פֿרענסט װאס טוט מען אויף ראש השנה אז
די װײב איז אַקעגן? זכּו', זאלסטו װיסן אז די
אַנדערע װאָך מאַנטאג איז שוין חמשה עשר באָב, װאס
עס איז פונקט פֿערציג טעג פֿאַר ראש השנה, איבערדעם
די ערשטע זאָך זאלסטו שוין האָבן אָנגעגרייט אויף
דעמאלט דעם קונטרס אויף אידיש "ראש השנה ביי
צדיקים" װאס דארטן רעדט מען צו אלע פֿרויען און מען
איז זיי מסביר דאס גרויסקייט פון קומען צום הייליגן
רבין אין אומאן אויף ראש השנה, און װאס מען קען
זוכה זײן דורכדעם, און עס איז אַ טובה פֿאַר די גאַנצע
משפּחה, װארום לײדער איז דא אַזויפיל עונשים קשים
ומרים, ביטערע מחלות און קרענק זכּו', שווערע צרות
װאס מענטשן מאָבן מיט זכּו', פֿאַרשידענע אומגליקן װאס
עס קומט פֿאַר זכּו', און דאס אלעס װאלט מען געקענט
פֿאַרמײדן װען מען װאלט געווען ביים הייליגן רבין אויף
ראש השנה.

איבערדעם דרוק עם שוין אפ מיר זאלן עם קענען
 אויסשפרייטן צווישן אידישן עולם, די פרויען
 זאלן טרייבן זייערע מענער אויף ראש השנה צום הייליגן
 רבי'ן און זאלן אויספועל'ן א גוט יאר, און אין דעם זכות
 וועט זיין ווייב דיך לאזן פארן וכו', און אויב נישט פֿרעגט
 מען נישט קיין קשיות וכו', און מען פֿארט וכו'.

זוארום מען דארף מאכן א פשוט'ן חשבון, ליידער זיין
 געטרייע ווייב פארשטייט נישט וואס עם גייט פֿאר
 אויף דער וועלט וכו', וואס פֿאר א גזירה עם איז חלילה
 וחס נגזר געווארן אויף אונז, אדער אויף די קינדער וכו',
 איז א חכם כאפט הענט און פֿיס מיט זיין טלית און תפילין,
 און אנטלויפט צום הייליגן רבי'ן אין אומאן אויף ראש
 השנה, און ער פועל'ט דארטן אויס א גוט געבענטשט יאר,
 און ער מיט זיין ווייב מיט די קינדער זאלן זיין געזונט און
 שטארק און זאלן האבן פֿרנסה בֿהרחבה וכו' וכו'.

אַמת דאס געטרייע ווייב איז ביים אנפאנג פֿרוגן וכו', ווי
 האסטו דאס מיר געקענט טוהן אזא זאך כאפן הענט
 און פֿיס און אנטלויפן וכו', אבער ווען זי הערט און זי זעהט
 וואס עם טוט זיך ביי יענעם געבעד א גאנץ יאר וכו', וויפיל
 צרות מיט יסורים מיט חובות און אומגליקן פֿאסירט ליידער
 וכו' וכו', דעמאלט אויב זי האט שכל דאנקט זי דעם מאן
 וואס ער איז געפארן צום הייליגן רבי'ן אין אומאן אויף
 ראש השנה.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט, דאנקען גאט אז
 נאך ראש השנה קומט יום כיפור, ווארום ראש השנה
 זענען אלע געפארן אויף אומאן צום הייליגן רבין און עס
 איז געווען אסאך פרויען וואס זענען ברוגז געווארן אויף
 זייערע מענער פארוואס זיי זענען אוועק געפארן אויף ראש
 השנה אן זייער רשות וכו', און זיי האבן געבלאזן זיי האבן
 נישט גערעדט מיט די מענער פדרךס ווי זייער שטייגער
 איז וכו', אבער אז עס קומט ערב יום כיפור בעט זיך
 יעדער איינער איבער וכו', ווארום עס קומט אזא הייליגן
 טאג וואס מיר בעטן מחילה סליחה פפירה פונעם בורא כל
 עולמים פארשטייט די געטרייע ווייב אז מען דארף אויכעט
 מוחל זיין פארן מאן, ער האט דאס נישט געטוהן צו
 להבעים, ער האט עס געטוהן נאר אויף אויסצופועלן א
 גוט געבענטשט יאר מען זאל אפגעהיטן ווערן פון אלעם
 שלעכטס מען זאל האבן פרנסה בריווח און געזונט מיט
 נחת פון די קינדער וכו' וכו'.

אײַך האָף אז דו פֿאַרשטייסט וואָס צו טוהן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שׁח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן י' מִנְחָם אֲב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין בְּרִיוּן.

מֵעַן דִּאָרְף זִיךְ זִייעֵר שְׁטאַרְקֵן מִיט אַמוּנָה פֿשוּטָה אִין
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וּוּאָרוּם דְּעֵר הַיִּילִיגֶעֶר רַבִּי זְאָנְט
 (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ה') אַז דְּעֵר עֵיקָר אִיז אַמוּנָה, און ס'אִיז
 דָּא מְעַנְטִשֵׁן וּוּאָס זִי לִיידֵעֵן פֿל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים
 פֿאַרשִׁידֶענע עֵרֻלִי קֶרעֶנְק רַחֲמָנָא לִיְצִלֵן, און דִּי אֲלֵע קֶרעֶנְק
 נֶעמֵט זִיךְ פֿון חֶסְרוֹן אַמוּנָה, וּוּאָרוּם ווען אַ אִיד הָאָט פֿשוּטֶע
 אַמוּנָה אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים דָּאָס עֵר פֿילֵט אַז אַלְסֶדִיג
 אִיז בְּלוֹזִי אַלְקוֹת, הָאָט עֵר אַ רַפּוּאָה, בְּפֶרֶט אִינֶעֶר וּוּאָס
 עֵר לִיידֵט אויף דִּי נֶעֶרוּוֹן, און עֵר הָאָט שְׁטַענְדִּיג מוֹרָא
 אֲפֶשֶׁר הָאֵב אִיךְ דִּי קֶרעֶנְק וְכו' אֲפֶשֶׁר הָאֵב אִיךְ דִּי קֶרעֶנְק
 וְכו', וּוּאָס דָּאָס אִיז אַ נֶעֶרוּוֹן קֶרֶאנְקֵהִיט וְכו', מִיט אַמוּנָה
 וועט עֵר הָאָבֵן אַ רַפּוּאָה שְׁלִימָה.

אַמוּנָה זְאָנְט דְּעֵר הַיִּילִיגֶעֶר רַבִּי (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן ס"א)
 דִּאָרְף מֵעַן הָאָבֵן אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אַז עֵר
 פִּירֵט דִּי גַאנְצֶע וועלֵט בְּהַשְׁגָּחָה פֶּרֶטִיוֹת, עִם טוֹט זִיךְ
 גַּאָרנִישֵׁט אַלִּיין, אַלֵּעס פִּירֵט זִיךְ פֿון אויבֵן, ווי דִּי חו"ל זְאָנְט
 (חולין ז:) אִין אָדָם נוֹקֶף אַצְבָּעוּ מְלַמְטָה אֲלָא אִם בֵּן מְכַרְזִין
 עָלָיו מְלַמְעָלָה; [אַ מְעַנְטִשׁ כַּאֲפֵט נִישֵׁט קִיין קְלַאֵפּ אִין

קלײן פינגער'ל אויב מען האט נישט קודם אויסגערופן אין הימל] אלעס איז פון אויבן גארנישט טוט זיך אליין.

און די חז"ל זאגן (ויקא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו במלוא נימא; [דאס קיינער קען נישט צונעמען פון דעם צווייטן גארנישט, אלעס איז פארשריבן פאר יעדן מענטש, וואס עס באלאנגט צו אים], און אזוי אויך זאגן די חז"ל (פרכות נח.) אפילו ריש גרניתא מן שמיא מנו ליה; [דאס אפילו א קליינע פשוטע פרנסה ווי צו זיין ממונה אויף די מיסט און אויף די בורות איז אויכעט פון הימל]. און אז מען נעמט דאס אריין ביי זיך אין קאפ און אין הארץ, דאס הייסט אמת'ע אמונה, בתמימות ופשיטות.

אבער זאגט דער הייליגער רבי מען דארף האבן אמונה אין זיך, אז אזוי ווי מען דארף האבן אמונה אין בורא פל עולמים אז ער פירט די וועלט אזוי דארף מען האבן אמונה אין זיך, עס איז נישט קיין חכמה און קיין שכל אז דער מענטש זאל זיך צוברעכן וכו', און לעבן אין א שטענדיגע שרעק וכו', טאמער האב איך דיע מחלה וכו', טאמער האב איך יענע מחלה וכו', דאס איז א אייגרעדעניש וכו', וואס דאס קומט פון די גערונן, [ווי די וועלט זאגט אז אייגרעדעניש איז מער ווי א קרענק], אז מען האט אמונה אין בורא פל עולמים דארף מען נישט זיין גערנועו און זיך שרעקן פון יעדע זאך, מען דערהאלט זיך וכו', און מען איז פרייליך, און מען מאכט פרייליך אנדערע וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתְרָן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) אַז די דאקטורים זאגן אויכעט אז שמוחה איז א רפואה פאר אלע מחלות, איבערדעם דארף מען זיך זייער שטארקן מיט שמוחה און דאס אליין היילט אויס דעם מענטש, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות עצבות סימן ח) על ידי עצבות אדם נחלש; ווען א מענטש איז טרויעריג ווערט ער שוואך, ווידעראום זאגט ער (שם סימן כ"ד) על ידי יגון בא פאב לב; איבערדעם דארף מען טוהן אלע פעולות שבעולם נאר זיין פרייליך, און דאס אליין שטארקט דעם מענטש ער זאל זיין געזונט און שטארק און ער זאל נישט מורא האבן פון אלע ערליי מחלות און קרענק וכו'.

אונדאי אויב ס'טוט וויי עפעס וכו' דארף מען גיין צו א גרויסען דאקטער און זיך אונטערזוכן זיך וכו', [א גרויסער דאקטער מיינט וואס ער האט אסאך ערפארונג, ער איז שוין לאנגע יארן א דאקטער]. און אזוי איז דא א דיבור פון הייליגן רבי'ן אז מען גייט שוין יא צו א דאקטער זאל מען גיין צו גאר א גרויסן דאקטער, איבערדעם אויב ס'טוט עפעס וויי גייט מען צו א דאקטער, און אויב ער זאגט אז ס'איז גארנישט דארף מען וויסן אז דאס איז א איינגערעדטע קרענק וואס דאס איז נאך ארגער פון א קרענק, און דאס קומט פון גערון.

דער "אהבת ישראל" זי"ע האט געזאגט, אז מען זוכט געפונט מען, איבערדעם דארף מען נישט זוכן וועט מען נישט געפונען, פונדעסטוועגן אז ס'טוט עפעס וויי בעט

מָעַן דָּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים עַר זָאל צוּשִׁיקֵן אַ גְּרוּיִסן
 דָּאקטער עַר זָאל זײַן דָּער שְׁלִיחַ עַר זָאל צוּטְרעפֿן אַ רְפוּאָה,
 ווי די תּוֹ"ל זָאגן (פְּרָכּוֹת ס.) אױפֿן פֿסוק (שְׁמוֹת כ"א) "וְרַפָּא יִרְפָּא"
 מִבְּאֵן שְׁנִיתָנָה רִשׁוּת לְרױפֿא לְרַפָּאוֹת; און דָּער הײלִיגער
 רַבִּי זָאגט (ליקוטי מוֹהֲרֵן חֵלֶק ב' סִימָן ג) אַז אױב מָעַן דָּאָרף גײַן
 צו אַ דָּאקטער, זָאל מָעַן גַּעבֿן קוֹדֶם פֿאַר אַ צִדִּיק אַ פֿרִיזִין
 און נֶאכְדֶעם קֶען מָעַן גײַן זײַךְ הײלִין, און מָעַן וועט הָאבֿן
 אַ רְפוּאָה, און עַר אײַז מְגַלָּה אַ סוּד, דָּאס וְרַפָּא יִרְפָּא (מִיט
 די צװײ ווערטער) בִּיאַטְרעפֿט פּוֹנֶקט ווי פֿרִיזִין נֶפֶשׁ וּוְאָרוֹם
 דָּער עִיקָר רְפוּאָה אײַז נֶאָר דוּרְךְ אַז מָעַן גַּעבֿט אַ פֿרִיזִין
 פֿאַר אַ צִדִּיק, און דַּעמָאָלט ווערט נִמְתָּק אַלֶּע דִּינִים.

אונזערע לײט פֿירן זײַךְ אױב מָעַן דָּאָרף גײַן צו אַ דָּאקטער
 לַעֲרַנט מָעַן קוֹדֶם דָּעם מֵאָמַר אײַן לִיקוּטִי מוֹהֲרֵ"ן
 חֵלֶק ב' סִימָן ג', און מָעַן זָאגט אױף דָּעם די תּפִּלָּה אײַן
 לִיקוּטִי תּפִּילוֹת חֵלֶק ב' תּפִּלָּה ג', און מָעַן גַּעבֿט אױף אַ
 פֿרִיזִין, און דַּעמָאָלט גײט מָעַן צו אַ דָּאקטער, און מָעַן בֶּעִט
 דָּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים מָעַן זָאל הָאבֿן אַ רְפוּאָה שְׁלִימָה,
 אונדא און אונדא דָּאָרף מָעַן אַכְטוֹנֵג גַּעבֿן נִישֵׁט צו גײַן
 סָתֵם צו אַ דָּאקטער אַ לַעֲרֵן יוֹנֵג וּוְאָס עַר ווײַסט נִישֵׁט
 פֿון יְמִינוּ וּשְׂמָאלוֹ, און אױף אַזאַ דָּאקטער הָאט דָּער רַבִּי
 מִזְהִיר גַּעוֹנֵעַן (שִׁחוֹת הַרִ"ן סִימָן ג) אַז מָעַן דָּאָרף זײַער אַכְטוֹנֵג
 גַּעבֿן פֿון דָּאקטוֹרִים.

מָעַן דָּאָרף זײַער אַכְטוֹנֵג גַּעבֿן פֿון פֿאַרקרִימטע מַעֲנִטְשֵׁן
 וּוְאָס זײ רַעֲדֵן אַפּ אַנְדֶּערע גײ נִישֵׁט צו אַ דָּאקטער,

דאס איז א מורא'דיגע אחריות, און דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט אז די אלע איניקציאנען וואס מען געבט פאר פיזלעך קינדער מוז מען געבן, און אפילו ווינטער ווען ס'איז גרויסע פֿרעסט זאל מען גיין מיט די קינדער און נעמען די אלע איניקציאנען (אלע שאטס בלע"ז) ווי אקעגן מיזעלס וכו', אָדער פֿאליא וכו', און דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען (עיו אבניה ברזל סימן לה), און ער האט געזאגט ווארום אויב ער געבט נישט פאר די קליינע קינדער איניקציאנען איז ער א שופך דמים, און אפילו מען וואוינט ווייט פון שטאט, זאל מען פֿארן אפילו ווינטער אין די גרויסע פֿרעסט צו א דאקטער און געבן די איניקציאנען.

מען טאר בשום פנים ואופן נישט זאגן פאר א צווייטן מענטש אין נאמען פון הייליגן רבי'ן מען זאל נישט גיין צו א דאקטער, ווייל דאס איז פשוט רציחה און הפקירות וכו', נישט יעדער איינער האלט דערביי, און מען קען פשוטו כמשמעו הארגענען א מענטש.

אין אומאן איז געווען צוויי גרויסע צדיקים, איינער האט געהייסן ר' מתתיהו ז"ל, און איינער האט געהייסן ר' שמשון ז"ל, אמאל האט פאר ר' מתתיהו ז"ל זייער וויי געטאן די ציינער, איז ער געגאנגען צום ציון פון הייליגן רבי'ן און ער האט דארטן איינגעריסן וועלטן שעה'ן איבער שעה'ן, האט אויף דעם געזאגט ר' שמשון ז"ל אנשטאט אזויפיל איינרייסן שעה'ן גיי צו צו א דאקטער, וועט ער

דיר פֿאַררעכטן די ציינער, און די שְׁעָה'ן און שְׁעָה'ן לייג
אריין אין תּוֹרָה און תּפִּלָּה,

און אַנב האב איך געהערט פון הרב החסיד ר' לוי יצחק
ז"ל אז דער ר' שמשון ז"ל האט ביים אָנפֿאַנג גערעדט
ברבים אַקעגן דאקטורים, און ער איז געווען א מתנגד אויף
דאקטורים, און פֿלעגט דערמאנען די שיחה (שיחות הר"ן סימן ב)
אז דער רבי איז געווען אַקעגן דאקטורים וכו', און אויף
די עלטער איז נישט געווען קיין איין דאקטער אין אומאן
וואס ער האט נישט באזוכט וכו', האט מיר אויף דעם
געזאגט ר' לוי יצחק ז"ל, עס איז א געוואלדיגער אחריות
זאגן א מענטש ער זאל נישט גיין צו דאקטורים.

היזיא מדברינו, מען דארף אסאך בעטן דעם בורא פֿל
עולמים אז ער זאל זיין געזונט, זיין ווייב זאל זיין
געזונט, זיינע קינדער זאלן זיין געזונט, און עס זאל נישט
זיין אין שטוב קיין שום מחלות וּחֲלָאִים רעים, און דאס
דארף מען בעטן יעדן טאג בתמימות ופשיטות, ווארום ס'איז
דא היינט אזויפיל מחלות, דער בורא פֿל עולמים זאל
אפהיטן אלע אידישע קינדער, און אויב חלילה וחס איינער
איז קראנק אין שטוב, דארף מען אסאך בעטן דעם בורא
פֿל עולמים מען זאל צוטרעפן א גוטן דאקטער און ער זאל
זיין א גוטער שליח, אז דורך אים זאל ער האבן א רפואה.

דאס איז דעם דעת פון הייליגן רבי'ן, און קיינער זאל דיך
נישט פארדרייען דעם קאפ, ווארום היינט איז דא

אלע ערליי פירער'ס (פארפירער'ס) צווישן אונזערע לייט, וואס זיי קענען זיך אליין נישט העלפן, איז ווי קענען זיי העלפן יענעם? אויך איז דא זייער אסאך היפערקריטערס, זיי לויפן צו אלע דאקטורים און דעם אנדערן זאגן זיי אז דער הייליגער רבי האט נישט געהאלטן פון דאקטורים, איז נאך דא א גרעסערע ליצנות פון דעם? איז דען דא נאך א גרעסערער שווינדלער ווי דער?

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, טוה וואס דא שטייט, זאלסט זיין פרייליך וועסטו האבן א גרויסע רפואה, ווי עס ווערט געברענגט אין ספר "בוכבי אור" (אנשי מוהר"ן סימן לא) דאס דעם הייליגן רבינ'ס טאכטער שרה האט געהאט שווערע ציין ווייטאג, האט דער הייליגער רבי איר געזאגט "זאלסט זיין פרייליך" האט זי גענטפערט "טאטע, אבער עס טוט דאך מיר וויי", האט דער הייליגער רבי איר געזאגט "מאך זיך אזוי ווי דו ביסט פרייליך, ווארום פון דעם וועט קומען אז דו וועסט באמת פרייליך זיין, וועסטו האבן א רפואה" און זי האט אזוי געטוהן, איז זי אויסגעהיילט געווארן.

ווארום אסאך מאל רעדט זיך א מענטש איין א קרענק וכו', און דאס איז זייער זייער ביטער, איבערדעם דארף מען שטענדיג זיין פרייליך און נישט מאכן צוטוהן פון יעדע זאך וכו' וכו', און אויב מען האט שטארקע שמערצן, גייט מען צו, צו א גרויסער דאקטער זיך אונטערזוכן

וְכוּ', און מָען בָּעט דָּעם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים עַר זָאל זײן אַ
 גּוֹטער שְׁלִיחַ, עִם זָאל נִמְשָׁךְ ווערן פֿאַר אים אַ רְפוּאָה,
 וואַרום די תּוֹ"ל זאָגן (עבֹדָה זָרָה נֶחֱ). יסוּרִין בְּשַׁעַה שְׁמִשְׁגָרִין
 אוֹתָן עַל הָאָדָם מִשְׁבִּיעִין אוֹתָן שְׁלֵא תִלְכוּ אֶלָּא בְיוֹם פְּלוּנִי
 וְלֹא תִצְאוּ אֶלָּא בְיוֹם פְּלוּנִי וּבְשַׁעַה פְּלוּנִית וְעַל יְדֵי פְּלוּנִי
 וְעַל יְדֵי סֵם פְּלוּנִי.

דָּער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים זָאל דִיר שִׁיקֵן אַ רְפוּאָה שְׁלִימָה
 און דײן ווייב און דײַנע קינדער זאָלן זײן גֶעזונט און
 שְׁטאַרק, און דָּער עיקר זאָלסטו זעהן צו שאַפֵּן אַסאַךְ צְדָקָה
 פֿאַר אַרִימְעֻלִיט, וואַרום די תּוֹ"ל זאָגן (שיר השירים רַבָּה פֶּרֶשֶׁה ו'
 פֶּסְקָה כ"ו) תִּרְעָא דְלֹא פְּתִיחַ לְמַצּוּתָהּ יְהִי פְּתִיחַ לְאַסִּיחָהּ; אַ
 טִיר וואָס עִם ווערט נישט גֶעעפֿנט פֿאַר אַ אַרעמאָן אים
 גֶעבן צְדָקָה, וועט מוֹזֵן אויפֿגעמאַכט ווערן פֿאַר אַ דאַקטער
 און אים גֶעבן די גֶעלט; פֿרעג אײך דִיר לױנט זײך נישט צו
 גֶעבן בַּעסער פֿאַר אַ אַרעמאָן די גֶעלט ווי אײדער גֶעבן
 פֿאַר אַ דאַקטער? בְּרוּךְ הַשֵּׁם אוֹנוּ הָאֵבֶן אויפֿגעשְׁטעלט
 אין יבֵנָאֵל אַ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וואָס מָען טײלט אויס עָסֶן
 יעדע נאַכט איבער זײַן הונדערט פֿאַרצײאן, וואָס ווער ס'איז
 הונדערט באַקומט דָּאַרט עָסֶן, אַז וואויל איז דָּער וואָס האַט
 אַ חֶלֶק אין דָּעם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שט

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ואתחנן י' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער אז עמיץ וועטס מאכן אהדות צווישן
אונזערע לייט תלמידי "היכל הקודש", ווארום דו
ווייסט אז דער סמ"ך מ"ם אליין לאקערט אויף יעדן תלמיד
פון "היכל הקודש" באזונדער, דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ג"ט) אז דער צדיק האמת בויעט א
"היכל הקודש" און מען דארף זייער אכטונג געבן אז דאס
רע, דאס שלעכטס וכו' וכו' פון די גייע מקורבים זאלן זיך
נישט אנטשעפן אין די וואס זענען אין "היכל הקודש".

געלויבט דער בורא כל עולמים דאס תלמידים פון "היכל
הקודש" זענען מקיים בתמימות ופשיטות דעם
הייליגן רבינ'ס ווערשער, הן אין סדר דרך הלימוד, וואס
זיי זענען כמעט די איינציגסטע וואס זיי האבן אנגענומען
דעם הייליגן רבינ'ס ווערשער אזוי ווי עס שטייט, אן חכמות
וכו', אן פארפיזונגען וכו', און יעדער תלמיד אן א אויסנאם
לערנט שיעורים פסדרן במקרא במשנה בגמרא במדרש
וכו' וכו', וואס דאס איז נישטא אין ערגעץ אנדערש, אויך
זענען זיי זייער שטארק מיט אמונה און רעדן שטענדיג נאר
דיבורי אמונה פון בורא כל עולמים מיט יעדן איינעם וכו',
און די זעלבע זאך איז מיט תפלה והתבודדות זענען זיי

זייער שטארק צו רעדן איבעראל צום בורא פֿל עולמים, ווארום ווען א מענטש האט אמונה טרעפט ער דעם בורא פֿל עולמים אין די גאנצע וועלט, ער דארף נישט זוכן עפעס א פֿלאץ וכו', ער מאכט אויף די מויל און ער רעדט צום בורא פֿל עולמים, ועל פולם זענען זיך נאר תלמידי "היכל הקודש" מוסר נפש מפיץ זיין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אויף די גאנצע וועלט במשך די לעצטע פופציג יאר.

איבערדעם זאלסטו זיך זייער זייער פרייען אז דו האסט א חלק אין דעם, נאר איך בעט דיר העלף ארויס עם זאל הערשן שלום און ליבשאפט צווישן די תלמידים פון "היכל הקודש", ווארום דער סמ"ך מ"ם רוקט נישט איין מינוט, און וויל נאר צוברעכן יעדן תלמיד פון "היכל הקודש".

זייסן דארפסטו וויסן אז עם איז גאכנישט דא אזא גוטע און זיסע זאך ווי אחדות ביי אידן, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ג) על ידי אחדות שיהיה בישראל יבא משיח; איבערדעם פארלייגט זיך אזוי שטארק דער סמ"ך מ"ם עם זאל נישט זיין קיין אחדות ביי פֿלל ישראל, און בפרט צווישן די תלמידי "היכל הקודש", און ער שטעלט אויף פון אונטער דער ערד שטענדיג נייע מחלוקת'לעך נייע וויבוחים'לעך.

איבערדעם בעט איך זיך זייער טוה וואס זאלסט טוהן נאר ס'זאל זיין אחדות צווישן תלמידי "היכל

הקודש", ווארום עס גייט מיר אין לעבן עס זאל נישט זיין קיין מחלוקת ביי אונז אין ד' אמות, וואס אסאך רשעים קוקן אויס אז עס זאל ווערן צווישן אונז פירודים און דעמאלט וועט אלעס צופאלן וכו' וכו', איך ווייס וואס איך רעד.

איבערדעם דארף מען טוהן אלעס אין דער וועלט אויסגלייכן זיך מיט יעדן איינעם, עס וועט גארנישט זיין אז מען וועט אראפבייגן פאר יעדן איינעם דעם קאפ און מקבל זיין נקודת החבר, וואס דער הייליגער רבי האט אזוי געוואלט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן לד), עס שטייט "ומקבלין דין מן דין" איינער זאל געמען פון צווייטן זיין נקודה, עס שטייט נישט "ונותנים זה לזה" נאר ביי מלאכים שטייט דאס.

איבערדעם דארפסטו געדענקן דאס יעדער איינער פון תלמידי "היכל הקודש" ווילן דאס בעסטע און דאס שענסטע, באשיינען דעם הייליגן רבינ'ס זאך, די מתנגדים ווילן נאר זעהן אונזער מפלה, זיי וועלן נישט דערלעבן דאס צו זעהן, דאס וועט געשעהן נאר ווען מען וועט זיך האלטן צוזאמען, און דעמאלט וועט דיך גארנישט פעלן, וועסט האבן געלט בשפע.

דער גרויסער צדיק און עובר השם רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל פלעגט שטענדיג חזרן דעם דיבור וואס ער האט געהערט פון זיין טאטן, וואס האט געהערט פון הייליגן רבי נתן ז"ל וואס ער פלעגט זאגן פאר אונזערע לייט "איר קענט זיך נישט פארשטעלן צו וואסערע

מדריונות דער הייליגער רבי וואלט ענק געברענגט ווען איר האלט זיך צוזאמען" דו זעהסט דאך מיט דיינע אויגן אז אלעס וואס איז געשעהן אין איין יאר הן מיטן בויען א בית המדרש, א ישיבה, א תלמוד תורה, א דריקעריי, וכו', וכו', איז אלעס בדרך גס, ס'איז נישט קיין דרך הטבע, מענטשן זאגן אז מיר האבן גרויסע עשירים מיליאנערן... אבער דער אמת ווייסן מיר אז אלעס איז איין גרויסער גס למעלה מדרך הטבע, אזוי ווי דו האסט אפגען געזעהן די גסים יעצט אין קאנטרי, אין אפאר טעג האט מען אויפגעבויעט א בית המדרש וכו'.

אגב איך האב געזאלט פארן דעם זונטאג אויף ארץ ישראל, און וועגן א סיבה פון בורא כל עולמים איז אפגעשטיפט געווארן אויף א וואך, וועל איך מן הסתם קומען מאנטאג נאכמיטאג ענק באזוכן, עס איז דעמאלט חמשה עשר באב, וואס דעמאלט הייבט זיך אן א נייע התחלה, ווי חז"ל זאגן (תענית כ"ו:) לא היו ימים טובים לישראל פחמשה עשר באב וכיום הכיפורים; און עס איז אויכעט א טאג וואס עס איז מסוגל צו פועל'ן פאר שידוכים וכו' וכו'.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, און דו וועסט מקיים זיין וואס איך וועל דיר זאגן אלעס, כדי עס זאל זיין אחדות און אהבה און פארשטענדליכקייט צווישן תלמידי "היכל הקודש", דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ג"ז) הקדוש ברוך הוא שונא לזה האיש המדבר אחד

בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב; מִעַן דַּאֲרָף זַיִן אֵינְגַאנְצֵן מִיטֵן אַמֶּת, דָּאס
הָאָרֶץ מִיטֵן מוּיֵל זָאל זַיִן אֵינְיִג, נִישְׁט דָּאס הָאָרֶץ זָאל
טְראַכטֵן אַיִן זאָךְ (אִיךְ פִּיף אַלְעֶמֶען אָן און אִיךְ וועל
טוהן וואס אִיךְ וועל וועלן), און מִיטֵן מוּיֵל וועט מִעַן רַעֲדֵן
נָאר פֿון אַחֲדוֹת און אַנוֹדאִי דַּאֲרָף זַיִן אַ וועד, און פֿאַלְגֵן
יעֲדֵן אֵינְעם, בַּיִם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים גַּיט נִישְׁט דִּי זאָךְ פֿון
אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב.

דָּער הייליגער רַבִּי זאָגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמֶּת חֶלֶק בִּי סִימֵן ו') מִי
שְׂאִינוּ מְדַבֵּר אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב אֵינוּ מִתְיַיֵּרָא
מִטְבִּיעֵת מִיָּם; דִּי וועלט אִיז אַ מִים הַזֵּידוֹנִים, עֵס
דַּעַרְטֶרענְקט יַעֲדֵן מִעֲנִשׁ וְכוּ' בִּיז עַר פֿאַרנֶעסֶט אֵינְגַאנְצֵן
פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און עַר מֵינֶט אַז אַלְעס אִיז טְבַע
מִקְרָה וּמְזוֹל, אָפֶער אֵינְעֶר וואס עַר גַּעבֶט אַכְטוֹנִג און
עַר רַעֲדֵט נִישְׁט מִיטֵן מוּיֵל אַיִן זאָךְ און אִין הָאָרֶץ
טְראַכט עַר אַ אַנְדֶּרֶע זאָךְ, נָאר דִּי מוּיֵל מִיטֵן הָאָרֶץ
זַענען צוואַמֶען, דָּער הָאָט נִישְׁט מוֹרָא צו דַּעַרְטֶרֶאנְקֶען
ווערן פֿון דִּי מִים הַזֵּידוֹנִים, ווארום עַר אִיז שְׁטַענְדִּיג כְּטֵל
צו דָּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שי

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ואתחנן י' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

קודם דארפסטו וויסן אז וואס איך שרייב פאר ארץ ישראל
גייט נישט ארויף אויף דאהי, עס איז באוואוסט דאס
מען זעהט בחוש אז דארטן ווערט פרי נאכט, נישט ווי דא
וואס מען קען זעהן בחוש אז ס'נעמט דער בין השמשות
שטארקע צוויי און זיבעציג מינוט פון די שקיעה.

פונדעסטוועגן אפילו אין ארץ ישראל וואס אלע גייען
כפי שיטת הגאונים האב איך
אריינגעברענגט ביי אונז אין קהילה און אויך צווישן אונזערע
לייט וואס זיי פאלגן מיר, אז מוצאי שבת זאל מען האלטן
צוויי און זיבעציג מינוט נאך די שקיעה, ווארום דא האנדעלט
זיך פון איסור סקילה וכו', איז וואס ברענט דאס צו פארדינען
די האלבע שעה? דערפאר האלטן אלע מוצאי שבת דעם
זמן פון רבינו תם, און אזוי אויכעט יום הקדוש.

אבער דא זאג איך ביי א תענית דרבנן קען מען שוין
עסן ביי זעכציג מינוט נאך די שקיעה, ובפרט
תשעה באב וואס הייבט זיך אן שוין פון די נאכט פריערט
קען מען זיך פארלאזן אויף די וואס זיי האלטן זעכציג
מינוט נאך די שקיעה, מה שאין בן אין ארץ ישראל ביי

א תענית דרבנן קען מען זיך פארלאזן אויף די שיטת
הגאונים, ווארום דארטן זעהט מען בחוש מיט די אויג אז
עס איז וודאי לילה.

מען דארף אכטונג געבן גישט מישן די יוצרות וכו', מיר
זענען מורא'דיג מקפיד אויף שיטת רבינו תם מוצאי
שבת קודש, הן אין חוץ לארץ, און הן אין ארץ ישראל.

ואלסט וויסן אז שמחה איז א סגולה אויף פרנסה, ווארום
עס ווערט געברענגט פון צדיקים דאס דער פסוק
(דברים ט"ז) וְהִיט' אֶדְ' שְׂמַח', איז דער סופי תיבות דער שם
פון פרנסה ח'ת'ד', מיט שמחה קען מען ממשיך זיין אויף
זיך פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שיא

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ואתחנן י' מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

עם האט זיך אזוי געפירט פון בורא כל עולמים אז איך
מוז דא בלייבן נאך א וואך וואס איך האב געפלאנט
צו פארן דעם זונטאג אויף ארץ ישראל, איבערדעם וועל
איך מן הסתם קומען מאנטאג נאכמיטאג ענק באזוכן, עס
איז דעמאלט חמשה עשר באב, וואס דעמאלט הייבט זיך
אן א גייע התחלה, ווי חז"ל זאגן (תענית כ"ו:) לא היו ימים

טובים לישראל בחמשה עשר באב וכיום הכיפורים; און
 עם איז אויבעט א טאג וואס עם איז מסוגל צו פועל'ן פאר
 שידוכים וכו' וכו'. און עם איז פונקט פערציג טעג פאר
 ראש השנה, און מען הייבט שוין אן צו שפירן דעם יום
 הדין און אלע תיקונים פון ימים נוראים הייבן זיך אן שוין
 פון חמשה עשר באב, און עם איז א זמן וואס די טעג
 ווערן קורצער, און מען דארף אנהייבן צו היטן די געכט
 און מוסיף זיין בלימוד תורה הקדושה.

איך בעט דין זייער דו זאלסט אריינלייגן אין די בחורים
 אסאך יראת שמים, דאס הייסט זיי זאלן אלע זיין
 נאר פרייליך, ווארום שמחה איז די העכסטע מדרגה, אזוי
 ווי עם שטייט (דברי הימים א' ט"ז) "עוז וחדוה במקומו", דארטן
 ביים בורא פל עלמים הערשט נאר שמחה, דאס איז א
 סימן ווען א איד איז אין די קדושה, ווען ער איז שטענדיג
 פרייליך, און עם ווערט געברענגט אין זוהר (תצוה קפד) אויפן
 פסוק (תהלים ק"ב) "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש
 משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, [די שמחה פון א מענטש
 אויף די וועלט, ברענגט אים א שמחה פון יענע וועלט];
 און איינמאל אז די בחורים זענען פרייליך און זינגען שטענדיג,
 קען מען אין זיי אריינלייגן אסאך מדות טובות, צום ביישפיל
 דאווענען נאר אין א סידור און שטיין אויף איין פלאץ און
 נישט ארויסקוקען פון סידור פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף
 [וואס א בחור קען מען דערקענען זיין יראת שמים ווי ער
 דאווענט], ער זאל גיין יעדן טאג אין מקנה, ער זאל בענטשן

אין א סידור, ער זאל ליינען קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה
 כְּפִי נוסח הָאָרִיז"ל אין א סידור, ער זאל גִּזְהַר זיין אין גְּעָגֵל
 וואסער וכו' וכו', כְּאִשְׁשֵׁע דָּאס זְעָהָט אויס ווי קְלִינִיגְקִיטֵן,
 אָפֶער דָּאס איז עיקרי יְהוּדוּת, ווארום אז מָעַן לִינִיט דָּאס
 אריין אין א יונגער בחור וועט ער זיך אזוי פִּירֵן דַּעם גֵּאנְצֵן
 לַעֲבֹן, און פֶּאַרשְׁטִיט זיך זיי זאלן אַוועקוואַרפֵן די
 ציגערעטלעך, ווארום דער רבֵי הָאֵט זייער מִקְפִּיד גַּעווען
 נישט צו רייכערן וכו', און זיי זאלן נישט הָאָפֵן ביי זיך כְּלִי
 מִשְׁחִית וואס הייסט איי פֶּאַד וכו' אָדער בְּלַעַקְבֶּערי וכו'.

דער עיקר אריינגלייגן אין זיי דאס גרויסקייט פון לערנען
 יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע
 סדרה, און זאגן זייער אסאך פֶּרְקִים מִשְׁנֵוֹת, וואס דאס
 הייליגט דעם מַעֲנֵשׁ.

און די זעלבע זאך אסאך בלעטער גמרא, און אויב מָעַן
 קען אריינגלייגן אין א בחור ער זאל חוֹרֵן איין מִסְכָּתָא
 הונדערט און איין מָאל, דעמאלט אפילו זיין קאפ זאל זיין
 אזוי ווי א שטיין אָדער ווי א האלץ וכו', וועט עס געעפֿנט
 ווערן, און די מסכתות מוזן נישט זיין כְּסִדְרֵן, נאר געמען
 אָדער מִסְכָּת תַּעֲנִית, אָדער מִסְכָּת בְּרִכּוֹת, אָדער אַן אַנְדֶּערע
 מִסְכָּת, און דאס חוֹרֵן הונדערט און איין מָאל, דאס וועט
 אים בלייבן אין קאפ, מָעַן דאָרף נישט קוקען אויף קיינעם
 נישט, מָעַן דאָרף זיך נאר נישט לָאָזן נאָרן, ווי דער הייליגער
 רבֵי הָאֵט גַּעזאַגט (תני מוהר"ן סימן ר) ווען יעדער מַעֲנֵשׁ זאל

תה **בנחל** שיב **אשר**

קוקען נאר אויף זיך און טוהן נאר וואס עס איז גוט פאר אים, דעמאלט וועט ער האבן הצלחה, און דער גאנצער וועלט וועלן זאגן אז ער לעבט אין א טעות וכו', א מענטש דארף נאר טוהן וואס עס איז גוט פאר אים, נישט וואס עס איז גוט פאר יענעם וכו', עיין שם.

איך האב געשריבן א בריוו פאר ... גרו יאיר דאס איז אויך פאר דיר, און איך האף צום בורא פל עולמים אז עטץ וועט מיך פאלגן וועט עטץ נישט צו לייגן, און איר וועט האבן גרויס הצלחה ובפרט מיט דעם תלמוד תורה. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שיב

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ואתחנן י"א מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זיך אויף די וועלט זייער שטארקן, און מען טאר זיך נישט צוברעכן וכו', דער סמ"ך מ"ם וויל נאר צוברעכן א מענטש, און אריינלייגן אין אים א יאוש און א פארצווייפלונג פאילו ער האט שוין נישט קיין תקנה, און דאס נעמט זיך פון גאווה וכו', וואס דער מענטש ווערט צובראכן ווי קומט דאס אז אזא קלוגע מענטש ווי איך וכו' זאל קענען טוהן אזא עקלדיגע זאך וכו'? אזוי ווי דער

הייליגער רבי זאגט (ספר תמדות אות גאונה סימן ל"ד) גאונה בא על ידי שלא תיקנת תמאות נעורים; אבער ווען דער מענטש האלט זיך פאר גארנישט דעמאלט ווייסט ער אז ער קען תשובה טוהן און קען אלעס פאררעכטן.

איבערדעם דארף מען אויסרייסן פון זיך דאס גאונה און ישות וואס דאס געמט זיך פון תאוות גיאוף

ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"א) גיאאות וגיאוף תלויים זה בזה; איבערדעם אויב דו ווילסט תשובה טוהן מיט אן אמת, זאלסטו זיין א מכיר את מקומך, און האלט נישט פון זיך וכו', און מכל שכן זאלסט נישט זוכן קיין פבוד און ישות וכו', וועסטו גרינג קענען תשובה טוהן.

א איד דארף זיך צוגעוואוינען זיך מבטל זיין אינגאנצן צום בורא כל עולמים, אריינלייגן ביי זיך אין די מחשבה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, דאס גאנצע וועלט דומם צומח חי מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, און וואס מער ער געמט דאס אריין אין זיך, ווערט ער פטול ומבוטל צום אין סוף ברוך הוא, און ער האט שוין נישט אינוינען זיך, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר תמדות אות ענה סימן כ"א) אין העולם מתקיים אלא על מי שמשים עצמו פאין; ווארום וויפער דער מענטש ווערט בטל אינגאנצן צום אין סוף ברוך הוא, איז ער מקשר די וועלט צו יענע וועלט, און אלעס שטייט אין זכות פון אים.

אײַבערדעם בעט אײַך דיר זײער, זײ נישט קײן בַּטְלֵן, האב
 נישט צוטוהן מיט קײנעם נישט, געב זײך אײבער
 אײנגאנצן צום בורא פֿל עולמים, און זאלסט וויסן אז אלעס
 וואס עס פֿירט זײך מיט דיר, אײז אלעס פון אײבן, און דאס
 אײז מען זוכה נאר מיט די מדה פון ענווה, ווי דער הייליגער
 רבי זאגט (ספר המדות אות דרך סימן ט) פֿל הַדְרָכִים שְׂאָדָם הוֹלֵךְ
 בְּהֵן הַכֵּל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אַבֵּל אֵין
 לֵךְ אָדָם שְׂבִיבִין אֶת דְּרָבּוֹ אֱלֹא מִי שֶׁהוּא עֲנִיו, אײבערדעם
 אײז וואויל אײז דעם מענטש וואס אײז זײך אײנגאנצן מבטל
 צום בורא פֿל עולמים און ער וויל גארנישט און דארף
 גארנישט נאר דעם בורא פֿל עולמים אליין, דעם מענטש
 קען מען גארנישט צונעמען.

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט, דאס אלע
 משוגעים ווערן משוגע נאר פאר גאווה, ווען א מענטש
 האלט פון זײך וכו', און שטענדיג רעדט ער נאר פון זײך
 וכו', און אז ער באקומט נישט וואס ער דארף ווערט ער
 משוגע וכו'.

אײַבערדעם לאז אפ אלע גארשקייטן, און זעה זאלסט
 גארנישט וועלן נאר דעם בורא פֿל עולמים
 אליין, און שטענדיג זאלסטו אריינלייגן אין דיין מחשבה אז
 עס אײז נישטא קײן שום מציאות אויסער דעם אײבערשטן,
 וועסטו זעהן אז דו וועסט האבן אן אנדערע סארט לעבן,
 בפרט אז דו וועסט זײך מכניע זײן נאר צום בורא פֿל
 עולמים וועלן אלע דינע שונאים אנועקפאלן וכו', און

אריינגיין אין דעם גרוב וואס זיי האבן געגראבן פאר דיר, ווי דוד המלך זאגט (תהילים ז) "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל, ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד", און אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות מריבה סימן מ"ח) על ידי הכנעה יפלו השונאים במצודה שהכינו לה; פאל נישט אראפ ביי זיך, נעם אריין ביי דיר אין מח מחשבה אז ס'איז קיינער נישטא נאר דער בורא פל עולמים אליין, וועסטו זעהן אז דו וועסט לעבן אן אנדערע סארט לעבן, און דו וועסט תשובה טוהן מיט אן אמת, און דו וועסט זיך קענען שענער דערהאלטן.

ווארום ווען א מענטש האט אינזינען שטענדיג יענעם, דעמאלט איז אים זייער זייער ביטער, אז וואויל איז דעם וואס ער לאזט זיך נישט אפנארן אויף די וועלט. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג

שיג

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ואתחנן י"א מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער אז דו ביסט עוסק אין מפיץ זיין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, ווארום ווער עס קוקט אריין אין

הייליגן רבינ'ס ספּרים מיט אן אַמת אויג ווערט זיין האַרץ זייער שטאַרק נתעוּרר אומקערן זיך צום בורא פּל עולמים, ווארום דער הייליגער רבי געפּט אריין אין א מענטש א געוואלדיגן זיסקייט, ווי ער האט געזאגט אין די לעצטע תּורה בעלמא הדין (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) אז די תּוכחה פון א צדיק ברענגט אריין אין דעם מענטש א ריח טוב, א געשמאק אומקערן זיך צום בורא פּל עולמים, און פינדט צו זיין נשמה צו אים, ווארום יעדן איינעם'ס נשמה איז א חלק אלקי ממעל, נאר חלילה וחס אז מען זינדיגט וכו' ווערט די נשמה אפגעריסן פון איר שורש וכו', און דעמאלט איז אים זייער ביטער און פינסטער און ער טרעפט זיך נישט זיין פלאץ, אבער אויב ער הערט די תּוכחה פון דעם אמת'ן צדיק קומט אין אים אריין א גוטן ריח, און א געשמאק אומקערן זיך צום בורא פּל עולמים מיט אן אמת, אז וואויל איז דעם וואס ער מאכט זיך א שיעור יעדן טאג אין הייליגן רבינ'ס ספּרים.

דער "ליקוטי מוהר"ן" איז די תּורות וואס דער הייליגער רבי פּלעגט זאגן ברבים און דער הייליגער רבי נתן האט דאס אלעס פארציילט, און דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט (תני מוהר"ן סימן שמ"ו) אז זיין ספּר "ליקוטי מוהר"ן" איז אַתחלתא דגאולה, און ער האט געזאגט, ווייל עס איז שוין ארויס אויף דער וועלט וויל איך זייער אז מען זאל דאס אסאך לערנען, און מען דארף דאס לערנען ביז עס זאל זיין שגור בפיו, מען זאל דאס קענען אויסנווייניג,

ווארום דער ספר איז פיל מיט מוסר, און מיט גרויס
 התעוררות צום בורא פל עולמים, אויכעט האט ער געזאגט
 (שם סימן שמ"ז), עס איז א גרויסע מצוה צו לערנען זיין ספר
 "ליקוטי מוהר"ן", און ביים לערנען זיין ספר קען מען ווערן
 א גרויסע בעל מח, און א גרויסער ערליכער איד, און א
 בעל השוכה, אז וואויל איז דעם ווער ס'לערנט יעדן טאג
 זיין ספר "ליקוטי מוהר"ן".

זוידער האט דער הייליגער רבי דערציילט דרייצן
 וואונדערליכע מעשיות, וואס איז הילע סודות
 התורה, און דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט דאס אפגעשריבן
 און דאס איז דער הייליגער ספר "סיפורי מעשיות" וואס
 זענען הילע סודות י"ג נהרי אפרסמון, מען קען זיך נישט
 פארשטעלן די טיפקייט און דאס זיסקייט פון די מעשיות,
 דאס אפילו דאס ליינען און לערנען "סיפורי מעשיות" אויף
 אידיש טוט דערנוועקן דאס הארץ צום בורא פל עולמים,
 און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן
 ס) דאס דורך "סיפורי מעשיות" ווערט מען דערנוועקט פון
 טיפן שלאף, ווארום א מענטש שלאפט, דאס הייסט זיין
 מח שפירט נישט דעם בורא פל עולמים, איז אלעס וואס
 ער טוט איז דאס פארשלאפן, אבער אז מען לערנט "סיפורי
 מעשיות" ווערט דאס הארץ דערנוועקט פון שלאף און מען
 הייבט אן צו רעדן צום בורא פל עולמים, און דער הייליגער
 רבי האט בפירוש געזאגט אז זאגן "סיפורי מעשיות" איז
 א סגולה צו האבן קינדער.

אײַבערדעם יעדער פֿאַרפֿאַלק וואָס האָט נאַכנישט זוכה געווען צו קינדער זאל זיך צוגעוואײנען זאָגן יעדן טאָג "סיפורי מעשיות" און דער הייליגער רבי האָט זייער געוואלט אז מען זאל עס דריקן אויבן לשון קודש און אונטן אידיש, און ווען אונזערע לייט לערנען דאָס פֿאַר ברבים טייטשט מען דאָס אויס מיט זייער שיינע טייטשן על פי הקדמות פון דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער.

אויך האָט דער הייליגער רבי מחבר געווען אַ וואונדערליכן ספֿר ווען ער איז נאַכנישט אלט געווען קיין צוועלפֿף יאר, וואָס דאָס איז דער "ספֿר המדות" און דער הייליגער רבי האָט געזאָגט פֿאַר זיין תלמיד רבי נפתלי, אָט דאָס ספֿר האָט מיך געמאַכט פֿאַר אַ איד, וויסן דארפֿסטו וויסן דאָס יעדער סימן פון "ספֿר המדות" איז העכערע השגות וואָס דער הייליגער רבי האָט משיג געווען, נאָר די תלמידים האָבן צוגעלייגט מראַה מקומות בדרך אפֿשר פון ווי דער הייליגער רבי האָט דאָס גענומען, אָבער עס איז נאָר מראַה מקומות בדרך אפֿשר, וואָרום יעדער סימן איז אַן עקסטרע השגה וואָס דער הייליגער רבי האָט משיג געווען.

די דריי ספֿרים, "ליקוטי מוהר"ן", "סיפורי מעשיות", "ספֿר המדות", דאָס זענען די ספֿרי היסוד אין חסידות ברסלב, און אויב מען וויל אָנגערופן ווערן אַ ברסלב'ר חסיד, דאַרף מען אַסאך לערנען און חזון די דריי הייליגע ספֿרים ביז ער זאל זיין שגור על פיו ביז ער זאל דאָס קענען

אויסגענווייניג, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) דאס פֿניו שכלו וְחֻכְמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ לִיגַט אין זיין ספר.

איבערדעם אז א מענטש וויל דערקענען דעם הייליגן רבי'ן זאל ער לערנען זיינע ספרים, זאגס נארט ער זיך אליין, אויב ער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום די חז"ל זאגן (אבות פרק ב') ולא עם הארץ חסיד; אז איינער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ווי קען ער זיך אנרופן ער איז זיינער א חסיד? אויך האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל פארצייכנט די שיחות וואס ער האט געהערט פון הייליגן רבינ'ס מויל, וואס דאס איז די ספרים "חיי מוהר"ן", "שיחות הר"ן", אז וואויל איז דעם וואס ער חזר'ט אסאך די שיחות, ווארום דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט אז מיט יעדער שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי ער ווייסט וואס הייסט אן ערליכער איד.

איבערדעם פריי איך זיך זייער שטארק אז דו ביסט עוסק אין הפצת מעיינות החכמה חוצה, דו דריקסט און צושפרייטסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אויף די גאנצע וועלט וואס דאס איז א געוואלדיגער זכות, און עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט זיך אמאל אויסגעדריקט אז ווען רוב וועלט וועט אנגעמען זיין ספר קען מען זיך רעכטן אויף משיח, איבערדעם איז וואויל איז דעם מענטש

וואס ער פארשפרייט דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים אויף דער וועלט, און ער דארף זיך נישט שעמען פאר קיינעם נישט, ווארום ער איז מקרב די גאולה.

עס איז באוואוסט דער סיפור דאס דער גרויסער צדיק דער סקווירא רבי זי"ע איז אמאל געקומען באזוכן דעם הייליגן סאטמאר רבי זי"ע, און ער האט געזעהן אז אויף זיין טיש ליגט דער הייליגער ספר "ליקוטי מוהר"ן", האט ער אים געפרעגט, איר לערנט דעם ספר? האט דער הייליגער סאטמאר רבי זי"ע גענטפערט יא, איך לערן דעם ספר, און איך זאג אז ווער עס וויל זיין שטארק אין אמונה און אין יראת שמים זאל לערנען אין דעם ספר! אויך האט דער הייליגער סאטמאר רבי זי"ע געזאגט אויפן הייליגן רבי'ן דאס נאר רבי נחמן זי"ע האט פאראויס געזאגט וואס עס וועט זיין פאר משיח וועט קומען, דאס די גאנצע וועלט וועט צושפרייט ווערן מיט מינות ואפיקורסות וכו'.

עס איז באוואוסט דאס ברסלב'ר חסידים פון בארדיטשוב ווען זיי פלעגן פארן קיין אומאן האבן זיי דורכגעפארן דעם שטאט סקווירא, און זיי זענען איינגעשטאנען ביים גרויסן צדיק הרב הקדוש רבי דוד מסקווירא זי"ע, און ער האט זיי זייער מכבד געווען און ער האט געהייסן מען זאל זיין געבן עסן בריווח, און צוגרייטן א געלעגער צו שלאפן וכו', און דאס וואס מען האט לעצטנס געזאגט אז ס'איז דא מחלוקת וכו', איז דאס סתם מתרחרי ריב וכו', ווארום

מיר אליין האט דערציילט נאך פאר פופציג יאר צוריק אן
אלטער ברסלב'ר חסיד וואס ער געדענקט ווען ער מיט
נאך א גרויסע גרופע ברסלב'ר חסידים זענען געפארן פון
די שטאט בארדיטשוב צו דעם שטאט אומאן, זענען זיי
דורכגעפארן דעם שטאט סקווירא, און דער גרויסער
וואונדערליכע צדיק רבי דוד מסקווירא זי"ע האט זיי
אויפגענומען מיט גרויס שמחה, און ער האט געהייסן זיינע
חסידים מען זאל זיי אלע אנגרייטן עסן בריווח און א
געלעגער צו שלאפן וכו', איבערדעם איז א שאד וואס סתם
מחרתרי ריב וכו' טרעפן אויס מעשיות וכו' וכו'.

מיר דארפן זעהן פארשפרייטן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים
אויף די גאנצע וועלט, און מקרב זיין די גאולה.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שיר

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ואתחנן י"א מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

האב נישט קיין מורא, דו וועסט אם ירצה השם טרעפן
א גוטע שידוך, דו לערן נאר זייער פלייסג חומש
מיט רש"י מיטן תרגום יעדן טאג, כרי זאלסט ענדיגן יעדע
וואך די וואכעדיגע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום, אויכעט

זאַלסטו לערנען יעדן מאָג זייער אסאך פּאַרקים משניות
בסדרן, וואס דאס איז מטהר את הנפש, ועל כולם זאלסטו
לערנען בסדרן א שיעור אין ש"ס אנהייבן פון מסכת ברכות
און לערנען דף אחר דף ביז דו וועסט מסיים זיין מסכת
ברכות זאלסטו אנהייבן מסכת שבת וכו', אויך זאלסטו
מאכן א שיעור אין טור בית יוסף מיט שולחן ערוך בסדרן,
און זאלסט זיך אויפפירן מיט גרויס דרך ארץ, און קיינמאל
נישט זיין קיין עזות פנים פאר קיינעם נישט.

ועל כולם זאלסטו דאווענען ערליך אין א סידור דייקא,
ווארום וויסן דארפסטו וויסן אז צו דערקענען א בחור
א ירא שמים דאס איז נאר ווען מען זעהט ווי ער דאווענט,
ווארום ביים דאווענען קען מען דערקענען וואסערע בחור
איז א ירא שמים, אן ערליכער אפגעהיטענער בחור שטייט
אין זיין ווינקל און דאווענט ערליך פון סידור, און דרייט
זיך נישט ארום ארויף און אראפ וכו', און אונדאי רעדט
ער נישט אויס פון אנפאנג דאווענען ביז'ן סוף, אזא בחור
האט א חן, און זיין גוטער נאמען גייט פאר אים, די חז"ל
זאגן (שמות רבה פרשה ח' סימן ב) אָמַר רַבִּי בְּנִימִין בַּר לִוִּי אִם
יֵשֵׁב אָדָם בְּזוּיָת וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֲנִי מֵרְאוּהוּ לְבָרִיּוֹת.

איבערדעם דארפסטו זיך נישט זארגן וועגן טרעפן א
שידוך, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ט) דאס דער צדיק איז דער שדכן,
און עס איז א גרויסע זאך צו הערן תורה פון זיין מויל,
און בזכות דעם וועט ער טרעפן א גוטער שידוך.

נאר זיי מתפלל יעדן טאג די תפילות פון קונטרס "מציאת
הזיווג" און זאלסט זאגן פרשת הנשיאים, וועסטו גרינג
טרעפן א גוטן שידוך.

זאלסט האבן גרויס הצלחה אין לעבן

שמו

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ואתחנן י"א מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דעם קונטרס "ראש השנה ביי
צדיקים" וואס דו האסט געדריקט, עס איז
ארויסגעקומען אזוי שיין וואונדערליך, און דאס וועט בווודאי
מאכן א גרויסן רושם און א התעוררות ביי יונגעלייט זיי
זאלן פארן אויפן הייליגן רבינ'ס ציון אויף ראש השנה, און
זייערע פרויען וועלן זיי ארויסהעלפן, ווארום דארטן ווערט
ארוםגערעדט פאר אלע פרויען זייער גרויסקייט ווען זיי
לאזן זייערע מענער פארן אויף ראש השנה אין אומאן, זיי
ברענגן צוריק גאנצע הויפנס מיט רפואות און ישועות, און
ברכות מיט פרנסה בריווח.

עס איז באוואוסט דאס אלע וואס זענען נאר איינמאל
געווען אויף ראש השנה אין אומאן, אפילו זיי זענען
נישט קיין ברסלב'ר חסידים, ווילן זיי שוין פארן יעדעס
יאר, ווארום דאס חיות און התעוררות און פרייליכקייט

וואס מען שפירט דארטן ראש השנה שפירט מען נישט אין ערגען, ובפרט דאס אן א שיעור יונגעלייט דערציילן אפענע מופתים וואס עס האט פאסירט מיט זיי, יונגעלייט וואס האבן נישט געהאט קיין קינדער זענען אויפגעראכטן געווארן דעם יאר, ווארום זיי האבן זיך דארטן איינגעשפארט ביים הייליגן רבי'ן אז זיי דארפן האבן קינדער, און אזוי אויכעט אינגעלייט וואס זיי האבן נישט געהאט קיין פרנסה און האבן אסאך געבעטן זיי זאלן באקומען א גוטע שטעלע פון פרנסה, וויפער זיי זענען צוריקגעקומען פון הייליגן רבינ'ס ציון האט מען זיי שוין אנגעטראגן א גוטע שטעלע פון פרנסה, אויך זענען זייער אסאך געהאלפן געווארן מיט וואונדערליכע מופתים וואס דאקטורים האבן אפגעזאגט לא עלינו לעבן פון א ווייב אדער פון קינדער וכו', און דארטן האט מען געפועלט רפואות למעלה מדרג הטבע, און דאס איז נישט סתם מעשיות, דאס קען מען פרעגן אינגעלייט וואס זענען דארטן געווען און זיך אויסגעבעטן וואס זיי האבן געדארפט.

אויך האף אז יעדע פרוי וואס זי דארף האבן א ישועה, נאכ'ן איבערליינען דעם קונטרס "ראש השנה ביי צדיקים" וועט זי טרייבן איר מאן מיט א שטעקן זאלסט אנבאדינגט פארן אויף ראש השנה צום הייליגן ברסלב'ן רבי'ן אין אומאן, און זאלסט נישט אוועקגיין פון ציון, אנאנצן ראש השנה זאלסטו דארטן זיצן און בעטן און אויספועל'ן פאר אונז א גרויסן ישועה, געזונט פרנסה נחת, און א גוט געבענטשט יאר.

גְּלִיב מִיר אִיךְ בֵּין דִּיךְ זַייער מְקַנָּא דָאס דו האַסְט
 אַהערִגְעֶשְׂטֶעֳלֶט אַזאַ שַׁינֶעם קֶנְטֶרס "ראש השנה
 ביי צדיקים", דער זכות זאל דיר ביישטיין זאלסט האבן
 פֿרֶנְסֶה בְּרִיוּח, און אַרױסגײן פֿון אַלע חֻבּוֹת, און האַבן אַ
 וואונדערליכע שְׁלוֹם בֵּית.

זאַלסט האַבן אַ לעכטיגן און געבענטשטן טאג

שטז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחֲנֶן י"ב מְנַחֵם אָב
 ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךְ וועל מיט דעם בורא פֿל עולמים הילף זיין מאַנטאַג
 חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב בֵּי עֶנְק, דעם טאג זאגן די חז"ל
 איז אַ גְּרוֹיֶסער יוֹם טוֹב, (פֿעניט בױ) אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב
 וְכו', און דער טאג איז אויכעט מסוגל פאר שידוכים, זאל
 דער בורא פֿל עולמים העלפן אלע בחורים זיי זאלן טרעפן
 זייערע זיווגים.

מֵעַן דאַרף זיי צונגעוואוינען זיי זאלן זאגן די תפילות פון
 דעם קונטרס "מציאת הזיווג", און אויכעט פֿרשֶׁת
 הַנְּשִׂאִים פֿערצײג טעג, וועט יעדער איינער טרעפן זיין זיווג,

ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פט) דאס דער צדיק האַמט ער איז דער שדכן. זאלסט וויסן א בחור דארף האבן א שידוך פאר אלעמען, ווי ביים הייליגן רבי'ן האט זיך געפירט אז עס איז געקומען צו אים א בחור האט ער געזאגט קודם זאלסטו גיין חתונה האבן, און די חז"ל זאגן (יומא ע"ב:) אויפן פסוק (תהלים י"ט) "יראת הויה טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטהרה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

דער עיקר זאלסט זיך שטארקן, און זאלסט רעדן מיט די בחורים זייער אסאך דיבורי אמונה, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) אז מען רעדט פון אמונה קומט מען צו די אמונה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי" דאס וואס מען רעדט פון אמונה דאס איז אליין אמונה, איבערדעם דארף זיין דער שם שמים שגור בפי כל אחד ואחד, און דאס איז דער טרייסט וואס דער נביא ישעיה טרייסט אונז דעם וואך, נאכן חורבן בית המקדש (ישעיה מ) "נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם", "נחמו נחמו עמי" טרייסט זיך טרייסט זיך מיין פאלק, וויאזוי? "יאמר אלקיכם" איר זאלט שטענדיג רעדן פון בורא כל עולמים, און דאס איז אויך (שם) "ונגלה כבוד הויה וראוי כל בשר יחדו כי פי הויה דיבר" עס זאל נתגלה ווערן פאר יעדן איינעם דעם כבוד פון בורא כל עולמים, מען זאל שפירן אז עס איז נישטא קיין שום מצויאות אויסער אים, אלע צוזאמען זאלן זעהן געטליכקייט, וואס

דוּרְכָדַעַם וְוַעַט מִיִּין מוֹיֵל שְׁטַעַנְדִּיג רַעְדֵן פֿון שֵׁם הַנוֹי"ה
 בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְוַאס דָּאס איז דַּער גֵּרַעסְטַער מַרְיִיסַט,
 וְוַארום ווען אַ מַעַנְטִיש רַעֲדֵט שְׁטַעַנְדִּיג פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 איז בֵּי אִים גֵּעֲבוּיַעַט דַּער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עַר הָאֵט אַ רִינְע
 מַח מַחֲשָׁבָה, און עַר הָאֵט שְׁלִימוֹת הַדַּעַת וְוַאס אויף דַּעַם
 זְאָגֵן דִּי חוֹ"ל (פְּרָכּוֹת ל.ג.) פֿל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ דַּעַה פֿאַילוֹ גִּבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו; וְוַארום דַּער עֵיקַר איז נָאֵר דַּעַת שְׁכָל,
 וְוַאס דָּאס מִינַט מַכִּיר זֵיִן, דַּעַרְקֶענַען דַּעַם בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים, אַזוי ווי עַס שְׁטִיִּיט (דְּבָרִים ד') "אַתָּה הָרַאתָ לְדַעַת
 בִּי הַנוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵיִן עוֹד מַלְבְּדוֹ" און וויפֿער עַס איז
 בֵּיִים מַעַנְטִיש בְּרוּר אַז ס'איז גֵּישְׁטאַ קִיִּין שׁוּם מְצִיאֹת
 אויסער דַּעַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און מַעַן דַּאָרף נָאֵר רַעְדֵן
 צו אִים, עַר הָאֵלֵט בֵּי שְׁלִימוֹת הַדַּעַת, זְאָגֵס דִּי יְדִיעָה איז
 אַלַּעַס אַ גְּרוֹיַסַער דְּמִיּוֹן, וְוַארום דַּער עֵיקַר איז אַמוֹנָה הָאֵט
 אונז דַּער הַיִּילִיגַער רַבִּי גַעֲלַעֲרֶנַט (לִיקוּטֵי מוֹחֲרָז חֶלֶק ב' סִימָן ה'),
 און מַעַן דַּאָרף זִיךְ שְׁטַעַנְדִּיג נֶאֱכֹזֵכֵן וְוַאוּ מַעַן הָאֵלֵט אֵיִן
 דִּי אַמוֹנָה, וְוַארום ס'איז דָּא מַעַנְטִישֵׁן וְוַאס זֵי לִיִּדֵן
 פֿאַרשִׁדַּעַנַע מַחֲלוֹת וְחֵלָאִים רַעִים און אַלַּעַס נַעֲמַט זִיךְ
 מַחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוֹנָה, בְּפֶרֶט נַעֲרוּן קַרְאֲנֶקְהִיִּיט וְכוּ' וְכוּ',
 וְוַאס דַּער מַעַנְטִיש איז נַעֲרוּעֵז וְכוּ' עַר טוֹט מְשׁוּגַע'נַע
 עֲבוֹדוֹת וְכוּ', עַר מִינַט מִיט דַּעַם וְוַעַט עַר כֹּאפֵן מַלְאָכִים
 וְכוּ', דָּאס אַלַּעַס בַּאֲלֵאנַט צו אַ נַעֲרוּן קַרְאֲנֶקְהִיִּיט וְכוּ'.

דַּער הַיִּילִיגַער רַבִּי הָאֵט אונז אויסְגַעֲלַעֲרֶנַט (לִיקוּטֵי מוֹחֲרָז חֶלֶק
 ב' סִימָן פ"ו) אַז מִיט אַמוֹנָה קַעַן מַעַן דִּינַעַן דַּעַם בּוֹרָא

כָּל עוֹלָמִים מִיט יַעֲרַע זַאָךְ, אָבֶער זאַנס, דָּאס הייַסט אַן
אַמוֹנָה, מוּז מָען טוהן עבודות קָשׁוֹת וְכוּ' עֵינן שָׂם. מָען
קען נישט מסביר זיין פֿאַר אַ מַענטש דָּאס גְרוֹיסקייט פֿון
אַמוֹנָה, דער הייליגער רַבִּי זאַנט (ליקוטי מוֹתְרִין חֵלֶק ב' סִימָן מ"ד) אַז
אַלע חֲכָמוֹת וְוַאס איז דָּא ביי מַענטשן וְוַאס זיי ווילן זיין
עַרליכע אידן איז נישט מער ווי דְמיונות און שְׁטוּתִים און
גְרוֹיֶסע בְּלִבּוּלִים, און דָּאס וואַרפֿט דעם מַענטש אַראַפֿ אין
שְׂאוּל תַּחֲתִית וּמַתְחַתִּיו, און ער איז שְׁטַענְדִּיג מְרָה שְׁחוּרָה/דיג.

אַז וואויל איז דיר אַז דו קענסט אַרײַנשײַנען אין בַּחוּרִים
יִרְאֵת שָׁמַיִם, און דער עיקר הַתְּמִדָּה בְּלִימוד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְוַאס עס איז נישטא קיין גֵרַעסֶערע זאַך פֿון
דעם, ווי די חו"ל זאַנג (ירושלמי ראש השנה פֿרק ד' חֵלֶק ח) בִּיּוֹן
שְׁקִיבֶלְתֶּם עֲלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִילוֹ לֹא
חֲטַאתֶם מִמִּיכֶם; און דער הייליגער רַבִּי נְתָן ז"ל האט
גַעזאַנט אַז צו העלפֿן אַ בעל בַּחִירָה, דָּאס איז דער
שְׁווערסטער זאַך, אַט רַעדֶסטו מיט אים און ער האט
אַנגענומען דיינע ווערטרער, און אַט קומט עפֿעס אַ לויזיגן
פֿאַרעך וְכוּ' און שְׁלֶעפֿט אים אַוועק וְכוּ', ווי דער הייליגער
רַבִּי זאַנט (ליקוטי מוֹתְרִין חֵלֶק א' סִימָן קל"א) מָען קען מַגְלָה זיין אַ
מַענטש גַעטְלִיכְקייט, ביז ער שְׁפִירט אַז דער גאַנצער וועלט
איז הוילע אַלקוֹת, ביז עס קומט אַ לויזיגן פֿאַרעך און
מאַכט מיט זיין קליינע הענטיל אַע וְכוּ', און דער גאַרישער
מַענטש גייט צוריק צו זיין גאַרישקייט, וְוַאס דָּאס איז דער
פֿח הַבַּחִירָה.

אײַבערדעם דארף מען זייער אסאך ארבעטן מיט בחורים
 אריינלייגן אין זיי יראת שמים, און זיי מעורר
 זיין נישט צו רייכערן, ווארום דאס פֿרענגט די ביטערע
 מחלה קענסער אויף די לינגען וכו', און דער הייליגער רבי
 האט מקפיד געווען מען זאל נישט רייכערן.

שטארק זיך, זאלסט זעהן פֿרייליך מאכן די בחורים א
 גאנצן שבת, ווארום די חז"ל זאגן (תנחומא בראשית)
 כבוד שבת כאלף תעניתים; אז מען איז מכבד שבת איז
 אזוי ווי מען האט געפאסט טויזענט טעג, אז וואויל איז
 דעם וואס ער איז א גאנצן שבת נאר פֿרייליך, דעמאלט
 איז מען אים מוחל אלע עוונות, ווי די חז"ל זאגן (שבת קיח):
 כל המשמר שבת בהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור
 אנוש מוחלין לו; אז וואויל איז דעם וואס ער איז פֿרייליך
 א גאנצן שבת.

זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שיי

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קודש לסדר ואתחנן י"ב מנחם אב ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברהם ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האב געזעהן די בילדער ווי די בחורים זאגן קינות
 וכו', אזוי דארף זיין, מען זאל זיצן און זאגן אנגעטוהן

מיט א רעקל און א היט וכו', הלוואי זאל זיין אזוי אויכעט
 בשעת מלוה מלכה ווען מען עסט די סעודת מלוה מלכה
 און מען זינגט זמירות פון מוצאי שבת דארף מען אויכעט
 גיין אנגעטוהן מיט א היט און מיט א בעקעטישע, נישט
 זיצן נאר מיט א העמד אן א היט וכו', די קלייניקייט איז
 א יסוד אין יראת שמים, און ווי מען געוואוינט צו בחורים
 יונגערהייט אזוי וועלן זיי עס טוהן דעם גאנצן לעבן.

ס'איז דא צייטן וואס מען דארף גיין אנגעטוהן מיט א היט
 און א רעקל, צום ביישפיל ביים דאווענען, ביי א
 סעודת מצוה, ביי די שבת'דיגע סעודה, אדער ביי טוהן א
 מצוה, אבער זאגס קענען זיי גיין אן א היט און א רעקל,
 צום ביישפיל ביים לערנען וכו', פארשטייט זיך מען דארף
 מקפיד זיין זיי זאלן גיין מיט די ציצית אויפן העמד; אדער
 א וועסט אויף די ציצית אדער בלוזי די ציצית אויף די העמד,
 אבער בשום פנים ואופן נישט גיין די ציצית אינטערן העמד.

איך האב א שווערע ארבעט דאס איינצופירן ביי די
 ספרדישע אידן, אבער ביי חסידישע בחורים דארף
 דאס זיין א פשוטע זאך, (אפילו זיי זענען געווען אראפגעפאלן
 וכו', אבער יעצט פרוך השם קומען זיי צוריק, דארפן זיי
 צוריקקומען אינגאנצן) די זאכן איז נישט קיין חומרא, אזוי
 פירט זיך אויף א חסידישער בחור. זאלסט זעהן זייער
 מקפיד זיין אויף דעם, וועסטו זעהן וואסערע שיינע ישיבה
 דו וועסט האבן. אז מען וויל קען מען פועל'ן ביי א בחור
 אלעס, נאר דער משפיע דארף האלטן דערביי.

דאס וואס זיי האבן געווארט ביז נאכמיטאג זיי זאלן קענען
לערנען וכו', דאס איז באַמט א חידוש, און איר האט
זיך מיט וואס צו שטאלצירן.

יעדע זאך דארף מען מאכן מיט ישוב הדעת, כדי נישט
אריינצופאלן אין חובות, ווי דער הייליגער רבי האט
געזאגט (ספר המדות אות ממון סימן ע"ו) מי שעושה מעשיו במהירות
בלי ישוב הדעת נעשה בעל חוב; מען געט קיינמאל נישט
העלפט געלט פאר א איינגאבע (דיפאזעט בלע"ז) וכו'.

מען דארף צוגעוואוינען די בחורים זיי זאלן לערנען אסאך
ספר המדות, כדי זיי זאלן זיך איינקויפן גוטע מדות,
דער הייליגער רבי האט געזאגט אז דער ספר האט אים
געמאכט פאר א איד, איך האב איינגעפירט ביי מיר אין
תלמוד תורה און אין די מיידל שולע אין יבנאל, אז פון
די ערשטע ביתה אן לערנט מען שוין מיט זיי ספר המדות,
און זיי זינגען דאס מיט א ניגון, פארשטייט זיך זיי קענען
לשון קודש דארפן זיי נישט דעם טייטש, אבער אונזערע
בחורים און קינדער דארפן האבן דעם טייטש אויכעט.

שטארק זיך און לערן יעדן טאג חומש ורש"י מיט תרגום,
ווארום דאס איז א סגולה אויף יראת שמים, און
דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות יראה סימן כ"א)
מי שיש בו יראת שמים בודאי ישמע בקול הצדיקים.
זאלסט האבן א לעכטיגן שבת

שיח

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ואתחנן י"ג מנחם אב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרְכִים... שְׁיַחֲיוּ

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֶאֱלִטֵן עֵנְקֶער בְּרִיוּ.

איר דארפֿט וויסן, אז מ'למדים קומען זיך צוזאם און רעדן ארום ווי אזוי מען קען פארבעסערן דעם חינוך פון די קינדער און זיי ברענגן גענצער צום בורא פֿל עולמים מיט ליבשאפט און מיט געדולד און מיט געלאסנקייט וכו' דאס איז זייער א גרויסער זאך, אפער איך וואלט געהאלטן די ערשטע צייטן דאס צו מאכן נישט אין בנין התלמוד תורה, ווארום היינט מיינט מען אז יעדער איינער האט אינזינען פאליטיק, און דאס איז אויבעט א חלק פון פאליטיק וכו', ליידער גלייבט קיינער נישט אז עס איז דא היינט ערליכע מ'למדים וואס עס גייט זיי אין לעבן די טובה פון די תלמידים און דער וועג ווי מיט זיי צו לערנען און חלילה וחס נישט שלאגן קיין קינדער און נישט דערנידערן קינדער וכו', אונדאי און אונדאי זאלט איר זיך צוזאמקומען און רעדן פון דעם, ווארום ס'איז א גרויסע זאך מ'חנך צו זיין אידישע קינדער אויפן אלטן אויסגעטראטענעם וועג אן קיין נייע מעטאדן, און אן קיין נייע שיטות וכו' וואס עס נעמען זיך פון די גויאישע וועגן און פסיכילאגן.

מיר געפונען די חז"ל דערציילן אונז (תענית כד.) עס איז געווען א הונגער יאר אין א שטאט, און רב איז אנגעקומען

אין די שטאט האט ער גוזר תענית געווען אויפן ציבור פֿרי עם זאל קומען רעגן, אפער עם איז נישט געקומען קיין רעגן, האט ער צוגעשיקט דעם שליח ציבור ער זאל זיך שטעלן דאווענען פארן עמוד, וויפער ער האט געזאגט 'משיב הרוח' האט אנגעהויבן צו קומען שטארקע ווינטן, און ווען ער האט געזאגט 'ומוריד הגשם' איז געקומען א גרויסע רעגן, האט אים רב געפֿרעגט וואס איז דיין ארבעט אז דיין תפלה איז נתקבל געווארן אזוי גרינג? האט ער גענטפערט איך בין א מלמד תינוקות של בית רבן, און איך לערן מיט אלעמען אייניג, סיי מיט ארעמע קינדער און סיי מיט רייכע קינדער, ווער ס'קען באצאלן נעם איך פון אים געלט, ווער ס'קען נישט באצאלן נעם איך נישט פון אים געלט, און וואסערע קינד עם וויל נישט לערנען וכו' אדער ער איז ווילד וכו' האב איך א קוואריאם פון פישעלעך און איך קויף אים אפ מיט דעם ביז ער קומט לערנען.

זעהט מען פון דעם אז עם איז דא נאר איין עצה צו קינדער, נאר גיין מיט גוטן, און געבן מתנות און זיי אפֿקויפֿן מיט דעם. מען קען נישט גיין מיט קינדער מיט שטרענגן בשום פנים ואופן, ווי דער תנא זאגט (אבות פרק ב) ולא תקפֿדן מלמד; אן אויפֿגערעגטער מענטש קען נישט זיין קיין מלמד בשום פנים ואופן, מלומדות איז זייער א הייליגע ארבעט, ס'איז נישט סתם עפעס א ארבעט פאר דער וואס ער האט נישט קיין ארבעט וכו', אדער פאר יעדן שלימול וואס ער טרעפט זיך נישט זיין ארט ווערט א מלמד וכו'.

א מַלְמַד דַּאָרְף וויסן אז זיין אַרְבַּעַט איז קוֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים,
 דאס גאַנץ עֵתִיד פון כָּלֵל יִשְׂרָאֵל איז תְּלוּי אין זיינע
 הַעֲנֻט, ווארום אין יַעֲדֵע בִּיתָה פון יַעֲדֵן קָלָאס קומען אַרוֹם
 יַעֲדֵעס יאַר גייע מִשְׁפָּחוֹת, וואס דאס וועט זיין דער צוקונפֿט
 פון כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

איבערדעם איז א מלומדות נישט קיין פשוטע ארבעט,
 נאר א געוואלדיגע אחריות, עד כדי כך וואס
 דער רמב"ם זאגט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג) מלמד התנינות
 שְׂהוּא מְנִיחַ הַתִּינוּקוֹת וְיֹוצֵא אוֹ שְׂהוּא עוֹשֶׂה מְלָאכָה אַחֲרֵת
 עִמָּהֵן אוֹ שְׂהוּא מִתְּרַשֵּׁל בְּלִימוּדֵן הָרִי זֶה בְּכָלֵל אֲרוּר עוֹשֶׂה
 מְלָאכֶת ה' רְמִיָּה לְפִיכֶךָ אִין רְאוּי לְהוֹשִׁיב מְלַמֵּד אֱלֹא בְּעַל
 יִרְאַה מְהִיר לְקָרוֹת וּלְדַקְדָּק: און אזוי ווערט אויך געפסקנט
 אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ו) וְאִין לְמַלְמֵד לְנַעֲוֹר
 בְּלִילָה יוֹתֵר מִדְּאִי שְׂלֹא יִהְיֶה עֲצֵל בְּיוֹם לְמִוּד וְכֵן לֹא
 יִתְעַנֶּה אוֹ לַעֲצוֹר בְּמֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה אוֹ לְאָכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת יוֹתֵר
 מִדְּאִי כִּי כָּל אֵלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׂלֹא יוּכַל לְלַמֵּד הַיֵּטֵב
 וְכָל הַמְּשַׁנֶּה יָדוֹ עַל הַתַּחֲתוֹנָה וּמִסְלָקִין לִיהָ.

דאס דארפן די מלמדים גוט וויסן, מען שלאגט נישט קיין
 קינדער, מען שרעקט נישט איבער קיין קינדער, מען
 שפעט נישט פון קיין קינדער, קינדער זענען הייליגע
 נשמה'לעך.

איבערדעם דארפן די מלמדים וויסן זיי האבן אויף זיך
 א גרויסן אחריות, ובפרט אין אונזער דור

וואס דער מינות און בפירות ואפיקורסות איז צושפרייט
איבעראל, דארף דער מלמד שוין פון די ערשטע ביתה
אריינפרעגלען אין די אידישע נשמה'לעך אמונה אין דעם
בורא כל עולמים, אז עס איז דא א באשעפער אויף דער
וועלט, און וואס מען דארף האבן דארף מען נאר אים
בעטן, פון דעם דארף מען האלטן אין איין רעדן, ווארום
ווען א קינד נעמט אין זיך אריין אמונה ווען ער איז נאך
קליין, וועט ער עס מיטנעמען מיט זיך אויפן גאנץ לעבן,
אויף דארף מען אין אים אריינלייגן מצוות מעשיות וועלדיג
זיין פארשטאנד וכו', אנגרייטן נעגל וואסער וכו', זאגן מודה
אני וכו', גזרתי זיין שלאפן מיט א קאפל, און ליינען קריאת
שמע וכו', און אזוי אויף זאגן ברכות, ובפרט ברכת אשר
יצר וכו', פשוט אידישקייט אריינלייגן אין די קינדער וואס
יעדער איד דארף האבן טאג טעגליך, די קלייניקייטן זענען
יסודי יסודות פון אידישקייט, און אז דער מלמד איז א
ירא שמים וועט ער אריינלייגן אין די קינדער יראת שמים,
אבער חלילה וחס אז דער מלמד איז א קל שבקלים וועט
ער פון דעם נישט רעדן.

יעדע קלאס דארף לערנען וואס עס באלאנגט צו דעם
קלאס, אל"ף בי"ת, סידור, חומש, חומש מיט רש"י,
משניות, גמרא, וכו', יעדע קלאס וואס עס באלאנגט צו די
קלאס, בעסער צו לערנען ווינציג און די קינדער זאלן קענען
גרינטליך, ווי איידער צו לערנען אסאך און די קינדער זאלן
גארנישט קענען, דאס איז א גרויסע נארישקייט, מען דארף

נישט קוקן פון איין ישיבה אויפן אנדערן, מען דארף קוקן נאר די טובה פון די קינדערלעך, אז זיי זאלן קענען אין זיי זאלן פארשטיין, און איבערחזרן מיט געדולד אן א שיעור מאל, ווי די חז"ל דערציילן (עירובין נד:) אז רבי פרידא האט געהאט א תלמיד וואס ער האט געדארפט איבערחזרן מיט אים פיר הונדערט מאל דאס לערנען וואס ער האט מיט אים געלערנט וכו', און עס האט זיך געמאכט נאכן איבערחזרן מיט אים פיר הונדערט מאל האט ער הערשט פארנעסן וואס מען האט מיט אים געלערנט, האט ער איבערגעחזרט מיט אים נאך פיר הונדערט מאל, איז ארויס א בת קול, וואס ווילסטו א שׂכר פאר דעם? אדער מען זאל דיר געבן לעבן פיר הונדערט יאר, אדער דו זאלסט זוכה זיין צו עולם הבא האט ער געזאגט ער וויל זוכה זיין ענדערש צו עולם הבא, האט דער בורא פל עולמים געזאגט געט אים ביידע, עיין שם.

זעהט מען פון דעם וואס דאס הייסט לערנען מיט תלמידים מיט געדולד אפילו מען דארף איבערחזרן פיר הונדערט מאל איין זאך זאל מען האבן געדולד.

דער יסוד היסודות פון א מלמד איז, אז ער זאל זיין א געדולדיגער מענטש, און ער זאל מקרב זיין אלע קינדערלעך גלייך, און אזוי גרינטליך מסביר זיין דעם לימוד דאס אלע זאלן פארשטיין וואס מען לערנט, נישט לערנען אויבערפלעכלעך וכו' וכו', א מלמד דארף קענען אראפלייגן דאס וואס ער לערנט מיט די תלמידים אזוי גרינטליך אז

די תלמידים זאלן זעהן באשיינפערליך וואס זיי לערנען,
נישט נאר פארשטיין, דאס הייסט א גוטער מלמד.

מלומדות איז נישט קיין אומנות ווי אנדערע אומנות, ווייל
מ'האנדלט דא מיט נשמה'לעך וואס זיי זענען
דער צוקונפט פון פלל ישראל, און אויב מען לייגט אין זיי
אריין פון יונגווייז אויס א חשק צו לערנען, נישט
געצווינגענערהייט וכו' וכו', איז ממילא ווען זיי וועלן גרויס
זיין וועלן זיי נישט נאכלויפן נאך די אלע נארישקייט פון
דער וועלט, ובפרט פון דעם שמוציגן געמיינע אויסגעלאסענע
שמוץ וואס איז היינט דא, א גוטער מלמד לייגט אריין אין
די קינדער א זיסקייט צו אידישקייט, א זיסקייט צום
דאווענען, א זיסקייט צום לערנען, פארשטייט זיך אז דער
מלמד אליין דארף זיין א ירא שמים נישט קיין קל שפּבּקלים
וכו' וכו'.

מען קען נישט ווייזן פאר קינדער ווידיאו'ס אפילו פון
ערליכע זאכן וכו', ווייל נאכדעם ווען ער וועט
אויפּוואקסן וועט ער נעמען אין די הענט שמוץ רחמנא
ליצלן, און אונדאי און אונדאי טאר מען נישט זינגען פאר
זיי פראסטע געמיינע ניגונים פון זינגערס ליידיג-גייערס וואס
איז היינט דא, מען דארף מיט די קינדער זינגען נאר
היימישע ערליכע ניגונים.

אויב די אלע זאכן וועט עטץ דורכרעדן צווישן זיך און
מקיים זיין, וועט עטץ אויפשטעלן א שיינעם דור

אָשֶׁר שֵׁט בְּנַחֲל תְּלֵא

פֿאַר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, אַז וואוּיל אַז דער מַלְמֵד וואס ער איז
עוסיק אין מְלוּמְדוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם, ווארום עס איז נִישְׁטאַ
קײן שָׁכֵר אין הַיְמַל אַיִם צו פּאַצאַלן, און די תּוֹ"ל זאַגן
(בְּבֹא בְּתֵרָא ח:) אױפֿן פֿסוק (דְּנִיֵּאל י"ב) "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבֵּיִם כְּפּוֹכְבֵּיִם
לְעוֹלָם וָעֶד" אלו מַלְמְדֵי תִינוּקוֹת; וואס דער פֿשוּטער פֿשט
איז אַזױ ווי מען קען נִישְׁט צײלן די שְׁטֵעֲרֵן, אַזױ קען מען
נִישְׁט צײלן די זכּוֹתִים פֿון אַ מַלְמֵד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.

זַעַל פּוֹלֵם דאַרף יעדער מַלְמֵד גִּיסֵן טײַכן טֵרֶעֶרֶן אַז עס
זאַל נִישְׁט אַרױסגײן פֿון אַיִם קײן שׁוֹם מְכֻשׁוֹל, די
קִנְדֵרְעֶלְעך זײנע תְּלַמִּידִים זאַלן אױפֿוואַקסן עֶרְלִיכֶע אַיִדן.
איר זאַלט האַפֿן אַ לְעֵבֶטִיגֶער וואָך

שֵׁט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר עֶקֶב י"ד מְנַחֵם אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר

אַיִךְ הָאֵב דְּעֶרְהאַלְטֵן דײַן לאַנגען פֿרױוּ.

דו זאַלסט זײך זעהן צו שטאַרקן און נִישְׁט אַראַפּפּאַלן בײַ
דײך.

דער הייליגער רַבִּי הָאָט גַעזאַגט (שיחות הַר"ן סימֵן י"ט) אַפִּילוּ
די נְשִׁמוֹת וואס זײ זענען שׁוִיִן אַרײַנגעפּאַלן אין שְׁאוּל
תְּחַתִּית וּמִתְחַתִּיו, און דער יֶצֶר הָרַע איז זײך אױף זײ מְתַגַּבֵּר

ווי אזוי ער איז זיך מתגבר, און ער איז זיי מטמא מיט
 וואס ער איז זיי מטמא וכו' וכו', אויב זיי וועלן זיך מאכן
 א קביעות צו לערנען יעדן טאג פך ופך וועט דער פח
 התורה זיי ארויסרייסן פון די זוהמא און די טומאה וואס
 זיי זענען דארטן אריינגעפאלן, און עס איז מקובל ביי
 אונזערע לייט, דאס פך ופך גייט ארויף אויף ח"י פּרקים
 משניות, ווארום דער הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון
 פאר אסאך פון זיינע מענטשן זיי זאלן זאגן יעדן טאג ח"י
 פּרקים משניות (ע"ן שיחות הר"ן סימן קפ"ה).

**איבערדעם מאך זיך א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן
 פּרקים משניות, קוק נישט אויף קיינעם נישט,
 דארפסט נישט מאכן מיט קיינעם קיין חשבון נישט, דו
 דארפסט קוקן אויף דיר אליין, דו ביסט אריינגעפאלן אין
 אזא געדעכטע בלאטע וכו' וכו', דו זינדיגסט רחמנא ליצלן
 וכו' וכו', זעה האב רחמנות אויף דיין נשמה, זאלסט זאגן
 יעדן טאג אכצן פּרקים משניות, דאס וועט דיך ארויסנעמען
 פון בלאטע.**

**געזואוין זיך צו זיך אויסצורעדן דאס הארץ פארן בורא
 כל עולמים, דערצייל אים אויס יעדע זאך וואס
 דו האסט געטוהן, און בעט רחמים ותחנונים ער זאל דיר
 מוחל זיין, ווארום דער עיקר תשובה זאגט דער רמב"ם
 (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') איז ווידוי דברים, וכל המרבה
 להתנדות תרי זה משובח; ווארום דער הייליגער רבי זאגט**

(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') ווען אַ מענטש זינדִיגט רחמנא לשיזבן ווערט אריינגעקריצט די עוונות אין זיינע ביינער, און זיי זענען זיך נוקם אין אים, מען זעהט אז איינער האט געזינדִיגט איז ער אינגאנצן מבולבל וכו', און ער ווייסט נישט פון וואנעט דאס קומט, אבער דער אמת'ן אריין איז די עוונות וואס ער האט געזינדִיגט ווערט אריינגעקריצט אין זיינע ביינער און זיי זענען זיך נוקם אין אים, זיי מאכן דעם מענטש אינגאנצן משוגע, ווי די חז"ל זאגן (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; און וועלדיג וויפיל אַ מענטש האט געזינדִיגט אזוי פיל רוח שטות גייט אריין אין אים.

איבערדעם אז אַ מענטש האט געזינדִיגט רחמנא לשיזבן ווערט ער פשוט משוגע, און ער איז מבולבל ומבולבל צעטומלט וכו' וכו', און טרעפט זיך נישט דאס אַרט וכו', און ער איז דערביטערט אויף יעדן איינעם וכו', און ער ווייסט נישט אז די עוונות אליין זענען זיך נוקם אין אים וכו', האט אונז דער הייליגער רבי געגעבן אן עצה מען זאל זיך צוגעוואוינען אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, און מיט דעם וואס מען איז זיך מתוודה פאר אים גייען ארויס די עוונות פון די ביינער ביז ער שפירט אלקות, וויפיל אַ מענטש איז מתפלל פארן בורא כל עולמים און ער איז זיך מתוודה און ער זאגט צו אז ער וועט שוין מער נישט טוהן די נארישקייטן, אזוי גייט ארויס פון אים די עוונות, און עס הייבט אים אן צו לייכטן די אמונה, ביז

ער איז זוכה נכלל צו ווערן אינגאנצן אין עצם עצמויות
אלקותו יתברך שמו.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, זיי נישט קיין בטלן, נעם
זיך אין די הענט אריין, וואס עס איז געווען
איז געווען, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
ק"ב) אם אתה מאמין שיכולין לקלקל תאמין שיכולין לתקן;
דאס וואס דו ביסט צובראכן און דו שפירסט אז דו האסט
געזינדיגט וכו', דאס איז א סימן אז דו האסט נאך אמונה
וכו', ווארום ווען דו וואלסט נישט געהאט קיין אמונה
וואלסטו נישט געווען אזוי צובראכן אויף דייע תאים, אז
דו ביסט צובראכן איז א סימן אז דו האסט אמונה און דו
וויסט אז דו האסט געטוהן נישט גוט וכו' וכו'.

איבערדעם זאלסטו גלייבן אז מען קען אלעס פאררעכטן,
כל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס
פאררעכטן, ווארום תשובה איז ביים בורא כל עולמים זייער
זייער חשוב, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ל"ד) במקום שבעלי
תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד;
ווארום אז א מענטש איז שוין געווען אין שאל תחתית
ומתחתיו, און פונדעסטוועגן האט ער זיך דערהאלטן און
ער איז ארויסגעקומען צוריק צום בורא כל עולמים, דאס
איז מורא'דיג חשוב ביי אים, איבערדעם נעם זיך אין די
הענט אריין, פארליר זיך נישט, וועסטו זעהן אז דו וועסט
קענען אלעס פאררעכטן.

אָשֶׁר שֶׁכ בְּנַחֲל תּלָה

נָאָר די צוויי זאכן זאל זיין ביי דיר שטארק, זאגן יעדן
טאג אכצן פּרקים משניות, און זיך צוגעוואוינען צו
רעדן צום בורא פֿל עולמים.

זעה צו גיין מיט פֿשר'ע ציצית, און דו זאלסט אכטונג
געבן אויף דיין טלית קטן אז עס זאל זיין שטענדיג
ריין, און דו זאלסט שטענדיג קוקן אויף די ציצית, ווארום
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') אז ציצית
איז מציל דעם מענטש פון תאוות ניאוף וכו', ציצית פֿרענגט
אריין אין דעם מענטש א אמונה אין בורא פֿל עולמים
וכו', דורך מצות ציצית איז מען זוכה מקבל צו זיין די
עצות פון אמת'ן צדיק וכו'.

זאלסט האבן א געפענטשטן טאג און א פֿרייליכן תמיד

שֶׁכ

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר עקב י"ד מנחם אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו מיט די בילדער, אזוי דארף
זיין וכו', און אזוי דארפן זיך פירן ערליכע אידן וכו'.

זייסן דארפסטו וויסן ווען אידן זיצן צוזאמען ביי א סעודת
מצוה אפילו אינדערנאך מכל שכן שבת און יום
טוב און ביי א סעודת מלוה מלכה אדער א ברית וכו'

וְכוּ', מוֹז מְעַן זִיגָן מִיט אַ הִיט און רַעקל, וואַרום אזוי זאָגן
די חז"ל (פְּנֵה־רֵיז לט.) עַל כָּל בֵּיה עֲשֶׂרָה שְׁכִינְתָּא שְׂרִיא.

דער עיקר דאָרף מְעַן זיך אַרײַנלײַגן אין אַמוּנָה, וויסן אז
אַנְדֶּע זאך איז בְּהַשְׁגָּחָה פֿרִטִּיּוֹת, גאַרנישט פֿירט
זיך אַלײַן, ווי די חז"ל זאָגן (חולין ז) אין אָדָם נִוְקָף אֶצְבָּעוּ
מִלְמַטָּה אֵלָא אִם בֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; [אַ מְעַנְטֵשׁ
באַפֿט נישט קיין קלאַפּ אין קליין פֿינגערל אויב מְעַן האַט
נישט קאָדָם אויסגערופֿן אין הימל] אַלְעס איז פֿון אויבן
גאַרנישט טוט זיך אַלײַן, און די חז"ל זאָגן (יומא לח.) בְּשִׁמְךָ
יִקְרָאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יִשִּׁיבוּךָ, אין אָדָם נִוְגַע בְּמָה שְׁמוּכָן
לְחִבְרֹו, זאין מלכות נִוְגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרָתָה אֶפִּילוּ בְּמִלּוּא
נִימָא; [דאס קיינער קען נישט צונעמען פֿון דעם צווייטן
גאַרנישט, אַלְעס איז פאַרשריבן פאַר יעדן מְעַנְטֵשׁ, וואס
עס באלאנגט צו אים], און אזוי אויך זאָגן די חז"ל (ברכות
נח.) אֶפִּילוּ רִישׁ גְּרָגִיתָא מִן שְׁמַיָּא מִנּוּ לִיה; [דאס אֶפִּילוּ
אַ קליינע פֿשוטע פֿרנסה ווי צו זיין ממונה אויף די מיסט
און אויף די בורות איז אויכעט פֿון הימל]. און דאס דאָרף
מְעַן זיך גוט אַרײַנגעמען ביי זיך אין מוֹחַ, מְעַן קען גאַרנישט
טוהן אַקעגן דעם רצון פֿון בורא כָּל עוֹלָמִים, מְעַן דאָרף
נאַר בַּעֲטָן און בַּעֲטָן און בַּעֲטָן וכו', דעמאלט וועט מְעַן
זעהן אַ גרויסע ישועה, און אזוי ווי תפילת רבים איז זייער
מסוגל אז עס זאל אָנגענומען ווערן, דאַרפֿסטוּ בַּעֲטָן אז
אַלע קינדער און בַּחֲוָרִים און אינגעלייט זאלן צוזאמען בַּעֲטָן,
וועט עטין אַרײַנגיין פֿון די גרויסע חובות, וואַרום ס'איז

נִישְׁטאַ נאָך אַזאַ וואָס קען העלפֿן דעם מענטש אזוי
ווי תּפֿלה און בקִּשָּׁה.

הייַנט איז דער יאַרצייט פון דעם הייליגן צדיק רבי הערש'ע
ליסקער זי"ע בעל "אָך פֿרי תּבוֹאָה", סאַטמאַר רב
זי"ע בעל "דְּבָרֵי יוֹאֵל" האט אַמאַל דערצייילט אז ווען דער
ליסקער רב איז נאָך געווען אַ אינגערמאַן און ער האט
געוואוינט אין די שטאט אוהעל און איז געוועזן און געלערנט
תּוֹרָה בייטאג און ביינאַכט מיט גרויס דחקות, איינמאַל איז
דורךגעגאַנגען דריי טעג און ער האט נישט געהאט קיין
געלט אפילו צו קויפֿן ברויט פאר אים און פאר זיין
הויז-געזונט, און זיי האבן געשפירט אז זיי גייען אויס פאר
הונגער, דעם דריטן טאג האט זיך געמאַכט אַ פֿרוי אַ
מקִּשָּׁה לילד און זי איז געווען אין אַ גרויסע ספֿנה, און
דער ליסקער רבינס מאַמע איז געקומען פון עולם העליון
אין חלום צו די מוטער פון די פֿרוי די מקִּשָּׁה לילד, און
האט איר געזאָגט, לויף שָׁנַעל אריבער צו מיין זוהן וואס
ער זיצט אין בית המדרש און לערנט, און געב אים אַ
פֿערציגער (אַ מין מטבע) ער זאל קענען קויפֿן אַ ברויט
פאר זיך און פאר זיין הויז-געזונט, און דעמאָלט וועט דיין
טאַכטער געהאלפֿן ווערן און זי וועט געבאַרן בִּשְׁעָה טובָה
ומוצלחת, האט זי זיך אויפֿגעכאַפֿט פון שְׁלֹאף און זי איז
שוין געלאפֿן צום בית המדרש און טאַקע געטראפֿן דארטן
אַ אינגערמאַן לערנען, און זי האט אים פֿאַרצייילט דעם
חלום, און זי האט אים געגעבן דעם פֿערציגער, איז מען

גְּלִייהַ גַּעְקוֹמָען צו לױפֿן צו די מױטער אַנזאַגן די גױטע בִּשׁוּרָה
 אז איר טאַכטער האט געהאט א קינד, האט דער הייליגער
 ליסקער צדיק געזאגט אז ער זעהט אז אין הימל האט מען
 נישט געוואלט אז ער זאל האבן געלט, נאר א פֿערציגער,
 ווארום ווען זיין מוטער וואלט געזאגט פאר די פֿרוי זאלסט
 געבן הונדערט גילדן פֿרי זי זאל האבן א ישועה וואלט זי
 אויכעט געגעבן, זעהט מען פון דעם אז פון הימל האט מען
 נישט געוואלט נאר אז ער זאל האבן איין פֿערציגער.

פון דעם סיפור קען מען זיך אראפֿלערנען אז אלעס איז
 נאר תּלױ פון אויבן וכו' וכו', איבערדעם דארף מען
 יעדע קלייניקייט בעטן דעם בורא פֿל עולמים, און נישט
 מיד ווערן, אפילו מען זעהט נאכנישט קיין ישועה טאר מען
 זיך נישט מייאש זיין פון תּפֿלה, ווארום עס איז נישטא קיין
 גרעסערע זאך פון תּפֿלה.

שְׂטאַרַק זיך, און זיי שטענדיג פֿרייליך, וואס דאס איז א
 סגולה אויף פֿרנסה בְּנִיקַל, ווי צדיקים זאגן דאס
 דער פֿסוק (דברים ט"ז) וְהִיטָה אִךְ שִׁמְחָה, איז די סופי תּיבּוֹת
 דער שם פון פֿרנסה חת"ך, וואס קומט ארויס פון פֿסוק
 (תּהלים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ, אז וואויל איז דעם וואס ער
 איז שטענדיג פֿרייליך וועט אים קיינמאל נאָרנישט פֿעלן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תּמיד

שכא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר עֲקֵב י"ז אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

אִיךְ הָאָב מוֹרָא'דיג הַנָּאָה צו זַעְהֵן ווי די בְּחוּרִים הָאָבֵן זײַךְ גַּענוּמְעֵן לְעֶרְנֵעֵן פֿלײסיג, זֶה חֲלָקֵי מִכָּל עַמְלֵי, ווייל סוף בָּל סוף וואס בְּלײַבט פֿון אַ מַעֲנֵטְשׁ? און וואס גַּעמֵט עַר מײַט זײַךְ? הָאָט שױן דַּער הײליגער תַּנָּא גַּעזאַגט (אבות פרק ו') לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדִּי; דָּאס אִיז אַזױ שְׁווער מִסְבִּיר צו זײַן פֿאַר מַעֲנֵטְשׁן וְכוּ', ווארום יַעֲדַעַר אײַנער מײַנט אַז עַר אִיז גַּעקוּמְעֵן דָּא בְּזֶה הָעוֹלָם צו פֿאַרְבֿלײַבֵן וְכוּ'.

קײַנער כאַפֿט גײַשט דָּאס יַעֲדַעַר טָאָג יַעֲדַעַר שְׁעָה און יַעֲדַעַר רַגַע וואס עִם גײַט דוֹרְךְ וועט שױן קײַנמאַל גײַשט צוּרִיקקוּמְעֵן, און עִם פֿלײַעט דוֹרְךְ די צײַט אַזױ ווי אַ שְׁאָטֵן פֿון אַ פֿײַגל וואס עִם פֿלײַעט אֵין די לופֿטן, ווי די חו"ל זאַגן (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֿרָשָׁה צ"ו סִימָן ב) בְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוֹה, וְהַלּוֹאֵי בְּצֵלוֹ שֶׁל בּוֹתֵל אִו בְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא בְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים קד) בְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוֹה, וְאֵין מִי שִׁקְוָה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים.

אז וואויל איז דיר וואס דו האסט א חלק אין אזא הייליגע
 ישיבה, ווי די בחורים ווייסן נישט עפעס אנדערש נאר
 שטענדיג רעדן פון בורא פל עולמים, און זיך באפלייסן
 לערנען יעדן טאג מקרא משנה גמרא וכו' וכו'.

דאס איז דער גרעסטער זכות וואס עס קען זיין, מזהב
 זיין את הרבים, און מקרב זיין דערווייטערטע בחורים,
 ווי ס'שטייט אין זוהר (תרומה קכ"ח): תא חזי פל מאן דאחיד
 בידא דחייבא, [קום און זעה, יעדער וואס ער האלט אן
 אין די הענט פון זינדיגע] ואשתדל ביה למשבק ארחא
 בישא, [און ער איז זיך משתדל זיי זאלן אפלאזן די שלעכטע
 וועגן וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו דעם] איהו אסתלק
 בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, [ער
 גייט ארויף הויפד הויפד אין די עולמות וואס אן אנדערע
 איז נישט זוכה צו דעם] גרים לאכפייא סטרא אחרא [ער
 איז גורם מכניע צו זיין די סטרא אחרא] וגרים דאסתלק
 קודשא בריך הוא ביקריה, [און ער איז גורם דאס פביכול
 דער נאמען פון בורא פל עולמים זאל זיין טייער אויף דער
 וועלט] וגרים לקיימא פל עלמא בקיומיה לעילא ותתא,
 [און ער איז גורם אז די וועלט און יענע וועלט זאל האבן
 א קיום, ווארום אז מען איז מקרב מענטשן צום בורא פל
 עולמים און זיי איינערקענען אים, דאס איז דער עיקר קיום
 פון דער וועלט], ועל האי בר נש פתיב (מלאכי ב) "בריתי
 היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי
 בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, [און אויף דעם מענטש

איז געזאגט געווארן דער פֿסוק אז מיין בונד וועט זיין מיט אים און עס וועט רוען אויף אים דאס לעבן און דער שְׁלוֹם, און ער וועט זוכה זיין צו זעהן קינדער פון זיינע קינדער, און ער וועט זוכה זיין גליקליך צו זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט] פֿל מארי דינין לא יבלין למידן ליה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי [קיין שום מקטרג קען נישט מקטרג זיין נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט] עָאֵל בְּתַרִּיסָר תַּרְעִי וְלִית מָאן דִּימְחִי בְּגִידִיה [און ער גייט אריין אין די צוועלף טויערן פון אלע צוועלעף שְׁבָטִים, און קיינער קען אים נישט שטערן] וְעַל דָּא בְּתִיב [און אויף אים איז געזאגט געווארן דער פֿסוק] (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

דער עיקר דארף מען זעהן אריינשיינען אין די בחורים יראת שמים, ווארום דאס איז דער עיקר, ווי די חז"ל זאגן (שבת לא.) אָמַר רַבִּיה בַּר רַב הוֹנָא כָּל אָדָם שׁוֹיֵשׁ בּו תּוֹרָה וְאִין בּו יִרְאֵת שָׁמַיִם דּוּמָה לְגִזְבֵּר שְׁמֶסְרוּ לוֹ מִפְּתַחֹת הַפְּנִימִיּוֹת וּמִפְּתַחֹת הַחִיצוֹנוֹת לֹא מְסָרוּ לוֹ, בְּהִי עֵייל? דאס הייסט אז אויב א מענטש האט נישט קיין יראת שמים קען ער גארנישט אריינגיין אין די קדושה, און יראת שמים מיינט מען פשוט אידישקייט, און זיך אויפפירן ווי א פשוטער פרומער איד, ער זאל נישט גיין שלאפן ביז ער גרייט זיך צו געגל וואסער לעבן בעט וכו', ער זאל נישט אויפשטיין ביז ער גיסט זיך נישט אפ געגל וואסער וכו', ער זאל

דאָווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה מעריב ווארט
 ביי ווארט אין א סידור דייקא, נישט אויסענווייניג, א בחור
 קען מען דערקענען זיין יראת שמים וויאזוי ער דאווענט,
 [ווארום ווער עס האט נישט קיין יראת שמים דער דאווענט
 גארנישט, ער דרייט זיך ארום אינמיטן דאווענען וכו', אן
 א סידור וכו', מאכט מיט די ליפן וכו', קען זיך אפילו
 שאקלען אינמיטן שמונה עשרה, און ער קוקט אויף דעם
 און אויף יענעם, און אז מען זאל גוט נאכקוקן וועט מען
 זעהן פשוט ער דאווענט נישט] שטענדיג זאל מען נאר
 בענטשן אין א סידור, אויכעט ליינען קריאת שמע שעל
 המיטה אין א סידור דייקא, ער זאל נאר עסן אזעלכע
 עסנווארג וואס האבן א גוטן הכשר.

דאס איז די הויפט נקודות וואס א בחור דארף מקפיד
 זיין, און דאס איז דער שליסל פון יראת שמים,
 ווארום ווען א בחור האט די יסודות איז ער שוין אן אנדערע
 סארט בחור, און אויף דעם דארף מען שטרעבן דאס די
 בחורים זאלן האבן, מען דארף נישט מער און מען דארף
 נישט ווינציגער.

דאס איז די יסוד היסודות פון יראת שמים, אויב א בחור
 האט דאס, האט ער אלעס. מען מיינט אז א בחור
 א ירא שמים דארף טוהן ווילדע עבודות וכו', דארף פאסטן
 וכו', מסגף זיין זיך וכו', דאס איז אלעס עצות פון סמ"ך
 מ"ם וכו', אויב א בחור האט די יסודות פון א פשוטן

עַרְלִיכֵן אִיד און עַר אִיז זײער שְׂטאַרק מיט די נְקוּדוֹת,
האַט עַר שױן אַלעס.

מָען רַעדט נישט אז אַ בַּחור טאַר נישט רייכערן וכו', און
נישט האַלטן קיין אַיפּאד אָדער בּלֶעקבּערי וכו', אָדער
נאַכמאַכן אַלע הַפּקָר'דיגע זינגער'ס וואס זענען פּשוט ליצנים
און ליידיג-גייער'ס, פון דעם רעדט מָען נישט.

מָען מָעג אַ בַּחור אויסלערנען שפּילן אויף פּלי זמר און
זיין פּרייליך, וואס דאס איז ביים הייליגן רבי'ן געווען
אַ יסוד היסודות, אָבער אַלעס זאל גיין אויפן אידישן וועג,
און מיט אַ אידישן טעם, נישט נאַכמאַכן פּראַסטע גוים
וכו', און נישט וואַרפן זיך מיטן גוף ווי אַ פּראַסטער געמיינער
שחור וכו', עס איז אַ גרויסע זאך אז די בַּחורים זאלן אַסאך
זינגען און טאַנצן, און אויסגעבן זײער ענערגיע קראַפט אין
דברים שְׂבַקְדוּשָׁה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאָגט (ליקוטי
מוח"ז חלק א סימן י) על ידי רקודים והמחאת כף אל כף נעשה
המתקת הדינים; און ביי אונזערע לייט איז דאס געווען אַ
גרויסן ענין צו טאַנצן נאך יעדן דאווענען מיט פּלי זמר,
אָבער אַלעס מיט פּרייליכע חסידישע ניגונים, און אויך זיצן
און זינגען דביקות'דיגע ניגונים, וואס מיט דעם באַהעפּט
מָען זיך צום בורא פּל עולמים.

זײַען אַ בַּחור האט די הקדמות איז עַר שױן אן אַנדערע
סאַרט בַּחור, און האט שױן חשק צו לערנען יעדן
טאַג חומש מיט רש"י און תּרגום פון די וואַכעדיגע סדרה,

און וויל לערנען אסאך פּרקים משניות, און אסאך דפין גמרא, על פי סדר דרך הלימוד פון דעם הייליגן רבי'ן (ע"ז שיחות הר"ן סימן ע"ז), אז וואויל איז דיר אז דו האסט א חלק אין אזא הייליגע ישיבה.

אויך האף אז אין די תלמוד תורה וועט מען אויכעט אריינלייגן אין די קליינע קינדער יסודות פון אידישקייט, און זיי אויסלערנען זאגן די ברכות ערליך לאנגזאם, און בענטשן אין א סידור וכו' וכו', און אין יעדע קלאס זאל מען רעדן פון די וואכעדיגע סדרה, אז דאס אינגל קומט אהיים זאל ער קענען נאכזאגן פארן טאטן און פארן מאמען וואס עס שטייט אין די וואכעדיגע סדרה.

און אויך זאל מען דערציילן פאר זיי אסאך מעשיות פון צדיקים, וואס דאס ציט די הארץ צום בורא כל עולמים, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ח) דע שסיפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי סיפורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול; איבערדעם איז זייער וואויל דאס די מלמדים זאלן זיין צוגעוואוינט צו דערציילן פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים, וואס דורכדעם וועלן זיי אויכעט וועלן נאכמאכן די גרויסע צדיקים.

עָם אִיזוּ בְּאוּוֹאוֹסְט דָּאס דְּעַר הַיִּילִיגֶער צאַנְוֶער רַב בְּעַל
 "דְּבָרֵי חַיִּים" הָאֵט גֶּעפֿרעגט דְּעם מְלַמֵּד פֿון זײַנע
 קינדער ווען זײ זענען נאָך געווען קלײַן אויב ער לערנט
 מיט זײ מוסר, הָאֵט דְּעַר מְלַמֵּד גֶּענטפֿערט אַוּדאִי, הָאֵט
 דְּעַר הַיִּילִיגֶער רַב גֶּעפֿרעגט וואָסערע מוסר? הָאֵט ער
 געזאָגט "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת", הָאֵט דְּעַר הַיִּילִיגֶער רַב אָנגערופֿן
 זיך, נישט דָּאס הָאֵב אִיךְ געמײנט, נָאָר דוּ זאַלסט זײ
 דערצײלן מעשׂוֹת פֿון דְּעַר הַיִּילִיגֶן רַב־רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ און
 פֿון דְּעַר הַיִּילִיגֶן רַב־רַבִּי זושא זי"ע, זעהט מען פֿון דְּעם
 אז מעשׂוֹת פֿון צדיקים דָּאס אִיז דְּעַר בַּעסְטער מוסר ספֿר,
 און דָּאס האַרץ פֿון די קינדער ווערט דערנוועקט נאכצומאכן
 די הַיִּילִיגֶע צדיקים.

אִיךְ קען דיר נישט מסביר זײַן וואָס פֿאַר אַ הַנָּאָה אִיךְ
 הָאֵב געהאט צו זעהן די פֿענימער פֿון די טײַערע
 בחורים, עָם הָאֵט זײ געלאַכטן פֿון גרויס שמחה, און מען
 זעהט אז זײ זענען נישט אָנגעצויגן וכו' אזוי ווי אַן אנדערע
 פֿלעצער, זאַלסט ממשׂיך זײַן אִין דְּעם אַרבעט, וואָרום דיין
 שִׁכְר אִיז נישט צו באַשרײַבן.

מֶעַן זעהט די שווערע אַרבעט און מִידָה וואָס דְּעַר ראש
 ישיבה לייגט אַרײַן אִין זײַ, ער דאַרף נָאָר וויסן אז
 זײַן האַרעוואַנע גײט נישט אומזינסט, ס'איז נושא פירות,
 וואָרום יעצט אִיז די בְּחִינָה פֿון (תהלים קכו) "הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה"
 אָפֿער נאכדעם וועט זײַן "בְּרִנָּה יִקְצְרוּ", אִיךְ יעצט אִיז

"הלוך ילך וכבה" עם קומט אן שווער און ביטער, מען דארף האבן אייזערנע געדולד, אבער נאכדעם וועט מקויים ווערן "בא יבא ברנה נושא אלמתיו".

שטארקט זיך מיט ענקערע הייליגע ארבעט, ווארום איר טוט א גרויסע נחת רוח פארן בורא פל עלמים, און אין הימל זענט עטין מורא'דיג חשוב, איבערדעם האט זיך דער סמ"ך מ"ם אויף ענק אזוי פארלייגט, ווארום וואו ס'איז דא מער קדושה, דארטן פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם מיט זיינע גרעסטע כוחות, אבער אויב דער איד איז שטארק אין די אמונה אין בורא פל עלמים, און ער האט נישט קיין מורא פון אים, וועט ער מצליח זיין, מען דארף נאר זיין א גרויסער עקשן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח) וצריך להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך לבלי להניח את מקומו; אז וואויל איז ענק אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שׁכב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְרַי עֲקֵב י"ח אָב ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זְעֵה זִידָּךְ צוֹ דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן מִיט אֲלַעַם וְוֵאָם עִם גֵּיט אױף דִּיר
דױר, און דו זאלסט זייער אכטונג געבן נישט צופראכן
ווערן פון קיין שום זאך, דאס גרויסקייט פון א איד ווערט
געשאצט ווי ער שטארקט זיך אין זיין שווערסטע מצבים.

וויסן דארפסטו וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מענטש
אויף דער וועלט וואס עס זאל נישט איבערגיין יעדן
טאג עפעס א איבערגייעכץ וכו', אבער ליידער רוב
מענטשן האבן נישט קיין שכל, אנשטאט צו דאנקען און
לויבן דעם בורא כל עולמים אויף די חסדים ורחמים גמורים
וואס ער טוט מיט זיי וכו', זיי זענען געזונט, און די ווייב
און די קינדער זענען געזונט, דאס איז מער ווערד ווי
אלסדינג, א מענטש וואס ער האט נישט קיין שכל וויינט
שטענדיג וכו', עס פעלט אים דאס וכו', עס פעלט אים
יענץ וכו', ער איז קיינמאל נישט צופרידן מיט וואס ער
האט וכו', אמת עס קען זיין ער האט דחקות אין פרנסה
וכו', ער איז פארוויקלט מיט חובות וכו', אבער דאנקען
גאט ברוך הוא אז ער איז געזונט און זיין ווייב און די
קינדער זענען געזונט, דאס איז מער ווערד ווי אלסדינג,

ווארום ליידער איז היינט דא אזוי פיל מחלות וּחֲלָאִים
 רעים וכו', עס גייט ארום ביטערע קרענק וכו', יונגע און
 אלטע מוטשען זיך מיט געזונט וכו' וכו', און זיי וואלטן
 זיך גערן געטוישט מיט עניות ורחקות אפי זיין געזונט, און
 צום סוף די וואס זיי האבן געזונט זיי וויינען און קלאגן
 אויף זייער ביטערן מצב וכו', איז דאס נישט קיין נארישקייט?
 ווארום דער עיקר איז דאך דאס געזונט, און בכלל דארף
 א מענטש צונגעוואוינען זיך דאנקען שטענדיג דעם בורא
 פֿל עולמים אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס ער האט
 מיט אים געטוהן.

דער הייליגער רבי זי"ע האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
 ב) דאס ווען א איד דאנקט און לויבט דעם בורא
 פֿל עולמים אויף יעדע זאך דאס אליין איז שעשוע עולם
 הבא, מען שפירט תענוג עולם הבא אויף די וועלט, אז
 וואויל איז דעם מענטש וואס ער קען שטענדיג לויבן און
 דאנקען דעם בורא פֿל עולמים, וואס אין דעם זכות אליין
 וועט ער זעהן גרויסע ישועות, דער הייליגער רבי-רבי
 אלימלך פון ליזענסק זי"ע האט געזאגט, ווען א איד געוואוינט
 זיך צו, צו דערמאנען די נסים וואס דער בורא פֿל עולמים
 האט מיט אים שוין געטוהן, דעמאלט וועט ער זעהן אז
 עס וועט געטוהן ווערן מיט אים נאך נסים.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, זיי נישט קיין פֿטלן, הער
 אויף צו וויינען און צו זיך באקלאגן וכו' וכו',

הייב שזיין אָן צו דאָנקען און לויבן דעם בורא פֿל עולָמים, און זיי מחזק יעדן איד, וואס דאס איז דער גרעסטער מצוה, אפילו אויף דיר גייט דורך וואס עס גייט דורך, זעה מחזק צו זיין אנדערע, וועסטו אויבעט האבן התחזקות.

דארפסט וויסן אז מיט א שמייכל וואס מען געבט פאר א צווייטן איד, קען מען אים ממש מחיה זיין, ווי די תז"ל זאגן (כתובות קיא): טוב המלבין שינים לחבירו יותר ממשקתו חלב שְנָאָמַר (בראשית מ"ט י"ב) "ולבן שינים מחלב" אל תקרי לבן שינים אלא לבון שינים; דאס הייסט ווען א איד שמייכלט צו א צווייטן און ווייזט אים זיינע ווייסע ציינער, און ער איז אים מקבל מיט א סבר פנים יפות, איז דאס מער ווערד ווי ווען ער וואלט אים געגעבן צו טרינקען א גלאז מילך.

און דער הייליגער רבי האט אויף אנגעזאגט אז מיר זאלן שטענדיג זיין פרייליך, און דורכדעם וועלן מיר קענען מחזק זיין אנדערע אידן אויבעט, ווארום עס דרייען זיך ארום היינט אויף דער וועלט אזויפיל צופראכענע און צוקלאפטע נשמות, און זיי דארפן נישט, נאר א שמייכל אָדער א גוט ווארט, און מיט דעם איז מען זיי פשוט מחיה, פארוואס זאלן מיר דאס נישט טוהן? דאס איז דאך דער גרעסטער מצוה, צו ראטעווען א איד פון אראפפאלן.

איבערדעם בעט איד דיר, אנשטאט דו זאלסט שטענדיג וויינען אויף דיין ביטערן מזל (ווי דו דריקסט

זיך אויס), זעה ענדערש דאנקען דעם בורא פל עולמים אז
 דו ביסט געזונט, און דיין ווייב און קינדער זענען געזונט,
 זיי זענען נישט קיין בעלי מומים חס ושלום, און מיט דעם
 פח וועסטו קענען מחזק זיין אנדערע אידן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שכג

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר עקב י"ח אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל הבהור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט צופראכן אז דו האסט נאכנישט געטראפן דיין
 שידוך וכו', הן אמת ס'איז טאקע א גרויסע ווייטאג
 ווארום פל זמן מען האט נאכנישט חתונה געהאט איז זייער
 ביטער ווי די תז"ל זאגן (במות סב): פל יהודי שאין לו אשה
 שרוי פלא שמחה פלא ברכה פלא טובה פלא תורה פלא
 חומה פלא שלום וכו', פונדעסוועגן דארפסטו זיך זעהן
 דערהאלטן און אכטונג געבן נישט נכשל ווערן מיט קיין
 זינד חס ושלום, ווארום עס קען זייער לייכט זיין אז דיין
 פלה איז נאך זייער יונג וכו', און דו דארפסט ציווארטן ביז
 זי וועט אינטערוואקסן, איז וואס ביסטו אזוי צופראכן?
 יעדער בהור האט א זיווג, ווי די תז"ל זאגן (סוף ב). ארבעים
 יום קודם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני

לְפִלוֹנִי; ווידער־אום זאָגן די תּוֹ"ל (מוֹעֵד קָטָן יח:); בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בֵּת פְּלוֹנִי לְפִלוֹנִי; אִיז אַוּדַאי
הָאָסְטוּ אַ זיווג, דו טאַרסט זיך נישט מייאש זיין.

דאָס איינציגסטע זאך וואָס דו קענסט טוהן איז צו זיין
זייער זייער פֿרייליך אז דו ביסט מקורב צו אַזאַ
גרויסן רבי'ן וואָס ער איז דער אַמְת'ר שְׂדֵכָן, ווי ער האָט
געזאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) אז דער צדיק ער איז דער
שְׂדֵכָן, און מיט דעם וואָס דו ביסט מקורב צו אים, וועט
ער אַוּדַאי זאָרען אז דו וועסט חתונה האָבן און דו וועסט
נישט פאַרלאָרן גיין וכו'.

אַבער ביז דער־ווייל זעה זיך צו שטאַרקן מיט גרויס שמוחה,
און זאַלסט דאווענען ערליך די דריי תּפִּילוֹת שְׁחֵרִית
מְנַחָה מַעֲרִיב מיט מַגֵּן דִּיִּקְאָ, אִין אַ סידור נישט
אויסגענווייניג, און זאַלסט זיך צוגעוואוינען לערנען יעדן טאָג
חומש וַרש"י מיטן תּרגום פון די וואָכעדיגע סְדָרָה, ועל
פּוֹלָם זאַלסטו נעמען אַ משנױת, און דו זאַלסט זאָגן יעדן
טאָג זייער אַסאַך פֿרקים משנױת, דאָס הייסט דו זאַלסט
אַנהױבן פון בְּרִכּוֹת און אזוי זאַלסטו ממשױך זיין אַ מְסַכְתָּא
נאָך אַ מְסַכְתָּא, ביז דו וועסט מסיים זיין שְׁשֵׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה
זאַלסטו אַנהױבן נאַכאַמאַל, וואָרום אַ בְּחור וואָס געוואוינט
זיך צו, צו זאָגן זייער אַסאַך פֿרקים משנױת, דאָס קילט
אים די גערױן וכו', און צופֿרעכט זיין יצר הרע וואָס עס
בְּרַעַנְט אִין אים, וואָרום דורך לערנען און זאָגן משנױת

הארְגַעַט מְעַן אִפּ זַיִן יֵצֵר הָרַע, און עִם ווערַט גַּעבֶרענְגַט אין זוֹהַר (פֿראשִׁית מ"ב) מֵאֵן דִּקְאָרִי וְהַנִּי שִׁית סְדָרִי מִשְׁנָה, דאָ הוּא מֵאֵן דִּידֵע לְסִדְרָא וּלְקִשְׂרָא קִשּׁוּרָא וַיַּחֲוֶדָא דְמֵאֲרִיָּה בְּדִקָא יָאוּת, אֵילִין אֵינּוֹן דְּמִקְדָּשִׁין שְׁמָא קִדִּישָׁא דְמֵאֲרִיָּהוֹן בְּכָל יוֹמָא תְּדִיר. [דער וואס ער זאגט און לערנט ששה סְדָרִי מִשְׁנָה, דער קען מְסִדֵּר זַיִן און צאמפֿרענגן אלע ייִחודִים ווי סְדָאָרְף צו זַיִן, און זיי טוען הייליגן דער בורא פֿל עולָמִים'ס נאָמען יעדן טאָג].

פֿרעג איך דיר, לוינט זיך דען נישט אנהייבן זאגן יעדן טאָג אסאך פֿרקים משניות, וואס מער איז בעסער, און דאס וועט זיך הייליגן און רייניגן און קילן דינע גערוןן וכו' וכו', און אז מען געוואוינט זיך צו, צו זאגן יעדן טאָג אסאך פֿרקים משניות בְּסִדְרָן, קומט אריין נאכדעם אין דעם מענטש א גרויסן חשק צו דורכזאגן גאנץ ש"ס אפאר מאל, און אז מען געוואוינט זיך צו אזויפיל מאל צו זאגן פֿרקים משניות און דפין גמרא, צום סוף ווערט גיעפנט דער מוח און מען פארשטייט אלעס וואס מען האט געלערנט.

קיינער זאל דיר נישט פארדרייען דעם קאפּ אז דאס הייסט נישט געלערנט, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִים אֵינִיש וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁבַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְר; עִם אִיז אַ וואונדערליכע עצה וואס דער הייליגער רבי האט אינו געגעבן דעם סדר דרך הלימוד, אז מען האט א שווערע קאפּ וכו' און מען קען נישט אלעס

פֶּאֶרְשֵׁיטִיין, זאל מען קודם אָנהױבן זאָגן אַסאַךְ פֶּרְקִים
מִשְׁנֵיזוֹת און דפּין גְּמָרָא פֶּסְדֵרן דײַקא, און נאַכדעם וועט
זיך אים עפֿענען דער קאַפּ און ער וועט קענען אלעס
פֶּאֶרְשֵׁיטִיין, און עס איז בְּדוּק וּמְנוּסָה פֶּאֶר ווער עס האט
דאס שוין פֶּרוּבִירט.

און אויכעט אז מען געוואוינט זיך צו שְׁעָה'ן איבער שְׁעָה'ן
זאָגן פֶּרְקִים מִשְׁנֵיזוֹת, און דפּין גְּמָרָא, און סִמְנִים שוּלְחָן
עָרוּךְ [מְחַבֵּר רַמְ"א], האט מען שוין גישט קיין צייט צו
נאַרִישְׁקִיט וכו' און צו שְׁמוּץ וכו', ווארום מיט דעם האַרְגֶּעט
מֵעַן דַּעַם יֵצֵר הָרַע, ווי די תּוֹ"ל זאָגן (קידושין ל:) בְּךָ הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי, בְּרַאתִי יֵצֵר הָרַע וּבְרַאתִי
לוֹ תוֹרָה תְּבַלִּין, וְאִם אַתֶּם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֵין אַתֶּם נִמְסָרִים
בִּידוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרַאשִׁית ד') "הֲלֹא אִם תִּטִּיב שְׂאֵת" וְאִם אֵין
אַתֶּם עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה אַתֶּם נִמְסָרִים בִּידוֹ, שְׁנֵאֲמַר (ש) "לִפְתָּח
חַטָּאת רֹבֵץ" וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁכָל מִשְׂאֵז וּמִתְּנוּ בְּךָ, שְׁנֵאֲמַר
(ש) "וְאַלְיָךְ תִּשׁוּקְתּוֹ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה מוֹשֵׁל בּוֹ,
שְׁנֵאֲמַר (ש) "וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ".

אײךְ הָאֵף אַז דו וועסט מיר פֶּאַלְגֵן וועסטו זעהן וואסערע
גְּרוֹיִסֶע יִשׁוּעָה דו וועסט האָבן, און אויסערדעם וועסטו
קענען קומען צו דיין חוּפָּה מיט צענדליגע מאל גיענדיגט
שִׁשָּׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, און אויך גיענדיגט גאַנץ ש"ס וכו'.

מיר קענען זיך גישט פֶּאַרְשֵׁטְעלֵן דעם תּעֲנוּג פּוֹן אַ חֲתָן
וואס ער שטייט אונטער די חוּפָּה און ער ווייסט אז

ער האט צענדליגע מאל גיענדיגט ששה סדרי משנה, און אויך גיענדיגט גאנץ ש"ס, און ד' חלקי שולחן ערוך [מתבר רמ"א], גלייב מיר אויך ווייס וואס עס גייט אויף דיר דורך וכו', און ווי שווער און ביטער איז דיר צו זיין אליין, ווארום דער תורה הקדושה האט שוין מעיד געווען און האט געזאגט (בראשית ב) "לא טוב היות האדם לבדו", עס איז נישט גוט צו זיין אליין וגו', אבער פון די אנדערע זייט דארפסטו פארשטיין אז מען קען נישט דוחק זיין את השעה, מען קען נישט שטיפן די צייט, ובפרט אז עס קען זייער זייער לייכט זיין אז דיין פלה איז נאך יונג און זי דארף נאך אינטערוואקסן, אויך האף אז דו וועסט מיר פאלגן, וועסטו זיין דער גליקליכסטער בחור אין דער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

שכד

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר עקב י"ח אב ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

אויך האב דערהאלטן דיין בריוו.

מיר דארפן זיך זייער זייער פרייען אז מיר האבן זוכה געווען מקורב צו ווערן צו אזא גרויסן רבין וואס שיינט אין אונז אריין געטליכקייט און האפפענונג וכו', עס איז דא א דיבור פון דעם הייליגן רבין "פון אויך קענט

איר וויסן וואס עס גייט דורך אויף דער וועלט" דאס הייסט מיר וואס מיר האבן צאמגעהערט אזויפיל התחזקות פון הייליגן רבי'ן און פונדעסטוועגן גייט אויף אונז איבער וואס עס גייט אויף אונז איבער וכו' וכו' [ווי יעדער איינער ווייסט אליין וואס אויף אים גייט איבער], איז וואס זאלן שוין זאגן מענטשן וואס זיי האבן קיינמאל נישט געהערט אזעלכע התחזקות'ער וואס מיר האבן געהערט? איבערדעם דארפן מיר זיך זייער זייער פרייען דאס מיר האבן אזא רבי'ן, און ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר אונזערע לייט (שיחות הר"ן סימן קע"ז) איר דארפט זיך זייער פרייען אז איר האט אזא רבי'ן, האבן אונזערע לייט געזאגט אז ווער עס פריידט זיך נישט מיט דעם וואס ער האט אזא רבי'ן איז דאס א פגם אין אמונת חכמים.

א סימן אויב מען איז מקורב צום הייליגן רבי'ן אדער נישט, איז אויב מען הייבט אן צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס ווערט אנגערופן "התבודדות", ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ס) אז דער צדיק האמט וועקט אויף פון שלאף, און וויפער דער מענטש הערט דעם קול פון צדיק האמט וואס ער וועקט אים אויף פון זיין טיפן שלאף וכו', הייבט ער אן צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, דאס הייסט דער צדיק האמט שיינט אריין אין מענטש פשוטע אמונה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, ער איז מלא כל הארץ כבודו, אלעס וואס מען

זַעֲהֵט פֶּאָר דִּי אױגן דױמס צױמח חי מְדַבֵּר, אִיז אַ לְבוּשׁ
 לְגַבֵּי אֵין סױף בְּרוּךְ הוּא, עִם אִיז נִישְׁטאַ קײן זאך אױף דִּי
 בְּרִיאָה וואס עִם זאל נִישְׁט זײן אִין דָּעם אַלְקוּת-גַּעטְלִיכְקײט,
 ווײַפֶּער עִם ווערט אַרײַנגַעקְרײַצט און דָּעם מַעֲנַטְשׁ'נס הָאָרֶץ,
 דַּעמאַלט הײבט ער אָן צו רַעדן צום בױרא כָּל עוֹלָמִים אױף
 פֶּראַסט אײַדיש, און ער דַּערצײלט אִים אױס אַלעס וואס עִם
 גײט אױף אִים אַיבֶּער בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, אזױ ווי אַײַנֶּער
 רַעדט זײך אױס צו אָן אַמְתָּן גוֹטן חֶבֶר.

עִם אִיז נִישְׁטאַ נאך אַזאַ זײסע זאך ווי תְּפִלָּה וְשִׁיחָה בײַנו
 לְבֵין קוֹנֵנו, ווען אַ מַעֲנַטְשׁ גַּעוואַױנט זײך צו, אַלעס
 אױסצוּדַערצײלן פֶּאָרן בױרא כָּל עוֹלָמִים, דַּעמאַלט אִיז זײן
 גאַנץ לַעֲבֹן אָן אַנגַדַּערע סאַרט לַעֲבֹן וְכוּ' וְכוּ', קוֹדֶם אִיז
 ער קײנמאַל נִישְׁט אַלײן, וואו ער גײט וואו ער שְׁטײט וואו
 ער אִיז וְכוּ' וְכוּ', דאַרטן טַרעפֿט ער דָּעם בױרא כָּל עוֹלָמִים
 און רַעדט צו אִים, ווארום ער אִיז מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
 און ווי ס'שְׁטײט (דְּבָרִים ד' ו') "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אַלְקִים
 קְרוֹבִים אֵלָיו בְּתוֹנִי" הַאֲלֵקִינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", און ווי דִּי
 תו"ל דַּרְשָׁנִין אױף דָּעם (מְדַרְשׁ אַנְדָּה) אַ אִיד אִיז קײנמאַל נִישְׁט
 אַלײן, וואו ער גײט אִיז דַּער בױרא כָּל עוֹלָמִים מִיט אִים,
 און מִיט יַעֲדָן שְׁפֶראךְ קען ער רַעדן צו אִים, בְּכָל לְשׁוֹן
 וְלְשׁוֹן שְׁאַתֶּם קוֹרְאִין אֵלָיו הוּא עוֹנֶה אֶתְכֶם.

און דִּי תו"ל דַּערצײלן (דְּבָרִים רַבָּה פֶּרֶשָׁה ב' סִימָן ט"ז) אַמאַל אִיז אַ
 אִיד גַּעפֶּאָרן מִיט אַ שִׁיף פִּיל מִיט גוֹים, און ער אִיז גַּעווען
 אַלײן צווישן זײ, ווען דִּי שִׁיף אִיז אַנגַעקוּמען בײַ אַ אַינזל

האַבן אַלע גוים געפֿרענגט געלט צו דעם איד און אים געבעטן
 ער זאל זיי קויפֿן ברויט וכו', האט דער איד זיי געפֿרענגט
 וואס שיקט איר מיר, איך בין דא א פֿרעמדער אזוי ווי איר,
 האבן די גוים אנגעהויבן צו שרייען אויף אים, א איד איז
 פֿרעמד? א איד וואו ער גייט איז זיין גאט מיט אים, אזוי ווי
 עס שטייט (דברים ד' ז) "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵלָיו".

זעהט מען פון דעם, אז אפילו גוים אנערקענען אז א איד
 איז נישט אליין, וואו ער גייט וכו', גייט ער מיטן
 בורא כל עולמים, אפער צו דעם דארף מען האבן א
 שטארקע אמונה, וואס דאס איז מען מקבל פון דעם צדיק
 האמת, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז)
 דאס אמונה און תפלה איז מען מקבל פון צדיק האמת.

איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען אז דו ביסט
 מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן, און די שמחה
 וואס דו וועסט האבן וכו', און וואס דו וועסט זיך פרייען
 אז דו האסט אזא גרויסן רבי'ן דאס אליין וועט דיך
 ארויסשלעפן פון שאול תחתית, ווארום דער עיקר קדושה
 איז נאר שמחה, ווארום ביים בורא כל עולמים שטייט (דברי
 תמים א' ט"ז) "עוז וחדנה במקומו", אז וואויל איז דעם וואס
 ער נעמט דאס אריין ביי זיך אין הארצן, וועט אים גוט
 זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעבטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

